10-503.

BIBLIOTECA NAZIONALE VITT. EMANUELE ROMA
1
25 - B
19

Thomæ Lydiat

CANONES CHRONOLOGICI,

Nec non

SERIES SUMMORUM MAGISTRATUUM

ET

Triumphorum Romanorum.

Opus poſthumum,

Ex Autoris autographo fideliter editum

BIBLIOTECA VITTORIO EMANUELE IN ROMA

OXONII,

E THEATRO SHELDONIANO,

Anno Dom. M. DC. LXXV.

Præfatio.

MIrabitur forte Lector, Lydiatum ſuperioris fere ævi ſcriptorem, multiſque retro annis fato functum, quaſi redintegrato ſtudio, nunc demum in lucem prodire. Sed ea fuit viri optimi atque literatiſſimi adverſa ſemper fortuna, ut dum viveret ipſe in tenebris deliteſceret, non tam eruditis lucubrationibus, quam rei familiaris anguſtiâ, & adverſariorum invidia celebris: unde minime mirum, ſi ſcripta ejus pari ſucceſſu utantur, & in parentis ſortem tanquam hæreditatem ſuccedant.

Quæ fuerint egregii Senis triſtia ſemper fata, non eſt ut multis recenſeam. Longa eſt injuria, longa ambages. Ad rem præſentem dixiſſe ſuffecerit; anno circiter 1646. *quo tempore civilia bella in Britannia noſtra acerrimos fecerant inſultus, cum ille Alkertonæ, vico in agro Oxonienſi ſatis obſcuro, cujus Rectoratum obtinuit, habitaret; regiaſque partes adverſus perduellium motus pro virili fovere deprehenderetur; à Rebellium militibus, pro tempeſtatis iſtius licentia, bonis omnibus & re familiari, curtâ illa quidem & plane Philoſophicâ, ſpoliatur: cumque graſſantibus intercederet; nulla ſacrarum infularum, nulla Senectutis habitâ ratione, ipſum*

armati adoriuntur, vulneribus plagiſque onerant, adeoque barbare tractant, ut intra biduum occumberet. Præda quam nefarii latrones ſecum deportarunt, Chartæ tanquam pretii nullius ſarcinulæ ſupererant, quæ veluti Sibyllæ folia per vacuam domum neglectim diſpergebantur; has raptim collectas è vicinia Ruſticus ſacculo frumentario impoſuit, & in caſæ ſuæ angulum rejecit; ubi diu cum blattis tineiſque luctabantur, donec poſt multos annos pace tandem reſtituta, rus illud forte pertranſiret vir eximius Dr. J. Lamphirus Hiſtoriæ apud nos Profeſſor, qui in Captivos iſtos incidens, pretio ſatis exiguo redemtos recognovit, &, quo eſt animo in bonas literas propenſiſſimo, nobiſcum communicavit.

Inter plura luce digniſſima Lydiati noſtri ſcripta, occurrebat Tractatus de ſummis Rom. Magiſtratibus & Triumphis, quem hic damus. Quod quidem argumentum maxima tam priſci, quam ſequioris temporis ingenia exercuit; nimirum Verrium Flaccum faſtorum Capitolinorum autorem ſeculo Auguſti Cæſaris; Cratorem & Chryſorum, M. Aurelii Veri tempore; Marcellinum Comitem, & Auſonium, qui ſeculo poſt Chriſtum tertio floruere: Caſſiodorum ſeculo 5. Faſtorum Siculorum quicunque is fuerit autorem; Proſperum Aquitanum, qui Leoni M. Papæ à ſecretis: poſt illos longo ordine Petrum Piſanum, Marianum Scotum, Hieronymum Suritam, Jo. Cuſpinianum, Greg.

Ha-

Haloandrum, Henricum Glareanum, Bartholom. Marlianum, Carol. Sigonium, Onuphrium Panuvinum, Anton. Contium & Stephan. Vinandum Pighium.

Quod vero aliquid ſtudio Lydiati noſtri fuerit etiamnum relictum, non modo ex perpetuis ſcriptorum omnium in re Conſulari litibus pateſcit; ſed etiam ex præſenti opere ſperamus compariturum. Ne autem inuſitata temporum ſupputatio offenſioni ſit iis, quibus calculi Lydiatei parum ſunt noti, quemadmodum in prima Emendationis Temporum ab ipſo Elucubratæ editione fuerat; & ſiquidem ejus ſcripta in paucorum manibus verſantur: apparatus quaſi loco Canonem Chronologicum, ceu alteram è naufragio tabulam, appendimus. Veniam dabit Lector, ſi ex Chartis diſſipatis & mutilis, atque iiſdem lituris ſubinde interſtinctis, non omnia ad amuſſim reſpondeant. Cum Lydiatum promiſerimus, noluimus alienas conjecturas aut emendationes apponere: ſatiuſque duximus ut diligentia potius noſtra, quam fides deſideraretur.

Canones Chronici
Ab Initio Mundi ad Principium Evangelii, numero novem.

	Annorum ſumma.	Particularis unius cujuſque Canonis.	Totalis M. C.
1	AB Initio Mundi ad finem Diluvii univerſalis, anni fuere,	1656	1656
2	Inde ad natale Iſaaci ſeminis promiſſi & hæredis Abrahami,	452	2108
3	Inde ad Iſraëlitarum exodum ex Ægypto,	400	2508
4	Inde ad fundatum à Solomone Templum,	479	2987
5	Inde ad Monarchiam Nabuchadnezaris Babylonii,	413	3400
6	Inde ad Monarchiam Cyri Perſæ,	70	3470
7	Inde ad Monarchiam Alexandri Magni Macedonis,	204	3674
8	Inde ad Monarchiam Julii Cæſaris Romani,	281	3955
9	Inde ad Principium Evangelii, conveniens anno Imperii Tiberii Cæſaris 15, & vulgari anno Domini 29,	77	4032
	Itaque annus Domini 1675 eſt annus Evangelii prædicati, Mundi vero conditi,	1637	5679

Porro Evangelii Tempora, huc uſque elapſa & adhuc currentia, diſtinguuntur in Principium Evangelii, tanquam ejus natale, annorum 52, & ſeptem intervalla, tanquam totidem ipſius ætates, unumquodque annorum 245.

	Evang.	Mundi	V. D.
Evangelii natale inivit anno	1	4033	29
Prima ipſius ætas inivit anno	53	4085	81
Secunda ætas inivit anno	298	4330	326
Tertia ætas inivit anno	543	4575	571
Quarta ætas inivit anno	788	4820	816
Quinta ætas inivit anno.	1033	5065	1061
Sexta ætas inivit anno	1278	5310	1036
Septima ætas inivit anno	1523	5555	1551
Omnes ſeptem ætates exeunt anno	1768	5800	1796

Adde 4004 vulgari anno Domini, & ſumma erit annus Mundi. Subduc 4004 ab anno Mundi, & reſiduum erit vulgaris annus Domini.

Adde 30 minus 2, ſc. 28 anno Evangelii, & ſumma erit annus vulgaris Domini. Subduc 30 minus 2, nempe 28 à vulgari anno Domini, & reſiduum erit annus Evangelii.

Annus Mundi, Evangelii, & vulgaris annus Domini ſi dividantur per 28, ſunt idem annus vulgaris Cycli Solaris.

Canones

Canones Chronici, ſive Regulæ Chronologicæ, quibus ætas Mundi, reſpondens Epochæ, ſive Radici, ſive Æræ, ſive Initio Periodorum Solis & Lunæ, aſtruitur.

CANON PRIMUS.

A Mundi conditu ad finem Univerſalis Diluvii anni fuerunt 1656 completi: qui per ætates decem Patriarcharum Antediluvianorum, quando primum facti ſunt patres, in hunc modum computantur Geneſeos cap. 5.

1	Adamo, quando vixerat annos 130, natus eſt filius *Sheth.*	130
2	Shethus annum agens circiter 105, filium genuit *Enoſh.*	235
3	Enoſho annum agenti 90, natus eſt *Kainan.*	325
5	Kainani annum agenti 70 natus eſt *Malaleel.*	395
5	Malaleeli anno ætatis ſuæ 65 natus eſt *Jared.*	460
6	Jaredo anno ætatis ſuæ 162 natus eſt *Enoch.*	622
7	Enochus annum agens 65 filium genuit *Mathuſalah.*	687
8	Mathuſhalacho anno ætatis 187 natus eſt *Lamech.*	874
9	Lamecho annum agenti 182 natus eſt *Noah.*	1056
10	Noachus agens ætatis annum 500 genuit *Shem*, *Ham* & *Japheth.*	1956
	Quando *Noah* exegerat ætatis annum 600, ineunte anno 601, primo anni naturalis menſe (Gen. c. 8. v. 13.) aquæ Univerſalis diluvii, poſtquam ſupra unum annum duraſſet, exſiccabantur.	1656

CANON

Canon II.

A fine Diluvii ad natale Iſaaci ſeminis, ſive hæredis Abrahamo promiſſi, anni fuerunt 452, qui pariter per ætates decem Patriarcharum poſtdiluvianorum, quando patres facti ſunt, in hunc modum computantur Gen. c. 11. Porro particularibus annorum ſummis additur etiam univerſalis à Mundi conditu.

1	Shemo annum ætatis centeſimum agenti, bienhio poſt diluvium (unde apparet eum Noachi primogenitum non fuiſſe, licet ideo primum nominetur, quia Deo viſum eſt eundem benedictionis hæredem facere) natus eſt Arphaxad.	2	1658
2	Arphacſhado anno ætatis 35 natus eſt *Shalah.*	37	1693
3	Shalachus annum agens 30 filium genuit *Eber.*	67	1723
4	Eberus 34 annos natus, genuit *Phaleg*, ita nominatum, quia circa illius natale terra diviſa eſt, ſtatim poſt confuſionem linguarum, ob ædificationem turris Babyloniæ.	101	1757
5	Phalego, 30 annum agenti, natus eſt *Reu.*	131	1787
6	Revus, ætatis ſuæ anno 32, filium habuit *Sharug.*	163	1819
7	Sharugus 30 annos natus, *Nahor* genuit.	193	1849
8	Nachorus 29 annos natus, *Tharah* genuit.	222	1878
9	Tharacho, poſtquam 70 ætatis annum expleverat, nati ſunt *Abraham*, *Nahor*, & *Haran.* Atque hic rurſus manifeſtum eſt, Abrahamum ideo primum		

nominari quia Deus hæredem illum benedictionis conſtituit; non (ut inter alios Joſephus Scaliger præcipuè contendit)quòd è tribus natu erat maximus. Nam Haranem (qui ante fratrum diſceſſum ex Ure patriâ ſuâ diem obiit) multis annis ſeniorem fuiſſe, plus quam veriſimile eſt : ſiquidem *Milcah* illius filia Nahoris erat uxor, ut affirmatur Gen. 11. v.29. Quin & *Sarah*, Abrahami uxorem, (alias *Iſcah* vocatam) ejuſdem filiam fuiſſe, ex eo videtur, quòd Abrahamus Abimelecho dixit, Gen. c. 20. v. 12. *Revera ſoror mea eſt, filia* (nempe neptis) *patris mei, & non filia matris meæ.* Ad hæc apparet Haranis filium Lotum (quem ſimiliter Abrahamus fratrem ſuum vocat c. 13. v. 8. & c. 14. v. 14 quique iterum ita vocatur, verſu 16.) non multis annis juniorem fuiſſe Abrahamo; quod uti ex aliis hiſtoriæ eorum circumſtantiis, ita exinde potiſſimum patet, quia c. 19. Lotus dicitur filias habuiſſe nubiles ad excidium Sodomi, ante natum Iſaacum, v. 14. & quod paulo poſt ſenex dicitur, v. 31. Porro quòd tot anni inter Abrahami Nachoriq; natalem & Haranis intercederent, ex hoc caſu eveniſſe videtur, quod Haranis mater, prior Tharachi uxor, longo antea mortem obierit: quamobrem Abrahamus Saram ſororem ſuam vocat à parte patris, (quippe quia ambo à Tharacho hujus avo & illius patre ortum habuerunt) à parte vero matris non item, quoniam Abrahami mater non eodem modo Saræ erat avia. Adeo ut quum dicitur *Tharah*, cap. 11. verſu ult. ætatis ſuæ anno 205. mortuus eſſe Charane, & cap. 12. v. 4. itemq; Act. c. 7. v. 4. quod Abrahamus cum poſt patris ſui obitum Charane exceſſit, annum ætatis 75 jam expleviſſet, certo certius ſit Tharachum 130 annos compleviſſe cum ei Abrahamus natus eſt. | 352 | 2008

10 Abrahamus annum agens 100 filium habuit Iſaacum, Gen. c. 21. v. 5. | 452 | 2108

CANON III.

A Natali Iſaaci, ad Iſraëlitarum exitum ex Ægypto anni fuerunt 400. Hoc confirmatur ex ipſius Dei verbis ad Abrahamum, Gen. c. 15. v. 13. & Act c. 7. v. 6. dicentis ſemen illius (quod in Iſaaco vocabitur Gen. c. 21. v. 12. & Rom. c. 9: v. 7.) peregrinum fore in terra non ſua, per tot annos ſervituti afflictionibuſq; obnoxium. Ad pleniorem hujus rei confirmationem hoc etiam facit, quod eodem v. 7. ejuſdem c. 15. Gen. dicit deus ſe Abrahamum de Ure Chaldæorum eduxiſſe; & quod verſibus 2. 3. & 4. ejuſdem c. 7. Actorum, Abrahamus dicitur Deo mandante patriam ſuam reliquiſſe, natalem majorum ſuorum terram, Urem Chaldæorum, atque ita Iſraëlitarum peregrinationem incepiſſe, antequam Charanem inhabitavit, quod dicitur 430 annis præceſſiſſe eorum exitum ab Ægypto, Exod. c. 12. v. 40. ſimul & legis promulgationem, Galat. c. 3. v. 17. & conſequenter ex fine 11. & initio 12. cap. Gen. videtur tum fuiſſe, cum *Tharah* 200 annos, & Abrahamus 70 natus eſt, 5 annos ante illius obitum Charane, & hujus exinde diſceſſum, & 30 ante Iſaacum natum.

Sunt quidem nonnulli, qui quadringentos triginta annos, quorum ſit mentio 12. cap. Exod. & 3. cap. ad Galatas, non ante mortem Thara & Abrahami exitum è Charane incepiſſe contendunt, non plus viginti quinque annis ante natale Iſaaci: ideoque quadringentos annos Gen. 15. & Act. 7. memoratos non ante Iſaacum quinque annos natum incepiſſe: quam ſententiam hiſce rationibus ſtabilire conantur.

1. *Quia & Ur & Charan ſita erant in Meſopotamia, eoque nomine unam eandemque regionem conficiebant; ita ut Abrahamus ante relictam Charanen patriam ſuam reliquiſſe dici non potuit. Cui argumento reſpondeo, non inde ſequi Charanen & Uren eandem fuiſſe regionem, quoniam*

uiam utraque in Meſopotamia ſita erat; quippe Ur *ubi* Abraam *&* Tera *nati fuerunt, Chaldæorum erat patria, ſed non ita* Charan; *Meſopotamia enim plures in ſe provincias continebat, quando* Abraam *reliquit* Ur, *ſicut Inſula Magnæ Britanniæ, ut alias omittam inſtantias, non ita pridem ſub Elizabetha Regina; qua igitur ratione deſeruiſſe patriam diceretur ille: qui tunc temporis à Scotia in Angliam migraverit, ſeu vice verſa, eâdem &* Abraam *cum patre* Tera *è patria ſua proprie ac vere exibat, quando ab* Ur *Chaldæorum tranſierat ad* Charan *quæ Chaldæorum non erat. Nec dubitari licet quin Abrahamus à Deo juſſus ut terram Chaldæorum relinqueret ſine notitia alterius cujuſcunque quam incoleret,(ita enim diſertis verbis ſe habet S. Scriptura Heb.*11.8.Exivit neſciens quo eſſet venturus) *patri jam valde ſeni, ſuadenti ne Euphratem tranſiret donec Deus peculiare aliquod mandatum interponeret, facilius morem geſſerit, non autem aliud à Deo de itinere mandatum accepit ante mortuum Teram: unde conſtat Abrahamum relicta patria Iſraëlitarum peregrinationes incepiſſe, cum ad* Ur *Chaldæorum ad* Charan *tranſivit, quæ regio pro Chaldaica nuſquam habenda.*

2. *Niſi ante datum promiſſum* Tera *mortuus fuerit, procul dubio promiſſum Chriſti è ſemine ſuo venturi, cum Abraamo recepiſſet; quod pro abſurdo habent qui non ante mortem Teræ peregrinationis Iſraelticæ initium ſtatuunt. Et quidem hac in re nonnihil difficultatis ſubeſt: neq; negari debet Teram, cum fuerit Patriarcha ut & Adamus & Noachus, promiſſi cum Abrahamo fuiſſe participem: quippe Chriſtus de ſemine Abrahami venturus, utique de ſemine Teræ ejus patris naſciturus erat. Verum enimvero* Tera *accepit promiſſum tantum mediatè, eoque nomine non pari paſſu cum Abrahamo; Deus enim illud Abrahamo immediate conceſſit, & ille proculdubio ſpiritu prophetico afflatus patri Teræ hoc notum fecit, eaque methodo ab idololatria, qua olim detinebatur, quod ex Joſuæ ultimi capitis initio diſcimus, ſenem revocavit, eique in animum induxit, ut ſecum patriam ſuam idololatricam deſereret, proficiſcentibus*

tibus una uxore Sara, & Loto Haranis filio; Nahore cum familia ſua una illis egrediente, quod vero ſimillimum eſt, vel in Charan *illis deſidentibus non diu poſtea ſecuto: ideoque nulla Nahoris ſit mentio ſub finem* 11. *& initium* 12. *cap. Geneſ. quod non cum Abrahamo & Loto ad* Canaan *uſque tranſiret.*

3. *Sunt qui conjiciunt* 400 *annos* (*Gen.* 15. *& Act.* 7.) *initium habuiſſe à quinto Iſaaci anno, qui tunc, ut nonnulli autumant, ablactabatur, quando cùm ſannis excipiebatur ab Iſmaele Gen.* 21. 9. *quam quidem irriſionem S. Paulus Ep. ad Galatas* 4. 29. *perſecutionem vocat. Quibus hæc breviter regerere viſum eſt. Primo futilis eſt illa conjectura nec ſacri codicis, nec ſolida cujuſvis rationis autoritate nixa, quod Iſaacus non ante quintum annum ablactatus erat. Deinde & ſervitus & afflictio ſeminis Abrahami ejus peregrinationes ſubſequebantur; & ab ipſis pendebant, quare exinde quadringenti anni recenſendi ſunt. Tertio prædictorum locorum ſenſus perperam explicatur, dum per afflictiones & perſecutiones ibidem memoratas, intelligunt mala quæ Patriarcharum familiis atque liberis obventura erant, ut odia & ſimultates inter Iſaacum & Iſmaelem filios Abrahami, atque inter Jacobum & Eſavum filios Iſaaci, inter Joſephum denique & fratres filios Jacobi; non enim, ut modo dictum, iſtiuſmodi domeſtica mala ac inteſtina calamitates eo loci intelliguntur, ſed quæ ab idololatricis ac profanis gentibus iiſdem infligenda erant, inter quæ quadringentos iſtos annos miſera ſervitute ut inquilini & extranei acturi erant; præſertim vero in Ægypto, ut ex verbis ſequentibus manifeſtum eſt,* Veruntamen gentem cui ſervituri ſunt ipſe judicabo, *inquit Dominus,* & poſthæc egredientur cum magnâ ſubſtantiâ, tu autem ibis ad patres tuos in pace, & ſepelieris in bona Senectute, generatione autem quarta revertentur huc, necdum enim completæ ſunt iniquitates Amorrhæorum uſq; ad præſens tempus. *E quibus conſtat, quadringentos iſtos annos à nativitate Iſaaci ſeminis Abrahamitici originem duxiſſe. Nec quidem aliud eſt argumentum*

totius

totius capitis decimi quinti Geneſeos, quam Abrahami querela de prole ſibi non conceſſâ, & ejuſdem concedendæ promiſſio; unà cum narratione prophetica ærumnarum quæ iiſdem eſſent obventuræ, priuſquam hæreditatem acciperent, aut in formam Reipublicæ coirent.

Etſi vero particulatim de hoc temporis intervallo agere, non adeo neceſſarium ſit, ad oſtendendam mundi ætatem, ac in duobus prioribus fuit, abs re tamen non erit pauca, eaque non prorſus ſupervacua ſubjungere.

Iſaacus ſexagenarius erat, cum uxor ejus Rebecca Jacobum & Eſavum peperit, Gen. c. 25. v. 26.	60	2168
Jacob, qui & Iſrael vocatus eſt, 130 annos natus, unà cum familiâ ſuâ in Ægyptum deſcendit, Gen. c. 47. v. 9. ſecundo famis anno, c. 45. v. 6. nono poſt Joſephi præfecturam, & 30. ætatis ejus anno, cap. 41. v. 46.	190	2298
Joſephus mortuus eſt 110 ætatis ſuæ anno, Gen. c. ult. v. ult. annos 71 poſt Iſraelis adventum in Ægyptum, & 54 poſt illius obitum, Gen. c. 47. v. 28.	261	2369
Moſes (uti manifeſtum eſt ex illius ætate ad exitum Iſraelis ab Ægypto) natus eſt 60 annos poſt Joſephi mortem.	321	
Moſes, 80 ætatis ſuæ anno, per Dei verbum & potentiam, res miras contra Pharaonem egit, & Iſraelitas Ægypto eduxit. Exod. c. 7. v. 7.	400	2508

CANON IV.

AB Iſraelitarum exitu ex Ægypto ad Templum Dei Hieroſolymæ à rege Solomone fundatum completi erant anni 479, Reg. lib. 1. c. 6. v. 1. Præcipua hujus intervalli capita ſequuntur.

Ab Iſraelitarum exitu ex Ægypto, ad eorum introitum in terram Chananæam, anni erant 40, Exod. c. 16. v. 35, &c.	40	2548
Joſhua, qui eos in terram promiſſionis duxit, mortuus eſt 17 poſt anno: quod colligi poteſt ex temporibus judicum & regum ſequentium uſque ad fundatum templum.	57	2565
Othoniel judex mortuus eſt 40 annos poſt mortem Joſhuæ, Jud. c. 3. v. 11.	97	2605
Ehud & *Shamgar* ad 80 uſque annum à morte *Othonielis* judicium exercuerunt, Judic. c. 3. verſibus 30 & 31.	177	2685
Deborah exhinc 40 annos judicavit Iſraelem c. 5. v. ult.	217	2725
Gedeon poſt hanc 40 plures judex permanſit, c. 8. v. 28.	257	2765
Abimelechus ille tyrannus interemtus eſt 3 annos poſt Gedeonis mortem, c. 9. v. 22.	260	2768
Thola 23 annos Iſraelem judicavit, c. 10. v. 2.	283	2791
Jair 22 annos, c. 10. v. 3.	305	2813
Jephthah 6 annos, c. 12. v. 7.	311	2819
Ibzan 7 annos, c. 12. v. 9.	318	2826
Elon 10 annos, c. 12. v. 11.	328	2836
Abdon 8 annos, c. 12. v. 14.	336	2844

Samſon

Samſon 20 annos, c. 16. v. ult.	356	2864
Eli, Pontifex maximus, 40 annos, 1 Sam. c. 4. v. 18.	396	2904

Mortuus eſt *Eli* audito arcam divini fœderis à Philiſthæis fuiſſe captam; quæ poſt 7 menſes Iſraeli reſtituta eſt, 1. Sam. c. 6. v. 1. ἔτεσι τριακοσίοις ϗ πεντήκοντα 350 annos poſt Iſraelitarum primum annum Sabbaticum in Chanaane, quo tempore Shilunte collocata erat: ad quem locum nunquam iterum reverſa eſt. Cum primum ibi arca collocabatur, terra diviſa eſt Iſraelitis in hæreditatem, ὡς ἔτεσι τετρακοσίοις ϗ πεντήκοντα (ſicut aliqua habent exemplaria Act. c. 13. verſ. 19.) ferè 450 annos, nempe poſt natum Iſaacum, Abrahami ſemen, cui terra promiſſa eſt, Gen. cap. 15.

Samuel poſt mortem *Eli*, & *Saul* primus Rex Iſraelis à Samuele unctus hic judex, ille Rex, pariter 40 annos durabant, Act. c. 13. v. 20. & 21.	436	2944
Rex *David* poſt Saulis mortem per 40 annos imperium adminiſtravit, 2 Sam. c. 5. v. 4. &c.	476	2984
Solomon, poſt Davidis mortem, tres annos regnum geſſit, antequam templum extruere cœpit, 1. Reg. c. 6. v. 1. 2. Chron. c. 3. v. 2.	479	2987

Canon V.

A Primis templi fundamentis Hieroſolymæ à rege Solomone jactis, ad initium Monarchiæ Babylonicæ, 1° anno abſoluti imperii regis Nabuchadnezaris, poſt Patris ejus mortem anni erant 413, qui computandi ſunt ſecundum annos regum Judæ poſterorum Davidis, ſicut congruenter & ſummo cum conſenſu exponuntur in duobus libris Regum, & 2do Chronicorum, tanquam juſta ac ſtata menſura illo-

rum temporum, ad quam anni Iſraeliticorum regum, poſt illorum defectionem à Domo Davidicâ, & vero Dei cultu, in univerſum omnes exigendi ſunt, nequaquam vero è contra illi ad hos. Atque in his Euſebii & Hieronymi Chronica ſecutus ſum: niſi quod illi, ſecundum 70 interpretes, Athaliæ unum annum, Joſiæ itidem alterum, & Amoni 10 attribuunt plures quam codices Hebræi. Quin & in hâc re inſignis ille Scaliger, uti evenit, nobis aſtipulatur, præterquam quod ille unum annum Abiæ omittit, 3 menſes *Jehoahaz*, totidem Jeconiæ, & ſemeſtre ſpatium è regimine Zedekiæ, duos omnino annos.

Conſultatiſſimum eſſe omnino annos regum Iſraeliticorum ad annos regum Judæ exigere exinde patet, quod ii qui è contra faciunt minimè inter ſe cohærent; ſed alii per duodecim aut viginti annos modum excedunt, alii totidem amputant. Revera confuſis admodum & turbatis regum Iſraelis rebus, cum mutila & perplexa valdè regnandi tempora fuerint, qui annos Regum Judæ, ſummatim traditos in libris judicum & Chronicorum, ad annos Regum Iſraelis accomodaverit, idem ille fecerit ac ſi normam lineæ curvæ conformare ſibi in animum induxerit.

Solomon, poſtquam templum ædificare cœpit, regnabat 37 annos, 1 Reg. c. 11. v. 42. & 2 Chron. c. 9. v. 30.	37	3024
Rehoboam regnabat 17 annos, 1 Reg. c. 14. v. 21. & 2 Chron. c. 12. v. 13.	54	3041
Abijah regnabat 3. annos, 1 Reg. c. 15. v. 2. 2 Chr. c. 13. v. 2.	57	3044
Aſa regnabat annos 41, 1 Reg. c. 15. v. 10. & 2 Chr. c. 16. v. 13.	98	3085
Jehoſhaphat regnabat 25. annos, 1 Reg. c. 22. v. 42. 2 Chr. c 20. v. 31.	123	3110
Jehoram poſt Jehoſhaphati mortem 8		

annos

annos, 2 Reg. c. 8. v. 17. & 2 Chr. c. 21. v. 5. & 20.	131	3118
Ahaziah regnabat unum annum, 2. Reg. c. 8. v. 26. & 2 Chr. cap. 22. v. 2.	132	3119
Athaliah 6 annorum tyrannidem exercuit, 2 Reg. c. 11. v. 3. & 2 Chron. c. 22. v. 12.	138	3125
Jehoaſh regnabat 40 annos, 2 Reg. c. 12. v. 1. & 2 Chr. c. 24. v. 1.	178	3165
Amaziah regnabat 29 annos, 2 Reg. c. 14. v. 2. & 2 Chron. c. 25. v. 1.	207	3194
Uziah ſeu *Azariah* regnabat 52 annos, 2 Reg. c. 15. v. 2. & 2 Chr. c. 26. v. 3.	259	3246
Jotham regnabat 16 annos, 2 Reg. c. 15. v. 33. & 2 Chr. c. 28. v. 1.	275	3262
Ahaz regnabat 16. annos, 2 Reg. c. 16. v. 2. & 2 Chr. c. 28. v. 1.	291	3278
Hezekiah regnabat 29. annos, 2 Reg. c. 18. v. 2. & 2 Chr. c. 29. v. 1.	320	3307
Manaſſeh regnabat 55. annos, 2 Reg. c. 21. v. 1. & 2 Chr. c. 33. v. 1.	375	3362
Amon regnabat 2 annos, 2 Reg. c. 21. v. 19. & 2 Chr. c. 33. v. 21.	377	3364
Joſiah regnabat annos 31. 2 Reg. c. 22. v. 1. & 2 Chr. c. 34. v. 1.	408	3395

Jeoahaz regnabat 3 menſes, 2 Reg. c. 23. v. 31. & 2 Chr. c. 36. v. 2. ac deinde à Pharaone Nechone captivus in Ægyptum aſportatus eſt, ubi interiit.

Jehoiachim à Nechone rege Ægypti in locum *Jeoahaz* ſubſtitutus eſt, cujus regiminis anno 4to poſt abdu-ctum *Jeoahaz*, Jer. c. 15. v. 1. & c. 46. v. 2. Sed anno 3^tio poſt illius mortem in Ægypto (Confer Dan. c. 1. v. 1. cum Jerem. c. 22. v. 11. & 12.) *Nabuchadnezar* filius Nabopollaſaris regis Babylonici, fuſo profligatoq; Ægyptiorum agmine ad Charchmiſhum, illius etiam

etiam regnum, utpote Ægyptiis tributarium, invaſit, peragravit, ac ſubegit. Quâ occaſione *Daniel*, qui tunc temporis captivus ductus eſt, c. 1. & Jer. c. 25. eundem annum 1um imp. Nabuchadnezaris ponunt. 412 3399

Nabopollaſar circiter annum abhinc mortuus eſt, anno imperii ſui 21. (ſecundum Beroſum, ſicut citatur à Joſepho, lib. 10. Judaicarum Antiquitatum, ſub finem capitis 11. & ab Euſebio lib. 9. de Evangelica præparatione: hoc etiam confirmant & Aſtronomici Canones Regum Babylonicorum, Ptolemæo aſtronomo aſcripti, & Eccleſiaſtici à Georgio Syncello allegati, licet Scaliger imperio illius 29 annos falſo aſcribat) & circa finem 5 anni Regis Jehoiakimi, uti memorat Jer. c. 36. v. 9. (cum in publico & ſolenni jejunio, à pœnitentia longiſſime abhorrens, volumen prophetiarum Jeremiæ in ignem projecit, quapropter ultima ſummi judicis ſententia adverſus illum & populum ejus pronuntiata eſt, verſibus 30. & 31.) *Nabuchadnezar* Nabopollaſaris filius poſthæc imperium & Monarchiam Babylonicam fundavit, ſecundum ipſam Babyloniorum computationem, quam ſecutus eſt *Daniel* Babyloniæ incola, in hiſtoriâ ſomnii Nabuchadnezaris, c. 2. v. 1. atque etiam Jeremias in fine prophetiæ ſuæ, ut videtur, conſcriptæ poſtquam Ægyptum reliquerat, & ad tribules ſuos captivos in Babyloniâ degentes pervenerat. c. 52. v. 28. & 29. Quinto igitur anno regiminis Jehoiakimi præcedentibus ſuperaddito, exurgit propoſitus annorum numerus ab initio templi & mundi conditi. 413 3400

Certiſſimum jam eſt ex Ptolomæi lib. 5. de Aſtron. c. 13. annum 21. imperii Nabopollaſaris, annum fuiſſe 143 ab inito Nabonazaris regimine Babylonico. Quod quidem operæ pretium eſt notare, ad connectionem & applicationem Sacræ Hiſtoriæ ad Ethnicam. Nam utcunque diligenter & verè Chronologiam ſacram à mundi primordiis ad finem uſque Hiſtoriæ

Sacrarum

Sacrarum literarum deducimus, & Ethnicam ab ætate noſtrâ ad ſummam antiquitatem retro ſequimur, videamur tamen 10, 20, 30, 40, 50, aut pluribus annis ab ætate mundi aberrare, niſi alteram alteri rectè connectamus, applicemusq;. Sed manifeſtum eſt ex aſtronomicâ calculatione, quod ab ineunte anno 144 Æræ Babyloniæ Nabonazaris, & 1° Monarchiæ Babylonicæ Nabuchadnezaris, ad finem uſque anni Evangelici 1600, ſupputati ab ineunte 15 Tiberii Cæſaris Romanj Imperatoris, ſecundum Evangeliſtam Sanctum Lucam, & Euſebium Hieronymumque in eorum Chronicis Ærâ illâ principali fundatis, explentur anni naturales omnino 2232, quibus ſi addantur 3400, nempe ætas mundi completa, ſecundum noſtram Chronologiam, ad initium prædictæ Monarchiæ; audacter licet pronuntiare, annum Evangelicum 1600 eſſe 5632 à creatione mundi, & proinde annus 304 decimæ noſtræ ſexcentenariæ, octo minus annis periodi ſolaris & lunaris.

Canon VI.

Babylonica Monarchia, à principio abſoluti Nabuchadnezaris imperii, ad initum Cyri regimen, 70 annos duravit. Jerem. c. 25. v. 11. & 12. & c. 29. v. 10. &c. Præcipua hujus intervalli capita ſequuntur.

Nabuchadnezar poſt 11 annos totius regiminis Jehoiakimi, & 3 menſes Jehoiakini ſeu Jeconiæ, quem in Babyloniam captivum duxit, 8. regni illius anno, tertiam, eamq; ultimam Hieroſolymæ obſidionem inſtituit, 17. regni ſui anno, & 15. abſolutæ ſuæ Monarchiæ, 9. Zedekiæ anno, & 10 menſis 10 die, 2. Reg. c. 25. v. 1. & Ezech. c. 24. v. 2. quo tempore completi erant anni 390 iniquitatis domus Iſraëliticæ, ab eodem Prophetâ adnotatæ c. 4. v. 5. à defectione Tribus Ephraim cum ceteris novem, & extructo idololatrico illo altari Bethele à Jeroboamo filio Nabati, 2 Reg. c. 12. & 13. Expleti etiam erant 40 anni iniquitatis

quitatis domus Judaicæ, ſignatæ v. 6. ejuſdem cap. 4. poſtquam *Joſiah* 12. regni ſui annum egiſſet, quo altare illud deſtruxit. Confer 2 Chron. c.24.v. 3. cum 2 Reg. c. 23 v. 15. & ab initio prædicationis prophetæ Jeremiæ, c. 1. v. 2. & c. 25. v. 3. 15. 3415

Nabuchadnezar 19 imperii ſui anno, & 17. abſolutæ ſuæ Monarchiæ, 11 Zedekiæ Regis, Hieroſolymam expugnavit, eamque ſimul cum templo ſolo adæquavit, 430 annos poſtquam primum à Solomone ædificari cœptum eſt, 2. Reg. cap. ult. & Jerem. cap. ult. 17. 3417

In veteris Teſtamenti verſione à fundato Solomonis templo ad illud ſubverſum 409 *tantum anni à Junio & Tremellio recenſentur, ablatis ſcilicet* 21 *annis à regnis illorum ſex regum Judæ qui inter Jehoſaphatum & Hezekiam intermedii regnarunt. Notandum vero illis erat, aliquos annos regum Iſraelis in illo ipſo ſpatio omitti, ut etiam de aliis & ante & poſt illos ipſi fatentur. Sint in exemplum Saul primus rex & Hoſea ultimus. Cum enim ad initium* 13. c. 1. *Sam. ita ſe habeant verba textus*, Filius unius anni erat Saul cum regnare cœpiſſet, duobus autem annis regnavit ſuper Iſrael, *ita illi animadvertunt*, nempe legaliter; *quod enim alias regnavit multo plures rectiſſime colligunt, tam à plurimis bellis quæ contra hoſtes undique geſſit, Moabitas, Ammonitas, Edomitas, reges Zobæ, Philiſtæos etiam, cum Amalekitis, quam à variis longiſque Davidis perſecutionibus, quibus demum ceſſantibus per annum & quatuor menſes inter Philiſtæos Ziglagi exul egit. Porro, cum de Hoſea Iſraelis ultimo rege ſcriptum ſit* 2 *Reg.* 15. 30. *illum interfeciſſe Pekam, nec non ejus loco regnaſſe, viceſimo anno Joſhami filii Uziæ regis Judæ, ab initio ſcilicet regni Jothami poſt mortem Uziæ: & ad initium* 17 *cap. ita legitur*, anno duodecimo Ahazi regis Judæ, regnavit in Samaria ſuper Iſraelem Hoſeas filius Ela novem annis: *ad v. iterum* 6. anno nono Hoſeæ Rex Aſſyrius cepit Samariam. *Rurſus. c.* 18. *v.* 9. Quarto

anno

anno regis Hezekiæ, qui erat ſeptimus Hoſeæ, Salmanaſar Rex Aſſyriæ exivit contra Samariam & obſeſſit, & ad finem tres annorum cepit eam, nempe ſexto anno Hezekiæ, qui eſt nonus Hoſeæ regis Iſraelitici; *nihilominus fatentur illi Hoſeam regnaſſe minimum ſeptendecim annos, neque pauciores ſunt à viceſimo anno poſt inceptum à morte Uziæ regnum Jothami, ad ſextum Hezekiæ. Quæ cum ita ſe habeant, non eſt cur nos etiam minus ſuſpicemur, quatuor annos à regno Ahaziæ excidiſſe, dum immedicabili vulnere, quod minabatur propheta Elias eum neutiquam evaſurum, laboravit: pariter ac duodecim à regno Zachariæ filii ſecundi Jeroboami, quando ſtatim à morte Jeroboami, pro Amoſi prophetia 9. commate 7. cap. in domum ejus gladio inſurgebat Deus, variiſque conjurationibus turbabatur regnum Iſraeliticum; ſicut Junius & Tremellius in Amoſum & Hoſeam ipſi annotant. Alii autumant à morte prædicti Jeroboami filii Joaſhi ad triceſimum octavum annum Uziæ, quo Zecharias regnaſſe dicitur 2 Reg. 15. 8. interregnum fuiſſe in Iſraele per annos duodecim; quod eodem redit ac noſtra ſententia; cum idem ſit nullum habere regem, ac iſtiuſmodi qui ad coercendos ſeditioſos & inſidias repellendas impotens evaſit. Conſtat præterea omiſſos eſſe duos iſtos primos regni Menahemi annos 2 Reg. 15. 17. à* Phul *priuſquam rege Aſſyriæ confirmationem in regno aſſecutus erat. Loco autem diſſoluti regni Zechariæ per duodecim annos poſt mortem patris Jeroboami, Junius & Tremellius duodecim annos à regno Amaziæ regis Judæ auferunt, tribuentes illi tantum annos ſeptendecim, pro datis illi in libris Judicum & Chronicorum novendecim; quam ſuam ſententiam interpretatione iſtius loci ſtabiliunt 2 Reg. 14. 17.* Et Amaziah vixit quindecim annos poſt mortem Jeoaſhi regis Iſraëlis. (19. *v.*) Quum demum conjurarunt contra eum Hieroſolymis Lachiſum ſe recepit, quapropter perſequebantur eum & interfecerunt Lachiſi. *Super his ſine ulla ſacri codicis authoritate annotant, Amaziam fugiſſe Lachiſum anno quarto poſt mortuum Jehoaſhum, ibique per annos mi-*

C *nimum*

nimum undecim in exilio vixiſſe, regnante interim Hieroſolymis Uzia filio: cum ex ipſo loco manifeſtum ſit, Amaziam non fugiſſe ante finem quindecim annorum, atque ſtatim à fuga conjuratores eum perſecutos fuiſſe ac trucidaſſe Lachiſi; ad firmandam vero hanc ſupputationem, initium c. 15 *intellectu quidem difficile & ea propter variè expoſitum, ita interpretantur; viceſimo ſeptimo anno Jeroboami regis Iſraelis regnavit Azarias filius Amaziæ regis Judæ: notant illi in margine eum fuiſſe annum viceſimum quartum Azariæ ſive Uziæ, & incluſis in parentheſi tribus verſibus qui proximè ſequuntur, [natus erat ſedecim annos quando regnare incepit, regnavitq; quinquaginta duobus Hieroſolymis, &c.] nihil obſtantibus periodis ad finem quarti juxta ac primi commatis, poſt parentheſin conjungunt* 5. *v. cum* 1. *eodemq; viceſimo ſeptimo anno Jeroboami; quando Dominus regem lepra percuſſit, adeo ut ea laboraret uſque ad mortem, ac ade ſeparata viveret: putabant nempe non alium fuiſſe finem loci, quam Uziam lepra affectum fuiſſe viceſimo ſeptimo anno regni Jeroboami, ſuique vigeſimo quarto; ea vero ratione æra temporis à qua regnare cœpit Uzias, licet diutius ille reliquis omnibus uno excepto regnaverit, prorſus excidet, id quod ceteris regibus nunquam accidit. Porro, quatuor illa prima commata eundem retinent modum loquendi, quo initia regnorum regum Judæ uſitatiſſime exprimuntur, quorum itaque diverſam à reliquis interpretationem immerito tradidere. Quapropter tantum abeſt ut illis de hac re alii conſentiant, ut vice præſcindendi annos duodecim à temporibus regum Judæ hic loci, è contra tot adjiciant, ſupputando interregnum Judæ à decimo quinto anno Jeroboami, quo interfectus erat Amazias, ad ejus viceſimum ſeptimum quo Uzias regnum cœpiſſe dicitur. Neutros quidem ipſe conſequor, veruntamen initium regni Uziæ pro more ceterorum regum eo loci deſcriptum eſſe pro certo habeo; ſed l. de Emendat. temporum ſuppono annum Jeroboami viceſimum ſeptimum, cujus hic fit mentio, non à morte patris Jehoaſhi, unde erat decimus ſextus decurrens, ſupputandum; ſed à regno ſuo ab Aſſyriis recuperato 2 Reg.*

31. 25. *quo tempore probabile eſt Jeroboamum, cum eſſet fortis juvenis atque ſtrenuè aliquid geſſiſſet, primo á patre regem appellatum fuiſſe: quippé dum vixit pater aliqualem partem eorumque illi aſcribuntur fine cap.* 14. 4. 26. *v. geſſiſſe videtur: præterea alia occurrit hujuſmodi computationis inſtantia 2 Chr. ad finem* 15. *cap. & initium* 16, *ubi regis Aſa* 15. & 16 *anni vocantur* 35 & 36, *ſcilicet à diviſione regni Judæ & Iſraelis; id quod vel Junius & Tremellius ipſi fatentur. Hac autem contractione temporum regum Judæ in interpretandis duobus præſertim notabilibus locis Prophetarum, (alios quoſdam non moror) male illi impegerunt; prior occurrit ad initium Amoſi, ubi tempus prophetiæ ſtatuitur in diebus Uziæ regis Judæ, & Jeroboami filii Joaſhi regis Iſraelitici, duobus annis ante terræ motum; in quem locum veriſſime annotant, eundem terræ motum ad mortem Jeroboami accidiſſe, quando in regno Iſraelitico conjurationibus & internecionibus omnia miſceri cœperunt, quas Propheta Hoſea adeo vehementer ubique reprehendit, acſi ipſa terra tot ſicariorum horrore ex Dei juſſu tremeret: vero ſimillimum itaque eſt Amoſum anno regni Jeroboami penultimo prophetiam incepiſſe, circiter duos annos ante ejus mortem: eum vero annum in triceſimum ſeptimum Uziæ, & terramotum in triceſimum nonum incidiſſe, at non circa tempus inflictæ ei lepræ, pro ſenſu maximæ partis interpretum. Ubi mutatio chronologiæ regum Judæ in errorem illos induxit. Secundum enim veram annorum ſupputationem in libris Judicum & Chronicorum, mors Jeroboami viceſimo ſeptimo anno Uziæ reſpondet, qui annus erat Sabbaticus, ut in Emendatione temporum fuſius notavi: circa quod tempus, pro recepta & probabiliori ſententia, evenit terræ motus, & Uzias viginti quinque annis ante mortem leprâ percuſſus erat; ad quod aſtruendum unicum hoc præter uſitatiora argumentum adducemus: cum enim Jothamus 2 Reg.* 15. & 2 *Chron.* 27. *viginti quinque annos natum fuiſſe quando incepit regnare tradatur, Junius & Tremellius, ab annis Ahazi & Hezekiæ, locum iſtum non de regni ejus initio poſt mortem Uziæ explicandum ſatis perſpectum habuere: eum*

 vero

vero ad ſuſceptam à Jothamo regni adminiſtrationem, loco patris Uziæ, 24. anno regni lepra affecti, haud æquali ſolertia exegere: ſic enim pater quatuordecim annos natus eum genuiſſet, quod poſſibile licet minus probabile videbitur. Jothamus igitur, ut mea fert ſententia, filius viginti quinque annorum morte Uziæ vocatur, ratione adminiſtrationis ſuæ loco patris: quod ab eo quod in libro de Emend. Temp. notavi aſtruitur, eandem ſcilicet phraſin non de ætate ſola ſed aliis quoque rationibus in lib. Jud. & Chro. adhibitam eſſe; ut inter tradendum annos Saulis, Ahaziæ regis Judæ, Jechoniæ, aliorumque ſe res habet. Ahaz Jothami filius viginti annos natus regnum ſuſcepiſſe dicitur, quod de ætate ſua perinde intelligere eſt, ac ſi à patre decem annis ante mortem rex conſtitutus ſit, ſuſcepto nempe, ut videtur, bello contra Ammonitas, cujus fit mentio, 2 Chron. 27. eaque ratione fieri potuit ut anno ſequente gignat Hezekiam, qui viginti quinque annos natus regnare cœpit; quod de ætate ſua tuto explicari poteſt. Junius autem & Tremellius, quo melius difficultatem quæ natale Hezekiæ in duodecimum annum Ahazi rejicere videtur ſuperent, Ahazum viginti annos natum fuiſſe affirmant, non quando ille ipſe, ut בְּמָלְכוֹ *ubique valet, ſed quando ille alter, patrem volunt Jothamum, regnare cœpit; quod uſui hebraicæ affixæ* ו *in fine vocabuli prorſus adverſatur, reciproca enim eſt & proximè præcedenti perſonæ non remotæ, pro illorum constructione, referenda; nec locus iſte quocum hunc conferunt eorum verſionem confirmat, nempe 2 Chron. 36. 9. ubi Jechonias viginti annorum filius vocatur* בְּמָלְכוֹ, *quam phraſin de initio regni patris ſui Jehoiakimi explicant: quippe idem Jechonias octodecem annorum filius, ſcilicet ratione ætatis,* בְּמָלְכוֹ *dicitur 2 Reg. 24 quod ſi de initio regni Jehoiakimi locus ille intelligatur, non 18 ſed 19 annorum filius, cum pater undecem annis regnaverit, fuiſſet Jechonias. Sed longe quidem vero ſimilius eſt, quod eodem modo quo Ahazias Rex Judæ cum regnare cœpit viginti duorum annorum filius ratione ætatis appellatur, 2 Reg. 8. 26, iidemque eodem tempore quadraginta duorum annorum filius 2 Chr. 22. 2. reſpectu*

reſpectu

ſpectu ſcilicet regni Samariæ, ab Omri è parte materna avo diſicatæ, illi vero exitioſæ, cum & ibidem & illius occaſione terfectus fuerit : pari etiam ratione Jechonias, qui octodem annos quum regnare inceperit natus eſſe dicitur, eodem mpore octo quoque annorum filius idem vocatur, ratione ilicet Imperii Babylonici atque captivitatis ſibi fatalis, enim regno pariter ac libertate excidit. Hac autem ſotione initium captivitatis Babylonicæ confirmatur, non à chonia ac Ezechielis prima tranſportatione, ut autumant mius & Scaliger, recenſendum, ſed ab Imperio Babyloco, anno imperii Nabuchadnezaris primo & Jehojakimi arto, quando Daniel cum ſociis deportati erant, uti ad itium Prophetiæ ejus ſcriptum legitur. Idem à Propheta remia c. 25. *clarius explicatur, qui Propheta erat priarius cui hoc revelavit Deus, ac caput illud locus princilis ubi ſeptuagenarium Imperium & Captivitatem abylonicam una ortum & occaſum habitura prædicitur: hac iam ſupputatio ab eodem Propheta c.* 29. *v.* 10. *amplius ruitur, quo loco Judæos captivos alloquitur, eos præcie qui non ita pridem cum Jechonia deportabantur, & ndum res ſuas ob ſpem citò revertendi componebant, ita ro ſe habet*, Sic ait Jehova, ubi implebuntur ſeptuanta anni, *non* בשבות לכבם vobis in captivitate, *ſed*, לבב Babyloniæ, *hoc eſt Imperio Babylonico ab initio rei Nebuchadnezaris*, ego vos reducam; *dum vero Ezeiel hanc captivitatem à Jechonia, ſuaque deportatione iquando ſupputat, &* noſtram *appellat, tantum abeſt à ntentia noſtra diminutione, ut plane confirmet, hanc enim m à Danielis quam Zedekiæ captivitate omnino diſtinit. Quod ad alterum prædictum locum attinet Ezech. &* 5. *de ferenda iniquitate domus Iſraelis* 390. *diebus, Jedæ vero* 40; *quod patientiam divinam erga tranſgreſſiones às denotavit, priuſquam extremam illis excandeſcentiam ligeret. Annos autem illius longanimitatis divinæ initium tiæ ac ultimæ obſidionis Jeruſalaimorum per Nebuchadzarem excepiſſe, diſcerte notat Propheta c.* 5. *cum in ejus efiguratione v.* 2. *tum explicatione v.* 12. *Prophetæ enim*

 dicit

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

dicit Deus v. 2. Tertiam partem pilorum tuorum combures in civitate, quando dies obſidionis (*hoc eſt* 390 *dies decumbendi lateribus, quæ actio typus erat obſidionis Ez.* 4. 2. 8.) completi erunt : & accipiens alteram tertiam percuties gladio circa illam ; reliquam vero tertiam diſperges in ventum, nam gladio exſertò perſequar iſtos. *Commate autem* 12 *hoc ita explicat Deus,* tertia tui pars peſte morientur, & fame conſumentur in medio tui; (*nempe per anguſtias & permanentiam obſidionis Chaldaicæ*) tertia autem altera gladio cadent circa te; (*hoc eſt, ex urbe contra hoſtem erumpentium, aut rure latitantium & à deprædantibus repertorum*) reliquam vero tertiam in omnem ventum diſpergam, (*capta ſcilicet urbe*) & exſerto gladio perſequar eos. *Unde patet, Deum triplicis ſuæ excandeſcentiæ executionem incepiſſe, tam ad finem* 390 *dierum obſidionis Ezechielis, quam ad initium ultimæ iſtius Jeruſalaimorum ac realis obſidionis, quæ penitus illa delevit. Nihilominus Junius & Tremellius terminum divinæ patientiæ per* 390 *annos, ad ſextum ab initio Chaldaicæ obſidionis annum, & quartum urbis captæ ac deletæ referendum autumant* : *qua ratione eveniſſet illa poſt inflictam penè triplicem iram, exceptis quibuſdem parvulis iſtius reliquiis, quarum mentio quidem fit in typo v.* 3. *&* 4. *verum ob exiguitatem in interpretatione ejus nuſquam memorantur* ; *verba ſequuntur,* Excipies inde paucos numero, (*ex iis nempe qui capta urbe diſperſi erant*) quos ligaturus es in alis tuis : & ex iſtis adhuc accipies quos projicies in ignem, & combures eos igne : inde (*id eſt, de typico incendio pilorum*) prodibit ignis in totam domum Iſraelis. *Hæc ultima periodus tres verſus typum exprimentes concludit, qui, cum priore parte quarti commatis, ad finalem deportationem reliquiarum Judæorum captivorum à Nabuzaradane refertur, (viceſimo tertio anno Nebuchadnezaris,) ac ſi is eſſet terminus divinæ patientiæ per* 390 *annos* : *cum videatur potius ad cædem ac tumultus ab Iſmaele excitatos pertinuiſſe, vel ad Johananem Judæos à Nabuzaradane cum Gedalia relictos*

ictos in Ægyptum iſtorum occaſione deportantem, (*quod ſeveris admodum minis proſequitur Jeremias, cap.* 42, 43, *&* 44.) *proximo poſt captam urbem autumno, necnon undecimo anno Zedekiæ ac decimo nono Nebuchadnezaris. Verum ultima reliquiarum Judæorum à Nabuzaradane in captivitatem deportatio, finis erat exactæ triplicis pœnæ hic loci prædictæ, poſt finitos* 390 *annos patientiæ, ut ipſi quoque fatentur: initium pariter exequendi judicium ſexto anno antehac fuiſſe confitentur,* 17 *anno Nebuchadnezaris &* 9 *Zedekiæ; uti & amplius ab eodem Propheta Ezechiele declaratur cap.* 24. *qui ſic auſpicatur*; Deinde fuit verbum Jehovæ ad me, anno nono, menſe decimo die 10 menſis, edicendo, fili hominis, ſcribe tibi nomen hujus diei, hunc eundem diem: incumbit Rex Babyloniæ in Jeruſalaima hoc ipſo die, &c. *Eodem itaque tempore* 390 *anni divinæ tolerantiæ finem haberent neceſſe, ſex annis citius quam illi autumant. De initio autem eorundem* 390 *annorum longius adhuc aberrant, ablatione enim viginti duo annorum à regnis regum Judaicorum, circa* 27. *annum regni Solomonis illud collocare coguntur: cum quidem vero annorum* 390 *fine in nonum annum Zedekiæ, ſexennio ante tempus ab iis ſtatutum, recidente, initium pro eorum ſupputatione in* 21 *annum Solomonis aut eo circiter incideret, ante ſecundam Dei apparitionem, dum rectum adhuc & ſanum cor ejus extiterit: præterea, ipſa Iſraelitarum à Judæis diſtinctio per* 390. *&* 40. *annos, non obſcure innuit horum initium ante diviſum à regno Judæ Iſraeliticum nullatenus eveniſſe, idem vero & imperium & domum regnante Solomone ea conſtituerunt. Nec ullo S. Scripturæ fundamento nituntur illi, dum circà* 27. *aut* 28 *annum Solomonis hoc ſtatuunt: cum tot urbes conditi, aliaque eximia poſt viginti annos Domus Dei ſuæq; ædificatæ ac viginti tres regni* 1 *Reg.* 9. 10. 2 *Chron.* 8. 1. *opera præſtita, eum non niſi ſenem, quod diſerte traditum inveniemus* 1 *Reg.* 11. 4. *uxoribus ſuis amore adhæſiſſe arguant; hoc autem poſt triginta minimum & tres annos à ſuſcepto regno, ac intra ſeptem ante mortem eveniſſe videtur. Id vero quod*

in

in hoc argumento pro confeſſo habent, Iſraelitas nempe Regis exemplo ductos ad Idololatriam à Deo avertiſſe (quam ſententiam quidam è noſtratibus ſecuti, hoc modo amplificant, Rege ad cultum Idololatricum chorum ducente ceteri omnes facile collapſi ſunt.) *neque Regum libris nec Chronicorum invenire contigit: hoc ſolum occurrit* 1 *Reg.* 11. 31. Sic ait Jehova eus Iſraelis, ecce ego laceraturus ſum regnum hoc è manu Solomonis, & daturus tibi [*Jeroboamo*] decem tribus. *Commate vero* 33. Eo quod dereliquerunt me, & incurvarunt ſe Aſhtarothæ Zidoniorum, Cemoſho, & Milcomo: neq; ambularunt in viis meis faciendo quod rectum eſt in oculis meis, videlicet, ſtatuta mea & judicia mea, ſicut David pater ejus. *Quod ſi in hæc verba quæratur, quinam rei ſint? hoc certo reſponſum ratio ſuaderet, ii ſcilicet quos tot judiciorum minis proſequebatur Deus; non ipſe populus Iſraeliticus, nec decem tribus conceſſæ Jeroboamo, qui optimum adhuc regem fore, necnon domum adinſtar Davidis firmam habiturum expectabatur v.* 38. *Sed ſemen Davidis, uti ſe habet v.* 39. Affligam quidem ſemen Davidis propter hoc, *nempe Solomonem ejuſque familiam, qui ab extraneis uxoribus ſerviſque allectus templa iis pro idolorum cultu conceſſit; qua inſtantia excepta Solomonem Iſraeliticæ idololatriæ amplius fuiſſe autorem non invenio, licet de Jeroboamo filio Nebati, qui Iſraelitas à domu Judaica primus divulſit, ubivis & in quocunque ferè Regum capite inculcatur, bis vero terve ab initio ejus regni ad dejectum regnum Iſraelis. E quibus locis hic ſufficiat Prophetia Abijæ Shilonitæ ad uxorem Jeroboami* 1 *Reg.* 14. 15. 16. Præterea percutiet Jehova Iſraelem agitans quemadmodum agitatur arundo in aqua; & convellens Iſraelem à terra hac optima quam dederat majoribus eorum, diſperget eos procul ultra ipſum flumen: eo quod fecerunt lucos ſuos, provocantes Jehovam. Denique exponet Iſraelem, propter peccata Jeroboami quibus peccavit, & quibus ad peccandum induxit Iſraelem. *Quod ſi ad peccandum eos antea induxerit Solomon maledictio*

Jeroboamo

Jeroboamo non uſque graviter incubuiſſet. E prædictis conſtat, initium 390 *annorum Ezechielis non in aliquALem regni Solomonis partem incidiſſe; verum in initium Jeroboami filii Nebati ejuſque altaris idololatrici Bethele erectionem: initium pariter iniquitatis Jehudæ ab eodem nono anno Zedekiæ numeratum, ad duodecimum annum Joſiæ, quando repugnantibus Iſraelitis idem altare dejecit, eſſe reducendum; quare anno ſequente Joſiæ* 13. *prophetiam ſuam incepit Jeremias, ac contra Iſraelitas pietatem Joſiæ indigne ferentes judicia divina denuntiavit. Annus Joſiæ decimus octavus ob Paſcham ſuam, multoq; magis quod annus erat Jubilæi, inclaruit, quo nomine ab Ezechiele ad initium prophetiæ notatur; quamvis Junii & Tremellii chronologia hoc non patiatur, verum quadraginta annorum iniquitatis Judæ, quos memorat Ezechiel, hunc fuiſſe initium ſupponat; quod terminus divinæ patientiæ, nonus ſc. annus Zedekiæ, pro vero haberi neutiquam permittet.*

Nabuchadnezar, 33. Monarchiæ ſuæ anno, qui 27. erat captivitatis Jeconiæ & Ezekielis, Ezech. c. 29. v. 17. cum Tyrum tandem debellaſſet, poſt longam, cruentam, & laborioſam obſidionem (quippe quæ 13 annos duravit, uti affirmat Philoſtratus à Joſepho allegatus in prædicto lib. 10. ſub finem cap. 11.) haud ita multò poſt Ægyptum invaſit, eamque facilè ſubjugavit, utpote antea debilitatam, primum bello Cyrenaico, ac deinde longo civili bello, uti colligere licet ſimul comparatis Herodoto & Diodoro Siculo, in imperiis Hophræ ſive Apriæ, & Amaſis. 33 3433

Nabuchadnezar mortuus eſt poſtquam 43 annos à patris ſui morte regnaſſet, ſicut affirmat Joſephus in prædicto loco, atque iterum lib. 1. contra Appionem, ejuſdem Beroſi authoritatem proferens, & Aſtronomicos Regum Babylonicorum Canones, ſimul & Eccleſiaſticos citans, qui omnes (ſecundum noſtram Chronologiam) inſigniter conſentiunt cum fine 2. lib. Regum, & prophetiæ Jeremiæ, ubi dicitur filius

ejus Evilmerodac regnum ſuum incepiſſe deſinente 37 anno captivitatis Jehoiakini. 43 3434

Evilmerodac duos annos regnârat, luxui atq; ignaviæ deditus, uti apparet ex eodem Beroſi loco, cum *Naragalrazar*(ſive *Naragalſharazer*,idem, ut videtur, qui à Jeremiâ c. 39. v. 3. primus omnium Nabuchadnezaris principum, ad Hieroſolymæ expugnationem, nominatur) qui ſororem ejus, Nabuchadnezaris filiam, uxorem duxit, totius Monarchiæ regimen in quadriennium geſſit, dubium an tantiſper dum *Evilmerodac* vixit, an poſt illius mortem, tanquam Protector filii ejus nondum ephebi. 49 3449

Narogalrazar poſtea conatus filium ſuum *Laburazarchad*, Nabuchadnezaris nepotem à parte filiæ ejus, ad Monarchiam efferre, eâ de cauſâ occiſus eſt, intra novem menſes ab illo regiminis ſui quadriennio, ut colligere licet ex eodem Beroſi loco. 50 3450

Nabonnedus (ſeu Labynitus, alias *Belſhazar* ſive *Baltazar* vocatus) filius Evilmerodaci, filii Nabuchadnezaris, ut patet ex Jerem. c. 27. v. 7. & Danielis c. 5. v. 2, 11, 13, 18, & 22. poſtquam 17 annos regnaſſet (quod tempus ſimul & Hiſtoriam Scaliger præ ſe ferens emendare, miſerum in modum utrumq; corrupit) Cyrus Perſa bellum illi cœpit inferre. Beroſus eodem loco, Aſtronomicus inſuper Canon Regum Babylonicorum & Perſicorum, Ptolemæo adſcriptus, videtur ad 22 annum regiminis Cyri in Perſiâ hujus belli principium referre, in quantum Monarchiæ illius principium 9 annos ante ejus mortem conſtituit. 67 3467

Cyrus 2da poſt ſuſceptum bellum æſtate Babylonem cepit, ut narrat Herodotus, idque noctu, dum menſe Looo, ſeu Sextili, temulentum celebrabat feſtum, ſicut præter Herodotum & Xenophontem Athenæus affirmat, lib. 15. anno 24. regiminis ſui in Perſiâ, & 7. ante mortem ſuam, teſte Xenophonte, 36 annos & paucos aliquot menſes poſt Tyrum à Nabuchad-

buchadnezare expugnatam, ſecundum annos præfectorum illius, adnotatos in fragmento Phœniciæ hiſtoriæ, à Joſepho allegatæ, lib. 1. contra Appionem; & 70 annos poſt Hieroſolymam à Nabuchadnezare primo captam. 69 3469

Belſhazare eadem illâ nocte cæſo, atque eodem modo quo narrant Herodotus & Xenophon, quaſi Danielis eſſent interpretes, Darius (filius Ahaſhueri, ab Herodoto Cyayares vocatus) Rex Medorum, & ut videtur frater Nitocris, uxoris Nabuchadnezaris, aviæ Belſhazaris, (quem Beroſus in Media educatum fuiſſe dicit) atque etiam Cyri avunculus, poſtquam maximam ætatis ſuæ partem in aulâ Babylonica egiſſet (quod ſimiliter colligi poteſt ex Abydeni & Megaſthenis fragmento, licet Scaliger non minus hic à veritate aberravit, quam prius in Belſhazaris tempore & hiſtoriâ) regnum Chaldæorum in ſe ſuſcepit, 62 annos natus, Dan. c. 5. v. ult. & c. 9. v. 1. idque vix unum annum & ſemeſtre ſpatium geſſit. 70 3470

Canòn VII.

Monarchia Perſica, ab inito Cyri abſoluto dominatu, ad Darii Codomanni ultimi Imperatoris cædem, & Babylonem ab Alexandro Macedone captam, 204 annos duravit. Multi autem noſtrâ hac ætate viri doctiſſimi, & qui in Hebræo Sanctorum Prophetarum originali textu peritiſſimi videntur, nullius rei veritatem firmiorem & magis irrefragabilem exiſtimant, atque hoc, quod ab initâ Cyri Monarchiâ ad mortem & reſurrectionem Domini & Servatoris noſtri Chriſti, veri Meſſiæ, 70 ad ſummum interceſſerunt annorum ſeptimanæ, (i. e.) 490 naturales anni: ex quo ſuppoſito à Monarchiâ Perſicâ 80 fere annos decurtant, ei 130 tantum annos ad ſummum attribuentes. Imo ſunt qui tanquam hoc parum eſſet, plus

130 annos tollunt, 70 tantum relinquentes. Sed quod ad priores attinet, bonâ eorum veniâ, dicimus eos à rectâ Prophetæ interpretatione aberrare.

1. Et primo in interpretando Danielis loco, ad finem capitis 2. duplici notabili errore implicantur. Prior eſt, dum verbum legationis, velut reſponſi nomine à Deo per Angelum Gabrielem, ad Danielem precantem miſſæ com. 23. cum verbo edicti, ſive gratiæ factæ pro reſtauratione urbis Hieroſolymorum à Perſarum Imperatore proceſſuræ com. 25. confundunt. Dum enim *Daniel* annorum 70 à Jeremia Propheta memoratorum numerum, de deſolatione Hieroſolymitica jam propè abſolvendum ex libris intelligens, verè religioſi & pii hominis more, ut Dei providentiæ & conſilio prædeterminato de eâ reſtaurandâ obſecundaret, ad preces & ſupplicationes Deo pro eâ offerendas ſe accingit; dicit ei Angelus com. 23, Deum præ magno erga eum Amore, & ut promiſſionem per Prophetam Eſaiam cap. 65. com. 24. omnibus ſervis ejus fidelibus factam compleret, *eritque nondum clamantibus ut ego reſpondeam*; *adhuc ipſis loquentibus, ut ego exaudiam*; ab ipſo precis initio per ſe nuntiaſſe & reſpondiſſe, non de illâ re pro quâ precatus erat, ſed de illâ pro quâ precaturus erat, imo priuſquam precem fuderat; &, ut illud *verbum* oſtenderet, ſe veniſſe. Hi autem homines Gabrielem dixiſſe volunt, *verbum* gratiæ factæ, aut edictum de reſtauratione urbis Hieroſolymorum eodem tempore promulgari: in quo plurimum falluntur. Precatio enim hæc à Daniele facta erat anno primo Darii Medi, imperatoris Chaldæorum & inſuper Medorum & Perſarum, id eſt, totius regni Monarchæ, eo tempore 120 provincias continentis, ut apparet ex cap. 6. priuſquam regnum occupaverat Cyrus; durante quo Darii regno nullum gratiæ factæ aut Decreti *verbum* legimus, vel pro reædificatione Urbis Hieroſolymorum, aut Templi, vel de captivitate Judæo-

rum

rum remittendâ, uſque ad primum Imperii Cyri Perſarum regis annum, poſtquam Deus omnia Terræ regna ei dederat, ut in Chronicorum fine, & Ezræ initio refertur.

Poſterior illorum error eſt, quod Perſarum Imperatoris decreti ſive gratiæ factæ verba com. 25. male interpretantur. viz. להשיב ולבנות ירושלם Ubi duo verba ad duo diverſa attributa, ſive prædicata, ſive conſequentia, vel, ut Grammatice loquar, duos diverſos caſus accuſativos referunt, priori verbo prædicatum ſive accuſativum ex proprio cerebro addentes; quaſi expreſſis verbis ſcriptum eſſet להשיב את העם ad faciendum populum redire; aut להשיב את שבות יהודה ad reſtituendam captivitatem Judæ. Atq; ita hac interpretatione tempus urbis reædificatæ, cum tempore templi reſtituti ac à captivitate reditus miſere confundunt; quaſi urbis reſtauratio per eandem gratiam factam & edictum, & eodem tempore cum his eſſet conceſſa. Sed hoc nihilo melius eſt, quam verbo Dei addere, cui nihil debet addi, & à quo nihil auferri. Et ſane negotiis publicis mediocriter verſato facile conſtabit, impunè non laturos, qui ſibi veniâ imperatoriâ ædificandi ſacellum vel templum, in loco aliquo iis pro habitatione deſtinato, conceſſâ, exinde urbem mœnibus cinctam & præſidia condere ſine gratia ampliore auderent. Verum eſt, hoſtes Judæorum Ezræ cap. 4. com. 12. iis talem accuſationem coram uno ex ſucedentibus Perſarum Imperatoribus, literis intentaſſe, ſed falſo & maledice, ut in læſæ majeſtatis ſuſpicionem adducerentur: quod contra eos in tantum prævaluit, ut ob eam cauſam à templo ædificando ceſſare coacti fuerint, pro quo venia prius erat conceſſa. Et obſervatu dignum eſt, quod expreſſe repetitur ſub finem ejuſdem capitis, *tunc impeditum eſſe opus domus Dei qui habitat Hieroſolymis*: non dicitur opus murorum, aut urbis Hieroſolymorum reſtitutio, quæ nunquam aggreſſi ſunt. Ambo

ideo

ideo illa verba ad Hieroſolyma referri debent, ut ad proprium ſuum prædicatum. Vera autem interpretatio & recta Hebraiſmi ſive Phraſis Hebraicæ expoſitio ex ejuſdem commatis fine colligi poteſt, ubi Angelus ambobus iiſdem vocabulis utitur, duobus inquam conjugatis eorundem Thematum & radicum, & duobus aliis derivativis eorundem primitivorum ſimiliter conjunctione copulativa connexis, ut effectum & completionem ejuſdem Gratiæ manifeſtam redderet, viz. תשׁיב ונבנתה quæ quandoquidem juxta maxime receptam interpretationem ſonant [*vicus & mœnia,*] *readificabuntur* (& revera nullo alio omnino ſenſu poſſunt concipi) quis reſtat dubii locus, Gratiæ factæ verba, ad quam plane & directe referuntur, ut ejus completionem ſignificantia, recte interpretanda, & in eodem ſenſu accipienda, viz. להשׁיב ולבנות *ad faciendum readificare ſive reſtituere Hieroſolyma*, ſine ullo reſpectu vel ad reſtaurationem Templi, vel captivitatis reditum; quia hæc erant præterita. Sed tamen dum hoc aliter exponunt, non ſibi conſtant; contradicit enim ei, quod vocabulum דבר decretum improprie & incongrue explicent, dum in eo enallagen ſive mutationem numeri ſingularis in pluralem imaginantur. Intelligunt enim, quaſi hoc modo exponi deberet, A promulgatione duorum edictorum, prioris de captivitatis reditu, poſterioris de reſtauratione urbis Hieroſolymorum, ad Meſſiam Principem ſeptem erunt Hebdomadæ, & ſexaginta duæ Hebdomadæ; eo intimando ſeptem eſſe Hebdomadas à priore edicto ad poſterius, & ſexaginta duas à poſteriore ad Meſſiam. Sed ut ſecundum Græcum Adagium, Lydiæ & Phrygiæ ſunt proprii & diſtincti limites, ut altera alterius terminos non invadat; ita hæc duo edicta temporibus, autoribus, & objectis aperte diſtinguuntur; nec omnino debent inter ſe confundi. Porro vocabulum דבר edictum, hic

in

in ſingulari numero poſitum, nullam anſam præbet intelligendi Cyri edictum Zorobabeli de captivitate reducendâ conceſſum, ſed tantum Artaxerxis ad Nehemiam de urbe reſtituenda. Et præterea quantum ad Cyri edictum, Dei ſapientiæ placuit, exemplar authenticum ſive regiſtrum & ipſiſſima ejus verba in lucem produci anno Darii ſecundo Ezræ cap. 6. ut teſtatum fieret, id ſtricte & præciſe ad Templum reſtaurandum definiri, ſine ulla omnino de urbe aut ejus mœnibus reſtituendis intimatione. Ubi etiam notatu digniſſimum eſt, ipſum Darium, dum Cyri edictum de reſtauratione Templi & continuo cultu ibidem ratum facit ampliatque, ne verbum quidem de urbe aut mœnibus Hieroſolymorum addidiſſe. Ita igitur ad Danielem preces fundentem pro urbe & templo Hieroſolymitano reſtaurando, quæ deſolata erant, & etiam tota Judæa incolis orbata, cujus reſtitutionem finitâ captivitate jam prope venturam ſperabat; Deus angelum ſuum eum informandi gratiâ miſit, urbem ex captivitate redeunte populo, & Templo reſtaurato, tandem reædificandam; ſequentibus tamen variis afflictionibus, quarum levandarum ſola ſpes in Meſſia eſſet repoſita; ipſum tamen cum inter ſuos veniret non agnitum iri, ſed morte mulctandum; ob quam cauſam in majores quam antea paſſi ſunt calamitates relapſuros, donec urbs & Sanctuarium funditus evertantur. Nihilominus electis, cum quibus ad magnum numerum gratiæ pactum confirmaret, tempus adventus ejus innoteſceret, & ut reprobis nullus ignorantiæ prætextus relinqueretur, hanc certam & infallibilem temporis iſtius notam futuram, viz. quod manifeſtaretur & poſtea occideretur, ſeptuageſimâ annorum Hebdomada â gratia facta (tandem Nehemiæ ab Artaxerxe Longimano Perſarum Imperatore, viceſimo ejus currenti anno conceſsâ) de urbe Hieroſolymitana reſtauranda, viz. de eâ foſſa muroque cingenda & munienda, & de reparandis &

ſupplendis

ſupplendis vicatim ædibus. Nehem. cap. 6. com. 15. & c. 7. 4to & ſeptimo commatibus.

Conſona huic ſententiæ in emendatione mea temporum, ad annum mundi 3553 & viceſimum Artaxerxis Longimani, nonnulla ſcripſeram (qui liber editus erat anno vulgari 1609, & illuſtriſſimo Principi noſtro Henrico dedicatus) interim Reverendus quidam Theologiæ Profeſſor, quique alias de Eccleſia Dei bene meritus eſt, D. W. qui ſcriptis in prophetiam Danielis Commentariis, anno 1608 deſinente, verum non ante 1610 impreſſis, interea temporis, dum prelum expectabant, aliqua iis inſeruit, quæ nonnulla capita à me tractata redarguebant. Prima in quam incidi reprehenſio occurrebat p. 304. ubi immediate poſt laudatum Pererium Jeſuitam, ut & ſæpius poſthac, mei mentionem facit; nec mei quidem ſolius, verum etiam Calvini, viri me longe ſuperioris, quiq; Pererio eſt dignior ſeniorque; quare autem id faceret nullus video. Ad me ſiquidem quod attinet, Pererii annotationes aut in Danielem aut aliam quamcunque S. Scripturæ partem nunquam vidi: nec eſt cui Jeſuitarum tractatus minus arrident. Cum autem nullum protulerit locum D. W. ubi eadem cum Pererio loquor, niſi quæ apud antiquiſſimos Eccleſiæ Patres & ſcriptores, Julium Africanum, Euſebium, Hieronymum, & patres ab Hieronymo in 9. cap Danielis citatos invenire licet: manifeſtum eſt eum cum recentiorum ſcriptis & Pererii commentariis potius quam veteribus verſatum fuiſſe: ſi enim aliqualem cum patribus habuiſſet conſuetudinem, tantam mihi infamiæ notam ut ſim Pererii diſcipulus nunquam inuſſiſſet, cui nihil eſt cum Pererio commune, præter Patres illos, qui omnium ubique ſtudioſorum, tanquam is quem ducimus aer, in jus cedunt, quæq; ipſa diverſo tamen modo à me & Jeſuita exponuntur. Verba D. W. ſic ſe habent. Pererius cum aliis, D° ſcilicet Lydiato lib. de Emendatione temporum an. mundi 3553. ſeptuaginta hebdomadas à viceſimo anno Artaxerxis Longimani incepiſſe contendunt, (*qua ſententia,*

tentia eſt Julii Africani Chriſtianorum Chronographorum primarii & antiquiſſimi, nec non poſt eum plerorumque Eccleſiæ Patrum longè receptiſſima) à quo ad urbem reparandam miſſus erat Nehemias c. 2. 8. Quod cum tempore mandati(*hic memorati*)de ædificandis Hieroſolymis optimè convenit: & quo nomine Nehemias laudatur Ecclus. 49. Sed è contra 1. Nehemias non quidem primus urbem reædificavit & murorum fundamenta poſuit, quæ prius facta ſub alio quodam Artaxerxe Ezr. 4. 12. pro Cambyſe habito. *Reſpondeo. Non equidem pro Cambyſe illum habeo, ſed Cambyſis prædicti fratre, ſeu potius Mago iſto qui ejus nomine regnum occupavit. Quæ tamen nuda eſt ac precaria affirmatio è mendacibus hoſtium nominis Judaici placitis mutuata, quamque olim confutavi. Sed ſequitur illico hujus confirmatio.* Nehemias (*inquit ille*) urbis tantum ruinas ſupplevit & inſtaurabat Neh. 2. 15. ante enim ejus adventum portarum mœniorumque fit mentio. *Reſpondeo. Legimus quidem de muris ſed perruptis, de portis etiam at abſumptis igne, quas inſtauratum venit Nehemias; qui ſequente cap. 3. idem amplius ac ſpeciatim indicat; cujuſque ſcilicet portæ & murorum interjacentium ædificationem, à porta ovina incipiens & ad eandem circuitu facto reverſus. Quod ſi hæc in ſacra pagina non comparerent, lectori audaci aſſeveratione fortaſſis fucum faceret D. W. ſed ſperandum fidem potius verbo divino, quam cuilibet confidenti aſſertori adhibendam.* Sed progreditur adverſarius, dicitq; Templum ante annum Longimani viceſimum, nempe ſexto abſolutum fuiſſe: ſed non eſt veriſimile rem maximi momenti templi conſtructionem 70 ſeptimanarum ſolenni Epochâ minime contineri. *Reſpondeo.* 1. *Darium Hyſtaſpin cujus anno ſexto Templum abſolvebatur, & Artaxerxen Longimanum cujus viceſimo anno mœnia Hieroſolymorum inſtaurata erant, eandem fuiſſe Perſonam contendere, (quod Matthæo Beroaldo, Hugoni Broughtono,) aliiſque nonnullis viſum, pariter abſurdum, ac ſi quis Henricum VII. Angliæ regem &*

Edoardum VI. nepotem omiſſo Henrico VIII. intermedio rege, eundem fuiſſe velit. Porro objicere per noſtram hypotheſin Templi ædificationem 70 ſeptimanis excludi, quam intra eas incluſam eſſe probari non poteſt; quid aliud eſt, quam ſapientiæ divinæ legem ſcribere? Sed ut quod res eſt loquamur, S. Sanctus, cui propoſitum erat Danieli & populo Judaico ſignum aliquod infallibile adventus Meſſiæ, in quo uno omnis eorum ſpes & expectatio continebatur, à proximo eoque maxime notabili quod præceſſerat beneficio, quodque etiam in S. literis conſignatum, potius quam à priori aliquo id facturus videatur. Solenne ſiquidem eſt Epochas omnes ita inſtituere, & ſpeciatim Judæis; uti 1. *A reditu gentis ſuæ à captivitate Babylonica primo anno Monarchiæ Cyri, ad inſtauratum ac dedicatum Templum ſexto anno Darii Hyſtaſpis* 2. *Ab erecto Templo ad reparata mœnia Hieroſolymorum anno viceſimo Artaxerxis Longimani.* 3. *A reædificata metropoli per Nehemiam, quod ab ipſo Literis conſignatum, canonem hiſtoriæ Sacræ claudit; cui demum eventui feliciter ſucceſſurus erat adventus Meſſiæ.*

Alius locus, quem male interpretantur, qui Diploma conceſſum pro reædificatione urbis Hieroſolymorum ad primum Cyri Monarchiæ annum referunt, eſt ſub finem cap. 44. Eſaiæ: ubi Deus per prophetam ita loquitur, com. 24. *Ego Jehovah facio omnia.* Com. 26. האמר לירושלם *qui dicit Urbi Hieroſolymitanæ, habitaberis, & Civitatibus Judæ ædificabimini, & vaſtitates illius erigam.* Com. 27. האמר *qui dicit profundo, exiccare, & flumina tua arefaciam.* Com. 28. האמר *qui dicit Cyro paſtori meo, ut omnem delectationem meam perficiat,* ſub finem addit, האמר לירושלם dicens Hieroſolymis, *ædificantor, & Templo, fundator;* hac ultimâ clauſulâ volunt ſubjectum ſive antecedens, nominativi vicem ſupplere ante infinitivum vel potius Gerundium לאמר id eſt, perſonam loquentem Cyrum eſſe, quæ revera eſt ipſe Deus, emphatice

tice ſub finem repetens, illuſtrans, & amplificans ſermonem quem de Hieroſolymis prius feciſſet, juxta maxime receptum & genuinum ejuſdem Gerundii inter Hebræos uſum, quod ad prius loquentem referri ſolet; ut in iſtis phraſibus היה דבר יהוה אלי לאמר *& fuit verbum Jehovæ ad me, edicendo*; & ut emphaticam & vehementem aſſeverationem ſignificaret, ויאמר לאמר hic inquam Deus ipſe eſt qui ſemel iterumque dicit, & conteſtatur, Hieroſolyma eſſe ædificanda; idque, licet non Cyri, alicujus tamen ex ejus ſucceſſoribus in eadem Monarchia, decreto: Templi vero ſive Sanctuarii, pro quo etiam reſtituendo Daniel oravit, ipſius Cyri edicto: fundamenta ſaltem ponenda. Nec poteſt illud Dei dictum de Cyro, *cap.* 45. Com. 13. *ædificabit urbem meam, & deportatos meos remittet*, aliter quam hoc modo intelligi: ipſe ædificabit urbem meam, aut ſaltem deportatos meos remittet qui tandem eam reſtituent, non ſine venia ab aliquo in eodem imperio ſuccedente conceſſa; quod ipſum deportatos remittendi mentio poſt urbis reſtitutionem ſignificat.

Quanquam hæc ad ea quæ contra me objecit D. W. pag. 308. *comment. in Danielem repellenda ſufficiant*; *ubi dicit*, edictum Cyri ſolam ædificandi domum Dei facultatem dedit Ez. 1. 6. hoc autem mandatum, de cujus egreſſu loquitur angelus, inſtaurandi Hieroſolyma veniam conceſſit. Ita arguit Pererius contra mentem Clementis Alexandrini, nec non Lydiatus anno 3553. *Ulterius reſpondeo. Quæ contra Clementem Alex. objecit Pererius cum librum ejus nuſquam viderim, equidem non novi: me vero contra illum litem non moviſſe certus ſum, nec quid is Pater dicat (quippe nunc temporis expedite eum conſulere non poſſum) omnino memini. Sed in contrarium ita progreditur D. W.* Licet ad ædificandam domum Dei edictum Cyri particularius referatur, ad reſtauranda tamen mœnia urbemque li-

çentia iis unà dabatur, ut videre eſt Ezr. 4. 12. *De iſto autem loco ſatis ſuperque ne iterum allegetur moneo ſine reſponſo quod olim formavi, & ad quod refutandum poſt locum ab illo bis citatum ne gru quidem protulit D. W. Quæ eo loci ego ſcripſi ſic ſe habent*, Ante vero hoc tempus ne verbum quidem neq; in Cyri, neq; in Darii Hyſtaſpis, neque in priore hujus Artaxerxis edicto pro Judæis, de urbe, ſed tantum de Templo Hieroſolymitano reſtaurando extat. Hoſtes quidem Judæorum ad priorem Artaſhaſtum ſcripſerunt, eos reædificare urbis mœnia : ſed ipſos edictum Cyri protervè & perfide tranſgreſſos eſſe, ſimularunt impudentiſſima calumnia, ut apparet. *Quæ vel refutaſſe debuit D. W. vel eundem locum bis poſtea non adduxiſſe. Quod autem ad facultatem inſtaurandi urbem attinet, quam ſub edicto de Templo ædificando comprehenſam fuiſſe arguit, ad notiſſimam juris regulam diligentius reſpexiſſe debuit, Statuta eſſe ſtrictius interpretanda, multo magis ad pœnam obligatoria; quod in cauſa eſt cur tam frequentes de fide in his rebus præciſe abſolvenda cautiones occurrunt, nec non plurimos ob hæc tranſgreſſa in jus vocatos videre licet. Verum progreditur ille adducitque, ad cauſam ſuſtinendam ſeu potius litem redintegrandam, (quanquam ut logicis notum, inconveniens argumentum non ſolvat) locum Iſaiæ quem jamjam explicavi, & in Emendatione mea temporum levius tantum attigi. Ejus verba ſequuntur*, Alias prophetia illa Iſaiæ de Cyro non fuiſſet impleta cap. 44. 28. Edicturus Cyro paſtori meo, ut omnem delectationem meam perficiat ; utque edicat Hieroſolymis, reædificantor, & templo, fundator. *Quo modo impleta erat illa prædictio in tantum explicavi, quantum ſatis alicui cordato faciet.*

Poſt vim locis propheticis illatam, hi qui conceſſam reædificandi Hieroſolyma facultatem ad Cyrum referunt, ut ſeptenariorum Danielis ratio conſtaret, quem numerum ipſi peculiare & quaſi ſacrum eſſe volunt, quaſdam S. Scripturæ Genealogias præ ſe ferunt jactitantque, quibus an-

nos non plus centum triginta Monarchiæ Perſicæ tribuendos ſe eviciſſe autumant. Atq; imprimis ab ætate Zorobabelis arguunt, quem principem fuiſſe adultæ ſatis ætatis ac vigoris ad commiſſum ſibi regimen ſuſtinendum, nempe populi Judaici à captivitate reducis, ſummo jure aſſerunt. Equidem ipſe quoque ſentio cum cum provinciam illam ſuſcepiſſet annum egiſſe ætatis ad minus triceſimum; Jeoſhuamque ſive Joſhuam, qui etiam vocatur Jeſhua, Pontificem maximum, cujus pater Jezedekus ante quinquaginta duos annos deportatus erat captivus, eo ſeniorem fuiſſe. Unde etiam rectè colligunt, improbabile admodum eſſe, centum & ſex annos inde prateriiſſe ad conſtructum dedicatumque templum, iis tam diu una viventibus, annis nempe fere 140, ſecundum Joſephi Scaligeri, Caſauboni, Livelei, aliorumque placita, qui illud non ante ſextum annum regni Darii Nothi abſolutum tradunt. Imo tantum abeſt ut ſententiæ prædictæ adhæream, ut neque his acquieſcam qui reprehenſâ illâ ipſi interea quadraginta minimum & novem annos (primos nempe ſeptem 70 hebdomadarum Danielis) ante conditum illud completos fuiſſe contendunt; quo tempore Zorobabel ſimul ac Jeſhua octoginta annos nati ambo fuiſſent: præſertim vero cum fateantur, manifeſtum eſſe è Propheta Aggæa cap. 2. quod intra quatuor exinde annos, nempe ſecundo ejuſdem Darii, qui ædificandi templum novam dedit facultatem, poſt impeditum illud opus à tertio anno Cyri, & aliquando penitus intermiſſum, quidam adhuc in vivis erant, qui primum Templum intactum viderant, atque ſecundum à priori multis paſſibus ſuperari judicare poterant: qui ſinguli, quod nec adverſarii inficias eunt, neceſſe habuerunt decimum annum ætatis egiſſe inſtante excidio prioris, cujus magnificentiam adnotarunt & recordati ſunt: unde unuſquiſque eorum jam centum & ſeptem annos ad minimum natus fuerit. Hiſce difficultatibus ſeſe impediunt, torquendo & male applicando primas ſeptem Danielis Hebdomadas ad reſponſum illud Judæorum Servatori noſtro factum, Evang. Joh. cap. 2. v. 20. Quadraginta ſex annis ædificatum erat hoc Templum; vel

quod

quod propius accedit ad ſignificationem indefiniti οἰκοδομήθη Quadraginta ſex anni jam tranſierunt in ædificando hoc Templo: *quod intelligendum eſt de Templo, non Zorobabelis & Jeſhuæ, ſed de magnifico iſto à Rege Herode extructo, per mirabilem Dei providentiam, at longe præter Herodis conſilium; quo commodius recipere poſſit Dominum noſtrum Servatorem mundi, Apoſtoloſque ejus, & eorum auditores. Quod non abſolutum erat niſi quinto plus minus anno ante ejuſdem totale quod ſequebatur excidium, quod ex emendatione noſtra & recenſione temporum ſatis patebit omnibus qui non ideo ſponte oculos claudunt ne forte viderent. Tempus vero quo Judæi ſecundum Templum aggreſſi ſunt reædificare, cum Clemente Alexandrino ex antiquiſſimis Chriſtianis patribus, & Euſebio Hieronymoque in chronicis, juxta Prophetas Aggæum & Zachariam, ſtatui ſeptuageſimo anno poſt excidium prioris, ſecundo Darii Hyſtaſpis: ejuſque abſolutionem & dedicationem ſexto ejuſdem anno, decimo octavo poſt reditum Iſraelitarum; quando valde probabile eſt tam Zorobabelem quam Jeſhuam quinquaginta annos natos fuiſſe: quod accidit quinquageſimo fere anno (intra tres nempe vel quatuor) poſt primam Cyri dominationem in Perſia, vigeſimo quarto plus minus ante ejuſdem Monarchiam. Hoc primam dedit anſam male applicandi hæc verba Judæorum, ædificationi Templi per Zorobabelem & Jeſhuam, quæ iſti homines, abſque omni rationis prætextu, multo aliter exponunt; non numerantes tres primos annos Monarchiæ Cyri, quibus annis magis proceſſit opus, quam ullis aliis præter quatuor ultimos ſub Dario Hyſtaſpe: cur enim non multo potius dixiſſent Judæi, Quadraginta novem, quam quadraginta ſex annis, ſi de Templo Zorobabelis intelligi voluiſſent, & de ſeptem primis Danielis ſeptimanis, inchoantibus à captivitatis reditu & jactis fundamentis?*

Secundo à ſacris Genealogiis, nimirum ab ætate Ezræ argumentum ducunt pro contrahendo Imperio Perſico, qui, ut ipſi affirmant, erat filius Seraiæ ſummi Pontificis, quem interfecit Nabuchadnezar cum incendit Templum

Sol.

Solomonis:unde inferunt, ſi ponatur illum eodem anno natum, erit ergo quinquaginta circiter annos natus ad reditum è captivitate: & quod Scaliger & Liveleus volunt, centum & quadraginta cum Hieroſolyma profectus erat, ſeptimo anno Artaxerxis memoris: centum & quinquaginta, viceſimo ejuſdem Artaxerxis anno; quo ſimul cum Nehemiâ celebravit ſeptimi menſis feſtum Hieroſolymis, poſt ædificatos eorundem muros; qui omnes conficiunt annum ætatis ducenteſimum: ad quem quidem neque ego, neque ipſi Ezram perveniſſe credunt. Imo cum ipſi non poſſint in quacunque hiſtoria, ſeu ſacra, ſeu Ethnica, viceſimum annum alicujus unquam Artaxerxis invenire intra ſexageſimum quintum annum poſt ſextum Darii Perſæ, quo ſecundum templum dedicabatur, (nam Darium Hyſtaſpen eundem cum Artaxerxe Longimano ſtatuere ridiculum eſt,) eundemq; quadrageſimum nonum annum poſt primum Cyri, ſicut ipſi volunt; excuſatum me habebunt ſi minime crediderim illum potuiſſe centeſimo ſexageſimo quinto anno ætatis, vel (ſi excluſeris totos Xerxis viginti annos) centeſimo quadrageſimo quinto, ab aurora uſque ad meridiem per dimidium diei ſpatium ſtantem legere & exponere legem populo, quod ipſi illum feciſſe agnoſcunt ex c. 8. Nehem. Quare quandoquidem in c. 7. libri ſui Genealogiam ſuam hoc modo ponit, Ezra filius Seraiæ, filii Azariæ, &c. filii (rurſus) Azariæ, filii Meraioth, &c. cur non tam probabile eſt omiſiſſe illum, inter ipſum & Seraiam, tres vel quatuor è proximis ſuis progenitoribus qui fratres Pontificum erant natu minores; qui Joſedecum etiam Pontificatus hæredem omiſit: quam certum eſt conferendo eundem locum cum 1 Chronicorum cap. 6. ab eodem Ezra conſcripto, omiſiſſe illum ſex ſimul inter Azariam (qui regem Uziam è Templo expulit) & Meraioth. Rurſus cum in initio Nehemiæ cap. 12. inter ſacerdotes qui è captivitate cum Zorobabele & Jeſhua redierunt, mentio facta eſt cujuſdam Ezræ, quem eundem eſſe volunt cum iſto Scriba qui Hieroſolyma pervenit ſeptimo anno Artaxerxis, cur non tam veriſimile eſt hunc ab illo diverſum eſſe, quam certum eſt duos immediate præcedentes, nempe Seraiam & Jeremiam,

Jeremiam, diverſos fuiſſe à Seraiâ ſummo Pontifice à Nebuchadnezare interfecto, & Jeremia ſacerdote & Prophetâ :- nonne æque probabile eſt duos fuiſſe Ezras ſeptuaginta annorum ſpatio poſt reditum; quam duos imo tres Seraias, alterum nempe filium Neriæ, Jer. cap. 51. v. 59. & duos Jeremias intra quinquaginta annos ante illum? Sed de duobus Ezris plus inferius in ſexto argumento.

Tertio prætexunt Genealogiam & ætatem Mordecaii, qua de re librum uti audio ſcripſit Hugo Broughtonus, neque enim videre adhuc contigit. Iſte Mordecaius ut colligunt ex c. 2. Eſth. ad Babylonem captivus ducebatur cum Jeconia Rege Judæ 8 anno Nebuchadnezaris. Quo tempore ſupponunt illum ad minimum octavum annum ætatis egiſſe, ideoque ad reditum è captivitate, ſexageſimum; & in medio Xerxis regno (ſicut ego cum cæteris illum collocavi, ſupponendo Xerxem eundem eſſe cum Aſſuero magno, & majorem quolibet ante ipſum Perſarum Imperatore, juxta Danielem Prophetam & Herodotum hiſtoriæ ethnicæ parentem) pene centeſimum viceſimum: adeo ſcilicet provectum ætate, ut Haman, ſuperbus licet, non potuit tamen humanitus expectare ut ad genua ejus ſenex adeo procideret. Nec poterat poſt mortem Hamanis promotus res civiles adminiſtrare, ſicut adminiſtraſſe illum fertur. At ubi dictum eſt cap 2. Eſth. v. 5. Vir Judæus erat Suſis in urbe regia, cujus nomen Mordecai, filius Jairis, filii Schimhi, filii Kiſchi Benjamitæ, qui deportatus fuerat Hieroſolymis cum deportatione quæ deportata fuit cum Jeconia Rege Judæ, &c. *non, prout ipſi volunt, intelligendum eſt Mordecaium deportatum fuiſſe, ſed Kiſchum Mordecaii Proavum, ejuſdem nominis cum Kiſcho Regis Saulis patre, licet multis poſt illum ſeculis. Adeo ut genealogia & ætas Mordecaii optime conveniat cum regno Xerxis; cujus circa medium veriſimile eſt illum quinquaginta annos natum fuiſſe, vel paulo amplius. Rurſus quandoquidem in 2. cap. Ezra & 7. Nehem. mentio facta eſt cujuſdam Mordecaii qui rediit è captivitate cum Jeſhua & Zorobabele, cur non æque ſupponantur duo Shimei, (quorum unus*

filius

filius Kiſchi, alter ex ſtirpe Davidis filius Gera) tres vel quatuor Jaires, & innumeri pene Saules?

Quartam habent prætextum ætatem Nehemiæ, quem & initium & finem Imperii Perſici vidiſſe aiunt: quod ſiquidem intra unius vitæ terminos continetur, imo partim anteceſſit, non videtur ultra annum centeſimum trigeſimum extendi poſſe. Initium Imperii vidiſſe illum contendunt ex cap. 2. *Ezræ, ubi Nehemia etiam redeuntis è captivitate primo anno Cyri, cum Zorobabele & Jeſhua mentio facta eſt. Et quo hunc eundem eſſe Nehemiam confirment, afferunt propria ipſius verba in* 7. *cap. Nehem. ubi dicit,* & inveni libellum recenſionis eorum qui aſcenderant primum, in quo inveni ſcriptum. Hi ſunt homines illius provinciæ qui aſcenderunt è captivitate illius deportationis quam deportaverat Nebuchadnezar Rex Babyloniæ: qui reverſi ſunt, Hieroſolyma & in Judæam, quiſque in civitatem ſuam, qui venerunt cum Zorobabele & Jeſhua, Nehemia, Hazaria, *&c. Qui locus tantum abeſt à confirmanda illorum ſententia, ut illam plane ſubvertat: diſertis enim verbis aſſerit Nehemias, quod poſtquam extruxiſſet muros Hieroſolymitanos,* indente Deo in animum, congregavit clariſſimos antiſtites & populum ut fieret generis recenſio; & invenit libellum recenſionis eorum qui aſcenderant primum, *ſcilicet ante ipſius ætatem. Unde patet iſtum etiam Nehemiam qui primo anno Cyri è captivitate rediit, multis annis illo majorem fuiſſe qui Hieroſolymorum muros extruxit, & populum congregavit. Et quomodocunque evenit ut, (Deo occaſionem miniſtrante exequendi decretum ſuum) Hanani frater Nehemiæ, quem in Judæam prius miſerat, inde rediens illum urgebat ut ſolicitaret Imperatorem Artaxerxem ad reædificanda Hieroſolyma, & Nehemias ipſe pincerna regis, impetrata venia Judæam ea de cauſa proficiſcendi, ad ſtatum diem reverti teneretur: Miror tamen hoſce homines non conſiderare, quod iidem Ezra, Mordecaius & Nehemias, quibus cum univerſa Judæorum gente facta erat copia redeundi primum è capti-*

vitate cum Zorobabele principe, & Jeſhua ſummo Sacerdote, non potuerunt poſt dedicatum altare Hieroſolymis vero Dei cultui, repetere Ethnicas & idololatricas gentes quas reliquerant, ibique morari; niſi pari cum Iſraelitis iſtis reatu, vel forſan majore, qui poſt exceſſum ab Ægypto ductu Moſis & Aaronis, cordibus tamen ſuis illuc iterum reverterunt. Ego veriſimile duco neque obſcure traditum in 7. & 8 capp. Ezra, multos Judæos in plurimis provinciis Imperii Babylonici, variis de cauſis impeditos, poſt captivitatem non omnino Judaam repetiiſſe: ſea ubi deportati erant & ſedes poſuerunt, ibidem cum poſteris ſuis remanſiſſe; adeoque nec Mordecaium Judæum, qui Eſtheram filiam avunculi ſui Abihil Suſis educavit, unquam Hieroſolymis fuiſſe; nec Ezram Scribam, ante ſeptimum, neq; Nehemiam Artaxerxis pincernam, ante viceſimum ejuſdem imperatoris annum. Ubi hoc inſuper de ætate Mordecaii obſervo, fuiſſe Eſtheram quam educavit ille avunculi ejus filiam, adeoq; Jairum Mordecaii patrem & Abihil patrem Eſtheræ fuiſſe fratres. Etſi ergo Mordecaius dicitur illam tanquam ſuam educaſſe, haud tamen veriſimile eſt hunc illa ſeniorem fuiſſe pluribus quam triginta annis; ideoq; neq; Eſtheram, cum Xerxes illam duxit ſeptimo anno regni, decimum octavum vel ſaltem viceſimum annum ætatis ſupergreſſam fuiſſe; neque Mordecaium, quinquageſimum. Idem dicendum de ætate Nehemiæ, qui quo tempore pincernæ munere fungebatur ad menſam Imperatoris Perſici, videtur annos viginti quinque natus fuiſſe, ſcilicet in ipſo flore ætatis; cum tamen Nehemias iſte, qui memoratur inter primores eorum qui cum Zorobabele & Jeſhua redierunt, non poſſit ſupponi minus quam viginti annos natus: quibus ſi addantur quadraginta novem, juxta horum calculum, ad dedicationem Templi ſexto Darii, & quadraginta ad minimum (omiſſo Xerxis regno) ad viceſimum annum proximi Artaxerxis, conſtabit illum hoc tempore centum & decem habuiſſe annos. Corporis certe ea ætate infirmitas & ſpecies minus venuſta aliquem ad munus illud obeundum prorſus inidoneum redderent: è contra tantus fuit oris

ejus

ejus decor & alacritas , ut cum ex precibus & Jejunio ſolito triſtior evaſiſſet , Imperator id ſtatim adverteret , unde Nehemias iram ejus valde metuebat. Iſtis regerunt , duos Mordecaios , duos Ezras , totidemque Nehemias ſupponere , idem eſſe ac duos Moſes , duos Samueles , aut Davides ſomniare. At interim conſtat duos vel tres Joſhuas, duos aut tres Joſephos , duos aut tres Danieles extitiſſe, multoſque alios qui ſub eodem nomine in Sacris Scripturis frequentius occurrunt quam ut hic recitare æquum ſit. Interim tamen quantum opus iſti moverunt attendite , tres egregios viros excerpendo , qui nullos habent in veteri teſtamento cognomines ; quamvis nondum evicerint , nec comprobare poſſint, plures ita appellatos durante veteris teſtamenti decurſu, licet ſcriptis minime conſignatos , nuſquam comparuiſſe. Quod autem ad Nehemias attinet , nunquid novum videbitur , alterum vixiſſe anno primo Cyri , alterum poſt 80 *annos viceſimo Artaxerxis Longimani , cum conſtet duos ſimul eodem anno viceſimo interfuiſſe ædificationi murorum Hieroſolymitanorum, alterum filium Hacaliæ totius provinciæ Præſidem , nec non & libri authorem : alterum vero filium Azbuk præſidem dimidii Bethzur , qui in cap.* 3. *verſ.* 16. *memoratur ſuam partem murorum ſtruxiſſe. Jam Nehemiam vidiſſe finem Monarchiæ Perſicæ colligunt ex cap.* 12. *ubi non ſemel mentionem facit Jaduæ, qui ſummus erat pontifex cum Alexander Macedo illam ſubegit. Sed neque id ſequetur ; agnoſcunt enim omnes Jaduam gravem admodum annis & venerabilem fuiſſe, adeo ut illum Alexander in occurſu valde ſit reveritus. Hinc illum haud temere ſupponamus* 90 *annos natum ; inde ſubductis* 55 *annis ſuccedere poterat patri Jonathani vel Johanani in ſummo pontificatu , anno ætatis* 35, *Artaxerxis vero Memoris anno regni viceſimo; inde ſubductis iterum* 66 *annis perveniemus ad* 20 *annum Artaxerxis Longimani , quo tempore ſuppoſuimus Nehemiam* 25 *circiter annos natum. Sic veriſimile eſt illum anno* 92 *ætatis vidiſſe Jaduam ſummum Pontificem ; obiiſſe tamen pluſquam* 50 *annis ante finem Monarchiæ Perſicæ. Utcunque tamen non neceſſe eſt ſuppo*

nere Jaduam vel ultra 80 *annum ætatis vixiſſe, cum Alexander Monarchiam obtinuit; vel intra* 40, *cum ſucceſſit patri in pontificatu, nempe circa* 35 *annum Artaxerxis Memoris, vel conſequenter plus quam* 5 *annos natum ad mortem Darii Ochi vel Nothi. Nehemiæ verba in cap.* 12 *hæc ſunt, verſu* 10. Et Jeſhua genuit Joiakimum, & Joiakim genuit Eliaſhibum, & Eliaſhib, genuit Joiadam & Joiada genuit Jonathanem, & Jonathan genuit Jaduam. Et diebus Joiakimi Sacerdotes erant primores patrum, *&c. rurſus verſ.* 22. Levitæ diebus Eliaſhibi Joiadæ & Johannis & Jaduæ conſcripti ſunt primores patrum & Sacerdotum, durante regno Darii Perſæ. Levitæ primores patrum conſcripti erant in libro Chronicorum uſque ad tempora Johananis filii Eliaſhibi. *Ex quibus verbis, quod dixi in emendatione mea temporum ad ſextum annum Darii Hyſtaſpis, & dedicationem templi, ego poſſum & volo defendere: nempe nihil aliud colligi poſſe, ex eo quod Nehemias Jaduam nominavit inter pontifices, quam circa finem Darii Nothi, quo tempore Nehemias* 70 *plus minus annos natus librum ſuum ſcripſit, Jaduam natum fuiſſe pontificatus heredem; quo munere verendus ſenex fungebatur, temporibus Darii tertii & Alexandri. Poterat enim certe, eodem divini ſpiritus afflatu quo iſtam canonicam ſcripturam compoſuit, Jaduam etiam tunc temporis natum hæredem Jonathanis Pontificis recenſere: cui debito tempore ſucceſſurus erat, licet poſt mortem ipſius Nehemiæ. Quod quidem me judice plane innuunt Nehemiæ verba: nam in verſ.* 22. *ſi intelligi voluiſſet Jaduam jam ſucceſſiſſe Johanani, ſicut Johanan ſucceſſerat Joiadæ, diſtuliſſet certe copulam ad Jaduam, dicens Eliaſhib, Joiada, Johanan & Jadua, cum vero poſuerit unam ante* Johanan, *alteram ante* Jadua, *nobis indicat Johananem ſive Jonathanem (idem enim ſunt) ultimum fuiſſe eorum qui adhuc actu ſucceſſerant; Jaduam vero cum illo conjunctum, heredem eſſe ad quem jus ſuccedendi pertineret. Quod verſu proximo manifeſtius reddit, ubi reſumendo quod prius dixerat, ne ullus ſit errori locus, ſat habet dicere,* Levitæ conſcripti

ſcripti erant in libro Chronicorum uſque ad tempora Johananis, *abſque ulteriore mentione Jaduæ; quaſi nondum eſſet, ſed ex jure ſucceſſionis futurus eſſet ſummus Pontifex; ideoque poſt illum neque Sacerdos neque Levita quiſquam nominatur. Contra hanc meam aſſertionem objecit D. W. ante dictus pag.* 306. *commentarii ſui in Danielem, illumque ſecutus D. Speed in ſuis genealogiis, Manaſſem minorem natu fratrem Jaduæ nupſiſſe filiæ Sanballeti Horonitæ, tempore Nehemiæ, quod affirmat ipſe Nehemias* 28. *v. cap. ultimi, confirmat etiam Joſephus lib.* 11. *antiq. Jud. ideoq; Jaduam longe ante mortem Nehemiæ natum fuiſſe. Sed conſiderare debuerant, quod huic objectioni ibidem præcautus occurri, ponendo quod illi neutiquam infirmarunt, nempe narrationem iſtam Joſephi aut diverſam eſſe ab illa Nehemiæ, aut falſam. Loquitur enim Nehemias de uno filiorum Joiadæ, Jonathanis fratre, Jaduæ avunculo, nomen tamen reticet, ſeculo integro ante Manaſſem Jaduæ fratrem minorem à Joſepho memoratum. Porro arguunt, non Nehemiam ſolum, ſed & Adverſarium ejus Sanballetum Horonitam, Ethnarcham Samariæ, ſocerum avunculi Jaduæ ſecundum Nehemiam, Manaſſis vero ejuſdem fratris junioris ſecundum Joſephum, vidiſſe initium & finem Imperii Perſici. E contra vero breviter rogo, unde fit ut Sanballetus Socer avunculi Jaduæ, non potuit eſſe pater Sanbelleti illius qui Socer erat junioris fratris Jaduæ? Unde iterum non potuit nomen Sanballet æque attribui Ethnarchis, ſive Marchionibus Samaritanorum, & Gerezitarum, vel ſaltem duobus tribuſve ejuſdem lineæ cum uno forſan alterius nominis interjecto, ac Darius & Artaxerxes Imperatoribus Perſicis, Antiochus & Seleucus, Syriacis, Ptolemæus Alexandrinis, vel (ut propius accedamus ad noſtra tempora) Edoardus & Henricus Anglis, Ludovicus & Carolus Gallis, Jacobus Scotis, Philippus Hiſpanis, &c?*

Sexto, ex iſtis viginti duobus viris, qui in 12. *cap. Neh. memorantur cum Zorobabele rediiſſe; duodecim afferunt quos affirmat Nehemias in* 10. *cap. adhuc regiminis*

dem nominis, diebus Jeſhua pontificis, redierint in proxima generatione, poſt filium ejus Joiakimum? nonne ubique ferè & ſemper uſitatum eſt, nepotibus avorum nomina imponere? nonne idem manifeſtum eſt in genealogia pontificum durante regno Juda à Davide ad captivitatem, prout recitatur ab Ezra in 6. *cap.* 1. *Chron. conſtans ex* 14. *viris at* 9 *tantum diverſis nominibus? Bis enim reponitur Amarias, bis Ahitub, bis Zadok, ter Azarias: Azariâ qui regem Uziam expulit è templo, nepote exiſtente Azariæ patris Johananis. Eodem modo* 12 *aut* 13 *eorum* 22 *Sacerdotum inferioris ordinis qui Hieroſolyma reverſi ſunt cum Zorobabele & Jeſhua, videntur fuiſſe aut avi aut abavunculi, aliterve in tertio generationis gradu contingentes Sacerdotes cognomines, qui fœdus ſignarunt cum Nehemia, diebus Pontificis Eliaſhibi nepotis Jeſhuæ, & Ezra Scribæ. Nec mirum ſi eadem nomina recurrant* 80 *annorum ſpatio in nobiliſſimis Sacerdotum familiis, quandoquidem Chriſto, dum in terris moratus eſt, unicum præcurſorem habente, &* 12. *tantum Apoſtolos, fere coævos,* 4. *eorum paria erant ejuſdem nominis; ex iſtis enim* 2 *fuere Johannes,* 2 *Simeones,* 2 *Jacobi, &* 2. *Judæ. Multo minus mirari debemus ſi inventi fuerint* 2 *Mordecaii,* 2 *Ezræ, &* 2 *Nehemiæ poſt captivitatem, tanto annorum intervallo; & ita manifeſte diſtincti ut jam à nobis exhibentur.*

Septimò & ultimò ingerunt Adverſarii ſeriem genealogicam Servatoris noſtri à captivitate deductam prout recenſetur ab Evang. S. Mat. ut ſententiam ſuam de imperii Perſici amputato durationis ſpatio adſtruerent; nimirum 490 *tantum annos fuiſſe inter reditum è captivitate & paſſionem Domini noſtri. S. Mat. enim numerat Joſephum maritum Mariæ (qui vixit uſq; ad* 12. *annum Chriſti) decimum tantum à Zorobabele; cum tamen S. Lucas Neri patri Salathielis (circa tempus quo Nebuchadnezar Jeconiam regem Judæ captivum duxit) viceſimum locum à Nathane, Davidis filio, intra ſpatium* 490 *annorum tribuat. Ergo cum* 490 *anni ante captivitatem vix conficiant* 20 *generationes; haud*

haud probabile eſt, decem poſtea majorem numerum occupaturas. Jam primum reſpondere liceat, nec ſapientis eſſe nec pii unum Evangeliſtam alteri opponere: nonne enim ſatis innoteſcit S. Lucam etiam non ſolum viginti generationes, at viginti & unam numerare, tam à captivitate ad Servatorem noſtrum, quàm à Nathane Davidis filio ad captivitatem, cum tamen S. Matth. in utra vis ſerie 14 tantum ponat? Nec 14 quidem in una, niſi Jakimum vel Joakimum admittas, juxta quædam exemplaria: quæ ego ſecutus ita lego, & Joſias genuit Joakimum & fratres ejus (Jehoahazum & Zedekiam) & Joakim genuit Jeconiam, circa tempus deportationis Babylonicæ. Poſt deportationem autem Jeconias genuit Salathielem, &c. Ita juxta S. Matthæum, Joakim decimus quartus eſt à Solomone, & Chriſtus decimus quartus à Jeconia. At juxta S. Lucam Salathiel viceſimus primus eſt à Nathane Solomonis fratre, & Chriſtus viceſimus primus à Zorobabele Salathielis filio. At pro numero 14 S. Matthæi dicendum eſt, quod ſicut conceditur illum in priore intervallo tres vel 4 reges omiſiſſe, ita in poſteriore forſan eodem jure 4 vel 5 ex eorum poſteris omiſit. Neq; cum Titelmanno, Stella, aut quocunque alio, curioſus nomina omiſſa abſque canonicæ ſcripturæ authoritate inſeram; ſed in hoc acquieſcam, quod quandoquidem Evangeliſta æquum duxit reges quoſdam Judæ in priore ſerie omittere, illi certe non incongruum viſum eſt in poſteriore totidem, vel plures forſan, (puta ſex) ex inferiore ſtirpe Davidis, qui regio honore privati erant, tranſire. Nec illud temere fecit, quippe qui non tam naturalem, quam legalem genealogiam Chriſti deſignavit, ut illum probaret legitimum heredem regni Iſraelitici. Sicut ergo prius dixerat Joramum genuiſſe Uziam, quem revera genuit Amazias, cujus quidem proavus erat Joram: ita poſtea dixit Jechoniam genuiſſe Salathielem, innuens quod Jechonias cum nullos haberet liberos juxta prophetiam Jeremiæ, ad finem capitis 22. Salathielem filium Neri è ſtirpe Nathanis heredem ſibi inſtituit. Et deinceps cum Beata Virgo Maria Mater Domini noſtri, e familia Zorobabelis è ſtemmate nimirum

Abiud,

Abiud, videatur oriunda, & maritus ſuus Joſephus è ſtemmate Rheſæ: primarios tantum è ſtirpe Abiud recenſens dicit, quod Jacobus eorum ultimus genuit Joſephum maritum Mariæ: innuens, ut opinor, quod Jacobus nullos habens filios, ſed tantummodo filias, quarum Maria Domini noſtri parens erat natu maxima, Joſephum maritum ejus filium ſibi & hæredem aſcivit. Ex alterâ parte Lucas cum innuiſſet quod Chriſtus (ſc. νομιζόμενος) eſſet filius legalis tantum Joſephi: deinde affirmat Joſephum filium naturalem fuiſſe Eli, & majores ejus omnes ad Davidem uſque, ne uno quidem omiſſo, annumerat. Ex his liquet Davidis Regis poſteros, admodum juvenes, uxores duxiſſe (quod vera & unica eſt cauſa totidem generationum) nempe quod Meſſiam è ſemine ſuo ſperabant oriturum. In ſummorum Sacerdotum proſapiâ aliter ſe res habuit. Siquidem ab anno octavo Davidis, ſcilicet primo regni ejus Hieroſolymis, & ex quo Zadok ſummum ſacerdotium cœperat obire, uſque ad reditum à captivitate Babylonicâ, & initium ſummi ſacerdotii ad quod evectus erat Jeſhua filius Jozedeck: in capite ſexto libri primi Chronicorum prædicto, quingentorum & viginti annorum ſpatio generationes tantum tredecim annumerat; ſiquidem unam generationem quadraginta annis aſſignat. Hiſce conſentanea ſunt quæ perhibet Nehemias in capite duodecimo ſæpius laudato de genealogiâ ſex pontificum ſummorum, á reditu nimirum à captivitate & initio Monarchiæ Perſicæ ad finem ejus; & dico quod argumentum magis probabile inde deſumi poſſit, quo conſtet ad minimum ducentos annos eam continuatam fuiſſe, quam aliunde conficitur intra centum & triginta annos contrahendam. Quippe cum ducentos & quatuor annos à morte nimirum Darii Medi ad mortem Darii Codomanni ab Alexandro devicti continuatam illam ſupponamus, annis ducentis & quatuor per 6 diviſis, ſex ſummis iſtis Pontificibus ſigillatim ſumtis, anni tantummodo triginta & quatuor concedentur. Cui conſona eſt Chronologia Herodoti, qui hiſtoriam Perſicam à Cyro ad ſeculum ſuum ſcripſit, & circa medium imperii illius floruit; vir eruditus

& à Domino Broughtono laudatus, à quo Speedus, ut videtur, genealogias ſuas mutuatus eſt, is in Euterpe: ſuâ, ſive libro ſecundo, ſingulis tribus generationibus vel ſeculis centum annos aſſignat. Quibus admiſſis Jeſhua ſenarii primus, ſacerdotium ſummum ad annum viceſimum primum Darii Hyſtaſpis obire potuerit, anno decimo quinto poſt dedicationem templi jam elapſo; & circiter annum ſeptuageſimum vel octogeſimum ætatis ſuæ mori. Joakim filius ejus, ſacerdotum ſecundus, uſque ad annum quartum Artaxerxis Longimani, juxta chronologiam meam ſupereſſet. Et revera Ezra Hieroſolymam profectus anno ſeptimo Artaxerxis, & in libro ſuo illius mentionem nullam faciens; ſed capite decimo, verſu quinto, narrans quod cameram Johannanis filii Eliaſhab ingreſſus erat (tunc temporis ut veriſimile eſt pontificis ſummi) ut cum illo de uxoribus alienis repudiandis, quas Judæi in matrimonium duxerant, conſilium iniret; intelligere nos vult, Joiakimum tunc temporis emortuum fuiſſe. Eliaſhib igitur tertius, circa triginta annos permanere potuerit ad annum uſque trigeſimum quartum ejuſdem Artaxerxis. Joiada etiam quartus, circa annos triginta, ad annum decimum ſeptimum Darii Nothi, & biennium ante mortem ejus. Jonathan vel Johanan, quintus, circiter annos triginta ſex, ad annum trigeſimum quartum Artaxerxis Memoris: & Jadua, ſextus & ultimus, ut prius diximus, circiter annos quadraginta ad finem uſq; Monarchiæ Perſicæ ſuperſtes erat. Cum his ii qui genealogiarum ſacrarum obtrudunt inæqualitatem, conferant Jeſhuæ ſex ſummorum Pontificum primo, à reditu à captivitate ad dedicationem templi quinquaginta annos aſſignatos; & quinq; reliquis tantummodo octoginta attributos, id eſt, ſingulis annos ſedecim, ſenio Jaduæ non obſtante cum Alexandro obvius veniret; & quod Nehemias in capite decimo tertio, à quinto ad verſum decimum intelligere nos vult, Eliaſhib adhuc vivum fuiſſe, poſt annum trigeſimum ſecundum Artaxerxis: id eſt, ab anno ejus ſeptimo non pauciores quàm anni viginti quinque computantur, unde reliquorum nonnullis vix octo anni ſuperſunt. Quod ſi Darium

Hyſtaſpem

Hyſtaſpem & Artaxerxem Longimanum eundem fuiſſe hominem volunt; tum Joiakimo medio inter Jeſhuam & Eliaſhib, vix unum annum ad Sacerdotium ſuum obeundum attribuunt: quamvis Nehemias in capite ſuo duodecimo, adeo exacte doceat, quinam patres erant ſacerdotum & Levitarum primarii. Quod vero hi Genealogi Perſicæ Monarchiæ annos Olympiadum calculo computare dedignantur, jactitantes circa minutias morari ſupervacuum eſſe (quaſi alia computandi Methodus, accommodatior iſta in Ethnicis ſcriptis maxime uſitata reperiri poſſit, quâ ipſi etiam juxta peritiæ ſuæ modulum utuntur) moleſtus non ero. Advertendum vero quod qui ex Divi Matthæi paucarum generationum à captivitate ad natum Chriſtum recenſione, pro contrahendo imperio Perſico argumentum ducunt: probabilius longe contrarium ſuaſiſſent è Divo Luca, qui plures multo generationes intra idem annorum intervallum recenſuit. Siquidem par eſt ut credamus, Evangeliſtam Matthæum, cum tres vel quatuor Reges in ſecundo intervallo omiſerit, plures inferioris ſubſellii perſonas in tertio intervallo omiſiſſe, poſt captivitatem durante Judæorum ſervitute ſub Imperatoribus Ethnicis. Porro Lucas Evangeliſta Chriſti Servatoris noſtri parentes à Nathane Regis Davidis filio exorſus, ad Joſephum recenſet; & novendecim inter Davidem & Neri patrem Salathielis deſcribit, Jechoniæ coætaneum, qui eundem Salathielem filium ſibi & hæredem aſcivit; per ſpatium ſaltem quadringentorum & viginti annorum inter mortem Regis Davidis & Jechoniam, & viginti duos inter illum & Servatoris noſtri natalitium; quamvis generationes novendecim priores ſingulæ vix ſuperent ſpatium viginti duorum annorum, attamen 22 generationes poſteriores plures annos veriſimile eſt continere, ſcil. ſingulas ad minimum viginti & ſeptem annos, excedere: quippe haud probabile eſt poſteriores ærumnis vexatos, tam cito uxores duxiſſe & liberos genuiſſe, quam priores, Regio ſtemmate oriundos, & in Regno florentiſſimo omnium rerum copiâ circumfluentes. Jam vero viginti duæ generationes, quarum ſingulæ viginti & ſeptem annos continent, ſexcentos annos conficiunt: qui-

bus ſi addantur hinc anni triginta & tres quos vixit Servator noſter; & ex alterâ parte ſexaginta & tres Babylonica captivitatis à tempore Jechonia computatione factâ ſubducantur, quingenti & ſeptuaginta fere anni reſidui erunt à fine captivitatis ad Mortem & Reſurrectionem Domini noſtri Jeſu Chriſti: & ex conſequenti, ducenti ſaltem anni perennantis Monarchia Perſica. Ha ſunt genealogia mea, ut ſpero, non profana, quibus duratio Imperii Perſici juxta veterum hiſtoriarum fidem adſtruitur, qua pro reſponſo ſuffecerint ad tabulas genealogicas, qua Sacra Scriptura authoritatem pra ſe ferentes, durationem ejus intra centum & triginta annorum ſpatium contrahunt.

Nec eſt quicquam quod jure objiciant illi qui annos Monarchiæ Perſicæ decurtant, nos hoc modo tempus Incarnationis Chriſti incertum & obſcurum relinquere, quia diſtantiam inter captivitatis Babylonicæ finem & urbis reſtaurationem in Sacris literis determinatam non oſtendimus: cum Spiritus Sanctus, peculiarem Canonicæ Scripturæ, nempe Nehemiæ librum, directe & deſtinato huic argumento aſſignaverit, ſolenni ſcilicet illa & notabili murorum & vicorum Hieroſolymorum reſtitutione, à qua Meſſiæ adventus computari debuit. Porro dicere non gravabor, quod ad Ethnicam horum temporum Chronologiam attinet, ut ut contemtim de ea loquuntur Perſici Imperii decurtatores, & quamvis in annorum ſupputatione, ſpatio ſex plus minus annorum aliquando varietur (quod etiam accidit in regum Judæ & Iſraelis annis) temporum Epochas deſignare eſſe Privilegium ſummis poteſtatibus annexum: atq; ideo quandoquidem ſapientiæ divinæ viſum eſt, iſtis quatuor Monarchiis, regimen & Authoritatem ſupremam in populum & Eccleſiam ſuam dare; nemini mirum videatur, cum inter alia jura & Privilegia imperalia hoc etiam conceſſiſſe, temporum ſc. epochas ad annos quos ipſi regnarunt eſſe exigendas. Quin & amplius auſim di-

cere, illos, qui ſub ſeptuaginta Danielis ſeptimanarum prius memoratarum prætextu, alii annos fere octoginta, alii fere centum quadraginta ab imperio Perſico amputarunt; pari ratione, tot annos à conqueſtu Normannico poſſe amputare; cum ætas illa viris undiquaque doctis æque vel magis referta eſſet, quam noſtræ fuerunt, ſi anni centum & quinquaginta proxime elapſi excipiantur; & Perſæ bellorum, Legationum, mercaturæ, & ſimilium commercio cum gentibus finitimis non minus, ne dicam magis quam nos ſumus, commiſcerentur. De quo mutuo commercio hoc quoque notandum eſt, quod ſi omnia Perſicæ Hiſtoriæ & Chronica penitus deperderentur, ut bello deſolante & depopulante fieri poteſt, tamen bellorum præteritorum, peregrinationum, Legationum, fœderum, mercaturæ, & aliarum talium occaſionum cum regionibus adjacentibus commercio, poſſibile foret, imo res non magnæ difficultatis, annos regum ſive aliorum ejus magiſtratuum ſummorum, indagare & recolligere. Temporibus autem aut intra aut prope Imperii Perſici terminos, multi inclyti Hiſtorici floruerunt quorum aliqua memoria jam adhuc extat; ut Hecatæus Mileſius in Aſia minore à Cyro devicta; qui etiam itinera ſua per Aſiam regnante Dario Hyſtaſpe ſcripſit, & Mileti in honore erat, cum Ariſtagoras Mileſius ab eodem Dario deſciſceret. Charon Lampſacenus in eadem ab initio Artaxerxis Longimani imperio floruit. Hellanicus Lesbius, in vicinia ante finitum Darii Hyſtaſpis regnum natus erat. Herodotus Halicarnaſſæus in Caria, ante Xerxis Dominii medium; Thucydides Athenienſis, finiente Xerxis Dominio genitus, Artaxerxe Longimano rerum potito claruit. Cteſias Cnidius etiam, qui Artaxerxis Memoris Medicus: ut & Dinon, Cornelio Nepoti in Cononis vita laudatus, & Plutarcho in Artaxerxis Memoris vita Cteſiæ prælatus; præter alios. Quis autem ex omni-

bus his eſt, qui regnorum Perſidis Imperatorum Cy-rum ſuccedentium annos non multo melius cognoſceret, quam aliquis noſtrum;annos inquam non dico Turcicorum Ottomanicæ familiæ Imperatorum, ſed ipſius Germaniæ atque Auſtriæ, intra centum proxime elapſos annos? Sed tamen quis noſtrum eſt, non dicam Hiſtoricus, ſed literarum aut Philologiæ ſaltem non rudis, quem oblata annos èorum numerandi occaſione, ignorantiæ non puderet? Sed de hac re diſtinctius aliquanto agere operæ pretium erit.

Anni jam plures ſunt exacti, ex quo Emendationem temporum compendio factam, in lucem edidi, Nobiliſſimoque Principi Henrico Britannicæ Monarchiæ Hæredi laudatæ memoriæ nuncupavi: quâ, præter alia, Nativitatem, & Baptiſmum ſive manifeſtationem, & Cruciatum Domini Chriſti, ad annos ferè quaternos poſt vulgi calculos reſtitui, velut titulo prætuli. Non eram tunc neſcius quam arduum opus aggrederer, ſed neque adeo ſtolidè ferox quin re perpenſâ, tum in Epiſtolâ nuncupatoriâ ingenuè agnoſcerem anceps fuiſſe ſuſceptum, & inſtitutum ſatis audax: tum in ipſo opuſculo, rationum expoſitioni præfatus ſim, vereri me, ne nimis audax & temerarius eo viderer. Rationem vero potiſſimam, illam tertio loco expoſitam profeſſus ſum, quod ſecundum divinum oraculum Prophetæ Danieli prædictum: ſeptuaginta ſeptimanarum decurſu, nempe anni 483 conſummati fuerint, à decreto edito pro reædificatione urbis Hieroſolymorum, ad Meſſiæ Manifeſtationem: quos ego demum deprehenderam, ab Imperatoris Perſarum Artaxerxis Longimani anno viceſimo, quo Nehemias ab eodem Imperatore obtinuerat decretum pro reſtaurandis Hieroſolymorum Mœniis, uſque ad Imperatoris Romanorum Tiberii Cæſaris annum undeviceſimum, quo baptizatus & manifeſtatus fuerat Chriſtus; annis tribus & dimidio, ſive ſemiſſe hebdomadis annalis poſt cœptum prædicari Evan-

Evangelium à Johanne Baptiſtâ, ſecundum Evangeliſtam Lucam, anno decimoquinto Imperii Tiberii Cæſaris. Enimvero antiquiſſima Chriſtianæ Eccleſiæ Patrum ſententia fuit, illarum ſeptuaginta Hebdomadum Danielis rationem ineundam eſſe ab anno viceſimo ejuſdem Artaxerxis: ſed is ſcrupulus mirè eos torſit, quòd nullum eiuſdem Imperatoris annum viceſimum invenire potuerint, qui rectâ ad factam Baptiſmo Manifeſtationem Chriſti deduceret, quin eam longius, adeoque ultra finem Imperii Tiberii Cæſaris & præfecturæ Judaicæ Pontii Pilati deferret. Siquidem juxta vulgo receptos calculos annus viceſimus Artaxerxis Longimani congruit anno quarto Olympiadis octogeſimæ tertiæ: annus autem viceſimus tertius & poſtremus Tiberii Cæſaris, quo quaſi dimidiâ ex parte acto mortuus eſt, incidat paulo pluſquam medio anno quarto Olympiadis ducenteſimæ tertiæ; revolutis interea Olympiadibus fermè centum & viginti, qui ſunt anni ſummum quadringenti & octoginta nec dum completi; quum undeſeptuaginta hebdomades conſummandæ inter conceſſum decretum pro reſtauratione urbis Hieroſolymitanæ & Baptiſma Chriſti, poſtulent integros quadringentos octoginta tres. Ut igitur Baptiſma Chriſti accommodetur ſaltem citimo undeviceſimo anno Tiberii, oportebat anticipare annum viceſimum, & propterea primum Artaxerxis Longimani, plus minus ſexennio. Quod equidem ut auderem, primam cepi occaſionem ex eclogis ſive excerptis (à Photio Patriarchâ Conſtantinopolitano conſervatis) Cteſiæ Cnidii Hiſtorici, qui in aulâ Artaxerxis Mnemonis ſive Memoris Imperatoris utiq; Perſici, nepotis Longimani claruit; & Darium filium Hyſtaſpis, ejuſdem Artaxerxis Longimani avum, refert mortuum paucis diebus poſt prælium Marathonium, eique aſcribit Imperii annos ſummum triginta unum, cui Herodotus cum vulgo hiſtoricorum, tribuit triginta ſex. Hoc etſi ſubducto calculo ſtatim haud incommode

commode congruere & quadrare ſenſi, tamen haud ſtatim amplecti auſus fui: quia Cteſiam alibi tanquam à fabulis haud uſq; quaque immunem redargui noram: etiamſi fabulæ illæ non tam annorum calculum, quàm vel hominum actiones ſupra fidem amplificatas, vel miras animantium ceterarumque rerum ſpecies & formas, præſertim in ipſius Indicis hiſtoriis; aut ſiqua ipſum calculum annorum ſpectarent, certè exceſſum potius quàm defectum attingere viderentur. Cteſiæ itaque unius auctoritate & teſtimonio in re graviſſimi momenti niti neutiquam auſus, cœpi ulterius diſquirere, ſi quid in aliis probatis Hiſtoricis eodem ſpectans invenire potuerim: donec tandem apud Thucydidem collatum cum Diodoro Siculo, & Plutarcho & Cornelio Nepote in vitâ Themiſtoclis Athenienſis, animadverti tempus fugæ hujus in Aſiam ad Artaxerxem Xerxis filium nuper imperare orſum, liquido confirmare Imperii hujus initium, Cteſiæ calculo annorum Darii Hyſtaſpidæ prope conſentaneum; quaſi ſexennio citius quam juxta communem opinionem: quemadmodum noſtrâ emendatione temporum expoſui ad annum 3534 à conditu Mundi.

Hic Chronologiæ articulus, ita à nobis delineatus, tantum abfuit, ut eruditorum aſſenſum & approbationem acquirere potuerit, ut contra haud levem invidiam nobis conflaverit, tanquam nugatoris homuncionis commentum & paradoxum, imo parum ſani cerebri mentiſve ſomnium & delirium. Et quanquam quadriennio poſtea, editâ recenſione & explicatione Argumentorum productorum libello emendationis temporum cum additamento plurium, eundem particularius & diſtinctius accommodatum aptatumque temporibus Nati, Baptizati, & Crucifixi Chriſti, confirmavi & illuſtravi: tamen ad merendam fidem plane nihil proficere viſus fui. Quid multa? Succedebant, nobiſque ingruebant calamitoſa iſta tempora, quorum finem nondum videmus, nec

ſcimus

ſcimus quando viſuri ſimus: quibus nihil ſuperfuerit reliquum nobis ſolatii, niſi quod exinde profectus eximius in ſtudiis bonarum artium oriatur: de iſtis vero uſque adeo aſpera plerorumque experti ſumus judicia, ut quæ ſolatio nobis eſſe debebant, contra magis in pudorem & vituperium, imo dedecus & opprobrium verſa ſint: quando ecce, nobis animum jam prope deſpondentibus, è tenebris emergit, & è ruderibus in apricum profertur, poſtquam iis obrutum annis fermè bis mille delituerat, Marmoreum Chronicon Arundelianum: quod Chronologiæ noſtræ articulum illum primarium, de tempore mortis Darii Hyſtaſpis, è quo cæteri deducuntur, firmiſſimè ſtabilit; adeoq; ejuſdem veritatem diſertè demum ipſa ſaxa prædicant, quam homines hactenus tacuerunt, ſuoque teſtimonio comprobare detrectarunt. Etenim eo mors Darii ſtatuitur anno, inſequente prœlium Marathonium, Archonte Athenis Ariſtide, ſucceſſore Phænippi ſecundi, quo Archonte illud commiſſum refert etiam Plutarchus in Ariſtide. At ſunt etiam in illis marmoribus alia nonnulla controverſa; veluti tempus mortis Gelonis potentiſſimi Dynaſtæ Siciliæ, & initium poteſtatis Hieronis fratris ejus, non minus, imò vero magis diſſentaneum communi opinioni, quam tempus mortis Darii Hyſtaſpidæ, & initium Imperii Artaxerxis Longimani. Quod nihilominus ego jamdudum ſeparatâ Diatriba è variis probatis authoribus collatis cum Ariſtotele, Politicorum libro 5. capite 12, & Æliano, variæ Hiſtoriæ libro 13. cap. 37. & libro 6, capite 11. enucleavi.

Verum enimvero tanti momenti viſus eſt mihi hic articulus Chronologiæ, ut ſæpenumero de eo cogitanti, libriſque jam diu deſtituto è quibus illum formavi, nonnunquam in mentem venerit ſubdubitare, an recte Authorum verba & ſententias de eo exceperim & expreſſerim. Quâ occaſione, quum ante

unum aut alterum menſem, Thucydidem à Bibliopolâ peterem, præſertim ut Themiſtoclis Hiſtoriam, maximè vero tempus fugæ ejus relegerem & examini denuo ſubjicerem: ille (ecce vero jam iterum, ecce inquam illam quam aſtruo providentiam & diſpenſationem divinam,) mihi non modo non roganti vel expectanti quippiam ejuſmodi, ſed nec cogitanti nec ſominanti quidem, miſit exemplar Epiſtolarum ipſius Themiſtoclis nuperrime utique in lucem editarum, Francofurti è Bibliotheca Eliæ Ehinger Auguſtani; in quibus, nominatim vero Epiſtolâ quæ eſt tertia ſcriptarum ad Polygnotum, tota fugæ ejus Hiſtoria, ipſius penicillo graphicè depingitur: ubi mors Gelonis & initium Dynaſtiæ fratris ejus Hieronis, cum morte Xerxis & initio Imperii filii ejus ita connectuntur & coaptantur, ut neque illa, veluti juxta communem opinionem citius, neque hæc ſerius quam à nobis demum expoſita & declarata ſunt, contingere potuerint: imo quod magis mirandum, altera ab alteris mutuâ quadam neceſſitudine coercentur & compinguntur in eadem ipſa temporum momenta, quibus illa nuper è Marmoribus, hæc tanto antea, à nobis aſſignata ſive reſtituta fuerant.

Quemadmodum enim ipſe de ſe narrat Themiſtocles, quum è primo capitalis ſententiæ contra ſe Athenis latæ nuncio, qui celerrime à Polygnoto Argos venerat, eveſtigio inde Cyllenem Eleorum navalem portum profugiſſet, unde poſt tridui moram tempeſtatis neceſſitate, die quarto ſecundâ proſperaque navigatione Corcyram appulit: Corcyræis, quanquam antea collatum ab illo in ſe beneficium haud diffitentibus, compenſationem tamen, defenſione ejus à Lacedæmoniis & Athenienſibus, parum commode vel oportune exigi cauſantibus moxque aſperius obſequi incipientibus, ita ut multo magis proditori quam propugnaturi eum viderentur: inde ſtatuit navigare in Siciliam ad Gelonem Syracuſarum Monarchiam

tunc

tunc obtinentem, ſibique adeo ſerio & firmiter adhærentem, ut neutiquam Athenienſibus ad ſupplicium quærentibus obſecundaturus fuerit. Poſtridie verò Auſonii pelagi navigationi in navi Leucadiorum, quam conduxerat, ſe commiſſurum, avertit allatus nuncius de Gelone jam mortuo, & Hierone fratre ejus, qui nuper monarchiam capeſſiverat, magnis turbis conflictante. Protenus itaque eadem navi verſus eſt in Epirum ad Admetum Moloſſorum regem: ubi intra octo vel novem dies ab adventu, poſtridie quam Admetus è Chaonia domum redierat eum deprehendentibus Lacedæmoniorum & Athenienſium miniſtris, & Admeto ad pœnam depoſcentibus, ſupplicem ille, licet alioqui parum benevolè erga ipſum affectus, neutiquam tamen tradere voluit: ſtatimque, ut ex Epiſtolâ ad Temeridam priore intelligitur, permiſit conſcendere onerariam navem Alexandri regis Macedoniæ quæ curſum tunc intendebat Pydnam, inde verò ferebatur directura in Aſiam. Sed mox, ut videtur, mutatâ itineris ratione ad fallendum inimicos in Macedoniam ab Admeto miſſus, & Pydnam profectus ad Alexandrum Macedonum regem: ab hoc miſſus eſt ad mare vicinum. Ubi nactus navem onerariam ſolventem in Ioniam, hic conſcenſa vectus eſt. In mari autem ſævâ tempeſtate jactatus, non tam eam horruit Themiſtocles quam quod Naxum deferebantur; Naxum autem eodem tempore oppugnabant Athenienſes, atque in ipſum eorum exercitum advecti ſunt Quare conſilii inopiâ æſtuare, & verſare animo, fruſtra ſe hactenus iniiſſe inutiles ſupplicationes, (ſcilicet Admeto & Alexandro, hunc enim exiſtimo eſſe ejus loci ſenſum,) fruſtraque capeſſiviſſe perniciosam fugam, utpote jam inſperato ipſis Athenienſibus oblatum, & ad eos quos perſequentes fugerat, ipſâ fuga eſſe delatum & obtruſum. Quum verò omnibus qui in navi erant, ignotum ſe putaret, metueret autem ne in exercitu cognoſceretur, haud

H 2 quaquam

quaquam navi exiit. Jamque ſolitudine & mœſtitiâ aliis convectoribus ſuſpectus & inviſus eſt cœperat, uſque adeo ut è navi eum eiicere voluiſſent. Verum Diopithes patriâ Bargylicâ, alter è navis Dominis, quem antea tempore pugnæ navalis contra Perſas ad Artemiſium, periculo ex objecto crimine proditionis exemerat, eum agnovit, ac benigne allocutus, ſocium ſuum, alterum & potiorem dominum navis ad eum adduxit: reque communicatâ, rogavit ut Naxo confeſtim ſolveret. Quo vehementer indignante furibundoque ſe abripiente tanquam ſtatim delaturo rem ad Athenienſes: ibi Themiſtocles non jam precibus agens, ſed minitans ſe dicturum Athenienſibus, ab eo haud quaquam ignaro ſed conſcio & pecuniis corrupto abreptum è Græcorum poteſtate; viciſſim metum illi iniicit: perſuadetque ut accepto præmio ſolutus inde Epheſum proveheret, quo ſequente nocte appulerunt. Hic Perſarum nonnullos reperit præſidiarios Cariæ ab Artabazo Satrapâ relictos. Neque metuebat iam narrare Xerxi (nimirum ſi modo ipſe adfuiſſet, aut ſi in vivis adhuc foret, utpote de cujus morte antequam appelleret Epheſum, nondum reſciviſſe videatur; ita enim è ſequentibus intelligendum eſſe conſtat;) quis eſſet: palamque nomen ſuum profeſſus eſt; ſeque magna commoda Regis Domui, (videlicet non jam ipſi Xerxi, ſed filio & ſucceſſori ejus in Imperio, quo de poſt expreſsè,) allaturum veniſſe aſſeveravit. Illi pollicitationes ejus ad Artabazum perferebant; ipſumque in Phrygiam, ubi Artabanus tunc erat, ad hunc perducebant. Qui cum ex ipſo tum alia, tum quod ad regem proficiſci ſtatueret, audiſſet; conſilium ejus probavit, & abſque mora eum miſit: equos duos, totidemque famulos ei largitus, alioſque Perſas tredecim comites; quorum congreſſibus aliquem Perſiei ſermonis uſum in ipſo itinere comparavit. Hoc confecto ad Regem pervenerunt. Ut verò illi annunciatum eſt, præ foribus

ejus

ejus adeſſe Themiſtoclem Athenienſem, ad eum ducitur, & ante thronum ejus ſiſtitur, quem ſtantem coram ipſe in throno ſedens intuitus & contemplatus, ita infit, O hoſpes Athenienſis, magna de te fama in aulâ noſtrâ percrebuit, tuque pariter ac Medorum ad Salaminem clades navalis in ore omnium verſati eſtis. Age igitur jam ediſſere nobis, qui, aut quo fretus, in conſpectum noſtrum venire, vocemq; audire auſus es? Tune verò huc veniſti, Themiſtocles inquam ille, quem Medi aiunt extitiſſe cauſam, ne ego & pater meus (nimirum Xerxes jam mortuus,) Græcorum dominatu potiti ſimus? At enim mihi ſatius fuiſſet Græcos ſubditos habere, quam te punire. Sed ecce, tu illorum vice te mihi obtuliſti: quare inſtitutum tuum laudabimus, atque ſupplicium de te ſumemus. Hujuſmodi orationem quum ille habuiſſet, Themiſtocles quaſi neceſſitate adactus ad concinnandam fraudem, tanquam aliquando ſcilicet pro re natâ bonam vel ſaltem commodam ea utens, ita reſpondet. Supplicium fugiens, ô Rex ſub tuum præſidium me contuli; namq; ſupplicium de me ſumere volebant Græci, pro collatis in patrem tuum à me beneficiis: quo vobis benevoli ſignificavimus, ut claſſis veſtra feſtinè adnavigare Salaminem, diffidentibus tunc inter ſe, turbatiſque Græcis, & cogitantibus de fuga in Peloponeſum, commodamque rei benè contra ſe gerendæ occaſionem præbentibus. Quinetiam poſtea, cum Pontem ſuper Helleſponto junctum ſolvere vellent, prohibuimus. Quo pacto ſalvi tibi Medi ex Europa reducti ſunt, ego vero propter hæc ad ſupplicium agebar, ſed fuga me præripui, tum ut tibi utilis ſim, tum ut mihi ultionem acquiram. Atque hæc ſe effectui daturum promittit virtus, qua equidem pluribus malis afficiam Græcos jam, quam exiſtimatus ſum affeciſſe, dum cum ipſis eram. Tunc Rex: Quandoquidem reddes nobis Græciam, quam per te nobis abla-

tam exiſtimamus ; & ſalvus eſto, & nullum beneficium fruſtra à nobis petes : atque ut illi tui ſermones ad operam & actum perducantur, curabimus. Deinde poſtquam in aula Imperatoria aliquamdiu verſatus, linguamque Perſicam jam probè callens, & eadem reſponſa dans, magno honore habitus fuiſſet; retro ad Artabazi præfecturam miſſus, Lampſacoque, & Magneſia ad Mæandrum, & Mynuce civitatibus ab Imperatore donatus eſt. Sed non multo poſtea nuncius ab Imperatore & quidem iterato ad eum mittitur, ut expeditionem contra Græcos ſuſciperet, Medorumque contra Athenas dux eſſet, cum Athenienſium Navarcho pugnaturus. Quod ne unquam eveniret, omnibus modis ſe declinaturum, extrema Epiſtolæ clauſula ſignificat.

Itaque ex hac ipſius Themiſtoclis Epiſtola luce meridiana clarius fit, mortuo Geloni Dynaſtæ in Siciliâ, Hieronem fratrem, Xerxi autem Imperatori in Perſiâ illius filium, nempe Artaxerxem Longimanum ſucceſſiſſe, circa idem tempus fuga hujus, quo Athenienſium claſſis Naxios oppugnabat. Jam vero quum Naxios ab Athenienſibus debellatos, & ad deditionem coactos ſcribat Thucydides, antequam iidem tum pedeſtri tum navali prœlio, eodem die contra Medos in Pamphyliæ ora ad fluvium Eurymedontem, victoriam reportarent, Duce Cimone Miltiadis filio; quam victoriam, nimirum longè celeberrimam, Diodorus Siculus, donario è decima Spoliorum Deo conſecrato, inſcriptoque octaſticho Epigrammate, etiamnum magis nobilitatam ad perpetuam rei memoriam, refert anno tertio Olympiadis 77, Archonte Athenis Demotione ; poſtquam idem retuliſſet Themiſtoclis fugam anno præcedente, ejuſdem Olympiadis ſecundo, Archonte Praxiergo : præterea quum Marmoreum Chronicon haud ita pridem redivivum, Gelonis mortem poſt ſeptennem dynaſtiam (legitimam) Syracuſis, cœptam anno inſequente pugnam Græcorum

rum cum Medis ad Platæas, & Hieronis dynaſtiæ initium ſtatuat anno primo ejuſdem Olympiadis 77, Archonte Charete: neceſſe eſt Xerxe Perſiæ Jmperatore mortuo Artaxerxem Longimanum ejus filium incepiſſe imperare, trium illorum annorum medio, ipſo inquam anno fugæ Themiſtoclis, ſcilicet ſecundo Olympiadis 77, Archonte Athenis Praxiergo. Quod ante annos unum & viginti, noſtrâ Temporum Emendatione, Nobiliſſimo Principi nuncupatâ, poſt tot ſeculorum oblivionem denuo obſervatum, nunc ex ipſius Themiſtoclis Epiſtolis, etiam ipſis nuperrimè utique redivivis, & præter omnem expectationem quaſi divinitus conſpectui noſtro nihil cogitanti oblatis, ita etiamnum amplius confirmatum atque illuſtratum eſto. Atque hinc noverit terrarum Orbis, nos illo Emendationum temporis compendio, quanquam ab erroribus haud uſquequaque ita emendato ut debebat eſſe (de cujus enim hominis ſcriptis, præter quam Scribarum utriuſque Fœderis, hoc dicere liceat?) neutiquam tamen impoſuiſſe Principi Sereniſſimo beatæ memoriæ, vel doctiſſimis ejus Conſiliariis & juventutis Rectoribus qui nos ei commendarunt; tanquam referto Paradoxis inauditis & portentoſis: neque ſic in eo componendo nos geſſiſſe, quaſi vanos & deliros, imo beccefelenicos, extaticos, & phœboleptos, portentorum in hiſtoriâ promos condos; quoad præcipua illa momenta temporum, quibus ab aliis differimus: quemadmodum â nonnullis noſtratium propter hunc ipſum Chronologiæ articulum cæteroſque ab eo dependentes, traducti ſumus. Diſcant etiam ipſi adverſarii noſtri, ſiqui eo malitiæ appulerunt, ut calamitatum noſtrarum auctoribus applaudant, ne detur nobis facultas defendendi confirmandi & illuſtrandi hæc, quæ magnis laboribus multiſque vigiliis â nobis per Dei gratiam, ad Eccleſiæ ejus ampliationem excogitata & reſtituta ſunt, ipſos fruſtra haud dubiè fore: quia, quamlibet

nos

nos imbecilli ſimus, & veritas fortis eſt & prævalebit.

Unum ſupereſt quod adverſariis noſtris regeram, nempe, quod dum Perſicum Imperium decurtant, cauſæ ſuæ jugulum petunt. Vitio nobis vertunt quod tempus à fine captivitatis Babylonicæ ad adventum Meſſiæ Sacris literis indeterminatum relinquimus; at num illi, cum omnia quæ dicere poſſunt congeſſerunt, idem uſpiam definitum oſtendunt? Maxime, aiunt, quidni? Gabriel enim Danieli dicit, Meſſiam ſeptuageſima annorum Hebdomade à Cyri de remittenda captivitate, & urbe reſtituendâ edicto, manifeſtandum & occidendum. Hoc interim conceſſo, quid inde? Num Sacris literis, de imperatoris vel regis rerum potiti anno iis compertum eſt, quo initium, medium, aut finis iſtius ſeptuageſimæ Hebdomadis inciderit? qui quidem oſtendendus eſſet, ut ſuam aſſerant & confirment chronologiam; ſed hoc nequaquam poſſunt. Ideoque tametſi priorem Perſici imperii medietatem decurtent, ubi ob magnam diſtantiam, & quaſi ultra redargutionis periculum, ſe audaciores præbere poſſe opinantur, eodem, quo nos, laborant fato. Quandoquidem & illi annis Græci & Romani Imperii, ſeptuaginta Hebdomadum reſiduum, non niſi in Hiſtoriis Ethnicis inventum determinare coguntur. Solus Lucas Evangeliſta ex omnibus Novi Teſtamenti ſcriptoribus imperatoris Romani annum aliquem, ſcilicet Tiberii Cæſaris decimum quintum expreſſe notat, utpote quo Johannes Baptiſta Evangelium prædicare cœpit. Sed ut his ſatisfaceret, & id de quo contendunt præſtaret, addidiſſe debuit, fuiſſe annum 483. aut 484. hoc eſt, initium aut medium ſeptuageſimæ Hebdomadis à finiente captivitate Babylonica, & inito Cyri Perſæ imperio, uti ipſi volunt. Quemadmodum quartus Solomonis regni annus, quo templum ædificare cœpit annum 480. fuiſſe ab Iſraelitarum exitu ex Ægypto annotatur.

Illud

Illud autem ſapientia Divina Evangeliſtæ quid ſcriberet dictitans nimine neceſſarium duxit, ſiquidem id ex aliis Hiſtoriis ſatis innoteſceret, profanæ an ſacræ eſſent non intererat; cum ſupputatio annorum imperii Regis, aut familiæ regalis cuivis ratione donato ſit res admodum facilis. Ideoque vulgare annorum computum omiſit; quod, ut diximus, eſt privilegium ad Monarchas univerſos pertinens, iiſq; ex jure debitum, ut paſſim ab Hiſtoriographis annotatum. Sed dum iſtis immoror, obliviſci videor me Chronologiæ compendium ſuſcepiſſe: me excuſatum habeat Lector, quod mihi neceſſarium duxerim, multos pios & religioſos viros præjudiciis in tranſverſum actos in orbitam reducere.

Sed præter eos quibuſcum hactenus verſati fuimus, ſunt nonnulli, ut prius innuimus, qui Perſicæ Monarchiæ ſeptuaginta tantum annos attribuunt: numerum iſtum annorum ex vigeſimo tertio capite Iſaiæ, nempe ex initio verſus decimi ſeptimi, colligentes; ubi de Tyro ait, poſt ſeptuaginta annos reviſet Dominus Tyrum, *innuens, ut ſentiunt illi, quod Alexander Magnus eam denuo poſt Nabuchadnezarem expugnabit: quibus oſtendit quod tantum per ſeptuaginta annos, ſc. à Cyro ad Alexandrum proſpero rerum ſtatu gaudebat, & ex conſequenti quod Monarchia Perſica totidem annorum terminum non exceſſit. Verba ſic ſe habent.* Et in iſto die futurum erit, quod poſt ſeptuaginta annos nulla Tyri recordatio manebit, *quamdiu ſcilicet unum Regem penes fuerit.* Poſt ſeptuaginta annos Tyrus meretriciam canet cantilenam. Verſ. 16. cape citharam, urbem circumambula, ô meretrix, cujus memoria omnis deleta eſt: Scite modulare, plurimas cane cantilenas, ut tui ſubeat recordatio, *apud verſ.* 17. *Et* (*vel*) nam futurum erit, quod elapſis ſeptuaginta annis, reviſet dominus Tyrum, & ad commercia ſe recipiet, & cum regnis omnibus mundi quæ ſuper terram ſunt ſcortabitur,

verſ. 18. Sed merces ejus & negotiationes domino ſacræ erunt : non in cumulum congerentur nec recondentur : ſed merces ejus victus abundantiam, & veſtimenta perennia habitantibus coram domino ſuppeditabunt. *Ex eo quod Tyrus, reviſente Domino, ad commercia & quæſtum & ſcortationem ſe recepit, arguitur, non in irâ nec vindictâ, ſed è contra clementiâ & benignitate Dominum eandem reviſiſſe: juxta Jeremiæ prophetiam de Judæis in capite ſuo viceſimo nono apud verſum decimum. Etenim* ſic dicit Dominus, poſtquam Babel ſeptuaginta annos compleverit, reviſam vos & fidem meam vobis exſolvam, & ad hunc locum revertemini. *Quapropter locus iſte Eſaiæ citatus non videtur Monarchiam Perſicam ad ſeptuaginta plures annos contrahere, poſt ſeptuaginta annos Imperii Babylonici elapſos.*

Autumant iidem homines Aſſuerum qui Eſtherem in matrimonium duxit & Mordecaium promovit, patrem fuiſſe Darii Medi, à Daniele capite nono commemoratum, & à Græcis Cyaxarem dictum. Sed præterquam quod Aſſuerus iſte mortuus eſt, ut in emendatione meâ temporum annotatum, intra quatuor annos ex quo Kiſh Mordecaii proavùs (non Mordecaius ut iſti opinantur) cum Jechoniâ, à Nabuchadnezare Rege Babylonico captivus ducebatur: probare nunquam poſſunt ex ſacrâ vel profana hiſtoriâ, quod idem erat magnus ille Aſſuerus cui centum & viginti ſeptem provinciæ ſubjiciebantur; vel quod Imperium Medo-Perſicum, priuſquam Sardes & Babylon eidem ſubjectæ eſſent, ad tantam magnitudinem ullatenus accedebat: vel quod Suſas poſſederat ab eo tempore quo Nabuchadnezar Elamitas ſubegit uſque ad cladem Balſhazaris & Babylonici Imperii ruinam. Sed anſam fortaſſis huic opinioni dedit, quod in Emendatione meâ de morte Cyaxaris dicitur: nimirum ex capite viceſimo quinto & verſu viceſimo quinto, & parte poſtremâ capitis quadrageſimi noni Jeremiæ; ubi dicitur quod Elam vel Elymais, cujus Suſa erat Metropolis, olim viſa eſt, in tempore nimirum Cyaxaris Medorum regno ſubjecta fuiſſe, vel cum illo fœderata.

derata. Daniel in capite ſuo octavo, ut videre eſt, Suſæ procul dubio commoratus eſt, anno tertio Balſhazaris Regis Babylonici tanquam in metropoli. Frivolum eſt quod quidam imaginantur nullo veritatis fundamento innixi, legati munus obiiſſe Danielem à Balſhazare ad Cyaxarem alias Aſſuerum Darii Medi patrem, qui longè prius occubuerat: vel ad Aſtyagem, qui poſt illum Medorum regnum adeptus eſt; & qui videtur Nitocris conjugis Nabuchadnezaris, & filiæ Cyaxaris priori conjuge oriundæ avunculus fuiſſe, ut in emendatione meâ temporum ipſe aliquando opinatus ſum, vel potius (ut poſtea mihi veriſimilius viſum eſt) Nitocris frater major natu, alio patre natus, cujus viduam duxit Cyaxares, & vivente adhuc matre ejus generum ſuum Aſtyagen adoptavit, priuſquam filius ſuus Darius è ſecundâ conjuge genitus fuiſſet: quemadmodum Cæſar Auguſtus poſtquam Liviam Tiberii Claudii uxorem duxiſſet, filium eorum Tiberium in Romano Imperio ſucceſſorem ſuum adoptavit. E contra quod ad Xerxem attinet qui filius erat Darii Hyſtaſpis & Atoſſæ Cyri filiæ, poſt Cyrum Perſarum Rex quartus, quem Daniel in initio capitis undecimi ceteris omnibus Perſiæ Regibus opulentiorem fore prædixit, quod etiam potentiſſimus Rex Imperator & Monarcha univerſum populum contra Græciam accenderet, & ex conſequenti qui idem erat potens ille Aſſuerus cui centum & viginti ſeptem provinciæ ſubjiciebantur, Eſtheris Maritus & qui Mordecaium evexit: illum inter Reges Perſicos non annumerant; ſed de regimine ejus incerti omnes ejus annos vivente adhuc patre & ſucceſſore ejus completos fuiſſe aſſerunt: cum interim nullius hiſtoriæ autoritate probare poſſunt hæredem imperii anno citius ante obitum Darii patris declaratum fuiſſe: vel Artaxerxem ſucceſſorem ſuum cum moreretur plures quam quatuordecim annos natum fuiſſe, quippe qui filius ejus erat ex Heſtere Reginâ; vel prius Imperii hæredem declaratum. Erroris hujus origo, quantum ego conjicere poſſum, hæc eſt; quippe quod Cteſias in fragmentis ſuis vel eclogis à Plotio collectis regiminis ejus annos præterit, quem aliunde viginti ſaltem

annos ſolum regnaſſe pro comperto habemus. Illi encomium hoc attribuit Herodotus in Polyhymniâ ſuâ ſive libro ſeptimo: quod cum exercitu è 5283520 hominibus conſtante Græciam invaſurus (quorum pars dimidia milites erant armati, pars altera fuerant calones & caupone,) proceri corporis habitu, qui & decore & majeſtate oris, in immenſo iſto exercitu non quiſquam erat qui illum æquaret, vel tanta dominatione & imperio dignior videretur? Porro expeditio iſta in Græciam tres annos circa medium regiminis ejus conſumſit. Iter in Ægyptum quod præceſſit, anno ſuo ſecundo abſolvit. Quod reliquum erat regiminis ſui domi exegit, neque enim Babylone verſatus peregre egiſſe videbitur, utpote que metropolis primaria erat, & Suſa vel Ecbatana antiquior: licet plerunque videatur Suſa illum commoratum fuiſſe.

Autumant inſuper illi ſeptem primas annorum Hebdomadas de quibus loquitur Daniel, vel primos quadraginta & novem annos in Judæorum reſponſo ad Chriſtum Servatorem noſtrum de templo readificato innui exiſtimant: ſed rationem nullam afferunt, quare Judæi tres annos priores præterirent: cum interim ex initio libri Ezræ manifeſtum ſit, quod Zorobabel & Jeſhua cum Judæis una reverſis Hieroſolymam pervenerant circa initium ſeptimi judaici menſis, & primo anno Monarchiæ Cyri, circa mediam hyemem præcedentem initæ; & templum proximo vere poſt reditum ſuum ædificare cœperant, anno ſecundo Cyri, & menſe ſecundo. Septem illos annorum Hebdomadas de quibus illi loquuntur à tempore veniæ indultæ ad Hieroſolymam reſtaurandam computari dicunt oportere, immediatè poſt reditum à captivitate, ad principem Meſſiam, tanquam loqueretur Daniel de adventu Nehemiæ ad Hieroſolymam, ut Præfecti Judæorum munus capeſſeret anno viceſimo Artaxerxis Longimani: cum interea probare nequeant veniam ullam indultam fuiſſe, nec aliter quam criminationibus mendacibus eorum qui Judæis inimici erant, (quod argumentum eſt parum validum, licet Dominum Broughtonum & alios opinionis prius confutatæ patronos ſequuntur

quuntur,) vel unum lapidem ad muros urbis ædificandos poſitum fuiſſe priuſquam Nehemias illuc adveniſſet prætendi poteſt. Nec inficiari poſſunt quod Zorobabel, qui Judæos à captivitate liberavit, & deinde uſque ad ædificationem templi finitam ejuſq; dedicationem eos gubernavit, ante Nehemiam vixit, qui potiore jure quam Nehemias, Princeps Meſſias exiſtimandus erat, utpote Davidis regis hæres legitimus, cujus hæres non fuit Nehemias. Et ſi quadraginta novem annis prædictis tredecim etiam Artaxerxis ſuperaddamus, qui ſexaginta duos annos conſtituunt; juxta eorum calculum octo ſolummodo anni totius Perſicæ Monarchiæ ſupererunt, qui inter tres ſummos ſacerdotes poſt Eliaſhibum dividantur, id eſt ſingulis non tres integri, non obſtante canitie Jaduæ cum Alexandrum conveniſſet. Sic in annorum Perſicæ Monarchiæ computatione à veritate longius diſtant quam Broughtoni vel Beroaldi ſequaces. His præmiſſis, cum pro Domino noſtro Jeſu Chriſto, qui præcipuus & unicus Princeps eſt. Meſſias in ſeptuaginta annorum ſeptimanis à Daniele ſignificatus, non ſolum Nehemiam ſed Herodem & poſteros ejus ingerunt. Quamvis Cyrus Rex Ethnicus in initio quadrageſimi quinti capitis Eſaiæ, Domini Meſſias appelletur, utpote qui Judæos à captivitate Babylonicâ emancipavit, & ſic aliquo modo Chriſti typus videatur à ſpirituali ſatanæ jugo nos liberantis: abſit tamen ut Rex Herodes Edomitarum Proſelyta, vel quiſquam poſterorum ejus Meſſias princeps audiat: quippe Rex ipſe Herodes eorum primus infantes innocuos Bethlehem occidere auſus eſt, quo pacto Meſſiam verum occiſurum ſe ſperavit. Herodes Tetrarcha, vulpes iſte ſubtilis, Johannem Baptiſtam Meſſiæ prodromum interfecit, ipſique Meſſiæ deinceps interminatus & eum aſpernatus eſt: Herodes vaniloquus Rex Chalcidis, & templi præfectus, Jacobum interfecit, & in animo illi erat Petrum etiam interficere, qui duo in ſuperiorum Apoſtolorum ſubſellio collocati ſunt. Tres deniq; alii, Archelaus & uterque, Agrippa Hypocritæ non immerito nominandi ſunt. Deus, inquam, prohibeat, ut quiſquam eorum princeps Meſſias à quolibet veri

mum poſt captivitatem: cum tamen Zorobabel tempore, jure, & dignitate illa præceſſit: Nec vero hic conſtat mentionem aliquam haberi de reditu à captivitate vel jaciendo templi fundamento; ſed tantum de urbe ædificanda. Nec tam incongruum eſt ſemiperiodum poſt voces 7 Hebdomadas *& alteram poſt* ſexaginta duas *apponere: quam juxta eorum ſententiam ſine diſtinctione quapiam legere; &* poſt ſexaginta duas Hebdomadas platea & murus reædificabuntur. *Oſtendant nimirum, quod nondum feciſſe eos comperio num ſimilis loquendi formula in totâ ſcripturâ tali interpretamento ſuffragabitur? Nempe* platea vel murus totidem annos ædificabuntur; *intelligendum*, quod poſt ædificationem ejus ab incolis totidem annos non deſtituetur. *Aliud eſt totidem dierum Hebdomadum vel annorum ſpatio extrui, aliud habitatum permanere. Idem eſt inter ea diſcrimen quod inter domus architectum ſive conditorem & Dominum, inter fabrum & patrem familias. Qualeſcunque ſint Maſoritarum accentus apud ſeptem Hebdomadas vel ſexaginta duas (non in promtu mihi ſunt Biblia Hebraica cum punctis; & ut veritatem fatear, quamvis mediocriter in punctis iſtis & accentibus verſatus ſim, plerunq; tamen ea negligo ſed ægrè ferrem ſiquis falſam interpretationem veteris teſtamenti ob iſtam negligentiam mihi vitio verteret; & vix inducor ut credam membra Sacræ Scripturæ, juxta horum opinionem, ſine iis eſſe infirma & luxata) ni fallor, verſu viceſimo quinto, capite nono Danielis Prophetiæ, poſt præfationem ad impetrandum Lectores attentos & dociles (*ſciatis igitur & intelligatis*) & utrumq; computationis terminum,* (à mandato ad Hieroſolymam reſtaurandam uſque ad Principem Meſſiam) *ſunt quatuor clauſulæ; duæ in priore parte, duæ in poſteriore ſic diſtinguendæ*: erunt ſeptem Hebdomades; & ſexaginta duæ: reædificabuntur platea & murus, & tempora erunt anguſta. *Sic poſteriores duæ clauſulæ in parte poſteriore verſus ad clauſulas duas præcedentes referri videntur. Siquis accuratius poteſt diſtinguere, per me licet. Verbum unum vel alterum de interpretatione*

cum

cum ad finem primarum ſeptem Hebdomadum deventum, mox ſubjungemus.

Cyrus poſt Babylonem captam fere ſeptem annos regnavit, juxta Xenophontem; à Darii Medi morte plus quinque. Mortis ejus tempus ex inito Cambyſis imperio certò innoteſcit, quod ſecundum Ptolomæi computum in ante citato 5. lib. Almageſti, c. 13. coincidit cum anno 219. Nabonazaris Epochæ. 5. 3475.

Cambyſes (Aſſuerus dictus, uti videtur, Ezræ cap. 4. com. 6. utpote qui Perſicum Imperium jure Hæreditario primus obtinuit) juxta Herodotum ultrà ſeptem annos rebus potitus eſt. 12. 3482.

Magus (in Ezræ cap. 4. com. 7. Artaſhaſtus nominatus, ab Herodoto Smerdis, ab aliis aliter) juxta eundem Herodotum, amplius ſeptem menſibus regnum obtinuit. 13. 3483.

Sententiam meam, qua ſtatuo Smerdin Magum eundem eſſe cum Artaſhaſhte Eſræ c. 4. v. 7. memorato, qui criminationibus hoſtium Judæorum permotus templi ædificationem prohibebat, D. W. antedictus in commentariis ſuis hiſce verbis evertere conatur. „ Minime probabile eſt „ Smerdin, qui non plus ſeptem menſibus regnavit, multiſq; „ difficultatibus conflictaretur Judæorum rebus animum in„ tendere potuiſſe, aut tam brevi temporis intervallo litera„ rum commercia obiri inter Perſiam & Hieroſo„ lymam, ſiquidem iter quatuor Menſium eſt, ut ex Eſræ „ cap. 7. v. 9. conſtat. Iſtis breviter reſpondeo, licet Eſras qui iter meditabatur initio primi menſis, non ante quintum abſolvit; non inde ſequetur Curſores regios, tot ſeptimanas, imo plus quam unicam deſideraſſe ut de novo principe nuncium afferrent. Nec quidem res inuſitata eſt, aut Doctorem latere poteſt, perpetuum fere eſſe regibus, qui imperium vi aut fraude ſunt adepti, firmamenta ſibi petere illis gratificando quos ſuas partes propugnaturos ſperant, illos

illos vero deprimendo quibus eorum deceſſores favere deprehendebantur.

Darius Hyſtaſpes (cujus imperii anno 6. Templum Hieroſolymitanum conſummatum eſt, Ezræ cap. 5. & 6.) juxta Ptolomæi computum lib. 4. cap. 9. anno 227. Epochæ Nabonazaris regnum iniit, geſſitque juxta Cteſiam annos tantum triginta unum; obiitque paucis menſibus poſt Perſas à Miltiade & Athenienſibus in Campo Marathonio profligatos 44. 3514.

Tempus quo mortuus eſt Darius Hyſtaſpis, eum ſit una è periodis præcipuis Chronologiæ meæ, vel temporum emendationis, qua ab aliis diſſentio, & qua revera ad ſequentia omnia viam munit; (quippe quod initium ſeptem annorum Hebdomadum quas commemorat Daniel ex eo indagatur; ſcilicet cum Nehemiæ reſtauranda Hieroſolymæ copia indulta eſſet anno viceſimo Artaxerxis Longimani; initium etiam ultimæ earum cum Salvator Chriſtus Baptizatus & manifeſtatus eſſet, anno decimo nono Tiberii, tres annos cum dimidio poſtquam Johannes Baptiſta prædicare cœpiſſet; & terminus earum ſtatuitur cum Caligula, anno tertio regiminis ſui, ſimulachrum proprium in templo Dei Hieroſolymis erigere molitus eſſet, &c.) nuper, quod maximum mihi ſolatium præbet, mirâ Dei providentiâ, cui ſoli gloria, ex antiquo celeberrimo & chronologico monumento marmore exarato, ſolidiſſime confirmatur: ubi certè tamen Marathonium inter Athenienſes & Perſas geſtum fuiſſe ſignificatur, cum quidam erat annuus Archon ſive ſummus magiſtratus Athenis; cujus nomen marmore oblliteratum adeo ut legi non poſſit, nec quidquam aliud apparet præter hoc tantum quod alter erat Archon ejus nominis. Inſuper dicitur Darium mortuum fuiſſe, filiumq; Xerxem regnare cœpiſſe eo anno quo Ariſtides erat Archon. Jam vero e Plutarcho in vitâ Ariſtidis argumentor quod idem Ariſtides, Archon nimirum, Phœnippo vel Phanippo ſucceſſit, cujus anno prælium Marathonium commiſſum eſt. Porrò

quod alius ejuſdem nominis ante illum annuo Archontis officio fungebantur, in ſerie meâ ſummorum Magiſtratuum Romanorum & Athenienſium comperio, circa initium quadrageſimæ octavæ Olympiadis: quem Clemens etiam Alexandrinus ni fallor in libro ſuo primo Stromateon commemorat.. Quod vero in eodem monumento dicitur Darius per quatuor annorum ſpatium ſerius imperium obtinuiſſe, quam tradunt Herodotus, Cteſias, Ptolomaus Aſtronomus & alii; opinor equidem ad expugnationem ſuam Babylonis, Zopyri aſtutia confectam non inepte ſpectare; ſedis nimirum antiquiſſimæ, & urbis totius Imperii celeberrimæ; quam Magi aſſeclæ fœderati, & ut veriſimile eſt conſanguineùs aliquis quatuor annos poſt mortem ejus rebellis defenderat, quo videtur Darium ad finem ſexti capitis Ezræ Aſſyriæ regem appellatum fuiſſe, prout ipſe innui milleſimo quadrageneſimo octogeſimo nono anno ab orbe condito, in emendatione meâ temporum. Antequam Chronicon hoc marmoreum in lucem prodiiſſet, in margine emendationis temporum à me ſecundo edendæ, duas vel tres annotationes ad Chronologiæ hujus confirmationem, in editionem ejuſdem ſecuturam poſueram, ſcilicet excerptas è prooemio hiſtoriæ Thucydidis, ubi cum bello Marathonio Darii mortem manifeſtè conjungit, cujus verba hæc ſunt; paulo ante Medorum bellum & mortem Darii qui poſt Cambyſen Perſis imperavit, &c. *Quinimo Author quem Georgius Syncellus ſequitur, qui an Cteſias vel Dinon vel quiſquam alius eſſet, in dubio eſt: non putans id ſufficere à Photii Cteſia evulgatum, nempe* quod Darius poſt cladem Marathoniam in Perſiam reverſus, poſt aliquot dierum ægritudinem, mortuus eſt, poſtquam triginta annos cum uno regnaſſet: *addit præterea, quod cladis iſtius opprobrium mortem ejus acceleravit: narrationi ſuæ ſic finem faciens.* Et ipſe Darius contumeliam indignè ferens animo dolore exulcerato occubuit. *Hæc inquam in margine libri ſecundò edendi annotaveram; & judicent tandem eruditi, num Chronici Marmorei ſuffragium hac in causâ levis momenti videatur.*

Xerxes

Xerxes (Aſſuerus Magnus in lib. Eſtheræ memoratus) in totum annos 21. regnavit, juxta Ptolomæi Canonem, à Patre mortuo 20, juxta Euſebii Chronicon. 64. 3534.

Artaxerxes Longimanus (Ezræ cap. 7. & ſeqq. & Nehemiæ libro dictus Artaſhaſtus) autumno cœpit regnare, anno ſecundo Olympiadis 77. anni plus minus dimidio ante Themiſtoclis Athenienſis fugam in Aſiam, quo tempore Athenienſes Inſulam Naxum obſidebant, & ante duplicem Cymonis Athenienſis victoriam, quam uno die terra marique contra Perſas obtinuit, anno ejuſdem Olympiadis tertio : quod è Thucydide, libro primo, & Diodoro Siculo juxta Olympiadas ſimul comparatis, tandem per Dei gratiam inventum, univerſæ quæſtioni, ut ſpero, tam diu tantoq; zelo controverſæ de initio ſeptuaginta Danielis Hebdomadum finem imponet, & in Chriſti Eccleſiæ commodum cedet. Prædictus porro Imperator ab illo tempore ante veniam Ezræ conceſſam regnavit ſex annos, Ezræ cap. 7. commatibus 7. 8. & 9. abſolutis ab inita Perſica Monarchia & mundo condito annis. 70. 3540.

Idem Artaxerxes regnavit, priuſquam Nehemiæ & viva voce & ſcripto poteſtas facta fuerit, pro mœnibus Hieroſolymitanis reſtituendis, unde iſtæ ſeptuaginta Hebdomadæ Danielis, ad primum Meſſiæ adventum erant numerandæ, 12½. amplius, in totum 19½. Nehemiæ cap. 1. commat. 1. & cap. 2. commat. 6. 8. &c. 83½. 3553½.

Artaxerxes Longimanus tempore hiemali mortuus eſt, belli Peloponneſiaci anno 7. uti refert Thucydides, & 4to Olympiadis 87. uti Diodorus : poſtquam 45 annos & aliquid amplius imperaverat, tot ſupra computum vulgare, quot infra Darius Hyſtaſpes. 110. 3580.

Xerxes ſecundus unicus filius legitimus eſt ſuccedens non duos integros menſes regnavit.

Sogdianus aut Secundianus non ultra ſeptem menſes regnum obtinuit. 111. 3581.

Darius Ochus ſive Nothus amplius quam 19. annos rerum potitus eſt : juxta Diodorum. 130. 3600.

Artaxerxes Memor ei ſucceſſit. Anno cujus Regni ſecundo primæ ſeptem Danielis Hebdomadæ completæ ſunt, quibus (uti apparet) aliæ etiam in Judæa urbes fuerunt reſtitutæ. Poſtea propter veri Dei cultum neglectum, quod à Malachia ultimo veteris Teſtamenti Propheta eadem ætate, ut videtur, vivente reprehenditur, magis calamitoſa tempora per alias 62 ſeptimanas uſque ad Meſſiæ manifeſtationem acciderunt . 132. 3602.

Huic opinioni conſonum eſt quod ſcripſi in meâ Emendatione temporum ad annum mundi 3602. *& Artaxerxis Memoris* 2. *quam D. W. ſupra memoratus* 324. *p. commentariorum in Danielem* 58. *quæſtione, ſectione* 6. *his verbis reprehendit.* Initium 7. Hebdomadum ſtatuunt aliqui anno 20. Artaxerxis Longimani, finemque 2. Artaxerxis Memoris, uti Dominus Lydiatus p. 78 ſed, præterquam quod in ratione computationis diſſentiant ipſe & Pererius, qui ſeptem Hebdomadas ab anno Artaxerxis Longimani 20. ad 10. Artaxerxis Memoris deducit ; nulla aſſignari poteſt ratio cur 7. primæ Hebdomades, à ſequentibus dividerentur. Dicit ille, alias Judeæ civitates ædificari tum temporis cœptas, at non ſine difficultatibus & anguſtiis : Daniel autem hoc loco ſolius Hieroſolymæ exſtructionem memorat : huc uſque ipſius verba. *Mihi autem abunde gratulor quod tandem aliqua me inter & Pererium differentia obſervetur, puderet enim me Plagii impudentis ſi in omnibus paſſim Jeſuitam fuiſſem ſecutus. Pererium autem ſuum ſibi habeant, quibus placet paludinoſas, ſtagnorum aquas avide ingurgitare, mihi tum ſapiunt cum plura ex ipſis ſcientiarum fontibus hauriuntur. Duas tantum reperio alicujus momenti objectiones quæ videntur*

dentur prohibere quo minus 70. *Dan. ſeptimanæ à* 20. *Artaxerxis Longimani initium ſumant; quæ niſi in cauſâ fuiſſent, aliud proculdubio Hebdomadum non fuiſſet excogitatum initium. Prior ſic ſe habet: ſi ab anno* 20. *Artaxerxis Longimani initium ſumerent* 70. *Danielis Hebdomades, fieri non poſſit quin Salvatoris noſtri Baptiſmus & manifeſtatio,* 7. *octave annos contigerint ante illarum completionem, quippe inter annum* 20. *Artaxerxis Longimani & Tiberii* 15. *quo D. Lucas Evangeliſta Evangelii initium per prædicationem Johannis baptiſtæ ſtatuit, anni tantum* 475. *ſolares numerantur, cum neceſſario ex hac opinione requirantur* 483. *ad minimum. Quâ de cauſâ Julius Africanus prout ipſius ab Euſebio citatur opinio cap.* 2. *libri* 8. *Evangelicarum demonſtrationum, & ab Hieronymo in nonum caput Danielis, mere lunares annos ſtatuere coactus eſt, ſine ullis omnino menſibus intercalaribus, qui proinde ſingulis annorum* 19. *intervallis, ſpatio* 7. *menſium breviores erunt : quales Mahometani hodie uſurpant; qualeſque ſupponit inter Judaos in uſu eſſe ante adventum Chriſti. Sed eò prorſus erravit. Nodoſam hanc difficultatem aliter ſpero me ſolviſſe; præcipue initium regni Artaxerxis Longimani quinque annis prius quam vulgo ſolet computari ſtatuendo: partim vero Chriſti Salvatoris Baptiſmum poſt initium prædicationis Johannis Baptiſtæ per dimidiam circiter annorum ſeptimanam ſerius contigiſſe affirmando. Altera ſupereſt difficultas circa verum inter ſeptem primas &* 62. *ſequentes Hebdomadas terminum veramq; metam reperiendam: quæ tam acriter torſit egregium inter Græcos Patres SS. S. interpretem Theodoretum, ſub finem interpretationis primæ & generalis partis prophetiarum Danielis ut coactus fuerit ſeptem primas Hebdomadas, nimirum poſt ſexaginta duas numerando tranſponere; de cujus termini ſive metæ deſignatione breviter hic rationem ſum redditurus. Septem primas Hebdomadas à* 62. *ſequentibus, diviſi diſtinxique tribus notis : quarum duas tantum memorat D. W. neutram autem vere. Primo ſuppono* 7. *primis Hebdomadis res adminiſtrante Nehe-*

mia; ipſiuſque præſertim cura poſt reſtauratam Hieroſolymam, alias per Judæam ſparſim civitates de novo extructas fuiſſe: quod ſuppoſitum utcunque negaverint aliqui, ii tamen qui eodem edicto de condendo templo conceſſam ſimul reædificandi Hieroſolymam licentiam volunt, non poſſunt non admittere; probabilius enim longe eſt, ſi templum nondum foret conditum, edictum de ædificanda urbe factum condendi templum licentiam dare, quam cum templum condere conceditur urbem ſimul extruendam ſupponere, nullibi enim gentium tam profanus reperitur populus, qui non lubenter concedet, eum quem agnoſcit Deum, in omni civitate colendum eſſe: & proinde ſi ſubditorum aliquibus concedat Rex ut urbem ſibi ædificent, pro confeſſo poteſt eſſe, ipſum non minus conceſſiſſe, ut templum ſibi vel oratorium erigerent, ubi Deo ſuo ſacra faciant: quamvis, uti prius notatum eſt, è contrario non ſequitur, ſi aliquibus veniam concedat templum condendi, quod iis licebit urbem ſibi extruere muroque cingere. Similiter ſi ſui juris Provincialibus concedat Imperator, de quorum fide ſibi bene perſuaſum eſt, ut in Præſidium contra vicinorum inſultus Metropolin ſuam muro valloque circummuniant, pro ſuppoſito poteſt eſſe ipſum non minus permiſiſſe, ut minores civitates ſive urbeculas in eundem finem extruerent. Deum autem tempus certum deſtinaſſe, quo parvæ non minus urbes Judææ quam majores reædificarentur, conſtat ex 44. *cap. Iſaiæ ſub finem, ubi dicit,* Ego ſum Dominus qui dico de Hieroſolymis habitabuntur, & civitatibus Judæ ædificabuntur, & qui vaſtitates ejus erecturus ſum. *Quod autem temporis punctum poteſt reperiri huic prophetiæ complendæ tam accommodatum, quam hoc ſtatim poſt ædificationem Hieroſolymæ: in quo Nehemias, uti ſcribit ipſe c.* 7. *verſ.* 4. *videns* quod urbs ampla erat ſpatiis & magna, populus vero paucus intra eam, nec erant domus ædificatæ, *convocavit populum Judæum tanquam unum hominem, uti loquitur ipſe ſub initium cap.* 8. *nec prius diſcedere conceſſit quam de augendo incolarum numero,*

uti

uti ait ipſe cap 11. *proſpexiſſet, nimirum decimum quemq; hominem, prout ſortibus evenit, Hieroſolymæ detinendo, præter alios quam plurimos, quos idcirco laudabat quia ſponte ſua ædes ibidem figere voluerunt, & ſic reliquos tandem dimiſit in proprias civitates. Adeo ut dubitari vix poſſit quin, velut hi manentes Hieroſolymis domos ſtatim ſibi erexerunt, vicoſque formarunt, reliqui non minus quamvis majore forſitan cum morâ, alias Judeæ civitates reædificarint, ſub finem ejuſdem capitis memoratas, juxta quas prius caſtra poſuerunt: à Beerſheba ad vallem Hennom, prout notatum eſt verſ.* 31. *quo innui videtur eos ad ea uſque tempora in caſtris tentoriiſque potius degiſſe, quam domos urbeſque habitaſſe. Dein quem temporis articulum reperire poſſumus, tam arduo negotio perficiendo opportuniorem, quam hunc regni Artaxerxis Longimani, & ipſius filii Darii, quorum alter filius, alter nepos fuit Reginæ Eſtheræ Judææ, quæ proculdubio dum viveret utroſque ſæpiſſime hortata eſt, ut Judæis quantum fieri poſſet, faverent. Præterea quam diu præfecturam obtinuit Nehemias, totus in hoc opere complendo videtur fuiſſe; cujus adminiſtratio ad minimum duraſſe videtur uſque ad finem regni ejuſdem Darii, hoc eſt; ſecundum meam annorum rationem, uſque ad ultimum annum* 7. *primarum Hebdomadum, utque probabili conjectura liquet per alium etiam annum uſque ad ipſum earum finem. Quod enim ſcribit Nehemias cap.* 12. *verſ.* 22. Levitarum conſcriptos fuiſſe primores paternarum familiarum, itemque Sacerdotum uſque ad regnum Darii Perſæ, *poterat ſcripſiſſe poſt mortem Darii, in initio regni Artaxerxis Memoris illius filii & ſucceſſoris, cum ipſe propheta jam longa ætate eſſet provectus, novuſque imperator alterum in adminiſtrationem Judææ eſſet delegaturus. Primo itaque & præcipue diſtinxi, ſeptem primas Danielis Hebdomadas, à* 62 *ſequentibus per reædificationem murorum & platearum Hieroſolymæ, nec non aliarum civitatum Judææ, quietis Nehemiæ & in pace actis temporibus, quæ uſque ad illarum Hebdomadum finem durarunt.* 2. *ſuppono poſt finem* 7. *primarum Danielis Hebdomadum propter*

neglectum veri Dei cultus, Judæis accidiſſe tempora anguſta & tumultuoſa. Hic autem cap. 9. verſ. 25. Dan. diſtinctionem quam ſuperius ſtatui inter Hebdomadas interpretari conabor, ſiquidem varie hunc verſum, (ultimamq; præcipue clauſulam, quæ hujus potiſſimum loci eſt) à Græcis Latiniſque interpretibus expoſitum reperio. (Quamvis ex iis nemo ſit qui cum Dom. Liveleio, illiuſq ſectatoribus, vel poſt 7. Hebdomadas periodum poſuerit, vel poſt 62. commate minus.) Ab antiquiſſimis 70. Græcis interpretibus ita transfertur καὶ γνώσῃ, καὶ συνήσεις, ἀπὸ ἐξόδου λόγου τοῦ ἀποκριθῆναι, καὶ τοῦ οἰκοδομῆσαι Ἰερουσαλὴμ ἕως χριστοῦ ἡγουμένου ἑβδομάδες ἑπτὰ καὶ ἑβδομάδες ἑξήκοντα δύο, καὶ ἐπιστρέψει καὶ οἰκοδομηθήσεται πλατεῖα καὶ τεῖχος, καὶ κενωθήσονται οἱ καιροί. *Quod verbatim ſic poteſt reddi latine, Cognoſces autem & intelliges ab enuntiatione verbi, reſpondere & ædificare Hieroſolymam, uſque ad Chriſtum ducem, ſeptem fore Hebdomadas, & ſexaginta duas Hebdomadas, & revertetur & ædificabitur (vel ut aliæ græcæ verſiones legunt* πάλιν οἰκοδομηθήσεται, *reædificabitur) platea & murus, & tempora evacuabuntur ſeu erunt anguſta. Quam ultimam clauſulam recentiores græcæ verſiones legunt* ἐν στενοχωρίᾳ χρόνων, *cui concordat vulgaris verſio latina* in anguſtia temporum. *Apud Theodoretum latine editum (nam eam partem græce extare non ſcio) ea ultima clauſula ſic vertitur,* innovabuntur tempora, *uti liquido apparet interpretem Latinum* καινωθήσονται *legiſſe. Cujus verbi ſenſus non tam congrue ad Hebræum* צוק *quam* κενωθήσονται *refertur; per id enim talis coarctatio ſignificatur, quæ per compreſſionem fit quæ cauſa eſt evacuationis. Ipſe vero exiſtimo loco* κενωθήσονται *veram antiquamque lectionem fuiſſe* στενωθήσονται οἱ καιροὶ *coarctabuntur tempora, quamvis prædicto errori*

longa

longâ faveat antiquitas. Tota in interpretando difficultas in hoc ſita eſt, utrum verba Hebræa ובצוק העתים ſint in regimine, uti Grammatici loquuntur, exponenda, nempe in ſeu cum anguſtiâ temporum, aut potius abſolute, & tempora erunt in ſeu cum anguſtia, quam expoſitionem rectiorem judico, utpote quæ primæ verſioni Græcæ, & antiquiſſimæ, nimirum 70. Interpretum, illique Theodoreti conſentanea eſt, aliter enim vel Hebræum præfixum ב & redundat, ideo in verſionibus tam Græcâ quàm Latinâ omiſſum, vel improprie ſumitur, veluti à recentioribus interpretibus; quorum neutrum, licet aliter frequens & in uſu fuerit, admittendum eſt, niſi cum cauſa prævalens exigat, & cogat. Et mihi potius placet illa verſio, quia ſimilem alibi notavi Hebraiſmum, idque in verbo ejuſdem ſignificationis, nempe Pſalmo 9. v. 10. eritque Jehova edita arx tenui; edita arx temporibus in ſeu cum anguſtiâ לעתות בצרה verſuque primo 10. Pſalmi, quare Jehova receſſiſti longe, & te occultas temporibus in ſeu cum anguſtiâ לעתות בצרה, hoc eſt temporibus anguſtis. Altera recentior verſio occaſionem aliquibus præbuit hanc ultimam clauſulam ad proxime præcedentem, nempe ad reædificationem Plateæ & muri, referendi: & hæc tempora anguſta tum accidiſſe contendunt, cum ædificaretur Jeruſalem, res adminiſtrante Nehemiâ, in quibus præ metu hoſtium ſtrictis gladiis opus moliri cogebantur Judæi, unâque manu in opere agere, altera tenere miſſile. Has autem ærumnas & anguſtias, earum quas hic velit propheta umbras meras credo; iis enim temporibus hoſtes circum undique minis tantum & è longinquo Judæos terruerunt, nec armis auſi laceſſere, vel ſemel coram urbe vel in conſpectu civitatis comparere. Sed neque Judæi inter ædificandum adeo fuerant deterriti, ut ab opere vel ſemel deſiſterent: ideoque Deo ipſis propitio & conatibus favente, totam urbem mirâ admodum & pene incredibili celeritate muro circumdederunt, ſcil. 52. diebus, hoc eſt ſeptimanis ſeptem & fere dimidiâ: adeo ut poſtea tam cito perfectum fuiſſe opus obſtupeſcentes

inimici, Dei favore completum plane ſentientes, ita præ metu perculſi fuerint, animiſque, ut loquitur Nehemias, dejecti, ut Judæos poſtea non perturbarent per totum 49. annorum ſpatium, quibus provinciam adminiſtravit Nehemias, hoc eſt uſque ad finem 7. primarum 70. Danielis Hebdomadum. His itaque de cauſis hunc verſum Danielis, uti prius diſtinxi, ſic exponendum judico: nimirum priorem clauſulam, viz. reædificabitur platea & murus *ad* 7. Hebdomadas *referendo in eodem verſu ſuperius memoratas, clauſulamque ultimam,* viz. anguſta erunt tempora *ad* ſexaginta duas *quæ 7. primas ſequuntur: quaſi hunc in modum ſcripſiſſet propheta.* Septem erunt Hebdomades, & ſexaginta duæ Hebdomades: *quarum Hebdomadum portione primâ* reædificabitur platea & murus, & *portione ultimâ* anguſta erunt tempora: *adeo ut manifeſte & liquido his verbis ſignificetur, quod, velut 7. primis 70. Hebdomadum, ædificanda erat Hieroſolyma, aliæque Judææ undique civitates, quæ à Nehemiâ per totum adminiſtrationis tempus in pace regerentur; ita poſt completum id regiminis ejus tempus per 62. ſequentes Hebdomadas uſque ad adventum Meſſiæ, ſtatus Judæorum tum Eccleſiaſticus tum civilis turbaretur. Pro certo itaque conſtat anguſta hæc & ærumnoſa non ad 7. primas ſed 62. ſequentes Hebdomadas eſſe referenda. Jam quibus de cauſis in has anguſtias Judæi inciderint prius notavi, nempe propter neglectum, ſeu potius contemtum cultus divini. Cujus cauſa ſuppono Prophetam Malachi miſſum eſſe ut Judæos argueret, ſub finem temporis quo Judæam adminiſtravit Nehemias: fidemque ſuppoſito facit, quod argumentum Prophetiæ Malachi libro Nehemiæ circa finem tam plene directeque reſpondeat: uterque enim acriter reprehendit & invehitur in Sacerdotes & Levitas, quod in officiis obeundis remiſſi nimis fuerint, cultum Dei in templo neglexerint, nuptiaſque cum Idololatris & aliorum Deorum cultoribus contraxerint. Ita veteris teſtamenti hiſtoriæ ultimæ veteriſque teſtamenti Prophetiæ ultimæ videntur coincidiſſe, & ſimul fuiſſe eodem temporis articulo*

completa

completa inter 7. & 62. Hebdomadas, quo apertius poſſit conſtare, eas dividi & diſtingui debere. In Imperio Perſico egregia ſubinde & notabilis orta eſt ſeditio à Xenophonte, Cteſia, Dinone, Plutarcho & aliis memorata. Cyrus Artaxerxis Memoris frater, Sardorum Præfectus, confiſus favori Matris Paryſatis, eoque quod Dario patri natus eſſet primus poſtquam ad Imperium pervenerat, contra fratrem bellum geſſit, à quo cominus pugnans interfectus eſt. Quod Judæis moleſtias non poterat non creare, quibus neceſſe erat vicinorum in morem, uni parti potius favere. Difficillimum enim fuiſſet in bellis civilibus tam æqua lance inter utramque partem agere ut neutri diſpliceretur. Scribit Xenophon libro 1. belli hujus à Cyro contra fratrem ſuſcepti, Abrocomam Phœniciæ præfectum aliarumq; juxta provinciarum, unumque è quatuor præcipuis ducibus quibus potiſſimum confiſus eſt Artaxerxes, præterquam quod Cyro in progreſſu moram non objecerit, nec viam in Anguſtiis, quæ inter Ciliciam Syriamque ſita ſunt, præcluſerit, Tarſum cum exercitu hominum 300000. commiſſo jam prælio quinque dies veniſſe. Utrum vero hoc Judæis imputatum fuerit, (nec abſimile eſt fuiſſe) quidve illis acciderit regnante Artaxerxe Memore, non poſſum ſtatuere; quem Plutarchus & Xenophon notant principem potius remiſſum quam mitem fuiſſe: quâ de re comparatio facta inter Neronem & Nervam (ſi memini) notatu digniſſima, quod male in imperio Principis vivitur ſub quo nihil licet, deterius vero ſub quo licent omnia. Hoc vero certiſſimum eſt, ipſius filium Artaxerxem Ochum Judæis infenſiſſimum fuiſſe, plurimoſque iterum captivos in Hyrcaniam duxiſſe, adeo ut proculdubio iis tempora tum acciderint vere anguſtiſſima.

Artaxerxes Memor in totum fere 43 annos regnavit. Diod. 173. 3643.

Artaxerxes Ochus prope 23 annos regnum obtinuit. Diodor. 196. 3666.

Arſes ſive Arſen duos annos & amplius rerum po-

titus eſt. Diodor. 198. 3668.

Darius Codomannus Arſami filius 6 annos imperium tenuit; qui ad Arbela ab Alexandro magno ultimo prælio victus, à Beſſo eſt interfectus, circiter medium 112. Olympiadis. Diodor. Plutarch. Arrian. &c. 204. 3674.

Canon VIII.

Imperium Macedonicum ſive Græcum annos 282 duravit: id eſt 70½ Olympiades, ab occupatâ per Alexandrum Babylone in Olympiadis 112 medio, ubi Calippus Aſtronomus ſuæ 76 annorum periodi epocham in Ptolomæi Almageſto ſæpe memoratam poſuit, uſque ad Monarchiam Romanam à Julio Cæſare initam poſt Pharſalicam in Theſſalia victoriam, ineunte Olympiade 183.

Alexander regnavit Monarcha, 7 annos, Plutarch. Arrian. &c.	7	1681
Ptolomæus, Lagi filius dictus, ſed Philippi Patris Alexandri Nothus, mortuo Alexandro, Alexandriæ in Ægypto ab Alexandro ædificatæ, & in qua ſepultus erat, regnum obtinuit, 139 annos, juxta ſuppoſitum Ptolomæi canonem, & Euſebii Chronicon, &c.	46	3720
Ptolomæus Philadelphus à patre ante annum mortis ſuæ rex conſtitutus, poſt mortem ejus 37. annos imperium adminiſtravit.	83	3757
Ptolomæus Evergetes 26 annos regnum tenuit.	109	3783
Ptolomæus Philopator, 17 annos rerum potitus eſt.	126	3800
Ptolomæus Epiphanes 24 annos regnavit.	150	3824
Ptolomæus Philometor, qui regnum		

anno

anno 568. Nabonazaris epochæ, juxta Ptolomæum lib. 6. cap. 5. iniit 35. annos tenuit.	185	3859
Ptolomæus Evergetes ſecundus, alias Phiſcon, 29 annos regnavit.	214	3888
Ptolomæus Soter ſive Lathyrus, aut Phiſcon ſecundus 36 annos regnavit.	250	3924
Ptolomæus Dionyſius, alias Auletes, 30 annos rempublicam adminiſtravit.	280	3954
Ptolomæus minor Cleopatræ frater, 2 annos rerum potitus eſt.	282	3956

Julius Cæſar, præter Galliam à ſe prius devi-ctam, anno proxime elapſo Italia, Sicilia & Hiſpania, terrore, & armis; Syria ob tributa remiſſa defectione poſſeſſis; (quapropter Antiocheni tunc temporis Imperii Cæſariani computum cœperunt, & ibi Indictionum Romanarum Epocham poſuerunt) Pompeium ad Pharſaliam tempeſtate æſtiva devincens, & inde eum in Ægyptum fugientem perſecutus, ante adventum ſuum eum jamdudum mandante juniore Ptolomæo interfectum reperit: qui brevi Cæſari bellum intentans, & Cleopatra ſorore proditus, anno regni quarto & Olympiadis 183 occiſus eſt.

CANON IX.

MOnarchia Romana ſub Julio Cæſare à victoria Pharſalicâ inita 76. annos duravit, id eſt, unam totam Calippi periodum, cum anno Juliano naturaliter coincidentem; uſque ad Evangelii Domini noſtri & Servatoris Chriſti initium, quod à Johanne Baptiſta prædicari cœpit, anno 15. regni Tiberii Cæſaris.

Julius Cæſar fere 4 annos regnavit. 4. 3960.

In Senatu eſt interfectus, idibus ſive 15. die Martii, eodem anno prope finem. Ubi notari vellem, me in temporum mortis omnium Imperatorum Roma-

norum deſcriptione in poſterum, eo die Martii Juliani, quo æquinoctium verum juxta medium ſolis motum accidit, annum inire.

Marcus Lepidus, Marcus Antonius & Cæſar Octavianus Triumviri (ut finiente Novembri, anno ſecundo à Julii Cæſaris morte ſe renunciarunt) 4. annos poſtea ſimul regnarunt, viz. fere 6 in totum; donec Cæſar Octavius per Domitium Calvinum Proconſulem Legatum ſuum Hiſpaniam ſibi ſubegerit, ineunte Claudii Pulchri & Norbani Flacci conſulatu, qui cum anno Juliano, Calendis ſive primo die Januarii, initium ſumſit. 10. 3966.

Ibi Chronicon Alexandrinum regni Cæſaris Octaviani poſtea Auguſti dicti initium ponit; & illa erat prima annorum Imperii ejus Epocha in ulla regione publice uſurpata, Cæſaris Æra vulgo dicta, & præcipue in Hiſpania, & Africa & Gallia celebris; imo ſola erat Imperii ejus Epocha, poſt mortem ejus in natione aliqua publice recepta; præter illam Alexandrinam, ob ſubjugatam Alexandriam victamque Ægyptum, & Cleopatræ atque Antonii mortes, fere 9 annos poſt, anno conſulatus ſui quarti quem geſſit cum Licinio Craſſo, à ſolis Alexandrinis uſurpatam, quæ à die primo primi menſis Alexandrini Thoth cum 29. die Auguſti coincidente numeratur. Quo tempore completi ſunt 18. anni Romanæ Monarchiæ, & 300. ab ortu Græcæ anno mundi. 3975.

Cæſar Auguſtus ab inita Cæſaris Æra, quæ erat prima annorum regni ejus Epocha publice recepta, & eadem ipſa, qua tempus primi generalis Concilii ſive Synodi Chriſtianorum Epiſcoporum Nicææ habitæ computatur, ad Domini noſtri Jeſu Chriſti natale annos 40. regnavit; adeo ut anno ejus 41. natus eſſet, juxta Irenæum Epiſcopum Lugdunenſem in Gallia, & Tertullianum Presbyterum Carthaginenſem in Africa; quo anno Ælius Lamia & Servilius Geminus erant Conſules; ut manifeſte pateret tempus natalis Domini

Domini noſtri duobus annis poſt Cæſaris Veſpaſiani & Æmilii Pauli Conſulatum ut vult vulgare computum, eveniſſe. 50. 4006.

Hic Ælii Lamiæ & Servilii Gemini Conſulatus in ſpatio inter duo extrema medius eſt: ſex ſcil. annos poſt Calviſium Sabinum & Criſpinum Rufum Conſules, & ſex annos ante Poppæum Sabinum & Sulpicium Camerinum, prout alii citius, alii ſerius Chriſtum naſci putarunt. Annus idem etiam erat (ut in recenſione mea à primo ad 15. caput amplius probavi) triceſimus ab illo tempore quo Cæſar Octavianus Auguſtus ſalutatus eſt, circiter ſuum ſeptimum & Veſpaſiani Agrippæ tertium Conſulatum, ſub finem anni mundi 3977. triceſimus tertius ab Antonio & Cleopatra ad Actium navali prælio ſuperatis; & præterea Herodis regni in Judæa, poſt Hyrcani necem à Cæſare renovati, triceſimus ſecundus Epochæ Alexandrinæ, quatuor annis antevertens ejuſdem Herodis Regis obitum. Porro in medium cenſus ſecundi Cæſaris Auguſti, ſed primi univerſalis ab eodem facti incidit, & prioris duorum à Cyrenio ſive Quirinio Syriæ Præfecto factorum; ante quem completum Sentius Saturninus ei ſucceſſit. Præterea Septingenteſimus primus annus erat à Roma condita, juxta antiquiſſimum & veriſſimum Fabii Pictoris computum, quod eam ædificatam ſupponit circiter medium Olympiadis octavæ, viginti octo annos à prima; adeo ut circiter Solſtitium æſtivum Salvatoris noſtri natale proximum, annus tertius centeſimæ nonageſim æquintæ Olympiadis initium ſumſit. Eodem etiam tempore annus 26 Auguſti Sacræ Tribunitiæ Authoritatis incepit: cum Jani Templum paulo ante, tertio à Roma condita ob Pacem totius Imperii Romani erat clauſum. Eodem anno Cæſar Vipſanianus Auguſti per Juliam filiam nepos, & adoptatus, quem Hæredem ſuum deſignaverat, obiit; & ſe Dominum vocari vetuit; & anno ſequente Tiberium privignum adoptavit,

vit, & ei Tribunitiam Authoritatem impertivit, qui in imperio illi ſucceſſit.

Cum tempus anni, & dies Domini noſtri nativitatis pro incertis ſint, nihil auſim determinare; hoc ſolum notatu dignum putavi, quod opinio de ea re antiquiſſima à Clemente Alexandrino ſtrom. 1. memorata, eam eſſe diem 25. Pachon cum 20. die Maii Juliani coincidentem, ſupponat; & retorqueri poſſe argumentum illud, quod Mathæus Beroaldus & Joſephus Scaliger à 24. Sacerdotum in Templo Hieroſolymitano miniſtrantium vicibus collegit; quas vices Judas Machabæus in feſto Dedicationis reſtituit 1 Mac. c. 4. quo probarent diem eſſe aliquem Septembris aut Octobris, juxta numerum annorum.

Eadem quoque opinio numerum annorum ampliorem eſſe confirmat, ut puto, & duos eſſe annos poſt vulgare computum. Etenim cum feſtum Dedicationis, quod Macchabæus inſtituit anno 148. Seleucidarum ſive Syro-Græcorum Regum & noſtro 3840. anno Mundi, & 14. anno tertiæ Calippi periodi, 25. die Judæorum menſis Caſleu, qui cum 23. die Juliani Novembris & primo Hebdomadis die, juxta Calippi Periodum à nobis declaratam, coincidat; Abiæ ordo poſt 359. vices interim completas paulo ante initium anni Mundi 4006 ſecundum nos, quarto die Martii, ſed primo die Judæorum primi menſis Niſan, & ſeptimo die Hebdomadis, Judæorum Sabbato, finiebatur; quo die per Angelum Gabrielem annunciabatur conceptus Johannis Baptiſtæ ad Patrem Zachariam, qui exinde ſucceſſit: unde ſi computatio ineatur, medium ſexti menſis, ſcil. 15. dies Elul cum 13. die ſive idibus Auguſti & prima Hebdomadis die, quæ poſtea dies Dominica appellanda erat, coincidunt, quo Angelus Gabriel B. Virgini Mariæ, Domini noſtri conceptionem annunciavit. Hinc ſi novem menſes Lunares

cum dimidio numerentur, id eſt 280. dies, aut 40. Hebdomades, quod tempus gravidæ vulgo aſcribitur, conficietur dies 20 Juliani Maii, & prima Hebdomadis dies, ſive Dominica, Ælio Lamia & Servilio Gemino Conſulibus, & annus mundi ſecundum nos 4007. & 455. ſeptimæ noſtræ periodi; nempe ultimus dies ſecundi veri menſis Lunaris, & dies 26. ſecundi Solaris juxta medium ſolis motum emendatus. Quare juxta ephemerides noſtras, idus Auguſti præcedentis & dies 15. ſexti Judæorum menſis Elul, 16. autem noſtri Lunaris quintilis, conficiunt decimum diem Dominicum poſt Pentecoſten, & nonum poſt feſtum Trinitatis; inſuper Transfigurationis Chriſti feſtum, nomenque Jeſu exhibent. Porro idem 20. Maii dies, aut 25. Pachon, ad quem antiquiſſima opinio refert Domini noſtri Nativitatem, qui fuit dies 29. ſecundi noſtri menſis ſolaris Aprilis, juxta primum & tertium ſolare calendarium noſtrum, erat eo anno dies Dominicus Pentecoſten proxime præcedens: adeo ut ipſo Pentecoſtes die circumcideretur, quod notatu digniſſimum eſt, cum idem ipſe dies erat, quo lex data fuit, ad quam Iſraelitæ Sacramento Circumciſionis initiarentur; inſuper idem ipſe dies quo Apoſtoli Spiritu Sancto fuerunt Baptizati (Baptiſmus enim Circumciſionis vicem ſupplevit) & quo primi Chriſtiani poſt Domini noſtri Chriſti Reſurrectionem & Aſcenſionem ad numerum trium millium ab Apoſtolis fuerunt Baptizati: qui dies etiam in Primitiva Eccleſia pro Baptizandis Neophytis per totum annum erat celeberrimus. Hoc vero ut prius dixi non auſim determinare.

Auguſtus poſt Chriſtum natum regnavit 11. annos, poſt Cæſaris Æræ initium fere 52 annos, uſque ad Autumnum Sexti Pompeii & Sexti Apuleii Conſulatus. 61. 4017.

Obiit 19. die Auguſti anno Mundi. 4018.

Tiberius Cæſar tunc temporis regnum auſpicatus,

 ante

ante Evangelium Salvatoris noſtri Chriſti initum prædicatione Johannis Baptiſtæ, juxta Sanctum Lucam Evangeliſtam, fere 15. annos adminiſtravit. Cujus Evangelii ortus circiter Sacri Judæorum anni initium ſub Paſcha, ſive inter Paſcha & Pentecoſten ſupponitur; anno conſulatus Caii Rubellii Gemini, & Caii Fuſii Gemini circa Januarium proxime elapſum inchoato, juxta omnem Hiſtoriam tum Civilem tum Eccleſiaſticam. 76. 4032.

Cum igitur Iſraelitæ ſeptem annorum, Chaldæi vero (ut teſtatur Cenſorinus) duodecim annorum recurſum obſervarent: Mundi Ætas ab initio ſuo ad Evangelii ortum juxta noſtram Chronologiam ambos iſtos numeros eminenti modo continet: quia numerus annorum 4032. ex quater ſepties, duodecies 12. componitur. Cum etiam numeri ex 7. & 9. compoſiti, præcipue Critici & Climacterici ut in hominum, ita in corporum civilium & Eccleſiaſticorum ætatibus ſupponantur; idem numerus annorum 4032. componitur etiam ex quadrato numero 8. & ex ſeptuplici 9. viz. ex ſepties octies, octies 9. ſive ſepties novies, octies 8. id eſt, ex Sexagies ter 64. Quæ numerorum compoſitiones eo notabiliores ſunt, quia & quadratum 12. viz. 144. cujus 28. (quater 7.) in annis 4032. comprehenduntur, & totum 7. & 64. quadrati 8. id eſt, 448. qui novies in eodem 4032. comprehenduntur, periodos ſolis & Lunæ probabiliter in ſe continent, & ex illis ambabus periodus mea annorum 600. exceptis 8. componitur. Nemini vero in mentem veniat, me talibus computationibus more Pythagoreorum, & vim ullam numeris ſuperſtitioſe aſcribere; gratia & favore Dei magis Chriſtianam Philoſophiam didici; bene etiam novi numeros, cum quantitates non qualites ſint, nullam vim aut energiam in ſe habere. Quamvis A. Gellius noctium Atticarum lib. 3. cap. 10. refert, Marcum Varronem (qui doctiſſima Romanorum ætate doctiſſimus audiit) libros

quoſdam inſcriptos Hebdomades ſive ſeptimanas compoſuiſſe, in quibus multifariis exemplis ſive inſtantiis propriam quandam virtutem & efficaciam numero ſeptenario ineſſe probare nitebatur. Idem vero iterum noto, ut miram Dei providentiam magnificem, qui Johan. Baptiſtam Chriſti Salvatoris noſtri præcurſorem miſit, ut Evangelii annunciationem auſpicaretur, in tali temporum plenitudine; & qui tam exquiſito numero, pondere, & menſura omnia perficit, & Geometrice operatur; & qui eſt פלמוני (Dan. cap. 8. com. 13.) in Arithmetica ſeu potius Algebra tam admirandus, ut Atheum corde ſuo de ea dubitantem convinceret; talem Chronologiam, talem temporum ſupputationem inter mundum conditum & mundum reparatum non potuiſſe fortuito evenire.

Tempora Evangelii.

TEmpora Evangelii ad hunc uſque diem & ulterius aptè diſtingui poſſunt in ejuſdem initum ſive ortum, & in ſeptem deinceps intervalla quaſi tot illius ætates. Initium Evangelii durabat, donec Judæorum Synagoga planè extincta eſſe & ſepulta, atque ipſa Reipublicæ ruinâ penitus opprimeretur, ad mortem Veſpaſiani & Titi Romanorum Imperatorum, qui infandam illam cladem iſtis intulerunt, circa 52. annos &⁝.

Tiberius Cæſar regnavit poſt exceſſum Auguſti 23 annos & ⁝: ſed à Vere anni 15. atque à Conſulatu Rubellii Gemini & Fuſii Gemini 8. annos completos.

Ex quo Johannes Baptiſta cœpit Evangelium prædicare, ad Baptiſmum & Manifeſtationem Domini ac Salvatoris Chriſti, juxta Chronologiam noſtram & Sanctum Lucam Evangeliſtam quaſi 30. annos nati, octavo die Judæorum Marcheſuan ſecundum Epi-

phanium Chriſtianum Judæum, qui fuit idem dies octavi apud nos Lunaris menſis, & nonus Solaris noſtri Octobris, in tertio noſtro Calendario ad medium ſolis motum confecto: ſeptimo die ſeptimanæ vel Sabbato, 19. anno Tiberii, prout indicavimus in noſtrâ temporum emendatione & recenſione: fuerunt ad minimum anni 3. &½. 3½. 4035½.

Tempore quo Dominus noſter Chriſtus manifeſtabatur perfectè ſunt exacti 483. anni, (qui conficiunt 69. Hebdomadas annorum,) à veniâ ab Imperatore Perſarum Artaxerxe Longimano Nehemiæ datâ, ut reædificaret muros Jeruſalem: 567. anni, hoc eſt 81. vel novies 9. ſeptimanæ annorum, à nuncio ejus quod per angelum Gabrielem Danieli miſerat Deus: & 91. Hebdomades annorum, ſumma nimirum 13. Jubilæorum, quorum unuſquiſque habet ſepties 7. annos, ex quo ipſe Daniel ductus eſt captivus, in principio regni Nebuchodonoſaris, ſecundum Chronologiam noſtram.

In meâ emendatione temporum ad annum quartum Evangelii, quo ſuppono Salvatorem Chriſtum Baptizatum fuiſſe, in ſecundo ad id probandam argumento hæc verba poſui. Chriſtus cum Baptizaretur, uti ſcribit Sanctus Lucas Evangel. cap. 3. annum triceſimum, fere egerat, vel ut loquuntur Hebræi filius fuit triginta annorum, hoc eſt 30. ætatis anni fere medium ad minimum attigerat cum initiaretur, id eſt unctus eſſet Spiritu Sancto & virtute, & triplex iſtud munus quod ad Meſſiam pertinebat, nempe Propheticum Sacerdotale & regium exequeretur. Iſta ſiquidem vox ἀρχόμενος incipiens, *videtur referri ad officii ſui exercitium, non ad ætatis annum, uti multi arbitrantur. Quam ſententiam, D. W. Commentariis ſuis in Danielem, p. 339. quæſtione 88. Sectione quintâ, improbat hiſce verbis.* D. Lydiatus exiſtimat, Chriſtum ultra ſemiſſem triceſimi ætatis anni perveniſſe, quo tempore erat baptizatus; & vocem ἀρχόμενος, prædicandi offi-

officium, non ætatem ſpectare; ego verò in ea potius ſum ſententiâ, Chriſtum fuiſſe Baptizatum initio anni ætatis 30. 1. Nam ne mentio quidem occurrit prædicationis, quam auſpicari Chriſtus diceretur; ita enim ſe habent verba in textu, & *Jeſus ipſe erat quaſi annorum* 30. *incipiens* 2. Neque Chriſtus ſtatim à Baptiſmo prædicare cœpit; ſed prius 40. diebus in deſerto erat tentatus, uti S. Lucas ſequenti capite demonſtrat. *Reſpondeo primum, eum mecum injuſte agere, dum de nudâ prædicatione ſpeciatim dici voluit quod generaliter ad triplex officium, Prophetæ, Sacerdotis, & Regis referebam. Deinde etiamſi ſolius Prædicationis mentionem feciſſem, non video qui potuit D. W. hanc ſententiam evertere? Quid enim aliud erat iſtud per* 40. *dies jejunium, & preces, quam ad prædicandi officium præparatio, adeoque quæ ad illud referri, & ut iſtius officii pars cenſeri poſſit? qualem jejunii, & precum præparationem & Eccleſia noſtra Anglicana publicè exigit, ante tempus Sacros Ordines conferendi, & qualem, ſine dubio, pius quiſque adhibet, priuſquam Sacerdotale munus obierit. Præterea in hac ſententiâ non ſolus fui, cum omnes Patres, unanimi conſenſu, initium publicæ Chriſti prædicationis ab illius Baptiſmo ducant. Quorum unum afferre ſufficiet Theodoretum qui in explicatione Danielis Hebdomadum, hæc habet verbâ.* Quo tempore Dominus noſter, & Salvator comparuit, & ſe manifeſtavit ad Jordanem, cum docere, prædicare, & miracula operari cœperit. *Et paulò poſt*, cum Dominus noſter, tribus circiter annis cum dimidio (*ſc. toto temporis ſpatio, quod inter ejus Baptiſma, & paſſionem interceſſit*) prædicaverat, & ſuos diſcipulos doctrinâ, & miraculis confirmaverat, paſſus eſt. *Præterea ipſemet D. W. illud idem proxime præcedente ſectione aſſerit, adeo ut mirari liceat hominem tam citò ſui oblitum fuiſſe. Nam in eâdem ſectione, cum H. B. ſentit magis veroſimile eſſe Chriſti mortem deſiiſſe ſemiſſe Hebdomadis annorum, quâ pactum erat confirmatum, quod immediatè à Baptiſmo*

M 3 *initium*

initium cœpit : addit porro Chriſtum proximè à Baptiſmo ſuo prædicare cœpiſſe, & per tres annos cum ſemiſſe concionatorem egiſſe. Preterea, p. 355. *qu.* 84. *ſect.* 2. *fatetur Chriſtum in Baptiſmo ſuo, palam, & cœlitus, ad Sacerdotale munus deſignatum; eo quod dictum eſt,* Illum audite. *Rurſus quandoquidem conſtat ex c.* 1. *Johannis, Chriſtum etiam ante illud miraculum Canæ Galilææ factum, diſcipulos congregaſſe, evidens eſt etiam tunc temporis illum publicum docendi munus ſuſcepiſſe. Quoniam vero mea opinio minus illi placet, quâ vocem* ἀρχόμενος, *ad Chriſti munus prædicatorium, vel potius ad integri officii ſuſceptionem referebam; voluitque intelligi de ætate, idque cum H. Br. multiſque aliis, de initio triceſimi ætatis anni, ad cujus tamen finem Scaliger, cum Baronio, plurimiſq; aliis, non minus vehementer applicant; quaſi tum primum* 30 *annos integros compleviſſet, aut paucis diebus, aut uno aut duobus menſibus, ut plurimum defecerit: videtur mea ſententia, ad officium referens, egregie confirmari; dum qui ad ætatem retulerint in tam diſcrepantes, & planè repugnantes ſententias diſceſſerint. Præterea ulterius probatur, ex eo quod Apoſtolus Petrus c.* 1. *Act. (quæ etiam Lucas Evangeliſta ſcripſit) com.* 21. *eandem vocem eodem ſenſu uſurpaverit, dicens,* Toto iſto tempore, quo Dominus noſter Jeſus ingreſſus eſt, & egreſſus (*i. e. docebat, miracula operabatur, & Meſſiæ officio fungebatur*) inter nos, ἀρξάμενος incipiens à Baptiſmate Johannis ad eum uſq; diem; quo à nobis in cœlos erat ſublatus; *ubi vox* ἀρξάμενος *non poteſt ad aliud referri, quam ad ejus ingreſſum, & egreſſum (i. e.) officii adminiſtrationem.*

Sed ulterius meam ſententiam, quod Chriſtus Baptizatus fuit circa medium annum triceſimum ætatis ſuæ, tertiâ ratione ita urget. 3. Præterea ſi Chriſtus Baptizatus eſſet medio anni triceſimi, & poſtea vixiſſet tribus annis cum ſemiſſe, verno tempore paſſus, ſequeretur eum natum fuiſſe eâdem anni tempeſtate; prout etiam ſentit D. Lydiatus, quod tamen minus veroſimile, uti

uti poſtea declarabimus. *Et iterum p.* 341. *D. Lydiatus* arbitratur Chriſtum paſſum fuiſſe triceſimo tertio anno ætatis ſuæ penè exacto, *p.* 176. (*viz.* 8. *anno* Evangelii)inde verò ſequetur, eum natum fuiſſe eadem anni tempeſtate, quâ paſſus eſt, nempe vernâ; *cui ſententiæ contradicit, ut minus veræ quæſt.* 71 *ſequente. Reſpondeo, verum eſſe, me ſub finem* 4007. *anni Mundi, quem ſtatuo eſſe annum Chriſti nati, de die vel anni tempore, quo natus eſſet, ad hunc modum ſcripſiſſe. Sed de die quo Chriſtus natus fuit, de quo Johannes Keplerus (Cæſaris Aſtronomus, & Mathematicus tractatu ſuo de ea re edito) fatetur ſe plurimum dubitare; an fuit dies ſextus Januarii (viz. ſecundum Epiphanium) ſive decimus nonus Aprilis, vel Maii (i. e. viceſimus quartus menſium Ægyptiacorum, Pharmuthi, vel Pachon, ſecundum alios antiquiores, quorum meminit Clemens Alexandrinus primo* Στρωματέων, *quamvis ipſe nominet viceſimum quintum diem Pachon; qui coincidit cum viceſimo die Maii Juliani,) ſive dies aliquis Septembris, aut Octobris ſecundum alios noſtris temporibus, (nempe Matthæum Beroaldum & Joſephum Scaligerum) ſive* 25. *dies Decembris, ſecundum vulgarem ſententiam à temporibus Ambroſii, & Chryſoſtomi. Quod ad me attinet, ſentio diem natalem Chriſti eſſe admodum dubium: quamvis exiſtimem vigeſimum diem Maii, à Clemente memoratum eſſe maxime veroſimilem, eo quod hæc ſententia ſit reliquis antiqui[illegible] plane enim conſtat iſtam opinionem, de* 25. *die Dec[illegible], tot annis vulgo receptam, non fuiſſe excogitatam, a[illegible]te tricenteſimum ſexageſimum annum ab initio Evangelii, & tum futili plane ratione obtinuiſſe: quaſi Zacharias Johannis Baptiſtæ pater (quem Lucas tradidit fuiſſe* de vice Abiæ *) fuiſſet ſummus Sacerdos Judæorum, & incenſum adoleviſſet in intimo Sanctuario ſive Sancto Sanctorum; quod ſemel quotannis factum à ſummo Sacerdote; nempe decimo die ſeptimi menſis Judæorum, ut plurimum reſpondentis Juliano Septembri, quo tempore Angelus ei prædixit, conceptum fore Johan-*

nem

nem Baptiſtam. Sed res ita ſe non habet : nam quod ſpectat ad Abiæ vicem, fuit una ex viginti quatuor vicibus, viz. octava, inferiorum Sacerdotum, memoratis 1. *Paralip. c.* 24. *v.* 10. *& incenſum quod Zacharias tunc adolevit, idem erat, quod præcipiebatur Exod. c.* 30. *v.* 7. *qaotidie poni ſuper altare incenſi in Templo, per aliquem eorum Sacerdotum ex Aaronis poſteris : adeo ut hinc nullo modo poſſumus colligere Johannem Baptiſtam conceptum fuiſſe ſub finem Septembris & natum ſub finem Junii ; aut Chriſtum conceptum fuiſſe ſub finem Martii, utpote ſexti menſis à Septembre, & natum fuiſſe ſub finem Decembris. Præterea magis convenit veri, quam hyemi aut autumno, aut æſtati, quod Evangeliſta tradidit, de paſtoribus vigilantibus, & cuſtodientibus vigilias noctis ſuper gregem ſuum in agris, eâ nocte qua Dominus noſter natus eſt : quippe oves, cum agnis ſuis in agris noctu palantes, (quæ hyeme ſtabulis cuſtodiuntur) faciliori prædæ futuræ ſunt feris ; quæ, quoniam ſub idem tempus ſuos catulos enixæ, ſunt rapaciores. Contra quam ſententiam. D. W. p.* 343. *quæſt.* 71. *hunc in modum arguit.* D. Lydiatus eorum ſententiæ ſuffragatur, quos Clemens Alexandrinus commemorat, & qui aſſerunt Chriſti natalem contigiſſe verno tempore ; & citat Keplerum, qui in dubio relinquit, utrum Chriſtus natus fuit ſexto Januarii, an decimo nono Aprilis vel Maii. D. Lydiatus hanc facit conjecturam, propterea quod paſtores dicuntur cuſtodiviſſe vigilias noctis ſuper gregem ſuum, quod arguit vernum fuiſſe tempus, cum agni adhuc teneri, & ſilveſtres feræ ſuis etiam catulis ſtipatæ, prædæ ſunt avidiores. *Sed contra*, paſtores poſſunt gregibus ſuis invigilare, tam reliquis anni tempeſtatibus, cum oves in agris noctu palentur, quam vernâ ; quod iſta regio lupis abundaret. Demum dicuntur vigilaſſe propter greges ſuos, non tantum propter fœtus. *Primo D. W. ſiniſtrè me interpretatur, quandoquidem agnoſco me amplecti hanc ſententiam, nec unice, nec potiſſimum propter hanc conjecturam,*

ſed

ſed præcipuè propter vetuſtatem, utpote reliquis omnibus longè antiquiorem. Neque tamen conjecturam iſtam refellit: nam quamvis paſtores poſſint cuſtodire vigilias noctis ſuper gregem ſuum aliis anni tempeſtatibus, cum oves in agris pernoctarent, (quod tamen minus probabile eſt hyeme contigiſſe) quoniam iſta regio lupis abundavit; non tamen inde ſequitur, quin verno tempore, propter fœtus vigiliæ paſtorum magis neceſſariæ fuerint, adeoque magis veroſimile, iſto etiam tempore contigiſſe. Et eo quod adjicit paſtores dici vigilias cuſtodire ſuper gregem ſuum, non tantum ſuper fœtus, perperam interpretatur Evangeliſtæ verba, quæ ita ſe habent;& vigilias noctis cuſtodiebant, ἐπὶ τὴν ποίμνην, ſuper gregem. *Præterea eſt merum ſophiſma diviſionis, ſeparans ea quæ conjungenda ſunt, divellendo fœtus à gregibus, agnos à matribus; ſiquidem majori cura cuſtodiendi erant greges ſimul cum fœtibus ſuis: & cum greges conſtabant ſaltem partim matribus partim agnis, matres propter agnos majorem exigebant diligentiam. Aliud vero argumentum contra iſtud tempus natalitium Chriſti D. W. hiſce verbis affert.* Quandoquidem oportet ſemiſſem anni intercedere inter Baptiſmum Chriſti, & Paſſionem, quoniam concionatus eſt tres annos cum ſemiſſe à Baptiſmo, qui contigit initio anni ejus triceſimi, ſequetur paſſionem contigiſſe medio, non fine ejus anni ultimi, & tempus natalitium dimidio anni anteceſſiſſe. *Reſpondeo quidem Chriſtum neceſſario medio anni paſſum fuiſſe, ſi modo baptizatus eſſet circa Septembrem, & initium triceſimi anni ætatis; hoc vero nec D. W. neque alius quiſquam probavit, nec probare poterit. Obſerva tamen, eò quod aſſerit Chriſtum tres annos cum ſemiſſe à Baptiſmo concionatum fuiſſe, concedit eum incepiſſe concionari immediatè à Baptiſmo, quod tamen in me redarguit; quamvis revera illud non affirmavi diſertis verbis, & ſpeciatim de officio Prophetico, ſed univerſim de publicâ triplicis officii functione.*

Jam vero accedimus ad præcipuum meæ Chronologiæ articulum, quem D. W. infirmare voluit, nempe quod ſecundum

dum meam Hypotheſin Chriſtus Baptizatus fuit, quarto anno à quo Johannnes cœpit prædicare Evangelium, 15. *anno Tiberii Cæſaris, contra quam hunc in modum ſcribit.* 339. *p. quæſt.* 68. *ſect.* 6. Sed D. Lydiatus adhuc tuetur ſententiam magis paradoxam. Exiſtimat Johannem Baptiſtam cœpiſſe prædicare 4. annos antequam Chriſtus Baptizatus eſſet, 15. anno regni Tiberii, & Chriſtum Baptizatum fuiſſe initio 19. anni Tiberii, & paſſum fuiſſe 22. anno. Præcipua ejus argumenta hæc ſunt, &c. *Reſpondeo primo hic loci eum minus ſincerè meam ſententiam propoſuiſſe, & invidioſè extendiſſe ultra meum propoſitum; nullibi enim ſcripſi Johannem cœpiſſe prædicare* 4. *annos ante Baptiſmum Chriſti, ſed tantum tres annos cum ſemiſſe circiter. Nam ſuppoſito quod Johannes Baptiſta cœpit prædicare circiter verno tempore, & medio* 15. *anni Tiberii; inde colligebam Chriſtum Baptizatum fuiſſe* 4. *autumno ſequente, circa initium* 19. *anni Tiberii; qui computus colligit tantum tres annos cum ſemiſſe. Deinde mea producit argumenta, ſecundum primo loco ponens.* Triginta effluxere anni, qua ætate Chriſtus Baptizatus eſt, à 41. Auguſti ad 19. Tiberii. Contra. Quamvis invitus me oppono tam docto Chronologo, qui tantam operam hiſce ſtudiis collocavit, quæ ego non profiteor, quoniam tamen, ejus ſententia eſt ſingularis, liceat mihi ad examen vocare illius argumenta, ut occaſionem habeat eadem diligentius conſiderandi, nè uſui ſint communi adverſario Veritatis Evangelicæ. *Huic præfationi repono, me incertum eſſe quomodo laudem Chronologi poſſim mereri, ſi præcipuis partibus quas tueri ſuſcepi, fuero deceptus; nec ita demens ſum ut laudi ducam, me ita appellari eximium Chronologum. Nego meam ſententiam eſſe ſingularem. Collocavi quidem Chriſti Servatoris noſtri Paſſionem, & Reſurrectionem* 36. *vulgari anno Domini noſtri, ſed idem præſtitit Paulus Middleburgenſis, Epiſcopus Foro Sempronii, centum abhinc annis, ingenti volumine undeviginti libros complectente, & Imperatori Maximiliano dedicato. Sed hallucinatus eſt dum*

19.

19. *annum Tiberii, ad quem retulit Paſſionem, & Reſurrectionem Chriſti, applicat ad iſtum annum Domini noſtri, cui revera reſpondet* 22. *uti ego poſui. Fateor equidem D. Ward dum meas rationes expendit, licet ſatis oſcitanter, anſam mihi dediſſe, eas ſeverius examinandi, adeoque principis Henrici Bibliothecâ inſtructo, hanc meam Recenſionem ſcribendi, qua eas fuſius expoſui, confirmavi, & auxi; & curabo, Deo favente, ut hæc mea hypotheſis nullam afferat utilitatem veritatis adverſario, quicunque fuerit. Meum ſecundum argumentum, primo loco ponit, atque ita oppugnat.* Triginta anni ætatis Chriſti, elapſi ſunt 15. anno Tiberii, ab 41. Auguſti, quo Chriſtum natum fuiſſe aſſeritur, & D. Lydiatus meminit Petavii docti Chronologi Pariſienſis, qui probat Chriſtum natum eſſe 30. annos, ante 15. annum Tiberii. *Repono, hoc reſponſum à re controverſa alienum, cum ambo fatemur Chriſtum natum fuiſſe* 41. *anno Auguſti; ſed controverſia eſt, unde iſte* 41. *annus computandus ſit. Vulgaris ſententia numerat vel à Julii Cæſaris morte, val à conſulatu Hirtii & Panſæ anno ſequente. Sed demonſtravi meâ temporum emendatione, & recenſione, computandum eſſe à Cæſaris Octaviani (poſtea Auguſti) Ærâ, quæ cœpit Cl. Pulchro, & Norbano Flacco Coſſ. quinque annis poſt Conſulatum Hirtii & Panſæ. Hoc confutaſſe oportuit D. W. aut integram rem omiſiſſe, & intactam iis reliquiſſe, qui hujuſmodi ſtudia profitentur, quorum numero ipſe ſeſe eximit. Secundo loco affert quartum meum argumentum.* 2. Quadraginta & ſex annis templum ædificatum eſt, Joh. c. 2. quod ædificari cœpit 18. anno Herodis; unde numerantur 47. anni ad 15.(*dicere voluit* 19.) annum Tiberii, inquit. *Sed fruſtra arguit errores, qui nulli ſunt. Quod volui ſcripſi, nempe à* 18. *anno regni Herodis incipientis, à capta Hieroſolymâ à Soſio, & morte Antigoni, ad* 15. *annum Tiberii effluxiſſe* 47. *annos, ſed à* 18. *anno ejuſdem Herodis regni incipientis ab Actiacâ victoriâ Auguſti, contra Antonium & Cleopatram; & Hyrcani morte*

(unde Herodis regnum initium cœpiſſe demonſtravi) ad 19. *annum Tiberii elapſos eſſe* 46. *annos, quod confutare parum ſollicitus eſt; ſed loco reſponſi, ex oppoſito arguit, iſtam ſcripturam Joh, c.* 2. *intelligi debere de ædificatione Templi Zorobabelis, non Herodis, uti antea declaratum eſt, qu.* 58. *Fateor equidem iſtud reſponſum ſæpius fuiſſe factum, ab iis qui ſequuntur ſpurios autores Annii Viterbienſis, & Beroaldiſtis, & Broughtoniſtis, ſed nunquam adhuc comprobatum aut firmo aliquo argumento, aut probatâ, hiſtoriâ, nec unquam erit comprobandum. Tertio loco affert meum* 5. *argumentum.* Johannes Baptiſta non fuit in vincula conjectus, & morte multatus ante 20. & 21 annos Tiberii, ſiquidem continuo poſt decollationem Johannis, ſequitur pugna inter Herodem & Aretam Arabiæ regem, propter repudium filiæ, & conjugium cum Herodiade fratris Philippi uxore, quod contigit initio Vitellii præfecturæ in Syriam, & 21. anno Tiberii, uti teſtatur Cornel. Tacit. l. 6. Annal. *Hanc rationem ſic infirmare aggreditur.* Nam cum Herodes duxit Herodiadem fratris Philippi uxorem, Philippus erat in vivis, quo tempore Johannes eum reprehendit. Philippus vero moritur 20. anno Tiberii *Joſep. l.* 18. *c.* 6. & bellum eâ cauſâ ortum poſſit aliquot poſt annis ſequi. *Reſpondeo, primo me concedere, bellum iſtud contigiſſe anno fere poſt divortium, ſed ex Joſepho liquido conſtat, immediate à Johannis Baptiſtæ morte eveniſſe, & proinde apud omnes fere Judæos concludebatur, cum Herodes prælio eſſet victus; Deum ab illo vindictam ſumſiſſe, propter cædem Johannis Baptiſtæ. Secundo Philippus potuit mori, ſub finem* 20. *anni Tiberii, circiter novem menſes poſtquam Johannes in vincula fuiſſet conjectus, (uti ego collocavi) & paulo ante decollationem, initio* 21. *anni Tiberii: ſed tota ſeries Joſephi hiſtoriæ planè evincit, Philippum, non amplius anni ſpatio, diem obiiſſe ante Tiberium, quod etiam Ruffinus, vetus Joſephi interpres, tam impreſſus, quam manuſcriptus confirmat, aſſerens eum obiiſſe* 22. *anno Tiberii; adeo ut manifeſte conſtet iſtum*

Joſephi

Joſephi locum ubi dicitur mori 20. anno, fuiſſe depravatum ab Amanuenſibus, vel Typographis. Quarto affert ſextum meum argumentum. Annus quo Chriſtus cœpit prædicare erat Sabbaticus, ut apparet ex Lucâ c. 4. Sed nullus annus à 15. Tiberii, erat Sabbaticus, præterquam 20. *Sed ita urget in contrarium*, annus quo Chriſtus prædicavit, non erat Sabbaticus. Chriſtus præparat eos prædicando, in annum acceptabilem; iſte vero erat, quo paſſus eſt, qui & annus Sabbaticus fuit, & Jubilæus. *Nam*, Jubilæus annus fuit typus Chriſti ſub quo potiremur vera libertate, per remiſſionem peccatorum, ac proinde figura, ſive typus, & ſubſtantia debent conſentire. *Reſpondeo, me demonſtraſſe* 20. *annum Tiberii eſſe Sabbaticum, ex Joſepho (eodem autore quem D. W. produxit, contra meum proximum argumentum) ſub finem* 14. *l. Judaicarum antiquitatum, ubi aſſerit annum, quo Hieroſolyma capta erat à Soſio, fuiſſe annum Sabbaticum, in quem incidebat conſulatus Vipſanii Agrippæ, & Caninii Galli; ut in* 20. *annum Tiberii, conſulatus Lucii Vitelii, & Fabii Perſici; inter quos tempus intermedium eſt* 70. *annorum, viz. decem Sabbatorum, ſive Hebdomadnm annorum. At vero ſi* 20. *annus Tiberii, eſſet Sabbaticus* 18. *quo D. W. ex vulgari ſententiâ exiſtimat hriſtum fuiſſe paſſum, non potuit eſſe Jubilæus, quandoquidem quilibet annus Jubilæus, ipſo fatente, fuit Sabbaticus, nempe quodlibet ſeptimum Sabbatum. Et licet Jubilæus typus eſſet veræ libertatis ad quam Chriſtus morte ſua nos vindicavit; tamen non ideo magis neceſſe eſt eum mori, anno Jubilæo, quàm ſeptimo menſe anni, vel ſeptima die Hebdomadis, nempe Sabbato; vel* 10. *die* 7. *menſis, nempe ſolenni die expiationis, cum ſummus Sacerdos ingreſſus eſt Sanctum Sanctorum, & cum Jubilæus eſſet promulgandus; ubi etiam D. W. videtur, perperam interpretari prædicationem anni acceptabilis; quæ videtur eſſe declaratio iſtius anni jam inſtantis, ſecundum Legem; non præparatio, quaſi aliquot poſt annos eſſet expectandus. Præterea fruſtra Broughtoniſtæ aſſerunt annum*

Paſſionis Chriſti fuiſſe Jubilæum; nam cum Perſici Imperii tempus amputant, nullâ vera hiſtoriâ ſe tuentur. Quinto & ultimo loco, meum primum argumentum hoc modo refutare aggreditur 5. Chriſtum Baptizatum fuiſſe 15. anno Tiberii, ſine controverſia demonſtrat cap. 3. D. Lydiatus reſpondet Evangeliſtam iſtum annum aſſignaſſe, initio prædicationis Johannis Baptiſtæ, non Chriſti Baptiſmo; oportet enim longius tempus Johannis prædicationi & Baptizationi attribuere, ut via Chriſto præparetur. *Reſpondeo me hoc modo non ſcripſiſſe, Johanni longius tempus aſſignandum, &c. Sed hoc modo: & revera liquet, tum ex omnibus Evangeliis, tum ex Actis Apoſt. c. 13. v. 24. 25. Johannem Baptiſtam longius præceſſiſſe Chriſtum, ut ejus adventum ſignificaret, ut corda patrum ad filios converteret, & inobedientes ad ſapientiam juſtorum, & Domino populum prepararet; qui interea, licet nullum miraculum fuerit operatus; tamen ita omnes in ſui admirationem rapuit, tantâ fuit apud omnes Judæos autoritate, ut multi judicarent ipſum fuiſſe Chriſtum, & de eâ re principes populorum Hieroſolymis ad eum Legatos miſere, circa tempus quo Chriſtus à deſerto rediit, poſtquam* 40. *dies jejunaſſet. Locus Actorum, quem citavi, pars eſt Apoſtoli Pauli concionis, hiſce verbis. Poſtquam Johannes prædicaverat ante faciem adventus ejus, Baptiſmum pœnitentiæ omni populo Iſraël; cum impleret autem Johannes curſum ſuum dicebat; quem me arbitramini eſſe; non ſum ego, ſed ecce venit poſt me; cujus non ſum dignus calceamenta pedum ſolvere. Contra argumentatur. D. W.* Sicut natalis dies Johannis Baptiſtæ, ſex tantum menſes anteceſſit natalem Chriſti, ita non videtur longius tempus quo prædicando præcurreret. *Cujus argumenti conſequentiam non agnoſco; nempe quoniam Johannes Baptiſta ſex menſibus Chriſto natu major fuit, igitur par temporis intervallum ei ſatis eſſe, ut eum curſum ſuſciperet, exequeretur, & impleret, quo omnem populum Iſraël, penitus doceret, & prepararet in Chriſti adventum, & manifeſtationem. Et revera quamvis præditus erat Spiritu Sancto ab*

 utero

utero matris, ſi modo verbum Domini factum eſſet *ad eum 15 anno Tiberii, potuerit tum 27. annos natus, hujuſmodi curſum ſuſcipere; non tamen exiſtimandum eſt, quin rem magnam præſtiterit, ſi modo impleverit tribus annis cum ſemiſſe: & arbitramur hoc etiam non præſtitiſſe abſque ſpiritu, & poteſtate Eliæ; & niſi maximus inter natos mulierum propheta fuiſſet. D. W. præterea objicit,* Evangeliſtam ſic deſcripſiſſe Baptiſmum noſtri Salvatoris, ac ſi immediatè ſecutus eſſet prædicationem Johannis Baptiſtæ. *Reſpondeo, verum eſſe, prædicatione jam pene finitâ hoc accidiſſe, ſed curſu trium annorum cum ſemiſſe fere impleto, non incipiente. Quod ſpectat ad S. Lucam quo præcipuè nititur D. W. quaſi omnem dubitationem ret, is non magis aſſerit Chriſtum baptizatum fuiſſe, 15. anno Tiberii, quam Johannem Baptiſtam in vincula conjectum 15. anno Tiberii. Nam, quoniam totam Johannis Baptiſtæ hiſtoriam, noluit interrumpere) meminit ejus incarcerationis, priuſquam Chriſti Baptiſmi. Demum D. W. urget*, S. Johannem Evangeliſtam, dicere proximo die à quo Johannes Baptiſta erat ſolenniter baptizans, vidit Chriſtum ad ſe venientem *Joh.* 1. 29. *Reſp. verum non eſſe. Johannes enim Evangeliſta non dicit proximo die, à ſolenni Baptizatione Johannis Baptiſtæ, ſed proximo die poſtquam legati miſſi eſſent Hieroſolymis ad Joh: Baptiſtam, quos miſſos eſſe poſt Baptiſmum Chriſti, ſub finem jejunii 40. dierum, & tentationis in deſerto; & Epiphanius dilucidè probat, c. contra Hæreſin. Abſurd. Et omnes ſcriptores Harmoniæ 4. Evangeliorum quas videre licuit, abunde confirmant. Si modo conſulere placuiſſet meam emendationem temporum, non ita D. W. perperam hunc locum eſſet interpretatus. Hæc ſunt argumenta, quorum confutationem aggreditur, quamvis longè plura attulerim mea emendatione temporum.* Præterea *& multa de novo addidi in meâ recenſione. Ut tandem illius objectionibus reſpondendi finem faciam. Olim mihi objecerat, me tale initium ſtatuiſſe Hebdomadibus Danielis, ut nulla ratio, poterit afferri, quare priores ſeptem à reliquis abrumperentur;*

rentur; & olim iſtam objectionem inanem eſſe probavi; & fateor verum eſſe, prout ipſe eas terminat morte Chriſti, 18. anno Tiberii, tribus annis cum ſemiſſe à Baptiſmo Chriſti, 15. Tiberii; non poteſt ratio aſſignari, cur 69. à 70. ultimâ & principali divellerentur: juxta illius enim Hypotheſin fierent 69. cum dimidiâ; præterquam quod palam contradicit Angeli verbis, quibus Chriſtus confirmaret pactum multis, Hebdomade unâ, nempe ultimâ 70. & dimidio Hebdomadis Hoſtium & Sacrificium ceſſare faceret. Obſerva demum quod ut tranſtulit primum meorum argumentorum (ubi locus S. Lucæ, de tempore Baptiſmi Chriſti, malè detortus ad 15. annum Tiberii, vindicatur) in locum ultimum, ita prorſus tertium omiſit, quod hoc charactere notatum poſui, præcipuum fuiſſe: *nempe exactè impleri 483. annos, i. e. 69. Hebdomadas annorum à 20. Artaxerxis Longimani, ad 19. Tiberii; & initium 484. anni, & Danielis 70. Hebdomadis, ipſomet tempore Baptiſmi, & manifeſtationis noſtri Salvatoris.*

A Chriſti Baptiſmo & manifeſtatione ad mortem ipſius & Reſurrectionem, circa medium 22. anni regni Tiberii, quæ una duntaxat annorum Hebdomas à primâ Johannis Baptiſtæ prædicatione, erant prope 3. alii anni & ½, uſque ad medium Danielis 70. ſimæ ſeptimanæ. 7. 4039.

Quapropter Dominus noſter Chriſtus 33. annos natus, Crucifixus eſt 488. anno noſtræ 7. periodi, 6. die ſeptimanæ, 15. Lunaris Martii ſive Niſan, & vero Judæorum Paſchate; ſummâ cum potentiâ declaratus eſt Dei filius per Reſurrectionem à mortuis tertiâ poſt die, primâ nempe Hebdomadis, Dominicâ inde nuncupatâ, 17. die Lunaris Martii, 8. Solaris Martii, ſecundum noſtra prima & tertia calendaria ſolaria; & primâ Juliani Aprilis: initio 8. anni Evangelii, & 4040. mundi: prout aſſerit Chronologia noſtra.

Tiberius Cæſar regnavit poſt Salvatoris Chriſti mortem & Reſurrectionem, annum ferè integrum, & è vita

vita diſceſſit 16. die Martii, ad finem ejuſdem anni. 8. 4040.

Caius Caligula poſt illum imperavit penè 4. annos. Circa medium 3. illius anni completa eſt 70. ſeptimana ſecundum computationem Danielis factam de manifeſtatione Meſſiæ; & prima exinde, circa medium annorum Evangelii & mundi. 11. 4043

In illa prima annorum Hebdomade Salvator noſter Chriſtus & ipſius Apoſtoli inſtaurarunt & ſanciverunt teſtamentum gratiæ cum multis Judæorum. Sed quandoquidem maxima pars hujus populi repudiavit Meſſiam: ſtatim poſt finem iſtarum 70. Hebdomadum, abominationem deſolationis intulit Caius Imperator, conatus imaginem ſuam ſtatuere in templo Hieroſolymitano.

Et hoc fuit initium calamitatum Judæorum, quæ ab eo tempore quotidiè ingruebant, donec funditus perirent ſub Veſpaſianis: & hoc modo tum limites, tum omnes partes Danielis Hebdomadum, perſpicuè explicantur, & clarè diſtinguuntur, mea interpretatione, & Chronologiâ; quarum initium, conceſſa venia inſtaurandæ Hieroſolymæ; finis cum inciperet abominatio deſolationis Judæos invadere. Finis priorum 7. Hebdomadum, ſub finem tranquilli Imperii Nehemiæ, & finem Hiſtoriæ & Prophetiarum V. T. eſt: Finis 62. Hebdomadum ſequentium, ſub initium Evangelii à Joh. Baptiſtâ prædicati medio earum ultimæ, & præparationem populi Iſrael in Chriſti adventum per tres annos cum ſemiſſe, uſque ad exitum illius; initium ſeptuageſimæ à Chriſti Baptiſmo, & manifeſtatione deſumitur, medium à Morte & Reſurrectione ſupputatur. Huic aliquid ſimile nondum inveni apud reliquos omnes interpretes Danielis Hebdomadum, & minimè omnium apud Joſephum Scaligerum.

Caius Imperator occiſus eſt 24 die Januarii verſus exitum annorum Ev. & M. 12. 4044.

Claudius Cæſar hunc excepit,& Imperium exercuit ferè 14. annos; in cujus regni 7. anno peragebatur ſecundum ſeptennium à Baptiſmo Chriſti, 18. anno Ev. & 4050. M. 13. & ultimo tertium ſeptennium utpote 26. Ev. & 4058. M. Veneno extinctus eſt 13. Octobris, anno Ev. & M. 26. 4058.

Nero Domitius huic ſuccedens regnavit 13. annos & 8. menſes. In 7. anno illius regni abſolvebatur quartum ſeptennium poſt Domini noſtri Baptiſmum, 32. anno E. & 4064. M. Dominationis illius 13. anno, 30. annis poſt Reſurrectionem Domini noſtri Chriſti, 38. Evangelii & 4070. Mundi, propter Judæorum rebellionem ſuſcipiebatur exitioſum illorum bellum cum Romanis. Anno 14. & ultimo Imperii illius conſummatum eſt quintum ſeptennium poſt Chriſti Baptiſmum, 39. anno Ev. & 4071. M. Porro Nero ſibi mortem conſciſcere coactus eſt 10. die Junii anno Ev. & M. 40. 4072.

Galba poſt hunc regnavit 7. menſes: & occiſus eſt 15. die Januarii, ſub finem ejuſdem anni Evang. & M. 40. 4072.

Otho illum excipiens imperavit 3. menſes: victus à Vitellio & oppreſſus, propriâ manu mortem ſibi conſcivit 20. die Aprilis, anno Ev. & M. 41. 4073.

Eodem anno Flavius Veſpaſianus legatus belli contra Judæos ſuſcepti, ab exercitu ſuo creatus eſt Imperator, 1. die Julii, à cujus præfectis Vitellius regno potitus poſt mortem Othonis 8. menſes, occiſus fuit 24. die Decembris, eodem anno Ev. & M. 41. 4073.

Secundo Imperii Veſpaſiani, Jeruſalem à Tito ejus filio capta eſt ac deleta, & Dei Templum penitus everſum, circa medium an. Ev. & M. 42. 4074.

Quinto Anno regni ejus conſummatum eſt ſextum ſeptennium poſt Baptiſmum Chriſti: an. Evang. & M. 46. 4078

Veſpaſianus cum regnaſſet 70. pene annos, obiit 24. Junii, an. Ev. & M. 51. 4083.

Titus

Titus illius filius poſt ipſum regnavit 2. annos & 3. menſes, mortuus eſt idibus ſive 13. die Septembris, medio anni Ev. & M. 53. 4085.

Circa mortem ejus completum eſt ſeptimum ſeptennium à Baptiſmo Chriſti.

Domitianus ipſius frater tunc primum regno potitus eſt paulo poſt initium 25. Olympiadis & 829. an. Epochæ Nabonazaris 7. ſeptimanis annorum ferè completis poſt Baptiſmum & primam manifeſtationem Domini noſtri & Salvatoris Chriſti;quarum 7. Hebdomadum eventui & hiſtoriæ relationem quandam præ ſe ferre mihi videntur 7.ſigilla Apocalypſeos,D. Johannis Theologi,aperta ante reſerationem libri. Domitianus erat primus, ut Suetonius in vita ejus ſcribit, qui in mandatis dedit, ut ipſe Dominus ac Deus nominaretur:iſtoq; titulo inſignitus fuit in ſuis edictis & reſcriptis. Capitolium, vel præcipuum Idolis dedicatum Romæ templum, principio regni patris Veſpaſiani, & poſteà Titi fratris exuſtum, reſtituit, ac ſibi quaſi conſecravit, in eo ponens propriam ſtatuam ex argento atque auro factam. Haberi voluit Palladis filius, Virginis nimirum Deæ, ut videtur, æmulatus Chriſtum vera natum virgine. Chriſtianorum perſecutionem inſtauravit, inchoatam à Nerone Domitio, ipſe nuncupatus alter Nero, & ab illo cognominatus Domitianus. Poſt 4. annos regni ſui tranſactos 114 Æræ Alexandrinæ annorum Auguſti, ſecundum Clementem Alexandrinum, 216. Olympiade, & 833. Epochæ Nabonazaris, ſolennes inſtituit ludos in honorem Jovis Capitolini, deinceps celebrandos ad finem cujuſque quarti anni, & inſuper annos exinde, numerandos ſicut olim à Græcis Olympiadibus Jovi Olympio factis : & in uſu manſerunt, donec illos antiquarunt Conſtantini Indictiones. Ab initio regni Nebuchadnezaris,qui primus auream imaginem ſtatuit colendam, ad principium Domitiani ſunt 686. anni, juxta Chronologiam noſtram, id eſt, bis

quies ſepties ſeptem annis: eo magis, quia olim obſervatum eſt à Theologis ac Politicis, quod 245. plus minus anni quaſdam inſignes mutationes producunt in ſtatu Eccleſiaſtico & Civili.

Prima Evangelii Ætas complectens 245. *annos, à medio An. Ev.* 53. *ad medium* 298.

Domitianus regnavit à 13. die vel Idibus Septembris, 53. anno Evangelii & 4085. Mundi, 15. annos & 5. dies. Occiſus eſt 18. die Septembris, an. Ev. & Mundi. 68. 4100.

Nerva illi ſuccedens, poſtquam integrum annum imperaſſet, adoptavit Trajanum ad Imperium, 18. die Septembris. Mortuus eſt 27. die Januarii ſequentis, an. Ev. & M. 69. 4101.

Trajanus à tempore adoptionis ſuæ regnavit 19. annos : & mortem obiit 11. die Auguſti, an. Ev. & Mundi. 88. 4120.

Hadrianus poſt illum ferè 21. annos imperavit: & obiit 10. die Julii, an. Ev. & M. 109. 4141.

Antoninus Pius 23. annos & 3. menſes regnavit: mortuus eſt 7. die Octobris an. Ev. & M. 132. 4164.

Hunc exceperunt duo Auguſti, Marcus Aurelius & Lucius Verus, quorum Verus poſt 9. annos obiit an. Ev. & M. 141. 4173.

Marcus Aurelius poſt Antoninum regnavit 19. annos & quod excurrit. Mortuus eſt 17. die Martii, penè ad exitum an. Ev. & M. 151. 4183.

Commodus ejus filius regnavit 12. annos 9. menſes & ½: Strangulatus fuit ultimâ nocte Decembris, an. Ev. & M. 164. 4196.

Pertinax ferè 3. menſes regnavit : atque enecatus eſt 28. die Martii, initio an. Ev. & M. 165. 4197.

Didius Julianus circiter 2. menſes imperium tenuit, & occiſus eſt circa principium Junii, eodem an. Ev. & Mundi. 165. 4197.

Septimius Severus Germaniæ præfectus, ab exercitu ſuo creatus Imperator circa idus vel 15. diem Maii præcedentis, regnavit 17. annos & 8. menſes & ultra: mortuus eſt Eboraci in Britanniâ 24. die Februarii an. Ev. & M. 182. 4214

Illi ſucceſſerunt duo ipſius filii Antoninus Caracalla & Geta. Sed Geta poſt Imperium unius anni, occiſus eſt juſſu fratris 25. Februarii an. Evang. & Mundi. 183. 4215

Antoninus Caracalla poſt Severum regnavit 6. anno & 2. menſes: necatus fuit 8. die Aprilis an. Ev. & Mundi. 189. 4221.

Macrinus & ejus filius Diadumenus, regnarunt 1. annum & 2. menſes: bello victi fuerunt 7. die Martii, & paulò poſt occiſi, an. Ev. & M. 190. 4222.

Antoninus Heliogabalus regnavit 3. annos & 9. menſes: interfectus eſt 10. Martii an. Evang. & Mundi. 193. 4225.

Alexander poſt illum regnavit 13. annos & 8. dies, & occiſus eſt 18. die Martii circa finem anni Ev. & Mundi. 206. 4238.

Julius Maximinus poſt illum regnavit 2. annos & quod paululum excurrit: interemtus fuit ſimul cum filio circiter Junium, an. Ev. & M. 209. 4241.

Balbinus & Pupienus ſupra 3. menſes regnarunt: peremti ſunt tempore Capitolinorum ludorum, circa medium Septembris, eodem an Evang. & Mundi. 209. 4241.

Gordianus 6. annos regnavit: occiſus itidem circa Septembrem, an. Ev. & M. 215. 4247.

Philippi regnum duravit paulo plus 5. annis &: videtur fuiſſe occiſus cum filio circa finem Martii & principium an. Ev. & M. 221. 4254.

Decius 2. annos & 3. menſes cum regnaſſet, à Gothis interfectus eſt, una cum filio ad exitum Junii an. Evang. & M. 223. 4255.

Galbus ferè 2. annos imperium tenuit: cæſus cum filio

filio Voluſiano circiter Junium, anno Evang. & Mundi. 225. 4257.

Æmilianus 4. menſes regnavit: occiſus circa Septembrem, eodem an. Ev. & M. 225. 4257.

Valerianus eodem vere Imperator creatus & ejus filius Gallienus una regnabant 7. annos & quod aliquantulum excurrit, donec Valerianus à Sapore Perſarum rege in prælio ductus eſt captivus verſus antumnum an. Ev. & M. 232. 4264.

Gallienus poſtea imperium exercuit ad minimum 7. annos & ½, in ſummâ 15. annos: interemtus eſt circa 21. diem Martii & finem an. Ev. & M. 239. 4271.

Claudius pene 2. annos cum regnaſſet, peſte extinctus eſt 4. Februarii verſus exitum an. Evang. & Mundi. 241. 4273.

Aurelianus fere 5. annos imperavit: peremtus circiter 29. die Januarii, an. Ev. & M. 246. 4278.

Tacitus poſt interregnum 6. menſium, Imperator nominatus, poſt duos menſes ſuſcepit Imperium 25. die Septembris: atque è vita exceſſit ante 3. diem ſequentis Februarii, fratre illius Floriano nequicquam illud ambiente, an. Ev. & M. 247. 4279.

Probus eodem die Februarii ſalutatus Imperator, regnavit 6. annos & 4. menſes. Occiſus fuit ad initium Junii, an. Ev. & M. 254. 4286.

Carus, paulo plus uno anno cum regnaſſet: fulgure ictus eſt verſus autumnum, an. Ev. & M. 255. 4287.

Carinus & Numerianus ejus filii ipſi ſucceſſerunt. Numerianus, intra annum, reverſus à bello Perſico, cæſus fuit perfidiâ Apri Soceri ſui, an. Evang. & Mundi. 256. 4288.

Diocleſianus Aprum cum interemiſſet imperio ſucceſſit eodem anno Ev. 256, & M. 4288. 17. die Septembris, ſive 15. ante Calendas Octobris juxta computum Alexandrinum; & paucis poſt diebus ingreſſus eſt Nicomediam, ubi quadantenus Imperii ſedem conſtituit, 245. annis poſt finem Danielis 70 ſepti-

m-

manarum, 3. anno Caligulæ. Voluit etiam appellari Jovius, & curabat ut Maximianus in occidentis Imperium ab ipſo cooptatus ad 21. diem Aprilis ſuccedentis, (circa quod tempus occiſus erat Carinus) nuncuparetur Herculius. A vere primi anni Diocleſiani incipit computus numeri aurei, ſive cycli paſchatis 19. annorum, quem inſtituit Anatolius Alexandrinus, exhibentis *primam* viceſimo tertio die Martii, ſive 20 die Phamenoth, & paſchatem 12. die Aprilis, ſive 17. Pharmuthi, circa initium an. E. & M. 257. 4289

Diocleſianus poſt dominationem 20. annorum ſponte imperio ſe abdicavit apud Nicomediam, & Maximiano autor erat ut idem faceret Mediolan. 21. Aprilis, an. Ev. & M. 276. 4308.

Galerius 7. annos in oriente regnavit, & tum fœdo morbo correptus Licinium fecit Imperatorem 21. die Aprilis, & non diu poſt obiit an. Ev. & Mundi. 283. 4315.

Poſt mortem ejus Maximinus, prius Cæſar appellatus, noluit appellari Auguſtus.

Interim Conſtantinus filius Conſtantii Chlori (quem Diocleſianus & Maximianus Cæſarem conſtituerant cum Galerio ſed non Auguſtum) poſt mortem patris apud Eboracum in Britanniâ 25. die Julii, an. Ev. 278. ſibi vendicavit titulum Cæſaris, & ſequenti anno nempe 279, illum Auguſti Treveris, Fauſtam Maximiani filiam ducens uxorem. Proximo anno poſt mortem Galerii geſſit bellum adverſus Maxentium Maximiani filium, competitorem ejus de occidentali parte Imperii, qui titulum aſſumſerat Cæſaris 25. die Septembris, & Auguſti etiam Romæ, iiſdem annis quibus Conſtantinus apud Eboracum & Treveris (adeo ut jam quatuor Auguſti extiterint,) & illum fudit ingenti prælio ad pontem Milvium in Tiberim, ubi demerſus 24. die Septembris. Hinc ſumenda eſt vera Epocha Conſtantinianarum 15. an. indictionum an. Ev. & M. 284. 4316.

Maxi-

Maximinus 3. anno poſt Galerium defunctum bello petitus à Licinio, mortuus eſt apud Tarſum, an. Ev. & M. 285. 4317.

Licinius regno potitus 13. annos in orientali Imperio, victus fuit à Conſtantino & coactus renunciare Imperio, ac intra annum ſequentem ejus juſſu occiſus, an. Ev. & M. 296. 4328.

Conſtantinus Imperium adeptus, ſuccedenti anno Nicææ convocavit Synodum Chriſtianorum Epiſcorum, 19. die Junii, 363. anno Æræ Cæſaris: & illo exeunte celebravit Nicomediæ priora Imperii Vicennalia, an. Ev. & M. 297. 4329.

Conſtantinus proximo anno, utpote 21. poſt ſuſceptum regnum cum titulo Cæſaris in Britanniâ, 20. poſt aſſumtum Auguſti titulum, magnifice triumphavit, & Romæ celebravit poſteriora ac magis ſplendida Imperii Vicennalia: in quo Chriſtianiſmus quaſi ovanti pompâ Ethniciſmum ſuperavit, ad finem primæ hujus ætatis Evangelii, nimirum ad medium an. Ev. & M. 298. 4330.

Secunda ætas Evangelii continens alios 245. annos, à 298 ad 543.

Conſtantinus dilatatum à ſeipſo Byzantium appellavit Conſtantinopolin ſive novam Romam 11. die Maii, an. Ev. & M. 302. 4334.

Conſtantinus regno potitus 12. annos ſolus ſive Monarcha, 11. poſt Vicennalia Romæ habita, & 7. poſt nuncupatam Conſtantinopolin, ad ſummam pene 31. defunctus eſt 22. die Maii, qui erat dies Pentecoſtes an. Ev. & M. 309. 4341.

Illi ſucceſſerunt tres ejus filii, Conſtantius in oriente, Conſtans & Conſtantinus junior: è quibus Conſtantinus poſt 3. annos occiſus fuit circa Aprilem an. Ev. & M. 312. 4344.

Conſtans in occidente poſt annos fere 13. cæſus erat exeunte Februario & exeunte anno 321. 4393.

Magnentius poſt illum uſurpans imperium Occidentis regnavit tres annos & ½: atque à Conſtantio devictus, propriâ manu occidit 26. die Auguſti, an. Ev. & M. 325. 4357.

Conſtantius rerum potitus 24. annos & pene ½ defunctus 3. die Novembris an. Ev. & M. 333. 4365.

Julianus 1. annum & fere 8. menſes cum regnaſſet, occiſus eſt 26. Junii, an. Ev. & M. 335. 4367.

Jovianus vel Jovinianus pene 8. menſes: ſubita morte deletus fuit 17. die Februarii, exeunte anno. Ev. & M. 335. 4367.

Valentinianus ſuſcepit Imperium 25. die Februarii craſtino poſt Biſſextum, & Calendis ſequentis Aprilis fratrem Valentem conſtituit Imperii Orientalis participem. Valentinianus cum in occidente regnaſſet fere 12. annos moritur 17. die Novembris an. Evang. & Mundi. 347. 4379.

Huic ſucceſſerunt ejus filii Gratianus & Valentinianus junior, uterq; in Occidente. Valens regno Orientis potitus 14. annos & 4. menſes, prælio occiſus fuit à Gothis 9. die Auguſti, an. E. & M. 350. 4382.

Poſt 5. menſes in oriente regnavit Theodoſius à Gratiano Imperator creatus.

Gratianus poſt mortem Patris Valentiniani, in Occidente cum regnaſſet penè 8. annos; perfidiâ Maximi tyranni ſublatus eſt 25. die Aug. an. E. & M. 355. 4387.

Maximus tyrannus poſt 5. annos Imperio depulſus eſt à Valentiniano juniore, & Theodoſio, ejuſque filius Victor cæſus ad 28. diem Auguſti, an. Ev. & Mundi. 360. 4392.

Valentinianus junior, mortuo patre Valentiniano, natus 4. annos, Imperator creatus regnavit 16. annos & ½ in occidente: ſtrangulatus fuit 15. die Maii, nimirum in vigilia Pentecoſtes, an. E. & M. 364. 4396.

Theodoſius Orientis Imperator conſtitutus à Gratiano

tiano 5. menſes à Valentis morte, 19. die Januarii anno E. 350. M. 4382, regnavit ſolus 16. annos; & 8. menſes: moriebatur 17. die Januarii, ad finem an. Ev. & M. 366. 4398.

Illi ſucceſſerunt ipſius filii Arcadius in Oriente & Honorius in Occidente. Quorum regni 6. anno, 372. anno Ev. & 4404. M. quo Stilico & Aurelianus fuerunt Conſules, Italiam Gothis invadentibus, Romanum Imperium in Occidente manifeſtè videbatur in ruinam vergere: 360. annis poſt finem Danielis 70. Hebdomadum: id eſt, uno integro ſpatio 12. menſium, continentium 30. annos.

Arcadius in oriente poſt extinctum Theodoſium, 13. annos & 3. menſes; deletus eſt 1. die Maii, filium ſuum Theodoſium conſtituens ſucceſſorem, an. Ev. & M. 380. 4412.

Honorius in occidente, mortuo patre, regnavit 28. annos & ½: è vitâ migravit circa 15. diem Auguſti, an. & Ev. M. 395. 4427.

Johannes tyrannus occidentale Imperium uſurpavit ac retinuit 2. annos, uſque ad idus vel 15. diem Octobris, quando Valentinianus tertius creatus fuit Imperator, an. Ev. & M. 397. 4429.

Theodoſius junior in oriente poſt Arcadium 42. annos & 3. menſes regno potitus: ex equo cadens mortem obiit 28. die Julii: poſt hunc regnavit Marcianus anno.Ev. & M. 422. 4454.

Valentinianus tertius regno potitus in occidente 29. annos, & 5. menſes, occiſus eſt 17. die Martii ad finem an. Ev. & M. 426. 4458.

Maximus in Occidente nondum 3. menſium Imperator cæſus fuit 12. Junii, an.Ev. & M. 427. 4459.

Avitus in occidente, imperio, ad quod provectus eſt 10. vel 18. die Julii, & quod exercuit 10. menſes, depellitur à Ricimero 17. die Maii, an. Ev & Mundi. 428. 4460.

Marcianus in oriente poſt 6. annos & 6. menſes,

 mortuu

mortuus eſt 26. die Januarii : & ipſi Leo ſucceſſit verſus exitum ejuſdem anni Ev. & M. 428. 4460.

Majoranus in occidente, poſt Avitum depulſum, & exinde interregnum fere per 11. menſes, Imperator creatus 1. die Aprilis an. Ev. 429. & M. 4461, cum regnaſſet 4. annos & 4. menſes, regno itidem exuitur à Ricimero, & occiſus 6. die Auguſti, an. Ev. & Mundi. 433. 4465.

Severus in occidente poſt aliud etiam interregnum penè 4. menſium, à Ricimero conſtitutus Imperator 19. Novembris, intra 4. ſequentes annos veneno epoto fuit extinctus 15. die Auguſti, an. Evang. & M. 437. 4469.

Anthemius in occidente, quem ad imperium, poſt anni unius & 8. menſium interregnum, cooptaverat Leo, 12. die Aprilis an. Ev. 439. & M. 4471. regno potitus 5. annos & 3. menſes, occiſus eſt à Ricimero 11. die Julii: & Olybrius ad ejus dignitatem provectus fuit. Ricimerus obiit 18. die Auguſti ſuccedentis, Olybrius etiam nondum 4. menſes Imperium tenens mortuus eſt 23. die Octobris, & ad Imperium occidentis jam 4. menſes vacuum Glycerius erat promotus 5. die Martii exeunte an. E. & M. 444. 4476.

Leo orientalis Imperator poſt annos ferè 17. mortem obiit circa 13. diem Januarii, cujus 19. die Zeno factus eſt Imperator ad finem an. E. & M. 445 4477.

Glycerius in occidente imperans 1. annum & penè 4. menſes exauctoratus fuit 24. die Junii, & ſucceſſit Julius Nepos, an. Ev. & M. 46. 4478.

Julius Nepos in occidente regno potitus 1. annum & 2. menſes, ab Oreſte 28. die Auguſti exutus eſt Imperio, quod collatum fuit in ejus filium Momyllium Auguſtulum 31. die Octobris, an. Evang. & Mundi. 447. 4479.

Momyllius Auguſtulus ultimus occidentis Imperator poſt nondum 19. menſes completos ab Odoacro Herulorum rege Aug. 23. expulſus eſt, qui ſeſe Re-

gem

gem Italiæ renunciavit 76. annis poſt declinationem Imperii occidentis, an. & Ev. M. 448. 4480.

Zeno in oriente potitus regno 17. annos & ferè 3. menſes obiit 6. die Aprilis, an. Ev. & M. 463. 4495.

Anaſtaſius regnavit 27. annos & 3. menſes, obiit 9. die Julii, an. Ev. & M. 490. 4522.

Juſtinus regnavit 9. annos & 23. dies: obiit 1. die Auguſti, an. Ev. & M. 490. 4531.

Juſtinianus regnavit 38. annos & ultra 3. menſes : obiit idibus ſive 13. die Novembris, an. Ev. & Muudi. 537. 4569.

Juſtinus junior huic ſucceſſit. In cujus 6. anno Longobardi invaſerunt Italiam, quam Imperio reſtituerat Juſtinianus, quo tempore Exarchatus Ravennæ inſtituebatur. An. Ev. & M. 543. 4575.

Tertia ætas Evangelii continens alios 245. annos, à 542. ad 787.

Juſtinus junior regnavit poſt ante dictam Longobardorum incurſionem pene 8. annos, in ſummâ fere 13. an. Ev. & M. 550. 4582.

Tiberius junior non completos 4. annos 553. 4585.

Mauricius ultra 20. annos. Ev. & M. 574. 4606.

Phocas penè 8. annos. Ev. & M. 582. 4614.

Heraclius (cujus regni 12. anno, M. 4626, Ev. 594. 16. die Julii Mohometis Hegira, & 22. anno cujus regni, M. 636. E. 4604. 16. die Juliani Junii, Jeſdagirdi Perſica annorum computatio inchoata eſt) regnavit annos ferè 30. 612. 4644.

Conſtantinus ejus filius 4. menſes. Heracleonas 6. menſes. 613. 4645.

Conſtans Conſtantini filius, ultra 27. an. 639. 4671.

Conſtantinus Pogonatus, 18. annos. 657. 4689.

Juſtinianus junior, primo 10. annos 667. 4699.

Leontius tyrannus 3. annos. 670. 4702.

Abſimarus Tiberius, 7. annos. 677. 4706

Juſtinianus (dictus jam Rhinotmetus) iterum 16. annos. 683. 4715.

Philippicus annos 2½. 685. 4717.

Artemius Anaſtaſius, annum & ½. 687. 4719.

Theodoſius tertius, 1. annum. 688. 4720.

Leo Conon Iſaurus, 24. annos. 712. 4744.

Conſtantinus, à colentibus imagines joco appellatus Copronymus, 34. annos. 746. 4778.

Leo quartus, 5. annos. 751. 4783.

Conſtantinus Irenes filius, 17. annos. 768. 4800.

Carolus Galliæ rex creatus erat Imperator Romanus à Leone tertio Papâ, anno Ev. & M. 772. 4804. 25. die Decembris: adeo ut Romanum imperium poſt 324. annos, Primò in Occidente reſtitutum fuerit.

Irene in oriente, poſt filium depulſum, ultra 5. annos. 774. 4806.

Nicephorus Patricius in oriente, 8. an. 782. 4814.

Michael Curopalates in Oriente duos annos, an Ev. & Mundi. 784. 4816

Carolus occidentis Imperator, 1. an. 785. 4817.

Primo Leonis Armeni orientis Imperatoris anno, Ludovicus ſuccedit patri Carolo in occidente: coronatus fuit à Papâ Stephano quarto poſt 3½. annos: & circa idem tempus Romanis Epiſcopis confirmavit largos iſtos proventus in Italiâ, dictos patrimonium D. Petri, unde in principes temporales provecti ſunt. 787. 4819.

Quarta ætas Evangelii complexa alios 245. annos à 787. ad 1032.

Orient. Imperium.

Leo Armenus regnavit, an. 8½. an. Ev. & M. 792. 4824

Michael Balbus, an. 9. 801. 4833.

Theo-

Theophilus, 12.	813.	4845.
Michael tertius, 25.	838.	4870.
Baſilius Macedo, 19.	857.	4889.
Leo Porphyrogenitus, 25.	882.	4914.
Conſtantinus Porphyrogenitus, 48.;	931.	4963.
Romanus Porphyr. 3.	934.	4966.
Nicephorus Phocas, 6;.	941.	4973.
Johannes Zimiſſes, 6.	947.	4979.
Baſilius Porphyr. 50.	927.	5029.
Conſtantinus ejus frater, 3.	1000.	5032.
Romanus Argyrus, 5;.	1005.	5037.
Michael Paphlago, 7;.	1013.	5045.
Michael Calaphates, 5. menſes.		
Conſtantinus Monomachus, annos 14.	1027.	5059.
Theodora, 8. menſes.		
Michael Stratioticus an. 1.	1028.	5060.
Iſaacius Comnenus ultra 2. an.	1031.	5063.

Occident. Imperium.

Ludovicus regnavit poſt coronationem ſuam; an. 24.	811.	4843.
Lotharius, an. 15.	826.	4858.
Ludovicus ſecundus, 29.	846.	4878.
Carolus Calvus, plus 2. annis.	849.	4881.
Ludovicus Balbus, an. 1'.	850.	4882.
Carolus Craſſus, 9;.	859.	4891.
Arnulphus, 12.	871.	4903.
Ludovicus ejus filius, 12.	883.	4915.
Conradus, 8.	891.	4923.
Henricus Auceps plus annis 16.	907.	4939.
Otto primus, 37.	944.	4976.
Otto ſecundus, 10;.	955.	4987.
Otto tertius, 18.	973.	5005.
Henricus Claudius, 22.;.	995.	5027.
Conradus Saliquus, 15.	1010.	5042.
Henricus Niger, plus an. 17.	1028.	5060.

Henricus quartus, annos 6. natus regnum ſuſcepit, 4½. annis ante quam Eccleſia Romana inſtigatione Hildebrandi ab Imperatore extorſit electionem Paparum & Epiſcoporum; contra Cadolum ab ipſo nominatum, provehens ad Papatum Alexand. 2. 1032. 5064

Quinta ætas Evangelii complexa alios 245. annos, à 1032. ad 1277.

ORIENT. IMPERIUM.

Conſtantinus Ducas regnavit, an. 7½.	1038.	5070.
Michael Ducas, 9. menſes.	1039.	5071.
Romanus Diogenes, plus annis 4.	1043.	5075.
Michael Ducas, rurſus an. 6.	1049.	5081.
Nicephorus Botoniates, an 3.	1052.	5084.
Alexius Comnenus, 37.	1089.	5121.
Calo-Johannes Comnenus, 25.	1114.	5146.
Emmanuel Comnenus, 38.	1152.	5184.
Alexius junior, 3.	1155.	5187.
Andronicus Comnenus, 2.	1157.	5189.
Iſaacius Angelus, 9.	1166.	5198.
Alexius Angelus, 8.	1174.	5206.
Alexius Ducas, an ½	1175.	5207.
Baldvinus de Flandriâ, 2.	1177.	5209.
Henricus de Flandriâ, 10.	1187.	5219.
Petrus Antiſiodorus, 5.	1192.	5224.
Robertus Antiſiodorus, 7.	1199.	5231.
Johannes Ducas, 27.	1226.	5258.
Theodorus Laſcaris, an. 5.	1231.	5263.
Johannes Laſcaris, 2.	1233.	5265.
Michael Palæologus, 21.	1254.	5286.

Illi ſucceſſit Andronicus Palæologus

Anno M. 5303. Ev. 1271; 17. Andronici Palæologi Imperatoris in Oriente, & ſecundo Alberti de Auſtriâ in Occidente, Bonifacius Papa Romanus ejus nominis

octavus

octavus inſtituit primum Romanum jubilæum, quaſi triumphum Papatus jam ad ſummum ſuæ poteſtatis faſtigium evecti : 1262. annis vel 42. menſibus, quorum ſingulis 30. anni competunt ; ſive tempus, duo tempora, & dimidium temporis, poſt finem 7. Hebdomadum Danielis : quod notatu dignum, quia quod de Caligula ſub finem priorum refertur, idem de Bonifacio iſto dicitur ; quod ſuas, in templis imagines ſtatui juſſit, & id pariter abominatio deſolationis dicebatur. 1271. 5303.

Ab inſtitutione primi Romani Jubilæi ad finem hujus quintæ ætatis Evangelii, 23. anno Andronici & 8. Alberti ; quo tempore Papæ ſedem ſuam tranſtulerunt à Româ, quæ jam pluribus habita eſt myſticâ Babylon, Avignionem : quo etiam tempore Turcæ Chriſtianis in oriente terrori eſſe cœperunt, anni fuerunt ſex, 1277. 5309.

Occident. Imperium.

Henricus quartus poſt inſultum contra ipſum à Papâ factum regnavit an. 45. 1077. 5109.

Henricus quintus (in 14. anno cujus regni, 5123. M. 1091. Ev. Papa Calixus 2. Concilio Rhemis habito extorſit jus inveſtituræ 720. annis, hoc eſt, duo tempora bis duodecim menſium, ſingulatim continentium 30. annos ; poſt declinationem Romani Imperii in occidente) regnavit pene anno 19. 1096. 5142.

Lotharius Saxo an. 14. 1110. 5142.

Conradus Suevus, an. 15. 1123. 5155.

Fredericus Barbaroſſa, 38. 1161. 5193.

Henricus ſextus, plus an. 8. 1170. 5202.

Philippus de Sueviâ, 9. 1179. 5211.

Otto Brunſwicenſis. 1182. 5214.

Huic ſucceſſit Fredericus ſecundus.

Anno M. 5253, Evangelii 1221, anno 39. Imperatoris Frederici ſecundi in occidente: Ludovicus Galliæ rex poſt læta ſatis initia, eventum habuit triſtem Sacri belli ad recuperandam Jeruſalem ſuſcepti: 150. annis vel 5. menſibus, quorum quiſque continet 30. annos, poſtquam Gothfredus de Bolonia Rex ibidem renunciaretur.

Fredericus ſecundus, an. 40.	1222.	5254.
Conradus quartus, 3.	1225.	5257.
Gulielmus de Hollandiâ, 4.	1228.	5260.
Richardus, Dux Cornwalliæ, 14.	1242.	5274.
Alfonſus Rex Caſtiliæ, 3.	1245.	5277.
Rodulphus Habſpurgenſis, 17.	1262.	5294.
Adolphus Naſſovienſis, 7.	1269.	4301.

Huic ſucceſſit Albertus de Auſtriâ.

Sexta Ætas Evangelii continens alios 245. annos, à 1277. ad 1522.

Orient. Inperium.

Andronicus Palæologus, an. 45.	1299.	5331.
Andronicus tertius, an. 13.	1312.	6644.
Johannes Palæologus, 43.	1355.	9387.
Andronicus quartus, 3.	1358.	5390.
Emmanuel junior Palæologus, 34.	1392.	5424.
Johannes, Andronici filius, 4.	1396.	5428.
Johannes Emmanuelis filius, 24.	1420.	5452.
Conſtantinus Palæologus, 4.	1424.	5450.

Anno M. 5457, Ev. 1425, & 14. regni Imperatoris Frederici tertii Archiducis Auſtriæ in occidente, 29. die Maii, utpote tertio ſeptimanæ vel die Martii, Mahometes ejus nominis ſecundus è proſapiâ Ottomanica Turcicus Imperator, 3. anno ſui regni cepit Conſtantinopolin; & Conſtantino Palæologo ultimo

mo Imperatore Græco occiſo, factus eſt orientis Imperator; 1123. annis poſtquam Conſtantinus Magnus Imperii ſedem ibi collocaſſet.

Occident. Imperium.

Albertus de Auſtriâ, an. 10.	1279.	5311.
Henricus ſeptimus, an. 5.	1284.	5316.
Interregnum erat per ſpatium 1. anni & 4. menſium.	1286.	5318.
Ludovicus Bavarus, an. 33.	1319.	5351.
Carolus quartus, 31.	1350.	5382.
Venceſlaus, 21.	1371.	4403.
Rupertus Palatinus. 10.	1381.	5413.
Jodocus Brandeburgicus 1.	1382.	5414.
Sigiſmundus Rex Bohemiæ, 27.	1409	5441.
Albertus ſecundus Archidux Auſtriæ, 2.	1411.	5443.
Fredericus tertius Archidux Auſtriæ imperavit fere 54. annos.	1464	5496.
Maximilianus pene 26. annos.	1490.	5522.
Carolus quintus, 32. annos, uſque ad finem hujus ſextæ ætatis Evangelii, regnavit victor Proteſtantium: quibus tunc demum fuit coactus liberam reformatæ religionis profeſſionem concedere in tractatu Paſſovienſi.	1522.	5554.

Septima ætas Evangelii, à 1522 anno ejuſdem completo.

Carolus quintus poſt initium hujus ætatis, annos, 7. ad ſummum 39. 1529. 5561.
Ferdinandus, 6. annos. 1535 5567.
Maximilianus ſecundus, plus 12. annis. 1548. 5580.
Rodolphus ſecundus, 35; 1583. 5615.
Matthias, 7. annos. 1590. 5622.
Ferdinandus ſecundus jam dominatum tenet cum hæc ſcribo 18. annos. 1600. 5632.

Anni Turcicorum Regum & Imperatorum è familiâ Ottomanniceâ.

Ottomannus ſive Othmannus ſive Oſmannus Turca regnare cœpit titulo *Chami* ſub mortem Aladini Imperatoris Iconii, anno Mahometanæ Hegiræ 699, qui fuit annus M. ſecundum chronologiam noſtram 5304. E. 1272: eodem ipſo anno quo celebratus erat primus Rom. jubilæus ante memoratus. 5304. 1272.
Regnavit 27. annos.

Ur-*Chamus* regnum ſuſcepit an. M. & E. 5331. 1299
Imperium exercuit 32. annos.

Amurath regnum ſuſcepit an. M. & E. 5363. 1331
Regnavit 30. annos,

Bajazeth regnum ſuſcepit anno M. & E. 5393. 1361.
Regnavit 12. annos.

A Tamerlano in bello captus anno Mundi & Evang. 5405. 1373.

Tunc contigit interregnum Turcarum 1. an. ad mortem

mortem Bajazethi captivi, niſi quod Iſa ſecundus ejus filius, interim conatus imperium recuperare, ſed irrito conſilio.

Solyman regnum inivit anno M. & Ev. 5406. 1374.
Regnavit pene 8. annos.

Muſa ſive Moſes regno potitus eſt anno M. & Ev. 5414. 1382.
Regnavit annos 3½.

Mahometes Imper. adeptus eſt an M. & E. 5417. 1385
Regnavit 8. annos.

Amurath ſecundus regnum inivit, 5. menſe anni M. & Ev. 5425. 1393
Regnavit 30. annos.

Mahometes ſecundus regnare cœpit paulo ante initium anni M. & Ev. 5455. 1423.
Regnavit 29. annos.

Bajazeth ſecundus regnum inivit, anno Mundi & Ev. 5484. 1452.
Regnavit 32. annos.

Selimus regnare cœpit, 2. menſe anni Mundi & Ev. 5516. 1484.
Regnavit 8. annos & 7. menſes.

Solyman ſecundus ſucceſſit, 8. menſe, an. M. & Ev. 5524. 1492
Regnavit 46. annos.

Selimus ſecundus regnare cœpit, 7. menſe, an. M. & Ev. 5570. 1538.
Regnavit ultra 8. annos.

Amurath tertius regnum inivit, 15. die Dec. an. M. & Ev. 5578. 1546

Mahometus tertius regnum inivit, 8. die Jan. an. M. & Ev. 5598. 1566
Regnavit 8. annos.

Achmet ſucceſſit, ad exitum anni M. & E. 5606 1574.
Regnavit fere 15. annos, & mortuus eſt menſe Novembri.

Oſmannus ſecundus regnare cœpit anno Mundi & Ev. 5621. 1589.

Regnavit paulo plus 4. annis.

Muſtapha ejus Avunculus regnare cœpit 28. die Maii anno M. & E. 5626. 1594

Potitus regno vix annum [illegible] iſto ſe abdicavit.

Amurath quartus Oſmanni frater regnare cœpit circa Septembrem anno M. & E. 5626. 1595.

FINIS.

Thomæ Lydiat

SERIES SUMMORUM MAGISTRATUUM ET *Triumphorum Romanorum.*

Opus poſthumum;

EX

Authoris Autographo fideliter editum.

OXONII,

E THEATRO SHELDONIANO,

Anno Dom. M. DC. LXXV.

Series ſummorum Magiſtratuum, & Triumphorum Romanorum collata cum annis Nabonazari Babylonii, & Olympiadum Græcanicarum, & Archontum Athenienſium: inſerta Breviario Romanæ Hiſtoriæ.

De anno conditæ, ſive condi cœptæ urbis Romæ, cum aliæ fuere opiniones antiquorum Hiſtoricorum, tum quæ ad veritatem propius accedere viſæ ſunt tres. Prima, Q. Fabii Pictoris, quem Dionyſius Halicarnaſſeus libro ſeptimo Romanarum Antiquitatum appellat firmum, ſive accuratum, & idoneum auctorem ac unum pro multis ſufficientem, quippe rerum Romanarum ſcriptorem antiquiſſimum; licet alias ei ſicut aliis veteribus Hiſtoricis nonnullos errores imputet: cujus item annales A. Gellius libro quinto noctium Atticarum appellat bonæ, atque ſinceræ vetuſtatis libros: qui claruit temporibus primi & ſecundi belli Punici. Is, uti refert Solinus, ſecundo capite Polyhiſtoris, Romam conditam ſtatuit octava Olympiadum Græcanicarum, nempe circa ejus Olympiadis initium. Secunda fuit M. Porcii Catonis, qui cenſuit conditam, anno quadringenteſimo triceſimo ſecundo prope completo, poſt Trojam captam; id eſt, interprete Dionyſio Halicarnaſſeo, libro primo Antiquitatum, juxta regulas Eratoſthenis referentis captam Trojam deſinente quadringenteſimo octavo anno, exactis quadringentis & ſeptem, ante Epocham Olympiadum, anno primo ſeptimæ Olympiadis ad finem tendente; non ſub initium ejus anni, ut Joſephus Scaliger, utriuſque opinionem interpretatus eſt. Tertia opinio fuit M. Terentii Varronis, auctore L. Tarrutio Firmano Genethliacæ Chaldæorum Aſtrologiæ perito, uti ſcribit Plutarchus in vita Romuli, & ſignificat Cicero, libro

ſecundo de divinatione, atque Solinus ſupra memorato capite, ſtatuentis conditum Romæ, ut quidem vulgo conceptum eſt, ſub finem; ut vero ipſius Tarrutii calculus poſtulat, circa initium anni tertii Olympiadis ſextæ. Nam juxta apoteleſma Tarrutii, Chaldaicis rationibus conjectantis tempus conceptus Romuli, conditæq; ab eo Romæ, ex iis quæ ab ipſo, & Romanis geſta erant, & quæ utriſque acciderant, quod non ſolum refert ſed etiam irridet & merito quidem Plutarchus; Romulus conceptus fuit utero Iliæ matris conſtupratæ vicеſimo tertio die Choeac menſis Ægyptiorum (ſcilicet neutiquam Auguſtani, ſed antiquioris ex anno æquabili) conveniente diei viceſimo quarto Junii, menſis Romanorum Juliani, tertiâ horâ diei, ſole omnino deficiente; anno ſecundæ Olympiadis primo, nimirum ineunte, quando novilunium revera incidit in eundem diem; neutiquam vero deſinente eodem anno, nedum ſecundo, quaſi tertio die Athyr, & quinto Maii, ut tandem poſt Henricum Buntingum ſtatuit Joſephus Scaliger, tertio libro Canonum Chronologiæ Iſagogicorum. Romam autem eodem Tarrutii apoteleſmate condere cæpit Romulus, natus annos fere octodecim, nono die ineuntis menſis (non Phaophi ut quidam legunt, ſed neque Pharmuthi, tametſi ejus nomen, in pleraque Plutarchi exemplaria irrepſit, quod is menſis Actiacus conveniret Aprili Romano, quo celebratum eſt Urbis natale, undecimo Kalendas Maii,) verum ut equidem legendum exiſtimo, Tybi, utpote tranſactis ducentis viginti tribus menſibus lunaribus ab illius conceptu, quibus triplicis motus Lunæ Periodicum à Chaldæis definitum fuit, ut apparet è Ptolemæi operis Aſtronomici libro quarto, capite ſecundo; conveniente ſexto die Julii menſis Juliani, inter ſecundam & tertiam horam, novilunio item Ecliptico; quod contigerit anno tertio ſextæ Olympiadis, utique ineunte, quando itidem novilunium juxta Chaldaicam perio-

dum,

dum, vel eclipticum, vel cui ſaltem haud ita multum abeſſet ab inferendâ ſoli eclipſi, circa eundem diem contigit; neutiquam vero finiente illo anno, quando nè novilunium quidem, nedum ſolis eclipſis evenit circa diem nonum, vel Phaophi, vel Tybi antiquioris, vel Actiaci Pharmuthi. Et ei quidem calculo Tarrutiano convenit Plinii calculus duodecimo capite ſecundi libri hiſtoriæ naturalis, quo annus centeſimus ſeptuageſimus Romæ conditæ confertur cum anno quarto Olympiadis quadrageſimæ octavæ. Hæc autem opinio, quanquam ut ſupra innui haud prorſus eodem modo intellecta, omnium maximè vulgo recepta eſt, inde à Cæſaris Auguſti ſeculo Verùm Catonianam accommodatam Canonibus Eratoſthenis, haud ab iſto, verum ab aliis, non uno tantummodo anno, ut arbitratus eſt Scaliger, ſed ſaltem biennio differentem à Varronianâ, amplexatus eſt Dionyſius, & ut apparet ante eum Polybius item Hiſtoricus Græcus, ipſi Catoni fere contemporaneus, nactus fortè Canones Eratoſthenis, quo tempore Scipionem Æmilianum Comitatus eſt Alexandriam: atque poſt Titus Livius, ac tandem Euſebius in Chronico, eumque ſecutus Caſſiodorus in Chronico conſulari quanquam mendoſiſſimo. Cæterùm mediam inter Catonianam, & Varronianam, tanquam Romam conditam ſtatuens ſub finem anni quarti ſextæ Olympiadis, ſecutus eſt auctor (ſive T. Pomponius Atticus is fuerit, ſive Verrius Flaccus, ſeu quod verius apparet, aliquis Domitiani Imperatoris ſeculo, utpote qui ejus ludorum ſecularium mentionem fecerit,) Faſtorum inciſorum marmoribus: quorum fragmenta Romæ in Comitio ad forum effoſſa ſunt, ante annos abhinc ſexaginta quatuor, ac deinde in Capitolio repoſita; unde adepti ſunt appellationem Faſtorum Marmoreorum, & Capitolinorum.

Sed & Varronianæ vulgaris opinionis ſectatores ſub inde in hanc, quaſi imprudentes impellunt, perinde

autem plerique omnes è recentioribus Conſularium Faſtorum ordinatoribus, qui Chronici Caſſiodori ante annos amplius octoginta reperti, ac editi occaſione, emendationi illorum operam impenderunt; à Catoniana quam initio ſequuntur, demum velut inſcii, partim ad Varronianam, ut Gregorius Haloander eruditus Juriſconſultus, qui omnium primus, anno proximo poſt editionem Caſſiodori digeſtionem annorum per Conſules, & Olympiades cum Juſtiniani Imperatoris codice edidit: atque Henricus Glareanus, qui ſecundus ab eo Chronologiam Conſularem edidit, primum cum Livio, deinde etiam cum Dionyſio, partim verò, ut ornatiſſimus, & clariſſimus vir Johannes Cuſpinianus, qui ante editum Caſſiodorum, nactus manuſcriptum ejus exemplar, cum aliis Chronicis Conſularibus ſedulò à ſe conquiſitis, accuratum, & doctum Commentarium in illud ſcripſit, quod editum eſt demum tribus & viginti annis poſt mortem ipſius, ſexennio poſt erutos Faſtos Marmoreos; itemque Carolus Sigonius, & Stephanus Pighius, ad eandem Marmoreorum Faſtorum rationem recidunt: attamen Bartholomæus Marlianus, & Hubertus Goltzius hanc omnino amplexantur. Fabianam verò ſententiam, vel integrâ Olympiade, ſive quadriennio, vel ſaltem triennio differentem à Catonianâ, ut ego in ſequentibus declaraturus ſum, aut omnino, aut quàm proximè, & maximâ ex parte ſecutus eſt Diodorus Siculus in Hiſtoricâ Bibliothecâ, quo nullus antiquorum Hiſtoricorum particularius Romanam Hiſtoriam cum Græcâ, Faſtos cum Olympiadibus, ab utrorumque initiis contulit: Itemque Faſti Græci in Siciliâ ante ſexaginta plus minus annos reperti, ac demum à Frederico Sylburgio, poſteaque à Scaligero editi, utpote referentes conditum Romæ ad quartum annum ſeptimæ Olympiadis, atque viceſimum quartum ætatis Romuli, & Remi. Sed etiam ipſi, perinde atque Diodori Siculi, miſerè depravati. Quin etiam

T. Livius,

T. Livius, ille è Latinis eximius ſcriptor hiſtoriæ Romanæ, aliique auctores celeberrimi, licet aliàs alias opiniones ſequi videantur; in iis tamen quæ maximè ad Fabianam confirmandam faciunt, ipſi ſuffragantur. Nec non Julius Africanus, antiquiſſimus & accuratiſſimus Chriſtianorum Chronographus apud Georgium, utpote numerans annum Grati & Seleuci Conſulum, (in quem inciderit 250. Olympias,) 725. à primo conſulatu Bruti & Collatini. Porro è recentioribus digeſtoribus Faſtorum quoq; Onuphrius Panvinius eandem, & quidem tanquam ſolido ſexennio differentem à vulgari, ſe maxime omnium probare profeſſus eſt, licet alias, nempe vulgarem Varronianam, & Capitolinam ſimul ambas ſecutus ſit. Ego vero ipſam in meâ Romanorum Magiſtratuum, & Triumphorum ſerie digerendâ, ſecuturus ſum, ita ut omnium veriſſimam eſſe liquidò confirmem: nec ſolùm Diodorum, quem multò ſecus interpretatus eſt Onuphrius, cum Faſtis Græcis, ſive Chronico Alexandrino nuper edito, vel etiam Livium, ſed ipſos quoque Dionyſium, ac Polybium longè principes Romanarum Antiquitatum autores Græcos, cum Catone ſuo, ad ſupputationis noſtræ confirmationem haud invitos adducam.

Cæterùm quod fecit Dionyſius libro primo Antiquitatum, ut præcipuum ſuæ ſententiæ de anno Romæ conditæ firmamentum peteret à tempore captæ ejuſdem à Gallis collato cum anno Olympiaco, & Archonte Athenienſi: perinde ego hic initio faciam, firmiore argumento ducto ab uno annuo Conſulatu Romano collato cum tempore adventus Alexandri Moloſſi regis Epiri in Italiam; quo de ſcribit Livius, ferè initio libri octavi in hæc verba. Eo anno, quo Conſules creati ſunt T. Manlius Torquatus tertium & P. Decius Mus, Alexandrum Epiri regem in Italiam claſſe appuliſſe conſtat. Enim verò hunc in Italiam à Tarentinis accerſitum refert Strabo, libro ſexto, poſt

Archidami Lacedæmoniorum regis, pro illis contra Lucanos bellum gerentis, cædem: quam Diodorus Siculus ſub finem libri decimi ſexti, & Plutarchus in vitâ Camilli, referunt factam eodem anno & die quo commiſſa eſt celebris illa pugna, inter Philippum Macedoniæ regem & Athenienſes ad Chæroneam; nempe anno tertio Olympiadis centeſimæ decimæ, ac ſeptimo die Attici menſis Metageitnionis, reſpondentis ferè Septembri Juliano. Unde pariter conſtat ſequente demum anno, videlicet quarto ejuſdem Olympiadis, Alexandrum illum veniſſe primum in Italiam: quem A. Gellius, in fine libri decimi ſeptimi disertè refert, & Juſtinus ex Trogo, initio libri duodecimi, haud ambiguè ſignificat, eo veniſſe tandem poſt nuptias peractas initio Olympiadis centeſimæ undecimæ, cum filiâ Philippi Regis Macedoniæ, atque hujus cædem perpetratam eodem tempore; adeoq; circa idem tempus, quo Alexander Philippi filius ſuſcepit expeditionem contra Imperatorem Perſicum. Ita ut ex iiſdem appareat, Moloſſum, licet anteâ in Italiâ fuerit, tamen nec diu ibi fuiſſe, nec quicquam memorabile feciſſe ante hoc tempus; ac proinde Manlii tertium, & Decii Conſulatum, neutiquam antevertiſſe annum quartum centeſimæ ac decimæ Olympiadis. Jam vero cum ipſorum Faſtorum marmoreorum calculus conſulatum eum conferat in annum quadringenteſimum decimum tertium à Româ conditâ, ideoque in quartum Olympiadis centeſimæ nonæ, & alioquin excedens Dionyſianum biennio poſt Reges exactos, eundem conferat in centeſimum ſeptuageſimum annum à Regifugio; noſter autem biennio illo minor, in annum centeſimum exageſimum octavum; Unum è tribus neceſſe eſt, nimirum ut calculus Dionyſianus vel plures annos interjiciat inter Regifugium, & eum conſulatum quàm Faſti Marmorei, (quemadmodum Livianus eundem differt in centeſimum ſeptuageſimum primum annum ab exactis Regibus.)

Quum

Quum tamen Reges exactos ponat biennio poſterius quàm Faſti, quod eſt diſſentaneum rationi; vel ut cum Faſtis eundem conſulatum ſiſtat ante annum quartum centeſimæ decimæ Olympiadis, quod eſt repugnans Hiſtoriæ prolatæ; vel denique cum noſtro calculo ſtatuat Regifugium, demum ſub initium Olympiadis ſexageſimæ nonæ, quod ſolum relinquitur conſentaneum vero. Ac ſane ego illud biennium Marmoreis, & cæteris vulgaribus Faſtis ſuperfluum excreſcere, & redundare, ex anticipatis ſæpe comitiis annuorum Magiſtratuum, quæ ipſi neglexerunt, diligentius ſubductâ eorum ratione ſuis locis in ſequentibus clarè demonſtraturus ſum. Porro autem, ſi tempori quo Romæ Regnatum ſit, ante Regifugium, aſſignentur tantummodo ducenti quadraginta tres anni, quot tribuit calculus Faſtorum Marmoreorum, & ſecundum eum antiqua Chronologia, apud Clementem Alexandrinum in primo Stromateon, Romæ conditæ Epocha Fabiana convenerit in annum primum octavæ Olympiadis deſinentem: Si verò ducenti quadraginta quatuor, quot aſcripſerunt Dionyſius, & Livius, & ego antehac; hac ratione eadem proximè convenerit, initio anni primi ejuſdem Olympiadis, quaſi completis Olympiadibus ſeptem, ſive ſeptics quaternis annis ab earum Epochâ: ubi ipſam ſtatuere demum mihi viſum eſt. Erat verò tunc annus naturalis à mundi conditu termilleſimus ducenteſimus quinquageſimus ſeptimus, ac noſtræ Aſtronomicæ Periodi octodeſexcentenariæ ſextæ ducenteſimus nonageſimus ſeptimus, ſive poſterioris partis illius primus paulo ante inceptus, quo ipſo tendente ad finem, inivit annus primus regni Nabonazari Babylone, ubi fixa eſt Epocha annorum æquabilium ab Aſtronomis præcipuè celebrata: ita ut anni Nabonazari, tametſi anticipantes naturales ſolares ſingulis quadrienniis fere uno die, deinceps numero planè convenerint veris annis Romæ conditæ in quos inciderint

derint, per mille ac trecentos plus minus annos, quamdiu ſcilicet ipſa Roma ſub Regibus, Conſulibus, ac Imperatoribus viguit. Porrò autem eodem anno primo octavæ Olympiadis, primus decennalium Archontum Athenis Charops agebat Magiſtratus ſui annum quintum: Juxta Dionyſium bis ſub finem libri primi, conferentem primum ejus annum anno primo ſeptimæ Olympiadis, quo Daides Meſſenius ſtadio vicit, aut Daicles.

Cæterum viſum eſt pariter cum calculo annorum Romæ conditæ Fabiano, & Catonianum, & Varronianum vulgarem, atque etiam Marmoreorum Faſtorum, (neque enim, ut plerique recentiorum arbitrati videntur, habent omnino ſimilem diſpoſitionem annorum ſuperfluorum, ne eorum quidem quos alioqui communes habent;) ad ulteriorem marginem hujus à me digeſtæ ſeriei conſignare: ut ipſa non ſolum verum reſtitutum, ſed & vulgatos minus mendoſos quàm hactenus editi ſint, ex noſtrâ diligente Comitiorum, alias quidem anticipatorum, alias verò prolatatorum obſervatione, apud Dionyſium ac Livium præſertim, emendatos exhibeat. Quarta Olympiade Polychares Meſſenius vicit ſtadio, quod unicum adhuc Olympiis certamen fuit; ſub initium belli Meſſenici ſuſcepti à Lacedæmoniis, quaſi data occaſione partim ab eodem Polychare. Pauſanias Meſſenicis, ſive libro 4.

A. M. 3257. R. C. 1. 1. Olym. 8. 1. — Ol. 7. 1. Cat. 6. 4. Faſt. Mar. 6. 4. Varr. 6. 3

Anno termilleſimo ducenteſimo quinquageſimo ſeptimo ineunte à Mundi conditu, quaſi decimeſtri ante initium & celeberrimam Epocham Regni Nabonazari Babylone, juxta rationes noſtras, Romulus Iliæ, ſive Rheæ Sylviæ Sacerdotis Veſtalis, & incerti patris filius, ſive is paſtor erat, ſive id quod dicere nollet Romanus poeta Juvenalis, nempe latro, cœpit condere urbem Romam; ſcilicet Babylonem

lonem ipſam præcipuam ſive principalem, cujus illa antiquior erat tantum velut umbra; die undecimo ante Kalendas Menſis Maii, ſeu viceſimo primo Aprilis, Romanis feſto dicto Palilibus. Condita vero Urbe, cujus, fraterno primi maduerunt ſanguine muri, obtruncato utique Remo, inconditam & adjectam hominum facinoroſorum, & fugitivorum turbam Aſylo alliciens in civitatem aſcivit. E ſenioribus autem centum creavit Senatores, qui & Patres honoris cauſa dicerentur.

A. M. 3260. R. C. 4. Ol. 8. 4. Anno quarto Romæ conditæ, quum nullus Ol. 7. 4. C. 7. 3. F. M. 7. 4. V. finicimorum populorum dignaretur connubiorum ſocietate Romulidas terræ filios; ob raptas eorum, præcipue Sabinorum, atque Cenninenſium, Cruſtuminorum, & Antemnatium ad ludorum ſpectaculum invitatorum fœminas, ortum eſt primum bellum Sabinum. Eodemque anno Romulus Rex primus triumphum egit de Cenninenſibus, Cruſtuminis, & Antemnatibus: idemque primus occiſo Acrone Cenninenſium Rege, ſpolia opima Jovi retulit. Anno ſecundo Olympiadis nonæ, qua ſtadio vicit Xenodocus Meſſenius, anno quinto Archontis decennalis Athenis, Æſimedis Æſchyli filii initium factum eſt belli Meſſenici, Pauſan. Meſſenicis.

A. M. 3264. Ol. 9. 4. Anno octavo, R. C. Ol. 8, 4. C. 8. 3. F. M. 8. 2. V. ac ſecundo Æſimedis ſecundo decennalis Archontis Athenis, Titus Tatius Sabinorum Rex, à Romulo in regni Romani conſortium aſcitus eſt; & duplicatus Senatorum numerus.

A. M. 3269. Ol. 11. 1. Anno XIII. R. C. T. Tatius Sabinus Rex, poſt quinquenne regni Romani conſortium, interfectus eſt.

A.M. 3272. Ol. 11. 4. Anno XVI. R. C. Romulus Rex, confecto bello Camerino, ſecundum Triumphum egit de Camerinis, Kalendis ſextilibus.

A.M. 3276. Ol. 12. 4. Circa annum viceſimum R. C. & quartum Clidici tertii decennalis Archontis Athenis, Romulus Rex tertiò triumphavit de Veientibus & Fidenatibus, ipſoRege veientum in Triumphum ducto idibus octobris.

Anno primo Olympiadis 14. quâ Damon Corinthius ſtadio vicit, anno quarto decennalis Archontis Athenis Hippomenis completo, finem habuit prius bellum Meſſenicum, Meſſeniis linquentibus Ithomen poſt viginti annos belli. Pauſanias Meſſenicis.

A.M. 3283. Ol. 14. 3. Anno viceſimo ſeptimo R. C. ſive Regni Romuli & Epochæ Nabonazari, Babylone regnare cœpit Merodac Baladan, filius Baladanis, ſive Mardocempadus: atque Athenis quartus decennalis Archon conſtitutus eſt Hippomenes; quanquam Pauſanias Meſſeniacis, hunc quinquennio antea Archontem extitiſſe refert.

Decimaſextâ Olympiade, ſtadio vicit Pythagoras Lacon; Dionyſius libro ſecundo, ejus Olympiadis anno tertio initium Regni Numæ ſtatuens.

A.M. 3294. R. C. 38. Ol. 17. 2. Ol. 16. 1. C. 16. r. F. M. 15. 4. V. Anno termilleſimo ducenteſimo nonageſimo quarto à mundi conditu, ac ſecundo Leocratis quinti decennalis Archontis Athenis. Romulus Rex, (exactis regni ſui, & Romæ conditæ annis paulo amplius triginta ſeptem, juxta Livium, & Dionyſium, & Plutarchum, & alios) exercitum luſtrans nonis Quincilibus veteris anni Romani, coortâ vehemente & atrâ procellâ, (quam quidam Solis eclipſin interpretati ſunt, quæ juxta Tarrutii calculum Chaldaico aſtronomicum contigiſſet anno quinquageſimo quinto

quinto ætatis ejus,utpote triceſimo primo Epochæ Nabonazari, circa decimum nonum diem menſis Choeac, an potius nonum diem Mechir, juxta Chaldaicum *computum* annorum æquabilium 54. menſis 1. dierum 16. Ægyptiorum antiquioris, ac ſextum Junii Juliani) è medio ſublatus,& ut fuit ſuſpicio , à Senatoribus ſive patribus ſuis diſcerptus : poſtea autem divorum numero aſcriptus , & Quirinus appellatus eſt.

A. M. 3295. R. C. 39. Ol. 17. 3 Anno triceſimo nono Romæ conditæ poſt Ol. 16. 3. C. 16. 2. F. M. 16. 1. V. unius anni interregnum , per quinos dies viciſſim apud patres actum, Numa Pompilius Pomponis filius, Sabinus , ſecundus Romæ rex Creatus eſt. Eodem autem anno nempe tertio Olympiadis decimæ ſeptimæ , uti refert Dionyſius libro ſecundo , condita eſt urbs Croton in Italiâ,ubi poſtea demum claruit Pythagoras Philoſophus ; unde videtur orta opinio Numam egiſſe Crotone , tunc quando ad regnum Romanum electus & Evectus eſt. Is vero circa regni ſui initium , pace populo Romano partâ, Templum Jani, cujus fores apertæ belli , opertæ pacis indices eſſent, primus ipſe clauſit. Idemque anni Romani rationem vitiatam interpolavit ; dies faſtos, & nefaſtos , leges, ſacra , cæremonias , & ritus ſuperſtitioſos inſtituit ; ac Pontifices , Augures , Flammes , Salios , Veſtales , alioſque Sacerdotes creavit , & per collegia diſtribuit. Ac primum quidem Pontificem Maximum , Numam Marcium generumſuum fecit.

A. M. 3303. Ol. 19. 3. Anno XLVII. R. C. ac IX. regni Numæ , ſextus decennalis Archon Athenis conſtitutus eſt Apſander.

A. M. 3313. Ol. 22. 1. Anno LVII. R. C. ac XIX. regni numæ, ſeptimus , & poſtremus decennalis Archon Athenis conſtitutus eſt Eryxias. Anno quarto

Olympiadis 23. quâ Icarus Hypereſienſis ſtadio vicit, Archonte jam annuo Athenis Tleſiâ, factum eſt initium ſecundi belli Meſſenici annis 29. poſt captam Ithomen, Pauſani Meſſen.

A. M. 3321. Ol. 24. 1. Marmor Arundelianum exhibet primum Athenis annuum Archontem Creontem.

A. M. 3323. Ol. 24. 3. Anno LXVII. R. C. XXIX. regni Numæ, juxta calculum Dionyſii, Athenis mutatâ formâ Reipublicæ primus annuus Archon conſtitutus eſt Creon; quanquam Pauſanias in Meſſeniacis, Tleſiam Creonte haud dubio poſteriorem, Archontem annuum referens ad quartum annum Olympiadis viceſimæ tertiæ, id ſaltem integrâ Olympiade antea factum ſignificat. Atqui Marmor Arundelianum hoc anno Tertium Archontem annuum exhibet Lyſiam. *Forſitan hic Lyſias cognomine fuerit idem qui in Pauſaniâ legitur Tleſiâs.*

A. M. 3334. Ol. 27. 2. Anno LXXVIII. R. C. ac XL. regni Numæ, Athenis Archon fuit Leoſtratus, quem Dionyſius fere initio libri tertii, aſcribit initio regni Tulli Hoſtilii. Quâ Olympiade Eurybates Athenienſis ſtadio vicit.

A. M. 3336. Ol. 27. 4. Anno LXXX. R. C. ac XLII. regni Numæ, Athenis Archon fuit Piſiſtratus. Pauſanias libro ſecundo in Argolicis, anno quarto ejus Olympiadis. Quâ Eurybotus Athenienſis ſtadio vicit.

A. M. 3337. Ol. 28. 1. Anno LXXXI. R. C. ac XLIII. regni Numæ, Athenis Archon fuit Autoſthenes; anno primo Olympiadis 28. quâ ſtadio vicit Chionis Lacon: quo anno finem habuit poſterius bellum

lum Meſſenicum, captâ Irâ poſt undecim annos obſidionis. Pauſan. Meſſen.

A. M. 3338. R. C. 82. Ol. 28. 2. Anno termilleſimo trecenteſimo triceſimo Ol. 27. 2. C. 27. 1. F. M. 26. 4. V. octavo, à Mundi conditu, & octogeſimoſecundo Conditæ Romæ, mortuo Numâ Pompilio, poſtquam regnaverat annos quadraginta tres, tertius Romæ Rex creatus eſt Tullus Hoſtilius. Is bella reparans, Jani Templum aperuit, & diſciplinam militarem formavit, urbiſque pomærium produxit.

A. M. 3341. Ol. 29. 1. Circa annum LXXXV. R. C. Tullus Hoſtilius Rex de Albanis debellatis, quo bello commiſſa erat celebris illa tergeminorum Horatiorum & Curatiorum pugna, Triumphum egit. Et circa eundem annum primum Olympiadis viceſimæ nonæ, quâ Chionis Lacon iterum ſtadio vicit, Athenis Archon fuit Miltiades. Pauſan. Meſſen.

A. M. 3346. Ol. 30. 2. Circa annum XC. R. C. Tullus Rex ſecundo Triumphavit de Fidenatibus: dirutâ Urbe Longâ Albâ propter Metii Suffetii Albanorum ducis proditionem. Eodemque anno ſecundo Olympiadis 30. quâ Chionis Lacon tertium ſtadio vicit Athenis Archonte iterum Miltiade. Phigaliam Arcadiæ Urbem à Lacedæmoniis captam refert, Pauſan. in Arcadicis.

A. M. 3351. Ol. 31. 3. Circa annum XCV. R. C. Tullus Rex tertio Triumphavit de Sabinis.

A. M. 3357. Ol. 33. 1. Athenis *Archon*, *Simonides* vel *Simon.*

A. M. 3360. Ol. 33. 4. Marmor. Arundel. exhibet Archontem Athenis *Dropidem.*

A. M. 3365. Ol. 35. 2. Anno CXX. R. C. & XXIX. regni Tulli Hoſtilii, Athenis Archon fuit Damaſias, quando Thales primus ſapiens appellatus natus eſt, uti refert Diogenes Laertius in vitâ Thaletis; auctore Demetrio Phalereo in Archontum Catalogo, ſed natus anno 1. hujus Olympiadis, Apollodoro auctore in Chronicis. Dionyſius libro tertio Anci Marci regni initium ſtatuit Archonte Athenis Damaſiâ anno 2. Olym. 35. quâ ſtadio vicit ſphærus Lacedæmonius.

A. M. 3369. Ol. 36. 1. Athenis Baſileus, ſive Archon Exænetus. Murſius ex Antigono Caryſtio, vid. 10. l.

A. M. 3370. R. C. 114. Ol. 36. 2. Anno termilleſimo trecenteſimo ſeptuageſimo Ol. 35. 2. C. 35. 1. F. M. 34. 4. V. à conditu Mundi, ac centeſimo decimo quarto Romæ conditæ, Tullo Hoſtilio abſumpto per incendium cum domo ſuâ, ut creditum eſt, ictu fulminis, poſtquam regnaverat triginta duos annos, quartus Romæ Rex creatus eſt Ancus Marcius, Numæ Pompilii Regis è filiâ, & Numâ Marcio Pontifice Maximo nepos. Id unique Urbis pomærium ampliavit.

A. M. 3373. Ol. 37. 1. Circa annum CXVII. R. C. Ancus Marcius Rex confecto bello Latino, & veiente, triumphum egit de veientibus.

A. M. 3376. Ol. 37. 4. Circa annum CXX. R. C. Ancus Rex ſecundo triumphavit de Sabinis.

A. M. 3379. Ol. 38. 3. Anno CXXIII. Romæ conditæ, & Epochæ Nabonazari, ac x. regui Anci Marcii, Babylone regnare incipit Nabopollaſar, pater Nabuchodonoſari Magni.

A. M. 3381. Ol. 39. 1. Athenis Archon, & Legiſlator fuit Draco. Clem. 1. Stromateo. Tatianus.

A. M. 3383. Ol. 39. 3. Circa annum CXXVII. R. C. Ancus Marcius Rex anno XIV. regni ſui oſtiam Emporium in ripâ Tiberis, & maris littore, decimo ſexto lapide ab Urbe Roma, condidit.

A. M. 3390. Ol. 41. 2. Anno CXXXIV. R. C. ac XXI regni Anci Marcii, Athenis Archon fuit Heniochides: quo Dionyſius libro tertio ſtatuit initium regni Lucii Tarquinii Priſci anno 2. Ol. 41. quâ Cleonides Thebanus ſtadio vicit.

A. M. 3390. R. C. 138. Ol. 42. 2. Ol. 41. 2. C. 41. 1. F. M. 40. 4. V. Anno termilleſimo trecenteſimo nonageſimo quarto, ac centeſimo triceſimo octavo Romæ conditæ, mortuo Anco Marcio, poſtquam regnaverat viginti quatuor annos, quintus Romæ Rex, creatus eſt L. Tarquinius, Demarati Corinthii filius, qui poſtea appellatus eſt Priſcus. Iſque numerum Senatorum, tertio centenario auxit.

A. M. 3400. Ol. 43. 4. Marm. Arundelianum exhibet Archontem Athenis Ariſtoclem; Lydorum regnum obtinente Halyatte, pauloquepoſtea Critia primo.

A. M. 3045. Ol. 45. 1. Athenis Archon Megacles, Plutarchus, in Solonis vitâ.

A. M. 3410. Ol. 46. 2. Circa annum CLIV. R. C. quo Athenis aliquanto poſt Megaclem, Archon fuit Philombrotus, juxta Plutarchum in vitâ Solonis, Tarquinius Rex Triumphum egit de Latinis.

A. M.

A. M. 3411. Ol. 46. 3. Anno CLV. R. C. & XVIII. regni Tarquinii Priſci, Athenis, proximus Philombroto, Archon, & Legiſlator fuit Solon, auctore Soſicrate apud Laertium in ejus vitâ, & Plutarchô in Solone. Annoque inſequente Dropides Solonis frater. Meurſ. ex Philoſtrato, *an præcedente Critia.*

Itaque anno inſequente Eucrates, nempe anno primo Olympiadis 47. autore Soſicrate apud Laertium in vitâ Anacharſis, quem eo anno Athenas veniſſe ſcribit.

A. M. 3414. Ol. 47. 2. Marm: Arund. exhibet Archontem Athenis Simonem.

A. M. 3417. Ol. 48. 1. Circa annum CLXI. R. C. qao Athenis Archon fuit Phænippus; (juxta Clementem Alexandrinum primo Stromateo, & ex eo Euſebeum in Chronico.) Tarquinius Rex ſecundo Triumphavit de Etruſcis : â quibus etiam Imperii inſignia, & ornâmenta triumphalia retulit.

A. M. 3423. Ol. 49. 3. Marmor. Arund. exhibet Archontem Athenis Damaſiam ſecundum primâ Pithiade coronariâ.

A. M. 3427. Ol. 50. 3 Circa annum CLXXI. R. C. Tarquinius rex tertio Triumphavit de Sabinis, idibus ſextilibus.

A. M. 3428. Ol. 50. 4. Anno CLXXII. R. C. & XXXV. regni Tarquinii Priſci, Athenis Archon fuit Archeſtratides. Dionyſius initio libri quartieo Archonte, & anno 4. Olymp. 50. (quâ Epitelides Lucon ſtadio vicit.) regni Servii Tullii initium ſtatuit.

A. M. 3432. R. C. 176. Ol. 51. 4. Anno termilleſimo quadringenteſimo triceſimo Ol. 50. 4. C. 50. 2. V. 175. F. M.

ſecundo

ſecundo à conditu Mundi, & centeſimo ſeptuageſimo ſexto Romæ conditæ, interfecto Lucio Tarquinio Priſco, anno regni ſui triceſimo octavo quaſi completo juxta Dioniſium & Livium, ſed tantummodo inchoato juxta Faſtos Marmoreos, Solinum, & alias ideoque item CLXXV. R. C. atque perinde ac juxta Varronem, anno ſecundo Olympiadis quinquageſimæ, ſextus Romæ regnum occupavit Servius Tullius, Tarquinii gener. Iſque prolato urbis pomærio murum ejus à Tarquinio inchoatum perfecit, quo demum ſeptem illos celebratos montes complexus eſt.

A. M. 3435. Ol. Anno CLXXIX. R. C. & IV regni Servii Tullii, Athenis Archon fuit Ariſtodemus, ſive potius Ariſtomenes. Laertius in vitâ Pittaci quem eo anno mortuum refert.

A. M. 3438. Ol. 53. 2. Anno CLXXXII. R. C. Servius Tullius rex Triumphum egit de Etruſcis, VI. Kalendas Decembris.

A. M. 3442. Ol. 54. 2. Anno CLXXXVI. R. C. Servius Rex ſecundo Triumphavit de Etruſcis VIII. Kalendas Iunii.

A. M. 3443. Ol. 54. 3. Circa annum CLXXXVII. R. C. quo Athenis Archon 186. F. M. fuit Hippoclides, & Panathenæa inſtituta, juxta Marcellinum in vitâ Thucydidis, Servius Rex tertio Triumphavit, item de Etruſcis, IV. nonas incertum quas

Eodem anno, regni ſui duodecimo, Servius primus civium Romanarum Cenſum inſtituit, egitque; & luſtrum fecit primum.

A. M. 3444. Ol. 54. 4. Marmor Arundelianum, licet mutilum, exhibere videtur Archontem Athenis Komiam,

miam, ad initium Tyrannidis Piſiſtrati Athenis, ſuffragante Plutarcho in fine vitæ Solonis. Anno autem proxime ſequente, nempe 3445. Ol. 55. 1. idem Plutarchus ibidem aſſerit Archontem Hegeſiſtratum.

A. M. 3449. Ol. 56. 1. Anno CXCIII. ac XVIII. regni Servii, Athenis Archon fuit Euthydemus; at Marm. Arundelian. Demus, Seldeno interprete, populus. Eo autem anno & Archonte, Chilonem ſapientem fuiſſe primum Ephorum Lacedæmone, Pamphila auctore refert Laertius in ejus vitâ.

A. M. 3453. Ol. 57. 1. Circa annum CXCVII. R. C. Servius Tullius Rex videtur egiſſe ſecundum cenſum, & ſecundum feciſſe luſtrum.

A. M. 3457. Ol. 58. 1. Anno CCI. R. C. ac XXVI. regni Servii, Athenis Archon fuit Erxiclides, anno 1. Olymp. 58. quâ Diognetus Crotoniates ſtadio vicit, quo tempore quartum Templum Delphis arſiſſe refert Pauſanias, in Phocicis, ſive l. 10.

A. M. 3461. Ol. 59. 3. Circa annum CCVII. R. C. Servius Rex videtur tertium egiſſe Cenſum, & Luſtrum condidiſſe tertium.

Circa A. M. 3469. Ol. 61. Mar. Arund. Athenis fuit Archon-næus, ſive ·cæus, prior forte Alcæus.

Eadem vero Olympiade Athenis Archon fuit Thericles, juxta Diod. Sic. ab H. Valleſio editum.

A. M. 3472. Ol. 61. 4. Annum CCXVI. R. C. ac XLI. regni Servii Athenis Archon, fuit Heraclius, ſive Heraclides, Dionyſius fere medio libri quarti, eo Archonte, & anno quarto Olympiadis 61. quâ Agatharchus Corcyræus ſtadio vicit ſtatuit initium Regni Tarquinii ſuperbi.

A. M.

A. M. 3473. Ol. 62. 1. Circa annum CCXVII. R. C. Servius Rex videtur egiſſe quartum cenſum, & luſtrum feciſſe quartum. Eodem anno Milo Crotoniates, luctâ vicit Olympia: ac deinceps Olympia ſexies, Pythia ſexies. Iſthmia decies, Nemæa novies.

A. M. 3476. R. C. 220. Ol. 63. 4. Anno termilleſimo quadringenteſimo ſeptuageſimo ſexto, à Mundi Conditu, ac ducenteſimo viceſimo conditæ Romæ, interjecto Servio Tullio, poſtquam regnaverat quadraginta quatuor annos, regnum Romanorum occupavit, Lucius Tarquinius Briſci filius ſive Nepos, Servii Tullii gener. qui poſtea appellatus eſt ſuperbus. Is autem libros Sibyllinos nimio pretio oblatos primum repudians, demum è pluribus reliquos accepit. Eoſque Duumviris Sacrorum Servandos, ac difficilibus Reip. temporibus inſpiciendos commiſit. Ol. 61. 4. C. 61. V F. 219. F. M.

A. M. 3481. Ol. 64. 1. Circa annum CCXXV. R. C. quo Athenis Archon fuit etiam Miltiades, juxta Dionyſium fere initio. l. 7. quando Cumas Etruſci & umbri occupare ſunt conati, Tarquinius Superbus Rex Triumphum egit de volscis. Idemque poſtea ſecundo Triumphavit de Sabinis.

Circa annum 3494. ac Olympiadem 66. Athenis Archon Piſiſtratus. Hippiæ Tyranni filius, ejuſdem memoriale conſtruxit altare, Pythii Apollinis in Delo, cum hâc inſcriptione, auctore Thucydide l. 6. Μνῆμα τόδης ἀρχῆς πεισιςράτῳ ἱππίυ ἡ ὀς θῆκεν Απόλλωνῳ πυθίυ ἐν τεμένει.

A. M. 3495. Ol. 67. 3. Milo Athletes Crotoniatum Dux, victis clariſſimo prælio Sybaritis, eorum urbem cæpit, & diripuit.

Circa A. M. 3496. Ol. 67. 3. Athenis Archon fuit Iſagoras. Marmor. Arund. Lyd. an ille Iſagoras anni inſequentis Archon?

A. M. 3497. Ol. 68. 1. Annô CCXLI. R. C. ac XXII. regni Tarquinii Superbi, Athenis Archon fuit Iſagoras; ut Iſagrus, juxta Dionyſium ſub finem libri primi, & juxta eundem initio libri quinti Iſagras, initio Olympiadis 68. in quâ Iſtomachus an Iſchomachus Crotoniates ſtadio vicit. Primi Romæ Conſules.

A. M. 3500. Ol. 68. 4. Anno CCXLIV. R C. Tarquinius Superbus Rex Templum Capitolinum Jovi condidit.

A. M. 3501. R. C. 245. Ol. Ol. 69. 1. Ol. 68. 1. C. 67. 3. V. F. M. 244. F. M. Anno termilleſimo quingenteſimo primo à conditu Mundi, circa finem ducenteſimi quadrageſimi quarti, ac initium ducenteſimi quadrageſimi quinti anni à cæpta condi urbe Româ juxta Dionyſium Halicarnaſſeum, ac T. Livium, atque circa initium ſexageſimæ nonæ græcorum Olympiadis, juxta Calculum Q. Fabii Pictoris, & quidem ſub illius initium, noſtrâ modo interpretatione; Tarquinio Superbo poſtquam regnaverat viginti quinque annos, ob ſuam Tyrannipem & filii qui Lucretiam matronam conſtupraverat libidinem, exacto Urbe, & regno, Romæ Conſules primum creati ſunt, die ſexto ante Kalendas Martias, utpote quadrimeſtri ante finem anni nimirum Olympiadici, uti refert Dionyſius initio libri quinti, circa ſecundum menſem naturalem à vere, ut annus Romanus tunc agebatur. Quod enim Sigonius, Marlianus, Pyghius, & alii ſub Junium menſem id factum arbitrantur, auctore præcipue Macrobio referente quosdam putaſſe menſem Junium dictum eſſe à Junio Bruto; qui ejus Kalendis, pulſo Tarquinio, ſacrum Carnæ deæ voti reus fecerit: illorum qui ita putaverint errorem redarguunt ipſi Faſti Marmorei, referentes ſecundum

ſecundum Triumphum Servii Tullii regis, ſub Kalendas menſis jam tunc appellati Junii. Cæterùm iidem Faſti Marmorei, & ſecundum eas antiqua Chronologia apud Clementem Alexandrinum, cum Solino, Rufo, Eutropio, aliiſque, videntur ſtatuiſſe Reges axactos dncentis quadraginta tribus annis ab Urbe conditâ; tanquam qui æquè Tarquinii Priſci regno, atque Romuli aſſignaverint tantummodò triginta ſeptem annos. Scaliger verò iſtic pluribus modis erravit, tum quod illorum Faſtorum auctorem, pariter ac Dionyſium Catoniana Palilia ſequi putavit; tum quod inter Palilia Varroniana, ac Catoniana unius duntaxat anni differentiam poſuit, ac Catoniana ad finem ſextæ Olympiadis retulit; tum denique quod illam unius anni differentiam inter Catonem, & Varronem, tempori quo regnatum Romæ eſſet ita imputavit, quaſi Varro quidem id annis ducentis quadraginta quatuor definiviſſet, Cato autem ducentis quadraginta tribus tantummodo, contra diſerta Dionyſiii Catonem ſecuti verba pluribus locis, nempe duobus vel tribus libro primo, & alias in fine quarti, ac initio quinti. Quòd autem, ubi Cenſorinus capite decimo ſeptimo libri de die natali, ſcripſit de Ludis Secularibus in hæc verba, *Præſertim quum ab Vrbis rrimcrdiis ad Reges exactos, annos (legendum annis, vel per annos) CCXLIV. factos eſſe (nempe Ludos Sæculares,) nemo ſit auctor*; inde idem Scaliger libro tertio Canonum Chronologiæ Iſagogicorum concluſit, Cenſorini teſtimonio neminem auctorem fuiſſe, ab Urbis conditu, ad Rsgifugium transactos eſſe CCXLIV. annos: utique antiquum obtinuit in malè interpretando bonos auctores; ac videtur apertè refelli non ſolum diſertis verbis Dionyſiii, ſed etiam oratione Appii Claudii Craſſi, in fiue ſexti libri hiſtoriæ Livianæ, dicentis, Licinii Sextiique Tribunorum plebis annos in perpetuâ poteſtate tanquam Regum in Capitolio numerari; unde appatet ſane Re-

 gum

gum annos publico monumento in Capitolio exaratos fuiſſe.

A. M. 3501. Ol. 68. 1. Athenis Archon Aceſtorides, juxta Dionyſium l. 5. Archon Aceſtorides annos Ol. 69. 1. quâ Iſchomachus Crotoniates ſtadio iterum vicit.

R. C. 245. 444. F. M. Conſules { L. Junius Brutus. L. Tarquinius Collatinus. } Ol. 68. 1. C. 67. 3. V. F. M.

Eo autem tempore Pontifex Maximus fuit C. Papirius. Iis vero Conſulibus primus Rex ſacrorum, ſive Sacrificus, aut Sacrificulus creatus eſt Manius Papirius, unus è ſenioribus Patriciis; itemq; populi ſuffragio primum creati ſunt duo Quæſtores, qui publicum ærarium curarent. Cæterum Tarquinio Conſule, quanquam Lucretiæ conſtupratæ & interfectæ marito, ob ſuſpectum vel inviſum nomen paulo poſt abdicare coacto à Collegâ, Conſul factus eſt P. Valerius voluſi filius, qui deinde in eo Magiſtratu appellatus eſt Poplicola: ac leges populares tulit cum alias tum illam de provocatione ad populum adverſus quemcunque Magiſtratum. Porro autem Bruto altero Conſule occiſo in prælio contra Tarquinium quondam Regem & Veientes, pridiè Kalendas Maias; (neutiquam vero Martias, ut mendosè apud Plutarchum in vitâ Poplicolæ legi, è meſſe ejuſdem anni jam tunc tranſactâ certum eſt;) quibus ipſis Kalendis, de iiſdem prælio quanquam ancipiti ſuperatis Conſulum primus Triumphavit Valerius: in illius locum Conſul factus eſt Sp. Lucretius Tricipitinus, eoque mox mortuo M. Horatius Pulvillus. Hic autem Capitolium à ſuperbo rege ædificatum dedicavit, idibus ſeptembris ejuſdem anni; uti refert non modo Plutarchus, ſed & Livius initio ſeptimi libri, & Plinius libro triceſimo tertio, annum inde centeſimum quartum numerans CCCIII. R. C. quanquam Dionyſius Horatium ſecundo Conſulem anno tertio ab ejectis Regibus,

Regibus, (an quia ſynchroniſmi noſtro calculo ætatis Urbis magis faventes ita coegerant?) illud dedicaſſe ſcribit. Sed & eodem anno ſtatim poſt ejectum ex Urbe Regium nomen, primum fædus inter Romanos, & Pœnos ſive Carthaginienſes initium eſſe auctor eſt Polybius libro tertio; & quidem annis 28. antequam Xerxes invaderet Græciam.

A. M. 3502. Ol. 69. 2. Athenis Archon.

R. C. 246. 245. F. M. Coſſ. { P. Valerius Voluſi f. Poplicola. II / T. Lucretius Tricipitinus. } Ol. 68. 1. C. 67. 4. V. F. M.

Hi Conſules cenſum egerunt, ac luſtrum fecerunt quintum. Iiſdemque Conſulibus geſtum eſt bellum Etruſcum, cum Rege Porſenâ, Tarquiniorum reducendorum causâ: præcipuè celebratum ob facinora M. Horatii Coclitis, C. Mucii Scævolæ, & Clæliæ Virginis, quod Dionyſius refert ad ſequentes Conſules.

A. M. 3503 Ol. 69. 3. Athenis Archon.

R. C. 247. 246. F. M. Coſſ. { P. Valerius Poplicola III / M. Horatius Pulvillus II. } Ol. 68. 3. C. 68. 1. V. F. M.

Horatii loco apud Livium eſt P. Lucretius. Juxra quem etiam iiſdem Conſulibus, Porſena Rex cum Romanis pacem fecit.

A. M. 3504. Ol. 69. 4. Athenis Archon.

R. C. 248. 247. F. M. Coſſ. { Sp. Lartius Flavus, ſive Rufus / T. Herminius Aquili } Ol. 68. 3. C. 68. 2. V. F. M.

Ii Conſules omiſſi ſunt apud Livium, negligentiâ ut apparet librariorum.

A. M. 3505. Ol. 70. 1. Athenis Archon. Myrus. Dionyſius l. 5. Nicias Locrenſis opuntius ſtadio vicit.

R. C. 249. 248. F. M. Coſſ. { M. Valerius Voluſus / P. Poſtumius Tubertus } Ol. 69. 1. C. 68. 3. V. F. M.

Eorum

Eorum Conſulum (quorum Valerius fuit Poplicolæ frater) uterque eodem anno triumphavit de Sabinis bello victis.

A. M. 3506. Ol. 70. 2. Athenis Archon.

R. C. 250. 249. F. M.	Coſſ.	P. Valerius Poplicola. IV T. Lucretius Tricipitinus.	Ol. 69. 2. C. 68. 4. V. F. M.

Eorum Coſſ. etiam vel uterque, vel ſaltem alter, ſcilicet Poplicola iterum Triumphavit de Sabinis, & Veientibus denuo victis, ſub nonas Maii. Iiſdem vero Coſſ. & ducenteſimo quinquageſimo anno, R. C. primos Ludos Sæculares factos eſſe juxta Valerium Antiatem, apud Cenſorinum, collatum cum Valerio Maximo libro ſecundo, & Plutarcho in vitâ Poplicolæ, apparet, uti obſervavit Cuſpinianus.

A. M. 3507. 3. Ol. 70. 3. Athenis Archon.

R. C. 251. 250. F. M.	Coſſ.	P. Poſtumius Tubertus. II. Agrippa Menenius Lanatus.	Ol. 69. 3. C. 69. 1. V. F. M.

Eorum Coſſ. devictis itidem Sabinis, alter, Poſtumius primus ovans urbem ingreſſus eſt, tertio nonas Aprilis; alter autem, Menenius triumphavit die proxime ſequente pridie nonas.

A. M. 3508. Ol. 70. 4. Athenis Archon.

R. C. 252. 251. F. M.	Coſſ.	Opiter Virginius Tricoſtus Sp. Caſſius Piſcellinus.	Ol. 69. 4. C. 69. 2. V. F. M.

Eo anno de Sabinis debellatis ſaltem triumphavit alter conſulum Caſſius: an verò etiam Virginius de Camerinis & Auruncis triumphavit, ambigitur. Eodem anno Leotychides, pulſo Demarato, regnum Spartæ obtinuit.

A. M. 3509. Ol. 71. 1. Athenis Archon Hipparchus, Dionyſius fine l. 5. & intiitio 6. ſtadio vicit Tiſicra-es Crotoniates.

R. C.

R. C. 253. 52. F. M. Coſſ. { Poſtumus Cominius Auruncus / T. Lartius Flavus } Ol. 70. 1. C. 69. 3. V. F. M.

Eo anno refert Livius T. Lartium Flavum ex conſule primum Dictatorem creatum eſſe, primum autem Magiſtrum equitum ab eo dictum Sp. Caſſium Vicellinum & ipſum conſularem; ſeditionis popularis ſedandæ, & rei militaris contra Tarquinienſes ac Latinos duce octavio Manilio, Superbi quondam regis genero, bellum denuo molientes gerendæ cauſa: quod quidem Dionyſius eodem ferro anno Olympiadico, ſed ſecundo Lartii poſt triennium conſulatu, itidem ut apparet propter Synchroniſmos Fabiano & noſtro faſtorum calculo magis faventes, retulit: Lartius autem Dictator cenſum egit, ac luſtrum fecit ſextum..

A. M. 3500. Ol. 71. 1. Athenis Archon Philippus ſcil. eſt Pythocritus, Marmor. Arund. Et auctore vitæ Sophoclis referente eum in hoc anno natum.

R. C. 254. 253. F. M. Coſſ. { Servius Sulpitius Camerinus / Manius Tullius Longus. } Ol. 70. 2. C. 69. 4. V. F. M.

Iis conſulibus ſervorum conjuratio de reducendo Tarquinio facta, & mox detecta eſt; Tullius vero Conſul ſub finem anni in magiſtratu mortuus eſt; eum autem annum Marcus Tullius Cicero, in Bruto, decimum poſt reges exactos fuiſſe refert.

A. M. 3511. Ol. 71. 3. Athenis Archon Lacratides.

R. C. 255. 1254 F. M. Coſſ. { P. Veturius Geminus. / T. Æbutius Helua vel Elua. } Ol. 70. 3. C. 70. 1. V. F. M.

Iis coſſ. Fidenas obſeſſas, Cruſtumeriam captam, Præneſte ab Latinis ad Romanos deſciviſſe refert Livius: etiamq; Poſtumium dictatorem creatum, ſed hæſitanter.

A. M. 3512. Ol. 71. 4. Athenis Archon Themiſtocles, ita Dionyſius, l. 6. ante initium Olympiades

D The-

72. qua Tiſicrates Crotoniates ſtadio vicit, anno ſequente pugna Marathonia ſcilicet, omnino autem videtur hic Themiſtocles fuiſſe frater Neoclis patris Themiſtoclis illius celeberrimi, ejuſque patruus cujus ipſe meminit in epiſtola ad Leagrum.

R. C. 256. 255. F. M.	Coſſ.	T. Lartius Flavus II Q. Cloelius Siculus	Ol. 70. 4. C. 70. 2. V. F. M.

Iis Coſſ. Fidenatum deditionem factam refert Dionyſius.

A. M. 3513. Ol. 72. 1. Athenis Archon Diognetus, ita Dionyſius l. 6.

R. C. 257. 256. F. M.	Coſſ.	Aulus Sempronius Atratinus M. Minucius Augurinus.	Ol. 71. 1. C. 70. 3 V. F. M.

Iis Coſſ. æde Saturno dedicata inſtitutum eſt feſtum Saturnaliorum.

A. M. 3514 Ol. 72. 2. Athenis Archon, Hybrilides. At vero iſtic Marm. Arund. pugna Marathonia, Archonte Phænippo ſecundo; juxta Plutarchum in vita Ariſtidis, Gelon obtinuit tyrannidem in Sicilia, ita Dionyſius ferè initio lib. 10. attamen Pauſanias quoque libro 6. ſive Eliacorum priore, Gelonem Dinomenis filium contendit eodem Athenis Archonte Hybrilide, eodemque anno ſecundo Olympiadis 72. qua Tiſicrates Crotoniates ſtadio vicit, Syracuſis tyrannidem obtinuiſſe: ideoque Gelonem Dinomenis filium Gelonem qui curſu vicerat Ol. 17. 3. fuiſſe privatum quempiam Gelonem, alium à tyranno. Sed nimirum Geloi adſcriptio evincit Gelonem tyrannum nondum, anno 2. Ol. 72. tyrannide Syracuſis potitum eſſe.

R. C. 258. 257. F. M.	Coſſ.	A. Poſtumius Albus. T. Virginius Tricoſtus.	Ol. 71. 2. C. 70. 4. V. F. M.

Eo anno referente Dionyſio nec multum refragante

Livio

Livio, A. Poſtumius Albus ex conſule dictator dictus, cum T. Æbutio Helua magiſtro Equitum, de Latinorum amplius triginta millibus unà cum duce Manilio Tarquinii genero in prælio, idibus Quintilibus, ad lacum Regillum occiſis, primus Dictator triumphavit, atque cognomen Regillenſis adeptus eſt.

A. M. 3315. Ol. 72. 3. Athenis Archon. Iſtic Marm. Arun. Ariſtides, juxta Plutarchum in vita Ariſtidis.

R. C. 259. 258. F. M. Coſſ. { Ap. Claudius Sabinus Reginenſis / P. Servilius Priſcus } Ol. 71. 3. C. 71. 1. V. F. M.

Eo demum anno (quem CCLIX. R. C. numerat Plinius libro tricéſimo quinto) mortuus fertur Tarquinius Superbus quondam Rex Romanus. Conſulem verò Servilium de Volſcis devictis injuſſu Senatus primum triumphâſſe refert Dionyſius.

A. M. 3516. Ol. 72. 4. Athenis Archon Hibrilides. Meurſus, Phædon, ſed non erat ille ante 13. poſt huuc annum.

R. C. 260. 259. F. M. Coſſ. { A. Virginis Tricoſtus Cælimontanus / T. Veturius Geminus Cicurinus. } Ol. 71. 4. C. 71. 2. V. F. M.

Eo anno, quem Dionyſius libro ſexto numerat CCLX. R. C.

Faſti vero Marmorei CCLIX. plebe Romana ſeditiosè agente contra patricium ordinem, à quo ſe oppreſſam cauſabatur propter nexos cauſa æris alieni contracti ex fœnore; ac inſtantibus hoſtibus Volscis Æquis & Sabinis; Dictator creatus Manius Valerius Voluſus, & ipſe Poplicolæ frater, cum Q. Servilio Priſco Magiſtro Equitum, de Sabinis triumphavit: & in eâ dictatura (quem ante finitum tempus ſemeſtre depoſuit) Maximus cognominatus eſt. Eodem autem anno naturali, atque etiam Romano cæpto à Januario aut Martio, nempe decimo ſexto poſt regifugium, teſte Cicerone in oratione Cornelianâ apud Aſconium

 Pædianum,

Pædianum, atque Eutropio, verum ſequente anno Romæ conditæ incepto à Palilibus, ideoque poſt exactos reges decimo ſeptimo juxta Dionyſium atque faſtas marmoreos, facta ex ſeditione plebis Romanæ ſeceſſione in Sacrum montem, Kalendis ſeptembris anticipatis, teſte eodem ipſo Dionyſio, ſexto libro, circa naturalem menſem octavum, nempe poſt Autumni æquinoctium juxta eundem initio libri ſeptimi, alii conſules creati ſunt.

R. C. 260. Coſſ. 261. C. V.	Sp. Caſſius Viſcellinus II. Poſtumus Cominius Auruncus.	Ol. 72. 1. C. 71. 3. V. F. M.

Inde autem, cum etiam ſequentium annorum conſules magiſtratum inierint eodem menſe Septembre, Faſtorum Marmoreorum calculus, qui ab initio regni Servii Tullii unum annum anticipavit, jam rurſum noſtro convenit; ac viciſſim Catonianus ſive Dionyſianus, atq; Varronianus vulgaris, qui hactenus noſtro conveniebat, jam excedit uno anno, quoad numerum annorum Romæ conditæ, alioquin uno anno Olympiadico propius accedens.

Iis vero Coſſ. plebe reconciliata Patriciis oratione Menenii Agrippæ, primum creati ſunt Tribuni plebis duo, die quarto Idus Decembris: qui dies horum comitiis ab eo tempore perpetuo obſervatus eſt teſtæ Dionyſio, libro ſexto, aliiſque: nimirum exceptis fortè pauculis annis poſt decemvirorum abdicationem. Pauloque poſt creati ſunt etiam duo Ædiles plebis primi. Iidem autem conſules cenſum egerunt, & luſtrum fecerunt ſeptimum.

A. M. 3317. Ol. 73. 1. Athenis Archon Anchiſes: ita Dionyſius initio libri 8. Aſtylus Crotoniates ſtadio vicit.

R. C 261. Ol. Coſſ. 262. 2. C. V.	T. Geganius Macerinus P. Minucius Augurinus.	Ol. 72. 2. C. 71. 4. V. F. M.

Iis Coſſ. ex neglecta ſeditionis tempore agricultu-râ annonæ caritas, & ex fame peſtis Romæ invaluit.

A. M. 3518. Ol. 72. 2. Athenis Archon Lyd. an hic demum Philippus. Ol. eſſe ιβ΄. τρίτῃ pro πρώτῃ ſuffragante Suida; biennio ante Themiſtoclem, ferme anno 40. ætatis Æſchyli.

R. C. 262. 263. C. V. Coſſ. { M. Minucius Augurinus II / A. Sempronius Atratinus II. } Ol. 72. 3. C. 72. 1. V. F. M.

Eo anno (quem decimum octavum poſt ejectos reges numerat Eutropius) Cneius Martius ex ſtrenuâ opera capiendis Volſcorum urbe Coriolis ante biennium navatâ appellatus Coriolanus, in exilium actus ad ipſos Volſcos Romanorum hoſtes ſe recepit.

A. M. 3519. Ol. 73. 3. Athenis Archon Philocrates, Marm. Arundel. ibi ſtatuens annum 40. ætatis Æſchyli, & natales Euripidis poetæ.

R. G. 263. 264. C. V. Coſſ. { Q. Sulpitius Camerinus Cornutus / Sp. Lartius Flavus II. } Ol. 72. 4. C. 72. 2. V. F. M.

Iis Coſſ. (qui & ipſi apud Livium prætetmiſſi ſunt, ut etiam proximè ſequentes) varia prodigia Romæ contigiſſe cum peſte narrat Dionyſius: quorum cauſa ex ſomnio cujuſdam relata ſit in ludos Magnos vitioſe celebratos.

A. M. 3520. Ol. 73. 4. Athenis Archon Lyd. an hic demum Themiſtocles? Aliquandiu poſt pugnam Marathoniam & Ariſtidem eo majorem natu utpote ſecundum à Miltiade in Marathonia pugna (quo tempore Themiſtocles fuiſſe adoleſcens dicitur) longeque antea Cliſthenis ſocium, in conſervandâ poſt ejectos tyrannos Athenis democratia; adeoq; propter eminentium & excellentiam virtutis civitate pulſum per Oſtraciſmum ſemèſexennio ante Xerxis tranſitum in Græciam quemadmodum refert Plutarchus in

hujus vitæ: quum primus Themiſtocli gradus capeſſendæ reipublicæ fuerit bello Corcynæo: nec quicquam aliud memorabile geſtum præter claſſis præparationem, ante bellum Perſicum: ut intelligitur ex Æmilio Probo ſive Cornelio Nepote in ejus vita, quanquam idem Themiſtocli Ariſtidem tanquam ferè æqualem poſtponit. Porro Themiſtoclem fuiſſe Archontem haud ante bellum Corcyræum clarè teſtatur Cornelius Nepos in ejus vita: ac cæpiſſe ædificare pyræum portum quo anno Archon fuit: Thucidides l. 1. Diodorus Siculus l. 11. & Pauſanias ferè initio Atticorum quod omnino apparet fuiſſe Olympiade ἑβδομηκοστῇ τρίτῃ non πρώτῃ:

R. C. 264. 265. C. V. Coſſ. { C. Julius Julus. P. Pinarius Rufus Mamercinus. } Ol. 73. 1. C. 72. 3. V. F. M.

Iis coſſ. Volsci duce Marcio Coriolano, Romanis bellum intulerunt.

A. M. 3521. Ol. 74. 1. Athenis Archon Leoſtratus ita Dionyſius l. 8. Aſtyllus Syracuſanus ſtadio vicit.

R. C. 265. 266. C. V. Coſſ. { Sp. Nautius Rutilus. Sex Furius Fuſus. } Ol. 73. 2. C. 72. 4. V. F. M.

Iis Coſſ. Cneius Marcius Coriolanus exul Romanus Volſcorum Dux, ancipiti bello patriæ illato, ne Romam ipſam oppugnaret, vix tandem à matre atq; uxore, Kalendis Decembris ut refert Dionyſius libro octavo, exoratus eſt. Quum verò Cicero in Bruto id bellum, eodem ferè tempore quo Xerxis bellum in Græciâ contigiſſe refert; utique hoc confirmat Fabianam & noſtram ſupputationem annorum urbis Romæ, quæ bellum Volſcicum tertio ſummum anno, præ Varronianâ & Marmoreâ quæ idem ſaltem ſeptennio, atque Catonianâ ſive Dionyſianâ quæ quinquennio ipſum antiquius ſtatuit.

A. M.

A. M. 3522. Ol. 74. 2. Athenis Archon Nicodemus: Dionyſius l. 8.

R. C. 266. 267. C. V. Coſſ. { C. Aquillius Tuſcus. T. *Sicinius Sabinus.* } Ol. 73. 3. C. 73. 1. V. F. M.

Eorum Coſſ. altero, Aquillio ovante de Hernicis; Alter, Sicinius triumphavit de Volscis.

A. M. 3523. Ol. 74. 3. Athenis Archon Lyd. fortè Aphepſion ſive Apſephion.

R. C. 267. 268. C. V. Coſſ. { Sp. Caſſius Viſcellinus III. Proculus Virginius Ticoſtus Rutilus. } Ol. 73. 4. C. 73. 2. V. F. M.

Caſſius tertium conſul ſecundum triumphum egit de Volscis, & Hernicis, menſe Junio, idemque eodem anno primus ſuaſit legem Agrariam: quæ tum ipſi exeunti magiſtratu exitiabilis fuit, tum multis aliis poſtea.

Cæterum Diodorus Siculus initio libri undecimi Bibliothecæ hiſtoricæ ſcribit iiſdem conſulibus Xerxem ſuſcepiſſe expeditionem in Græciam: quod certè Fabianis & noſtris rationibus ad amuſſim quadrat; quandoquidem expeditio illa libro noſtro de emendatione temporum ſtatuatur ſuſcepta proximè hinc ſeqnente vere, tanquam poſteriore ſemeſtri horum conſulum, utpote ſub annum quartum Olympiadis ſeptuageſimæ quartæ; quam Diodorus & plerique alii ſtatuunt ſub initium ſeptuageſimæ quartæ.

A. M. 3524. Ol. 74. 4. Achenis Archon Apſephion: Aphepſion ſcil. at Marm. Arund. Calliades: idem dicitur Calias Archon tempore tranſitus Xerxis juxta Demetrium Phalereum apud Laertium in vita Anaxagoræ: veruntamen apud eundem in vita Socratis dicitur Calliades: & anno. 1. Ol. 75. quo anno Euripidem natum refert, quem refert tunc viginti annos natum cæpiſſe Athenis Philoſophari.

Volscas

R. C. 268 269. C. V. Coſſ. { Q. Fabius Vibulanus. Ser. Cornelius Maluginenſis Coſſus. } Ol. 4. 1. C. 7. 73 V. F. M.

Volscas & Æquos à Fabio conſule victos refert Livius.

A. M. 3525. Ol. 75. 1 Athenis Archon Callias, at Marm. Arund. Xantippus; Dionyſius initio libri noni Calliadem, at nullum ſtadii victorem, Xerxis vero expeditionem in Græciam eo anno memorat.

R. C. 269. 270. C. V. Coſſ. { L. Æmilius Mamercinus. Cæſo Fabius Vibulanus. } Ol. 74. 2. C. 73. 4. V. F. M

Æmilius Couſul Volscos & Æquos rebellantes ſuperavit; eum autem annum ducenteſimum ſeptuageſimum à Roma condita numerat Dionyſius octavo libro.

A. M. 3526. Ol. 75. 2. Athenis Archon Xantippus: at Marm. Arund. Timoſthenes, 1. an, citius.

R. C. 270. M. 271. C. V. Coſſ. { Fabius Vibulanus. Valerius Poplicola Potitus. } Ol. 74. 3. C. 74. 1. V. F. M.

Iis Coſſ. Veiens bellum initium eſt, rebellantibus etiam Volſcis.

A. M. 3527. Ol. 75. 3. Athenis Archon Timoſthenes : at Marm. Arund. Adimantus 1. an. citius.

R. C. 271. 272. C. V. Coſſ. { C. Julius Julus. Q. Fabius Vibulanus. II. } Ol. 74. 4. C. 74. 2. V. F. M.

Iis Coſſ. (quibus apud Diodorum omiſſis ſequentes relati ſunt ad annum primum Olympiadis LXXVI.) Veientes agrum Romanum populabundi invaſerunt, Æquis etiam arma contra Latinos Romanorum ſocios ſumentibus.

A. M.

A. M. 3528 Ol. 75. 4. Athenis Archon *Adimantus.* Lyd. hic demum poſt Adimantum Archon, fuiſſe videtur Themiſtocles Neoclis filius prioris Themiſtoclis patrui ſui Nepos.

R. C. 272. 273. C. V. Coſſ. { Cæſo Fabius Vibulanus II. Sp. Furius Fuſus. } Ol. 75. 1. C. 74. 3. V. F. M.

Iis Coſſ. tanquam anno primo ſeptuageſimæ quintæ Olympiadis, Xerxis expeditionem in Græciam aſcribit Dionyſius initio libri noni.

A. M. 3529. Ol. 76. 1. Athenis Archon Phœdon. Plutarchus in Theſeo & Cimone. 504. vel anno 505. ante Ev. 700. ita Dionyſius lib. 9. Scamander Mitilenæus ſtadio vicit. 120 ante Ev. mors Theſei.

R. C. 273. 274. C. V. Coſſ. { Cn. Manlius Cincinnatus. M. Fabius Vibulanus. II. } Ol. 75. 2. C. 74. 4. V. F. M.

Eo anno M. Fabius Conſul, devictis Veientibus & Etruſcis cruento prælio, quo & alter Conſul Manlius, & frater ſuus Q. Fabius qui bis conſul fuerat, occiſi ſunt, & ipſe immani vulnere ſauciatus, triumphum oblatum recuſavit.

A. M. 3530. Ol. 76. 2. Athenis Archon Dromoclides.

R. C. 274. 275. C. V. Coſſ. { Cæſo Fabius Vibulanus III. T. Virginius Tricoſtus Rutilus. } Ol. 75. 3. C. 75. 1. V. F. M.

Cæſo Fabius tertium Conſul Veiens bellum genti ſuæ Fabiæ privatim gerendum depopoſcit.

A. M. 3531. Ol. 76. 3. Athenis Archon Aceſtorides.

R. C. 275. 276. C. V. Coſſ. { L. Æmilius Mamercinus II. C. Servilius Structus Ahala. } Ol. 75. 4. C. 75. 2. V. F. M.

Servilii loco, in quem eo ſive mortuo ſive abdicante Eſquilinum quendam ſuffectum fuiſſe colligitur è faſtis Marmoreis atque Græcis, Diodorus Conſu-

lem refert C. Cornelium Lentulum, fortè cognomento Eſquilinum. Iis vero conſulibus primum Proconſulares Provinciarum Præſides cum extraordinariis exercitibus, Sp. Furium & Cæſonem Fabium conſtitutos fuiſſe ſignificat Dionyſius libro nono.

A. M. 3532. Ol. 74. 4. Athenis Archon Menon.

R. C. 276. 277. C. V. Coſſ. { C. Horatius Putuillus. T. Wenenius Agrippæ. F. Lanatus. } Ol. 76. 1. C. 75. 3. V. F. M.

Iis Coſſ. tercentum ſex Fabii patricii, cum quatuor millibus clientum, à Veientibus ad unum omnes, idibus Februariis ad Cremeram occiſi ſunt.

A. M. 3533. Ol. 77. 1. Athenis Archon Chares: ita etiam Marm. Arund. ita Dionyſius l. 9. Dates Arginus ſtadio vicit.

R. C. 277. 278. C. V. Coſſ. { A. Virginius Tricoſtus Rutilus. Sp. Servilius Structus. } Ol. 76. 2. C. 75. 4. V. F. M.

Ii Conſules, ut refert Dionyſius l. 9. ac ſequentes, magiſtratum acceperunt menſe ſextili anticipato circa æſtivum ſolſtitium, ideoque circa naturalem menſem ſeptimum.

Conſul vero Servilius occidione occidit.

A. M. 3534. Ol. 77. 2. Athenis Archon Praxiergus.

R. C. 278. 279. C. V. Coſſ. { P. Valerius Poplicola. C. Nautius Rutilus. } Ol. 76. 3. C. 76. 1. V. F. M.

Conſul Poplicola de ſuperatis eâdem horâ ad Veios duobus exercitibus, ac duabus gentibus finitimis Veientum & Sabinorum triumphavit, Kalendis Maii: nempe ſub illum ipſum annum quo Cimon Athenienſis ſuperavit duos Perſici imperatoris exercitus eodem die.

A. M.

A. M. 3535. Ol. 77. 3. Athenis Archon Demotion. At Marm. Arund. Apſephion. 1. an citius.

R. C. 279. 280. C. V. Coſſ. { L. Furius Medullinus Fuſus. A. Manlius Vulſo. } Ol. 76. 4. C. 76. 2. V. F. M.

Maulio Conſuli, quod per obſidionem Veientes pacem petere coegiſſet, conceſſa eſt ovatio, idibus Martiis : iidem vero Conſules cenſum egerunt & luſtrum fecerunt octavum.

A. M. 3536. Ol. 77. 4. Athenis Archon Aphepſio, juxta Apollodorum apud Laertium in vita Socratis quem eo anno natum refert ; aliis Phædon. Marm. Arund. Theagenidas 1. an. citius, pro quo juxta Silenum apud Laertium in vita Anaxagoræ legitur Dinullos corrupto ut videtur exemplari, quando lapis cecidit in Aegoſpotamis. A. 497. ante Eu.

R. C. 280. 281. C. V. Coſſ. { L. Æmilius Mamercinus III. Vopiſcus Julius Julus. } Ol. 77. 1. C. 76. 3. V. F. M.

Julii loco Opiter Virginius Conſul in pluribus annalibus relatus erat, ut ſignificat Livius. Iiſque Coſſ. foris quies fuit, domi motus lege Agraria excitatus.

A. M. 3537. Ol. 78. 1. Athenis Archon Theagenidas : ita Dionyſius lib. 9. Parmenides Poſidoniaſus ſtadio vicit.

R. C. 281. 282. C. V. Coſſ. { L. Pivarius Rufus Mamercinus. P. Furius Fuſus. } Ol. 77. 2. C. 76. 4. V. F. M.

Iis Coſſ. magni tumultus fuerunt legis Agrariæ & delectus cauſâ.

A. M. 3358. Ol. 78. 2. Athenis Archon Lyſiſtratus.

R. C. 282. 283. C. V. Coſſ. { Ap. Claudius Sabinus Regillenſis. L. Quinctius Barbatus Capitolinus. } Ol. 77. 3. C. 77. 1. V. F. M.

Quinctius Conſul contra Æquos rem geſſit ſatis proſperè.

R. C. 286. 287. C. V. Coſſ. { T. Æmilius Mamercinus II. Q. Fabius Vibulanus. } Ol. 78. 3. C. 78. 2. V. F. M.

Iis Coſſ. Antium Colonia deducta eſt.

A. M. 3543. Ol. 79. 3. Athenis Archon Conon. Lyd. fortè iſtic. M. Ar. Euthippus 1. anno citius IIIII. pro IIII. 499. pro 198. 490. ante Evang.

R. C. 287. 288. C. V. Coſſ. { Sp. Poſthumius Albus Regillenſis. Q. Servilius Priſcus II. } Ol. 78. 4. C. 78. 2. V. F. M.

Servilius contra Æquos in agro Latino ſtativa habuit morbo cum exercitu implicitus.

A. M. 3544. Ol. 79. 4. Athenis Archon Evippus. Qui in Marm. Arund. dicitur Euthippus hic videtur idem.

R. C. 288. 289. C. V. Coſſ. { Q. Fabius Vibulanus II. T. Quinctius Barbatus Capitolinus III. } Ol. 79. 1. C 78. 3. V. F. M

Æquos à Fabio acie fuſos, Quinctius iterum populatos receptâ prædâ cecidit. Iidem conſules Cenſum egerunt, & luſtrum fecerunt nonum.

A. M. 3554. Ol. 80. 1. Athenis Archon Phraſiclides ſive Phraſicles. Ita Dionyſius initio. l. 10. Torymbas Theſſalus ſtadio vicit.

R. C. 289. 290. C. V. Coſſ. { A. Poſtumius Albus Regillenſis. Sp. Furius Medullinus Fuſus. } Ol. 79. 2. C. 78. 4. V. F. M.

Furio Conſuli cum exercitu ab Æquis magnâ clade in prælio accepta obſeſſo miſſus auxilio eſt Quinctius, prioris anni Conſul, ac primus Proconſul cujus mentio extat apud Livium.

A. M. 3546. Ol. 80. 2. Athenis Archon Philocles.

R. C. 290. 291. C. V. Coſſ. { P. Servilius Priſcus. L. Æbutius Helva. } Ol. 79. 3. C. 79. 1. V. F. M.

Eorum Conſulum (quos, atque etiam ſequentes menſe ſextili magiſtratum iniiſſe annotat Livius) uterque ſæviſſimè graſſante Romæ peſte mortuus eſt.

A. M. 3547. Ol. 80. 3. Athenis Archon Bion.

R. C. 291. 292. C. V. Coſſ. { L. Lucretius Tricipitinus. T. Veturius Geminus Cicurinus. } Ol. 79. 4. C. 79. 2. V. F. M.

Eorum Coſſ. de Volſcis & Æquis devictis, Lucretius triumphans, Veturius Ovans, urbem ingreſſus eſt.

A. M. 3548. Ol. 80. 4. Athenis Archon Mneſithides. M. A. Callias prior. 1. anno citius. 193. 485. ante Evangelium.

R. C. 292. 293. C. V. Coſſ. { P. Volumnius Amintinus Gallus. Ser. Sulpicius Camerinus. } Ol. 80. 1. C. 79. 3. V. F. M.

Iis Coſſ. gravi exardente ſeditione Plebeiorum contra Patricios, Cæſo Quinctius, Lucii Cincinnati filius à Plebe damnatus in exilium abiit.

A. M. 3549. Ol. 81. 1. Athenis Archon Callias, ita Dionyſius lib. 10. Polymnaſtus Euræneus ſtadio vicit.

R. C. 293. 294. C. V. Coſſ. { P. Valerius Poplicola II. C. Claudius Sabinus Regillenſis. } Ol. 80. 2. 8. 79. 4. V. F. M.

Iis Coſſ. Capitolium Romanum, urbe laborante ſeditione, occupavit Appius Herdonius, cum exulum & ſervorum manu; in quo recuperando Conſul Valerius interfectus eſt. Atque in ejus locum Conſul factus eſt L. Quinctius Cincinnatus, Decembre menſe uti refert Livius libro tertio.

A. M. 3550. Ol. 81. 2. Athenis Archon Soſiſtratus.

R. C. 294. 295. C. V. Coſſ. { Q. Fabius Vibulanus III. L. Cornelius Maluginenſis Coſſus } Ol. 80. 3. C. 80. 1. V. F. M.

Ii Conſules ambo triumphorunt, Fabius de Æquis & Volſcis; Cornelius de Antiatum qui defecerant recepto oppido, quarto idus Maii. Idem Conſules cenſum egerunt, & luſtrum fecerunt decimum.

A. M. 3551. Ol. 81. 3. Athenis Archon Ariſton.

R. C. 295. 296. C. V. Coſſ. { C. Nautius Rutilus II. L. Minucius Augurinus. } Ol. 80. 4. C. 80. 2. V. F. M.

Minucium Conſulem ab Æquis obſeſſum ad Algidum L. Quinctius Cincinnatus, rure ab aratro accerſitus & dictator dictus, cum C. Tarquitio Flacco magiſtro Equitum, quum obſidione liberaſſet, & Æquorum exercitum ſub jugum miſiſſet, Conſulatu abdicare coëgit: Ipſeque deinde clariſſimo triumpho acto idibus Septembris, ultro abdicavit ſe dictaturâ decimo ſexto ſuſceptæ ejus die: ac ad agriculturam rediit. In Minucii vero locum Conſulem ſuffectum Q. Fabium Vibulanum IV. ex præfecto urbis, innuit Livius.

A. M. 3552. Ol. 81. 4. Athenis Archon. Lyſicrates.

R. C. 296. 297. F. M. Coſſ. { C. Horatius Pulvillus. Q. Minucius Augurinus. } Ol. 81. 1. C. 80. 3. V. F. M.

Iis Coſſ. & quidem uti refert Livius tertio libro, anno triceſimo ſexto (nempe completo) à creatis primis Tribunis plebis, eorum numerus auctus eſt uſque ad denarium.

A. M. 3553. Ol. 82. 1. Athenis Archon Chærephanes. Ita Dionyſius ſub finem libri 10. Lycus Theſſalus Lariſœus ſtadio vicit. Diodoro Siculo hic annus deeſt.

R. C. 297. 298. F. M. Coſſ. { M. Valerius Maximus. Sp. Virginius Tricoſtus Cælimontanus. } Ol. 81. 2. C. 80. 4. V. F. M.

Iis

Iis Conſulibus Ludos ſeculares primos ex quindecim virorum ſententiâ factos fuiſſe refert Cenſorinus, libro de die natali: ſed quoto anno Romæ conditæ adſcripſerit, utrum CCXCIX. quem vetera exemplaria exhibent, an CCXCIIX. an CCXCVII. non liquet; numeri apud eum adeo ſunt corrupti. Jure autem miratur Cuſpinianus, neque Dionyſium horum Ludorum facere mentionem. Enimvero videtur uterque aliam rationem ſecutus eſſe. Fortaſſe tamen huc ſpectat quod apud Zoſimum legitur de ludis ſecularibus ſecundo & quinquageſimo anno (ſcilicet completo) poſt Romam conditam, pro eo quod ſcriptum fuerit, poſt Rempublicam inſtitutam. Cæterum Athenienſis Archon Chærephanes, cum Conſulibus anni præcedentis, atque adeo omnino annus primus Olympiadis LXXXII, deficit apud Diodorum Siculum ſub finem libri XI, fortè mutilatum & corruptum: unde deinceps ſequentium Magiſtratuum Romanorum, per aliquot annos ratio apud eum turbata eſt, ita tamen ut neutiquam ad Dionyſianum calculum, ſed potius contrariam in partem inclinet. Nam duobus inde ſequentibus annis, adhibitis duobus conſulum paribus, nempe L. Publio Poſthumio & M. Horatio, itemque Lucio Quinctio Cincinnato & M. Fabio Vibulano, quæ nec apud Dionyſium neque Livium, nec uſquam alias inveniuntur, deinceps ſequentium annorum magiſtratus biennio adhuc ſerius quam hactenus, ſtatuuntur.

A. M. 3554. 3. Ol. 82. 2. Athenis Archon Antidotus.

R. C. 298. 299. F. M. Coſſ. { T. Romilius Rocus Vaticanus. C. Veturius Cicurinus. } Ol. 81. 3. C. 81. 5. V. F. M.

Iis Conſulibus Æqui Tuſculanum depopulati magno prælio victi, caſtriſque exuti ſunt.

A. M. 3555. Ol. 82. 3. Athenis Archon Euthydemus.

R. C.

R. C. 299. 300. C. V. Coſſ. { Sp. Tarpeius Montanus Capitolinus. A. Haterius (ſive Æternius) Fontinalis. } Ol. 81. 4. C. 81. 1. V. F. M.

Iis Coſſ. quum nullus finis turbarum, atque contentionum inter plebem Romanam & Patricios appareret, communi conſenſu miſſi ſunt legati tres in Græciam, nempe Sp. Poſtumius Albus, A. Manlius Vulſo, & Ser. Sulpicius Camerinus: qui inclytas Solonis leges perſcriberent, Athenienſiumque & aliarum Græciæ civitatum inſtituta mores & jura noſcerent, eaque Romam deferrent: moderante tunc Atticam Remp. Pericle, utpote Cimone abſente in Cypriâ expeditione contra Perſas, ac deinde intra annum, ante reditum mortuo, juxta Fabii & noſtrum calculum.

A. M. 3556. Ol. 82. 4. Athenis Archon Pedieus.

R. C. 300. 301. C. V. Coſſ. { Sextus Quinctilius. P. Horatius Tergeminus. } Ol. 82. 1. C. 81. 3. V. F. M.

Horatii loco apud Livium eſt Curiatius. Quinctilium vero peſte graviſſime Romæ ſæviente mortuum, & qui ei ſuffectus fuit, Sp. Furium, refert Dionyſius.

A. M. 3557. Ol. 83. 1. Athenis Archon Philiſeus. Criſon Nimeræus ſtadio vicit Dionyſ. fine l. 10. & initio l. 11. Cujus Olympiadis anno tertio factum tricennale fœdus inter Athenienſes & Lacedæmonios, Columnam autem Eliacam teſtatam refert. Pauſanias Eliacorum priore.

R. C. 301. 302. C. V. Coſſ. { P. Seſtius Capitolinus. T. Menenius Lanatus } Ol. 82. 2. C. 81. 4. V. F. M.

Iis Coſſ. ceſſante jam Romæ peſte, ſupplicationes factæ ſunt, & ludi, forte ſeculares ſecundi juxta Autiatem apud Cenſorinum, anno CCCII. R. C. ſcribendo pro CCCV. Iiſdem Coſſ. legati è Græciâ cum legum exemplaribus reverſi ſunt.

F A. M.

A. M. 3558. Ol. 83. 2. Athenis Archon Timarchides.

R. C. 302, 303. C. V. Coſſ. { Appius Claudius Craſſinus. T. Genucius Augurinus. } Ol. 82. 3. C. 82. 1. V. F. M.

Ii Conſules deſignati, habitis ſolito maturius comitiis, uti ſcribit Dionyſius ſub finem libri decimi, conſulatum quo die inituri erant, ejurarunt: eodemque die quem fuiſſe idus Maias anticipatas conſtat ex eodem in hiſtoriâ alterius inde anni pariter ac Livio, libro tertio, circa quartum menſem naturalem, mutatâ iterum Romanæ civitatis formâ anno trecenteſimo altero urbis conditæ, uti refert Livius, (quanquam is videtur intellectum voluiſſe, completo utiq;) creati ſunt Decemviri ſupremâ poteſtate, legum ferendarum cauſâ: in quorum primis ipſi erant deſignati conſules.

A. M. 3558. Ol. 83. 2.
Decemviri {
A. Claudius Craſſinus.
T. Genucius Augurinus.
Sp. Veturius Craſſus Cicurinus.
C. Julius Julus.
A. Manlius Vulſo.
Sp. Poſtumius Albus Regillenſis.
Ser. Sulpicius Camerinus.
P. Seſtius Capitolinus.
T. Romilius Rocus Vaticanus.
P. Horatius Tergeminus.
} Ol. 82. 3. C. 82. 1. V. F. M. 84. 1. Diod.
R. C. 302. 303. C. V.

Ii Decemviri (apud Diodorum Siculum relati ad annum primum Olympiadis octogeſimæ quartæ) decem tabulas legum Romanarum promulgarunt.

A. M. 3559. Ol. 83. 3. Athenis Archon Callimachus.

R. C. 303. 304. C. V.
Decemviri {
A. Claudius Craſſinus II.
M. Cornelius Maluginenſis.
L. Minucius Augurinus.
T. Antonius Merenda.
M. Sergius.
Q. Fabius Vibulanus.
Manius Rabuleius.
Q. Pætelius Libo Viſolus.
Cæſo Duilius.
Sp. Oppius Cornicen.
} Ol. 82. 4. C. 82. 2. V. F. M.
Hi tres è plebe.

Ii

Ii Decemviri duodecim tabulas legum duabus additis conſummarunt.

A.M. 3560. Ol. 83. 4. Athenis Archon Lyſimachides.

R.C. 304. 305. C. V. Coſſ. { Iidem Decemviri. } Ol. 83. i. C. 82: 3; V.F.M.

Eo anno, quum anni præcedentis Decemviri magiſtratum ultra præſtitutum tempus vi continuarent, tyranniceque & libidinoſè exercerent; plebe Romanâ, præcipuè propter L. Sicinium Dentatum eorum inſidiis obtruncatum, atque filiam L. Virginii Centurionis à patre ſuâ ipſius manu mactatam, ne libidini Appii Claudii Decemviri eam in ſervitutem abripientis traderetur, ſecundam faciente ſeceſſionem in Aventinum montem; poſt abrogatum Decemviratum, & creatos denuo à Pontifice maximo Q. Furio, ut ſcribit Livius tertio libro, Tribunos plebis, Autumni tempeſtate, nimirum ineunte menſe Octobri (ut apparet ex initio primorum tribunorum militum ſexto anno poſtea) ac naturali octavo, Conſules utique denuo creati ſunt: nempe anno ſexageſimo poſt exactos reges, uti refert M. Cicero, libro ſecundo de Finibus. Iis vero geſtis annum primum Olympiadis octogeſimæ tertiæ, ac ſecundum ſequentibus Conſulibus aſcribere videtur Dionyſius fine decimi libri ac initio undecimi; Decemviratui attribuens integrum triennium; quod etiam, licet à multis haud animadverſum, à nonnullis autem contradictum, haud obſcurè facit Livius; nimirum iiſdem Catone atque Varrone auctoribus: inde uterque quoad numerum annorum Romæ conditæ calculum noſtrum biennio excedens, anno autem Olympiadico altero propius eidem accedens. Cæterum Diodorus Siculus tantummodo biennium Decemviris aſcribit.

R.C.

Iis Coſſ. Lex à C. Canuleio Tribuno plebis lata eſt de communicandis plebi connubiis Patriciorum, & de altero conſule creando è plebe.

A. M. 3565. Ol. 85. 1. Athenis Archon Myrhichides.

R. C. 309. Tribuni Militum. 311. C. V. { A. Sempronius Atratinus / T. Cloelius Siculus / L. Atilius Longus. } Ol. 84. 3. C. 84. 1. V. F. M.

Ii Tribuni militum conſulari poteſtate primum creati ſunt, anniſu Patriciorum, ne Conſulatus Plebi communicaretur. Atque is annus Livio habetur Romæ conditæ trecenteſimus decimus, utique completus: Dionyſio autem ſub finem libri undecimi, trecenteſimus, undecimus ac tertius octogeſimæ quartæ Olympiadis: ſed Diodoro quartus Olympiadis octogeſimæ quintæ. Verum iis Tribunis abdicantibus menſe tertio; ut refert Livius, & quidem poſt ſeptuaginta tres dies, ut Dionyſius: idibus Decembris ut intelligitur ex eodem in fine undecimi, circa decimum menſem naturalem, Conſules ſuffecti ſunt eodem anno L. Papirius Mugillanus, & L. Sempronius Atratinus. Ii autem Conſules non ſolum apud Diodorum, ſed & in priſcis annalibus, & libris magiſtratuum Romanorum pleriſque, teſte Livio, omiſſi ſunt.

A. M. 3566. Ol. 85. 2. Athenis Archon Glaucides.

R. C. 310. 312. C. V. Coſſ. { M. Geganius Macerinus II. / T. Quinctius Barbal. Capitolinus V. } Ol. 84. 4. C. 84. 2. V.

Iis Coſſ. creati primi cenſores L. Papirius Mugillanus & Sempronius Atratinus, qui anno præcedente Conſules fuerant, cenſu peracto Luſtrum fecerunt undecimum: annis ſeptemdecim poſt proximum cenſum actum, à Q. Fabio & L. Cornelio Conſulibus, juxta Dionyſium Halicarnaſſeum in fine undecimi ac poſtremi librorum ipſius qui ſuperſunt. Cæterum

M. Geganius iterum Conſul de Volſcis ſub jugum miſſis, triumphavit, nonis Septembris: Cloelio eorum duce captivo ante currum triumphalem ducto.

A. M. 3567. Ol. 85. 3. Athenis Archon Theodorus.

R. C. 311 313. C. V. Coſſ. { M. Fabius Vibulanus / Poſtumus Æbulius Helva Cornicen. } Ol. 85. 1. C. 84. 3. V.

Iis Coſſ. Ardea colonia præſidii contra Volſcos cauſâ deducta eſt.

A. M. 3568. Ol. 85. 4. Athenis Archon Euthymenes.

R. C. 312. 314. C. V. Coſſ. { C. Furius Pacilus Fuſus / Manius Papirius Craſſus } Ol. 85. 2. C. 84. 4. V.

Iis Coſſ. res quietæ fuerunt.

A. M. 3569. Ol. 86. 1. Athenis Archon Nauſimachus; Laërtio in vitâ Platonis Lyſimachus; quo natus fuerit ſexennio ante Platonem Iſocrates.

R. C. 313. 315. C. V. Coſſ. { Proculus Geganius Macerinus. / L. Menenius Lanatus. } Ol. 85. 3. C. 85. 1. V.

Iis Coſſ. in ſummâ annonæ caritate, Spurius Mælius regnum affectans, largitione frumentariâ populum ſibi devinxit.

A. M. 3570. Ol. 86. 2. Athenis Archon Antilochides.

R. C. 314. 316. C. V. Coſſ. { T. Quinctius Barbat. Capitolinus VI. / Agrippa Menenius Lanatus. } Ol. 85. 4. C. 85. 2. V.

Iis Coſſ. L. Quinctius Cincinnatus Dictator iterum creatus, C. Servilii ſtructi Ahalæ magiſtri equitum operâ Spurium Mælium affectantem regnum in jus vocavit, & recuſantem venire occidi curavit, plebemque tumultuantem compeſcuit.

A. M.

A. M. 3571. Ol. 86. 3. Athenis Archon Chares.

R. C. 315. Trib. milit. 317. C. V. { Mamercus Æmilius Mamercinus. L. Quinctius Cincinnati Filius. L. Julius Julus. } Ol. 86. 1. C. 85. 3. V. 85. 2. F. M.

Iis Tribunis Fidenates Coloni ad Lartem Tolumnium Veientum regem deficientes legatos Romanorum trucidarunt.

A. M. 3572. Ol. 86. 4. Athenis Archon Apſeudes.

R. C. 316. 318. C. V. Coſſ. { M. Geganius Macerinus III. L. Sergius Fidenas. } Ol. 86. 2. C. 85. 4. V.

Sergius Conſul à devictis Fidenatibus, quanquam victoriâ non incruentâ, cognomen adeptus eſt. Iiſdem vero Coſſ. Mamercus Æmilius Mamercinus Dictator dictus, cum L. Quinctio Cincinnati filio magiſtro equitum, de iiſdem Fidenatibus cum Veientibus & Faliſcis devictis triumphavit idibus ſeptembris. Refert autem Livius libro quarto omnes veteres auctores aſſerere Tolumnium regem ab A. Cornelio Coſſo Tribuno militari, eodem prælio occiſum eſſe.

A. M. 3573. Ol. 87. 1. Athenis Archon Pythodorus.

R. C. 317. 319. C. V. Coſſ. { M. Cornelius Maluginenſis. L. Papirius Craſſus. } Ol. 86. 3. C. 86. 1. V.

Iis Coſſ. exercitu in agrum Veientem & Faliſcum ducto, non comparente hoſte peſtis obſidiones urbium impedivit. Sub exitum Archontis Pythodori initium belli Peloponeſiaci ſtatuit Thucyd. l. 2.

A. M. 3574. Ol. 87. 2. Athenis Archon Euthydemus.

R. C. 318. 320. C. V. Coſſ. { C. Julius Julus II. L. Virginius Tricoſtus. } Ol. 86. 4. C. 86. 2. V.

Ineunte vere ejus anni ſub finem magiſtratus Pythodori

thodori, cœptum bellum Peloponeſiacum, notat Thucydides initio libri ſecundi.

Iis Coſſ. Q. Servilius Priſcus, Dictator creatus, cum Poſtumo Æbutio Helvâ Cornicine equitum, Fidenatum urbem cepit, atque ipſe Fidenas cognominatus eſt.

Iſdem Coſſ. Cenſores C. Furius Pacilus Fuſus, & M. Geganius Macerinus luſtrum fecerunt XII.

A. M. 3575. Ol. 87. 3. Athenis Archon Apollodorus. Eo Archonte natus eſt Plato, juxta Athenæum.

R. C. 319. Coſſ. 321. 2. C. V. { L. Julius Julus III. L. Virginius Tricoſtus II. } Refecti juxta quoſdam.

Juxta alios M. Manlius & Q. Sulpicius Conſules.

Juxta alios Tribuni Mil. Eodem anno. { M. Manlius. Q. Sulpicius Prætextatus. Ser. Cornelius Coſſus } Ol. 87. 1. C. 86. 3. V. 86. 2. F. M.

Unicum vero annum tantummodo illis ſive Coſſ. vel iiſdem atq; anni præcedentis vel aliis, ſive Tribunis militum, competere liquet è calculis ipſorum Dionyſii atque Livii. Iis vero Coſſ. ſive Tr. M. Mamercus Æmilius Mamercinus Dictator iterum dictus cum A. Poſtumio Tuberto Magiſtro Equitum, metu belli Etruſci quod nullum extitit, Cenſuræ tempus ex quinquennali contraxit ad ſeſquiannale; ob eamque cauſam ipſe dictaturâ exeuns à Cenſoribus tribu motus eſt.

A. M. 3576. Ol. 87. 4. Athenis Archon Epaminondas vel Ayminas juxta Laertium in Platonis vitâ, referentem tunc natum eſſe ipſum, verum Athenæo dicitur Epameinon, quo etiam mortuus fuerit Pericles.

R. C. 320. Trib. Mil. 322. C. V. { M. Fabius Vibulanus M. Foſlius Flaccinator. L. Sergius Fidenas. } Ol. 87. 2. C. 86. 4. V. 86. 3. F. M.

Iis Trib. peſtis rurſum in urbe ſæviens aliarum rerum otium fecit.

A.

A. M. 3577. Ol. 88. 1. Athenis Archon Diotimus.

R. C. 321. Trib. Mil. 323. C. V. { L. Pinarius Rufus Mamercinus. L. Furius Medullinus. *Sp.* Poſtumius Albus Regillenſis. } Ol. 87. 3. C. 87. 1. V. 86. 4. F. M.

Iis Trib. tantum rumor belli ab Etruſcis, Volſcis, & Æquis fuit.

A. M. 3578. Ol. 88. 2. Athenis Archon Euclides, ſive Euclees.

R. C. 322. 324. C. V. Coſſ. { T. Quinctius Pennus Cincinnatus. C. Julius Mento. } Ol. 87. 4. C. 87 2. V.

Iis Coſſ. (quum A. Cornelius eſſet Pontifex maximus, uti refert Livius libro quarto) vel Tribunis militum præcedentibus juxta Diodorum, A. Poſtumius Tubertus Dictator creatus cum L. Julio Julo magiſtro Equitum, poſtquam filium ſuum, quod ſuo injuſſu cum hoſte pugnaſſet, tametſi victorem, ſecuri percuſſerat: De Æquis & Volſcis ad Algidum cæſis triumphavit, decimo quarto calendas Quintiles.

A. M. 3579. Ol. 88. 3. Athenis Archon Euthydemus vel Scythodorus.

R. C. 323. 325. F. M. Coſſ. { C. Papirius Craſſus. L. Julius Julus. } Ol. 88. 1. C. 87. 3. V.

Iis Coſſ. Æquis inducias petentibus, otium undiq; Romanis fuit.

A. M. 3580. 3. Ol. 88. 4. Athenis Archon Stratocles.

R. C. 324. 326. C. V. Coſſ. { L. Sergius Fidenas II. Hoſtus Lucretius Tricipitinus } Ol. 88. 2. C. 87. 4. V.

Iis Coſſ. nihil dignum memoriâ actum.

A. M. 3581. Ol. 89. 1. Athenis Archon Iſarchus, vel Hipparchus. Diodorus.

R. C. 325. 327. C. V. Coſſ. { T. Quinctius Pennus Ciucinnatus II. A. Cornelius Coſſus. } Ol. 88. 3. C. 88. 1. V.

Is eſt A. Cornelius Coſſus, qui (incertum an conſul, an decimo ſeptimo anno, ut legitur apud Livium) anno antea Tribunus militaris (an tertio poſtea Tribunus militum Conſulari poteſtate, atque magiſter Equitum ex eo,) ſecunda à Rege Romulo opima ſpolia tulit de occiſo ad Fidenas Larte Tolumnio Veientum rege.

A. M. 3582. Ol. 89. 2. Athenis Archon Amynias. Laertius in vitâ Platonis vocat Ἀμεινίαν, (quem tunc natum refert & Periclem mortuum) videtur & referre Amyniam ad 88. Olympiadem.

R. C. 326. 328. C. V. Coſſ. { L. Papirius Mugillanus II. C. Servilius Structus Ahala. } Ol. 88. 4. C. 88. 2. V.

Iis Coſſ. apud Diodorum præponuntur L. Quinctius & A. Sempronius, relati ad annum primum nonageſimæ Olympiadis: qui apud alios, atque etiam iterum apud ipſum poſtponuntur ſequentibus Tribunis militum, & ipſi Tribuni militum.

A. M. 3583. Ol. 89. 3. Athenis Archon Alcæus: quo induciæ factæ inter Athenienſes & Peloponeſenſes: Thuc. l. 5. nempe vere deſinentis magiſtratus ejus, integro decennio poſt initium belli Peloponeſiaci.

R. C. 327. 329. C. V. Trib. Mil. { T. Quinctius Pennus Cincinnatus C. Furius Pacilus M. Poſtumius Albus Regillenſis. A. Cornelius Coſſus. } Ol. 89. 1. C. 88. 3. V. 88. 2. F. M.

Quum ob Tribunorum diſſidium male pugnatum eſſet apud Veios, amiſſis etiam caſtris: Mamercus Æmilius Mamercinus Dictator tertium dictus, cum A. Cornelio Coſſo Magiſtro Equitum, de Veientibus & Fidenatibus, inſigni prælio devictis, ſimulque captis

captis eorum & caſtris & urbe, iterum triumphavit.

A. M. 3584. Ol. 89. 4. Athenis Archon Arſtion. 157. 449 ante Evangelium.

R. C. 328. 330. C. V. Trib. Mil.	A. Sempronius Atratinus. L. Furius Medullinus II. L. Quinctius Cincinnati. F. II. L. Horatius Barbatus.	Ol. 89. 2. C. 88. 4. V. 88. 3. F. M.

Iis Tribunis Veientibus in annos viginti, Fidenatibus in triennium conceſſæ induciæ.

A. M. 3585. Ol. 90. 1. Athenis Archon Ariſtophilus, ut Athenæus. l. 5. M. A. Aſſyphilus eodem anno vel præcedente.

R. C. 329. 331. C. V. Tribuni mil.	A. Claudius Craſſinus Regillenſis Sp. Nautius Rutilus. L: Sergius Fidenas II. Sex Julius Julus.	Ol. 89. 3. C. 89. 1. V. 88. 4. F. M.

Iis Tribunis Cenſores, incertum qui, exiſtimantur luſtrum feciſſe XIII.

A. M. 3586. Ol. 90. 2. Athenis Archon Archias.

R. C. 330. 332. C. V. Coſſ.	C. Sempronius Atratinus. Q. Fabius Vibulanus.	Ol. 89. 4. C. 89. 2. V.

Ii Conſules (quos magiſtratum iniviſſe idibus Decembris teſtatur Livius libro quarto,) & ſequentes deinceps magiſtratus Romani, per quinquennium prætermiſſi ſunt apud Diodorum, initio libri decimi tertii. Sempronius vero Conſul cum Volſcis ad Verruginem pugnavit parum proſperé.

A. M. 3587 Ol. 90. 3. Athenis Archon Antiphon.

R. C. 331. 333 C. V. Tribuni mil.	L. Manlius Vulſo Capitolinus. Q. Antonius Merenda. L. Papirius Mugillanus. L. Servilius Structus.	Ol. 90. 1. C. 89. 3. V. 89. 2. F. M.

Iis Tribunis Sempronius præcedentis anni Conſul, ob rem Romanam ſuâ temeritate ad Verruginem in diſcrimen adductam, reus factus eſt.

A. M. 3588. Ol. 90. 4. Athenis Archon Euphæmus, decimus quartus ab Apollodoro juxta Athenæum.

R. C. 332. 334. C. V. Coſſ. { T. Quinctius Capitolinus Barbatus. Numerius Fabius Vibulanus. } Ol. 90. 2. C. 89. 4. V.

Numerius Fabius Conſul de Æquis acie fuſis ovans urbem ingreſſus eſt. Eodem anno ortæ ſunt contentiones de duplicando Quæſtorum numero.

A. M. 3589. Ol. 91. 1. Athenis Archon Ariſtomneſtus.

R. C. 333. 335. C. V. Tribuni Mil. { T. Quinctius *Pennus* Cincinnatus II. M. Manlius Capitolinus. L. Furius Medullinus III. A. Sempronius Atratinus II. } Ol. 90. [illegible]. C. 90. 1. V. 89. 4. F. M.

Eos Tribunos poſt majorem anni partem certaminibus extractam creatos refert Livius: quemadmodum obſervavit Glareanus, ac poſt eum Sigonius, & alii: ſed neque hi, neque ille auſi iſtic annum inſerere, propter refragantes & Faſtorum Marmoreorum atque alias ipſius Livii rationes. Porro eodem anno Quæſtores primum quatuor creati ſunt, duo urbani, & duo militares, ſive provinciales.

A. M. 3590. Ol. 91. 2. Athenis Archon Chabrias.

R. C. 334. 336. C. V. Tributi Mil. { Agrippa Menenius Lanatus. Sp. Nautius Rutilus. P. Lucretius Tricipitinus. C. Servius Axilla. } Ol. 90. 4. C. 90. 2. V. 91. F. M.

Iis Tribunis ſervorum de urbe incendenda atque occupanda conjuratio detecta eſt.

A. M. 3591 Ol. 91. 3. Athenis Archon .Piſander.

R. C. 335. Tribuni Mil. 337. C. V. { M. *Papirius* Mugillanus. C. *Servilius* Axilla II. L. Sergius Fidenas III. } Ol. 91. 1. C. 90. 3. V. 90. 2. F. M.

Ii Tribuni apud Diodorum initio libri decimi tertii, omiſſis proximi anni Magiſtratibus, referuntur ad annum ſecundum Olympiadis nonageſimæ primæ, qui juxta Fabianum, & noſtrum calculum conveniunt tertio ejuſdem: ita ut iſtic & deinceps uſque ad tempus captæ à Gallis Romæ, calculus Diodori per totos decimum tertium ac decimum quartum libros antevertat noſtrum uno anno, qui antea triennio, ac demum quadriennio ſequebatur. Iiſdem vero Tribunis re malè geſtâ contra Æquos ad Algidum, Dictator iterum creatus Q. Servilius Priſcus Fidenas, cum C. Servilio Axilla (vel juxta Livium filio ipſius Dictatoris) Magiſtro Equitum, hoſtes uno prælio fuſos, caſtris captis, Lanicos uſque perſequutus, una oppidum expugnavit; ac Romam redeuns, Dictaturâ octavo ſuſceptæ ejus die abdicavit. Porro iiſdem Tribunis, Cenſores L. Papirius Craſſus, ſive Mugillanus, & Mamercus Æmilius Mamercinus, ſeu quis fuit alter, ex Faſtorum Marmoreorum fragmentis colliguntur Luſtrum feciſſe XIII. Cæterum eo tempore Sp. Minucius Augurinus fuit Pontifex Maximus, ut colligit Onuphrius è Livio, collato cum Plutarcho, libro de capienda utilitate ab inimicis.

A. M. 3592. Ol. 91. 4. Athenis Archon Cleocritus. Clearchus Plutarcho in Lyſiâ.

R. C. 336. 338. C. V. Tribuni Mil.	P. Lucretius Tricipitinus II. L. Servilius Structus II. Agrippa Menenius Lanatus. Sp. Veturius Craſſus Cicurinus.	Ol. 91. 2. C. 90 4. V. 90. 3. F. M.

Rebus externis quietis domi diſcordia ex Agrariis legibus fuit.

A. M. 3593. Ol. 92. 1. Athenis Archon Callias.

R. C. 337. 339. C. V. Tribuni Mil.	A. Sempronius Atratinus III. M. Papirius Mugillanus. II. Q. Fabius Vibulanus Sp. Nautius Rutilus.	Ol. 91. 3. C. 91. 1. V. 90. 4. F. M.

Adhuc

Adhuc otium à bellis: domi autem turbæ de legibus Agrariis.

A. M. 3594. Ol. 92. 2. Athenis Archon Theopompus. Anno ante Ev. 439. Thucyd. an. 100. libertatis Athen.

R. C. 338. 340. C. V. Tribuni mil. { P. Cornelius Coſſus. T. Quinctius Cincinnatus. C. Valerius Potitus Voluſus Numerius Fabius Vibulanus. } Ol. 91. 4. C. 91. 2. V. 91. 1. F. M.

Æqui Volani Lanicanis novis colonis Romanorum arma inferentes, oppido ſuo capto, & finibus ſuis exterminati ſunt.

A. M. 3595. Ol. 92. 3. Athenis Archon Glaucippus.

R. C. 339. 341. C. V. Tribuni mil. { Q. Fabius Vibulanus II. Cn. Cornelius Coſſus. P. Poſtumius Albus Regillenſis. L. Valerius Potitus. } Ol. 92. 1. C. 91. 3. V. 91. 2. F. M.

Poſtumius oppido Volarum, quod Æqui recuperarunt, denuo recepto, ob non conceſſam militibus ſuis prædam promiſſam, ab iis in ſeditione interfectus eſt.

A. M. 3596. Ol. 92. 4. Athenis Archon Diocles. M. A. Euctemon anno utique tranſlato pro numero Epochæ 145. 437. ante Evangelium.

R. C. 340. 342. C. V. Coſſ. { M. Cornelius Coſſus. L. Furius Medullinus. } Ol. 92. 2. C. 91. 4. V.

Furius Conſul Ferentinum Volſcorum oppidum occupavit.

A. M. 3597. Ol. 93. 1. Athenis Archon Euctemon. Xenophon lib. 1. Hellenicorum. M. A. Antigenes 1. anno citius utiq; tranſlato anno Epochæ HΔΔΔΔΠII corruptoq; HΔΔΔΔIIII 436. ante Evang.

R. C.

R. C. 341. 343. C. V. Coſſ. { Q. Fabius Ambuſtus. C. Furius Pacilus. } Ol. 92. 3. C. 92. 1. V.

Iis Coſſ. Cenſores utique incertum qui, exiſtimantur Luſtrum feciſſe xv.

A. M. 3598. Ol. 93. 2. Athenis Archon Antigenes. Xen. l. 1. Hellen. Ita etiam M. A. Callias 1. an. citius ΗΔΔΔΔΙΙΙ 143. 435. ante Evang.

R. C. 342. 344. C. V. Coſſ. { M. Papirius Mugillanus. C. Nautius Rutilus. } Ol. 92. 4. C. 92. 2. V.

Eo proximo biennio vehementer peſte & fame, præſertim vero hoc anno fame, Romæ laboratum eſt.

A. M. 3599. Ol. 93. 3. Athenis Archon Callias. Xenophon l. 1. Hellen. Dionyſius Senior Siciliæ Tyrannus Diodoro, at Xenophonti anno ſequente Alexiæ. Marm. biennio ante Archonte Euctemone Dionyſius ferè initio libri 7. ſuffragatur Diodoro.

R. C. 343. 345. C. V. Coſſ. { Mamercus Æmilius Mamercinus. C. Valerius Potitus Voluſus. } Ol. 93. 1. C. 92. 3. V.

Valerius Conſul recepta arce Caruentanâ de Æquis ovans urbem ingreſſus eſt.

A. M. 3600. Ol. 93. 4. Athenis Archon Alexias Xen. lib. 2. Hellen.

R. C. 344. 346. C. V. Coſſ. { Cn. Cornelius Coſſus. L. Furius Medullinus II. } Ol. 93. 2. C. 92. 4. V.

Iis Coſſ. amiſſa denuo Carnentana arce, Verrugo à Volſcis recepta eſt. Iiſdem Coſſ. Quæſtores primum ex plebe creati ſunt.

A. M. 3601. Ol. 94. 1. Athenis Archon Pythodoras: ſive Anarchia. Xen. l. 2. Hellen. 432. ante Evangelium.

R. C

R. C. 345. 347. C.V. Coff. { C. Julius Julus / P. Cornelius Coſſus. / C. Servilius Ahala. } Ol. 93 3. C. 93 1. V. 92. 4. F. M.

Eo anno P. Cornelius Rutilus Coſſus Dictator dictus, cum C. Servilio Ahala Magiſtro Equitum, bello gerendo contra Volſcos, & Æquos, eorum levi prælio profligatorum agros depopulatus eſt.

A. M. 3602. Ol. 94. 2. Athenis Archon Euclides. Marm. Arund. Micon 1. anno citius. 139. 431. ante Evangelium.

R. C. 346. 348. C. V. Tribuni mil. { C. Valerius Potitus Voluſus II. / C. Servilius Ahala II. / L. Fuvius Medullinus. / Numerius Fabius Vibulanus II } Ol. 93. 4. C. 93. 2. V. 93. 1. F. M.

Eo anno clades accepta eſt in Volſcis, amiſſo Verruginis præſidio.

A. M. 3603. Ol. 94. 3. Athenis Archon Mycion.

R. C. 347. 349. C. V. Tribuni mil. { P. Cornelius Rutilus Coſſus / L. Valerius Potitus II. / Cn. Cornelius Coſſus. / Numerius Fabius Ambuſtus. } Ol. 94. 1. C. 93. 3. V 93. 2. F. M.

Iis tribun. indicto Veientibus bello, Vicennalium induciarum exitu, ſtipendia militibus Romanis primum ex publico decreta ſunt; quum antea quiſque de ſuo militaſſet.

A. M. 3604. Ol. 94. 4. Athenis Archon Exænetus, vel Xenætus Laertio in vita Xenophontis; quando hic aſcendit cum Cyro, anno ante Socratis mortem. Marm. Arund. Laches 1. an. citius. 137. 429. ante Evang.

R. C. 348. 350. C. V. Tribuni mil. { C. Julius Julus II. / Manius Æmilius Mamercinus. / T. Quinctius Capitolinus Barbatus. / L. Furius Medullinus II. / Q. Quinctius Cincinnatus. / A. Manlius Vulſo Capitolinus } Ol. 94. 2. C. 93. 4. V. 93. 3. F. M.

Eo

Eo primum anno creati ſunt ſex Tribuni militum, quo cæpta eſt decennalis obſidio urbis Veiorum.

A. M. 3605. Ol. 95. 1. Athenis Archon Laches.

R. C. 349. 351. C. V. Tribuni mil.
P. Cornelius Maluginenſis
Sp. Nautius Rutilus III
Cn. Cornelius Coſſus II
C. Valerius Potitus Voluſus III
Cæſo Fabius Ambuſtus
Manias Sergius Fidenas
Ol. 94. 3. C. 94. i. V. 93. 4. F. M.

Volſcis prælio victis, Artena urbs eorum capta eſt, & diruta.

A. M. 3606. Ol. 95. 2. Athenis Archon Ariſtocrates. Ita etiam Marm. Arund. 135 427. ante Evang.

R. C. 350. 352. C. V. Tribuni mil.
Manius Æmilius Mameroinus II
M. Furius Fuſus
Ap. Claudius Craſſinus Regillenſis
L. Julius Julus.
M. Quinctilius Varus
L. Valerius Potitus III.
Ol. 94. 4. C. 94. 2. V. 94. 1. F. M.

Iſtic octo Tribuni Militum recenſentur apud Livium initio libri quinti: ſed eorum duo, M. Furius Camillus & Marc. Poſtumius Albinus Regillenſis potius Cenſores fuiſſe exiſtimantur, (è Faſtorum Marmoreorum fragmentis Plutarcho, & Valerio Maximo) qui Luſtrum fecerunt XVI. Eodem anno equites Romani primum equis merere ſtipendia cœperunt.

A. M. 3607. Ol. 95. 3. Athenis Archon Ithycles.

R. C. 351. 353. C. V. Tribuni mil.
C. Servilius Ahala III.
Q. Sulpicius Camerinus Cornutus
Q. Servilius Priſcus Fidenas
A. Manlius Vulſo Capitolinus II
L. Virginius Tricoſtus Cælimontanus.
Manius Sergius Fidenas. II
Ol. 95. 1. C. 94. 3. V. 94. 2. F. M.

Iis Tribunis neglectum Anxuri præſidium à Volſcis oppreſſum eſt. Et quum Verginii, & Sergii diſcordiâ

res male geſta eſſet ad Veios, Sergii caſtris expugnatis, iidem Tribuni ante exactum annum Magiſtratu abdicare coacti ſunt, uti refert Livius libro quinto.

A. M. 3608. Ol. 95. 4. Athenis Archon Lyſiades.

R. C. 352.
354. C. V.
Tribuni mil.

L. Valerius Potitus IV.
L. Julius Julus.
M. Furius Camillus.
Manius Æmilius Mamercinus III.
Cn. Cornelius Coſſus II.
Cæſo Fabius Ambuſtus II.

Ol. 95. 2. G. 94. 4.
V. 94. 3. F. M.

Ii Tribuni militum, & deinde ſequentes, Magiſtratum iniverunt Kalendis Octobris anticipatis, ut refert Livius libro quinto, circa octavum menſem naturalem, quum à primis Tribunis militum eouſque, idus Decembris ſolennis ineundo Magiſtratui dies fuiſſet: eo autem anno multiplici bello diſtractis Romanis, Tribuni alii alio, in Faliſcos, Capenates, Anxur Volſcorum, Veios miſſi ſunt.

A. M. 3609. Ol. 96. 1. Athenis Archon Phormio.

R. C. 353.
355. C. V.
Tribuni mil.

P. Licinius Calvus primus è plebe
P. Mælius Capitolinus
P. Mænius.
Sp. Furius Medullinus
L. Titinius.
L. Publilius Philo Vulſcus.

Ol. 95. 3. G. 95. 1. V. 94. 4. F. M.

Eo anno primum ex Plebe Tribunum Militum P. Licinium Calvum creatum eſſe refert Livius libro quinto: quod apud eundem libro ſexto, quatuor, & quadraginta annis à creatis primis Tribunis Militum factum fuiſſe aſſeritur, idque calculo à nobis expoſito ad amuſſim quadrat: eodem anno Anxur in Volſcis receptum eſt.

A. M. 3610. Ol. 96. 2. Athenis Archon Diaphantus. Eodem dem Archonte & anno 2. Olympiadis 96. qua Eupolemus Eleus ſtadio vicit, Tegeatum Templum

plum antiquum Alcæ Minervæ igne conſumptum refert Pauſanias Arcadicis, ſive libro 8.

R. C. 354. 356. C. V. Tribuni mil.	C. Duilius. L. Atilius Longus. Cn. Genucius Aventinenſis. M. Veturius Craſſus Cicurinus. M. Pomponius. Volero Publilius] Philo.	Ol. 95. 4. C. 95. 2. V. 95. 1. F. M.

Iis Tribunis peſte Romæ ſæviente, à Duumviris ſacrorum, conſultis libris Sibyllinis, primum Lectiſternium indictum, factumque eſt.

A. M. 3611. Ol. 96. 3. Athenis Archon Eubulides.

R. C. 355. 357. C. V. Tribuni mil.	L. Valerius Potitus V. L. Furius Medullinus III M. Valerius Maximus M. Furius Camillus II Q. Servilius Priſcus Fidenas II Q. Sulpicius Camerinus Cornutus II	Ol. 96. 1. C. 55. 3. V. 95. 2. F. M.

Iis Tribunis Cenſores itidem, incertum qui, exiſtimantur Luſtrum feciſſe XVII.

A. M. 3612 Ol. 96. 4. Athenis Archon Demoſtratus.

R. C. 356. 358. C. V. Tribuni mil.	L. Julius Julus II L. Furius Medullinus IV. L. Sergius Fidenas A. Poſtumius Albinus Regillenſis A. Manlius Vulſo Capitolinus III P. Cornelius Maluginenſis II	Ol. 96 2. C. 95. 4. V. 95. 3. F. M.

Iis Tribunis, quod ex reſponſo oraculi Delphici de prodigioſo tumore lacus Albani vitio facti crederentur, abdicantibus, Interreges tres L. Valerius Q. Servilius, & M. Furius Camillus annum exegerunt.

A. M. 3613. Ol. 97. 1. Athenis Archon Philocles.

R. C. 357. 359. C. V. Tribuni mil.	P. Licinius Calvi filius L. Titinius II L. Atilius Longus II P. Mœnius II P. Mælius Capitolinus II Cn. Genucius Aventinenſis II	Ol. 96. 3. C. 96. 1. V. 95. 4. F. M.

Genucio Tribuno occiſo in prælio contra Faliſcos & Capenates, M. Furius Camillus Dictator creatus, cum P. Cornelio Scipione Magiſtro Equitum, illos acie victos caſtris exuit. Inde autem Veios majore vi adortus, tandem poſt decennalem obſidionem, urbem munitiſſimam opulentiſſimamque cepit: ac de capta præclarum ad invidiam uſque triumphum egit.

A. M. 3614. Ol. 97. 2. Athenis Archon Nicoteles.

R. C. 358. 360. C. V. Tribuni mil.
P. Cornelius Coſſus.
P. Cornelius Scipio
M Valerius Maximus II
Cæſo Fabius Ambuſtus III
L. Furius Medullinus V
Quinctius Servilius Priſcus Fidenas III
Ol. 95. 4. C. 95. 2. V. 96. 1. F. M.

Duo Cornelii Tribuni Faliſcum, Valerius autem & Servilius Capenas bellum adminiſtrarunt.

A. M. 3615. Ol. 97. 3. Athenis Archon Demoſtratus.

R. C. 359. 361. C. V. Tribuni mil.
M. Furius Camillus III.
L. Furius Medullinus VI.
C. Æmilius Mamercinus.
Sp. Poſtumius Albinus Regillenſis.
P. Gornelius Scipio II.
L. Valerius Potitus Poplicola.
Ol. 97. 1. C. 96. 3. V. 96. 2. F. M.

Camillus tertium Tribunus Militum, Faliſcos obſidens remiſſo iis pædagogo proditore, juſtitiæ ſuæ admiratione ipſos ad deditionem voluntariam adegit.

A. M. 3616 Ol. 97. 4. Athenis Archon Antipater.

R. C. 360. 362 C. V. Coſſ.
L. Lucretius Flavus.
Ser. Sulpicius Camerinus
Ol. 97. 2. C. 96 4. V.

Eos Coſſ. poſt annum decimum quintum à proximè præcedentibus creatos annotat Livius: nimirum quum per interjectos quindecim annos continuos fuiſſent Tribuni Militum. Conſul autem Lucretius Æquos prælio vicit.

A. M.

A. M. 3617. Ol. 98. 1. Athenis Archon Pyrgion, ſive Pyrrhio juxta Dionyſium libro primo.

R. C. 361. 363. C. V. Coſſ. { L. Valerius Potitus / M. Manlius Capitolinus } Ol. 97. 3. C. 97. 1. V.

Ii Coſſ. de Æquis devictis Valerius triumphavit, ovavit Manlius. Iiſdem Coſſ. Cenſum peractum, & Luſtrum conditum fuiſſe, anno centeſimo undeviceſimo poſt ejectos reges, refert Dionyſius Halicarnaſſeus ſub finem libri primi. Enimvero Cenſores in C. Julii Juli demortui locum ſurrogati M. Cornelius Maluginenſis, & L. Papirius Curſor, Luſtrum fecerunt XVIII. Fame vero & peſtilentiâ Romæ graſſante, ipſiſque Conſulibus morbo implicitis, placuit per interregnum renovari auſpicia. Itaque ex Senatuſconſulto Conſules Magiſtratu ſe abdicarunt, uti ſcribit Livius, libro quinto.

A. M. 3618. Ol. 98. 2. Athenis Archon Theodotus.

R. C. 362. 364. C. V. Tribuni mil. { L. Lucretius Flavus. / Ser. Sulpicius Camerinus / M. Æmilius Mamercinus / L. Furius Medullinus VII / Agrippa Furius Fuſus / C. Æmilius Mamercinus II } Ol. 97. 4. C. 97. 2. V. 97. F. M.

Ii & ſequentes, Magiſtratum occepere Kalendis Quinctilis, uti refert Livius, circa menſem naturalem quintum. Iiſdem Tribunis Camillus reus factus tanquam ob prædam Veientanam inique diviſam, abiit in exilium. Porro autem Cluſini Hetruſci à Gallis Senonibus, factâ in Italiam expeditione Hetruriam invadentibus obſeſſi, per legatos auxilium à Romanis petiverunt. Quâ occaſione legati à Romanis ad Gallos miſſi accepto reſponſo ferociore, cum Cluſinis contra jus gentium adverſum eos prælium commiſerunt: eodem anno quo Antalcidæ Lacedæmonii legatione celebris illa pax inter Perſicum Imperatorem & Græcos

Græcos conciliata eſt, & quo Dionyſius Senior Siciliæ Rex Rhegium in Italiâ obſedit: uti refert Diodorus Siculus, in fine libri decimiquarti, poſt Polybium, ferè initio libro primi. Verba Polybii ſunt. Ἔτος μὲν ἐνεστήκει, μετὰ μὲν τὴν ἐν Αἰγὸς ποταμοῖς ναυμαχίαν ἐννεακαιδέκατον, πρὸ δὲ τῆς ἐν Λεύκτροις μάχης ἑκκαιδέκατον, ἐν ᾧ Λακεδαιμόνιοι μὲν τὴν ἐπ᾽ Ἀνταλκίδου λεγομένην εἰρήνην πρὸς Βασιλέα τῶν Περσῶν ἐκύρωσαν—— Γαλάται δὲ κατὰ κράτος ἑλόντες αὐτὴν τὴν Ῥώμην κατεῖχον πλὴν τοῦ Καπετωλίου. Secundum quem Strabo ſub finem libri ſexti: ἐγένετο. δὲ τοῦτο ὥς φησι Πολύβιος ἔτει ἐννεακαιδεκάτῳ μετὰ τὴν ἐν Αἰγὸς ποταμοῖς ναυμαχίαν κατὰ τὴν ἐπ᾽ Ἀνταλκίδου λεγομένην εἰρήνην.. Idem Trogus Juſtini l. 6. Hic annus non eo tantum inſignis fuit, quod repente pax totâ Græcia facta eſt, ſed etiam quod eodem tempore urbs Romana à Gallis capta eſt.

A. M. 3619. Ol. 98. 3. Athenis Archon Myſtichides.

R. C. 363. 365. C. V. Tribuni Mil.	Q. Fabius Ambuſtus Cæſo Fabius Ambuſtus C. Fabius Ambuſtus Q. Sulpicius Longus Q. Servilius Priſcus Fidenas IV Ser. Cornelius Maluginenſis	Ol. 98. 1. C. 97. 3 V. 97. 2. F. M.

Iis Tribunis (quorum tres Fabii paulo ante legati ad Gallos honorem illum acceperant tanquam præmium violati juris gentium) urbs Roma excepto Capitolio à Gallis Senonibus, fugato & profligato Romano exercitu ad Alliam, capta eſt, medio menſe Quinctili, labente anno centeſimo decimo nono poſt exactos reges, neutiquam centeſimo viceſimo primo exactis centum & viginti, ut initio hiſtoriæ ſuæ ſtatuit Dionyſius Halicarnaſſeus, ex interjectis totidem Syzygiis annuorum Magiſtratuum, non ſatis conſiderata temporis anticipatione ſubinde factâ initiis & exitibus ipſorum. Quum autem illius calculus eundem annum faciat CCCLXV. ab urbe condita Livius in fine libri quinti, ex ſuâ quidem ſententiâ neutiquam affirmat; ſed ſub aliorum perſonis duos extremos annorum

norum calculos ponit, nempe CCCLXV. & CCCLX. ad quorum minorem inclinare videtur Plutarchus in Camillo, auctoribus forſan Gellio & Caſſio Hemina, qui teſte Macrobio, Saturnaliorum libro primo, capite decimo ſexto ipſum ſtatuerunt CCCLXII. utpote deinceps inſequentem CCCLXIII. Plinius verò libro triceſimo tertio capite primo, eundem numeravit CCCLXIV. at calculus noſter iſtic cum Faſtis Marmoreis medium feriens ſtatuit CCCLXIII. Quod vero âſſerit Dionyſius in confeſſo fuiſſe apud omnes ferè, celtarum expeditionem, quâ Roma capta eſt, factam fuiſſe anno primo Olympiadis nonageſimæ octavæ: id ex nullo actorum qui hodiè extant ſatis conſtat. Nam Polybius & Diodorus videntur referre ipſam ad annum ſecundum ejuſdem Olympiadis, dubium ſanè utrum ineuntem aut finientem, ſiquidem finientem noſtris rationibus jam planè conveniunt; ſin autem, & in ſeqnentibus, ut infra declarabitur, ad noſtras redeunt. Atqui juxtà Varronem Roma capta eſſet anno tertio, ac juxta Faſtos Marmoreos, ſecundo Olympiadis præcedentis. Cæterum Româ captâ, M. Furius Camillus, tunc apud Ardeates exulans, Dictator iterum dictus, cum L. Valerio Potito Magiſtro Equitum, Gallos medio menſe Februario poſt ſeptemmeſtrem urbis poſſeſſionem expulit, & ad octavum uſque lapidem perſecutus occidione occidit: rediitq; Romam de iis triumphans iterum, Romulus à militibus, & pater patriæ, atque alter urbis Conditor. ſalutatus. Deinde autem coactus eſt Dictaturam continuare ad circumactum uſque annum; id eſt, ad proxime ſequentes Kalendas Quintiles, ut clarè ſignificat Livius initio libri ſexti; non per totum annum deinde inſequentem, quemadmodum poſt Haloandrum, refragantibus Glareano, Sigonio, Onuphrio, & Marliano, ſtatuit Goltzius, & contendit Pighius. Porro autem eo tempore Pontifex Maximus

mus fuit M. Fabius Ambuſtus, nempe pater trium Fabiorum Tribunorum, ut refert Livius quinto libro.

A. M. 3620. Ol. 98. 4. Athenis Archon Dexitheus.

R. C. 364. 365. C. V. Tribuni mil.
L. Valerius Potitus Poplicola II
L. Virginius Tricoſtus
P. Cornelius
A. Manlius Capitolinus
L. Æmilius Mamercinus
L. Poſtumius Albinus Regillenſis
Ol. 98. 2. C. 97. 4. V. 97. 3. F. M.

Apud Diodorum Siculum, poſt captam Romam, initio libri decimi quinti, per annos quinque, repetuntur paulum immutatis nominibus iidem Magiſtratus Romanorum, qui proximo quinquennio ante urbem captam ordinati ſunt. Unde apud ipſum modo nominati Tribuni relati ſunt ad annum quartum Olympiadis nonageſimæ nonæ, rurſum quadriennio poſterius quam à nobis. Iiſdem vero Tribun. M. Furius Camillus Dictator tertium dictus, cum C. Servilio Ahalâ Magiſtro Equitum, tertium egit triumphum de Volſcis, Æquis, & Etruſcis.

A. M. 3621. Ol. 99. 1. Athenis Archon Diotrephes.

R. C. 365. 367. C. V. Tribuni mil.
T. Quinctius Cincinnatus.
Q. Servilius Priſcus Fidenas V.
L. Julius Julus.
L. Aquilius Corvus
L. Lucretius Tricipitinus
Ser. Sulpicius Rufus
Ol. 98. 3. C. 98. 1. V. 97. 2. F. M.

Iis Tribun. Tarquinienſes Etruſci ſubacti ſunt, & Capitolium Romæ quadrato ſaxo ſubſtructum.

A. M. 3622. Ol. 99. 2. Athenis Archon Phanoſtratus.

R. C. 366. 368. C. V. Tribuni mil.
L. Papirius Curſor
C. Sergius Fidenas
L. Æmilius Mamercinus II
L. Menenius Lanatus
L. Valerius Potitus Poplicola III
C. Cornelius Coſſus

Iis

Iis Tribunis Tribus novis quatuor auctæ ſunt ad numerum triginta quinque.

A. M. 3623. Ol. 99. 3. Athenis Archon Evander, vel Menander.

R. C. 367. 369. C. V. Trib. mil.
M. Furius Camillus IV.
Ser. Cornelius Maluginenſis II
Q. Servilius Priſcus Fidenas VI.
L. Quinctius Cincinnatus.
L. Horatius Pulvillus.
P. Valerius Potitus Poplicola.
Ol. 99. 1. C. 98. 3. V. 98. 2. F. M.

Rebellantibus Volſcis, Antiatibus, atque Etruſcis, Camillus Dictaturâ oblatâ dicens non eſſe opus, unâ cum collegis Tribunis eos iterum devicit.

A. M. 3624. Ol. 99. 4. Athenis Archon Demophilus.

R. C. 368. 370. C. V. Tribuni mil.
A. Manlius Capitolinus II
P. Cornelius II
T. Quinctius Capitolinus
L. Quinctius Capitolinus.
L. Papirius Curſor II
C. Sergius Fidenas II
Ol. 99. 2. C. 98. 4. V. 98. 3. F. M.

Iis Tribunis A. Cornelius Coſſus Dictator dictus, cum T. Quinctio Capitolino Magiſtro Equitum, triumphavit de Volſcis: idemque M. Manlium Capitolinum, qui Capitolium à Gallis oppugnatum fortiſſimè defenderat, vocatum in quæſtionem regni affectati in carcerem conjecit; qui mox illo abdicante Dictaturâ, liberatus eſt.

A. M. 3625. Ol. 100. 1. Athenis Archon Pytheas. Item M. A.

R. C. 369. 371. C. V. Tribuni mil.
Ser. Cornelius Maluginenſis III
P. Valerius Potitus Poplicola II
M. Furius Camillus V.
Ser. Sulpicius Rufus II
C. Papirius Craſſus
T. Quinctius Cincinnatus II
Ol. 99. 3. C. 99. 1. V. 98. 4. F. M.

Iis Tribunis, M. Manlius crimine affectati regni damnatus, & de ſaxo Tarpeio dejectus eſt; anno

ſeptimo à captâ urbe, juxta A. Gellium in fine libri decimi ſeptimi.

A. M. 3626. Ol. 100. 2. Athenis Archon Nicon.

R. C. 370. 372. C. V. Tribuni mil.	L. Valerius Potitus Poplicola IV A. Manlius Capitolinus III Ser. Sulpicius Rufus III L. Lucretius Tricipitinus II L. Æmilius Mamercinus III M. Trebonius Criſpus Flavus.	Ol. 99. 4. C. 99. 2. V. 99. 1. F. M.

Iis Tribunis Veliternis, Circeienſibus, & Lanuvinis deficientibus bellum indictum; ſed propter peſtilentiam Romæ ſævientem exercitus non eſt eductus.

A. M. 3627. Ol. 100. 3. Athenis Archon Nauſinicus.

R. C. 371. 373. C. V. Tribuni mil.	Sp. Papirius Craſſus L. Papirius Craſſus Ser. Cornelius Maluginenſis IV Q. Servilius Priſcus Fidenas Ser. Sulpicius Prætextatus L. Æmilius Mamercinus IV	Ol. 100. 1. C. 99. 3. V. 99. 2. F. M.

Iis Tribunis ad Velitras proſperè pugnatum: & Prænestinis eos auxiliantibus bellum eſt indictum.

A. M. 3628. Ol. 100. 4. Athenis Archon Chabrias ſive Callias. M. A. Calleas.

R. C. 372. 374. C. V. Trib. Mil.	M. Furius Camillus VI A. Poſtumius Albinus Regillenſis L. Poſtumius Albinus Regillenſis L. Furius Medullinus L. Lucretius Tricipitinus III M. Fabius Ambuſtus	Ol. 100. 2. C. 99. 4. V. 99. 3. F. M.

Eo anno Præneſtini & Volſci, qui Satricum coloniam expugnaverunt, à Camillo devicti ſunt, & Tuſculani in fidem & civitatem recepti.

A. M. 3629. Ol. 101. 1. Athenis Archon Chariander.

R. C.

R. C 373. 375. C. V. Tribuni mil.	L. Valerius Potitus Poplicola V P. Valerius Potitus Poplicola III C. Sergius Fidenas III L. Menenius Lanatus II Sp. Papirius Curſor Ser. Cornelius Maluginenſis V	Ol 100. 3. C. 100. 1. V. 99. 4. F.M.

Iis Tribunis (quos, duobus additis, ut & anni ſequentis, octo fuiſſe refert Diodorus) T. Quinctius Cincinnatus Dictator creatus ; cum A. Sempronio Atratino Magiſtro Equitum, de Præneſtinis ad Alliam profligatis, & Præneſte ipſo capto cum aliis oppidis novem, triumphavit. Iiſdem verò Tribunis, quum cenſores creati eſſent, C. Sulpicius Camerinus, & Sp. Poſtumius Albinus Regillenſis ; hoc mortuo ille abdicavit. Deinde creati alii, & ipſi tanquam vitio facti abdicarunt, ita neutri Luſtrum fecerunt.

A. M. 3630. Ol. 101. 2. Athenis Archon Hippodamus.

R. C. 374. 376. C. V. Tribuni mil.	P. Manlius Capitolinus C. Manlius Capitolinus L. Julius Julus II C. Sextilius M. Albinius. L. Antiſtius.	Ol. 102. 4. C. 100. 2. V. 100. 1. F. M.

Duo Manlii temere & infeliciter in Volſcis rem geſſerunt, ac Præneſtini rebellarunt.

A. M. 3631. Ol. 101. 3. Athenis Archon Socratides.

R. C. 375. 377. C. V. Tribuni mil.	Sp. Furius Medullinus Q. Servilius Priſcus Fidenas II C. Licinius Calvus P. Clœlius Siculus M. Horatius Pulvillus L. Geganius Macerinus.	Ol. 101. 1. C. 100. 3. V. 100. 2. F. M.

Iis Tribunis Cenſores Sp. Servilius Priſcus & Q. Clœlius Siculus Luſtrum fecerunt XIX.

A. M. 3632. Ol. 101. 4. Athenis Archon Aſteius. Item M. A. Pauſanias Achaicis, ſive libro 7. narrat ejuſdem Olympiadis 101, qua Damon Thurius ſtadio vicit primum

mum,anno 4. eodem Aſteio Archonte,Helicem Achaiæ urbem terræ motu aquis ſubmerſam eſſe. Idemq; ferè initio Bœoticorum ſive l. 9. refert Platæas ſecundo à Lacedæmoniis captas, eodem Aſteio Athenis Archonte, anno tertio ante pugnam Leuctricam.

R. C. 376. 378. C. V. Tribuni mil.	L. Æmilius Mamercinus V. Ser. Sulpicius Prætextatus II P. Valerius Potitus Poplicola IV L. Quinctius Cincinnatus II C. Quinctius Cincinnatus C. Veturius Craſſus Cicurinus	Ol. 101. 3. C. 100. 4. V. 100. 3. F. M.

Valerius & Æmilius Latinos & Volſcos ad Satricum fuderunt, caſtris etiam captis. L. Quinctius & Sulpicius Tuſculum à Latinis occupatum recuperarunt.

A. M. 3633. Ol. 102. 1. Athenis Archon Alciſthenes.

R. C. 377. Trib. plebis. 379. C. V.	L. Sextius Sextinus Lateranus C. Licinius Stolo Calvus	Ol. 101. 3. C. 101. 1. V.

Eo anno duo illi tribuni plebis, creati cum cæteris anno præcedente, nimirum ſolenni ipſorum comitiis die, quarto idus Decembris, dum Patricii omni niſu reſiſterent, nè perferrentur tres ab ipſis rogatæ leges, prima de minuendo fœnore, ſecunda de finiendo agrorum modo, tertia de creandis conſulibus, eorumque altero è plebe; continuâ interceſſione tollentes comitia Conſularia Tribunorum Militum, omninoque Curulium ſive majorum Magiſtratuum, Romanam rempublicam deduxerunt ad Anarchiam ſive Ochlocratiam, anno urbis conditæ, juxta vulgarem calculum CCCLXXIX. pro quo legitur CCCLXIX. apud Plinium, libro decimo ſexto capite ultimo: eaq; duravit ad quintum uſque annum.

A. M. 3634. Ol. 102. 2. Athenis Archon Phraſiclides, item M. A. Ejuſdem Olympiadis 102. quâ Damon Thurius

Thurius iterum ſtadio vicit anno 2. eodem Phraſiclide Archonte, Scotuſſam urbem ab Alexandro Pheræum tyranno captam refert Pauſanias lib. 6. ſive Eliacorum. Idemque Arcadicis ſive lib. 8. refert Megalopolim condi cœptam octomeſtri poſt pugnam Leuctricam commiſſam (ita equidem locum interpretor) eodem anno Olympiadico, & Athenienſi Archonte, ſcilicet Phraſiclide.

R. C. 378. Trib. Plebis. 380. C. V. { L. *Sextius* Sextinus Lateranus II / C. Licinius Stolo Calvus II } Ol. 101.4. C 101. 2. V.

A. M. 3635. Ol. 102.3. Athenis Archon Dyſnicetus. Is Archon Pauſaniæ in Meſſenicis dicitur Dyſcinetus, anno 3. Olympiadis 102. qua Damon Thurius iterum vicit ſtadio: quo anno Meſſenii patriam poſtliminio receperunt, anno 287. poſt finem ſecundi belli Meſſenici captâ Irâ.

R. C. 379. Trib. plebis. 381. C. V. { L. Sextius Sextinus Lateranus III / C. Licinius Stolo Calvus III } Ol. 102.1. C. 101. 2. F. M.

A. M. 3636. Ol. 102. 4. Athenis Archon Lyſiſtratus.

R. C. 380. Tribuni plebis. 382. C. V. { L. Sextius Sextinius Lateranus IV. / C. Licinius Stolo Calvus IV } Ol. 102. 2. C. 101. 4. V.

A. M. 3637. Ol. 103. 1. Athenis Archon Nauſigenes; item M. A.

R. C. 381. Tribuni plebis. 383. C. V. { L. Sextius Sextinus Lateranus V / C. Licinius Stolo Calvus V } Ol. 102. 3. C. 101. 4. F. M.

A. M. 3638. Ol. 103. 2. Athenis Archon Polyzelus.

R. C. 382.
384. C. V.
Tribuni Mil.

L. Furius Medullinus II
P. Valerius Potitus Poplicola V
A. Manlius Capitolinus IV
Ser. Sulpicius Prætextatus III
C. Valerius Potitus Voluſus
Ser. Cornelius Maluginenſis VI

Ol. 102. 4. C. 102.
2. V. 102. 1. F. M

Ii Tribuni militum videntur nobis creati eſſe circa idus Martias, atque initium naturalis anni, poſtquam Sextius & Licinius præcedente menſe Decembre, jam ſextum refecti eſſent Tribuni plebis, exactis annis quatuor, & paulo pluſquam dimidio Anarchiæ, ſive ſolitudinis Magiſtratuum; unde factum ut Livius cum pleriſque aliis ei aſcripſerint quinquennium, alii vero, quos ſecuti ſunt Goltzius & Pighius, tantummodo quadriennium. Cæterum apud Diodorum Siculum ſub Anarchiam inſertus eſt annus quatuor Tribunorum militum, nempe duorum è proximè expoſitis, Serv. Cornelii & Serv. Sulpicii, ac duorum aliorum, videlicet L. Papirii, & L. Menenii; deinde autem ipſi Anarchiæ aſcribitur duntaxat unus annus: ita ut modo expoſiti, ipſi quoque tantum quatuor juxta eum, & deinceps ſequentes Tribuni Militum apud ipſum ſtatuantur rurſum duntaxat uno anno ſerius quam apud nos. Porro iis tribunis Mil. Veliterni à Tuſculi quod obſederant mœnibus repulſi; ac viciſſim Velitræ à Romanis obſideri cœptæ ſunt. Sub finem autem ejuſdem anni Sextius & Licinius ſeptimum refecti ſunt Tribuni plebis.

A. M. 3639. Ol. 103. 3.

Athenis Archon Cephiſodorus. Idem memorat. M. A.

R. C. 383.
385. C. V.
Tribuni Mil.

Quin. Servilius Priſcus Fidenas III
M. Cornelius Maluginenſis.
C. Veturius Craſſus Cicurinus II
Q. Quinctius Cincinnatus
A. Cornelius Coſſus
M. Fabius Ambuſtus II

Ol. 103. 1. C. 102.
3. V. 102. 2. F. M.

Iis Tribunis Militum durante Velitrarum obſidione, Sextius & Licinius refecti ſunt octavum Tribuni plebus

bis. Iſtic vero Cuſpinianus duos annos ſine Magiſtratibus inſerit, tanquam CCCLXXXVI & CCCLXXXVII R. C.

A. M. 3640 Ol. 103. 4. Athenis Archon Chion.

R. C. 384. 386. C. V. Tribuni Mil.
L. Quinctius Capitolinus
Sp. Servilius Structus
Serv. Cornelius Maluginenſis VII
L. Papirius Craſſus
Serv. Sulpicius Prætextatus IV.
L. Veturius Craſſus Cicurinus
Ol. 103. 2. C. 102. 4. V. 102. 3. F. M.

Iis Tribunis Militum, propè initio Magiſtratus ipſorum, M. Furius Camillus Dictator quartum dictus, cum L. Æmilio Mamercino Magiſtro Equitum, ſeditionis ſedandæ cauſâ, nimirum ortæ propter leges Sextii & Licinii Tribunorum plebis; intra paucos dies quaſi vitio factus abdicavit: eique extemplo ſuffectus eſt P. Manlius Capitolinus Dictator, cum C. Licinio Calvo Magiſtro Equitum, primo è plebe: ut refert Livius ſub finem ſexti libri. Unde liquet eorum duorum Dictatorum magiſtratum cecidiſſe, atque adeò tranſactum fuiſſe intra annum proximè expoſitorum Tribunorum Militum (ante cujus finem etiam Sextius & Licinius nonum refecti ſunt Tribuni plebis:) ideoque haud rectè integram ipſis aſſignari annum à recentioribus Faſtorum conditoribus Sigonio, Onuphrio, Marliano, Goltzio, & Pighio, (quanquam ante hos Glareanus, ipſorum loco, duos Tribunos Militum P. Valerium Potitum V. & C. Licinium Stolonem imputavit eidem anno) ut conſtet Faſtorum Marmoreorum calculus, qui propterea iſtic demum incipit uno anno Romæ conditæ noſtrum excedere.

A. M. 3641. Ol. 104. 1. Athenis Archon Timocrates.

R. C. 385. 386. F. M. 387. C. V. Tribuni mil.
A. Cornelius Coſſus II
L. Veturius Craſſus Cicurinus II
M. Cornelius Maluginenſis II
P. Valerius Potitus Poplicola VI
M. Geganius Macerinus
P. Manlius Capitolinus II
Ol. 103. 3. C. 103. 1. V. F. M.

Hi

Ii Tribuni Militum prætermiſſi ſunt apud Diodorum Siculum, indeq; factum eſt, ut deinceps ejus collatio Conſulum Romanorum cum annis Olympiadicis, Fabianæ ac noſtræ denuo conveniat. Iiſdem vero poſtremis Tribunis Militum, M. Furius Camillus Dictator quintum creatus cum T. Quinctio Cincinnato Capitolino Magiſtro Equitum, quartum egit Triumphum de Gallis Senonibus in agro Albano devictis, menſe (ut ex Faſtorum Marmoreorum fragmentis colligitur) Novembre, anno XIII. vel potius XXIII. nimirum incluſivè ſive inchoate poſt urbem captam, juxta Plutarchum in vita Camilli. Poſteà veró idem ædem concordiæ vovit; quæ reconciliatis demum populi Romani ordinibus poſita aut dedicata eſt, medio ferè menſe Januario.

A. M. 3642. Ol. 104. 2. Athenis Archon Chariclides.

R. C. 386. 387. F. M. Coſſ. { L. Æmilius Mamercinus. L. Sextius Sextinus Lateranus } Ol. 104. 1. C. 103. 3. V. 103. 2. F. M.

Is Sextius eſt, qui cum Licinio, circiter trimeſtri antea, utique Decembre proxime præcedente, (quod tamen Livius ante creatos poſtremos Tribunos Militum factum refert) decimum refectus Tribunus plebis, non ceſſavit donec conſulatus plebi communicabatur; adeoque ipſe primus Conſul de plebe creatus eſt: quum paulo antea pro Duumviris Decemviri ſacrorum, quinque Patrum, quinque plebis, primum creati eſſent: viciſſim veró à plebe conceſſum fuit Patriciis, ut quotannis de ipſis crearetur Prætor unus, & duo Æediles Curules; quanquam Æediles deinde alternis annis, poſteaque promiſcuè è Patribus & Plebe creati ſunt. Eum autem annum Fabius noſter apud A. Gellium, libro quinto capite quarto, affirmat fuiſſe duo & viceſimum (id eſt viceſimum ſecundum, nempe completum) poſtquam Galli Romam ceperunt: quem & Livius & Dionyſius quoq; ut

ut videtur Catone & Varrone auctoribus putarent (ſed haud eadem ratione quâ auctor Faſtorum Marmoreorum, & recentiores Faſtorum ordinatores) viceſimum quartum. Et inde Catonianus calculus, quem ſecutos Dionyſium, pariter ac Livium initio dixi, quoad annorum Olympiadicorum ſupputationem noſtro re ipſâ convenit, tantum collationis cum annis Romæ conditæ modo differt: quatenus Dionyſianus annum Olympiadis prope deſinentem, noſter vero quaſi incuntem reſpicit. Quod autem Dionyſianus, idem Diodori calculus facit in ſequentibus: atque adeo Græci moris eſt numerare Conſules ſecundum Olympiades, quum noſter potius numeret Olympiades ſecundum Conſules At enimvero omninò verum eſt, quod auctore ut videtur Fabio noſtro ſtatuit Diodorus Siculus, primum Plebeium conſulatum convenire anno ſecundo Olympiadis centeſimæ quartæ; licet Faſti Græci, qui hinc demum incipiunt eſſe aliquo modo utiles, eundem referant ad initium Olympiadis centeſſimæquintæ. Iiſdem verò Coſſ. creati Cenſores, A. Poſtumius Regillenſis Albinus & C. Sulpitius Peticus: altero, ſequente anno peſte mortuo, luſtrum non fecerunt.

A.M. 3643. Ol. 104. 3. Athenis Archon Molon.

R. C. 387. 388. F. M. Coſſ. { L. Genuclus Aventinenſis, Q. Servilius Ahala } 390. C. V. Ol. 103. 4. V. 103. 3. F. M.

Iis Coſſ. graviſſimâ peſte Romæ ſæviente, Camillum mortuum eſſe viginti quinque annis poſt urbem captam refert Livius initio libri VII.

A. M. 3644. Ol. 104. 4. Athenis Archon Nicophemus.

R. C. 388. 389. F. M. Coſſ. { C. Sulpicius Peticus, C. Licinius Stolo Calvus } 391. C. V. Ol 104. 1. V. 103. 4. F. M.

Is eſt Licinius Stolo, qui toties cum Sextio Late-

rano fuit Tribunus plebis. Iis vero Coſſ. in peſtis adhuc graſſantis remedium Romæ (ſcilicet) Ludi Scenici primum inſtituti ſunt.

A. M. 3645. Ol. 105. 1. Athenis Archon Callimedes. Laertio in vita Xenophontis quem eo anno mortuum refert, juxta Steſiclidem catalogo Archontum & Olymnicorum, Callidemides: quando etiam Philippus Macedo regnare cœpit.

R. C. 389. 390. F. M. Coſſ. { L. Æmilius Mamercinus II, Cn. Genucius Aventinenſis } 392. C. V. Ol. 104. 2. V. 104. 1. F. M.

Iis Coſſ. L. Manlius Capitolinus Imperioſſus Dictator creatus eſt cum L. Pinario Natta Magiſtro Equitum, clavi ob peſtis adhuc nihilominus ſævientis remedium utique figendi, cauſâ.

Iiſdem Coſſ. Cenſores M. Fabius Ambuſtus & L. Furius Medullinus luſtrum fecerunt XX.

A. M. 3646. Ol. 105. 2. Athenis Archon Euchariſtus.

R. C. 390. 391. F. M. Coſſ. { Q. Servilius Ahala II, L. Genucius Aventinenſis II } 393. C. V. Ol. 104. 3. V. 104. 2. F. M.

Genuncio Conſule Plebeio, ab Hernicis, quibus bellum hoc anno indictum & illatum erat, occiſo, Appius Claudius Craſſus Sabinus Regillenſis Dictator creatus, cum P. Cornelio Scapula vel Scipione, vel Mucio Scævola Magiſtro Equitum, de iis cruento prælio devictis, an triumphaverit haud ſatis conſtat. Antea vero iiſdem Coſſ. T. Manlius filius Imperioſſi anno præcedente Dictatoris, eximiæ pietatis ſpecimen erga durum patrem vocatum in jus edidit. Et Curtius Eques armatus in patentem Romæ voraginem inſiluit.

A. M. 3647. Ol. 105. 3. Athenis Archon Cephiſodotus. Ita ut videtur M. A.

R. C.

R. C. 391. 391. F. M. Coſſ. { C. Licinius Stolo Calvus II / C. Sulpicius Peticus II } 394 C. V. Ol. 104 4 V. 3. F. M.

Iis Coſſ. T. Quinctius Pennus Capitolinus Criſpinus Dictator dictus, cum Ser. Cornelio Maluginenſe Magiſtro Equitum de Gallis ad Anienem devictis, anno triceſimo poſt urbem captam juxta Polybium libro ſecundo (quando commiſſa eſt Monomachia T. Manlii inde cognominati Torquati) exiſtimatur triumphaſſe decimo tertio calendas Martii, Feſto Quirinalibus; ac ſub eaſdem Kal. Sulpicius iterum Conſul, de Hernicis.

A. M. 3648. Ol. 105. 4. Athenis Archon Agathocles. Item Marm. A. Eodem anno 4. Olympiadis 105. quâ Prorus Cyrenæus ſtadio vicit, eodemque Archonte Athenis Agathocle, refert Pauſanias in Phocicis, ſive libro 10. Templum Delphicum à Philomelo & Phocenſibus ſacrilegio direptum.

R. C. 392. 393. F. M. Coſſ. { M. Fabius Ambuſtus / C. Pœtelius Liboviſolus } 395 C. V. Ol. 105. 1. V. 104. 4. F. M.

Iis Coſſ. Q. Servilius Ahala Dictator creatus eſt cum T. Quinctio Penno Capitolino Criſpino Magiſtro Equitum, cauſâ rei gerendæ contra Gallos: quos in conſpectu urbis ad portam Collinam cruento prælio profligavit. Ipſi vero Conſules Fabius de Hernicis devictis ovans urbem ingreſſus eſt, nonis Septembris, Pætelius autem triumphavit de Gallis ſub menſem Martium, nempe ſequentem ut videtur, non præcedentem ut exhibent Faſti Marmorei. Iiſdem vero Coſſ. & quidem CCCXCV. poſt R. C. (tanquam initio inſequentis Olympiadis CVI) natum eſſe Alexandrum Magnum, Cornelius Nepos videtur Auctor fuiſſe Solino, capite LIII.

A. M. 3649. Ol. 106. 1. Athenis Archon Elpines, ſive Elpinices

R. C. 393. 394. F. M. Coſſ. { M. Popilius Lænas / Cn. Manlius Capitolinus Imperioſſus } 396. V. O. 101. 2. C. 1. F. M.

Iis Coſſ. Tiburtes Romæ mœnia ſubeuntes repulſi ſunt.

A. M. 3650. Ol. 105. 2. Athenis Archon Calliſtratus. Item Marm. Ar. iltic deficiens.

R. C. 394. 395. F. M. Coſſ. { C. Fabius Ambuſtus / C. Plautius Proculus } 397. C. V. Ol. 105. 3. V. 2. F. M.

Iis Coſſ. C. Sulpicius Peticus Dictator creatus cum M. Valerio Poplicolâ Magiſtro Equitum, de Gallis magno prœlio circa pedum, devictis ttriumphavit iterum nonis Maii. Conſul autem Plautius triumphavit de Hernicis, idibus Maii. Iiſdem Coſſ. duæ aliæ tribus additæ cæteris: & lex de ambitu primum lata eſt.

A. M. 3651. Ol. 106. 3. Athenis Archon Diotimus.

R. C. 395. 396 F. M. Coſſ. { C. Marcius Rutilus / Cn. Manlius Capitolinus Imperioſſus } 398. C. V. Ol. 105. 4. V. 3. F. M.

Marcius Conſul de Privernatibus devictis & ad deditionem adactis triumphavit, Calendis Junii. Iiſdem Coſſ. Licinius Stolo qui decies Tribunus Plebis, poſteaque bis Conſul fuerat, ſuâ lege de modo agrorum damnatus erat.

A. M. 3652. Ol. 105. 4. Athenis Archon Eudemus.

R. C. 396. 397. C. V. Coſſ. { M. Fabins Ambuſtus II. / M. Popilius Lænas II } 399. C. V. Ol. 105. 1. V. 105. 4. F. M.

Iis Coſſ. C. Marcius Rutilus Dictator primus è plebe dictus cum C. Plautio Proculo Magiſtro Equitum ſecundo Triumphavit de Tuſcis Tarquinienſibus & Faliſcis, pridiè nonas Maii. Cæterum hinc per quinquennium propter renovatas contentiones Patriciorum & Plebeiorum de Plebeio Conſule, Comi-

tia

tia Conſularia multum & ſæpe à Tribunis plebis, Dictatoribus & interregibus, dilata fuiſſe ſignificat Livius, libro ſeptimo: & quidem anno inſequente videntur dilata eſſe ab idibus Martiis, quaſi ad idus Maias.

A. M. 3653. Ol. 107. 1. Athenis Archon Ariſtodemus.

R. C. 397. 398. F. M. Coſſ. { C. Sulpicius Peticus III / M. Valerius Poplicola. } 400. C. V. Ol. 106. 2. V. 1. F. M.

Ii Conſules quadringenteſimo anno, quam Urbs Romana condita erat, quinto triceſimo, quam à Gallis recepta, ablato poſt undecimum (XI. non nonum IX.) annum, à Plebe Conſulatu, Patricii, ambo ex interregno Magiſtratum iniere, inquit Livius: quæ annorum ſummæ Catonis ac Varronis calculis juxta noſtram eorum ſupputationem probè conveniunt. Iiſdem Coſſ. Empulum oppidum ex Tiburtibus captum fuit. Inſequentis autem anni comitia apparet ex Livio dilata eſſe, quaſi ab idibus Maiis ad Kalendas Quinctiles.

A. M. 3654. Ol. 107. 2. Athenis Archon Theſſalus.

R. C. 398. 399. F. M. Coſſ. { M. Fabius Ambuſtus III / T. Q. Pennus Capitolinus Criſpinus } 401 C. V. Ol. 106. 3. V. 2. F. M.

In quibuſdam annalibus pro T. Quinctio, M. Popilium (nempe Lænatem III) Conſulem invenio, inquit Livius. Fabius tertium Conſul de Tiburtibus ſubactis triumphavit, tertio nonas Junii. In Tarquinienſes autem devictos acerbè ſævitum eſt, propter immolatos pluſquam trecentos captivos Romanorum ante quadriennium.

A. M. 3655. Ol. 107. 3. Athenis Archon Apollodorus.

R. C. 399. 400. F. M. Coſſ. { C. Sulpicius Peticus IV / M. Valerius Poplicola II } 402. C. V. Ol. 106. 4. V. 3. F. M.

Iis Coſſ. T. Manlius Imperioſſus Torquatus Dictator dictus eſt, cum A. Cornelio Coſſo Arnivâ Magiſtro Equitum, belli contra Volſcos & Cærites gerendi cauſa; quod tamen propè nullum extitit. Cæritibus vero veniam petentibus centum annorum induciæ conceſſæ. Cæterum Plinius libro xxxvi. capite vi. videtur conferre annum CDII R. C. cum anno ſecundo Olympiadis CVII. Porro anni inſequentis Comitia item ex Livio apparet prolatata eſſe per Dictatorem & Interreges, quaſi à Kalendis Quinctilibus ad Kalendas Octobres.

A. M. 3656. Ol. 107. 4. Athenis Archon Callimachus.

R. C. 400. 401. F. M. Coſſ. { P. Valerius Poplicola / C. Marcius Rutilus II } 403. C. V. Ol. 107. 1. V. 106. 4. F. M.

Iis Coſſ. res fœnebris, creatis quinque Viris Menſariis moderatoribus levata eſt. Eorundem Conſulatu ad finem tendente C. Julius Julus Dictator in caſtris dictus eſt, cum L. Æmilio Mamercino Magiſtro Equitum, ob belli Etruſci terrorem, qui vanus fuit, & ipſe, ut apparet utique ex Livio, inſequentis anni Comitia prolatavit uſque ad exitum Dictaturæ ſuæ; quaſi à Kalendis Octobris ad idus Decembres.

A. M. 3657. Ol. 108. 1. Athenis Archon Theophilus. Eo Archonte mortuus eſt Plato, juxta Athenæum anno ætatis 82. item Laertius in ejus vita, & quidem anno 3. regni Philippi Macedonis, nec non in vita Ariſtotelis. Eodem Archonte Athenis Theophilo, eodemque anno primo Olympiadis 108. qua Polycles Cyrenæus ſtadio vicit, bello Phocico ſive ſacro finem impoſitum eſſe à Philippo Amyntæ filio Macedoniæ Rege, anno decimo poſt Philomeli ſacrilegium, refert Pauſanias libro decimo, in Phocicis.

R. C.

R. C. 401. 402. F. M. Coſſ. { C. Sulpicius Peticus / T. Quinctius Pennus Cincinnat. } 404. C. V. Ol. 107. 2. V. 1. F. M.

Plinius libro ſecundo capite xxv. Olympiadem CVIII. comparat cum anno CCCXCVIII. R. C. Iis verò Coſſ. Cenſores Cn. Manlius Capitolinus Imperioſſus, & C. Marcius Rutilus primus è plebe, luſtrum fecerunt xxi.

Porrò autem ſub exitum eorundem Conſulum, M. Fabius Ambuſtus Dictator creatus eſt, cum Q. Servilio Ahala Magiſtro Equitum Comitiorum habendorum cauſâ: per quem itidem apparet ex Livio, anni etiam inſeqtientis Comitia prolatata eſſe, quaſi ab idibus Decembribus, uſque ad idus Martias: quandoquidem circa has inſequentium Conſulum annum expletum & finitum eſſe, manifeſtè ſignificet idem Livius. Qua propter intra proximè elapſum quinquennium calculo noſtro excreſcit integer annus numero annorum Romæ conditæ, imputandus proximè expoſitis conſulibus, quem etiam calculo Varroniano itidem imputare viſum eſt, quum nuſquam alias æquè oportunè liceat.

A. M. 3658. Ol. 108. 2. Athenis Archon Themiſtocles.

R. C. 402. 404. C. Coſſ. creati ſub finem anni præcedentis continuarunt Magiſtratum uſque ſub finem hujus anni. Cujus reliquum Dictator exegit. 405. V.

A. M. 3659. Ol. 108. 3. Athenis Archon Archias.

R. C. 403. 405. C. Coſſ. { M. Popilius Lænas III / Lu. Cornelius Scipio } 406. V. Ol. 107. 4. V. 107. 2. F. M.

Popilius tertium Conſul de Gallis in agro Latino devictis triumpharit Quirinalibus ut apparet ex Faſtis Marmoreis, nempe die XIII. Kalend. Martii ſub finem Magiſtratus ſui; habitis jam antea (quod ambo Conſules ægri eſſent, hic ex vulnere, alter ex morbo)

morbo) à L. Furio Camillo Dictatore in eum finem dicto, cum P. Cornelio Scipione Magiſtro Equitum, Comitiis creandorum novorum Conſulum; qui paucis poſt diebus Magiſtratum iniverunt, uti refert Livius libro ſeptimo.

A. M. 3660. Ol. 108.4. Athenis Archon Eubulus. Laertius in vita Ariſtotelis, quem Apollodoro in Cronicis auctore, eo anno Mitylenem veniſſe refert.

R. C. 404. 406. C. Coſſ. { L. Furius Camillus / Ap. Claudius Craſſus Sabinus Regillenſis } 407. V. O. 108 1. V. 107. 3. F. M.

Pro iis Coſſ. apud Diodorum referuntur M. Æmilius & T. Quinctius: apud Ciceronem autem in Catone L. Æmilius & P. Claudius; quibus Coſſ. Plato Athenienſis Philoſophus Tarentum venerit, ubi eodem tempore claruit Architas. Cæterum Claudius in Conſulatu mortuus eſt. Camillus vero Gallos in agro Pomptino acie profligavit, initio prælii facto ex monomachiâ M. Valerii à Corvo adjutore cognominati Corvi ſive Corvini annis CDV. poſt Romam conditam, juxta A. Gellium libro IX. capite XI. atq; anno XLII. poſt urbem à Galliscaptam, juxtâ Polybium libro ſecundo. Eo quoq; anno deſinente Conſule bellum Maritimum contra Græcos Piratas curante, T. Manlius Imperioſſus Torquatus Dictator iterum dictus eſt, cum A. Cornelio Coſſo Arvina, iterum Magiſtro Equitum, Comitiorum habendorum gratiâ.

A. M. 3661. Ol. 109.1. Athenis Archon Lyciſcus.

R. C. 405. 407. C. Coſſ. { M. Popilius Lænas IV / M. Valerius Corvus } 408. V. Ol. 108. 2. V. 107. 4. F. M.

Iis Conſulibus apud Diodorum præponuntur M. Fabius & Ser. Sulpicius qui triennio poſteâ Conſules fuere. Iiſdem Coſſ. peſtilentia civitatem adorta coegit Senatum

Senatum imperare Decemviris (ſacrorum) ut libros Sibyllinos inſpicerent: eorumque monitu Lectiſternium fuit, ut ſcribit Livius. Qua occaſione apparet ex Zoſimo collato cum Cenſorino, Valerium Antiatem tertios Ludos ſeculares retuliſſe ad illos Conſules. Iiſdem Coſſ. cum Carthaginienſium Legatis Romæ fœdus, ſecundo ictum eſt. Eorundem vero etiam Coſſ. exitu, Comitiorum habendorum cauſâ dictum fuiſſe Dictatorem C. Claudium Craſſum Sabinum Regillenſem, vel M. Æmilium Barbulam, cum C. Livio Dentre Magiſtro Equitum, colligitur ex fragmentis Faſtorum Marmoreorum, & Suetonio in Tiberio.

A. M. 3662. Ol. 109. 2. Athenis Archon Pythodorus. Laertio Pythodotus, in vita Ariſtotelis, quem eo anno ad Philippum acceſſiſſe refert, & quidem Alexandro annos 15. nato.

R. C. 406. 408. C. Coſſ. { C. Plautius Hipſæus / T. Manlius Imperioſſus Torquatus } 409. V. Ol. 108. 3. V. 1. F. M.

Iis Coſſ. unciarium fœnus in ſemiunciarium redactum eſt.

A. M. 3663. Ol. 109. 3. Athenis Archon Soſigenes. Quando Laertius, Apollodoro in Chronicis auctore, Epicurum natum refert, ſeptennio poſt mortem Platonis.

R. C. 407. 409. C. Coſſ. { M. Valerius Corvus II / C. Pœtelius Libo Viſolus. } 410. V. Ol. 108. 4. V. 2. F. M.

Iis Coſſ. ex Quindecimvirorum ſententiâ ſecundos ludos ſeculares factos eſſe, annis plus minus CX. poſt primos, refert Cenſorinus: ſed neque anno R. C. CDX, ut vetera ejus exemplaria Cuſpiniano aliiſque teſtibus exhibent, neque CDVIII, ut emendandum cenſuit Onuphrius, libro de ludis ſecularibus; verum aut CDIX, Catoniano pariter ac Varroniano, aut

CDVII. noſtro ſimul ac Marmoreorum Faſtorum. Cæterum Valerius iterum Conſul de Antiatibus Volſcis ad Satricum devictis, dirutoque Satrico triumphavit, Kalendis Februarii.

A. M. 3664. Ol. 109. 4. Athenis Archon Nicomachus.

R. C. 408. 410. C. Coſſ. { M. Fabius Dorſo / Ser. Sulpicius Camerinus. } 411. V. Ol. 109. 1. V. 108. 3. F. M.

Iis Coſſ. L. Furius Camillus Dictator iterum dictus eſt, cum Cn. Manlio Capitolino Imperioſo Magiſtro Equitum, belli contra Auruncos gerendi cauſa; quos primâacie debellavit: eodemque exercitu poſteà Conſules Soram urbem à Volſcis ceperunt.

A. M. 3665. Ol. 110. 1. Athenis Archon Theophraſtus.

R. C. 409. 411. C. Coſſ. { C. Marcius Rutilus III / T. Manlius Imperioſus Torquatus II } 412. V. Ol. 109. 2. V. 108. 4. F. M.

Iis Coſſ. (quum lapidibus pluiſſet, & nox interdum intendi viſa eſſet, uti ſcribit Livius libro VII.) P. Valerius Poplicola Dictator creatus eſt, cum Q. Fabio Ambuſto Magiſtro Equitum, Feriarum Latinarum indicendarum cauſâ.

A. M. 3666. Ol. 110. 2. Athenis Archon Lyſimachides. Lyſimachus Laertio in vita Xenocratis, quem eo anno poſt Speuſippum in Academia cœpiſſe docere refert.

R. C. 410. 412. C. Coſſ. { M. Valerius Corvus III / A. Cornelius Coſſus Arvina } 413. V. Ol. 109. 3. V. 1. F. M.

Iis Coſſ. ſuſceptum eſt à Romanis bellum contra Samnites, admodum grave & diuturnum. De quibus nihilominus eodem anno, & in Samnio duobus prœliis & in Campaniâ victis, uterque Conſul triumphum egit; ex Samnio Corvus jam iterum x. Kalend. è Campaniâ Coſſus IX. Kal. Octobris. Iiſdem Coſſ. tanquam

tanquam anno primo Olympiadis CX. juxta Euſebium in Chronico, Cenſores, incertum quos, arbitrantur Goltzius & Pighius luſtrum feciſſe XXII.

A. M. 3667. Ol. 110. 3. Athenis Archon Charondas vel Chærondus.

R. C. 411. 413. C.	Coſſ.	C. Marcius Rutilus IV. Q. Servilius Ahala	414. V. Ol. 109. 4. V. 2. F. M.

Iis Coſſ. (quos fine hyemis Magiſtratum iniviſſe manifeſtè ſignificat Livius ſub finem libri ſeptimi) M. Valerius Corvus Dictator creatus eſt, cum L. Æmilio Mamercino Privernate Magiſtro Equitum, cauſâ rei gerendæ contra Milites Præſidiarios, primum Capuæ (ubi in Hybernis agebant) occupandæ conſilium ineuntes,deindè,haud procul Anxure ſeditionem molientes: quam prudente oratione ſine civili ſanguine ſedavit. Eodem veró anno Olympiadico Archonte Athenis Charondâ, prælium inter Philippum Macedonem & Athenienſes ad Chæronæam in Bœotiâ factum refert Diodorus, eodemque anno & die Archidami regis Spartani cædem in Italia; quam etiam ſexennio antea per anticipationem retulerat; ubi corruptus numerus annorum regni filii ejus Ægidis, nempè XV. pro IX. Scaligero & quibuſdam aliis immerito contradictionis ſuſpicionem movit.

A. M. 3668. Ol. 110. 4. Athenis Archon Phrynichus.

R. C. 412. 414. C.	Coſſ.	C. Plautius Hypſæus II L. Æmilius Mamercinus Privernas	415. V. O. 110. 1. V. 109. 3. F. M.

Ii Coſſ. poſt captum Privernum, victos ad Satricum ancipiti prælio Antiates Volſcos, & adactos ad pacem petendam Samnites, ob famam gliſcentis belli Latini,juſſi ſunt ante tempus abdicare ſe Magiſtratu, uti refert Livius initio libri octavi. Itaque eodem anno naturali pariter ac Romano, nempè circa Kalendas

Octobres, ut videtur, initium naturalis menſis octavi creati ſunt.

R. C. 412. 413. F. M. Coſſ. { T. Manlius Imperioſſus Torquatus III. / P. Decius Mus } 415. C. 416. V. Ol. 110. 2. V. 109. 4. F. M.

Quos Conſules ad annum quartum Olympiadis CX. pariter nobiſcum refert Diodorus. Eum autem annum (quo Alexandrum Epiri regem in Italiam claſſe appuliſſe aſſeverat Livius) M. Cicero Epiſtolarum libro IX. Epiſt. XXI. numerat quadringenteſimum decimum quintum poſt Romam conditam. Cæterum conflato bello Latino, Conſulum alter Manlius filium capitali ſupplicio affecit, quod contra edictum ſuum extra ordinem in hoſtes pugnaverat: alter vero Decius in prælio ancipiti ipſe ſe devovit cædi pro ſalute exercitus Romani. Porro autem inde ob ægritudinem Manlii Conſulis (qui nihilominus triumphavit de Latinis, Campanis, Sidicinis & Auruncis XV. Kal. Junii) L. Papirius Craſſus Dictator creatus eſt, quum eodem anno Prætor eſſet cum L. Papirio Curſore Magiſtro Equitum, rei contra Antiates gerendæ cauſâ.

A. M. 3669. Ol. III. 1. Athenis Archon Pythodorus, alias Pythodemus.

R. C. 413. 414. F. M. Coſſ. { T. Æmilius Mamercinus / Q. Publilius Philo. } 416. C. 417. V. Ol. 110. 3. V. 1. F. M.

Eos Coſſ. apparet (præſertim ex nono anno poſtea) creatos eſſe Kalendis Quinctilibus anticipatis, circa initium quinti menſis naturalis. Publilius autem, poſtquam de Latinis devictis triumpharat idibus Januarii, à Collegâ Æmilio dictus eſt Dictator, cum Decio Junio Bruto Scævâ Magiſtro Equitum: quum Senatus ambobus Conſulibus, utpote plebeis finire imperium cupiens, Dictatorem tanquam adverſus rebellantes Latinos dici juſſiſſet.

A. M,

A. M. 3670. Ol. III. 3. Athenis Archon Euænetus.

R. C. 414. 415. F. M. Coſſ. { L. Furius Camillus / C. Mænius } 417. C. 418. V. Ol. 110. 4. V. 2. F. M.

Eorum Conſulum uterque triumphavit, Camillus de Pedaneis & Tiburtibus III. Kal. Octobris, Mænius de Antiatibus, Lavinis, & Veliternis, pridiè eaſdem Kal. idemque ademptarum Antiatibus navium roſtra in ſuggeſtu fori Romani poſuit, à quibus poſteà loco illo nomen. Ubi etiam tunc utrique Conſuli ob ſubactum omne Latium ſtatuæ poſitæ ſunt. Eum autem annum Plinius, libro XXXIV. capite V. putat CDXVI. poſt R. C.

A. M. 3671. Ol. III. 3. Athenis Archon Cteſicles.

R. C. 415. 416. F. M. Coſſ. { C. Sulpicius Longus / P. Ælius Pætus. } 418. C. 419. V. Ol. III. I. V. 110. 3. F. M.

Iis Coſſ. Minucia virgo Veſtalis inceſti convicta, viva ſub terram defoſſa eſt. Iiſdem Coſſ. C. Claudius Craſſus Sabin. Regillenſis Dictator iterum dictus, cum C. Claudio Hortatore Magiſtro Equitum, rei contra Sidicinos gerendæ cauſâ, tanquam vitio creatus mox abdicavit.

A. M. 3672. Ol. III. 4. Athenis Archon Nicocrates.

R. C. 416. 417. F. M. Coſſ. { L. Papirius Craſſus / Cæſo Duilius } 419. C. 420. V. III. 2. V. 110. 4. F. M.

Iis Coſſ. duo populi Caleni, (Auſones, & Sidicini) uno prælio devicti ſunt.

A. M. 3673. Ol. 112. I. Athenis Archon Niceratus, aliis Anicetes.

R. C. 417. 418. F. M. Coſſ. { M. Valerius Corvus IV. / M. Atilius Regulus } 420. C. 421. V. Ol. III. 3. V. I. F. M.

Corvus quartum Conſul tertio triumphavit de Calen-

Calenis debellatis & captis Calibus, idibus Maii. Deinde verò ambo Coſſ. juſſi adverſus Sidicinos ducere exercitum, ante ex Senatus conſulto comitiorum habendorum cauſâ dixerunt Dictatorem L. Æmilium Mamercinum Privernatem, cui Q. Publilius Philo erat Magiſter Equitum.

A. M. 3674. Ol. 112. 2. Athenis Archon Ariſtophanes.

R. C. 418. 419. F. M. Coſſ. { T. Veturius Calvinus / Sp. Poſtumius Albinus } 421. C. 422. V. Ol. 111. 4. V. 2. F. M.

Iis Coſſ. Campanis Romana civitas data eſt, & Cales Colonia deducta. P. Cornelius Rufinus Dictator dictus, cum M. Antonio Magiſtro Equitum, rei contra Sidicinos, & Samnites gerendæ cauſâ, tanquam vitio factus abdicavit. Cæterum iiſdem Conſulibus, poſt Haloandrum, Sigonius, Onuphrius, & Marlianus annum ſine conſulibus aliiſque Magiſtratibus ſubjiciunt. Alii autem inopi conjecturâ Conſules mendoſos C. Cornelium Cethegum, & Q. Flaminium; tanquam è Plinii libro XIX. capite VIII. Goltzius autem, & Pighius, L. Papirium Curſorem, & C. Pætelium Libonem II. Conſules ſeptimi anni poſtea, tanquam è Solini capite XLV. referentis Alexandriam conditam Olympiade CXII. iis Coſſ. contra mentem Livii, atque Diodori Siculi, quem nihilominus æquè ac Dionyſium Halicarnaſſeum, quam diligentiſſimè Conſulatus Romanos Olympiadibus accommodaſſe, ad hunc annum agnoſcit ipſe Pighius; ut Faſtorum Marmoreorum calculûm annorum R. C. tueantur, qui propterea hinc biennio excedit noſtrum quoad eorum numerum.

A. M. 3675. Ol. 112. 3. Athenis Archon Ariſtophon.

R. C. 419. 421. F. M. Coſſ. { A. Cornelius Coſſus Arvina II / Cn. Domitius Calvinus } 422. C. 423. V. Ol. 112. 1. V. 111. 4. F. M.

Iis Coſſ. (quibus initium Monarchiæ Alexandri

Macedonis

Macedonis, nempe poſt debellatum Darium ad Arbela, initio primi periodi Calippicæ, mediâ autem Olympiade centeſimâ duodecimâ, rectiſſime ſtatuit Diodorus Siculus medio Libro XVII. circa quod tempus etiam Alexandri Moloſſi, poſt pacem cum Romanis factam, in Lucaniâ Italiæ cædes contigit;) M. Papirius Craſſus Dictator dictus eſt; cum P. Valerio Poplicola Magiſtro Equitum ob ingruentis belli Gallici rumorem, qui falſus fuit. Iiſdem Coſſ. Cenſores Q. Publilius Philo & Sp. Poſtumius Albinus luſtrum fecerunt XXIII, duabus tribubus additis, nominatoque principe Senatus M. Fabio Ambuſto, ut colligitur è Plinii Libro VII. capite XLI. Porro eodem tempore P. Cornelium Scapulam fuiſſe Pontificem maximum, ex Livii Libro XXV. colligit Onuphrius.

A. M, 3676. Ol. 112. 4. Athenis Archon Cephiſophon.

R. C. 420. 422. F. M. Coſſ. { M. Claudius Marcellus / C. Valerius Potitus Flaccus } 423. C. 424. V. Ol. 112. 2. V. 1. F. M.

Iis Coſſ. prima de veneficiis quæſtio Romæ habita eſt. Mulieres veneficæ ad centum ſeptuaginta peſtilentiam veneficiis alere deprehenſæ pœnas dederunt: ſed etiam Cn. Quinctilius Varus Dictator dictus eſt, cum L. Valerio Potito Flacco Magiſtro Equitum, clavi contra peſtem figendi cauſâ.

A. M. 3677. Ol. 113. 1. Athenis Archon Euthycritus vel Euthycrates.

R. C. 421. 423. F. M. Coſſ. { L. Papirius Craſſus II / L. Plautius Venno } 424. C. 425. V. Ol. 112. 3. V. 2. F. M.

Iiſdem Coſſ. excitato bello Privernate per Vitruvium Fundanum, Privernum duobus conſularibus exercitibus obſeſſum eſt.

A. M.

A. M. 3678. Ol. 113. 2. Athenis Archon Chremes vel Hegemon.

R. C. 422. 424. F. M. Coſſ. { L. Æmilius Mamercinus Privernas II / C. Plautius Decianus. } 425. C. 426 V. O. 112. 4. V. 3. F. M.

Ii Coſſ. uti refert Livius, Calendis Quinctilibus Magiſtratum iniverunt. Capto autem Priverno, & Vitruvio Fundano in poteſtatem redacto, de Privernatibus ambo triumpharunt Kalendis Martii, unde etiam ipſum Æmilium Privernatem cognominatum fuiſſe plerique opinantur.

A. M. 3679. Ol. 113. 3. Athenis Archon Anticles vel Chremes.

R. C. 423. 425. F. M. Coſſ. { C. Plautius Proculus / P. Cornelius Scapula } 426. C. 427. V. Ol. 113. 1. V. 112. 4. F. M.

Iis Coſſ. Palæopolitani Græci, Samnitibus vicini & confederati, Romanos agrum Campanum & Falernum incolentes hoſtiliter deprædati ſunt. Iidem Coſſ. viſceratio primum populo data eſt à M. Flavio in funere Matris.

A. M. 3680. Ol. 113. 4. Athenis Archon Soſicles vel Anticles.

R. C. 424. 426. F. M. Coſſ. { L. Cornelius Lentulus / Q. Publilius Philo II } 427. C. 428. V. Ol. 113. 2. V. 1. F. M.

Lentulus Conſul contra Samnites, ob agrum Fregellanum à Românis occupatum ab eorum amicitiâ deſciſcentes, miſſus eſt, Publilius contra Palæopolitanos; quos obſidione preſſit. Sub exitum vero Magiſtratus, M. Claudius Marcellus Dictator creatus cum Sp. Poſtumio Albino Magiſtro Equitum comitiorum habendorum causâ, quaſi vitio factus abdicavit.

A.M. 3681. Ol. 111. 1. Athenis Archon Hegeſias.

R.C. 425. 427. F.M. Coſſ. { C. Pœtelius Libo Viſolus II / L. Papirius Curſor. } 428. C. 429. V. Ol. 113. 3. V 2. F.M.

Refert Livius, illius anni initio dilatis aliâ atque aliâ de cauſa comitiis, poſt Marcelli Dictatoris abdicationem, quartum decimum demum Interregem creaſſe Conſules. Unde apparet eos Conſules occepiſſe Magiſtratum circa Kalendas Octobris. Iis vero Coſſ. (quibus mortuus eſt Alexander ille magnus, juxta Diodorum (annis CDXXIX. poſt Romam conditam, atque CLXXXVI. poſt exactos reges, juxta quorundam chronologiam apud Clementem Alexandrinum, primo Stromateo;) & Alexandria demum exædificata, juxta Livium, præcipue reſpicientem, ut apparet, Epocham Alexandrini regni conditi eodem tempore, nempe anno CDXXV. Epochæ Nabonazari; quæ etiam Solino videtur præbuiſſe anſam erroris ſimili autem erroris occaſione ipſe Livius eidem anno imputat Alexandri Moloſſi interitum, qui ſexennio antea contigit) Publilius Philo, alter Conſulum anni præcedentis, primus Proconſul triumphavit de capta Palæopoli Græcâ urbe in Italiâ, Kalendis Maii. Eodem autem anno contra Samnites proſperè pugnatum eſt.

A.M. 3681. Ol. 114. 2. Athenis Archon Cephiſodorus.

R.C. 426. 428. F.M. Coſſ. { L. Furius Camillus II. / Dec. Junius Brutus Scæva } 429. C. 430. V. Ol. 113. 4. V. 3. F.M.

Brutus Conſul, Veſtinorum, qui cum Samnitibus ſocietatem belli fecerant, rebus uno prælio acciſis, oppida quoque eorum Catinam & Cingliam primo impetu cepit. Verum Camillo, cui bellum Samniticum forte evenerat, implicito gravi morbo; ejus gerendi cauſâ L. Papirius Curſor Dictator creatus eſt, cum Q. Fabio Maximo Rulliano Magiſtro Equitum: qui quum contra Dictatoris edictum cum hoſtibus

quam proſperrime pugnaviſſet; vix demum ſuis & patris & Tribunorum plebis & populi Romani precibus veniam impetravit, quin illius imperio virgis cæſus & ſecuri percuſſus eſſet; abdicatus certe fuit. Porro circa hunc annum creati Cenſores, utique incertum qui, exiſtimantur Luſtrum feciſſe XXIV.

A. M. 3683. Ol. 114. 3. Athenis Archon Philocles, Lærtio in vita Ariſtotelis, quem perinde ac Demoſthenem, eo anno mortuum eſſe refert. Vel Diocles.

R. C. 427. 429. F. M. Coſſ. { L. Papirius Curſor, Dictator / L. Papirius Craſſus. Magiſter Equitum } 430. C. 431. V. O. 113. 4. F. M. 114. 1. V.

L. Papirius Curſor Dictator, poſt abdicationem Fabii Rulliani, creato Magiſtro Equitum L. Papirio Craſſo, de Samnitibus (quibuſcum primum dubiâ victoriâ certaverat, quod ejus exercitus infenſus ipſi Fabii gratiâ pugnare nollet) demum devictis, & ad pacem petendam denuo coactis, triumphavit, tertio nonas Martii. Ceterum ei quoque Dictatori, cum poſteriore Magiſtro Equitum, recentiores Faſtorum ordinatores poſt Haloandrum & Glareanum, Sigonius, Onuphrius, Marlianus, &c. aſcribunt integrum annum poſt exactum Camilli & Bruti Conſulatum, quum revera à Kalendis Octobribus, quibus præcedentes Coſſ. Magiſtratum occepiſſe videantur, ſummum quinquemeſtre ei competat: quod cum trimeſtri, quo Comitia anno eos præcedente dilata ſunt, pro anno ſupputetur, utpote pertingens quaſi ad exitum anni naturalis & urbis conditæ: quandoquidem clare ſignificet Livius ſub finem libri octavi, ipſum Papirium ſtatim poſt actum triumphum juſſu Senatus creaſſe novos Conſules: qui proinde denuò, ut & ſequentes diu poſtea, Magiſtratum inierint idibus Martiis, circa initium naturalis anni. Inde vero apud Diodorum Siculum, plane juxta Græcum morem, Conſules Romani accenſentur iis annis Olympiadicis & Archon-

tibus Athenienſium, quibus ad exitum tendentibus illi Magiſtratum iniverint.

A. M. 3684. Ol. 114. 4. Athenis Archon Apollodorus, vel Archippus.

R. C. 428. 430. F. M. Coſſ. { C. Sulpicius Longus II / Q. Æmilius ſive Aulius Cerretanus } 431. C. 432. 1. V. O. 114. 1. F. M. 2. V.

Sulpicius Samniticum recrudeſcens, Aulius Apulum novum bellum fortiti ſunt.

A. M. 3685. Ol. 115. 1. Athenis Archon Archippus vel Neæchmus.

R. C. 429. 431. F. M. Coſſ. { Qu. Fabius Maximus Rullianus / L. Fulvius Curvus } 432. C. 433. V. Ol. 114. 2. F. M. 3. V.

Iis Coſſ. (qui, ut & ſequentes, una cum Archontibus Athenienſibus & annis Olympiadicis omiſſi ſunt apud Diodorum) A. Cornelius Coſſus Arvina Dictator creatus eſt cum M. Fabio Ambuſto Magiſtro Equitum, ſive Ludorum Romanorum, ſive rei gerendæ cauſâ. An autem ipſe de Samnitibus & Apulis, quos ancipiti, ac difficili prælio victos eſſe conſtat, an potius alter vel uterque Conſulum (ut colligitur. ex Faſtis Marmoreis) triumphaverit; Fulvius quidem, Quirinalibus, Fabius vero 12. Kal. Martii; ambigitur.

A. M. 3686. Ol. 115. 2. Athenis Archon Apollodorus.

R. C. 430. 432. F. M. Coſſ. { T. Veturius Calvinus II / Sp. Poſtumius Albinus II } 433. C. 434. V. Ol. 114. 3. F. M. 4. V.

Iis Coſſ. cum toto Romano exercitu ſub jugum miſſis, & ad ignominioſam pacem ſpondendam adactis à Samnitibus ad furculas Caudinas: Comitiorum habendorum cauſa Q. Fabius Ambuſtus Dictator creatus eſt, cum P. Ælio Pæto Magiſtro Equitum: iiſq; vitio factis ſuffecti ſunt M. Æmilius Papus Dictator, & L. Valerius Flaccus Magiſter Equitum. Eum vero annum CDXXXIII. R. C. numerat Cicero tertio libro officiorum.

A. M. 3687. Ol. 115. 3. Athenis Archon Archippus.

R. C. 431. 433. F. M. Coſſ. { L. Papirius Curſor II / Q. Publilius Philo III. } 434. C. 435. V. Ol. 114. 4. F. M. 115. 1. V.

Eorum quoque Conſulum nomina apud Diodorum corrupta ſunt; qui per deditionem præcedentis anni Conſulum Samnitibus factam, quaſi ſoluto Populo Romano religione turpis fœderis ab iis ſponſi, bellum Samniticum redintegrarunt, ſtrenueque adminiſtrarunt, captâ Luceria, & receptis ſexcentis Equitibus Romanis obſidibus. Iiſdem vero Coſſ. juxta faſtos Marmoreos creati feruntur tres Dictatores, primum C. Mænius, cum M. Foſlio Flaccinatore Magiſtro Equitum, cauſâ exercendarum quæſtionum tum de Campanâ conjuratione, tum de ambitu; qui, ſive quod ipſe in quæſtionem vocaretur, ſive quod vitio factus diceretur, abdicavit; deinde L. Cornelius Lentulus, cum L. Papirio curſore, Conſulis filio, iterum rei contra Samnites gerendæ; ac demum T. Manlius Imperioſſus Torquatus III. cum L. Papirio Craſſo, Comitiorum habendorum cauſa. Quorum trium Dictatorum tantum unius, nempe Cornelii, ejuſque hæſitanter meminit Livius.

A. M. 3688. Ol. 115. 4. Athenis Archon Demogenes.

R. C 432. 434 F. M. Coſſ. { L. Papirius Curſor III / Q. Aulius Cerretanus II } 435. C. 436. V. Ol. 115. 1. F. M. 2. V.

Papirius tertium Conſul, juxta potiores Annales, ſecundo triumphavit de Samnitibus, x. Kal. Septembris. Iis autem Coſſ. Cenſores C. Sulpitius Longus, dubius, & alter ignotus, ex Faſtorum Marmoreorum fragmentis exſtimantur creati, ſed aliquam ob cauſam abdicaſſe, nec luſtrum feciſſe.

A. M.

A. M. 3689. Ol. 116. 1. Athenis Archon Democlides.

R. C. 433. 335. F. M. Coſſ. { L. Plautius Venno / M. Foſlius Flaccinator } 436. C. 437. V. Ol. 115. 2. F. M. 3. V.

Iis Coſſ. Samnites biennii inducias ægre obtinuerunt. Apuli autem, Theanenſes & Canuſini ad deditionem coacti ſunt. Iiſdem Coſſ. Cenſores L. Papirius Craſſus & C. Mænius luſtrum fecere xxv. aliis duabus tribubus additis.

A. M. 3690. Ol. 116. 2. Athenis Archon Praxibulus.

R. C. 434. 436. F. M. Coſſ. { Q. Æmilius Barbula / C. Junius Bubulcus Brutus } 437. C. 438. V. Ol. 115. 3. F. M. 4. V.

Junius Conſul Apuliam perdomuit. Æmilius Nerulum Lucanorum oppidum inopinato oppreſſum cepit.

A. M. 3691. Ol. 116. 3. Athenis Archon Nicodorus.

R. C. 435. 437. F. M. Coſſ. { Sp. Nautius Rutilus / M. Popilius Lænas } 438. C. 439. V. Ol. 115. 4. F. M. 116. 1. V.

Iis Coſſ. L. Æmilius Mamercinus Privernas Dictator iterum dictus eſt, cum L. Fulvio Curvo Magiſtro Equitum, rei contra Saticulam ſociam Samnitum urbem gerendæ cauſâ.

A. M. 3692. Ol. 116. 4. Athenis Archon Theophraſtus.

R. C. 436. 438. F. M. Coſſ. { L. Papirius Curſor IV / Q. Publilius Philo IV } 439. C. 443. V. Ol. 116. 1. F. M. 2. V.

Iis Coſſ. (quorum nomina Livii exemplaribus exciderant) Q. Fabius Maximus Rullianus Dictator dictus eſt, cum Q. Aulio Cerretano Magiſtro equitum, rei item ad Saticulam gerendæ cauſâ: ubi occiſo Aulio, Magiſter Equitum ſuffectus eſt C. Fabius Ambuſtus, Dictatoris frater. Romani Saticulâ potiti, Soram

(quæ ad Samnites, potitos interim Pliſtiâ, defecerat) adorti ſunt. Cæterum iiſdem Coſſ. Glareanus locum Livii corruptum ratus, præponit annum Fabio Dictatore, ſine Conſulibus.

A. M. 3693. Ol. 117. 1. Athenis Archon Polemon.

R. C. 437. 439. F. M. Coſſ. {M. Pœtelius Libo. / C. Sulpicius Longus III} 440. C. 441. V. Ol. 116. 2. F. M. 3. V.

Iis Coſſ. Livio primum, Faſtis Marmoreis iterum, C. Mænius Dictator creatus eſt, cum M. Foſſio Flaccinatore Magiſtro Equitum, ſive Quæſtionum tunc demum exercendarum cauſâ, ut refert Livius, ſive rei gerendæ in Campaniâ. Sulpicius vero tertium Conſul, Sorâ, Auſonâ & Luceriâ receptis, de Samnitibus devictis triumphavit, Kal. Quinctilis. Eoſdem autem Coſſ. ſub hyemis finem exiiſſe Magiſtratu refert Livius.

A. M. 3694. Ol. 117. 2. Athenis Archon Simonides.

R. C. 438. 440. F. M. Coſſ. {L. Papirius Curſor V / C. Jun. Bubulcus Brutus II} 441. C. 442. V. Ol. 116. 3. F. M. 4. V.

Iis Coſſ. (quibus Nolam captam certum eſt, à quo, an à Junio Conſule, an à Dictatore incertum) C. Pœtelius Libo Viſolus Dictator creatus eſt, cum M. Pœtelio Libone (ſive M. Foſſio Flaccinatore iterum, ut habet Livius) Magiſtro Equitum, vel rei contra Samnites gerendæ, vel clavi contra peſtem figendi cauſâ.

A. M. 3695. Ol. 117. 3. Athenis Archon Hieromnemon.

R. C. 439. 441. F. M. Coſſ. {M. Valerius Maximus / P. Decius Mus} 442. C. 443. V. Ol. 116. 4. F. M. 117. 1. V.

Iis Coſſ. C. Sulpicius Longus Dictator creatus eſt, cum C. Junio Bubulco Bruto Magiſtro Equitum, ob gliſcentis

gliſcentis belli Etruſci famam. Conſulum autem uterque, vel ſaltem alter, nempe Valerius, triumphavit de Samnitibus Soraniſque idibus Sextilis. Iiſdem Coſſ. Cenſores Appius Claudius, poſtea Cæcus, qui viam Appiam munivit, & aquam Claudiam in urbem induxit, & C. Plautius in eodem honore cognominatus Venox, ab indagandis aquarum venis, luſtrum fecerunt XXVI. triginta annis ab initio belli Samnitici, juxta Frontinum lib. de Aquæductibus.

A. M. 3696. Ol. 117.4. Athenis Archon Demetrius Phalereus.

R. C. 440. 442. F. M.	Coſſ.	C. Ju. Bubulcus Brutus III Q. Æmilius Barbula II	443. C. 444. V. Ol. 117. 1. F.M. 2. V.

Eorum Conſulum uterque triumphavit, Junius de Samnitibus nonis Sextilis, Æmilius de Etruſcis idibus Sextilis.

A. M. 3697. Ol. 118.1. Athenis Archon Charinus.

R. C. 441. 443. C. V.	Coſſ.	Q. Fab. Max. Rullianus II C. Marcius Rutilus	444. C. 445. V. Ol. 117. 2. F.M. 3. V.

Marcio Conſule haud ſatis proſperè rem gerente contra Samnites, melius gerendæ cauſâ, ab altero Conſule Fabio ex Senatus conſulto L. Papirius Curſor Dictator iterum dictus, (circa menſem Quinctilem ac mediam æſtatem, ut apparet ex Livio,) cum C. Junio Bubulco Bruto iterum Magiſtro Equitum, de iis ad Longulam maximâ clade affectis, tertiò admodum glorioſè triumphavit, idibus Octobris. Fabius autem Conſul & ipſe de fractis eodem anno ad Peruſiam Etruſcorum opibus, ſecundo triumphavit, menſe proxime ſequente, nempe idibus Novembris. Unde apparet manifeſtè falſum eſſe quod coguntur Faſtorum ordinatores poſt Haloandrum exceptis tamen Cuſpiniano & Glareano, & Onuphrius quidem perinvitus, ut ipſe de ſe haud obſcure fatetur, ei Papirii dictaturæ

dictaturæ annum integrum quaſi poſt exactum Fabii & Marcii Conſulatum aſſignare, contra diſerta Livii verba, Conſulumque ſeriem apud Diodorum & alios, Faſtorum Marmoreorum calculi obſervandi gratiâ; qui propterea hinc numerum annorum R.C.excedit noſtrum triennio, jam tantidem & Catonianus; quoad annos vero Olympiadicos, perinde ac Varronianus, biennio noſtro exceditur.

A. M. 3698. Ol. 118. 2. Athenis Archon Anaxicrates, quando Laertius in vitâ Epicuri cum Athenas rediiſſe ſcribit.

R. C. 442. 445. C. F. M. Coſſ. { Q. Fab. Max. Rullianus III / P. Decius Mus II } 446. V. Ol. 117. 4. V. F. M.

Utiq; tertium Fabii conſulatum ſecundo continuatum eſſe, ob egregiè domitam Etruriam, diſertè ſcribit Livius, eumque ipſum perinde anno primo Olympiadis CXVIII. conveniſſe, ut ſecundum quarto CXVII. Diod. Siculus; cæterum iis Coſſ. reliquiæ belli Etruſci confectæ, & Umbri ad deditionem compulſi ſunt.

A. M. 3699. Ol. 118. 3. Athenis Archon Corœbus, ſive ſacerdos Servatorum.

R. C. 443. 446. C. F. M. Coſſ. { Appius Claudius Cæcus / L. Volumnius Flamma Violens } 447. V. O. 118. 1. V. F. M.

Volumnio Conſule rem cúm novis hoſtibus Sallentinis proſpere gerente, Fabius Proconſul Samnites ingenti Prælio victos & compulſos in caſtra, his obſeſſis captiſque, ſub jugum miſit. Iis autem Coſſ. Cenſores L. Valer. Maximus & C. Junius Bubulcus Brutus luſtrum fecerunt XXVII.

A. M.

A. M. 3700 Ol. 118. 4. Athenis Archon Xenippus vel Xenias.

R. C. 444. 447. C. F. M. Coſſ. { Q. Marcius Tremulus / P. Cornelius Arvina } 448. V. O. 118. 2. V. F. M.

Marcius Conſul de Anagninis Hernicifque, quos tribus prœliis victos trinis caſtris exuerat, triumphavit, pridie Kal. Quinctilis :junctis autem ſuo & collegæ exercitibus triginta millia Samnitum occidit. Iis autem Coſſ. cum Carthaginienſium Legatis fœdus tertio renovatum eſt. Eorundem Coſſ. exitu P. Corn. Scipio Barbatus Dictator dictus eſt, cum P. Decio Mure Magiſtro Equitum, comitiorum habendorum cauſâ.

A. M. 3701. Ol. 119. 1. Athenis Archon Pherecles.

R. C. 445. 448. C. F. M. Coſſ. { L. Poſtumius Megellus / T. Minucius Augurinus } 449. V Ol. 118. 3. V. F. M.

Minucio Conſuli, mortuo ex vulnere accepto in prœlio contra Samnites, ſuffectus eſt M. Fulvius Curvus Pætinus, qui de iiſdem devictis & capto Boviano triumphavit, (an item Poſtumius alter conſul, ambigitur,) tertio nonas Octobris.

A. M. 3702. Ol. 119. 2. Athenis Archon Leoſtratus.

R. C. 446. 449. C. F. M. Coſſ. { P. Sempronius Sophus / P. Sulpicius Saverrio } 450. V. Ol. 118. 4. V. F. M.

Eorum Conſulum (quos annis CDXLVIII. ab V. C. ac CCIV. poſt dedicatum Capitolium fuiſſe refert Plin. l. 33. cap. 1.) uterq; triumphavit juxta Faſtos Marmoreos; Sempronius de Æquis propè ad internecionem deletis, (uno & quadraginta eorum oppidis oppugnando captis) VII. Kal. Octobris; Sulpicius vero de Samnitibus (quanquam Livius refert redditum iis fœdus eodem anno ante bellum Æquinum) IV. Kal. Novembris. Iiſdem Coſſ. Cenſores Q. Fab.

Maximus Rullianus & P. Decius Mus, luſtrum fecerunt XXVIII. omni turbâ forenſi in quatuor tribus conjectâ. Eo autem tempore Pontificem maximum fuiſſe P. Cornel. Scipionem Barbatum, qui biennio ante fuerat Dictator, apparet ex Livio ſub finem lib. IX.

A. M. 3703. Ol. 119. 3. Athenis Archon Nicocles.

R. C. 447. 450. C.F.M. Coſſ. { Ser. Cornelius Lentulus / L. Genucius Aventinenſis } 451. V. Ol. 119. 1. V. F. M.

Iis Coſſ. factâ in Umbriam parvâ expeditione, duo millia armatorum prædonum in ſpeluncâ quadam flammis & fumo enecta ſunt.

A. M. 3704. Ol. 119. 4. Athenis Archon Calliarchus.

R. R. 448. 451. C.F.M. Coſſ. { M. Livius Denter / M. Æmilius Paullus } 452. V. Ol. 119. 2. V. F. M.

Iis Coſſ. C. Jun. Bubulcus Brutus Dictator creatus, cum M. Titinio Magiſtro Equitum, de Æquis primo congreſſu ſubactis octavo ſuſceptæ Dictaturædie iterum triumphavit, III. Kal. Sextilis; Conſul vero Æmilius Cleonymum Lacedæmonium ducem navalem, qui appulſa ad Italiæ littora claſſe Thurias urbem in Sallentinis cœperat, prœlio uno fugatum compulit in naves, Thuriaſque veteribus cultoribus reddidit. Deinde autem iiſdem Coſſ. M. Valerius Maximus Dictator dictus, tum M. Æmilio Paullo ex Conſule Magiſtro Equitum, de Marſis devictis, iterumq; fractis Hetruſcorum opibus triumphavit, uti ſcribit Livius prope initio libri X. nempe X. Kal. Decembris, ut ex fragmento Marmoreorum Faſtorum prope obliterato colligitur; cæterum ex eo fragmento, & alio eorundem Faſtorum fruſtulo adeo minuto, ut non ſatis conſtet ad quod tempus ſpectet, collato cum incerti

auctoris

auctoris Chronico Conſulari Cuſpiniani, hic inſerente Corvum II. & Rullianum; recentiores Faſtorum ordinatores conjiciunt illum triumphum quartum actum eſſe, tanquam à M. Valerio Corvo Dictatore iterum, cum P. Sempronio Sopho imaginario Magiſtro Equitum; & quidem poſt Q. Fabium Maximum Rullianum Dictatorem etiam iterum, cum ſupra dicto Æmilio Magiſtro Equitum eodem anno, quaſi poſt exactum ejus & Livii Conſulatum integro fine Coſſ. ſubjiciendo, ut conſtet ratio calculi annorum V. C. Faſtis Marmoreis exarati. Propterea hinc, ut Varronianus, ſolido quadriennio noſtrum excedit; ſed quoad annos Olympiadicos, perinde ac Catonianus, noſtro convenit. His Coſſ. relatis ad annum tertium Olympiadis CXIX. (nimirum definentem, more Græco) terminatur Diodori Siculi liber viceſimus ac poſtremus eorum qui extant.

A. M. 3705. Ol. 120. 1. Athenis Archon Hegemachus.

R. C. 449. 452. F. M. Coſſ. { Q. Appuleius Panſa / M. Valerius Corvus } 453. V. F. M. Ol. 119. 3. V.

M. Valerium ex Dictatura Conſulem factum refert Livius, ambiguus utrum intelligat Corvum necne. Verum ab eo quocunque Valerio bellum adverſus Æquos adhuc rebellantes geſtum eſt: ab Appuleio autem Nequinum in Umbria obſeſſum. Iiſdem Coſſ. Auguribus & Pontificibus quaternis primum additi ſunt ex Plebeis alii quinque augures & quatuor Pontifices, factique illi novem, hi octo.

A. M. 3706. Ol. 120. 2. Athenis Archon Euctemon.

R. R. 450. 453. C. Coſſ. { M. Fulvius Pætinus / T. Manlius Torquatus } 454. V. F. M. Ol. 119. 4. V.

Manlio Conſuli profecto contra Etruſcos Gallorum ſocietatis fiducia bellum moventes, & mox mortuo

ex lapſu ab Equo, ſuffectus eſt M. Valerius Corvus VI. Conſul: cujus adventus in Caſtra Etruſcos compreſſit: Conſul autem Fulvius de Samnitibus Nequinatibuſque triumphavit VII. Kal. Octobris. Iiſdem Coſſ. Cenſores P. Sempronius Sophus, & P. Sulpicius Saverrio luſtrum fecerunt XXIX. duabus aliis tribubus additis: Principe Senatus ut colligitur è Plinii loco ſupra memorato, Q. Fabio Maximo Rulliano. Cæterum quod inter primum Valerii Corvi Conſulatum atque hunc poſtremum, Faſtorum Marmoreorum calculus interponit annos XLIX. Varronianus autem vulgaris minimum XLVII. Catonianus autem XLVI. noſter vero tantum XLV. Utique hac ex parte noſter calculus, præter Fabium & Diodorum & Livium, compluribus aliis auctoribus haud quaquam contemnendis magis comprobatur. Nempe M. Cicerone, libro de Senectute; Valer. Max. lib. VIII. cap. XIV. Plinio lib. 7. cap. 48. qui omnes ab initio primi ad finem poſtremi conſulatus Corvi colligunt ſummam annorum XLVI. præſertim vero Plutarcho, qui in vitâ Marii à primo Corvi conſulatu ad poſtremum ſcribit fuiſſe XLV. annos. Quare etiam hi ſane graviſſimi auctores, quamvis alias auctoritate Varronis abrepti de ætate Urbis Romæ ſecus ſtatuere videantur: hic tamen ubi res maximè requirebat, Livii & Diodori & Fabii (ut dicam etiam Catonis & Dionyſii) & noſtras rationes planè confirmant. Quid? quod etiam Polybius, qui libro primo & Diodoro & Dionyſio videtur fuiſſe auctor referendi Romæ à Gallis captivitatem ad initium anni 2[di] Olympiadis XCVIII. quum tamen ipſe eum annum haudquaquam nominet, ſed tantum innuat; libro ſecundo ubi alias eorum expeditiones ab eo tempore contra Romanos factas refert, noſtrum calculum utique confirmat omnium validiſſimè? Nam à Româ captâ ad ſocietatem Gallorum cum Etruſcis iniri cœptam modò expoſitis Coſſ. quadriennio ante bellum Fabio V.

&

& Decio IV. Coſſ. conficit ſummam annorum interjectorum ſummum LXXXVI. nempe XLI. completorum ante Corvi Monomachiam, ac XLV. inde ad ſexti Conſulatus ejus initium, omninò noſtræ congruentem.

A. M. 3707. Ol. 120. 3. Athenis Archon Mneſidemus.

R. C. 451. 454. C. Coſſ. { L. Cornelius Scipio / Cn. Fulvius Maximus Centumalus } 455. V. F. M. Ol. 120. 1. V.

Fulvius Conſul, juxta Faſtos Marmoreos, vix ſuffragante Livio, de Samnitibus Etruſciſque triumphavit, idibus Novembris.

A. M. 3708. Ol. 120. 4. Athenis Archon Antiphates.

R. C. 452. 455. C. Coſſ. { Q. Fabius Maximus Rullianus IV. / P. Decius Mus III. } 456. V. F. M. Ol. 120. 2. V.

Fabius Samnites ad Tifernum difficili prœlio vicit: Decius Apulos Samnitibus jungere ſe volentes ad Maleventum profligavit, inde ambo Conſules Samnium omne devaſterunt.

A. M. 3709. Ol. 121. 1. Athenis Archon Nicias.

R. C. 453. 456. C. Coſſ. { Ap. Claudius Cæcus II. / L. Volumnius Flamma Violens II } 457. V. F. M. Ol. 120. 3. V.

Eo anno Proconſules anni ſuperioris prorogato in ſex menſes imperio, atque Conſules (iidem decennii intervallo iterum creati, juxta Cicerон. libro de Senectute) Samnites & Etruſcos acie vicerunt, multaq; eorum oppida cum ingenti prædâ cœperunt.

A. M. 3710. Ol. 121. 1. Athenis Archon Nicoſtratus.

R. C. 454. 457. C. Coſſ. { Q. Fab. Maximus Rullianus V. / P. Decius Mus IV } 458. V. F. M. Ol. 120. 4. V.

Eos Conſules Livius haud dum exactâ hyeme iniiſſe

iniiſſe Magiſtratum ſignificat. Quum autem Etruſci, Umbri, Samnites, & Galli junctis copiis bellum moverent; & ipſi ſociis viribus illud aggreſſi ſunt; & graviſſimo ancipitique prœlio in agro Sentinate commiſſo, Decius quidem, ſecutus patris exemplum, cœdi ſe devovit pro ſalute Romani exercitus. Fabius vero de ipſis devictis triumphavit, pridie nonas Septembris. Cæterum eundem annum deſinentem vel potius ſequentem ineuntem, quadrageſimum ſextum ab initio belli Samnitici Conſulatu Corvi tertio & Coſſi, numerat Livius utique convenienter noſtro calculo.

A. M. 3711. Ol. 121. 3. Athenis Archon Olympiodorus.

R. C. 455. 458. C. Coſſ. { L. Poſtumius Megellus II / M. Atilius Regulus } 459. V. F. M. Ol. 121. 1. V.

Eorum Coſſ. uterque triumphavit, juxta Faſtos Marmoreos, neque hic ſatis conveniente iis Livio; Poſtumius de Samnitibus & Etruſcis, VI. Kal. Aprilis; Atilius de Volſonibus & Samnitibus, V. Kal. April. Iiſdem Coſſ. Cenſores P. Cornelius Arvina & C. Marcius Rutilus luſtrum fecerunt XXX.

A. M. 3712. Ol. 121. 4. Athenis Archon Philippus.

R. C. 456. 459. C. Coſſ. { L. Papirius Curſor / Sp. Carvilius Maximus } 460. V. F. M. Ol. 121. 2. V.

Eorum quoque Coſſ. uterque triumphavit de Samnitibus, qui delectu ſacro exercitum conflarunt; (Etruſcis etiam ad pacem petendam compulſis;) Carvilius idibus Jan. Papirius idibus Febr. eademq; tempeſtate habita fuiſſe comitia conſularia aperte ſignificat Livius in fine libri 10.

A. M.

A. M. 3713. Ol. 122. 1. Athenis Archon, an Arrhenides? Sub quo decretum ab Athenienſibus factum in gratiam Zenonis refert Laertius.

R. C. 457. 460. C. Coſſ. { Q. Fab. Maximus Gurges / D. Jun. Brutus Scæva } 461. V. F. M. Ol. 121. 3. V.

Fabius Gurges Conſul re malè geſtâ cum Samnitibus, patris Rulliani Legati Conſilio & operâ adjutus eos devicit. Iidem Coſſ. (quorum initio finitur 1a Decas libr. Livii, 2da tota deficiente) exiſtimant Appium Claudium Cæcum Dictatorem dictum, comitiorum habendorum, alii quinquennio poſtea, rei gerendæ cauſa, cum C. Marcio Rutilo, vel ſi quo alio, Magiſtro Equitum.

A. M. 3714. Ol. 122. 2. Athenis Archon. *

R. C. 458. 461. C. Coſſ. { L. Poſtumius Megellus III / C. Jun. Brutus Bubulcus } 462. V. F. M. Ol. 121. 4. V.

Iis Coſſ. Fabius Gurges Proconſul triumphavit de Samnitibus, ſub Kal. Sextilis; C. Pontio eorum duce captivo in triumphum ducto, & ſecuri percuſſo. Iiſdem Coſſ. ſæviente peſte, immanis anguis, Æſculapii nomine, Epidauro Romam advectus eſt.

A. M. 3715. Ol. 122. 3. Athenis Archon *

R. C. 459. 462. C. Coſſ. { P. Cornelius Rufinus / Manius Curius Dentatus } 463. V. F. M. Ol. 122. 1. V.

Ii Coſſ. ambo triumpharunt de Samnitibus quaſi debellatis, & confecto bello Samnitico, quod per 49. annos geſtum fuit juxta calculos Eutropii & Oroſii, noſtro prorſus congruentes; Curius vero etiam iterum eodem ſuo Conſulatu triumphavit, nempe de Sabinis, qui rebellaverunt, devictis & ad deditionem rurſum adactis.

A. M.

A. M. 3716. Ol. 122. 4. Athenis Archon *

R. C. 460. 463. C. Coſſ. { M. Valerius Corvinus / Q. Cædicius Noctua } 464. V. F. M. Ol. 122. 2. V.

Iis Coſſ. Curius Dentatus Proconſul de Lucanis devictis ovans urbem ingreſſus eſt: quanquam id quoque anteà Conſul feciſſe quibuſdam exiſtimatur. Iiſdem Coſſ. Cenſores, incertum qui, luſtrum fecerunt XXXI.

A. M. 3717. Ol. 123. 1. Athenis Archon. *

R. C. 461. 464. C. Coſſ. { Q. Marcius Tremulus II / P. Cornelius Arvina II } 465. V. F. M. Ol. 122. 3. V.

Circa id tempus Triumviri capitales Romæ primum creati ſunt.

A. M. 3718. Ol. 123. 2. Athenis Archon Philippus.

R. C. 462. 465. C. Coſſ. { M. Claudius Marcellus / C. Nautius Rutilus } 466. V. F. M. Ol. 122. 4. V.

Iis Coſſ. vel ſequentibus, facta eſt tertia ſeceſſio plebis Romanæ à Patriciis, poſt graves & longas ſeditiones, maximè propter æs alienum, in Janiculum montem: unde à Q. Hortenſio Dictatore, cui M. Livius Denter exiſtimatur fuiſſe Magiſter Equitum, ſtabilitâ lege, ut plebiſcita pro legibus haberentur, & quodcunque plebs juſſiſſet, omnes Quirites teneret, deducta eſt. Mortuus autem eſt Hortenſius in Dictaturâ. Indeque quidam Q. Fab. Maximum Dictatorem tertiò creatum, cum L. Volumnio Flamma Violente Magiſtro Equitum, rei contra hoſtes urbi ſeditione laboranti, & Conſulibus deſtitutæ imminentes gerendæ cauſâ tradunt. Per eas itaque turbas apparet, diem ineundi Conſulatus dilatum ac mutatum eſſe rurſum in Kal. vel idus Quinctiles, ac quintum menſem

menſem naturalem: quâ tempeſtate ſolennem fuiſſe tempore Pyrrhi in Italiam adventus apparet, ac initio primi belli Punici conſtat. Ea autem quaſi quadrimeſtris comitiorum dilatio deinceps tanquam annus imputabitur calculo Varroniano; qui propterea inde exceſſerit noſtrum toto quinquennio quoad numerum annorum R. C. verum quoad annos Olympiadicos, perinde ac Catonianus ac Faſtorum Marmoreorum, noſtro ferè convenerit.

A.M. 3719. Ol. 123. 3. Athenis Archon. *

R.C. 463. 466. C.	Coſſ.	M. Val. Max. Potitus C. Ælius Pætus	467. F. M. 468. V.

Circa id tempus Samnites initâ cum Lucanis & Brutiis ſocietate, à Romanis denuo defecerunt.

A.M. 3720. Ol. 123. 4. Athenis Archon. *

R.C. 464. 467. C.	Coſſ.	C. Claudius Canina M. Æmilius Lepidus vel Barbula	468. F. M. 469. V.

Circa id tempus Galli Senones, redintegratâ ſocietate cum Etruſcis & Samnitibus, contra Romanos redivivum bellum moliri cœperunt, interjecto decennio poſt proximam expeditionem, Fabio & Decio Coſſ. juxta Polybium libro ſecundo.

A.M. 3721. Ol. 124. 1. Athenis Archon. *

R.C. 465. 468. C.	Coſſ.	C. Servilius Tucca L. Cæcilius Metellus	469. F. M. 470. V.

Iis Coſſ. apparet ex Polybio collato cum abbreviatore Livii & Oroſio, Legatos Romanorum à Gallis Aretium obſidentibus trucidatos fuiſſe.

A. M. 3722. Ol. 124. 3. Athenis Archon. *

R. C. 466. 469. C. Coſſ. { P. Cornelius Dolabella / Cn. Domitius Calvinus } 470. F. M. 471. V.

Iis Coſſ. Galli Senones poſtquam L. Cæcilium prætorem, cum potiſſimâ patte exercitus ejus, occidiſſent, (quod alii exiſtimant factum anno precedente, eodem Conſule, forte quia eadem æſtate factum eſt:) à Manio Curio Dentato in Cæcilii locum ſuffecto, ac Dolabellâ Conſule univerſe ad internecionem cæſi & deleti ſunt: ſed & Boii Galli cum Etruſcis ad Vadimonis lacum devicti ſunt. Dolabella autem cui conſuli anno 4to ante Pyrrhi expeditionem in Italiam id aſcribit Dionyſius, quinto legationum fragmento, de ipſis triumphaſſe exiſtimatur.

A. M. 3723. Ol. 124. 2. Athenis Archon. *

R. C. 467. 470. C. Coſſ. { C. Fabricius Luſcinus / Q. Æmilius Papus } 471. F. M. 472. V.

Æmilius videtur Boios & Etruſcos iterum deviciſſe anno tertio ante Pyrrhi adventum in Italiam, juxta Polybium. Fabricius vero Conſul de Samnitibus Lucanis Brutiiſque obſidentibus urbem Thurinam, magno prælio, cui ipſe Mars præſens auxilio Romanis credebatur interfuiſſe, devictis triumphavit 3° nonas Martii.

A. M. 3724. Ol. 124. 4. Athenis Archon. *

R. C. 468. 471. C. Coſſ. { L. Æmilius Barbula / Q. Marcius Philippus } 472. F. M. 473. V.

Iis Coſſ. ſuſceptum eſt à Romanis bellum contra Tarentinos, qui claſſem eorum diripuerunt, & legatos queſtum de injuria miſſos violaverunt. Philippus vero Conſul de Etruſcis triumphavit Kal. Aprilis.

A. M.

A. M. 3725. Ol. 125. 1. Athenis Archon Gorgias.

R. C. 469. 472. C. Coſſ. { *P. Valerius Lævinus* / Tiberius Coruncanius } 473. F. M. 474. V.

Coruncanius Conſul de Vulſinienſibus & Vulcientibus Etruſcis triumphavit, Kal. Februarii. Sub initium autem veris inſequentis, Pyrrhum Epirotarum regem Tarentinis auxilio contra Romanos advenientem in Italiam, Conſul Lævinus primum excepit ad Sirim amnem in Lucaniâ, prælio non ſatis proſpero, turbatis militum ordinibus inuſitatâ ſpecie Elephantorum ſive boum Lucarum tunc primum in Italiâ viſorum; deinde verò adventanti Romam profectus obviam Coruncanius, poſt res in Hetruriâ Provinciâ ſuâ proſperè geſtas, (unde apparet initum fuiſſe conſulatum æſtate præcedente) coegit eum retrocedere, ac per Legatos pacem tentare: quæ conſilio Appii Cæci, à Senatu Populoque Romano ei negata eſt, circa initium ſequentium Conſulum. Porro circa idem tempus Æmilius Barbula Proconſul triumphavit de Tarentinis, Samnitibus, & Sallentinis ſexto idus Quinctilis. Iiſdem Coſſ. creati ſunt Cenſores Q. Fabius Maximus Gurges, ut exiſtimatur, & Cn. Domitius Calvinus, qui primus è plebe luſtrum fecit, nempe XXXII. Eum vero annum Urbis conditæ putat Plinius lib. XVI. capite X. CDLXX. tanquam completum, (ſicut A. Gellius, libro XVII. ult. c.) at libro VIII. cap. VI. CDLXXII. quemadmodum Solinus, capite XXVIII. Cicero autem libro de Senectute, decimum ſeptimum à ſecundo Appii Cæci conſulatu.

A. M. 3726. Ol. 125. 2. Athenis Archon Anaxicrates. Eo Archonte & anno 2do Olympiadis 125. quâ ſtadio vicit Ladas Argienſis, Gallos Brenno duce templum

Dèlphicum ſpoliare adortos, deletos eſſe ſcribit Pauſanias in Phocicis ſive libro 10.

R.C. 470. 473. C. Coſſ. { P. Sulpicius Saverrio / P. Decius Mus } 474. F. M. 475. V.

Is quoque Decius Conſul avi ac patris exemplo, fertur neci ſe devoviſſe in prælio dubio contra Pyrrhum ad Aſculum.

A. M. 3727. Ol. 125. 3. Athenis Archon Democles. Eo Archonte, annorum nempe in ſequente cladem Gallorum Delphicam, alios ex iis trajiciſſe in Aſiam refert Pauſan. in Phocic. lib. 10.

R. C. 471. 474. C. Coſſ. { C. Fabricius Luſcinus II / Q. Æmilius Papus II } 475. F. M. 476. V.

Fabricius iterum Conſul poſt diſceſſum Pyrrhi, cui transfugam proditorem remiſerat, in Siciliam; iterum triumphavit de Lucanis, Bruttiis, Tarentinis, & Samnitibus, idibus Decembris. Circa idem verò tempus fœdus quartò cum Pœnis renovatum eſt.

A. M. 3728. Ol. 125. 4. Athenis Archon. *

R. C. 472. 475. C. Coſſ. { P. Cornelius Rufinus II / C. Junius Brutus Bubulcus II } 476. F. M. 477. V.

Rufinus, juxta Frontinum lib. tertio ſtratagematum, Crotonem quæ defecerat ſtratagemate recepit: Junius vero, juxta Faſtos Marmoreos, de Lucanis & Bruttiis triumphavit, nonis Januarii.

A. M. 3729. Ol. 126. 1. Athenis Archon. *

R. C. 473. 476. C. Coſſ. { Q. Fabius Maximus Curges II / C. Genucius Clepſina } 477. F. M. 478. V.

Fabius Gurges ſecundo Conſul, ſecundum triumphum egit de Samnitibus, Lucanis, & Bruttiis, Quirinalibus.

rinalibus. Iiſdem vero Coſſ. P. Cornelius Rufinus Dictator, cum C. Ælio Pæto, aut ſiquo alio Magiſtro Equitum, clavi contra prodigioſam Romæ peſtem figendi cauſâ, creatus eſſe exiſtimatur.

A. M. 3730. Ol. 126. 2. Athenis Archon. *

R. C. 474. 477. C. Coſſ. {Manius Curius Dentatus II / L. Cornelius Lentulus Caudinus} 478. F. M. 479. V.

Eorum Conſulum uterq; triumphavit; Curius jam tertium, vel ut quidam putant quartum, ſpecioſiſſimè de Samnitibus, atque Pyrrho, poſtquam ex Siciliâ reverſus erat, ad Beneventum Lucaniæ in Auruſinis campis ingente pugna devicto caſtriſque exuto, & extremum Italiâ expulſo, ſub Menſem Februarium; Elephantis etiam Romæ in triumpho ductis: Lentulus autem de Samnitibus & Lucanis, Kalendis Martii. Iiſdem Coſſ. Cenſores C. Fabricius Luſcinus, & Q. Æmilius Papus Luſtrum fecerunt XXXIII. qui etiam Senatu moverunt P. Rufinum qui Conſul bis & Dictator fuerat, quod decem pondo argentea vaſa poſſideret.

A. M. 3731. Ol. 126. 3. Athenis Archon. *

R. C. 475. 478. C. Coſſ. {Manius Curius Dentatus III / Ser. Cornelius Merenda} 479. F. M. 480. V.

Iis Coſſ. Tarentini cum Milone Pyrrhi præfecto in arce relicto venientes in diſſidium, Legatis Romam miſſis inducias à Romanis impetrarunt.

A. M. 3732. Ol. 126. 4. Athenis Archon. *

R. C. 476. 479. C. Coſſ. {C. Fabius Dorſo Licinus / C. Claudius Canina II} 480. F. M. 481. V.

Pro C. Fabio Licino, haud ſatis ſcitur, an poni, vel mortuo Magiſtratu ſuffici debeat C. Fabricius

Luſcinus

Luſcinus III. Canina vero iterum Conſul triumphavit de Lucanis, Samnitibus, Bruttiiſque, Quirinalibus. Iis autem Coſſ. Ptolemæus Philadelphus Ægypti Rex miſſis Legatis & muneribus amicitiam cum Romanis pepigit.

A. M. 3733. Ol. 127. 1. Athenis Archon.

R. C. 477. 480. C. Coſſ. { L. Papirius Curſor II / Sp. Carvilius Maximus II } 481. F. M. 482. V.

Eorum Coſſ. uterque jam iterum triumphavit de Lucanis, Bruttiis, Samnitibus, (iis quidem tunc demum prorſus debellatis poſt annos propè ſeptuaginta, juxta Livium libro XXXI.) atque Tarentinis ad deditionem coactis. Iiſdem Coſſ. Cenſores Manius Curius Dentatus & L. Papirius Curſor, alius à Conſule, exiſtimantur Luſtrum feciſſe XXXIV. anno XL. ab Appii Cenſurâ & CDLXXXI. R. C. juxta Frontinum, libro de Aquæductibus.

A. M. 3734. Ol. 127. 2. Athenis Archon Pytharatus, quando Epicurum mortuum refert Cicero l. de Fato, & Laertius in ejus vitâ.

R. C. 478. 481. C. Coſſ. { Quinctius Claudus / L. Genucius Clepſina } 482. F. M. 483. V.

Iis Coſſ. Legio militum Romanorum, quæ anno primi adventus Pyrrhi in Italiam, Rhegium miſſa in præſidium; occiſis civibus eam urbem occupaverat; obſeſſa à Genucio & ad deditionem coacta, Romam miſſa, in foro virgis cæſa, & ſecuri percuſſa eſt.

A. M.

A. M. 3735. Ol. 127. 3. Athenis ; Archon. *

R. C. 479. 482. C. Coſſ. { C. Genucius Clepſina II / Cn. Cornelius Blaſio. } 438. F. M. 484. V.

Blaſio Conſul de Saſſinatibus Umbris triumphavit.

A. M. 3736. Ol. 127. 4. Athenis Archon *

R. C. 480. 483. C. Coſſ. { C. Fabius Pictor / Q. Ogulnius Gallus } 484. F. M. 485. V.

Iis Coſſ. Argentum Romæ primo ſignari cœptum eſt, anno CDLXXXV. Urbis conditæ, & annis quinque ante Punicum bellum, juxta Plinium, libro XXXIII. capite III.

A. M. 3737. Ol. 128. 1. Athenis Archon *

R. C. 481. 484. C. Coſſ. { P. Sempronius Sophus / Ap. Claudius Craſſus } 485. F. M. 486. V.

Eorum Coſſ. uterque triumphavit de Picentibus devictis; quibus pax data eſt. Iiſdemque Coſſ. coloniæ ductæ, Ariminum in Piceno, & Beneventum in Samnio.

A. M. 3738. Ol. 128. 2. Athenis Archon *

R. C. 482. 485. C. Coſſ. { M. Atilius Regulus / L. Julius Libo } 486. F. M. 487. V.

Eorum quoque Coſſ. uterque triumphavit de Sallentinis ſive Calabris devictis, & Brunduſio capto; Atilius octavo, Julius ſeptimo Kalendas Februarii.

A. M. 3739. Ol. 128. 3. Athenis Archon *

R. C. 483. 486. C. Coſſ. { Numerius Fabius Pictor / Decius Junius Pera } 487. F. M. 488. V.

Eorum Coſſ. uterque bis triumphavit eodem anno, de

de Saſſinatibus ſive Sarſinatibus, circa initium Octobris, ac de Sallentinis, Meſſapiiſque initio Februarii. Atq; ita demum tota fere Italia Romanis ſubjugata fuit.

Inde vero, nempe ſub exitum eorundem Conſulum atque anni tertii Olympiadis centeſimæ viceſimæ octavæ, occaſione Legationis Mamertinorum ſive Meſſanenſium Siciliæ, opem petentium contra Carthaginenſes; cœptum eſt deliberari à Senatu populoq; Romano de Bello Punico, juxta Dionyſium Halicarnaſſeum qui illum hiſtoriæ ſuæ terminum poſuit ſub finem Procemii, atque Polybium.

A.M. 3740. Ol. 128.4. Athenis Archon *

R. C. 484. 487. C. Coſſ. { Q. Fabius Maximus Gurges III / L. Mamilius Vitulus } 488. F. M. 489. V.

Pro Fabio quidam referunt M. Valerium Maximum. Iis Coſſ. inter deliberationem de bello contra Pœnos, ut noſcerentur Civitatis vires, Cenſus habitus eſt. Cenſores Cn. Cornelius Blaſio, & C. Marcius Rutilus iterum, (qui in eo honore Cenſorinus cognominatus eſt, quia concione vocatâ Populum Romanum redarguit, quod ſe bis Cenſorem feciſſet, & lege latâ cavit ne cui eum magiſtratum bis petere liceret;) Luſtrum fecerunt XXXV. Principe Senatus Q. Fabio Maximo Gurgite. Eodem anno videtur Quæſtorum numerus duplicatus factuſque octonarius. Iiſque temporibus aut proximè ſequentibus Tiberius Coruncanius fuit Pontifex Maximus, primus è plebe.

A.M.

A. M. 3741. Ol. 129. 1. vel 128. 4. deſinente

Ante Evi 292.

Athenis Archon Diognetus. Marmoris Arundeliani terminus. Cujus initium, ab initio regni Cecropis Athenis, ante annos 1318. ante Evangelium 1010. anno à Conditu Mundi, 2423.

R. C. 485. 488. C. Coſſ. { Ap. Claudius Caudex / M. Fulvius Flaccus } 489. F. M. 490. V.

Iis Coſſ. (quorum alter, Fulvius de Vulſinienſibus libertinis, qui oppreſſis dominis ſuis urbis regimen occuparunt, triumphavit, Calendis Novembris) poſt multam & longam deliberationem ſuſcepto à Romanis primo Bello Punico ſive contra Carthaginenſes, prætextu defenſionis Mamertinorum in Siciliâ; illorum arma per Ap. Claudium Conſulem primum mota ſunt extra Italiam, anno primo centeſimæ viceſimæ nonæ Olympiadis, juxta Polybium libro primo. Appius autem trajecto mari proſperè pugnavit & contra Pœnos Meſſanam obſidentes, & contra Hieronem Regem Siracuſanum eorum amicum. Eum verò annum Romæ conditæ numerat Livius initio triceſimi primi libri, juxta Catonem, CDLXXXVIII. itemque Eutropius, libro ſecundo; & Solinus capite ſecundo, ut quidem legit Cuſpinianus, aliter CDLXXXIX. ſicut Velleius, & Plinius, libro xxxv. capite iv. & libro xxxiii. capite iii. Videtur Plinius eundem putare CDXC. ſicut A. Gellius libro xviii. capite ultimo. Idem verò Plinius libro vii. capite ultimò, videtur putare eundem annum tantummodo CDLXXXVI. V. C. uno duntaxat anno excedens noſtrum calculum. Cæterum Oroſius libro quarto putans eundem CDLXXXIII. biennio, ut & in præcedentibus & ſequentibus plerumq; exceditur à noſtro.

A. M. 3742. Ol. 129. 2. vel 1. deſ.

R. C. 486. 489. C.	Coſſ.	Manius Valerius Maximus / Manius Octacilius Craſſus	490. F. M. 491. V.

Valerius Conſul triumphavit, decimo ſexto Calendas Aprilis de Pœnis devictis, & Rege Siculorum Hierone ad pacem petendam adacto, deque captis aut in fidem receptis cum aliis Siciliæ civitatibus, tum in primis Meſſanâ, unde etiam cognominatus eſt Meſſalla. Idemque eodem anno primum Romæ horologium in publico ſtatuit ſecundum Roſtra in columnâ, uti refert Plinius in fine libri VII. Atque eodem anno Romæ primum munus Gladiatorium à duobus Brutis, in patris defuncti funebrem memoriam, editum fertur. Porro autem eodem anno Cn. Fulvius Maximus Centumalus Dictator creatus fuit, cum Q. Marcio Philippo Magiſtro Equitum, clavi contra peſtem graſſantem figendi cauſâ.

A. M. 3743. Ol. 129. 3. vel 2. deſ.

R. C. 487. 490. C.	Coſſ.	L. Poſtumius Megellus / Q. Mamilius Vitulus	491. F. M. 492. V.

Ii Conſules Agrigentum Siciliæ, quod à Pœnorum duce Annibale tanquam arx belli contra Romanos tenebatur, obſidentes, Pœnis fame ad dimicationem adactis & devictis cœperunt.

A. M. 3744. Ol. 129. 4. vel 3. deſ.

R. C. 488. 491. C.	Coſſ.	L. Valerius Flaccus / T. Otacilius Craſſus	492. F. M. 493. V.

Iis Coſſ. Romani primùm claſſem belli gerendi cauſâ, conſtructis viginti triremibus ac centum quinqueremibus, compararunt.

A. M.

A. M. 3745. Ol. 130. 1. vel 129. deſ.

R. C. 489. 492. C.	Coſſ.	Cn. Cornelius Scipio Aſina C. Duilius	493. F. M. 494. V.

Cornelio, cui claſſis commiſſa erat, capto ab Annibale, Duilius à pedeſtribus copiis ad navales ſe conferens, devictâ claſſe Punicâ, captiſque multis navibus cum ipſâ prætoriâ, ex quâ effugiens Annibal vix demum incolumis Carthaginem pervenit, primus Romanorum ducum navalis victoriæ triumphum egit, Calendis Intercalaribus.

A. M. 3746. Ol. 130. 2. vel 1. deſ.

R. C. 490. 493. C.	Coſſ.	L. Cornelius Scipio C. Aquillius Florus	494. F. M. 495. V.

L. Scipio Conſul de Pœnis & Corſis & Sardis devictis in Sardiniâ, occiſo Annone Pœnorum duce, vaſtatiſque inſulis Sardiniâ & Corſicâ triumphavit, quinto idus Martii.

A. M. 3747. Ol. 130. 3. vel 2. deſ.

R. C. 491. 494. C.	Coſſ.	A. Atilius Calatinus C. Sulpicius Paterculus	495. F. M. 496. V.

Iis Coſſ. Aquilius Proconſul de Pœnis triumphavit quarto nonas Octobris, juxta Faſtos Marmoreos. Atilius vero Conſul in Siciliâ captis aliquot urbibus, devictaque iterum claſſe Pœnorum duce Annibale, (qui deinde à militibus ſuis cruci affixus eſt) ad Camerinam inſidiis circumventus, Calpurnii Flammæ Tribuni militum virtute evaſit. Sulpicius autem re bene geſtâ in Sardiniâ de Pœnis & Sardis triumphavit tertio nonas Octobris. Iiſdem Coſſ. Cenſores C. Duilius & (ut exiſtimatur) L. Cornelius Scipio luſtrum fecerunt XXXVI.

A. M. 3748. Ol. 130. 4. vel 3. deſ.

R. C. 492. 495. C.	Coſſ.	C. Atilius Regulus Cn. Cornelius Blaſio II.	496. F. M. 497. V.

Iis Coſſ. Q. Ogulnius Gallus Dictator creatus eſt, cum M. Lætorio Planciano Magiſtro Equitum, Latinarum Feriarum cauſâ. Ac A. Atilius Proconſul vel Prætor ex Sicilia de Pœnis triumphavit XIV. Kal. Februarii. Porro C. Atilius Regulus Conſul (qui exiſtimatur cognominatus Serranus, quod à ſerendo agro vocaretur ad Magiſtratum) de Pœnis devictis, Liparaque & Melita Inſulis Siciliæ vicinis in poteſtatem redactis, navalem triumphum egit VIII. Kal. Februarii.

A. M. 3749. Ol. 131. 1. vel 130. 4. deſ.

R. C. 493. 496. C.	Coſſ.	L. Manlius Vulſo Longus Q. Cædicius.	497. F. M. 498. V.

Cædicio mortuo ſuffectus eſt M. Atilius Regulus II. Ii Coſſ. denuo victis mari Pœnis bellum in ipſam Africam tranſtulerunt. Unde revocatus Manlius navalem triumphum egit. Regulus verò poſt res aliquamdiu proſperè ibi geſtas contra duos Aſdrubales & Amilcarem duces, interfectumque ſerpentem portentoſæ magnitudinis, demum duce Punici exercitus Xanthippo Lacædemonio, magno prælio victus captuſque eſt.

A. M. 3750. O. 131. 2. vel 1. deſ.

R. C. 494. 497. C.	Coſſ.	Ser. Fulvius Pætinus Nobilior M. Æmilius Paullus	498. F. M. 499. V.

Iii Coſſ. inſigni victoriâ navali ad Clupeam potiti, centum & quatuor navibus Carthaginienſium demerſis, triginta captis, ac triginta quinque millibus militum cæſis; claſſem victricem prædâ onuſtam in Italiam reducentes maximâ ex parte horrendo naufragio perdiderunt.

A. M.

A. M. 3751. Ol. 131. 3. vel 2. deſ.

R. C. 495. Coſſ. { Cn. Cornelius Scipio Aſina II } 499. F. M.
498. C. { A. Atilius Calatinus II } 500. V.

Ii Coſſ. (quorum Scipio antea ex Conſule captivus, jam ex captivo iterum Conſul factus eſt) Panormum Pœnorum in Sicilia urbem obſidione ceperunt. Proconſules autem Fulvius & Æmilius, etiamſi tantum naufragium paſſi, tamen navales triumphos egerunt, ille XIII. hic XII. Kal. Februarii.

A. M. 3752. Ol. 131. 4. vel 3. deſ.

R. C. 496. Coſſ. { Cn. *Servilius* Cæpio } 500. F. M.
499. C. { C. Sempronius Blæſus } 501. V.

Ii Coſſ. claſſe maritimam Africæ oram depopulati, demum in Syrtes impegerunt : ac deinde in reditu iterum, coortâ ingente tempeſtate, centum quinquaginta naves onerarios & prædam amiſerunt. Scipio autem Proconſul triumphavit de Pœnis decimo Kalendas Aprilis : atque nihilominus Conſul Sempronius de iiſdem triumphavit ipſis Calendis ejuſdem menſis. Iiſdem vero Coſſ. creati Cenſores, D. Junius Pera, & L. Poſtumius Megellus, qui idem Prætor erat; hoc mortuo, ille abdicavit.

A. M. 3753. Ol. 132. vel 131. 4. deſ.

R. C. 497. Coſſ. { C. Aurelius Cotta } 501. F. M.
500. C. { P. Servilius Geminus } 502. V.

Cotta Conſul cum multa prælia in Siciliâ contra Pœnos feciſſet, ac diſciplinam militarem à ſuis ſeverè exegiſſet, de Pœnis & Siculis triumphavit, idibus Aprilis. Iis autem Coſſ. Cenſores M. Valerius Maximus Meſſalla & P. Sempronius Sophus luſtrum fecerunt XXXVII.

P 3 A. M.

A. M. 3754. Ol. 132. 2. vel 1. def.

R. C. 498. 501. C.	Coſſ.	L. Cæcilius Metellus / C. Furius Pacilus	502. F. M. 503. V.

Metellus Conſul magno prælio vicit Pœnos Aſdrubale duce ad Panormum, cæſis præter viginti millia militum viginti ſex Elephantis, captis autem amplius centum; qui deinde per Italiam oſtentati ſunt. Atque poſt id prælium Regulus captivus à Pœnis dimiſſus Romam, impetrandæ pacis cauſâ, eam diſſuaſit, ultroque ad certiſſimam necem rediit. Cæterum liquet ex Polybio illos Coſſ. Magiſtratum iniviſſe mediâ æſtate.

A. M. 3755. Ol. 132. 3. vel 2. def.

R. C. 499. 502. C.	Coſſ.	C. Atilius Regulus II / L. Manlius Vulſo II	503. F. M. 504. V.

Iis Coſſ. Metellus Proconſul de Pœnis triumphavit, ſeptimo idus Septembris. Ipſi vero Coſſ. cum reparatâ denuo claſſe ad obſidendum Lilybæum miſſi, à Pœnis duce Annibale Amilcaris filio victi ſunt.

A. M. 3756. Ol. 132. 4. vel 3. def.

R. C. 500. 503. C.	Coſſ.	P. Claudius Pulcher / L. Junius Pullus	504. F. M. 505. V.

Ii Coſſ. (quibus Ludos ſeculares quartos juxta Antiatem celebratos fuiſſe apparet ex Abbreviatore Livii lib. XLIX. collato cum Cenſorino & Zoſimo, tranſactis annis DII. R. C. juxta Catonis calculum, labente anno DV. juxta Varronis, uſurpatum etiam à Plinio, libro XV. capito primo) ingentem cladem ad Drepani portum partim ab hoſtibus, partim naufragio temeritate ſuâ acceperunt; quum etiam auſpicia ſpreviſſe atque irriſiſſe dicerentur. Quapropter Junius vel ab hoſtibus captus eſſe, vel necem ſibi

ſibi conſciviſſe fertur. Claudius vero vel populi judicio condemnatus, vel ſaltem domum revocatus Dictatorem dicere juſſus, itidem per ludibrium, M. Claudium Gliciam, Scribam ac viatorem ſuum, extremæ ſortis hominem, dixit. Quo coacto abdicare, Dictator creatus eſt A. Atilius Calatinus, cum L. Cæcilio Metello Magiſtro Equitum: iſque profectus in Siciliam primus ac ſolus Dictator ante Julium Cæſarem, extra Italiam exercitum duxit.

A. M. 3757. Ol. 133. vel 132. 4. deſ.

R. C. 501. 504. C	Coſſ.	C. Aurelius Cotta II. P. Servilius Geminus II	505. F. M. 506. V.

Ii Coſſ. Drepano & Lilybæo oppugnandis claſſem Punicam ab oræ Italicæ devaſtatione avocare ſategerunt.

A. M. 3758. Ol. 133. 2. vel 1. deſ.

R. C. 502. 505. C.	Coſſ.	L. Cæcilius Metellus II Numerius Fabius Buteo.	506. F. M. 507 V.

Metellus ad Lilybæum, Fabius ad Drepanum rem geſſit, & Columbariam Inſulam cepit: Punicâ claſſe Italiæ oram vexante. Iis Coſſ. Cenſores A. Atilius Calatinus, & A. Manlius Torquatus Atticus Luſtrum fecerunt XXXIIX.

A. M. 3759. Ol. 133. 3. vel 2. deſ.

R. R. 503. 506. C.	Coſſ.	M. Otacilius Craſſus II M. Fabius Licinus	507. F. M. 508. V.

Iis Coſſ. nihil aliud memorabile geſtum ſcribitur, quam quod Claudia, Claudii haud ita pridem Conſulis ſoror, mulctata ſit ob linguæ petulantiam, quod à ludis divertens quum à turbâ premeretur dixiſſet, utinam frater meus viveret, iterumque claſſem (ſcilicet perdendam) duceret. Cæterum iiſdem Coſſ. Tiberius Corunca-

Coruncanius Dictator creatus eſt cum M. Fulvio Flacco Magiſtro Equitum, Comitiorum habendorum cauſâ.

A. M. 3760. Ol. 133. 4. vel 3. def.

R. C. 504. 507. F. M.	Coſſ.	M. Fabius Buteo	508. F. M.
		C. Atilius Pullus	509. V.

M. Fabius Buteo Conſul claſſem Punicam in Africo mari apud Ægimurum cædens, triumphi materiam tempeſtatis interventu amiſit. Eodem anno Romani Fregellas coloniam duxerunt.

A. M. 3761. Ol. 134. 1. vel 133. 4. def.

R. C. 505. 508. C.	Coſſ.	A. Manlius Torquatus Atticus	509. F. M.
		C. Sempronius Blæſus II	510. V.

Iis Coſſ. Brunduſium colonia deducta eſt, ut refert Velleius.

A. M. 3762. Ol. 134: 2. vel 1. def.

R. C. 506. 509. C.	Coſſ.	C. Fundanius Fundulus	510. F. M.
		C. Sulpicius Gallus	511. V.

Eo anno L. Cæcilius Metellus factus eſt Pontifex Maximus, utpote quadriennio poſt alterum Conſulatum ſuum, juxta Ciceronem in Catone. Circa idem tempus duo Prætores primum Romæ creati ſunt.

A. M. 3763. Ol. 134. 3. vel 2. def.

R. C. 507. 510. C.	Coſſ.	C. Lutatius Catulus	511. F. M.
		A. Poſtumius Albinus	512. V.

C. Lutatius Conſul cum Q. Valerio Faltone Prætore, rebus adverſus Pœnos antea à pluribus ducibus proſperè geſtis, ſummam victoriæ adeptus, devictâ, & maximam quidem partem demerſâ aut captâ, reliquâ autem profligatâ ad Ægates Inſulam claſſe Punicâ, finem bello impoſuit.

A. M.

A.M. 3764. Ol. 134. 4. vel 3. deſ.

R.C. 508. 511. C. Coſſ. { A. Manlius Torquatus Atticus II / Q. Lutatius Cerco } 512. F. M. 513. V.

Iis Coſſ. C. Lutatius Catulus Proconſul, & Q. Valerius Falto Proprætor, de Pœnis debellatis, & pacem petere duriſque conditionibus accipere, Siciliâ & Sardiniâ adeoque omnibus Inſulis inter Italiam & Africam cedere, inſuperque grande vectigal & ſtipendium Romanis pendere coactis; uterque navalem Triumphum egit, ille quarto, hic pridie nonas Octobris: ita demum finito primo bello Punico, anno viceſimo quarto. Conſules autem de Faliſcis, qui rebellarunt, intra ſex dies perdomitis triumpharunt; Q. Lutatius Kalendis, A. Manlius quarto nonas Martii.

Iiſdem Coſſ. Cenſores C. Aurelius Cotta & Numerius Fabius Buteo luſtrum fecerunt XXXIX. Principe Senatus C. Duilio.

A. M. 3765. Ol. 135. 1. vel 134. 4. deſ.

R. C. 509. 512. C. Coſſ. { C. Claudius Centho / M. Sempronius Tuditanus } 513. F. M. 514. V.

Iis Coſſ. M. Livius Poeta primus fabulas Scenicas Romæ docere cœpit, anno DX. R. C. juxta Ciceronem, primo Tuſcul. at DXIV. juxta Atticum, in ipſius Bruto.

A. M. 3766. Ol. 135. 2. vel 1. deſ.

R. C. 510. 513. C. Coſſ. { C. Mamilius Turrinus / Q. Valerius Falto } 514. F. M. 515. V.

Iis Coſſ. Ennius Poeta natus, & Valentia Colonia ducta.

A. M. 3767. Ol. 135. 3. vel 2. def.

R. C. 511. Coſſ. { Tib. Sempronius Gracchus } 515. F.M.
514 C. { P. Valerius Falto } 516. V.

Iis Coſſ. motum eſt bellum Gallicum Ciſalpinum Boiorum, & Liguſticum. Boios Valerius, primo prælio victores, altero cecidit. Ligures latrociniis aſſuetos ſuperavit Sempronius.

A. M. 3768. Ol. 135. 4. vel 3. def.

R. R. 512. Coſſ. { L. Cornelius Lentulus Caudinus } 516. F. M.
515. C. { Q. Fulvius Flaccus } 517. V.

Ii Conſules contra Gallos & Ligures exercitum duxerunt: & Flaccus quidem à Gallis in diſcrimen adductus eſt; Lentulus vero de Liguribus devictis triumphavit, idibus Intercalaribus.

A. M. 3769. Ol. 136. 1. vel 135. 4. def.

R. C. 513. Coſſ. { P. Cornelius Lentulus Caudinus } 517. F. M.
516. C. { C. Licinius Varus } 518. V.

Ii Coſſ. (quibus tertii ludi ſeculares ex Quindecim Virorum ſententiâ relati ſunt apud Cenſorinum, anno DXIIX. R. C. juxta calculum Varronianum) per inteſtinum bellum Gallorum Boiorum ad Ariminum cum Tranſalpinis, & reliquis Ciſalpinis, non conſultis illis, accerſiverant, quadraginta quinque annis poſt ſuperiores Gallorum in Italiâ clades juxta Polybium libro ſecundo; Romanis eorum periculo liberatis. Lentulus Ligurum devictorum caſtella quædam cepit: Varus autem Corſos oppugnavit, neglecto fœdere quod Legatus ſuus M. Claudius Clinias cum iis fecerat; qui propterea Corſis deditus, nec receptus, juſſu Senatus in carcere necatus eſt. Iiſdem Coſſ. quum Cenſores creati eſſent L. Cornelius Lentulus Caudinus, & Q. Lutatius Cerco; hoc mortuo, ille abdicavit.

A. M.

A. M. 3770. Ol. 136. 2. vel 1. def.

R. C. 514. 517. C. Coſſ. { T. Manlius Torquatus / C. Atilius Bulbus II } 518. F. M. 519. V.

Manlius Conſul de Sardis, qui rebellaverant, ſubactis, & Sardiniâ primâ Populi Romani provinciâ factâ, triumphavit ſexto idus Martii. Tunc autem pace Populo Romano terrâ marique partâ, Janus ab Urbe conditâ ſecundum clauſus eſt.

A. M. 3771. Ol. 136. 3. vel 2. def.

R. C. 515. 518. C. Coſſ. { L. Poſtumius Albinus / Sp. Carvilius Maximus } 519. F. M. 520. V.

Liguribus, Corſis, & Sardis denuo rebellantibus, Conſul Poſtumius Ligures, Carvilius Corſos mox devicit; in Sardiniâ verò P. Cornelio Prætore, & pleriſque aliis qui cum eo miſſi erant morbo mortuis, Carvilius demum etiam Sardis ingente prælio ſuperatis, de iis triumphavit Kalendis Aprilis. Iiſdem Coſſ. Cenſores C. Atilius Bulbus & A. Poſtumius Albinus luſtrum fecerunt XL.

A. M. 3772. Ol. 136. 4. vel 3. def.

R. C. 516. 519. C. Coſſ. { Q. Fabius Maximus Verrucoſus / Manius Pomponius Matho } 520. F. M. 521. V.

Fabius de Liguribus denuo ſubactis, & ad Alpes compulſis, finemque populandi facere coactis, triumphavit Calendis Februarii. Matho de Sardis iterum devictis triumphavit idibus Martii.

A. M. 3773. Ol. 137. 1. vel 136. 4. def.

R. C. 517. 520. C. Coſſ. { M. Æmilius Lepidus / M. Poblicius Malleolus } 521. F. M. 522. V.

Ii Coſſ. magnâ prædâ de Sardis partâ à Corſis ſpoliati ſunt. Cæterum hic annum ſine Coſſ. interſerit Glareanus, ut ſuus annorum R. C. calculus conveniat Varroniano.

A. M. 3774. Ol. 137. 2. vel 1. deſ.

R. C. 518. 521. C. Coſſ. { M. Pomponius Matho / C. Papirius Maſo } 522. F. M. 523. V.

M. Pomponius Conſul ſubegit Sardos. At Papirius Maſo de Corſis ſubactis quum Triumphum à Senatu non impetraſſet, primus ex monte Albano triumphavit, tertiò nonas Martii. Iiſdem Coſſ. Cenſores T. Manlius Torquatus & Q. Fulvius Flaccus vitio facti abdicarunt. Apud quos Sp. Carvilius Maximus Ruga, quum juraſſet uxorem ſe liberorum quærendorum cauſâ habere: primus Romæ cum uxore tanquam ſterili divortium fecit; Olympiade CXXXVII. juxta Dionyſium libro ſecundo; ac anno DXIX. R. C. juxta A. Gellium, in fine libri XVII. qui calculus Fabiano, ac noſtro proximè convenit. Porro iiſdem Coſſ. C. Duilius Dictator creatus eſt, cum C. Aurelio Cottâ Magiſtro Equitum, Comitiorum habendorum cauſâ.

A. M. 3775. Ol. 137. 3. vel 2. deſ.

R. C. 519. 522. C. Coſſ. { M. Æmilius Barbula / M. Junius Pera } 523. F. M. 524. V.

Ii Conſules proficiſcentes adverſus Ligures, Boios, cæteroſque Gallos vicinos, viciſſim comparantes ſe, ut Romam contenderent, improviſo adorti, ad ſimulatam amicitiæ ſpeciem adegerunt. Iiſdem Coſſ. Cenſores Q. Fabius Maximus Verrucoſus, & M. Sempronius Tuditanus luſtrum fecerunt XLI.

A. M. 3776. Ol. 137. 4. vel 3. deſ.

R. C. 520 523. C. Coſſ. { L. Poſtumius Albinus II / Cn. Fulvius Centumalus } 524. F. M. 525. V.

Iis Coſſ. (quos item circa mediam æſtatem accepiſſe magiſtratum apparet ex Polybii libro ſecundo) primo ſuſceptum eſt bellum Illyricum, propter occiſum

ſum unum è Legatis Romanorum à Teutâ Illyriorum Reginâ.

A. M. 3777. Ol. 138. 1. vel 137. 4. deſ.

R. C. 521. 524. C.	Coſſ.	Sp. Carvilius Maximus II Q. Fabius Maximus Verrucoſus II	525. F. M. 526. V.

Iis Coſſ. Fulvius Proconſul de Illyriis latè domitis, & in ditionem redactis, triumphum navalem egit, decimò Kal. Quinctiles.

A. M. 3778. Ol. 138. 2. vel 1. deſ.

R. C. 522. 525. C.	Coſſ.	P. Valerius Flaccus M. Atilius Regulus	526. F. M. 527. V.

Iis Coſſ. (quos anno DXXIII. R. C. fuiſſe refert A Gellius, lib. IV. qui ejus calculus itidem proxime convenit, non Liviano, ut arbitratus eſt Sigonius, ſed Fabiano & noſtro) videntur primum creati quatuor Prætores, alteris duobus additis: quorum alter Sardiniam eique adjunctam Corſicam, alter Siciliam, in Provinciarum formam redactas adminiſtraret.

A. M. 3779. Ol. 138. 3. vel 2. deſ.

R. C. 523. 526. C.	Coſſ.	M. Valerius Meſſalla L. Apuſtius Fullo	527. F. M. 528. V.

Circa idem tempus gliſcente ingente bello Gallico, Romani Pontifices horrendâ ſuperſtitione Gallam feminam cum muliere ſimul Græcâ in foro Boario vivos defoderunt: uti refert Oroſius libro IV. cap. XIII.

A. M. 3780. Ol. 138. 4. vel 3. deſ.

R. C. 524. 527. C.	Coſſ.	L. Æmilius Papus C. Atilius Regulus	528. F. M. 529. V.

Iis Coſſ. ſuſceptum eſt graviſſimum bellum Gallicum Ciſalpinum Boiorum & Inſubrum, (anno decimo tertio poſt prius, juxta Polybium, lib. 2do) conductis

ductis etiam Tranſalpinis Geſſatis dictis cum regibus eorum duobus Congolitano & Aneroeſto ; maximo utrinque apparatu. Commiſſo autem prælio (cui interfuit Fabius noſter Hiſtoricus) poſt fugatum Prætorem Romanum ad Fæſulas, Gallorum quadraginta millia cæſa ſunt, decem millia capta ; Rex autem Congolitanus, pariter ac Atilius Conſul Romanus, in acie occubuerunt : Aneroeſtus in fugâ ſemetipſum interfecit. Æmilius verò partâ victoriâ, & vaſtato Boiorum agro, triumphum egit tertio nonas Martii. Porro iiſdem Coſſ. Cenſores C. Claudius Centho & M. Junius Pera, luſtrum fecerunt XLII. Principe Senatus, ut apparet, Numerio Fabio Buteone.

A. M. 3781. Ol. 139. 1. vel 138. 4. def.

R. C. 525. 528. C. Coſſ. { T. Manlius Torquatus II / Q. Fulvius Flaccus II } 529. F. M. 530. V.

Ii Conſules primi trans Padum ducentes Legiones Romanas, Boiorum gente in fidem receptâ, Inſubres prælio fuderunt, occiſis eorum millibus viginti tribus, captis quinque millibus. Iiſdem Coſſ. L. Cæcilius Metellus Dictator dictus eſt, cum Numerio Fabio Buteone Magiſtro Equitum, Comitiorum habendorum cauſâ.

A. M. 3782. Ol. 139. 2. vel 1. def.

R. C. 526. 529. C. Coſſ. { C. Flaminius Nepos / P. Furius Philus } 530. F. M. 531. V.

Ii Coſſ. contemptis auſpiciis, quibus vitio creati, & pugnare prohibiti viderentur, nihilominus proſperam contra Inſubres pugnam commiſerunt, occiſis eorum octo millibus, captis millibus ſeptendecim : ac de iiſdem uterque triumphum quanquam ægrè conceſſum egit, Flaminius ſexto, Furius quarto idus Martii.

A. M.

A. M. 3783. Ol. 139. 3. vel 2. def.

R. C. 527. Coſſ. { Cn. Cornelius Scipio Calvus } 531. F. M.
530. C. { M. Claudius Marcellus } 532. V.

Ii Coſſ. præcedentibus ſimul ac triumphaſſent abdicare coactis, magiſtratum occeperunt Idibus Martii anticipatis, ut ex Plutarcho in vitâ Marcelli rectè obſervavit Sigonius, circa initium anni naturalis. Marcellus vero cum Collegâ profectus contra Inſubres, occurentem ad Claſtidium Geſſatarum ſive Germanorum Inſubribus ſuppetias ferentium exercitum profligavit, Virdumaro eorum Rege ſuâ manu occiſo; poſteaque Ingentibus Inſubrum copiis cæſis, inter alia eorum oppida Medionalum quoque cepit, atq; hoſtibus ad deditionem coactis bellum Gallicum Ciſalpinum confecit. Ob quæ triumphans Calendis Martiis, tertia ab Rege Romulo opima ſpolia Jovi retulit.

A. M. 3784. Ol. 139. 4. vel 3. def.

R.C. 528. Coſſ. { P. Cornelius Scipio Aſina } 532. F. M.
531. C. { M. Minucius Rufus } 533. V.

Ii Coſſ. Iſtros arma moventes non ſine multo Romanorum ſanguine ſubegerunt, ac de iis perdomitis Scipio triumphaſſe exiſtimatur. Iiſdem Coſſ. in Metelli demortui locum Pontifex Maximus factus videtur L. Cornelius Lentulus Caudinus. Porro ſub exitum eorundem Coſſ. Q. Fabius Maximus Verrucoſus Dictator dictus, cum C. Flaminio Nepote Magiſtro Equitum, Comitiorum habendorum cauſâ, quaſi vitio factus abdicaſſe creditur.

A. M. 3785. Ol. 140. 1. vel 139. 4. def.

R. C. 529. Coſſ. { L. Veturius Philo } 533. F. M.
532. C. { C. Lutatius Catulus. } 534. V.

Ii Coſſ. in Iſtros, ad Alpes uſque progreſſi, citra pugnam

pugnam multos ſibi adjunxerunt. Iiſdem Coſſ. Cenſores L. Æmilius Papus, & C. Flaminius Nepos Luſtrum fecerunt XLIII. Libertinis in quatuor tribus redactis. Cæterum Flaminius Cenſor munivit viam Flaminiam, & Flaminium Circum extruxit.

A. M. 3786. Ol. 140. 2. vel 1. def.

R. C. 530. Coſſ. M. Livius Salinator } 534. F. M.
533. C. L. Æmilius Paullus } 535. V.,

Ii Conſules de Illyriis qui rebellaverant iterum ſubactis, Rege eorum Demetrio in Macedoniam fugato, & Pineo ſtipendium dare coacto, æſtate deſinente triumpharunt, vel uterque, vel alter ſaltem, nempe Æmilius, juxta Polybium libro tertio. Salinator verò, ob prædam haud æquabiliter diviſam militibus, Populi judicio damnatus eſt. Iiſdem Coſſ. ineunte vere anni primi Olympiadis centeſimæ quadrageſimæ, juxta eundem Polybium, Annibal Amilcaris filius Dux Carthaginienſium, ſpreto fœdere Romanorum, Saguntum in Hiſpaniâ ſociam Populi Romani civitatem oppugnare cœpit; & octavo menſe cepit. Porro iiſdem Coſſ. anno DXXXV. R. C. juxta Plinium initio libri XXIX. primus Medicus Romam è Peloponeſo venit Archagathus.

A. M. 3787. Ol. 140. 3. vel 2. def.

R. C. 531. Coſſ. P. Cornelius Scipio } 535. F. M.
534. C. Tib. Sempronius Longus } 536. V.

Iis Coſſ. anno DXXXV. R. C. juxta Solinum capite ſecundo, Annibal initium fecit ſecundi belli Punici, tribus & viginti annis poſt finem primi, ſuſceptâ expeditione è Carthagine novâ Hiſpaniæ per Pyrenæos montes & Galliam, Alpes etiam transgreſſus in Italiam. Ubi occurrentem primo Scipionem Conſulem Romanum ad Ticinum: deinde autem Sempronium ad Trebiam, prælio devicit. Interim Cn.

Cn. Scipio in Hiſpaniam miſſus contra Aſdrubalem Annibalis fratrem proſperè rem geſſit.

A. M. 3788. Ol. 140. 4. vel 3. deſ.

R. C. 532. 535. C.	Coſſ.	C. Flaminius II Cn. Servilius Geminus	536. F. M. 537. V.

Ii Coſſ. Servilius Romæ, Flaminius Arimini in Provincia ſua magiſtratum inierunt, initio veris, Idibus Martiis, ac ſub eorum initium inter alia prodigia ſolis orbis minui viſus, uti refert Livius fine libri XXI. ac initio XXII. paucis autem poſt diebus Flaminius, utique contemptis auſpiciis, occurrens Annibali ad lacum Thraſymenum, ingente prælio victus atque occiſus eſt. Tunc abſente altero Conſule, Romæ à Populo, pro Dictatore iterum creatus eſt Q. Fabius Maximus Verrucoſus, cum M. Minucio Rufo Magiſtro Equitum: *Is qui cunctando Romanam reſtituit rem; non ponebat enim rumores ante ſalutem*: Minucium vero Authoritate atque Imperio ſibi juſſu Populi adæquatum, cum exercitu, præſentiſſimo internecionis periculo liberavit. Cæterum Flaminio Conſul ſuffectus eſt M. Atilius Regulus II. Cui cum Cn. Servilio Muſitano (eodem ut apparet cum Gemino) Haloander integrum annum aſſignat, ut calculus ſuus cum Varroniano conveniat. Ejuſdem anni extremo L. Veturius Philo Dictator dictus, cum M. Pomponio Mathone Magiſtro Equitum, Comitiorum habendorum cauſa; quaſi vitio factus abdicavit.

A. M. 3789 Ol. 141. 1. vel 140. 4. deſ.

R. C. 533. 436. C.	Coſſ.	C. Terentius Varro L. Æmilius Paullus II	537. F. M. 538. V.

Iis Coſſ. Romani maximam ab Annibale cladem acceperunt ad Cannas, occiſis acie, unà cum altero Conſulum Æmilio, quadraginta millibus militum,

Senatoribus octoginta, multis Conſularibus, Prætoriis & Ædiliciis. Inde Dictator creatus eſt M. Junius Pera, cum Tib. Sempronio Graccho (qui idem Ædilis Curulis erat) Magiſtro Equitum, rei gerendæ cauſa. Interim Annibal quum plerique Italiæ Populi ad eum defeciſſent etiam recepta Capua, poſtea ad Nolam cum M. Claudio Marcello Prætore congreſſus, tum primum Romanorum armis in fugam verſus eſt. Deinde vero eodem anno alter Dictator Numerius Fabius Buteo dictus eſt ſine Magiſtro Equitum, Senatus legendi cauſa.

A. M. 3790. Ol. 141. 2. vel 1. deſ.

R. C. 534. 537. C. Coſſ. { L. Poſtumius Albinus III / Tib. Sempronius Gracchus } 538. F. M. 539. V.

Poſtumio ſub initium Conſulatus à Gallis occiſo ſuffectus eſt Conſul M. Claudius Marcellus II. eique quod vitio factus diceretur, abdicanti, Q. Fabius Maximus Verrucoſus III. Iis Coſſ. Philippus Rex Macedonum fœdus cum Annibale contra Romanos fecit. Itemque mortuo Hierone Syracuſano Hieronymus ejus Nepos, qui mox à conjuratis interfectus eſt. Sempronius Conſul Cumas contra Annibalem fortiter defendit. Marcellus autem ad Nolam aliis duobus prœliis eum fugavit. Fabius Campaniam depopulatus eſt. Interim in Hiſpaniâ à Scipionibus rebus proſpere geſtis, propè omnes populi Hiſpaniæ à Carthaginienſibus ad Romanos defecerunt.

A.M. 3791. Ol. 141. 3. vel 2. deſ.

R. C. 535. 538. C. Coſſ. { Q. Fabius Maximus Verrucoſus IV / M. Claudius Marcellus III } 539. F. M. 540. V.

Pœnis ad Beneventum Hannone Duce à Graccho Proconſule ſuperatis, Marcellus hoc etiam anno ad Nolam cum Hannibale proſperè decertavit. Caſilinum à Fabio, accito Collegæ Marcelli auxilio, ac deinde alia

alia in Samnio oppida expugnata ſunt. Deinde Marcellus in Siciliam miſſus oppugnavit Syracuſas, quæ ingenioſis Archimedis Machinis potiſſimum defenſæ fuit. Iiſdem Coſſ. M. Valerius Lævinus Prætor contra Philippum Regem Macedonum bellum movit. In Hiſpaniâ autem Caſtulo urbs valida ad Romanos defecit: & Saguntum pulſo Punico præſidio receptum eſt. Porro iiſdem Coſſ quum creati eſſent Cenſores M. Atilius Regulus & P. Furius Philus: hoc mortuo, ille abdicavit.

A. M. 3792. Ol. 141. 4. vel 3. def.

R. C. 536. Coſſ. { Q. Fabius Maximus } 540. P. M.
539. C. { Tib. Sempronius Gracchus II } 541. V.

Iis Coſſ. (quorum alter Fabius Fabium Verrucoſum Patrem legatum ad ſe accedentem juſſit equo deſcendere) in Hiſpania à Scipionibus Syphax Numidarum Rex ad Romanorum amicitiam traductus eſt; ac Romani mercenarium militem in caſtris habere Celtiberos cœperunt. Exitu anni C. Claudius Centho Dictator dictus eſt, cum Q. Fulvio Flacco Magiſtro Equitum, comitiorum habendorum cauſa.

A. M. 3793. Ol. 142. 1. vel 141. 4. def.

R. C. 537. Coſſ. { Ap. Claudius Pulcher } 541. P. M.
540. C. { Q. Fulvius Flaccus III } 542. V.

Iis Coſſ. Annibal Tarentum præter arcem proditione cepit. Gracchus ad Beneventum inſidiis circumventus & interfectus eſt. Conſules ad Capuam cum Annibale æquo Marte decertarunt, eamque obſidere cœperunt. Centhenius Penula centurio cum exercitu octo millium impetrato à Senatu, ab Annibale occidione cæſus eſt. Atque Cn. Flaccus Prætor Conſulis frater circa Herdoneam fugatus caſtriſque exutus eſt. Syracuſæ demum à Marcello captæ ſunt, & Archimedes ille, ſive notus ſive ignotus inter

alios interfectus. Hiſpaniæ poſſeſſio, Scipionibus deſertis à mercenariis Celtiberis, & cæſis cum exercitibus fere ad internecionem, L. Marcii Equitis Romani virtute retenta eſt. Iiſdem Coſſ. in locum Lentuli Pontifex Maximus factus eſt P. Licinius Craſſus Dives.

A. M. 3794. Ol. 142. 2, vel 1. deſ.

R. C. 538. 541. C. Coſſ. { P. Sulpicius Galba Maximus / Cn. Fulvius Centumalus } 542. F. M. 543. V.

Iis Coſſ. Annibal ad portas Romæ accedens, tanquam obſeſſurus poſt triduum irrito conatu receſſit. Capuâ ad deditionem coacta, & ſupplicio ſumpto à Fulvio Proconſule de Senatu Campanorum; conſtitutum ut Præfectus eo quotannis mitteretur. P. Cornelius Scipio P. Scipionis in Hiſpania occiſi filius viginti quatuor annos natus, ultro profeſſus ſe accepturum quod alii recuſabant imperium in Hiſpaniam; eo extra ordinem pro Conſule miſſus eſt. M. Lævinus ſocietatem contra Philippum firmavit cum Ætolis atque Attalo Aſiæ rege. Iiſdem Coſſ. Marcellus Proconſul de Syracuſis captis & Sicilia univerſa in poteſtatem populi Romani ac provinciæ formam redacta, cum triumphus ei à Senatu negaretur, de ſua ſententia triumphavit in monte Albano: ac poſtridie ovans urbem ingreſſus eſt.

A. M. 3795. Ol. 142. 3. vel 2. deſ.

R. C. 539. 542. C. Coſſ. { M. Valerius Lævinus / Marcus Claudius Marcellus IV. } 443. F. M. 544. V.

A Valerio Conſule in Sicilia Pœnis ex Inſula pulſis debellatum eſt. Marcellus in Italia Salapiam, aliaque Samnii oppida recepit. Cn. Fulvius Proconſul ad Herdoneam, cum exercitu ab Annibale cæſus eſt. Marcellus deinde cum eodem ad Numiſtronem, & poſtea ſæpius ad Venuſiam bene pugnavit. In Hiſpania

nia Scipio Carthaginem novam uno die expugnavit. Iiſdem Coſſ. quum creati eſſent Cenſores L. Veturius Philo & P. Licinius Craſſus Dives : illo mortuo hic abdicavit. Sed & Q. Fulvius Flaccus Dictator creatus eſt, cum P. Licinio Craſſo Divite Magiſtro Equitum, comitiorum habendorum cauſa.

A. M. 3796. Ol. 142. 4. vel 3. deſ.

R. C. 540. 543. C.	Coſſ.	Q. Fabius Maximus Verrucoſus V. Q. Fulvius Flaccus IV.	544. F. M. 545. V.

Marcellus Proconſul ad Canuſium cum Annibale duobus præliis congreſſus, poſteriore ſuperior fuit. Fabius Conſul Tarentum per proditionem arte Punicâ recepit, ob quod nonnulli eum triumphaſſe tradunt. Scipio in Hiſpaniâ Aſdrubalem ad Bætulam prælio ſuperavit. Iiſdem Coſſ. Cenſores M. Cornelius Cethegus & P. Sempronius Tuditanus, quorum neuter erat Conſularis, Luſtrum fecerunt XLIV, lecto Senatu, atque Senatus Principe Q. Fabio Max. Verrucoſo.

A. M. 3797. Ol. 143. 1. vel 142. 4. deſ.

R. C. 541. 544. C.	Coſſ.	Mar. Claudius Marcellus T. Quinctius Criſpinus	545. F. M. 546. V.

Marcellus quintum Conſul poſt multa fortiter & prudenter & feliciter geſta, jam major ſexagenario, tandem Venuſiam improvidè ſe collegamque, & prope totam rem Romanam in præceps dedit. Namq; ſpeculandi cauſa è caſtris cum paucis Equitibus egreſſus, unaque Collegam Quinctium educens, Annibalis inſidiis circumventi, ipſe occiſus, Quinctius autem duobus vulneribus ſauciatus, pauloque poſtea mortuus eſt. Sub finem vero anni T. Manlius Torquatus Dictator dictus eſt, cum C. Servilio, qui idem Ædilis Curulis erat, Magiſtro Equitum, Comitiorum habendorum, & ludorum magnorum faciendorum cauſa.

A. M.

A. M. 3798. Ol. 143. 2. vel 1. deſ.

R. C. 543. 545. C. Coſſ. { C. Claudius Nero / M. Livius Salinator } 546. F. M. 547. V.

Nero Conſul quum caſtra haberet contra Annibalem in Apulia, iis imprudente hoſte relictis, ſex dierum ſpatio longitudinem Italiæ emenſus cum exercitu, ad Senam conjungens ſe Collegæ, Asdrubalem qui cum magno exercitu in Italiam venerat ut Annibali fratri ſe conjungeret, cum omnibus copiis delevit: & ob eam victoriam Collegam Livium in cujus provincia res geſta erat, magna gloriâ quadrijugo curru triumphantem, ipſe equeſter majore ovans ſecutus eſt. Iiſdem Coſſ. in Hiſpania Scipionis auſpiciis duo Carthaginienſium Imperatores prælio Hanno qui Asdrubali ſucceſſerat, captus, Mago profligatus eſt; & à Lucio Scipione Publii fratre Oringis opulentiſſima urbs occupata. Iiſdem Coſſ. claſſis Romana duce Lævino Proconſule proſperè rem geſſit. Eodem autem anno Romani auro ſignato primum uti cœperunt. Cæterum quod Livius Hiſtoricus Olympiæ ſolenne ludicrum, quod maximo cætu Græciæ celebraretur, diſertè ſcribit, ſub finem quidem libri XXVII. futurum, circa initium autem libri XXVIII. fuiſſe, eadem æſtate qua Claudius Nero & Livius Salinator Conſules erant: nimirum poſt ſeriam & diligentem diſquiſitionem & conſiderationem, videtur mihi tandem deceptus Græcanico ac nominatim Polybiano more numerandi Conſules ſecundum annos Olympiadum, & ipſe in errorem incidiſſe, & me quoque induxiſſe: atque hoc ſane eo facilius, quod ipſe Polybius libro quarto (alibi tertium ſcripſi, quum liber non eſſet ad manus) poſt captum ab Annibale Saguntum, atque creatos Romæ Conſules P. Cornelium & Tib. Sempronium ſcribat, annum primum Olympiadis centeſimæ quadrageſimæ exiiſſe; atque etiam Dionyſius Halicar. in Hiſtoriæ ſuæ proœmio ſcribit primi belli

Punici

Funici initium fuiſſe anno tertio Olympiadis centeſimæ viceſimæ octavæ; quod Claudio Caudice & Fulvio Flacco Coſſ. ſuſceptum eſſe in confeſſo eſt apud omnes. Sed quum Polybius attentius legenti alias aliam fuiſſe mentem ſuam clarè ſignificet, & verborum Dionyſii aliam interpretationem veritati conſentaneam ſupra attulerim: reſtat ut quandoquidem veritatem amem, Livii pariter ac meum errorem iſtic agnoſcam: quem demum animadverti poſſe aliquo modo etiam ex ipſo Livio redargui; veluti quod libro XXVI. refert conditiones fœderis inter Romanos & Ætolos facti à Valerio Lævino circa initium Conſulatus ſui & Marcelli IV. conſcriptas, biennio poſt Olympiæ ab Ætolis eſſe poſitas, ut teſtatæ ſacratis monumentis eſſent: cur demum biennio poſt, niſi propter celebrem conventum tunc ad Olympia? id autem biennium exactum eſt ſub æſtatem Marcelli V. & Criſpini Conſulum. Præterea vero ſiquis attentius perpendat, haud immerito ſuſpicetur Livium eaſdem res geſtas in Græcia retuliſſe ea æſtate ac ſequente, variatis tantummodo circumſtantiis quibuſdam; nempe ferè eundem conatum Sulpicii Proconſulis Romani, & Machanidæ tyranni Lacedæmonii, eundem motum Dardanorum, & Philippi reditum Demetriadem; & cætera ſimiliter: ideoque vel priore æſtate pro Olympiis poſuiſſe Nemea, vel annis tranſpoſuiſſe Olympia & Nemea; ſiquidem ex Polybio colligere liceat Nemea, quum fuerint trieterica, celebrari ſolita circa finem anni primi ac tertii cujuſq; Olympiadis; quatenus ſub finem libri quinti refert Philippum quum Nemeorum ludorum ſpectaculo intereſſet, accepiſſe literas de clade Romanorum acceptâ ab Annibale ad Thraſymenum, circa finem anni tertii Olympiadis CXL. Porro M. Livius Salinator Dictator ex Conſule dictus eſt, cum Q. Cæcilio Metello Magiſtro Equitum Comitiorum habendorum cauſa.

A.M.

A. M. 3799. Ol. 143. 3. vel 2. deſ.

R. C. 543. 546. C. Coſſ. { Q. Cæcilius Metellus / L. Veturius Philo } 547. F. M. 548. V.

Iis Coſſ. Annibale, quum poſt cædem fratris in extremum Italiæ angulum Bruttios recepiſſet, per totum annum quieſcente; P. Scipio Hiſpanis pulſo Pœno ſub ditionem populi Romani redactis, ac firmato fœdere cum rege Syphace, itemque facto cum Maſaniſſa Maſæſulorum rege & Gaditanis: Romam reverſus; urbem ſine triumpho ingreſſus eſt, quia ſine Magiſtratu res geſſerat.

A. M. 3800. Ol. 143: 4. vel 3. deſ.

R. C. 544. 447. C. Coſſ. { P. Cornelius *Scipio* / P. Licinius Craſſus Dives } 548. F. M. 549. V.

Scipio Conſul in Italiâ Locros pulſo Punico præſidio fugatoque Annibale recepit; in Hiſpaniâ bellum quod Indibilis & Mardonius excitaverant, à L. Lentulo Proconſulibus, illo in acie occiſo, hoc à ſuis dedito, oppreſſum eſt. Exitu anni Q. Cæcilius Metellus Dictator dictus eſt, cum L. Veturio Philone Magiſtro Equitum Comitiorum habendorum cauſa.

A. M. 3801. Ol. 144. 1. vel 143. 4. deſ.

R. C. 545. 548. C. Coſſ. { M. Cornelius Cethegus / M. Sempronius Tuditanus } 549. F. M. 550. V.

Iis Coſſ. Lapis magnus nomine Ideæ Matris Deum ex Phrygia uſque Romam deportatus eſt, ut hoſtis alienigena Annibal juxta carmen Sibyllinum Italiâ pelli poſſet. Scipio Proconſul in Africam trajiciens, quum Maſaniſſa ad eum ducentis equitibus veniens Hannonem Pœnorum ducem occidiſſet: ab obſidione Uticæ, adventu Aſdrubalis & Syphacis (qui ducta Aſdrubalis filia amicitiæ Romanorum renunciarat) cum centum millibus armatorum depulſus eſt. Sempronius

pronius Conſul in agro Crotonienſi cum Annibale, uno atque altero tumultuario prælio conflixit; priore pulſus, poſteriore hoſtem fudit. Iiſdem Coſſ. Cenſores M. Livius Salinator (cui id cognomen inditum eſt ob novum vectigal ex ſale tunc inſtitutum) & C. Claudius Nero, malè ſarta gratia nequicquam coeunte & diſruptâ diſcordes, luſtrum fecerunt XLV.

A. M. 3802. Ol. 144. 2. vel 1. deſ.

R. C. 546. Coſſ. { Cn. Servilius Cæpio } 450. F. M.
549. C. { C *Servilius* } 551. V.

Sol. Ecl. Iis Coſſ. (quorum initio Solis eclipſin Fruſinone in Campaniâ obſervatam quodammodo ſignificat Livius initio l.xxx.) Scipio in Africa Syphacis & Aſdrubalis caſtra uno die incendit & delevit, abſumptis ferro ac flammâ quadraginta millibus hominum, captis amplius ſex millibus; paucíſque poſt diebus eos bellum redintegrantes in magnis campis acie profligavit; civitateſque undequaque vi & metu ſubegit. Inde Syphax in Numidiâ à Lælio & Maſaniſſa prælio victus captuſque eſt: & ejus regnum Maſaniſſæ, utpote paternum, redditum. Mago autem Dux Carthaginienſis, qui ex Hiſpaniâ pulſus ante biennium in Galliam Ciſalpinam venerat, inde acie profligatus & in Africam revocatus, inter navigandum ex vulnere mortuus eſt: ipſeque demum Hannibal cum exercitu ex Italia in Africam ad patriæ defenſionem, Legatorum Carthagine ad ſe miſſorum juſſu, mœſtus reverti coactus eſt. Iiſdem Coſſ. P. Servilius Galba Maximus Dictator creatus eſt, cum M. Servilio Pulice Gemino Magiſtro Equitum, Quæſtionum exercendarum de auctoribus defectionum & conjurationibus principum per urbes Italicas, atque Comitiorum habendorum cauſa.

A. M. 3803. Ol. 144. 3. vel 2. deſ.

R. C. 547. 550. C. Coſſ. { Tiberius Claudius Nero / M. Servilius Pulex Geminus } 551. F. M. 552. V.

Iiis Coſſ. Annibal fruſtra tentatâ per colloquium cum Scipione pace, extremo prælio ab eo victus eſt ad Zamam: pauloque poſt Vermina Syphacis filius, qui auxilio Carthaginenſibus venerat, profligatus eſt. Itaq; tandem Carthaginienſes ſerio Oratores ad petendam à Romanis pacem miſerunt. Iiſdem Coſſ. (quorum magiſtratuum circa medium Cumis ſolis orbem minui viſum refert Livius l. xxx.) Servilius Dictator dictus eſt, cum P. Ælio Pæto Magiſtro Equitum, Comitiorum habendorum cauſa.

Sol. Eccl.

A. M. 3804. Ol. 144. 4. vel 3. deſ.

R. C. 548. 551. C. Coſſ. { Cn. Cornelius Lentulus / P. Ælius Pœtus } 552. F. M. 553. V.

Iis Coſſ. pace iterum cum Pœnis facta annis quinquaginta à fine primi, ac decimo octavo ab initio ſecundi cum iis belli, juxta Livium, in fine libri triceſimi; P. Cornelius Scipio clariſſimum de illis iterum debellatis, Annibaleque & Syphace, (qui paulo antea mortuus erat) devictaque Africa, triumphum egit; inde cognominatus Africanus: quod ei Romanorum belli ducum primo contigit, ut gentis à ſe victæ nomine nobilitaretur.

A. M. 3805. Ol. 145. i. vel 144. 4. deſ.

R. C. 549. 552. C. Coſſ. { P. Sulpicius Galba Maximus II / C. Aurelius Cotta } 553. F. M. 554. V.

Iis Coſſ. paucis menſibus poſt datam Carthaginienſibus pacem, Romani ſuſceperunt bellum contra Philippum Macedoniæ regem, prætextu defendendi Athenienſes, revera quod Philippus icto fœdere Annibalem contra Romanos juverat. Quamobrem Conſul

Sulpicius

Sulpicius exercitu in Macedoniam ducto equeſtribus præliis cum Philippo proſperè certavit. Iiſdem Coſſ. L. Cornelius Lentulus ex Hiſpaniâ citeriore, primus ſine Magiſtratu, ovans urbem ingreſſus eſt. & L. Furius Purpureo Prætor de Gallis Ciſalpinis & Liguribus, duce Amilcare Pœno ſuperſtite ex Aſdrubalis exercitu devictis triumphum egit.

A. M. 3806. Ol. 145. 2. vel 1. deſ.

R. R. 550. 553. C. Coſſ. { L. Cornelius Lentulus / P. Villius Tappulus } 554. F. M. 555. V.

Villius Conſul cui Macedonia obtigit, nihil memorabile ibi geſſit. Cn. Bæbius Tamphilus Prætor, cum toto propè exercitu, ab Inſubribus Gallis circumventus eſt. Iis autem Coſſ. Cenſores P. Cornelius Scipio Africanus & P. Ælius Pætus Luſtrum fecerunt XLVI. lecto Senatus Principe ipſo Cenſore P. Africano.

A. M. 3807. Ol. 145. 3. vel 2. deſ.

R. C. 551. 554. C Coſſ. { T. Quinctius Flamininus* / Sex. Ælius Pætus Catus } 555. F. M. 556. V.

Sol. Ecl. obſcon. Quingenteſimo & quinquageſimo primo anno ab urbe condita, uti refert Eutropius, T. Quinctius Flaminius vel Flamininus Conſul Philippum prælio ſuperatum in faucibus Epiri coegit fugâ ſe in regnum recipere. Lucius autem ejus frater, Attalo Aſiæ rege & Rhodiis adjuvantibus Eubœam Inſulam & vicinam oram maritimam claſſe occupavit. Iiſdem Coſſ. conjuratio Setiæ ſervorum de ſolvendis Carthaginienſium obſidibus oppreſſa eſt.

A. M. 3808. Ol. 145. 4. vel 3. deſ.

R. C. 552. 555. C. Coſſ. { C. Cornelius Cethegus / Q. Minucius Rufus } 556. F. M. 557. V.

Iis Coſſ. duo novi Prætores, additi prioribus qua-

 tuor,

tuor, miſſi ſunt in Hiſpanias : quarum ulterior eodem anno rebellavit. T. Quinctius Proconſul Philippum ad Cynoſcephalas in Theſſalia acie devictum & debellatum, ad pacem à Romanis petendam & quæcunq: Senatus cenſuiſſet faciendum adegit. Ejuſq; frater Lucius Acarnanes expugnata Leucade, primaria eorum urbe, in deditionem accepit. Attalus Rex Pergami mortuus eſt. Quum autem Galli Ciſalpini & Ligures denuo defeciſſent, de iis ad deditionem redactis ambo Conſules triumpharunt, Cornelius quidem de Inſubribus & Cenomanis ; at Minucius de Liguribus & Boiis in monte Albano, minore honore.

A. M. 3809. Ol. 146. 1. vel 145. 4. deſ.

R. C. 553. 556. C. Coſſ. { L. Furius Purpureo / M. Claudius Marcellus } 557. F. M. 558. V.

Iis Coſſ. pax conceſſa eſt regi Macedoniæ ex decem legatorum Romanorum ſententiâ : & Græciæ libertas à T. Quinctio Imperatore per præconem cum tubicine promulgata, ſolenni celebritate ludicri Iſthmiorum, ut refert Livius libro XXXIII. quum ea æſtate Olympia celebrata eſſe appareat, ac ſequente itidem Nemea, libro XXXIV. ipſe quoque referat. Cæterum Tuditanus Proprætor victus in citeriore Hiſpania & ipſa rebellante, ex vulnere obiit, è qua provincia Cn. Cornelius Lentulus ovans urbem ingreſſus eſt. Conſul autem Marcellus de Inſubribus & Comenſibus devictis, captoque Como, triumphavit quarto nonas Martii.

A. M. 3810. O. 146. 2. vel 1. deſ.

R. C. 554. 557. C. Coſſ. { M. Porcius Cato / L. Valerius Flaccus } 558. F. M. 559. V

Iis Coſſ. Annibal incuſatus tanquam bellum in Africâ recoquens contra Romanos, contulit ſe ad Antiochum

tiochum Syriæ regem parantem bellum in eoſdem. Oppia lex de coercendo muliebris cultus luxu magna contentione Romæ abrogata eſt. T. Quinctius Argos tyrannide Nabidis Lacedæmonii liberavit, tyranno autem pacem Lacedæmone dedit. Porro Valerius Conſul contra Boios proſperè pugnavit. Verum Cato (is nimirum eſt auctor calculi annorum urbis Romæ quem appellamus Catonianum) Hiſpaniam citeriorem bello ab Emporiis cœpto pacavit. E qua provinciâ iiſdem Coſſ. M. Helvius Blaſio Proprætor de Celtiberis ad oppidum Illiturgi devictis ovans urbem ingreſſus eſt; & Minucius Thermus ejus ſucceſſor victoria contra Hiſpanos ad Turbam oppidum, Imperatoribus Budare qui captus eſt & Beſaſide, potitus triumphum egit.

A. M. 3811. Ol. 146. 3. vel 2. deſ.

R.C. 555. Coſſ. { P. Cornelius Scipio Africanus II, Tiberius Sempronius Longus } 559. F. M.
558. C. 560. V.

Iis Coſſ. Cato Proconſul de pacata citeriore Hiſpaniâ triumphum egit: ac T. Quinctius Flaminius ex Macedonia admodum glorioſè triumphavit per triduum, de Philippo debellato & exuto omni imperio extra antiquos regni Macedoniæ terminos, inſuperque mille talentis multato, ac filium Demetrium obſidem dare coacto, qui una cum Armene Nabidis tyranni Lacedæmonii filio ante currum triumphalem ductus eſt. Iiſdem Coſſ. Cenſores Sex. Ælius Pœtus Catus & C. Cornelius Cethegus Luſtrum fecerunt XLVII. eorumque Cenſorum juſſu ludis Romanis loca Senatoria ſeparata ſunt à populo, quum antea in promiſcuo ſpectarent; itaque ſequentis anni initio primum ludos Senatus à populo ſecretus ſpectavit, poſt annum quingenteſimum quinquageſimum octavum ab urbe conditâ, juxta Livium, libro XXXIV. unde conſtat eum ſecutum eſſe calculum Catonianum à nobis expoſitum.

A. M.

A. M. 3812. Ol. 146. 4. vel 3. def.

R. C. 556. 559. C.	Coſſ.	L. Cornelius Merula Q. Minucius Thermus	560. F. M. 561. V.

Iis Coſſ. (ut apparet) Scipio Proconſul in Hiſpania trans Iberum, & Luſitaniâ proſpere rem geſſit.

A. M. 3813. Ol. 147. 1. vel 146. 4. def.

R. C. 557. 560. C.	Coſſ.	L. Quinctius Flaminius Cn. Domitius Ahenorbabus	561. F. M. 562. V.

Iis Coſſ. Antiochus Syriæ, Rex ab Annibale Pœno profugo & Thoante Ætoliæ principe incitatus, bellum Romanis intulit, prætextu repetendæ urbis Lyſimachiæ in Thraciâ, quam illi poſſidebant: ſtatimque Græciam ac inſulas ejus occupavit.

A. M. 3814. Ol. 147. 2. vel 1. def.

R. C. 558. 561. C.	Coſſ.	Manius Acilius Glabrio P. Cornelius Scipio Naſica	562 F. M. 563. V.

Iis Coſſ. (ut alias à nobis declaratur ex Macrobii Saturnalium libro primo) Intercalatio Romæ repetita eſt, quæ ob ſuperſtitionem omnis planè omiſſa erat, per aliquot annos, nimirum ut apparet circiter duodecim paulo plus minuſve: quibus annus Romanus retrolapſus ſit ſive anticipaverit prope quadrimeſtri, ita ut Januarius anticipato Juliano menſi, Septembri, Martius autem (quo tunc erat ſolenne Conſulibus inire Magiſtratum) Novembri (atque nono naturali anni præcedentis) fermè conveniſſet. Cæterum Acilius Conſul miſſus contra Antiochum, eum ad Thermophylas victum & inde ejectum, virtute M. Catonis tribuni militum, in Aſiam refugere coëgit, idemque Ætolos captâ Heracleâ fractos ad petendam pacem adegit. Interim M. Fulvius Nobilior anno præcedente Prætor in Hiſpaniâ ulteriore re bene geſta ovans urbem ingreſſus eſt. Conſul autem P. Scipio

Scipio Naſica (qui anno decimoquarto antea vir optimus à Senatu judicatus Idæam matrem in urbem receperat) de Boiis denuo deviƈtis & in deditionem acceptis, triumphum egit.

A. M. 3815. Ol. 147. 3. vel 2. def.

R. C. 559. Coſſ. { L. Cornelius Scipio } 563. F. M.
562. C. { L. Lælius Nepos } 564. V.

Sol. Eccl. Conſul L. Scipio Africani frater profeƈtus ad bellum contra Antiochum, ludis Apollinaribus, per quos dies, ad quintum idus (ſive diem undecimum) Quinƈtiles, cœlo ſereno interdiu obſcurata lux eſt, lunâ ſub orbem ſolis ſubeunte, uti ſcribit Livius initio libri XXXVII. quod quidem videtur demum contigiſſe mane decimi quarti diei Martii Juliani: deinde trajeƈto in Aſiam exercitu, ad Sipylum montem prope Magneſiam, Cumene Pergami rege adjuvante, cum illo acie deviƈto debellavit. Eodem anno Acilius Proconſul de Antiocho rege & Ætolis triumphum egit.

A. M. 3816. Ol. 147. 4. vel 3. def.

R. C. 560. Coſſ. { Cn. Manlius Vulſo } 564. F. M.
563. C. { M. Fulvius Nobilior } 565. V.

Fulvius Conſul Ætolos, Ambracâ urbe captâ, ad accipiendas pacis conditiones quas Romanis placuit imponere perpulit: & in Cephaleniam inſulam trajiciens omnes ejus civitates in deditionem accepit. Manlius Gallogræcos bello domuit. Cæterum iiſdem Coſſ. L. Æmilius Paullus Proprætor poſt pugnam parum proſperam cum Luſitanis ad Lyconem, de iis altero prælio deviƈtis, ex Hiſpaniâ ulteriore triumphum egit. Ac L. Æmilius Regillus Proprætor navalem de profligatâ regis Antiochi claſſe, egit Calendis Februarii. Nobiliſſimum autem ex Aſiâ egit L. Cornelius Scipio, inde etiam ipſe cognominatus Aſiaticus,

menſe

menſe intercalario pridiè Kalendas Martii, de Antiocho rege debellato, demtaque omni Aſiâ (cujus pars Eumeni, pars Rhodiis conceſſa, pars quaſi libera permiſſa eſt) citra montem Taurum intra fines Syriæ compulſo, inſuperque quindecim millibus talentorum Euboicorum multato. Denique navalem parum honoratum egit Q. Fabius Labeo Prætor ob quatuor millia plus minus captivorum terrore belli recepta ex Cretâ. Porro iiſdem Coſſ. Cenſores T. Quinctius & M. Claudius Marcellus Luſtrum fecerunt XLVIII.

A. M. 3817. Ol. 148. 1. vel 147. 4. def.

R. C. 561. 564. C. Coſſ. { C. Livius Salinator / M. Valerius Meſſalla } 565. F. M. 566 V.

Sol. Eccl. Priuſquam in Provincias novi Magiſtratus proficiſcerentur (inquit Livius libro XXXVIII.) ſupplicatio pro collegio Decemvirorum imperata fuit; quod luce inter horam tertiam fermè & quartam tenebræ obortæ fuerant: ubi quidam cenſentes illum ſignificare ſolis eclipſin, retulerunt eam ad decimum ſeptimum diem Julii menſis Juliani, modo expoſitis Coſſ. circirter tribus horis poſt meridiem. Sed præterquam quod hora non convenit, quam apparet Livium dixiſſe more Romano tertiam diei ab ortu ſolis ſive ante meridiem: manifeſtum eſt id quodcunque prodigii contigiſſe vel initio illorum Coſſ. vel ante; ideoq; videtur potius eclipſis ſolis referenda ſub exitum præcedentium Coſſ. qua tempeſtate, ſi noſter non fallit calculus, nempe viceſimo octavo die Julii Juliani, permagna contigit in Italiâ circiter tribus horis à ſolis ortu. Iis vero Coſſ. Manlius Proconſul in Aſiâ Legatos accepit, & à Gallogræcis petentibus conditiones pacis, & ab Ariarathe rege Cappadociæ orantes veniam quod is Antiochum bello juviſſet: idemq; cum illo, atque Antiocho ſecundum conditiones ſupra expoſitas, fœdus confirmavit.

A. M. 3818. Ol. 148. 2. vel 1. def.

R. C. 562. 565. C. Coſſ. { M. Æmilius Lepidus / C. Flaminius } 566. F. M. 567. V.

Iis Coſſ. (qui quietum nacti annum in Liguribus vias Æmiliam & Flaminiam ſtraverunt,) duo Scipiones, Porcio Catone inſtigante, poſtulati de capta ab Antiocho rege ob pacem dandam pecuniâ, Africanus quum majore animo eſſet quam ut judicio compareret, ultro exulatum abiit Liternum; ubi altero inde anno diem obiit: Aſiaticus vero damnatus proximè abfuit ut in carcerem conjiceretur. Cæterum Fulvius Proconſul triumphavit de Ætolis & Cephaleniâ, decimo Kal. Januarii vel Martii. Manlius autem de Gallis Aſiaticis, tertio nonas Martii, iſque luxum Aſiaticum Romam in triumpho duxiſſe fertur.

A. M. 3819. Ol. 148. 3. vel 2. def.

R. C. 563. 566. C. Coſſ. { Sp. Poſtumius Albinus / Q. Marcius Philippus } 567. F. M. 568. V.

Iis Coſſ. Populus Romanus, ob abundantiam pecuniæ, ſtipem ſpargere cœpit: uti refert Plinius, lib. XXXIII. cap. X.

A. M. 3820. Ol. 148. 4. vel 3. def.

R. C. 564. 567. C. Coſſ. { Ap. Claudius Pulcher / M. Sempronius Tuditanus } 568. F. M. 569. V.

Iis Coſſ. L. Manlius Acidinus Fulvianus Proprætor, ex Hiſpaniâ citeriore ovans urbem ingreſſus eſt.

A. M. 3821. Ol. 149. 1. vel 148. 4. def.

R. C. 565. 568. C. Coſſ. { P. Claudius Pulcher / L. Porcius Licinus } 569. F. M. 570. V.

Iis Coſſ. C. Calpurnius Piſo & L. Quinctius Criſpinus Prætores ex Hiſpaniis triumpharunt de Luſitanis

T &

& Celtiberis ſubactis. Iiſdemque Coſſ. Cenſores L. Valerius Flaccus & M. Porcius Cato Luſtrum fecerunt XLIX. Lecto Principe Senatus Valerio Cenſore.

A. M. 3822. Ol. 149. 2. vel 1. deſ.

R. C. 566. 569. C.	Coſſ.	Q. Fabius Labeo M. Claudius Marcellus	570. F. M. 571. V.

Iis Coſſ. Annibal, ne à Pruſiâ Bithyniæ rege Romanis traderetur, hauſto veneno necem ſibi conſcivit. Romæ in locum Licinii Craſſi defuncti PontifexMaximus factus eſt C. Servilius Geminus. Iiſdem Coſſ. aut inſequentibus, A. Terentius Varro Proprætor ex Hiſpania citeriore, de Celtiberis devictis & expugnatis, aliquot oppidis, ovans urbem ingreſſus eſt.

A. M. 3823. Ol. 149. 3. vel 2. deſ.

R. C. 567. 570. C.	Coſſ.	L. Æmilius Paullus Cn. Fabius Tamphilus	571. F. M. 572. V.

Iis Coſſ. ortæ ſimulates inter Perſeum & Demetrium Philippi regis Macedoniæ filios, fuerunt quaſi ſemina jacta ſecundi belli Macedonici, & excidii illius regni.

A. M. 3824. Ol. 149. 4. vel 3. deſ.

R. C. 568. 571. C.	Coſſ.	P. Cornelius Cethegus M. Bæbius Tamphilus	572. F. M. 573. V.

Iis Coſſ. L. Æmilius Paullus Proconſul de Liguribus Ingannis devictis triumphavit iterum. Iiſdem Coſſ. Romæ ſub Janiculo libri Numæ ut ferebat titulus reperti ſunt; ac Senatus conſulto in Comitio cremati.

A. M.

A. M. 3825. Ol. 150. 1. vel 149. 4 deſ.

R. C. 569. Coſſ. { A. Poſtumius Albinus / C. Calpurnius Piſo. } 573. F. M. / 574. V.
572. C.

Piſone mortuo, vel peſte quæ jam tertium annum Romam atque Italiam vaſtabat, vel veneficio uxoris Hoſtiliæ, ejus filius Q. Fulvius Flaccus conſul in vitrici locum ſuffectus eſt.

Iis vero Coſſ. P. Cethegus & M. Bæbius Proconſules de Liguribus ſive prælio in deditionem acceptis triumpharunt. Et Q. Fulvius Flaccus Proprætor ex Hiſpaniâ citeriore de Celtiberis maximo prælio devictis triumphum egit, jam deſignatus Conſul.

A. M. 3826. Ol. 150. 2. vel 1. deſ.

R. C. 570. Coſſ. { L. Manlius Acidinus Fulvianus / Q. Fulvius Flaccus } 574. F. M. / 575. V.
573. C.

Ii Conſules fratres Germanici fuerunt: ſed Manlius in aliam familiam adoptatus, ex illâ id nominis acceperat. Fulvius vero de Liguribus triumphavit iterum, & quidem eodem die quo ante annum Proprætor triumphaverat. Iiſdem Coſſ. in locum Servilii demortui Pontifex Maximus factus eſt M. Æmilius Lepidus. Iiſdem Coſſ. creati Cenſores M. Æmilius Lepidus & M. Fulvius Nobilior Luſtrum fecerunt L. lecto Senatus Principe ipſo Lepido, eodem & Cenſore & Pontifice Maximo.

A. M. 3827. Ol. 150. 3. vel 2. deſ.

R. C. 571. Coſſ. { M. Junius Brutus / A. Manlius Vulſo } 575. F. M. / 576. V.
574. C.

Manlius Conſul ſortitus Galliam provinciam, Iſtris bellum intulit abſque Senatuſconſulto; quod primum ceſſit parum proſperè. Iiſdem Coſſ. duo Proprætores ex Hiſpaniis, citeriore quidem Tib. Sempronius Gracchus de Celtiberis devictis, & in dedi-

tionem acceptis, ulteriore autem L. Poſtumius Albinus de Vaccæis & Luſitanis ſubactis, duos triumphos continuos duobus diebus egerunt.

A. M. 3828. Ol. 150. 4. vel 3. deſ.

R. C. 572.	Coſſ.	C. Claudius Pulcher	576.	F. M.
575. C.		Tib. Sempronius Gracchus	577.	V.

Claudius Conſul Iſtros ſubegit: indeque ducto in Ligures exercitu, duarum gentium uno anno victor, de duabus provinciis pacatis triumphavit.

A. M. 3829. Ol. 151. 1. vel 150. 4. deſ.

R. C. 573.	Coſſ.	Cn. Cornelius Scipio Hiſpalus	577.	F. M.
576. C.		Q. Petilius Spurinus	578.	V.

Cn. Scipio Conſul, quum rediens ex monte Albano concidiſſet, & parte membrorum captus eſſet, profectus ad aquas Cumanas expiravit. Petilius autem, in ejus locum creato Conſule C. Valerio Lævino, contra Ligures dimicans in prælio occiſus eſt.

A. M. 3830. Ol. 151. 2. vel 1. deſ.

R. C. 574.	Coſſ.	P. Mucius Scævula	578.	F. M.
577. C.		M. Æmilius Lepidus II	579.	V.

Iis Coſſ. Tib. Sempronius Proconſul de Sardis qui rebellaverant perdomitis, & in deditionem redactis triumphavit iterum: ac Lævinus item Proconſul, atque Conſul Mucius de Liguribus itidem in deditionem redactis uterque triumphum egit.

A. M. 3831. Ol. 151. 3. vel 2. deſ.

R. C. 575.	Coſſ.	Sp. Poſtumius Albinus Paullulus	579.	F. M.
578. C.		Q. Mucius Scævula	580.	V.

Iis Coſſ. Ap. Claudius Centho Proprætor ex Hiſpaniâ citeriore de Celtiberis, qui rebellionem moliti erant denuo repreſſis, ovans urbem ingreſſus eſt.

Iiſdem

Iiſdem Coſſ. creati Cenſores Q. Fulvius Flaccus & A. Poſtumius Albinus Luſtrum fecerunt LI.

A. M. 3832. Ol. 151. 4. vel 3. deſ.

R. C. 576. 579. C. Coſſ. { L. Poſtumius Albinus / M. Popilius Lænas } 580. F. M. 581. V.

Popilius Conſul Ligures in agro Statellate ad prælium congregatos acie cecidit : ac in Statellates propterea, quanquam arma non tulerunt contra Romanos, crudeliter ſæviit. Iiſdem Coſſ. (imo ſequentibus) C. Cicereius Proprætor ex Corſicâ triumphavit in monte Albano, Kalendis Octobris. Iiſdem Coſſ. Floralia Romæ inſtituta ſunt.

A. M. 3833. Ol. 152. 1. vel 151. 4. deſ.

R. C. 577. 580. C. Coſſ. { C. Popilius Lænas / P. Ælius Ligus } 581. F. M. 582. V.

Ii Conſules ambo de plebe primi creati ſunt. Quibus utrinque & à Perſeo rege & à Romanis factus eſt apparatus ſecundi belli Macedonici.

A. M. 3834. Ol. 152. 2. vel 1. deſ.

R. C. 578. 581. C. Coſſ. { P. Licinius Craſſus / C. Caſſius Longinus } 582. F. M. 583. V.

Craſſus Conſul in Macedoniam ad bellum cum Perſeo gerendum miſſus, primo prælio equeſtri à rege victus eſt, ſecundo autem conflixit dubio Marte. Regi tamen pacem petenti, niſi ſe Senatus Populique Romani arbitrio permitteret, negavit.

A. M. 3835. Ol. 152. 3. vel 2. deſ.

R. C. 579. 582. C. Coſſ. { A. Hoſtilius Mancinus / A. Atilius Serranus } 583. F. M. 584. V.

Hoſtilius Macedoniam provinciam ſortitus nihil aliud memorabile geſſiſſe legitur, quam quod exerci-

tum ad militarem diſciplinam formavit, & ſocios ab omni injuriâ defendit.

A. M. 3836. Ol. 152. 4. vel 3. def.

R. C. 580. 583. C. Coſſ. { Q. Marcius Philippus II / Cn. Servilius Cæpio } 584. F. M. 585. V.

Marcius Conſul quum per Aſturidem paludem ſaltuſque invios penetraſſet in Macedoniam, regem ſecurum inopinatâ irruptione ita perterrefecit, ut gazam omnem juſſerit in mare abjici, & claſſem incendi, ne in illius poteſtatem venirent: eodemque impetu Romanus complures urbes occupavit. Iiſdem Coſſ. creati Cenſores C. Claudius Pulcher & Tib. Sempronius Gracchus, aſperè geſtâ cenſurâ, luſtrum fecerunt LII.

A. M. 3837. Ol. 153. 1. vel 152. 4. def.

R. C. 581. 584 C. Coſſ. { L. Æmilius Paullus II / C. Licinius Craſſus } 585. F. M. 586. V.

Æmilius Paullus iterum Conſul Perſeum regem ultimo prælio devicit ad Pydnam, pridie nonas ſive
Lun. Eccl. quarto die Septembris; quum Lunæ Eclipſis à C. Sulpitio Gallo uno è tribunis militum prædicta contigiſſet nocte præcedente eundem diem; qui quidem videtur demum utique reſpondiſſe viceſimo ſecundo diei Junii menſis Juliani, circa æſtivum Solſtitium, nondum tamen eo circumacto, ut ſignificat Livius licet mutilus, fortè non ſatis conſideratâ differentiâ inter Septembrem veterem & Julianum. Non multis autem diebus poſtea Perſeus à Cn. Octavio Prætore navali ad templum Samothracum captus & ad Conſulem perductus eſt. Interim vero L. Amicius Gallus Prætor Illyrios, qui à Romanis deficientes cum Perſeo ſocietatem iniverant, intra triginta dies in deditionem redegit, capto quoque ipſorum rege Gentio. Porro autem eadem æſtate, poſt debellatum

bellatum Perſeum, C. Popilius Lænas cum duobus aliis legatis navigans in Ægyptum, ut Antiochum Epiphanem regem Syriæ juberet populi Romani nomine diſcedere ex Ægypto, quam jam duabus æſtatibus continuis duabus expeditionibus invaſerat: regem cunctantem, virgula circumſcriptum, confeſtim ſpondere ſe diſceſſurum coegit: uti refert Livius ſub finem libri XLIV. ac initio XLV. anno CXLV. Seleucidarum, non CXLIII. quem innuunt libri Machabæorum; quorum pariter ac Livii auctoritas me in errorem impulit quoad applicationem Conſulum ad Olympiades.

A. M. 3838. Ol. 153. 2. vel 1. def.

R. R. 582. 585. C. Coſſ. { Q. Ælius Pætus / M. Junius Pennus } 586. F. M. 587. V.

Iis Coſſ. L. Æmilius Paullus Proconſul, tertium glorioſiſſimum triumphum egit per triduum, IV. III. prid. Kal. Decemb. de exciſo regno Macedonico & Macedoniâ populi Romani provinciâ factâ; rege etiam Perſeo una cum duobus filiis captivis in triumpho ductis: ante & poſt quem triumphum pauculis diebus interjectis ipſe duos filios ſolos domui ſuæ relictos morte amiſit. Octavius autem Proprætor de eodem rege Perſeo navalem triumphum egit, Kalendis Decembris. Denique Anicius Proprætor Quirinalibus triumphavit de Illyriis ſubactis, & Moloſſis & Epirotis; Gentio Illyriorum rege cum liberis & conjuge & fratre Caravantio ante triumphalem currur ductis.

A. M. 3839. Ol. 153. 3. vel 2. def.

R. C. 583. 586. C. Coſſ. { C. Sulpicius Gallus / M. Claudius Marcellus } 587. F. M. 588. V.

Iis Coſſ. (quorum initio & Polybius hiſtoriam ſuam terminarat, & hiſtoria Liviana prorſus deficit; è

qua-

quatuordecim decadibus librorum, præter ſecundam, reliquis novem cum dimidia omnino deſideratis;) Eumene rege, qui bello Macedonico medium ſe geſſerat, Romam adveniente, lata Lex eſt, ne cui regi Romam venire liceret. Ipſi autem Coſſ. ambo de Gallis Contrubis Eleatibuſque, & Liguribus prope deletis triumpharunt, Marcellus circa idus Intercalares x. Sulpicius Kal. Martii.

A. M. 3840. Ol. 153. 4. vel 3. deſ.

R. C. 584. 587. C. Coſſ. { T. Manlius Torquatus, Cn. Octauius } 588. F. M. 589. V.

Cn. Octavio novo homini in adipiſcendo Conſulatu ſuffragata putabatur, quum vulgo viſeretur, ædificata in Palatio præclara & plena dignitatis domus: uti refert Cicero, lib. primum de officiis.

A. M. 3841. Ol. 154. 1. vel 153. 4. deſ.

R. C. 585. 588. C. Coſſ. { A. Manlius Torquatus, Q. Caſſius Longinus } 589. F. M. 590. V.

Caſſius in Magiſtratu mortuus eſt, forte an peſte, qua pariter ac fame ſub ea tempora Romæ vehementer laboratum eſt. Iiſdem Coſſ. creati Cenſores L. Æmilius Paullus & Q. Marcius Philippus Luſtrum fecerunt LIII. Philippus autem Cenſor novum Horologium Romæ conſtituit, annis undecentum poſt illud à Meſſallâ, ex Siciliâ deportatum, juxta Plinium, lib. VII. cap. ult. & Cenſorinum.

A. M. 3842. Ol. 154. 2. vel 1. deſ.

R. C. 586. 589. C. Coſſ. { Tib. Sempronius Gracchus II, Man. Juventius Thalna } 590. F. M. 591. V.

Thalna Conſul in Corſicâ, quam nuper ſubegerat, dum inter ſacrificandum literas à Senatu de decretis ei ſupplicationibus attentius legeret, ſubito collapſus expiravit.

A. M.

A. M. 3843. Ol. 154. 3. vel 2. deſ.

R. C. 587. 590. C. Coſſ. { P. Cornelius Scipio Naſica / C. Marcius Figulus } 591. F. M. 592. V.

Iis Coſſ. quod vitio facti dicerentur, paulo poſt abdicantibus, ſuffecti ſunt Coſſ. P. Cornelius Lentulus & Cn. Domitius Ahenobarbus. Iiſdem Coſſ. Cn. Octavius Legatus Conſularis, miſſus in Syriam ut Antiochum Eupatorem claſſes habere & Elephantes alere prohiberet, Laodiceæ per Lyſiam ejus tutorem à Leptine quodam interfectus eſt.

A. M. 3844. Ol. 154. 4. vel 3. deſ.

R. C. 588. 591. C. Coſſ. { M. Valerius Meſſalla / C. Fannius Strabo } 592. F. M. 593. V.

Iis Coſſ. moderandis ſumptibus Romæ Leges ſumptuariæ latæ ſunt. Actum etiam eſt in Senatu de Rhetoribus & Philoſophis urbe arcendis.

A. M. 3845. Ol. 155. 1. vel 154. 4. deſ.

R. C. 589. 592. C. Coſſ. { L. Anicius Gallus / M. Cornelius Cethegus } 593. F. M. 594. V.

Cethegus Conſul è Pontinis Paludibus ſiccatis agrum fecit. Iiſdem Coſſ. mortuo Æmilio Paullo, ex auctione bonorum ejus vix redactum eſt unde dos uxori redderetur.

A. M. 3846. Ol. 155. 2. vel 1. deſ.

R. C. 590. 593. C. Coſſ. { Cn. Cornelius Dolabella / M. Fulvius Nobilior } 594. F. M. 595. V.

Iis Coſſ. Lex de ambitu lata exiſtimatur. Iiſdem Coſſ. creati Cenſores P. Cornelius Scipio Naſica & M. Popilius Lænas Luſtrum fecerunt LIV. Naſica Cenſor primus Clepſydram, ſive ex aquâ Horarium Romæ fecit: idemque Porticus in Capitolio extruxit.

A. M. 3847. Ol. 155. 3. vel 2. deſ.

R. C. 591. 594. C.	Coſſ.	M. Æmilius Lepidus C. Popilius Lænas II	595. F. M. 596. V.

Iis Coſſ. (quibus ſeculi Romani centum annorum terminum, fortaſſe tertii à primis Ludis ſecularibus, Piſone authore, ſeptimo Annalium, ſtatuere videtur Cenſorinus, quantum ex corrupto intelligere licet;) M. Fulvius Nobilior Proconſul, de Eleatibus, & Liguribus Ciſalpinis debellatis demum poſt octoginta annos quam cœptum cum iis geri bellum, triumphavit XII. Kal. Septembris.

A. M. 3848. Ol. 155. 4. vel 3. deſ.

R. C. 592. 595. C.	Coſſ.	Sex. Julius Cæſar L. Aurelius Oreſtes	596. F. M. 597. V.

Iis Coſſ. inquit Plinius, l. XXXIII. cap. III. auri in ærario populi Romani fuere pondo ſeptingenta viginti ſex, argenti nonaginta duo millia: & extra numerum ſive in inumerato tercentum & ſeptuaginta quinque millia: ſed numeros corruptos & multo minores veris jure ſuſpicatur Cuſpianus. Ideoque ipſe teſtatur in antiquo exemplari legi, auri pondo ſedecies (mille) octingenti & decem; argenti viginti duo (millia) ſeptuaginta: & in numerato ſexaginta duo (millia) octoginta quinque & quadringenta.

A. M. 3849. Ol. 156. 1. vel 155 4. deſ.

R. C. 593. 596. C.	Coſſ.	L. Cornelius Lentulus Lupus C. Marcius Figulus II	597. F. M. 598. V.

Marcius Conſul cum Dalmatis, quod Illyricum vaſtaſſent, bellum parum proſperè ſuſceptum, mox fugatis ad Delminium, felicius geſſit.

A. M.

A.M. 3850. Ol. 156. 2. vel 1. deſ.

R.C. 594. 597. C.	Coſſ.	P. Cornelius Scipio Naſica II M. Claudius Marcellus II.	598. F. M. 599. V.

Eorum Coſſ. uterque triumphavit; Marcellus jam iterum, de Eleatibus & Liguribus Tranſalpinis, ut exiſtimatur; Naſica Corculum (nam id quoque ei, erat cognomen) de Dalmatis domitis & confecto bello Dalmatico, Delminio expugnato.

A.M. 3851. Ol. 156. 3. vel 2. deſ.

R.C. 595. 598. C.	Coſſ.	Q. Opimius L. Poſtumius Albinus	599. M. 600. V.

In Poſtumii demortui locum Conſul factus eſt Manius Acilius Glabrio. Opimius Tranſalpinos Ligures ſubegit, deque iis etiam ipſe triumphaſſe creditur. Iis vero Coſſ. creati Cenſores M. Valerius Meſſalla & C. Caſſius Longinus Luſtrum fecerunt LV. Iis autem Cenſoribus primo cœptum ædificari Theatrum Romæ ubi populus ſedens ſpectaret Ludos; P. Naſicâ auctore, tanquam inutile & nociturum publicis moribus, ex Senatuſconſulto deſtructum eſt.

A.M. 3852. ol. 156. 4. vel 3. deſ.

R. C. 596. 599. C.	Coſſ.	Q. Fulvius Nobilior T. Annius Luſcus	600. F. M. [illegible]1. V.

Ii Conſules, anno DXCIIX ab urbe conditâ, (ſcilicet quaſi completo juxta calculum Catonianum, in breviario libri XLVII. Livii,) primi Kalendis Januarii anticipatis (ſub nonum menſem naturalem anni præcedentis utique) Magiſtratum, peractis comitiis, inſequentiſque anni Conſulibus creatis, inire cœperunt. Qui dies ſolennis ineundo Conſulatui deinceps republicâ ſtante in perpetuum manſit: mutandi cauſa fuit quod Celtiberi poſt Luſitanos in Hiſpaniis rebellaverant: unde conflatum eſt bellum Celtibericum

vicennale graviſſimum. De Luſitanis vero ex Hiſpaniâ ulteriore Proprætor, iiſdem Coſſ. vel ſequentibus, triumphavit L. Mummius.

A. M. 3853. Ol. 157. 1. vel 156. 1. def.

R. C. 597. 600. C. Coſſ. { M. Claudius Marcellus III / L. Valerius Flaccus } 601. I F. M. 602. V.

Flaccus in Magiſtratu mortuus eſt. Marcellus Conſul contra Celtiberos, Man. Acilius Prætor contra Luſitanos proſpere pugnarunt.

A. M. 3854. Ol. 157. 2. vel 4. def.

R. C. 598. 601. C. Coſſ { L. Licinius Lucullus / A. Poſtumius Albinus } 602. F. M. 603. V.

Iis Coſſ. Marcellus Proconſul de Celtiberis devictis tertium triumphum egit. Pleriſque omnibus refugientibus bellum Hiſpanienſe, P. Cornelius Scipio Æmilianus ultro ſe offerens ad quodcunque militiæ genus, ſuo exemplo alios incitavit. Idemque tribunus militum magnas res geſſit, auſpiciis Luculli Conſulis, qui Vaccæos, Cantabros, & alias nationes Hiſpaniæ ſubegit. Interim vero Ser. Sulpicius Galba Prætor vaſtans Luſitaniam, triginta millibus Luſitanorum (à quibus prælio victus erat) contra fidem ſceleſtè trucidatis, belli Viriathini cauſa extitit.

A. M. 3855. Ol. 157. 3. vel 2. def.

R. C. 599. 602. C. Coſſ. { T. Quinctius Flamininus / Manius Acilius Balbus } 603 F. M. 604. V.

Iis Coſſ. in locum Æmilii Lepidi, Pontificem Maximum factum eſſe P. Cornelium Scipionem Naſicam illum virum optimum à Senatu judicatum, apparet ex Ciceronis Catone, quem eodem anno ſermonem illum de Senectute habuiſſe facit.

A. M.

A. M. 3856. Ol. 157. 4. vel 3. deſ.

R. C. 600. 603. C. Coſſ. { L. Marcius Cenſorinus / Manius Manilius } 604. F. M. 605. V.

Iis Coſſ. (quibus Ludos Seculares quintos juxta Antiatem, & Varronem, & Livium celebratos eſſe apparet ex Cenſorino, & quidem completo altero & ſexcenteſimo anno ab urbe conditâ juxta calculum Catonianum uſurpatum à Livio in breviario libri XLIX.) Carthaginis excidium magnopere ſuadente Catone, diſſuadente vero Naſicâ, indictum ſuſceptumque eſt tertium Punicum; ambo autem Conſules in Africam trajicientes ipſam Carthaginem oppugnare confeſtim aggreſſi ſunt: ubi Scipionis Æmiliani virtus præcipue emicuit.

A. M. 3857. Ol. 158. 1. vel 157. 4. deſ.

R. C. 601. 604. C. Coſſ. { Sp. Poſtumius Albinus Magnus / L. Calpurnius Piſo Cæſoninus } 605. F. M. 606. V.

Iis Coſſ. Marcellus, qui ter Conſul fuerat, Legatus ad Maſaniſſam regem, coortâ procellâ mari ſubmerſus interiit: Maſaniſſâ autem mortuo, ex ſuprema ejus voluntate Scipio Æmilianus regnum ipſius tribus filiis diviſit. Idemque effecit ut Præfectus equitum Carthaginenſium cum equitatu ſuo ad Romanos tranſiret. Interea excitatum eſt tertium bellum Macedonicum ab Andriſco profitente ſe Philippum filium regis Perſei: qui cum Româ profugiſſet, & Macedoniam occupaſſet cæſo Juventio Prætore cum exercitu; vaſtatâ etiam Theſſaliâ majore ex parte, & adjunctis ſibi Thracibus; demum à Q. Cæcilio Metello profligatus, & receptâ Macedoniâ in poteſtatem redactus eſt.

A. M. 3858. Ol. 158 2. vel 1. deſ.

R. C. 602. 605. C. Coſſ. { P. Cornelius Scipio Æmilianus / C. Livius Druſus } 606. F. M. 607. V.

Scipio Ædilitatem petens, Conſul ante tempus legibus præfinitum creatus eſt. Erat vero Æmilii Paulli filius; ſed adoptatus à Scipione Africani filio in ejus nomen tranſierat: præter artes autem bellicas, literarum quoque ſtudio claruit, quarum gratiâ Polybium Hiſtoricum & Panætium Philoſophum comites domi militiæque ſecum habuit. Sicut autem Conſulatum præter Legem, ita provinciam Africam extra ſortem juſſu populi adeptus, obſidionem Carthaginis acrius adortus eſt, & ex parte cepit. Iiſdem Coſſ. Achæis, quod legati miſſi ut corpus eorum diſſolverent, appellati erant ſuperbius, bellum illatum eſt, à Metello Proprætore, ut apparet. Porro iiſdem Coſſ. creati Cenſores L. Cornelius Lentulus Lupus & L. Marcius Cenſorinus Luſtrum fecerunt LVI. lecto Senatus principe P. Cornelio Scipione Naſicâ.

A. M. 3859. Ol. 158. 3. vel 2. deſ.

R. C. 603. 605. C. Coſſ. { Cn. Cornelius Lentulus / L. Mummius } 607. F. M. 608. V.

Iis Coſſ. (qui ad annum DCVIII. R. C. at tertium Olympiadis CLVI (pro CLVIII.) referuntur apud Plinium, lib. XXXIV. cap. ſec. & quibus Ludos Seculares Romæ celebratos eſſe, Piſone Cenſorio, Cn. Gellio, & Caſſio Heminâ auctoribus, qui illo tempore vixerint, refert Cenſorinus) Achæos antea duobus præliis, altero ad Thermopylas, altero in Phocæis, à Metello Proprætore devictos, Conſul Mummius ad Iſthmum acie debellavit: ac Corinthum captam incendit diruitque: Thebas etiam & Chalcidem evertit. Deinde autem Metellus Proprætor de Andriſco Pſeudophilippo devicto captoque ex Macedonia

cedonia in ſervitutem redactâ, triumphum egit, inde appellatus Macedonicus: ac Scipio Æmilianus de Pœnis & Aſdrubale debellatis, captaque & exciſa tandem Carthagine illa Romæ Æmulâ, redactaque Africâ, in formam Provinciæ populi Romani, ſplendidiſſimè triumphans, etiam ipſe Africani cognomen cum avo commune ſibi vindicavit. Porro iiſdem Coſſ. Viriathus, qui è Galbæ perfidè ſævientis manibus evaſerat, maximum bellum excitavit in Luſitaniâ, primum M. Vetilio Proprætore acie fuſo, captoque & occiſo; deinde C. Plautio duobus præliis devicto & in oppidum compulſo; tum Claudio Unimano pene ad internecionem exercitus cæſo; ac demum etiam oppreſſo C. Nigidio.

A. M. 3860. Ol. 158. 4. vel 3. def.

R. C. 604. 607. C.	Coſſ.	Q. Fabius Maximus Æmilianus L. Hoſtilius Mancinus	608. F. M. 609. V.

Iis Coſſ. C. Lælius Prætor Viriathi Luſitani vires fregit & comminuit, ferocitatemque repreſſit, ita ut facile bellum ſucceſſoribus traderet. Mummius autem Proconſul triumphum egit de Achæis ſubjugatis & exciſa Corintho: inde appellatus Achaicus.

A. M. 3861. Ol. 159. 1. vel 158. 4. def.

R. C. 605. 608. C.	Coſſ.	Ser. Sulpicius Galba L. Aurelius Cotta	609. F. M. 610. V.

Iis Coſſ. Fabius Æmilianus Proconſul in Hiſpaniâ Viriathum magnâ exercitus ejus clade victum in munitum locum perſecutus eſt.

A. M. 3862. Ol. 159. 2. vel 1. def.

R. C. 606. 609. C.	Coſſ.	Ap. Claudius Pulcher Q. Cæcilius Metellus Macedonicus	610. F. M. 611. V.

Metellus Conſul miſſus eſt contra Viriathum, qui bellum in Celtiberiâ, Arevaccis Tithis ac Bellis ad armorum

morum ſocietatem excitatis, renovabat. Claudius contra Salaſſos Gallos Alpinos: quibuſcum congreſſus priore prælio decem millia ſuorum amiſit, poſteriore quinque millia hoſtium cecidit. Ac de iis injuſſu populi Romani privatis ſumptibus triumphavit; filiâ virgine Veſtali comitante, ne à Tribuno plebis è curru triumphali deturbaretur. Circa idem tempus Scipio Æmilianus in Ægyptum, Syriam, Aſiam, & Græciam, ad regum, civitatum & gentium animos perſpiciendos legationis munus obiit.

A. M. 3863. Ol. 159. 3. vel 2. deſ.

R. C. 607. 610. C. Coſſ. { L. Cæcilius Metellus Calvus / Q. Fabius Maximus Servilianus } 611. F.M. 612. V.

Iis Coſſ. in Macedoniâ Pſeudoperſeus, ſive Pſeudophilippus alter; quum collectis ſervis rebellaſſet, & ad ſeptemdecim millia armatorum comparaſſet, à L. Trebellio Quæſtore cum exercitu cæſus eſt. In Hiſpaniâ Metellus Macedonicus Proconſul, Celtiberis cæſis, & Metropoli eorum Contrebiâ, quam obſideri cœptam viribus inexpugnabilem quaſi pro derelictâ habuerat, inopinato recurſu oppreſſa; rerum magnificè geſtarum gloriam invidiâ circa ſucceſſorem corrupit. Conſul autem Fabius Servilianus Viriathum perſequentem ſe Uticam Africæ repulit, retroque ipſe perſecutus in Luſitaniam, multa ejus oppida in poteſtatem adduxit. Iiſdem Coſſ. creati Cenſores P. Cornelius Scipio Africanus Æmilianus & L. Mummius Achaicus, celebri & diſcordi cenſurâ geſtâ, Luſtrum fecerunt LXII.

A. M. 3864. Ol. 159. 4. vel 3. deſ.

R. C. 608. 611. C. Coſſ. { Cn. Servilius Cæpio / Q. Pompeius Rufus } 612. F. M. 613. V.

Iis Coſſ. Fabius Servilianus Proconſul rebus in Luſitaniâ maximam partem receptâ proſperè geſtis, (uti

(ubi tranſugis dextras præſcidit) labem impoſuit, pace cum Viriatho æquis conditionibus factâ, in Celtiberia vero Numantini cum Termeſtetinis bellum redintegrarunt.

A.M. 3865. Ol. 160. (vel 159. 14. deſ. [1] Athenis Archon Antitheus iterum. Pauſanias libro 7. ſive Achaicis, refert Achaiam confecto bello Achaico à Mummio redactam eſſe in Provinciæ Romanæ formam, Archonte Athenis Antitheo, Olympiade 160. qua Diodorus Sicyonius ſtadio vicit.

R. C. 609. 612. C. Coſſ. { C. Lælius Sapiens / Q. Servilius Cæpio } 613. F. M. 614. V.

Q. Servilius Conſul in Luſitaniæ Viriathum, violata pace ei à Fabio Serviliano fratre data, bello denuo perſecutus demum infami proditione interficiendum curavit. Pompeius vero Proconſul qui Metello ſucceſſerat in Celtiberia rebus parum proſpere geſtis contra Numantinos, pacem cum iis ignobilem fecit.

A. M. 3866. Ol. 160. 2. vel 1. deſ.

R. C. 610. 613. C. Coſſ. { C. Calpurinus Piſo / M. Popilius Lænas } 614. F. M. 615. V.

Iis Coſſ. Senatus Romanus pacem à Pompeio, cum Numantinis factam irritam pronunciavit. Prætor autem peregrinans C. Cornelius Hiſpalus edicto Chaldæos citra decimum diem abire ex urbe atque Italia juſſit.

A. M. 3867. Ol. 160. 3. vel 2. deſ.

R. C. 611. 614. C Coſſ. { P. Cornelius Scipio Naſica Serapio / D. Junius Brutus } 615. F. M. 616. V.

Iis Coſſ. Popilius Proconſul à Numantinis cum exercitu fuſus fugatuſq; eſt.

A. M. 3868. Ol. 160. 4. vel 3. deſ.

R. C. 612. 615. C. Coſſ. { M. Æmilius Lepidus Porcina / Caius Hoſtilius Mancinus } 616. F. M. 617. V.

C. Mancinus conſul cum exercitu triginta millium à quater mille Numantinis infelici pugna victus & caſtris exutus, cum ſpes nulla ſervandi exercitus eſſet, ad turpe fœdus cum iis faciendum adactus eſt: quod ratum eſſe Senatus vetuit, avocato eo ab exercitu & collega Lepido in ipſius locum miſſo. Brutus vero Proconſul Luſitaniam expugnationibus urbium uſque ad oceanum perdomuit. Circa idem tempus Eunus quidam Syrus impoſtor excitavit primum Servile bellum in Sicilia.

A. M. 3869. Ol. 161. 1. vel 160. 4. deſ.

R. C. 613. 616. C. Coſſ. { P. Furius Philus / Sex. Atilius Serranus } 617. F. M. 618. V.

Publium Furium appellari Lucium Furium apud Ciceronem l. 3. de Offic. & in Bruto connotat Francis Jun. in 15. c. 3. I. Macch. Iis Coſſ. Brutus Proconſul Callaicorum ſive Callæcorum ultimorum Hiſpaniæ populorum & oceano proximorum ſexaginta millia cecidit, deq; iis populis ac Luſitanis perdomitis triumphans Callaici cognomen adeptus eſt. In citeriore vero Hiſpania Lepidus Proconſul Vaccæis Pallantinis ſine Senatus conſulto bellum inferens, accepta ab iis clade graviſſimâ, domum revocatus & imperio abdicatus eſt. Inde Mancinus ad exolvendum fœderis religione populum Romanum Numantinis deditus eſt, cujus deditio immanem Romæ ſeditionem peperit. Iiſdem Coſſ. creati Cenſores Q. Fabius Maximus Servilianus, ut plures exiſtimant, & Q. Fulvius Nobilior luſtrum fecerunt LVIII. lecto Senatus principe Appio Claudio Pulchro.

A. M.

A.M. 3870. Ol. 161. 2. vel 1. deſ.

R. R. 614. Coſſ. { Ser. Fulvius Flaccus } 618. F. M.
617. C. { Q. Calpurnius Piſo } 619. V.

Flaccus conſul de Vardæis qui provinciam Illyricum invaſerunt, unâ excurſione ſubactis triumphum egit. Circa idem tempus bellum Servile in Sicilia renovatum apparet, Cleone duce, armatis ſeptuaginta millibus ſervorum. Et cum Scordiſcis Thracibus bellatum eſt.

A. M. 3871. Ol. 161. 3. vel 2. deſ.

R.C. 615. Coſſ. { P. Cornelius Scipio Africanus Æmilianus II } 619. F. M.
618. C. { C. Fulvius Flaccus } 620. V.

Scipioni Æmiliano etiam ſecundus conſulatus non petenti datus eſt, cum provincia Hiſpania, & bello Numantino, extra ſortem. Quo profectus diſciplinam militum in exercitu reſtituit, & Numantinorum fines vaſtavit, interim Fulvius Coſ. in Sicilia bellum contra ſervos geſſit.

A. M. 3872. Ol. 161. 4. vel 3. deſ.

R. C. 616. Coſſ. { P. Mucius Scævula } 620. F. M.
619. C. { L. Calpurnins Piſo Frugi } 621. V.

Piſo Conſul in Sicilia contra ſervos (quorum belli contagio etiam Italiam infecerat,) proſperè rem geſſit. Numantini à Scipione Proconſule ad ultimam deſperationem adacti ſeipſos ferro veneno & igne perdiderunt: ipſa urbs Numantia, incenſa ſive ab ipſis ſive à Scipione deleta eſt, ac reliquæ civitates Hiſpaniæ in poteſtatem redactæ. Interea vero Romæ Tiberius Gracchus ob deditionem Mancini ſeditionem movens, latâ lege ne quis ex agro publico pluſquam quingenta jugera poſſideret, & laturus aliam ut pecunia Attali Regis Pergami, Eumenis filii, qui paulo ante mortuus populum Romanum hæredem fecerat,

divideretur; abrogata etiam M. Octavio collegæ intercedenti poteſtate; ac denique tribunatum plebis in alterum annum ambiens; poſt conciones in Senatu & pro Roſtris à Mucio conſule contra eum habitas, auctore P. Scipione Naſica Serapione, Pontifice Maximo, ipſius conſobrino, in tumultu interfectus eſt, & à Lucretio Ædili (inde Viſpillone dicto) in Tiberim projectus eſt.

A. M. 3873. O. 162. 1. vel 161. 4. deſ.

R. C. 617. 620. C. Coſſ. { P. Popilius Lænas / P. Rupilius } 621. F. M. 622. V.

Rupilius conſul in Sicilia ſervos fugitivos, receptis Taurominio & Enna firmiſſimis eorum refugiis, debellavit. De quibus devictis M. Perpenna Prætor, ſive eodem anno ſive triennio antea, fertur ovans urbem ingreſſus. Iiſdem verò Coſſ. Scipio Africanus Æmilianus ſecundum triumphum egit de exciſa Numantia.

A. M. 3874 Ol. 162. 2. vel 1. deſ.

R. C. 618. 621. C. Coſſ. { P. Licinius Craſſus Mucianus / L. Valerius Flaccus, Flamen Martialis } 622. F. M. 623. V.

Craſſus Mucianus Conſul, & ditiſſimus & nobiliſſimus & eloquentiſſimus & Juriſconſultiſſimus & Pontifex Maximus, miſſus eſt in Aſiam ad gerendum bellum cum Ariſtonico Eumenis regis ex pellice filio, qui regnum Attali teſtamento populo Romano relictum tanquam paternum occuparat. Rupilius autem Proconſul ex Sicilia de Servis ovans urbem ingreſſus eſt. Iiſdem Coſſ. creati Cenſores Q. Cæcilius Metellus Macedonicus & Q. Pompeius, primi ambo de plebe, luſtrum fecerunt LXIX. lecto Senatus principe P. Cornelio Lentulo. Metellus Cenſor cenſuit ut omnes rogarentur ducere uxores liberorum procreandorum cauſa: cujus

cujus orationem habitam ad eundem finem poſtea in Senatu recitavit Cæſar Auguſtus.

A. M. 3875. Ol. 162. 3. vel 2. deſ.

R. C. 619. 622. C. Coſſ. { M. Perperna / C. Claudius Pulcher } 623. F. M. 624. V.

Iis Coſſ. Craſſus Mucianus Proconſul, atque Pontifex Maximus quod nunquam antea factum erat extra Italiam cum exercitu profectus, prælio contra Ariſtonicum victus atque occiſus eſt; in cujus locum Pont. Maximus factus eſt P. Mucius Scævula. Conſul autem Perperna, Ariſtonico acie profligato, omnibuſq; copiis nudato, ac in urbe Stratonica ad deditionem coacto captoque, rediens Romam ad triumphum, Pergami morbo correptus diem obiit.

A. M. 3876. Ol. 162. 4. vel 3. deſ.

R. C. 620. 623. C. Coſſ. { C. Sempronius Tuditanus / Manius Aquillius } 624. F. M. 625. V.

Conſul Aquillius Aſiatici belli reliquias confecit, mixtis veneno fontibus ad deditionem quarundam urbium; quæ res ut maturam ita infamem confecit victoriam; eadem autem belli occaſione Lydiam ſedem antiquam regnorum, Cariam, Helleſpontum, & Phrygias ambas in poteſtatem Populi Romani redegit. Tuditanus vero Conſul de ſubactis Japudibus Inalpinis ad Illyrios ſive Iſtros ſpectantibus triumphum egit. Iiſdem Coſſ. Scipio Æmilianus extinctus eſt non ſine ſuſpicione veneni dati à Sempronia uxore, ſorore Gracchi.

A. M. 3877. Ol. 163. 1. vel 162. 4. deſ.

R. C. 621. 624. C. Coſſ. { Cn. Octavius / T. Annius Luſcus, ſive Rufus } 625. F. M. 627. V.

Iis Coſſ. ſeditiones à Triumviris Fulvio Flacco, C. Graccho Tiberii fratre, & C. Carbone, agro dividen-

do ante annum creatis excitatæ, poſt Africani mortem acrius exarſerunt.

A. M. 3878. Ol. 163. 2. vel 1. deſ.

R. C. 622. 625. C. Coſſ. { L. Caſſ. Longinus Ravilla / L. Cornelius Cinna } 626. F. M. 627. V.

Iis Coſſ. nihil memorabile geſtum legitur.

A. M. 3879. Ol. 163. 3. vel 2. deſ.

R. C. 623 626 C. Coſſ. { Mamercus Æmilius Lepidus / L. Aurelius Oreſtes } 627. F. M. 628. V.

Iis Coſſ. quartos ludos ſeculares juxta quindecimvirorum ſententiam celebratos eſſe refert Cenſorinus. Oreſtes vero conſul ac deinde Proconſul, Sardiniam quæ rebellaverat, denuo ſubegit. Iiſdem Coſſ. Aquillius Proconſul de Aſia ſubacta atque in provinciæ formam ordinata triumphavit tertio idus Decemb. Iiſdem Coſſ. creati Cenſores L. Cæcilius Metellus, Calvus & L. Calpurnius Piſo Frugi: ſive tunc demum Q. Fabius Max. Servilianus, luſtrum non fecerunt.

A. M. 3880. Ol. 163. 4. vel 3. deſ.

R. 624. 927. C. Coſſ. { M. Plautius Hypſæus / M. Fulvius Flaccus } 628. F. M. 629. V.

Fulvius Conſul primus Italicos populos univerſos in ſpem Romanæ civitatis erexit, eoſque ad petendam ipſam excitavit; itaque Fregellanis adverſus Populum Romanum conjurandi occaſionem dedit; quos L. Opimius Prætor ad deditionem compulit, & Fregellas excidit. Ipſe vero Fulvius miſſus eſt ad bellum inferendum Gallis ſive Liguribus Tranſalpinis, nempe Salybus ſive Salviis qui fines Maſſylienſium ſociorum pop li Romani invaſiſſent: quibus demum acceſſerunt Arverni, Ruteni & Allobroges. Iiſdem Coſſ. (quibus etiam graviſſima peſtilentia Cyrenis Africæ orta

orta ex immani locuſtarum multitudine vento in mare dejecta & fluctibus in littus rejecta) creati Cenſores C. Servilius Cæpio & L. Caſſius Longinus Ravilla luſtrum fecerunt LX. eum autem annum Frontinus libro de aquæductibus appellat DCXXVII. R. C. nempe juxta calculum Catonianum.

A. M. 3881. Ol. 162. 1. vel 163. 4. deſ.

R. C. 625. 628. C.	Coſſ.	C. Caſſius Longinus C. Sextius Calvinus	629. F. M. 630. V.

Sextius Conſul & deinde Proconſul Salvios delevit, & in eorum regione coloniam Aquas Sextias condidit. Caſſius etiam videtur proſperè rem geſſiſſe adverſus Allobroges & ceteros finitimos.

A. M. 3882. Ol. 164. 2. vel 1. deſ.

R. C. 626. 629. C.	Coſſ.	Q. Cæcilius Metellus T. Quinctius Flamininus	630. F. M. 631. V.

Metellus Conſul Baleares bello devicit. Iiſdem vero Coſſ. Fulvius Flaccus Proconſul de Liguribus, Vocontiis, & Salviis triumphavit, & C. Gracchi operâ lex lata eſt de Carthagine colonia deducenda.

A. M. 3883. Ol. 164. 3. vel 2. deſ.

R. R. 627. 630. C.	Coſſ.	Cn. Domitius Ahenobarbus C. Fannius Strabo	631. F. M. 632. V.

Iiis Coſſ. feruntur,(ex fragmento Marmoreo triumphorum apud Goltzium) triumphaſſe Proconſules Caſſius Longinus de Allobrogibus, Arvernis, Rutenis, Salviiſque ſub menſem Quinctilem ; & Sextius Calvinus de Liguribus, Vocontiis, Salviiſque: atque Aurelius Oreſtes de Sardis ſexto Idus Decembris .Interim Conſul Domitius devicit Allobroges ſive Arvernos.

A. M.

A. M. 3884. Ol. 164. 4. vel 3. deſ.

R. C. 628. 631. C. Coſſ. { Q. Fabius Maximus / L. Opimius } 632. F. M. 633. V.

Fabius Conſul ad Iſaram fluvium acie cæſis centum viginti millibus Allobrogum Arvernorum & Rutenorum, captoque Rege Betulto, confecit bellum Allobrogicum. Iis autem Coſſ. juxta Goltzii fragmentum Q. Cæc. Metellus Proconſul triumphavit de Balearibus ſubactis, inde cognominatus Balearicus. Interim C. Sempronius Gracchus Tiberii frater, poſtquam per biennium tribunos plebis latis legibus ſeditioſis remp. perturbaverat, cum M. Fulvio Flacco Conſulari ejuſque duobus filiis, Conſulis Opimii opera Romæ interfectus eſt.

A. M. 3885. Ol. 165. 1. vel 4. deſ.

R. C. 629. 632. C. Coſſ. { P. Manlius / Ca. Papirius Carbo } 633. F. M. 634. V.

Iis Coſſ. Q. Fabius Maximus triumphavit de Allobrogibus Arvernis Ruteniſque, & rege Betulto ante currum triumphalem ducto inde cognominatus Allobrogicus. Iiſdem Coſſ. creati cenſores Q. Servilius Cæpio & Q. Cæcilius Metellus Balearicus luſtrum fecerunt LXI. lecto Senatus Principe Q. Cæcilio Metello Macedonico Metelli Cenſoris patre.

A. M. 3886. Ol. 165. 2. vel 1. deſ.

R. C. 630. 633. C. Coſſ. { L. Cæcilius Metellus Calvus / L. Aurelius Cotta } 634. F. M. 635. V.

L. Metellus Conſul à C. Mario tribuno plebis ferente legem de ambitione ſuffragiorum, in carcerem conjectus eſt.

A. M.

A. M. 3887. Ol. 165. 3. vel 2. deſ.

R. C. 631. 634. C. Coſſ. { M. Porcius Cato / Q. Marcius Rex } 635. F. M. 636. V.

Cato Conſul in Africam Provinciam profectus ibi mortuus eſt. Mortuo etiam circa idem tempus Micypſa Numidarum rege, Marcius Sarvios gentem Alpinam expugnavit : & Narbonem Marcium Coloniam in Gallia tranſalpina condidit: anno DCXXXIII. R. C. juxta Eutropium. Iiſdem Coſſ. Domitius Ahenobarbus Proconſul de Gallis Arvernis demum triumphum egit juxta Goltzii fragmentum ; quem alii triennio antea retulerunt.

A. M. 3888. Ol. 165. 4. vel 3. deſ.

R. C. 632. 635. C. Coſſ. { L. Cæcilius Metellus / Q. Mutius Scævula } 636. F. M. 637. V.

Is L. Metellus Conſul triumphandi libidine Dalmatis nullâ eorum culpâ bellum intulit.

A. M. 3889. Ol. 166. 1. vel 165. 4. deſ.

R. C. 633. 636. C. Coſſ. { C. Licinius Geta / Q. Fabius Maximus Eburnus } 637. F. M. 638. V.

Iis Coſſ. Proconſules triumpharunt L. Metellus de ſubactis Dalmatis, indè cognominatus Dalmaticus : ac deinde Q. Marcius de Sarvis, ſive Liguribus Stœnis, juxta Goltzii fragmentum marmoreum.

A. M. 3890. Ol. 166. 2. vel 1. deſ.

R. C. 634. 637. C. Coſſ. { M. Æmilius Scaurus / M. Cæcilius Metellus } 638. F. M. 639. V.

Æmilius Scaurus Conſul legem de ſumptibus & libertinorum ſuffragiis tulit : provinciam autem Ligures ſortitus de Gallis Karvis (forte iiſdem qui ſuperius Sarvi appellati ſunt) domitis triumphavit. Metellus

autem Sardiniam Provinciam rebellantem obtinuit. Iis autem Coſſ. Creati Cenſores L. Cæcilius Metellus Calvus & Cn. Dom. Ahenobarbus luſtrum fecerunt LXII. lecto Senatus principe Scauro jam Conſule.

A. M. 3891. Ol. 166. 3. vel 2. deſ.

R. C. 635. Coſſ. { Man. Acilius Balbus / C. Porcius Cato } 639. F. M.
638. C. 640. V.

Is Cato Conſul bello illato Scordiſcis in Thracia ignominioſè pugnavit, non modo fuſo aut fugato, ſed omnino toto intercepto ejus exercitu. Circa hoc tempus Pontifex Maximus factus eſt L. Cæcilius Metellus Calvus.

A. M. 3892. Ol. 166. 4. vel 3. deſ.

R. C. 636. Coſſ. { C. Cæcilius Metellus Caprarius / Cn. Papirius Carbo } 640. F. M.
639. C. 641. V.

M. Metellus Proconſul & C. Metellus Conſul duo fratres triumpharunt uno die, ille de Sardis denuo ſubactis, hic de Thracibus devictis. Eodemque anno T. Didius Proprætor de repreſſis vagantibus Scordiſcis ex Thracia triumphum egit. Porro autem eodem anno (quem DCXL. R. C. appellat Tacitus libro de moribus Germanorum) effuſa immanis vis Germanarum gentium, quibus Cimbris ac Teutonis nomen erat, in Illyricum, Carbonem Conſulem acie fudit fugavitque & exercitu exuit.

A. M. 3893. Ol. 167. 1. vel 166. 4. deſ.

R. C. 637. Coſſ. { M. Livius Druſus / Lucius Calpurnius Piſo Cæſoninus } 641. F. M.
640. C. 642. V.

Druſus Conſul Scordiſcos acie victos intra proprios fines compulit, & vetuit tranſire Danubium.

A. M.

A. M. 3894. Ol. 167. 2. vel 1. deſ.

R. C. 638. 641. C. Coſſ. { P. Corn. Scipio Naſica / L. Calpurnius Beſtia } 642. F. M. 643. V.

Iis Coſſ. Druſus Proconſul de Scordiſcis devictis ex Thracia triumphum egit. Scipio autem Conſul in Magiſtratu mortuus eſt. Beſtia vero miſſus ad bellum gerendum contra Jugurtham Numidorum regem (qui Hiempſalem & Adherbalem filios Micypſæ à quo ipſe adoptatus & tertiæ partis regni hæres conſtitutus erat, interfecerat) corruptus largitione Flagitioſam cum eo fecit pacem, quæ à Senatu improbata eſt. Circa idem tempus Citerior Hiſpania rebellavit, L. Calpurnio Piſone Prætore occiſo.

A. M. 3895. Ol. 167. 3. vel 2. deſ.

R. C. 639. 642. C. Coſſ. { M. Minucius Rufus / Sp. Poſtumius Albinus } 643. F. M. 644. V.

Albinus Conſul adverſus Jugurtham miſſus, & ipſe pecunia corruptus bellum traxit, quoad Romam comitiorum cauſa rediret. Tunc vero A. Poſtumius ejus frater & legatus, commiſſo prælio adverſo ipſe quoq; turpem pacem cum rege fecit. Cæterum Minutius Conſul & deinde Proconſul contra Scordiſcos & Dacos & Triballos in Thracia ad Hebrum fluvium proſperè rem geſſit.

A. M. 3896. Ol. 167. 4. vel 3. deſ.

R. C. 640. 643. C. Coſſ. { Q. Cæcilius Metellus / M. Junius Silanus } 644. F. M. 645. V.

Iis Coſſ. Proconſul Minucius de Scordiſcis & Triballis devictis ex Thracia triumphum egit. Conſul autem Metellus in Numidia Jugurtham regem duobus præliis fudit: oppidum Thala diripuit, ac univerſam regionem vaſtavit. Interim Silanus contra Cimbros Italiam invadentes in Gallia Ciſalpina malè

rem geſſit. Iiſdem Coſſ. creati Cenſores M. Æmilius Scaurus & M. Livius Druſus: hoc mortuo ille abdicavit.

A. M. 3897. Ol. 168. 1. vel 167. 4. deſ.

R. C. 641. 644. C. Coſſ. { Ser. Sulpicius Galba / M. Aurelius Scaurus } 645. F. M. 646. V.

Scaurus exiſtimatur Conſul factus in locum L. Hortenſii, qui antequam iniret magiſtratum damnatus ſit, atque tertiam cladem accepiſſe à Cimbris in Gallia. Iiſdem Coſſ. redintegrato bello in ulteriore Hiſpania Q. Servilius Cæpio Proprætor de Luſitanis devictis triumphavit. Iiſdem Coſſ. creati Cenſores Qu. Fabius Maximus & C. Licinius Geta luſtrum fecerunt LXIII.

A. M. 3898. Ol. 168. 2. vel 1. deſ.

R. C. 642. 645. C. Coſſ. { L. Caſſius Longinus / C. Marius } 646. F. M. 647. V.

Caſſius Conſul (erat autem idem ſeverus ille judex qui quærere ſolebat *Cui bono*, & cujus tribunal ſcopulus reorum dicebatur) in Gallia à Tugurinis pago Helvetiorum, cum L. Piſone conſulari Legato in prælio occiſus eſt, ejuſque exercitus ſub jugum miſſus: in cujus locum Coſſ. factus eſt Cn. Cornelius Dolabella. Marius vero ſuccedens Metello Proconſuli (qui iiſdem Coſſ. de Numidis devictis & Rege Jugurtha in Gætuliam profligato triumphans cognomiminatus eſt Numidicus,) primum Gætulos & Jugurtham prædas agentes in itinere fudit, deinde ipſum regem armis exuit, ac demum eundem pariter ac Bocchum regem Mauritaniæ magno prælio devicit, oppidumque Cirtam occupavit.

A. M.

A. M. 3899. Ol. 168. 3. vel 2. deſ.

R.C. 643. 646. C. Coſſ. { C. Atilius Serranus / Q. Servilius Cæpio } 647. F. M. 648. V.

Iis Coſſ. nati ſunt M. Tullius Cicero & Cn. Pompeius Magnus. Servilius vero Conſul, cum idem eſſet Pontifex Maximus, in Gallia victis Tectoſagis oppidum Toloſanum diripuit, ac immenſam vim auri & argenti ejus templis per ſacrilegium abſtulit. Interea, in Africa Jugurtham à Boccho rege proditam L. Cornelius Sulla Legatus vinctum ad Marium adduxit, atque ita Numidia in poteſtatem Populi Romani pervenit.

A. M. 3900. Ol. 168. 4. vel 3. deſ.

R.C. 644. 647. C. Coſſ. { P. Rutilius Rufus / Cn. Manlius Maximus } 648. F. M. 649. V.

Manlius ſive Mallius Conſul, & Cæpio Proconſul in Gallia Tranſalpina maximo prælio à Cimbris Teutonibus Tiguriniſque & Ambronibus devicti ſunt, capto & interfecto Aurelio Scauro Legato Conſulari, cæſiſque duobus filiis Conſulis, cum octoginta millibus militum Romanorum, ac minimum Quadraginta calonum; quapropter Cæpio, cujus temeritate tanta clades accepta erat, damnatus & necatus eſt; ejuſque Pontificis Maximi damnati primi poſt regem Tarquinium bona publicata ſunt; necatique corpus laceratum in ſcalis Gemoniis jacens omnium conſpectui expoſitum eſt. Porro eodem anno exercitus Romanus à Luſitanis, ſive Conſule Rutilio, ſive quo alio duce, cæſus fertur.

A. M. 3901. Ol. 169. 1. vel 168 4. deſ.

R.C. 645. 648. C. Coſſ. { C. Marius II / C. Flavius Fimbria } 649. F. M. 650. V.

Ecl. Sol. obſ. C. Marius præter leges & abſens & intra

biennium iterum creatus Conſul, quum de Jugurtha rege & duobus ejus filiis captis, totaque Numidia redacta in deditionem Populi Romani triumphaſſet Kalendis Januarii; ex Senatus decreto extra ſortem accepit Provinciam Galliam ac bellum cum Cimbris; qui vaſtatis omnibus intra Rhodanum ac Pyrenæum, per ſaltum in Hiſpaniam transgreſſi ſunt. His autem Coſſ. Thraces in Macedonia denuo ſubacti feruntur.

A. M. 3902. Ol. 169. 2. vel 1. deſ.

R.C. 646. 649. C.	Coſſ.	C. Marius III L. Aurelius Oreſtes	650. F. M. 651. V.

Secundus & tertius Marii Conſulatus in apparatu belli Cimbrici conſumti ſunt, tertio autem Sulla Tribunus militum Marſos populoſam gentem ad populi Romani amicitiam & ſocietatem perduxiſſe fertur. Cæterum Oreſtes Conſul in Magiſtratu mortuus eſt.

A. M. 3903. Ol. 169. 3. vel 2. deſ.

R. C. 647. 650. C.	Coſſ.	C. Marius IV Q. Lutatius Catulus	651. F. M. 652. V.

Iis Coſſ. M. Antonius Prætor Prædones maritimos in ora Ciliciæ perſecutus eſt, deque iis repreſſis triumphum egit. Marius vero quartum Conſul in Gallia ad Aquas Sextias Teutones Tigurinos & Ambrones continuo biduo ad internecionem cecidit, interfectis ducentis millibus hoſtium, captis nonaginta: triumphum autem propterea oblatum diſtulit, donec & Cimbros vinceret, à quibus Catulus Collega premebatur. Cæterum Marius bello Cimbrico primus Romanorum ducum Aquilam in Vexillo uſurpaſſe dicitur: atque inde Aquila haberi cœpta pro inſigni Romani imperii. Plinius x. l. IV. c. Porro iiſdem Coſſ. creati Cenſores Q. Cæcilius Metellus Numidicus & C. Cæcilius Metellus Caprarius, fratres patrueles, luſtrum fecerunt LXIV. circa idem tempus

tempus Cn. Domitius Ahenobarbus Pontifex Max. factus eſt, primus Populi ſuffragiis, quum antea à collegis fierent.

A. M. 3904. Ol. 169. 4. vel 3. deſ.

R. C. 648. 651. C. Coſſ. { C. Marius V. Man. Aquillius } 652. F. M. 653. V.

Marius quintum Conſul & Lutatius Proconſul Cimbrorum qui Italiam invaſerant ad Atheſim Veronæ fluvium cæſis acie centum quadraginta millibus, captis millibus ſexaginta, confecerunt bellum Cimbricum. Ac Marius quidem duobus triumphis oblatis uno contentus fuit; quem ſecundum de Ambronibus Teutonis & Cimbris egit: Lutatius etiam de Cimbris triumphavit. Interim Conſul Aquillius aliud bellum Servile in Sicilia ab Athenione paſtore motum, confecit: & Decimus Junius Silanus Prætor Luſitanis devictis ulteriorem Hiſpaniam pacavit.

A. M. 3905. Ol. 170. 1. vel 169. 4. deſ.

R. C. 649. 652. C. Coſſ. { C. Marius V. L. Valerius Flaccus } 653. F. M. 654. V.

Marius ſextum Conſulatum emiſſe, collegamque ſibi Valerium ut miniſtrum ſubrogaſſe, dicitur. Quo L. Appuleius Saturninus tribunus Plebis ſeditionem movens, cum C. Servilio Glaucia Prætore, & Sanfeio Quæſtore interfectus eſt. Metellus autem Numidicus recuſans jurare in legem popularem de agro in Gallia dividendo ex Marii ſententia latam, in exilium actus eſt; eique Marius aqua & igni interdixit. Iiſdem vero Coſſ. C. Julius Cæſar natus eſt; quibus etiam Junius Silanus Proprætor ex Hiſpania ulteriore triumphavit de Luſitanis. Iiſdemque aut ſequentibus Aquillius Conſul ex Sicilia de ſervis fugitivis debellatis ovans urbem ingreſſus eſt. Porro eodem anno Thraces à Romanis victos annotatur in Euſebii Chronico.

A. M.

A. M. 3906. Ol. 170. 3. vel 1. deſ.

R. C. 650. Coſſ. { M. Antonius / A. Poſtumius Albinus } 654. F. M.
653. C. 655. V.

Iis Coſſ. Metellus Numidicus ab exilio reverſus eſt. Et Luſitanos rebellantes denuo vicit L. Cornelius Dolabella Prætor. Deque iis initio ſequentium Coſſ. v. Kal. Febr. triumphavit.

A. M. 3907. Ol. 170. 3. vel 2. deſ.

R. C. 651. Coſſ. { Q. Cæcilius Metellus Nepos / T. Didius } 655. F. M.
654. C. 656. V.

Iis Coſſ. renovatum eſt bellum in citeriore Hiſpania contra Celtiberos. Didius Conſul, & deinde Proconſul, viginti millia Arevaccorum in prælio occidit: Urbem Termeſtinorum captam mœnibus nudavit: & Colendam poſt nonum menſem obſeſſam cepit.

A. M. 3908. Ol. 170. 4. vel 3. deſ.

R. C. 652. Coſſ. { Cn. Cornelius Lentulus / P. Licinius Craſſus } 656. F. M.
655. C. 657. V.

Iis Coſſ. anno DCLVII. R. C. demum Senatuſconſultum factum eſt ne homo immolaretur, palamque in tempus illud ſacra prodigioſa Romæ celebrata ſunt; ut refert Plinius initio libri xxx. Iiſdem Coſſ. etiam Mædos & Dardanos ſubactos tradit Julius Obſequens, incertum quo imperatore. Craſſus autem Cos. & Procoſ. in Hiſpania ulteriore videtur rem geſſiſſe contra Luſitanos. Porro iiſdem Coſſ. creati Cenſores L. Valerius Flaccus & M. Antonius luſtrum fecerunt LXV.

A. M. 3909. Ol. 171. 1. vel 170. 4. deſ.

R. C. 653. Coſſ. { C. Domitius Ahenobarbus / C. Caſſius Longinus } 657. F. M.
656. C. 658. V.

Iis Coſſ. Ptolemæus Apion rex Cyrenæorum mortuus, teſta-

teſtamento hæredem Populum Romanum reliquit. Senatus verò ejus regni civitates liberas eſſe juſſit.

A. M. 3910. Ol. 171. 2. vel 1. deſ.

R. C. 654. 657. C. Coſſ. { L. Licinius Craſſus / Q. Mutius Scævola } 658. F. M. 659. V.

Ab iis Coſſ. lata eſt lex Mucia Licinia, contra populos Italicos pro civibus Romanis ſe gerentes, de regendis in ſua civitate ſociis: quæ cauſa fuit belli Italici. Craſſus in provincia Gallia citeriore quum quoſdam motus latrociniis quam bello ſimiliores compeſcuiſſet, triumphum petens non impetravit. Mucius Aſiam provinciam ſumma laude adminiſtravit. Ejus tamen Quæſtor P. Rutilius injuria repetundarum damnatus fertur.

A. M. 3911. Ol. 171. 3. vel 2. deſ.

R. C. 655. 658. C. Coſſ. { C. Cælius Caldus / L. Domitius Ahenobarbus } 659. F. M. 660. V.

Iis Coſſ. L. Cornelius Sulla ſive Sylla, ex prætura ſortitus Ciliciam provinciam, Ariobarzanem ex Senatus conſulto in regnum Cappadociæ induxit, pulſo Gordio Mithridatis Regis Ponti duce: quod principium extitit belli Mithridatici; idemque ad Euphratem commoratus, cum Orobazo Legato ab Arſace Rege Parthorum, primus Romanorum amicitiam ac ſocietatem fecit.

A. M. 3912. Ol. 171. 4. vel 3. deſ.

R. C. 656. 659. C. Coſſ. { C. Valerius Flaccus / M. Herennius } 660. F. M. 661. V.

Iis Coſſ. duo Procoſſ. ex Hiſpaniis triumphos egerunt; T. Didius jam ſecundo, de Celteberis, IV. id. Junii: P. Craſſus de Luſitanis, pridie idus Junias.

A. M. 3913. Ol. 172. 1. vel 171. 4. deſ.

R. C. 657. 660. C.	Coſſ.	C. Claudius Pulcher M. Perperna	661. F. M. 662. V.	

Iis Coſſ. contra Mædos, Thraces, ut apparet, Provinciam Macedoniam vaſtantes parum proſpere pugnavit C. Geminius Prætor. Iiſdem Coſſ. creati Cenſores Cn. Domitius Ahenobarbus & L. Licinius Craſſus (quorum alteri in Senatu objecit alter luctum ob murænam in piſcina ſua mortuam tanquam ob filiam, viciſſim vero alter æneam barbam, os ferreum, cor plumbeum) luſtrum fecerunt LXVI. Iidem Cenſores (quorum alter L. Craſſus & M. Antonius erant duo ſummi oratores ſui ſeculi), Latinos Rhetores cludere ludum impudentiæ juſſerunt docere prohibentes.

A. M. 3914. Ol. 172. 2. vel 1. deſ.

R. C. 658. 661. C.	Coſſ.	L. Marcius Philippus Sex. Julius Cæſar	662. F. M. 663. V.

Iis Coſſ. actam eſſe Olympiadem alteram ſupra ſeptuageſimam adeo aperte innuit Diodorus Siculus, fragmento libri XXXVII. ut eo ipſe nonnullam occaſionem errandi in applicatione Coſſ. ad Olympiadas nobis præbuerit: omnino tamen ſic intelligendus quaſi ſcripſiſſet illos Coſſ. Magiſtratum iniiſſe anno primo ejus Olympiadis. Iis autem Coſſ. M. Livius Druſus Trib. Plebis ſeditionem movens, promulgatâ inter alias lege de civitate Romana Italicis populis communicanda; quum ipſum Conſulem Philippum auſum interpellare ſe concionantem, abtorta gula per clientem ſuum adeo violenter in carcerem egiſſet præcipitem, ut multus è naribus ejus cruor profunderetur, poſtea incerto authore domi ſuæ interfectus eſt. Quamobrem populi Italici, facta coitione adverſus Populum Romanum conſpirarunt: trucidatoq;

cidatoque Servilio Proconſule ad motus eorum ſedandos miſſo cum Fonteio Legato, & omnibus Romanis qui erant Aſculi; moverunt bellum quod appellatum eſt Italicum, & ſociale, & Marſicum, uptote à Marſis cœptum.

A. M. 3915. Ol. 172. 3. vel 2. deſ.

R. C. 659. 662. C. Coſſ. { L. Julius Cæſar / P. Rutilius Lupus } 663. F. M. 664. V.

Conſul L. Cæſar ad Æſerniam primo victus & fuſus cum exercitu à Vettio Catone, uno ex Italicorum ducibus, poſtea aliquanto felicius pugnavit contra Samnites. P. Rutilius autem à Marſis acie victus & occiſus eſt. Quos haud ita multo poſt C. Marius prælio fudit. Iiſdem Coſſ. C. Cæcilius in Gallia Tranſalpina Salvios rebellantes vicit. Iiſdemque Coſſ. Nicomedes regno Bithyniæ ejectus à fratre Socrate, & Ariobarzanes Cappadociæ à Bagoa vel Tigrane Armeniæ rege opera Mithridatis; redacti ſunt à Manio Aquillio Legato Conſulari & L. Caſſio prætore Aſiæ. Porro iiſdem Coſſ. in locum Domitii Pontifex Max. factus eſt Q. Cæcilius Metellus Dalmaticus.

A. M. 3916. Ol. 172. 4. vel 3. deſ.

R. C. 660. 663. C. Coſſ. { Cn. Pompeius Strabo / L. Porcius Cato } 664. F. M. 665. V.

Cato Coſ. Marianas copias habens, quum fuſis aliquoties Marſis caſtra eorum oppugnaret ad lacum Fucinum; gloriatus C. Marium non majora feciſſe: à filio C. Marii in tumultu belli quaſi incerto authore interfectus fertur. Pompeius vero de Marſis Aſculanis & Picentibus devictis triumphum egit VI. Kal. Januar. eoque uno crimine de Marſis triumphatum eſt, quum ante neque de Marſis neque ſine Marſis ullus triumphus actus fuerit: uti refert Appianus. Iiſdem Coſſ. Sothimum Thracum regem, depopula-

tum cunctos Macedoniæ fines, demum C. Sentius Prætor in regnum ſuum repulit. Nicomedes autem & Ariobarzanes impulſu & auxilio Aquillii & cæterorum Legatorum Romanorum, minus proſperè moventes bellum contra Mithridatem Ponti Regem, regnis ab eo iterum pulſi ſunt. Porro iiſdem Coſſ. creati Cenſores P. Licinius Craſſus & L. Julius Cæſar, ut ſocios quibus priore anno data civitas erat in tribus conjicerent; luſtrum non fecerunt. Atq iiſdem Coſſ. in locum Metelli, Pontifex Max. factus eſt Q. Mucius Scævula.

A. M. 3917. Ol. 173. 1. vel 172. 4. deſ.

R.C.661. 664.C. Coſſ { L. Cornelius Sylla / Q. Pompeius Rufus } 665. F. M. 666. V.

Circa initium eorum Coſſ. Mithridates Phrygiam & Aſiam Populi Romani provincias occupavit: omneſque cives Romanos in omnibus eorum civitatibus uno die interficiendos curavit. Q. Oppium etiam Proconſulem & Man. Aquillium Legatum captos fœdeque excruciatos necavit: deinde Rhodum quoq; oppugnavit: ac per Ariarathem filium Thraciam & Macedoniam; per Archelaum præfectum Græciam cum exercitu invaſit: & Athenis potitus eſt. Interim verò Romæ Sylla Conſul, cui bellum contra Mithridatem mandatum erat, Marium qui ſexies Conſul fuerat, cupiditate ejus quoque belli ad ſe transferendi, P. Sulpicii Tribuni Plebis opera conantem imperium ei abrogare, exercitu Capitolium occupans, ipſum alioſque inimicos ſuos duodecim præcipuos, hoſtes judicatos urbe exegit: ſtatumque civitatis ex ſua ſententia ordinavit. Collega autem ejus Pompeius Rufus miſſus ad exercitum accipiendum à Pompeio Strabone præcedentis anni Conſule, ejus opera ſeditione excitata à militibus interfectus eſt: tuncque primum Sanguine Conſulis Romanorum militum

litum manus imbutæ ſunt. Cæterum iiſdem Coſſ. P. Servilius Vatia Proprætor, in fragmentis Faſtorum marmoreorum, XII. Kal. Novembris triumphaſſe legitur, incertum ob quæ vel ubi geſta.

A. M. 3918. Ol. 173. 2. vel 1 deſ.

R. C. 662. / 665. C. Coſſ. { Cn. Octavius / L. Cornelius Cinna } 666. F. M. / 667. V.

Circa initium eorum Coſſ. Sylla in Græciam trajiciens Archelaum & Ariſtionem, Mithridatis duces, Athenas & Piræum obtinentes oppugnare adortus eſt. Romæ autem Cinna Conſul, quum per ſeditionem profeſſus ſe diſtributurum omnes Italiæ populos in triginta quinque tribus civium Romanorum, urbe pulſus eſſet,& creatus in ejus locum Coſ. L. Cornelius Merula, Flamen Dialis. Haud ita multo poſt, comparato in Campania exercitu, ipſe, unaque Marius, & Carbo, & Sertorius ſinguli cum exercitibus Romam reverſi, Cn. Pompeii Strabonis fraude in urbem recepti,eam velut bello captam cœdibus & rapinis vaſtarunt. Octavius Coſ. interfectus eſt: Merula Conſulatu abdicatus necem ſibi intulit: multique alii Senatorii & Conſulares viri trucidati: Pompeius autem inter partes ambiguus fulmine ictus interiit, populuſque lectum ejus diripuit, & corpus unco traxit.

A. M. 3919. Ol. 173. 3. vel 2. deſ.

R. C. 663. / 656. C. Coſſ. { L. Cornelius Cinna II / C. Marius VII } 667. F. M. / 668. V.

Marius ſeptimum Conſul quod nemo antea fuerat, multis editis ſceleribus ſtatim initio Magiſtratus idibus Januariis extinctus eſt, in cujus Locum Conſul factus eſt L. Valerius Flaccus II. Iis Coſſ. Sylla Athenas cepit Kalendis martiis,(convenientibus plerumq; neomeniæ Antheſterionis menſis, ut refert Plutarchus in vita Syllæ) Ariſtionemq; ad deditionem compulſum occidit: demumque Pyræum in poteſtatem redegit. Inde

Inde Tapilem Mithridatis præfectum, & Archelaum cum exercitu centies mille peditum, ac decies equitum, & falcatis curribus nonaginta, ad Chæroneam; poſteaq; Dorylaum & Archelaum cum octoginta millibus militum ad Orchomenum cecidit, una cum Diogene Archelai filio. Iiſdem Coſſ. creati Cenſores L. Marcius Philippus & M. Perperna luſtrum fecerunt LXVII. lecto Senatus principe L. Valerio Flacco, non illo modo Conſule.

A. M. 3920. Ol. 173. 4. vel 3. deſ.

R. C. 664. 667. C. Coſſ. { L. Cornelius Cinna III / Cn. Papirius Carbo } 668. F. M. 669. V.

Iis Conſulatum uſurpantibus Valerius Flaccus nuper Conſul à Cinna miſſus ut Syllæ ſuccederet, à C. Fimbria legato ſuo interfectus eſt; qui deinde fuſis aliquot copiis Mithridatis urbem Pergamum cepit, ipſumque regem obſeſſum parum abfuit quin caperet; Ilium quoque urbem quæ ſe poteſtati Syllæ reſervabat, expugnavit ac delevit: deſinente jam olympiade 173 uti refert Appianus in Mithridatica Hiſtoria: ac 1050. poſtquam capta erat ab Agamennone. Interea Sylla Dardanos, Enetos, & Mædos Thraciæ populos Macedoniam depopulatos multis præliis cecidit: ac demum Mithridate, cum eo convenire ac de pace agere cupiente in Aſiam trajecit.

A. M. 3921. Ol. 174. 1, vel 173. 4. deſ.

R. C. 665. 668. C. Coſſ. { Cn. Papirius Carbo II / L. Cornelius Cinna IV } 669. F. M. 670 V.

Cinna, cum bellum contra Syllam pararet, interfecto ab exercitu ſuo, Carbo ſolus toto anno conſulatum geſſit. Sylla pacem cum Mithridate fecit, multato pecunia ac parte navium, Aſiaque & omnibus aliis provinciis Populi Romani ac ſociorum decedere, captivos etiam profugaſque reddere coacto. Curioni mandavit

mandavit ut Nicomedem & Ariobarzanem in regna denuo adduceret: Fimbriam ab exercitu deſertum atq; Pergami obſeſſum ad necem compulit.

A. M. 3922. ol. 174. 2. vel 1. def.

R. C. 666. 669. C. Coſſ. { L. Cornelius Scipio Aſiaticus / C. Norbanus Flaccus } 670. F. M. 671. V.

Iis Coſſ. Sylla in Italiam revectus cum triginta millibus armatorum adverſus pluſquam ducenta millia hoſtium; Q. Metello Pio ex Africa & Cn. Pompeio Strabonis filio cum parte exercitus ſe ad eum conferentibus, Norbanum Conſulem ad Canuſium prælio vicit: Scipionis autem exercitum totum ad ſe traduxit. Iiſdem Coſſ. pridie nonas Quinctiles Capitolium Romæ conflagravit, & libri Sybillini exuſti ſunt; poſt Olympiadem CLXXIII. uti refert Dionyſius, libro IV. ubi videri poſſet innuere id contigiſſe ſub ipſa Olympiade CLXXIV. juxta Livianam collationem Conſulum cum Olympiadibus: interjecto CDXXV. annorum ſpatio poſt primam illius dedicationem, juxta Tacitum, l. ſecundo Hiſtoriarum. Porro iiſdem Coſſ. C. Flaccus in Gallia ulteriore bene rem geſſit.

A.M. 3923. Ol. 174. 3. vel 2. def.

R.C. 667. 670. C. Coſſ. { C. Marius Junior / Cn. Papirius Carbo III } 671. F. M. 672. V.

Marius Junior Conſul quum Romæ magnam partem nobilitatis trucidari juſſiſſet, & inter cæteros Q. Mucium Scævulum Pontificem Maximum (in cujus locum Pontifex Max. factus eſt Q. Cæcilius Metellus Pius) ad Sacriportum cum exercitu à Sylla profligatus, Præneſti obſeſſus eſt. Carbo autem primo ad Cluſium, deinde ad Saturniam prælio à Sylla ſuperatus, ac demum ipſe & Norbanus non procul Faventia à Metello fuſi copiiſque exuti, hic Rhodum, ille

ille in Siciliam rebus deſperatis fugerunt; inde vero Carrinatem, & Marcium, & Damaſippum, cum Samnitum copiis, ad Portam urbis Collinam acerrimo commiſſo prælio, Kal. Novembris Sylla devicit; qua victoria nunciata, Præneſtini ſe dedentes inermes omnes trucidati ſunt: Conſul Marius necem ſibi conſcivit. Carbo in Sicilia à Pompeio captus muliebriter flens interfectus eſt. Tunc vero Sylla pulcherrimam de inimicis civibus victoriam, aſſumpto Felicis cognomine, immani crudelitate per cædes & proſcriptiones inquinavit. Primuſque revolutis centum viginti annis à proximo Dictatore, non ad ſemeſtre vel aliquod certum tempus, ſed indefinite quoad univerſam rempublicam ex ſententia conſtituiſſet, creatus eſt Dictator L. Cornelius Sylla Felix, cum L. Valerio Flacco Magiſtro equitum: lata etiam lege ut omnia quæcunque ille feciſſet eſſent rata, utque quem vellet civium impunè poſſet occidere. Is autem octo Prætores conſtituit.

A. M. 3924. Ol. 174. 4. vel 3. deſ.

R. C. 668. 671. C.	Coſſ.	M. Tullius Decula Cn. Cornelius Dolabella	672. F. M. 673. V.

Iis Coſſ. creatis ut ſpeciem aliquam antiquæ libertatis Reſp. retineret, Sylla Dictator ex Græcia, Aſia, & Ponto de rege Mithridate devicto triumphum egit per biduum, IV. & III. Kal. Febr. Cn. autem Pompeius 24. ætatis anno, recepta Sicilia, atque Africa, de Hiarba Mauritaniæ rege acie victo captoq; primus eques Romanus triumphavit, & Magnus cognominatus eſt.

A. M. 3925. Ol. 175. 1. vel 174. 4. deſ.

R. C. 669. 672. C.	Coſſ.	L. Cornelius Sylla Felix II Q. Cæcilius Metellus Pius	673. F. M. 674. V.

Sylla Dictaturam pariter ac Conſulatum geſſit.

Iis

Iis vero Coſſ. L. Licinius Muræna Proprætor, à Sylla relictus in Aſia ut res Aſiaticas ordinaret, quum bellum contra Mithridatem redintegraſſet, reddita hinc pace à Sylla revocatus, de ipſo ex Ponto triumphum egit. Iiſdem Coſſ. Mitylenæ in Aſia à Romanis expugnatæ ſunt; ubi C. Julius Cæſar civicâ coronâ donatus eſt. Cæterum Metellus Conſul miſſus eſt ad bellum contra Q. Sertorium; qui Scipione & Norbano Coſſ. quibus ipſe militabat, à Sylla profligatis, Hiſpanias occupavit.

A. M. 3926. Ol. 175. 2. vel 1. deſ.

R. C. 670. 673. C.	Coſſ.	P. Servilius Vatia Ap. Claudius Pulcher	674. F. M. 675. V.

Iis Coſſ. Sylla magnâ animi fiduciâ Dictaturam ultro depoſuit: & Cumas ſe transferens privatam vitam egit; rerumque à ſe geſtarum commentarios ſcripſit.

A. M. 3927. Ol. 175. 3. vel 2. deſ.

R. C. 671. 674. C.	Coſſ.	M. Æmilius Lepidus Q. Lutatius Catulus	675. F. M. 676. V.

Iis Coſſ. Sylla quum ſexagenarius eſſet mortuus, magno honore per Italiam elatus, atq; in campo Martio Romæ ſepultus eſt; quanquam repugnante Conſule Lepido: qui ejus acta reſcindere conabatur. Interea in Hiſpaniis Metellus vario eventu pugnavit contra Sertorium: à cujus duce Herculeio L. Domitius cum exercitu cæſus, ac L. Manilius copiis & caſtris exutus eſt.

A. M. 3928. Ol. 175. 4. vel 3. deſ.

R. C. 672. 675. C.	Coſſ.	D. Junius Brutus Mam. Æmilius Lepidus Livianus	676. F. M. 677. V.

Iis Coſſ. M. Lepidus Proconſul bellum civile patriæ inferens, à Q. Lutatio nuper collegâ & Cn. Pompeio profligatus eſt. Iiſdem Coſſ. Cn. Cornelius Dolabella Proconſul è Macedoniâ triumphum egit: cui ſuccedens Ap. Claudius Pulcher, varias Thracum gentes Rhodo-

pæis montibus circumfuſas vicit. Porro iiſdem Coſſ. Cn. Pompeius, adhuc Equeſter, cum imperio Conſulari in Hiſpanias adverſus Sertorium miſſus eſt, Metello jungendus.

A. M. 3929. Ol. 176. 1. vel 175. 4. deſ.

R. C. 673. 676. C. Coſſ. { Cn. Octavius / C. Scribonius Curio } 677. F. M. 678. V.

Iis Coſſ. Legati Erythras miſſi ſunt ad carmina Sibyllæ colligenda & Romam deportanda. In Hiſpaniis vero à Metello & Pompeio contra Herculeium & Perpernam Sertorii duces proſperè, contra ipſum Sertorium dubio Marte pugnatum eſt.

A. M. 3930. O. 167. 2. vel 1. deſ.

R. C. 674. 677. C. Coſſ. { L. Octavius / C. Aurelius Corta } 678. F. M. 679. V.

Iis Coſſ. Sertorius Metellum & Pompeium ab obſidione Calagurii oppidi depulſos coegit diverſas regiones petere, alterum Hiſpaniam ulteriorem, alterum Galliam.

A. M. 3931. Ol. 167. 3. vel 2. deſ.

R. C. 675. 678. C. Coſſ. { L. Licinius Lucullus / M. Aurelius Cotta } 679. F. M. 680. V.

Iis Coſſ. (quos ad Olympiadem 172. refert Plutarchus in vitâ Luculli) Nicomede rege mortuo populum Romanum hæredem relinquente, Bithynia in Provinciæ formam redacta eſt. P. autem Servilius Vatia, ex Conſulatu Ciliciam Provinciam ſortitus, de Iſauris domitis expugnatiſque aliquot urbibus Piratarum triumphum egit, & cognominatus eſt Iſauricus. Interea Mithridates, icto fœdere cum Sertorio, bellum contra populum Romanum redintegravit, ac Bithyniam occupavit, Provinciam Cottæ Conſulis; quem mox terrâ fudit, & mari pulcherrimâ claſſe exuit. Verum Lucullus mortuo

tuo Proconſule Octavio, Provinciam nactus Ciliciam, & adminiſtrationem belli Mithridatici; magis proſperè eam ad Cyzicum à Mithridate obſeſſum, interclufis regi commeatibus, ſuſcepit.

A. M. 3932. Ol. 176. 4. vel 3. def.

R. C. 676. 679. C.	Coſſ.	M. Terentius Varro Lucullus C. Caſſius Varus	680. F. M. 681. V.

Iis Coſſ. C. Cotta Proconſul ante diem triumphi ex Galliâ ſibi decreti, reſciſſâ repente vulneris ante plures annos in prælio accepti cicatrice, mortuus eſt. Quatuor autem & ſeptuaginta Gladiatores Spartaco Oenomao & Crixo atque Granico ducibus, Capuâ ex ludo gladiadiatorio profugientes, congregata ſervorum & ergaſtulorum multitudine bellum excitarunt: Claudiumque Pulchrum Legatum & P. Vatinium Prætorem prælio vicerunt. Lucullus vero Proconſul ad Cyzicum urbem exercitum Mithridatis fame ferroque delevit: navalique prælio ad Tenedum duces ejus oppreſſit: pulſumque Bithyniâ regem variis belli ac naufragiorum cladibus fractum, amiſſis centum fere millibus hominum, in Pontum fugâ ſe recipere coegit. Circa idem tempus Sertorius octavo ducatus ſui anno, in convivio interfectus eſt à conjuratis, quorum principes fuerunt Manius Antonius & M. Perperna, imperio partium ad Marcum tranſlato.

A. M. 3933. Ol. 177. 1. vel 176 4. def.

R. C. 677. 680. C.	Coſſ.	L. Gellius Poplicola Cn. Cornelius Lentulus Clodianus	681. F. M. 682. V.

Iis Coſſ. C. Scribonius Curio Proconſul Macedoniæ, qui Appio Claudio ſucceſſit, cum Dardanos & Mæſios ſubegiſſet, primuſque Romanorum ducum ad Danubium uſque penetraſſet, triumphum egit. Q. Arrius Prætor Crixum fugitivorum ducem cum viginti millibus hominum cecidit. Uterq; vero Conſul & C. Caſſius

Proconſul, & Arrius & Cn. Manlius Prætores, contra Spartacum vario eventu & minus proſperè pugnarunt. Lucullus vero Mithridatem in Pontum perſecutus, Amiſum & Eupatoriam urbes Ponticas obſidione cinxit, atque altero exercitu Themiſcyram ad Thermodontem fluvium ſitam oppugnavit: Mithridate Cabiris hiemante: anno primo Olympiadis 177. juxta Phlegontis Tralliani chronologiam apud Photium.

A. M. 3934. Ol. 177. 2. vel 1. def.

R. C. 678. 681. C. Coſſ. { C. Aufidius Oreſtes / P. Cornelius Lentulus Sura } 682. F. M. 683. V.

Iis Coſſ. M. Varro Lucullus Proconſul Macedoniæ de Thracibus, Dardanis, & Beſſis, quibuſcum primus pugnavit, ipſo capite gentium victo, triumphum egit. Item M. Lucinius Craſſus Proprætor de cæſis triginta quinque millibus ſervorum fugitivorum, duce eorum Granico, & aliis quadraginta millibus, cum ipſorum duce Spartaco, laurea coronatus ovans urbem ingreſſus eſt. Porro de victo captoque & interemto M Perpernâ, ac receptis Hiſpaniis, triumpharunt Metellus Pius 3. Kal. ac Pompeius magnus iterum Eques ſpecioſiſſimè, pridie Kal. Januarii. Cæterum incunte vere Lucullus, Murænâ ad Amiſum obſidendam relicto, Cabira adverſus Mithridatem contendit: ubi triginta millibus lectiſſimis regis à quinque millibus Romanorum cæſis, rex fugâ ex Ponto ad Tigranem regem Armeniæ ſe recepit.

A. M. 3935. Ol. 177. 3. vel 2. def.

R. C. 679. 682. C. Coſſ. { Cn. Pompeius Magnus / M. Lucinius Craſſus Dives } 683. F. M. 684. V.

Conſules, Pompeius, factus ex equite antequam quæſturam geſſiſſet, & Craſſus, tribunitiam poteſtatem à Syllâ imminutam ſuo malo reſtituerunt. Iis autem Coſſ. Lucullus Mithridate rege profligato, Cabira & Amiſum, deinde autem Sinopen & complures alias

Ponti

Ponti urbes in poteſtatem redegit ; atque Macharem Mithridatis filium Boſpori regem in amicitiam recepit. Iiſdem Coſſ. creati Cenſores Cn. Cornelius Lentulus Clodianus, & L. Gellius Poplicola, aſperâ cenſurâ actâ, quatuor & ſexaginta Senatu motis, & equitum centuriis recognitis, luſtrum fecerunt LXVIII. lecto Senatus Principe Q. Cæcilio Metello Pio. Id poſtremum luſtrum factum eſt ante Cæſaris Auguſti Monarchiam.

A. M. 3936. Ol. 177. 3. vel 4. deſ.

R. R. 680. 683. C. Coſſ. { Q. Hortenſius / Q. Cæcilius Metellus } 684. F. M. 685. V.

Iis Coſſ. M. Pupius Piſo Frugi Calpurnianus Proprætor ex Hiſpaniâ triumphum egit. Lucullus autem in Armenia primum Mithrobarzanem Tigranis præfectum in fugam conjecit: deinde pridie nonas Octobris (quem diem ex infauſto ob Scipionis cladem Cimbricam effecturum ſerenum promiſerat, uti refert Plutarchus in ejus vita) ipſum regem (poſtquam regnaverat viginti quinque annos) ingentibus copiis victum fudit: confeſtimque Tigranocertam urbem nobiliſſimam, atque magnam partem Armeniæ in poteſtatem redegit, anno quarto Olympiadis 177. juxta Phlegontem. Metellus vero Conſul, conceſſâ ſibi à collegâ Hortenſio Oratore Provinciâ Cretâ, Cretenſibus bellum intulit. Capitolium à Q. Lutatio Catulo reſtauratum & dedicatum eſt. Hinc vero Dionis Caſſii Nicæi Hiſtoria Romana extat.

A. M. 3937. Ol. 178. 1. vel 177. 4. deſ.

R. C. 681. 684. C. Coſſ. { L. Cæcilius Metellus / Q. Marcius Rex } 685. F. M. 686. V.

L. Metello mortuo Magiſtratus initio, & qui in ejus locum ſuffectus erat, antequam iniret, Marcius ſolus Conſulatum geſſit. Ejus anni æſtate Lucullus Niſibim urbem maximam atque opulentiſſimam (quam alias Antiochiam Mygdonicam appellatam refert Plutarchus) cepit. Mithridatem, quum M. Fabio Luculli legato victo

magnam partem Armeniæ recepiſſet, Triarius exterritum uſque ad Comagenos inſecutus acie devicit.

A. M. 3938. Ol. 178. 2. vel 1. def.

R. C. 682. 685. C. Coſſ. { C. Calpurnius Piſo Frugi / Man. Acilius Glabrio } 686. F. M. 687. V.

Iis Coſſ. Pompeius Magnus mandatum ſibi bellum Piraticum maximum, extremâ hyeme apparavit, ineunte vere ſuſcepit, mediâ æſtate confecit: ac ut à Brunduſio profectus eſt, unde quinquageſimo die totam ad imperium Pop. Romani Ciliciam adjunxit, omnes qui ubique prædones fuerunt, partim cepit & interfecit, partim in deditionem accepit. Triarius Luculli legatus cum omnibus pene copiis deletus eſt à Mithridate: quem oppreſſurus ipſe Lucullus, à ſeditioſo exercitu relictus eſt. Tum vero Mithridate regnum ſuum recuperante, atque Cappadociam incurſionibus vexante, L. Lucullus in medio malo atque graviſſimâ belli offenſione ſeptimo imperii ſui anno exercitum partim dimittere, partim Conſuli Glabrioni ſucceſſori tradere coactus eſt. Iiſdem Coſſ. Metellus confecto bello Cretam ſubjugavit.

A. M. 3939. Ol. 178. 3. vel 2. def.

R. C. 683. 686. C. Coſſ. { Man. Æmilius Lepidus / L. Volcatius Tullus } 687. F. M. 688. V.

Iis Coſſ. Pompeius Lege Manilia provinciam nactus regiones Aſiaticas, bellumque contra Mithridatem & Tigranem reges; renovatâ amicitiâ cum Phraate Parthorum rege, Mithridatem primum equeſtri, deinde autem nocturno prælio victum, coegit Boſporon profugere: Tigrani vero in deditionem accepto, uti refert Plutarchus in Pompeio, ademtis Syriâ Phœnice & Cilicia, regnum Armeniæ reſtituit. Cæterum Romæ deſignati Conſules P. Cornelius Sylla & P. Autronius Pætus, legibus ambitus damnati pœnas dederunt.

A. M.

A. M. 3940. Ol. 178. 4. vel 3. def.

R. 684. Coſſ. { L. Aurelius Cotta, L. Manlius Torquatus } 688. F. M.
987. C. 689. V.

L. Sergius Catilina repetundarum reus prohibitus petere Conſulatum, cum P. Autronio ambitus damnato & Cn. Piſone, iniit conjurationem contra Republicam. Pompeius Albanis & Iberis prælio victis, cum regibus illorum Oræſe, horum Artoce, petentibus fœdus fecit. Gorduenos agros Phraati Parthorum regi per Afranium ademtos Tigrani regi Armeniæ attribuit. Iiſdem Coſſ. creati Cenſores Q. Lutatius Catulus & M. Licinius Craſſus diſſenſione inter ſe ortâ, de Ægypto Romanis tributariâ faciendâ, abdicarunt, nec luſtrum fecerunt.

A. M. 3941. Ol. 179. 1. vel 178. 4. def.

R. C. 685. Coſſ. { L. Julius Cæſar., C. Marcius Figulus } 689. F. M.
688. C. 690. V.

Figulum etiam Thermum cognominatum autore libro Cuſpiniani autumat Sigonius. Iis Coſſ. Tigranes à Phraate & filio ſuo ejus genero, bello petitus, quum auxilium à Pompeio in Syriâ agente fruſtra poſtulaſſet, operam dedit ut cum illo in gratiam rediret. Iiſdem Coſſ. creati Cenſores L. Aurelius Cotta & Q. Cæcilius Metellus Pius, hoc mortuo, ille abdicavit. Cæterum in Pii locum Pontifex Maximus factus eſt C. Julius Cæſar.

A. M. 3942. Ol. 179. 2. vel. 1. def.

R. C. 686 Coſſ. { M. Tullius Cicero, C. Antonius } 690. F. M.
689. C. 691. V.

Ecl. Lun. Cicero Conſulatus initio orationes habuit contra legem Agrariam denuo intentatam: poſteaque pro C. Rabirio de cæde L. Saturnii poſt annos 36. facta poſtulato. Iis autem Coſſ. vix demum L. Licinius Lucullus ex Ponto, Cappadociâ & Armeniâ, de regibus Mithridate & Tigrane triumphavit. Bibliothecam libris è Græciâ & Aſiâ ſecum advectis refertam inſtituit, ut

refert

refert Plutarchus in ejus vitâ. Interea Pompeius Mithridate necem ſibi conſciſcere coacto à filio Pharnace, qui ſe illius poteſtate promiſit, Pontum in provinciæ formam redegit. Aretum Arabum regem, qui Syriam depopulatus erat, prælio victum in deditionem accepit. Judæos occaſione belli inteſtini inter fratres reges Hyrcanum & Ariſtobulum ſubegit; templumque eorum Hieroſolymitanum cum Ariſtobulo rege cepit; anno primo illius Olympiadis juxta Euſebium libro 8. Dem. Evang. (unde ad mortem Julii Cæſaris anni fuerunt 18 juxta excerpta Barbaro-latina) Hyrcano Palæſtinæ Ethnarchiam Antiocho Comageno Seleuciam; Deiotaro Galatiam: Attalo & Pylæmeni Paphlagoniam, Ariſtarcho Colchidem; Pharnaci Mithridates filio Boſporum promiſit. Iiſdem Coſſ. & quidem Conſulis Ciceronis potiſſimâ prudentiâ, conjuratio Catilinaria detecta & oppreſſa eſt. Eadem æſtate, die 9. Kal. Octobris, Cn. Octavius poſtea Imperator Cæſar Auguſtus natus eſt.

A.M. 3943. Ol. 179. 3. vel 2. def.

R. C. 687. 690. C.	Coſſ.	D. Junius Silanus L. Licinius Murena	691. F. M. 692. V.

Iis Coſſ. C. Antonius Proconſul, cum in agro Piſtorienſi Catilinam cum exercitu cecidiſſet: laureatos faſces in provinciam Macedoniam ferens, deinde contra Dardanos parum proſpere rem geſſit. Iiſdem demum Coſſ. Q. Cæcilius Metellus Proconſul de Cretâ Inſulâ ſubactâ triumphum egit, Kal. Junii. Sub idem vero tempus Q. Marcius Rex, ex Conſulatu Ciliciam Provinciam ſortitus, quum inimicorum invidiâ impediretur ut ex eâ triumpharet, mortuus eſt.

A. M. 3944. Ol. 179. 4. vel 3. def.

R. R. 688. 691. C.	Coſſ.	M. Pupius Piſo Frugi Calpurnianus M. Valerius Meſſalla Niger	692. F. M. 693. V.

Iis Coſſ. C. Julius Cæſar, ex Præturâ anno præcedente geſtâ, in ulteriorem Hiſpaniam profectus eſt. Iiſdem Coſſ.

Coſſ. Cn. Pompeius Magnus Proconſul tertium triumphum glorioſiſſimum egit per biduum, tertio ac pridie Kalendas Oct. qui erat dies natalis ejus. Cujus triumphi præfatio ſive titulus, uti refert Plinius lib. 7. cap. 26. fuit hujuſmodi. Quum oram maritimam à prædonibus liberaſſet, & imperium maris Pop. Romano reſtituiſſet; ex Aſiâ, Ponto, Armeniâ, Paphlagoniâ, Cappadociâ, Ciliciâ, Syriâ, Scythis, Judæis, Albanis, Iberiâ, Inſulâ Cretâ, Baſternis; & ſuper hæc de regibus Mithridate atq; Tigrane triumphavit. Porro inter alios regii generis captivos Ariſtobulum regem Judæorum in triumpho duxit: uti refert Plutarchus in Pompeio. Cæterum iiſdem Coſſ. creati Cenſores P. Servilius Vatia Iſauricus & Mam. Æmilius Lepidus Livianus, Luſtrum non fecerunt LXX. (ſicut Sigonius, Onuphrius, aliique putant) lecto Senatus principe Q. Lutatio Catulo.

A. M. 3945. Ol. 180. 1. vel 179. 4. deſ. Athenis Archon Herodes.

R. C. 689. 692. C.	Coſſ.	L. Afranius Q. Cæcilius Metellus Celer	693. F. M. 694. V.

Ecl. Sol. Iis Coſſ. C. Julius Cæſar, quum in Luſitaniâ incolas Montis Herminii propè ad internecionem cecidiſſet, & Brigantium Callæciæ oppidum evertiſſet: Romam feſtinans ad petendum triumphum pariter ac Conſulatum; illum omittere coactus eſt ut hunc adipiſceretur. Eodemque tempore ſocietatem iniit cum Pompeio Magno & Craſſo Divite, nequid ageretur in rep. quod diſplicuiſſet ulli è tribus.

A. M. 3949 Ol. 180. 2. vel 1. deſ.

R. C. 690. 693. C.	Coſſ.	C. Julius Cæſar M. Calpurnius Bibulus	694. F. M. 695. V.

C. Cæſar Conſul legem Agrariam ad Populum tulit, invito Senatu, atque obnuntiante Collegâ Bibulo; qui ab eo armis foro pulſus, inde domi abditus nihil aliud quam per edicta obnuntiavit. Cæſar unus omnia & ad

 arbitrium

arbitrium adminiſtravit, iſque acta Pompeii in Aſiâ demum confirmavit. In exitu autem Conſulatus Provinciam Illyrium atque Galliam Citeriorem cum tribus lenibus à Populo, ac ulteriorem Galliam cum legione unâ in quinquennium à Senatu obtinuit.

A. M. 3947. Ol. 180. 3. vel 2. deſ.

R. C. 691. 694. C.	Coſſ.	L. Calpurnius Piſo Cæſoninus A. Gabinius	695. F. M. 696. V.

Gabinio Conſuli lege Clodiâ Provincia data eſt Syria; quam primum M, Æmilius Scaurus Quæſtor, à Pompeio diſcedente præfectus; inde vero L. Marcius Philippus, ac deinde Cn. Lentulus Marcellinus, ambo ex Præturâ proximo biennio adminiſtraverant:aliâq; lege Clodiâ, nempe à P. Clodio Tribuno Plebis latâ, M. Cicero quod in Conſulatu ex Senatus conſulto in Catilinariæ conjurationis ſocios ſine judicio animadverti juſſiſſet, Kal. Aprilis in exilium actus eſt. Porro iiſdem Coſſ. menſe Aprili C. Cæſar profectus in Provinciam Galliam ulteriorem, ſuſcepit bellum Gallicum Tranſalpinum. Cujus primam expeditionem in Galliam, primaſque ibi res geſtas quum ad annum primum Olympiadis centeſimæ diſertis verbis referat Diodorus Siculus, hiſtoriæ ſuo proœmio (nimirum, ut demum videtur, reſpiciens initium Conſulatus illius, cujus exitu hæc ipſi provincia decreta eſt;) unam è præcipuis anſam erroris in collatione Conſulum ad Olympiades mihi præbuit. Eadem vero ætate Cæſar Helvetios devictos, conciſo omni pago Tigurino, in deditionem accepit, atque Arioviſtum Germanorum regem, prælio maximo fuſum uſq; ad Rhenum perſecutus eſt.

A. M. 3948. Ol. 180. 4. vel 3. deſ.

R. C. 692. 695. C.	Coſſ.	P. Cornelius Lentulus Spinter Q. Cæcilius Metellus Nepos	696. F. M. 697. V.

Iis Coſſ. M. Cicero menſe ſextili ab exilio revocatus eſt. Ptolemæus autem Ægypti rex à ſuis regno pulſus

Romam

Romam venit, Pop. Romani auxilio reſtitui petens. Cæſar vero Belgas cecidit, ac Hernios propè ad internecionem: Sueſſonibus, Bellovacis, Ambianis, ac Advaticis, aliiſq; compluribus in deditionem Pop. Romani redactis.

A. M. 3949. Ol. 181. 1. vel 180. 4. deſ.

R. C. 693. Coſſ. { Cn. Cornelius Lentulus Marcellinus } 697. F. M.
656. C. { L. Marcius Philippus } 698. V.

Iis Coſſ. non piget dicere (quod profeſſus eſt Ammianus libro 14.) avidè magis Cyprum inſulam Pop. Romanum quam juſte occupaſſe. Ptolemæo enim rege fœderato & ſocio, ob ærarii Romani anguſtias juſſo ſine ullâ culpâ proſcribi, ideoque hauſto veneno voluntariâ morte deleto, & tributaria facta eſt, & velut hoſtiles ejus exuviæ claſſi impoſitæ, in urbem adductæ per M. Catonem (virum ſcil. integerrimum.) Porro ne Ptolemæus Ægypti rex ſtatim in regnum reduceretur, verſus quidam Sibyllini impedire dicebantur, monentes Romanos ne Alexandrinum regem profugum cum exercitu reducerent. Cæſar vero Venetos navali prælio victos ad Ligerim fluvium; ejuſque legati Titurius Sabinus Unellos, & P. Craſſus Sontiates, pleroſque omnes Aquilaniæ populos ad deditionem coegerunt.

A. M. 3950. Ol. 181. 2. vel 1. deſ.

R. C. 694. Coſſ. { Cn. Pompeius Magnus II } 698. F. M.
697. C. { M. Licinius Craſſus Dives II } 699. V.

Ii Coſſ. cum C. Cato Tribunus Plebis interceſſionibus Comitia tolleret, ex interregno facti ſunt. Pompeio Hiſpaniæ, Craſſo Syria & Parthicum bellum, utriq; in quinquennium, itemque Cæſari Gallia & Germania in alterum quinquennium lege Treboniâ datæ ſunt. Pompeius Hiſpanias, ubi Metellus Nepos Proconſul contra Vaccæos alioſque qui defecerant, minus proſpere rem geſſerat, per legatos Petreium & Afranium adminiſtravit. Ejuſdemque juſſu A. Gabinius, qui ſub idem tempus Ariſtobulum fuga dilapſum, Roma res novas molientem in Judæa denuo comprehenderat, cum M. Antonio,

Ptolemæum Ægypti in regnum reduxit. Craſſus vero provinciæ cupidus, in Conſulatu ipſo paludatus exiit Ateio Capitone Tribuno Plebis obnuntiationibus, diriſque eum proſequente; delectuque habito in Syriam proſperè contendit. Interea Cæſar Germanos qui magna multitudine Rhenum trajecerant, in Galliâ funditus delevit: ipſeque ponte facto Rhenum tranſiens, Sicambrorum vicos ædificiaque incendit: inde autem reverſus trajecit in Britanniam; Britanniſque prælio fuſis ac fugatis pacem petentibus dedit; atque obſidibus receptis in Galliam rediit: ubi etiam Morini rebellantes victi, ac Menapii in deditionem accepti ſunt. Cæterum iiſdem Coſſ. creati Cenſores M. Valerius Meſſalla Niger & M. Calpurnius Bibulus, luſtrum non fecerunt LXX. ut alii putant, lecto Senatus principe Mamerco Æmilio Lepido Liviano.

A. M. 3951. Ol. 181. 3. vel 2. deſ.

R. C. 695. 698. C. Coſſ. { L. Domitius Ahenobarbus / Ap. Claudius Pulcher } 699. F. M. 700. V.

Iis Coſſ. M. Craſſus Parthis bellum inferens loca omnia intra Tigrim fluvium in ditionem redegit. A. Gabinius, Romam rediens damnatus eſt quòd injuſſu Senatus & Populi Ptolemæum in regnum reduxiſſet. Cæſar autem in Illyrio cohibitis Piruſtarum incurſionibus, & in Galliâ repreſſis Trevirorum & Germanorum motibus: iterum tranſiens in Britanniam, maximâ hoſtium multitudine deleta, parti inſulæ in poteſtatem adductæ tributa impoſuit. reverſo in Galliam, in hibernis ab Ambiorige Eburonum rege Aurunculeius Cotta, & Titurius Sabinus legati cum exercitu cæſi ſunt: ac caſtra Q. Ciceronis in Nerviis acerrimè oppugnata; quæ à Cæſare demum ipſo accurrente fuſis cæſiſque hoſtibus liberata ſunt. Iiſdem Coſſ. C. Pontinius Proprætor ex ulteriore Galliâ de Allobrogibus, conjuratione Catilinæ ad bellum excitatis, circa Piſonis & Meſſallæ Conſulatum domitis, triumphum egit, pridie Kal. Novembris.

A. M. 3952. Ol. 181. 4. vel 3. def.

R. C. 696. 699. C. Coſſ. { Cn. Domitius Calvinus / M. Valerius Meſſalla } 700. F. M. 701. V.

Ii Coſſ. ex interregno, poſt Q. Pompeium Rufum Tribunum Plebis, qui interceſſionibus Comitia tollebat, ex Senatuſconſulto conjectum in carcerem, ſeptimo vel 8. demum anni menſe facti ſunt. Iis vero Coſſ. M. Craſſus Syriæ Proconſul ad Carras Meſopotamiæ, à Surenâ & Syllace præfectis Orodis regis Parthorum, cum filio P. Craſſo qui ad eum ex Galliâ à Cæſare venerat, & omni pene exercitu occiſus eſt. C. Caſſius Longinus Quæſtor cum exercitus reliquiis in Syriam rediit. Cæſar vero Treviros bellum molientes denuo profligavit, & refecto ponte Rhenum tranſiens iterum in Germanos exercitum duxit. Unde reverſus contra Ambiorigem redintegrantem bellum contendit, atque Eburones fuſos perſecutus longè lateque diſſipavit.

A. M. 3953. Ol. 182. 1. vel 181. 4. def.

R. C. 697. 700. C. Coſſ. { Cn. Pompeius Magnus III / Q. Cæcilius Metellus Pius Scipio } 701. F. M. 702. V.

Poſt magnum circa Conſulatus petitionem tumultum, quo T. Annius Milo unus candidatorum P. Clodium inimicum ſuum interfecit; demum ex Senatuſconſulto ab interrege Ser. Sulpicio, v. Kal. Martii, menſe intercalario, Cn. Pompeius magnus tertium Conſul creatus eſt, abſens, & ſolus: quod nulli alii unquam contigit. Poſtea verò ut vitaret invidiam in quinque poſtremos anni menſes collegam aſcivit Metellum Scipionem ſocerum ſuum. Hiſpaniæ autem provinciam ſibi in alterum quinquennium prorogavit: & legem quâ Cæſaris abſentis ratio in petitione Conſulatus haberetur ferendi auctor fuit. Scipio autem collega ejus Cenſoriam poteſtatem, quam Clodius imminuerat, reſtituit. Iiſdem Coſſ. Caſſius Parthos victoria de Craſſo parta elatos, non admodum magnis copiis Syriam, quam nullo teneri exercitu opina-

opinabantur, invadentes repulit. Interea Cæſar Gallos audito Romæ motu excitatos ad defectionem repreſſit; & complura eorum oppida, imprimis vero Noviodunum & Avaricum, ac demum Alexiam cum Vercingetorige defectionis & belli duce, magno apparatu obſeſſa cepit.

A. M. 3954. Ol. 182. 2. vel 1. def.

R. C. 698. 701. C. Coſſ. { Ser. Sulpicius Rufus / M. Claudius Marcellus } 702. F. M. 703. V.

M. Marcellus Conſul de compluribus ad Senatum retulit contra Cæſarem: præcipuè ut ei ante tempus ſuccederetur, utq; exercitum dimitteret, nec abſentis ratio in petitione Conſulatus haberetur. Iiſdem Coſſ. M. Cicero Proconſul in Cilicia Provincia Ap. Claudio, III. Kal. Sextil. ſuccedens: ea ſatis proſperè geſta, ſubactis aliquot Amani montis incolis, in triumphi ſpem venit. Ex qua iiſdem Coſſ. P. Lentulus Spinter Proconſul triumphum egit. Circa eandem tempeſtatem M. Bibulus veniens in Syriam, Parthis qui iterum Syriam invaſerant & Antiochiam uſque pervenerant, denuo à Caſſio profligatis, cæſo ipſorum duce Oſace; qui etiam provinciam nactus eſt. Cæſar Bellovacos, Corbeo eorum duce interfecto, ad deditionem compulit: & Uxellodunum oppidum magnis operibus obſeſſum cepit.

A. M. 3955. Ol. 182. 3. vel 2. def.

R. C. 699. 702. C. Coſſ. { L. Æmilius Paullus / C. Claudius Marcellus } 703. F. M. 704. V.

Iis Coſſ. Cæſar Galliam univerſam bello defeſſam fractamque, conditione parendi meliore in provinciæ formam redegit, ordinavitque: ac duabus legionibus ex Senatuſconſulto tranſditis tanquam ad bellum Parthicum mittendis emunctus, quum metueret ne Provinciâ & exercitu in univerſum ſpoliaretur, ad bellum civile ſe comparavit. Iiſdem Coſſ. creati Cenſores Ap. Claudius Pulcher & L. Calpurnius Piſo Cæſoninus Luſtrum non

fecerunt

fecerunt LXXI. ut alii putant, lecto Senatus principe P. Servilio Vatia Iſaurico. Cæterum apparet ex Ciceronis è Cilicia Provincia ad Atticum epiſtolis, pro more Romæ intercalatum eſſe eo anno, & quidem poſtremo ante Julianam anni ordinationem: ac perinde Kal. Martii reſpondiſſe viceſimo diei Januarii Juliani; inſequentes autem Kalendas Januarii duodecimo Novembris.

A. M. 3956. Ol. 182. 4. vel 3. def.

R. C. 700. 703. C.	Coſſ.	C. Claudius Marcellus L. Cornelius Lentulus Crus	704. F. M. 705. V.

Eorum Coſſ. initio, quum Cicero nuper reverſus è provinciâ Ciliciâ (uti ſcribit Plutarchus in Pompeio) conciliationem inter Cæſarem & Pompeium fruſtra tentaſſet, ac Senatuſconſultum in ſententiam Metelli Scipionis factum eſſet, ut Cæſar ante certam diem exercitum dimitteret, Galliaque ejus Provincia decreta eſſet L. Domitio, Syria vero ipſi Scipioni, Pompeio autem pecunia ex ærario, & præcipua cura nequid reſp. detrimenti caperet: Cæſar exercitum ſuum ad dignitatem ſuam defendendam hortatus, trajecit Rubiconem externum provinciæ ſuæ limitem; in Italiam bellum civile patriæ inferens. Conſulibus autem & Pompeio confeſtim Italia relicta trajicientibus in Epirum; Romam veniens ærarium effregit, Prætores creavit, cunctaque ex ſententia ſua egit. Inde vero in Hiſpaniam profectus Pompeii legatos Afranium & Petreium & Varronem ad deditionem ejus faciendam adegit; & in itinere Maſſiliam cepit, ac reverſus Romam Dictator dictus eſt, ſine Magiſtro Equitum, Comitiorum cauſa. Eo autem anno Syros, Antiochinos, & ſecundum illos poſtea demum plerosque omnes populos Orientis, ſtatuiſſe initium ſingularis Imperii ſive Monarchiæ C. Julii Cæſaris, indeque putaſſe Cæſariana tempora, & quidem initio menſis Gorpiæi Syromacedonici, reſpondentis Septembri Juliano; ubi etiam inſtituta eſt Epocha Indictionum quindecennalium ſolidis tercentum & ſexaginta ſive vicies quater

Ecl. Sol.

quater quinisdenis annis ante earundem Epocham Conſtantinianam; apparet tandem, haud ſanè ob victoriam Pharſalicam, quemadmodum pridem, quamquam non ſine multis & magnis gravibuſque tum rationibus tum etiam auctoritatibus ſive teſtimoniis, confidentius tamen quam verius affirmavi; ſed potius ob aliquod ipſius Antiochinæ civitatis, Metropolis totius Orientis, conſultum ſive ſcitum ſive decretum, (forte ſpe oblata remittendæ Indictionis tributorum in aliquot annos inſequentes, ut innuunt Faſti Græci) circa neomeniam illius menſis factum, quo à Pompeio Pompeianiſque omnibus ad Cæſarem deſciverunt & defecerunt; nimirum eveſtigio poſt diſceſſum Metelli Scipionis Proconſulis Syriæ, qui, uti refert Cæſar tertio Commentarium de bello civili, poſtquam civitatibus magnas imperaverat pecunias, legiones Equiteſque è Syria Pergamum in hyberna deduxit, quum nonnullæ militum voces auditæ eſſent ſeſe contra hoſtem ſi ducerentur ituros, contra civem & Conſulem arma non laturos: accepto ſimul nuntio de redactâ à Cæſare in ditionem, poſt Galliam, Italiam, & Siciliam, etiam univerſâ Hiſpaniâ peculiari Pompeii provinciâ: qua occaſione videtur initium Imperii Julii Cæſaris petitum à bello cum Hiſpanis, ſub Conſulatum ipſius ſecundum annis utique 18. ante Cæſaris Octaviani Monarchiam, & Ciceronis filii Conſulatum; in excerptis Chronologicis è Græco in Barbarolatinum verſis, quæ à Claudio Puteano accepta edidit Joſephus Scaliger.

A.M.

A. M. 3957. Ol. 183. 1. vel 182. 4. deſ.

Julii Cæſaris Imp. 1.

R. C. 701. 704. C. Coſſ. { C. Julius Cæſar 2. P. Servilius Vatia Iſauricus. } 705. F. M. 706. V.

Kalendæ Januarii ejus anni reſponderunt ſecundo diei Novembris Juliani. Cujus initio Cæſar, poſtquam Dictator ſe iterum decennio interjecto Conſulem, aſſumpto P. Servilio Iſaurici filio Collegâ creaſſet; cum parte exercitus Brunduſio trajecit in Macedoniam, hyeme appropinquante; vel uti loquitur Plutarchus in Pompeio, in Tropis hyeme jam exiſtente. Ac deinde ad Apſum fluvium ſub pellibus hyemavit. Poſtquàm verò multi jam menſes tranſierant, & hyems præcipitaverat, demùm M. Antonius cum reliquo exercitu trajecit. Deinde autem Cæſar per quatuor pene menſes maximis operibus obſedit Pompeium ad Dyrrachium; ita tamen ut ipſe magnâ annonæ inopiâ premeretur, atq; tandem prælio à Pompeio victus, caſtra transferre in Theſſaliam cogeretur: ubi poſtquam ſeges maturaverat, re frumentariâ præparatâ, confirmatiſque militibus, & ſatis longo ſpatio temporis intermiſſo à Dyrrachino prælio: & poſtquam conatus Pompeium ad pugnam allicere, nullâ ratione poſſe exiſtimaret: tandem in campis Pharſalicis productis copiis acie cum eo congreſſus, æſtate adultâ flagrante, æſtu tanquam exorto ſidere caniculæ, extremâ clade exercitum ejus cecidit, ipſumque in fugam conjecit. Qui quàm maximâ celeritate potuit fugiens in Ægyptum, antequam terram attingeret, juſſa Ptolemæi regis juvenis in naviculâ obtruncatus eſt; circa diem natalem ſuum (inquit Velleius & Plutarchus in Pompeio & Camillo) quo de Mithridate & Tigrane regibus antea triumpharat, (uti refert Dion) nempe pridie Kal. Octobris. Diem Pharſalicæ victoriæ Julii Cæſaris incertum, neque Faſtis Romanorum

Initium Monarchiæ Julii Cæſaris in excerptis ſtatuitur. Olymp. 183. ſcil. ineunte.

ſignatum, ad ſuum uſque ſeculum, nempe imperium Neronis, ſignificat poeta Lucanus, ſeptimo libro Pharſaliæ ſuæ, his verſibus.

Cedant feralia nomina Cannæ,
Et damnatâ diu Romanis Alia faſtis:
Tempora ſignavit leviorum Roma malorum,
Hunc voluit neſcire diem.

Unde videtur minus veriſimile, quod arbitratur Goltzius, illud in veteri Kalendario marmoreo ſignatum ad 13. Kalend. Sextilis, ſive viceſimum diem Julii, Victor. Cæſar. victoriam Pharſalicam intelligendam eſſe: Quæ potius, ſiquidem aliqua victoriarum Julii Cæſaris fuerit, videatur fuiſſe Pontica contra Pharnacem regem, præſertim ob miram celeritatem celeberrima. Præterea quum viceſimo diei Quinctilis ejus anni reſpondeat 17. dies Maii Juliani, pugnam autem Pharſalicam anteverterit meſſis in Theſſaliâ, & quidem compluribus diebus, ut apparet ex ipſius Cæſaris Commentario: omnino Quinctili ſive Julio menſe Juliano quam Maio commiſſam fuiſſe pugnam illam vero propius eſt. Quinetiam aperte ſignificatur eodem tertio Commentario collato cum Suetonii Julio Cæſare, minimum octimeſtre interveniſſe à Cæſaris trajectu in Macedoniam ad eandem pugnam: videlicet pauxillo minus quadrimeſtri ad trajectum Antonii; & aliquanto plus altero quadrimeſtri ad ipſam pugnam: ac proinde hanc neutiquam antevertiſſe Septembrem veterem, qui inivit viceſimo die proleptici Junii Juliani, eo anno. Atque equidem aliquando exiſtimavi, quum in alius veteris marmorei Kalendarii fragmento ſignatum ſit ad dies nonum & octavum Kalendas Octobris, ad nonum quidem Fer. B. id eſt, feriæ biduo, ad octavum autem & deinceps, ex S. C. id eſt, Senatus Conſulto, quod is dies Imp. Cæſ. Nat. eſt: in omnibus autem antiquis & monumentis & Hiſtoriis ad nonum Kal. Octobris referatur

Auguſti

Auguſti dies natalis; quem Suetonius refert, non quidem univerſum Pop. Romanum ex Senatus Conſulto, ſed Equites Romanos ſponte atque conſenſu, biduo ſemper celebraſſe: exiſtimavi equidem illud ad octavum Kal. quaſi de induſtriâ ita ambigue ſignatum eſſe, ut legi poſſet, vel Imperatoris Cæſaris, vel Imperii Cæſarum natalis eſt: Imperii autem Cæſarum nati ex Pharſalicâ victoriâ; propter quam etiam potiſſimum Julius Cæſar poſtea in anni ordinatione autumnalis æquinoctii cardinem illo ipſo die octavo Kalendas Octobris ſtatuerit, qui anno victoriæ quum eſſet viceſimus tertius dies veteris Septembris, reſpondet decimo nono diei Julii Juliani: Quo menſe prorſus apparet victoriam partam eſſe. Cæterum Pompeii cædem alii narrant contigiſſe pridie natalis ſui, alii poſtridie: Lucanus vero Libro octavo ipſam refert ad æquinoctium Autumni, idque, ut videtur, ex ratione dierum anni Juliani, his verſibus

Tempus erat quo Libra pares examinat horas,
Non uno plus æqua die, noctique rependit
Lux minor hybernæ, verni ſolatia damni.

Nihil interim innuens de concurſu diei vel natalis vel triumphalis; quam materiam exornationi peropportunam à Poëta illo prætermiſſam mirari licet. Poterat vero Pompeius intra ſeptem, adeoque intra quinque dies ſecundis Eteſiis navigio vehi Lariſſâ Peluſium uſque. Sed quia ſignificat ipſe Cæſar, & Plutarchus, eum pauculorum dierum moras egiſſe: videtur demum cædes ejus contigiſſe, vel non tam poſtridie natalis, quam poſt triduum aut quatriduum aut pluſculos dies à natali, qui fuerit dies ſeptimus à Victoriâ; vel ſeptimo die ante natalem ipſo Cæſareo cardine autumnalis æquinoctii, victoria autem decem vel duodecim vel pluſculis diebus antea. Enimvero initium ſingularis Imperii Julii Cæſaris, adeoque Monarchiæ Cæſarum

Romanorum, vel à devicto, vel ab occiſo Pompeio Magno, convenire diei illi octavo Kal. Octobris incidentis in annum primum Olympiadis centeſimæ octogeſimæ tertiæ paulo ante inceptum; confirmant etiam quotquot ipſius Julii imperio aſcribunt tres annos & ſexto menſes; qui nec aliunde quam à poſteriore parte Septembris cenſeri poſſunt, nec ob aliam quam modo dictam cauſam: itemque Indictio Romana imperatoria in Occidentis partibus ab eodem die menſis uſurpata. Veruntamen quod Joſephus Scaliger in editione Chronici Euſebiani, poſt Arnoldum Pontacum, annorum Antiochinorum epocham ſtatuit eodem anno, & quidem ille Kalendis Octobris, una cum epochâ Indictionum, potiſſimâ autoritate Evagrii Antiochini hiſtorici, apud quem occurrit frequentior mentio illius epochæ: neque Evagrium illi hactenus ſuffragari declarabitur infra ſuis locis: & ipſum ſibi refragari iſtic manifeſtum eſt; quatenus nihilominus ſtatuit tercentum .60. annos præciſe completos inter eandem epocham & primam Indictionem Conſtantinianam, inceptam autumno vulgaris anni Dom. CCCXII; atque annum Antiochinum MDCLIII iniviſſe menſe Octobri anni Domini item vulgaris MDCIV, anno quarto Olympiadis DXCV quaſi ante trimeſtre incepto. Nam ſi annus MDCLIII cœpit autumno quarti anni Olympiadis DXCV; perinde etiam annus CCCLXI cœpit autumno anni quarti CCLXXII Olympiadis, atque primus itidem autumno quarti CLXXXII, neutiquam vero primi CLXXXIII Olympiadis. Porro Indictiones, apud Antiochinos, Syrogræcos, atque Græcos univerſos Romano imperio ſubditos, inceptas eſſe non à primo die menſis Octobris ſive Hyperberetæi, ut hîc (vel aliquo die Maii ſive Artemiſii, ut alias) voluit Scaliger, ſed à primo Gorpiæi ſive Septembris, præter Evagrium quo de poſtea, aperte teſtantur Faſti Græci Iſaaci Caſauboni, etiam ab ipſo editi.

A. M.

A. M. 3958. Ol. 183. 2. vel 1. def. Julii Cæſaris Imp. 2.

R. C. 702. 705. C. Coſſ. { C. Julius Cæſar Dictator 2. / M. Antonius Magiſter Equitum. } in annum { 706. F. M / 707. V.

Sub menſem Novembrem. Coſſ. { Q. Fufius Calenus. / P. Vatinius.

Eo anno Kalendis Januarii convenit viceſimus tertius dies Octobris Juliani. Cæſar autem perſecutus Pompeium in Ægyptum, ubi eum interfectum triduo ante adventum ſuum reperit, ac Ptolemæum cum ſorore Cleopatrâ de regno armis decertantem: exiſtimans ad ſe pertinere, quod Conſul Romanus eſſet, de controverſiis regum ſtatuere: hanc contra fratrem inſequente hyeme Alexandriæ bello adjuvit; quo illum peſſum dedit, regnumque Cleopatræ ac minori fratri tanquam in conjugium aſſumpto tradidit. Inde vero vernâ tempeſtate profectus in Syriam, eam provinciam ordinavit, ipſique ſextum Cæſarem neceſſarium ſuum præſidem, Judææ autem Antipatrum præfectum conſtituit. Atque eo tempore, nempe menſe Artemiſio conveniente Maio Juliano, videntur demum Syri Laodiceni inſtituiſſe annorum epocham, uno anno & octimeſtri, ſive omnino viginti menſibus poſt illam Antiochinorum. Poſtea Cæſar expeditionem fecit contra Pharnacem Mithridatis filium Boſpori regem: qui Colchidem, Armeniam, & Pontum, profligato Domitio Calvino Cæſaris legato, expugnataque Amiſo occupaverat. Eumque primo die quo in conſpectum venit, vicit, & fugâ ſe recipere in Boſporum coëgit: ubi mox ab Aſandro interfectus eſt. Interea vero Romæ Antonius Magiſter Equitum tumultus non tam ſedavit quam excitavit. Quo tandem reverſus Cæſar circa finem Octobris, Conſules creavit. Et M. Æmilio Lepido Proprætori citerioris Hiſpaniæ, quod Hiſpanis, qui propter Q. Caſſii Longini Prætoris à Cæſare relicti avaritiam ad defectionem ſpectarant, retinendis in fide utilem operam præſtitiſſet, triumphum conceſſit, eundemque

ſibi

ſibi in annum inſequentem, & Dictatori Magiſtrum E-quitum, & Conſuli Collegam aſcivit.

A. M. 3959. Ol. 183. 3. vel 2. deſ. Julii Cæſaris Imp. 3.

R. C. 703. 706. C. Coſſ. { C. Julius Cæſar Conſ. 3. & Dictator 3. / M. Æmilius Lepidus Conſ. & Mag. Eq. } 707. F. M. 708. V.

Kalendis Januarii ejus anni reſpondet decimustertius dies Octobris Juliani. Quo quidem anno Cæſar Dictator 3. & Conſ. 3. idemque Pontifex Maximus, adhibito animo ad anni Romani correctionem, edixit tres menſes intercalarios, ordinarium dierum viginti trium adhibendum menſe Februario ad Terminalia, & duos alios dierum omnino 67. interponendos inter Novembrem & Decembrem. Ideoque annus ille (propterea dictus annus confuſionis) habuit menſes 15, dies autem CDXLV. Sub initium vero ejus anni (quo decem Prætores primum conſtituti ſunt) Cæſar ſuſcepit expeditionem in Africam, contra Scipionem Pompeii ſocerum, & Catonem, & Afranium, & Petreium, & Fauſtum Syllæ filium duces Pompeianarum partium, atque Jubam Mauritaniæ regem iis conjunctum. Ubi demum quum ad Thapſum collatis ſignis Scipio imperator ſummo prælio devictus eſſet; Afraniique & Jubæ caſtra eodem impetu capta: primum Cato, Uticæ deinde Scipio & Petreius & Juba necem ſibi conſciverunt: Afranius & Fauſtus redacti in poteſtatem interfecti ſunt. Cæſar autem confecto bello Africano Romam reverſus ſub initium menſis Sextilis, quatuor triumphos magnificentiſſimos eodem menſe egit; primum & excellentiſſimum de ſubactâ universâ Galliâ; ſecundum ex Ægypto de rege Ptolemæo; tertium ex Aſiâ de Pharnace rege Pontico; quartum ex Africâ de rege Jubâ. Inde vero tot & tanta congiaria, epulas, ludos, & ſpectacula omnis generis, ædificia, judicia, leges inſtituit, præterquam quod Præfectus moribus Cenſoriâ poteſtate in triennium

creatus

creatus ſine collegâ, cenſum vicatim egit: quot & quanta eum ſemeſtri reliquo ejus anni egiſſe ſane vix credibile eſt. Eodem tempore Cleopatra regina Ægypti cum fratre minore Ptolemæo eodemque marito appellato Romam venit, & in ædibus Cæſaris haud bonâ ejus famâ diverſata eſt.

A. M. 3910. Ol. 183. 4. vel 3. def. Julii Cæſaris Imp. 4.

R. C. 704. 707. C. { C. Julius Cæſar Conſul 4. ſine Collegâ. Idem Dictator 4. M. Æmil. Lepid. Mag. Equ. 2. } 708. F. M. 709. V.

Kalendis Januarii quibus Cæſar ſuſcepit quartum Conſulatum ſine Collegâ, inivit primus annus Julianus, dierum CCCLXV. Tanta vero eſt confuſio honorum Cæſaris & Magiſtratuum iis temporibus, tantaque inde Faſtorum perturbatio, ut in Magiſtratuum conſignatione neque faſtis marmoreis cum Hiſtoriis vel Annalibus, neque his neque illis cum numiſmatibus conveniat. Ego hiſtorias ſive Annales potiſſimum ſequor. Sub initium itaque ejus anni Cæſar, Dictator tertium, deſignatus quartum, profectus eſt in Hiſpaniam, contra Cneium & Sextum Pompeii Magni filios, qui bellum ibi magnum redintegraverant. Quod Cæſar demum ad Mundam maximo & difficillimo prælio profligavit, feſto Liberalibus XVI. Kal. April. eo ipſo die quo Pompeius magnus ex Italia exivit quadriennium, uti refert Plutarchus in vita Cæſaris, atqui Appianus, libro ſec. de bellis civil. ſub illum Cæſaris adventum in Hiſpaniam, jam tum quartum annum à Pharſalico prælio partem copiarum filiorum Pompeii artibus militaribus exercitam manifeſte ſignificat: perinde ac Florus libro IV. cap. ſec. poſt quatuordecim annos à primis Gallicis præliis Cæſaris probatam veteranorum manum gradum retro dediſſe prælio Mundenſi; quo prælio etiam diſerte ſcribit Eutropius in fine libri ſexti, adeo Cæſarem pæne victum eſſe, ut fugientibus ſuis ſe voluerit occidere, ne poſt tantam rei militaris gloriam, in poteſtatem

ſtatem adoleſcentium, natus annos ſex & quinquaginta veniret; quum tamen quinquageſimus ſextus ætatis Cæſaris annus, non ante nonas ſive IV. idus Quinctiles inſequentes demum inituruseſſet. Cn. vero Pompeius, major fratrum, paucis diebus poſtea interfectus eſt: Sextus, minor, fugâ evaſit. Porro Cæſar Romam reverſus menſe Octobri quintum triumphum ex Hiſpaniâ invidioſum egit tanquam de civibus cæſis: atque ipſius conceſſu legati ejus, item ex Hiſpaniâ Q. Fabius Maximus, tertio Idus Octobris, & Q. Pedius, Idibus Decembris. Cæterum menſe Octobri Cæſar ſibi ſuffecit Conſules Q. Fabium Maximum & C. Trebonium Aſperum: tuncque primum Conſules ſuffecti & honorarii creari cœpti ſunt. Quo tempore etiam Cæſar Imperatoris prænomen primum cum novâ ſupremæ poteſtatis ſignificatione accepit. Eodem anno Prætores XIV. primum conſtituti. Mortuo autem Fabio Conſule poſtremo die anni, in reliquum ejus diei ſuffectus eſt Conſul C. Caninius Rebilus. Porro autem eodem anno L. Statius Marcus (quem Joſephus Hiſtoricus Marcum appellat) & Q. Marcius Criſpus poſt Q. Cornificium in Syriâ rem geſſerunt contra Q. Cæcilium Baſſum Equitem Romanum Pompeianarum partium; qui legionem ſexti Cæſaris præſidis Syriæ, occiſo ipſo obtinuerat, ut equidem colligo è duodecimo Ciceronis Epiſtolarum libro, Epiſtolis ad Caſſium & ad Cornificium.

Ecl. Lunæ Ovid.

A. M. 3961. Ol. 184. 1. vel 183. 4. def. Julii Cæſaris Imp. ult.

R. C. 705. 708. C. Coſſ. { C. Julius Cæſar 5. idemque *Dictator* 5. / M. Antonius, at C. Octavius Mag. Equ. } 709. F. M. 710. V.

Eo anno primum Prætores ſedecim facti atque Ædiles Ceriales creari cœpti ſunt. Cæſar vero, quum poſt ferias Latinas ovans ex monte Albano VII. Kal. Febr. Urbem ingrediens Rex ſalutatus eſſet; ac alioqui & regnum affectare & tyrannidem exercere videretur:

retur: conflatâ ei invidiâ,& conſpiratione in eum factâ, cujus principes erant M. Brutus & C. Caſſius, atque prius Cæſariani D. Brutus & C. Trebonius, Idibus Martiis, in curiâ Pompeii, viginti tribus vulneribus confoſſus & occiſus eſt, imperii anno tertio & menſe ſexto à victoriâ Pharſalicâ; (pro quibus apparet corruptè legi apud Clementem Alexandrin. primo Stromat. annos III. menſes IV. dies VI.) verum anno quarto & menſe ſeptimo juxta Chronicon Euſebianum, & receptiſſimum calculum Syrorum, Aſianorum, & Græcorum,atque in univerſum regionum Orientis Romano Imperio ſubditarum, ex Epochâ Antiochinâ à primo die Gorpiæi ſive Septembris; quanquam plura ſunt argumenta quibus fiat prope dixerim pluſquam probabile,non modo Pharſalicam victoriam ſtatuendam eſſe una cum Antiochinâ Epochâ, quemadmodum ego dudum ſtatui,ac nuper in Euſebiano Chronico poſt Arnoldum Pontacum ſtatuit Joſephus Scaliger; ſed etiam utramque ſtatuendam eſſe pluſquam quatuor annis ante cædem Cæſaris; veluti quod ipſe quoque Plutarchus in ejus vitâ ſcribens ipſum Pompeio ſupervixiſſe non multo pluſquam quatuor annos, certe aliquanto pluſquam quatuor annos manifeſte ſignificat. Quinetiam M. Cicero non modo octavâ Philippicâ, habitâ intra annum poſt interfectum Cæſarem, dicit populum Romanum ſexennio ingreſſum eſſe libertatem, nimirum perditam prælio Pharſalico: ſed & quinta dicit Tribunum Plebis legem tuliſſe contra ſexennii acta Cæſaris, ſexennii inquam, haud dubie putandi à Cæſaris adventu Romam poſt Conſulatum Marcelli & Lentuli ac Pompeii diſceſſum ex Italiâ. Neque vero alibi quam Cæſaris imperio ſuſpicari licet deeſſe annum, quem utique haud obſcure innuere videtur idem Cicero in fine ejuſdem ſecundæ Philippicæ, numerans annos prope viginti elapſos à quartâ Catilinariâ habitâ nonis Decembris conſulatus ſui, ad ipſam habitam poſtridie Ludorum Romanorum, XII. Kal. Octobris proxime con-

ſecuti Cæſaris necem: itemque ſextâ Philippicâ, habitâ pridie nonas Januarii inſequentis, aſſerens ſe viginti jam annos bellum gerere cum improbis civibus, utique, à conſulatu ſuo. Sed ſcilicet omnes hæct hujuſmodi. ſupputationes annorum factæ ſunt à numero Conſulatuum comprehenſorum utroque termino.

Cæterum Cæſaris interfecti loco, quem ille vivus ſibi Suffecturus erat, Conſulatum occupavit P. Cornelius Dolabella, natus annos xxv. necdum Prætorius. Pontificatum autem maximum intercepit M. Æmilius Lepidus. Dictaturam vero Antonius Conſul Lege in perpetuum ſuſtulit. Poſtea C. Octavius, Cæſaris ex Attiâ filiâ Juliæ ſororis ſuæ nepos, Magiſter Equitum ab illo deſignatus, ut quum Lepidus in provinciam Hiſpaniam, atque ipſe ad bellum Parthicum (quod eadem æſtate ſuſcepturus erat, eoque Octavium Apolloniam præmiſerat) exiviſſent, iniret; ab eodem hæres ex dodrante vel ſaltem ſemiſſe ſcriptus, & adoptatus in filium atque nomen, ut appellaretur C. Julius C. Filius Cæſar Octavianus: auditâ avunculi cæde, in Italiam redeuns atque Romam ſub Kalendas Maii, hæreditatem crevit adoptionemque ratam habuit; ac deinde menſe ſextili poſtea dicto Auguſto exercitum comparavit, undeviginti annos natus, id eſt, anno ætatis undeviceſimo prope completo: licet ambigua locutio etiam completum & tranſactum ſignificare poſſe videatur. Interea Cicero navigaturus in Græciam, ut civilibus turbis ſe ſubtraheret, vel ut quorundam ſuſpicio fuit (quemadmodum conſtat ex ejus ad Atticum epiſtolis viceſimâ quartâ libri xv. ſeptimâque & octavâ libri xvi. collatis cum primâ Philippicâ, tametſi longe aliter loca illa interpretetur Joſephus Scaliger) ad viſenda Olympia eadem æſtate celebrata; ventis rejectus Romam rediit: ubi Kalendis Septembris primam Philippicam Orationem habuit contra M. Antonium Conſulem: qui provinciam ſibi Galliam citeriorem, antea D. Bruto à Cæſare, eoque interfecto, à Senatu conceſſam, populi beneficio

impetravit;

impetravit: fratri autem C. Antonio Prætore Urbano Macedoniam, at Collegæ Dolabellæ Syriam; illam M. Bruto, hanc C. Caſſio præcipuis Cæſaris percuſſoribus antea ſimiliter conceſſas: ac demum ſub anni finem D. Brutum Mutinæ obſidere inſtituit.

A. M. 3962. Ol. 184. 2. vel 1. def. Cæſaris Octaviani potentiæ 1.

R. C. 708. 709. C. Coſſ. { C. Vibius Paneſa. A. Hirtius. } 710. F. M. 711. V.

Ejus anni initio M. Cicero Cæſarem Octavianum, Senatus conſulto facto ad augendam ejus dignitatem, ut Senator eſſet, & loco Prætorio ſententiam diceret, atque pro Prætore bellum gereret, authoritate armavit, opinione quidem ſuâ contra Antonium inimicum ſuum, reapſe vero contra patriam atque ſuas ipſius cervices. Deinde Conſules una cum Octaviano Antonium bello aggreſſi, eum ſcilicet ſub Kalendas Maii obſidionem Mutinæ ſolvere coëgerunt, ſed ipſi ambo interfecti ſunt; ac D. Brutus obſidione liberatus, haud ita multo poſt ab exercitu ſuo partim ad Octavianum, partim ad Antonium tranſeunte deſertus, & mox trucidatus eſt. Porro Octavianus junctâ ſocietate & affinitate cum Antonio, invadens conſulatum, menſe utique Sextili XIV. Kal. Septembris, uno menſe prius quam viginti annos impleret, juxta Dionem, neutiquam X. Kal. Octobr. pridie quam totidem annos impleret juxta Velleium, ſe & Q. Pedium Coſſ. fecit. Octavo autem Kalendas Decembris, idem Cæſar Octavianus, & M. Antonius & M. Lepidus initâ conſpiratione, poſt triduum renunciarunt ſe Triumviros conſtituendæ Reip. cum ſummo imperio per quinquennium, nempe ex ante diem V. Kal. Decembris, ad pridie Kalendas Januarii ſextas: Provincias Romanas inter ſe partiti ſunt, ut Cæſar utramque Africam cum Siciliâ & Sardiniâ, Lepidus Hiſpanias & Galliam Narbonenſem, Antonius reliquas haberet Gallias: Magiſtratus omnes nec ſenatu

nec populo conſulto quibus ipſi volebant mandarunt. Proſcriptiones ac cædes inimicorum civium omnis ordinis, & quidem minimum cxxx. ſenatorum, juſſerunt; inque eis M. Julii Ciceronis, qui occiſus eſt VII. Idus Decembris, anno ætatis LXIV. fere completo. Denique Lepido in D. Bruti occiſi locum deſignato Conſuli in annum ſequentem Roma ac reliqua Italia tuenda committitur, Antonio & Cæſari bellum ſuſcipiendum contra M. Brutum & C. Caſſium, qui C. Antonio & P. Dolabellâ oppreſſis Macedoniam & Syriam cum exercitibus occupaverant. Cæterum Conſule Pedio mortuo, & Cæſare abdicante, in ejus anni quanquã prope deſinentis reliquum, alii Coſſ. ſuffecti ſunt C. Albius Carrinas & P. Ventidius Baſſus, qui idem Prætor erat. Porro autem in ipſo fine ejuſdem anni duo deſignati conſules, L. Muratius Plancus ex Galliâ ulteriore, IV. Kal. Januarii, & M. Æmilius Lepidus ex Hiſpania & Galliâ, pridie Kal. Januar. triumpharunt; verum ut militari joco uſurpatum eſt, non de Gallis, ſed de Germanis, ſcilicet fratribus ſuâ ipſorum operâ proſcriptis.

A. M. 3963. Ol. 184. 3. vel. 2. deſ. Cæſaris Octav. Triumv. I.

R. C. 707. 710. C. Coſſ. { M. Æmilius Lepidus. L. Munatius Plancus. } 711. F. M. 712. V.

Iis Coſſ. Faſti Græci ſtatuunt initium Imperii C. Julii Cæſaris; ſed duplici errore, altero quaſi eſſet patris à devicto Pompeio, quum fuerit filii adoptivi Octaviani ab inito Triumviratu: altero, quaſi incidiſſet in annum ſecundum Olympiadis clxxxIII. quum inciderit in eundem ſequentis annum. Iiſdem Coſſ. M. Brutus & C. Caſſius ab Antonio & Cæſare bello devicti prope urbem Philippos Macedoniæ, necem ſibi conſciverunt. Inde vero Cæſar Hiſpaniâ, Antonius Galliâ univerſâ ſibi ſumptis, ille in Italiam reverſus, hic in Aſiam profectus eſt. Porro iiſdem Coſſ. P. Vatinius Proconſul

ſul ex Illyrico triumphavit, Pridie Kal. Januar. Cenſores autem creati L. Antonius & P. Sulpicius Quirinus luſtrum non fecerunt.

A. M. 3964. Ol. 184. 4. vel 3. def. Cæſaris Octav. Triumv. 2.

R. C. 708. 711. C.	Coſſ.	P. Servilius Vatia Iſauricus 2 / L. Antonius Pietas.	712. F. M. 713. V.

L. Antonius, Conſulatus ſui initio, Kalendis Januar. ex Alpibus triumphum egit, conceſſu Fulviæ M. Antonii Triumviri uxoris, quæ ſe pro Conſulibus geſſit. Eademque, ortâ diſcordiâ ab agrorum in Italiâ partitionem veteranis factam, contra Cæſarem, qui filiam ipſius Clodiam ſibi deſponſam ſed intactam repudiavit, bellum movit. Cæſar autem L. Antonium in itinere interceptum Peruſiæ in Etruriâ concluſit, atque variis operibus circumvallatum diuturnâ obſidione preſſit.

A. M. 3965. Ol. 185. 1. vel 184. 4. def. Cæſaris Octav. Triumv. 3.

R. C. 709. 712. C.	Coſſ.	Cn. Domitius Calvinus 2. / C. Aſinius Pollio.	713. F. M. 714. V.

Iis Coſſ. L. Antonio fame ad deditionem coacto Peruſia à Cæſare capta, atque incenſa eſt. Ipſe L. Antonius poſtea per ſpeciem honoris in Hiſpaniam ablegatus, cum Sex. Peduceio & C. Luceio Cæſaris legatis: M. autem Lepidus Triumvir in Africam. Interea M. Antonio, in Oriente, Cleopatræ reginæ Ægypti amore capto, Parthi duce Pacoro Orodis regis filio, & T. Labieno Romano, qui à Bruto & Caſſio ad ineundam ſocietatem cum Orodo ante bellum Philippenſe miſſus erat, Syriam invaſerunt; victoque & occiſo Decidio Saxâ Antonii Legato, eam provinciam univerſam occuparunt, & Phœniciam, & Judæam Paleſtinam cum urbe Hieroſolymorum, captis Hyrcano & Phaſaelo Antipatri filio, regeque conſtituto Antigono filio Ariſtobuli, ac Ciliciam. Contra quos

Octav. Vat. Julia.

 vero

vero P. Ventidius Baſſus ab Antonio miſſus, uno atque altero prælio ferocientes fregit, occiſiſque Labieno, & Phranaſpate præcipuis ducibus, Ciliciâ Syriâque expulit, ac Paleſtinam nec dum converſo anno recepit. Antonius vero ab uxore Fulviâ in Italiam revocatus, & ad ſuſcipiendum bellum contra Cæſarem excitatus; interveniente ejus morte Octaviam Cæſaris ſororem in matrimonium accepit, pacemque cum eo redintegravit. Quo nomine uterque ovans Romam ingreſſus eſt. Porro iiſdem Coſſ. abdicantibus circa Kal. Decemb. Coſſ. ſuffecti ſunt L. Cornelius Balbus, Gadibus oriundus, primus externus, & P. Canidius Craſſus. Q. Salvius Salvidienus Rufus, exercitui Gallico à Cæſare præfectus, & deſignatus Conſul in annum deinde alterum, proditionis damnatus, interfectus eſt antequam iniret.

A. M. 3966. Ol. 185. 2. vel 1. deſ. Cæſaris Octav. Tr. 4.

R. C 710. 713. C. Coſſ. { L. Marcius Cenſorinus / C. Calviſius Sabinus. } 714. F. M. 715. V.

Cenſorinus conſulatus ſui initio, Kal. Jan. ex Macedoniâ triumphum egit juxta Faſtos marmoreos. poſteaque Sabinus de Parthinis in confinibus Macedoniæ Epiri & Illyrici, VII. Kal. Novembris. Iiſdem Coſſ. Antonius & Cæſar cum Sexto Pompeio Pompeii Magni filio, qui Siciliam, Sardiniam, & Achaiam occupaverat, claſſeque maritimas Italiæ oras infeſtans commeatus Romæ intercluſerat, magnaque annonæ difficultate & caritate urbem preſſerat; Plebis Romanæ violentis precibus coacti pacem fecerunt. Quo tempore Senatus Populuſque Romanus Triumvirorum Reipublicæ conſtituendæ acta agendaque rata eſſe juſſit. Inde vero Antonius cum uxore Octaviâ inſtituens profectionem in Orientem, Athenis literas accepit à Ventidio, eum in agro Cyrrheſtico exercitum, Parthorum fere ad internecionem cecidiſſe, occiſo etiam Pacoro regis filio; eodem die quo ante annos quinde-

cem

cem Craſſiana clades accepta fuerat. Porro iiſdem Coſſ. M. Agrippa Cæſaris legatus in Galliâ Aquitanos tumultuantes pacavit, indeque Romanorum ſecundus Rhenam tranſmiſit. Proconſul autem Domitius Calvinus domitis Cæretanis, ultus cladem Peducæi legati Cæſaris pacavit Hiſpaniam: quæ inde prorſus cedens in poteſtatem ipſius Cæſaris Octaviani, inque provinciæ peculiaris ditionem, ipſi tanquam Imperatori & Domino ſuo factæ tributariæ formam redacta, videtur nova quædam & graviora æra vectigalia ſive tributa impoſita cœpiſſe eidem pendere; atque inde æra Hiſpanica dicta annorum epocha initio Conſulum deinceps inſequentium, per Hiſpaniam præſertim & Galliam atque Africam, & cæteras provincias occidentis inſtituta eſſe.

A. M. 3957. Ol. 185. 3. vel 2. dec. Æra Cæſaris Octav. 1.

R. C. 711. 714. C. Coſſ. { Agp. Claudius Pulcher. C. Norbanus Flaccus. } 715. F. M. 716. V.

Pulchro & Flacco Coſſ. itidem Faſti Græci ſtatuunt initium Imperii Octavii Cæſaris Auguſti, nimirum propter Epocham qua de proxime dictum eſt. In eundem annum Conſul honorarius deſignatus Sex. Tædius Afer, antequam iniret mortuus eſt. Iis vero Coſſ. Cæſar ſuſcepto bello maritimo contra Sextum Pompeium, ingentem cladem partim ad hoſte partim à tempeſtate accepit. Antonius autem in Syriâ Antiocho Comagenorum rege ad imperata faciendum compulſo, Tarentum Italiæ reverſus cum trecentis navibus, fœdus cum Cæſare renovavit. Porro P. Ventidius Baſſus, qui olim bello ſociali in triumpho ductus fuerat, primus Romanorum ex Tauro monte de bellicoſiſſimâ Parthorum Gente triumphum egit, v. Kal. Decembris. Ecl. Sol.

A. M. 3968. Ol. 185. 4. vel 3. deſ. Æra Cæſaris Octav. 2.

R. C. 712. 715. C. Coſſ. { M. Vipſanius Agrippa. L. Caninius Gallus. } 716. F. M. 717. V.

Eodem anno Conſul ſuffectus fuit T. Statilius Taurus. Iis Coſſ. Lepidus, Antonius, & Cæſar exacto quinquennio Triumviratus primo, Triumviros ſe renuntiarunt in alterum quinquennium. Cæſar autem Siculum bellum civile contra Sextum Pompeium redintegravit, eumque debellavit: potiſſimâ opera Agrippæ Conſulis, poſtquam hic oblatum ex Galliâ triumphum recuſaſſet. Interea C. Soſius Antonii legatus, latis Herodi Antipatri filio, regi Judæorum appellato à ſenatu, ſuppetiis, denuo cepit Hieroſolyma, ſimulque Antigonum; eodem die quo ante ſeptem & viginti annos Pompeius Magnus illa ceperat, uti refert Joſephus Hiſtoricus. Verum neque hi anni captorum Hieroſolymorum plures quam viginti ſex, neque illi paulo ſuperius expoſiti victoriæ Parthicæ plures quam quatuordecim præciſe completi revera fuerint, niſi aſcribatur integrum quadriennium Imperio Julii Cæſaris poſt Pharſalicam victoriam.

A. M. 3969. Ol. 186. 1. vel 185. 4. deſ. Æra Cæſaris Octav. 3.

R. C. 713. 716. C. Coſſ. { L. Gellius Poplicola. M. Cocceius Nerva. } 717. F. M. 718. V.

Eodem anno Coſſ. ſuffecti fuerunt L. Munacius Plancus 2. & P. Sulpicius Quirinus. Iis Coſſ. Cæſar. Octavianus, profligato ſexto Pompeio, Collegarum in Triumviratu alterum M. Æmilium Lepidum, quem ex Africâ in auxilium evocarat, Meſſanæ ſuperbientem viginti legionum fiduciâ, ſummaſque ſibi partes terrore ac minis vindicantem, ſpoliavit exercitu, ad ſe tranſeunte, & coegit abdicare Triumviratu: ſupplicemque conceſſâ vitâ Circeiis in

Sol. Ecl. Faſt.

perpetuum

perpetuum relegavit. Porro Domitius Calvinus proconſul ex Hiſpaniâ triumphum egit XVI. Kal. Sextilis. Ipſe autem Cæſar Octavianus appellatus Imperator ex Siciliâ ovans iterum Urbem ingreſſus eſt, Idibus Novembris: donato M. Agrippâ roſtratâ coronâ aureâ ob navalem victoriam.

A. M. 3970. Ol. 186. 2. vel 1. deſ. Æra Cæſaris Octav. 4.

R. C. 714. 717. C. Coſſ. { L. Cornificius / Sex. Pompeius Sex. f. } 718. F. M. 719. V.

Iis Coſſ. Pompeius, filius Cn. Pompeii Magni, fugâ delatus in Aſiam, circa Samum aut Lesbum inſulam per M. Titium Antonii legatum interfectus eſt. Circa idem tempus ipſe M. Antonius factâ parum proſperâ expeditione in Mediam & Parthiam, in reditu Artuaſdem Armeniæ majoris regem ambiguâ fide captum, aureis compedibus vincivit, demumque redacto ipſius regno in formam provinciæ in Ægyptum deportavit, ac Alexandriæ ſcilicet coram Cleopatrâ regina in triumpho duxit. Interea Cæſar in Illyrico Jàpudes ſubegit, Pannoniam vaſtatam ad pacem petendam adegit, bellum Dalmaticum ſuſceptum per Agrippam legatum, ipſe maxima ex parte confecit, reliquum Statilio Tauro commiſit, Romamque profectus oblatum ob ea geſta triumphum in aliud tempus diſtulit. Eodem tempore bellum Marſicum refert Lapideum fragmentum Faſtorum Municipalium.

A. M. 3971. Ol. 186. 3. vel 2. deſ. Æra Cæſaris Octav. 5.

R. C. 715. 718. C. Coſſ. { M. Antonius 2. / L. Scribonius Libo. } 719. F. M. 720. V.

Antonio confeſtim abdicanti eodem die Kal. Januarii Conſul ſuffectus eſt L. Sempronius Atratinus; Scribonio autem & Sempronio Kal. Jul. Paulus Æmilius, Lepidus & C. Memmius: eorumque alteri Kal.

Novembr. C. Herennius. Iis vero Coſſ. Octavia deſpectui habita à marito Antonio ob ejus conſuetudinem cum Cleopatrâ, Athenis Romam reverſa eſt. Iiſdem Coſſ. triumpharunt, ex Africâ T. Statilius Taurus Proconſul, pridie Kal. Jul. ex Judæa C. Soſius III. Non. Septem. atque ex Hiſpania C. Norbanus Flaccus Proconſul, IV. id. Octob.

A. M. 3872. Ol. 186. 4. vel 3. deſ. Æra Cæſaris Octav. 6.

R. C. 716. 719. C.	Coſſ.	Imperator Cæſar Octav. 2. / L. Volcatius Tullus.	720. F. M. 721. V.

Cæſari ita confeſtim abdicanti eodem die Kal. Jan. Conſul ſuffectus eſt L. Autronius Pætus. Volcatio autem (creato in locum Sexti Pompeii Magni filii, qui in eundem annum cum Cæſare deſignatus erat) Kal. Maii L. Flavius Sævinus: ejus & Autronio Kal. Jul. Man. Acilius & C. Fonteius Capito; Kal. Sept. L. Vinicius; Kal. Octo. L. Lænonius. Per ea tempora Cæſarem inter ac Antonium, qui in regem Barbarum & Cleopatræ mancipium degeneraſſe ferebatur, ſimultates denuo gliſcere cœperunt.

A. M. 3973. Ol. 187. 1. vel 186. 4. deſ. Æra Cæſaris Octav. 7.

R. C. 717. 720. C.	Coſſ.	Cn. Domitius Ahenobarbus. / C. Soſius.	721. F. M. 722. V.

Iis Coſſ. ſuffecti ſunt Kal. Jul. Paulus Æmilius Lepidus & L. Cornelius, & eorum alteri Kal. Novemb. Numerius Valerius Meſſalla. Iis autem Coſſ. tranſacto altero Triumviratus quinquennio, ſimultates inter Cæſarem & Antonium extremæ exarſerunt: Antonioque hoſti judicato à ſenatu, Conſulatus quem anno deinceps inſequente, cum Cæſare geſturus erat, atque imperium abrogatum eſt: Cleopatræ etiam reginæ quaſi Romanum imperium affectanti bellum indictum. Unde Cæſar Occidentem, Antonius Orientem fere totum ad

bellum

bellum armare inſtituit. Cæterum eodem anno Domitius Ahenobarbus Conſul vel proconſul ex Hiſpaniâ triumphaſſe exiſtimatur.

A. M. 3974. Ol. 187. 2. vel 1, deſ. Æra Cæſaris Octa. 8.

R. C. 718. 721. C. Coſſ. { Imp. Cæſar Octavianus 3. / M. Valerius Meſſalla Corvinus. } 722. F. M. 723. V.

Meſſalla Corvinus ab Antonio olim proſcriptus, jam in ejus locum Conſul factus eſt. Suffecti autem ſunt Kal. Maii M. Titius Rufus; Kal. Octobris Cn. Pompeius Rufus. Eo anno C. Cæſar Octavianus, devictis navali prælio ad Actium Epiri promontorium (ubi poſtea Nicopolim urbem ædificavit) M. Antonio reliquo Triumviratus Collegâ, & Cleopatrâ Ægypti reginâ, die quarto nonas, ſive ſecundo Septembris: etiam ipſe demum Imperium Romanum ſingulare obtinuit. Ecl. Sol.

A. M. 3975. Ol. 187. 3. vel 2. deſ. Cæſaris Octav. Monarchiæ 1.

R. C. 719. 722. C. Coſſ. { Imp. Cæſar Octavianus 4. / M. Licinius Craſſus. } 723. F. M. 724. V.

Craſſo Conſuli ſuffecti ſunt Kal. Jul. C. Antiſtius, Kal. vel Id. Septem. M. Tullius Ciceronis filius, Kal. Novemb. L. Sævius Rufus. Eo anno Imperator Cæſar Octavianus, facta in Ægyptum expeditione, Antonium ad Hippodromum prope Alexandriam denuo victum, rerum deſperatione ad conſciſcendam ſibi necem adegit; itemque paulo poſtea Cleopatram reginam, de ſtirpe Ptolomæorum ſive Lagidarum poſtremam: Alexandriamque cepit, ac Ægyptum Romani imperii provinciam fecit, menſe ſextili: media Olympiade clxxxvii. juxta Dionyſium Halicarnaſſeum, procemio Hiſtoriæ; anno autem Nabonazari ab Alexandri morte ccxcv. at ab ipſa epocha ſive initio regni Nabonazari dccxix. quaſi ineunte juxta Ptolo-

mæum Aſtronomum. Atque ibi Alexandrini ſtatuerunt Epocham annorum Auguſtanorum.

A. M. 3976. Ol. 187. 4. vel 3. deſ. Cæſaris Octav. Monarch. 2.

R. C. 720. 723. C. Coſſ. { Imp. Cæſar Octavianus 5. / Sextus Apuleius. } 724. P. M. 725. V.

Apuleio Conſuli ſuffectus eſt Kal. Jul. Potitus Valerius Meſſalla: Cæſarique & ei Kal. Novembris C. Furnius & C. Cluvius. Eo anno Imperator Cæſar Octavianus ſub mediam æſtatem reverſus in Italiam; menſe ſextili cum triplici triumpho Romam ingreſſus eſt: primo de Pannoniis, Dalmatis, Japudibus, & Gallis, VIII. Idus Sextil. quo ipſo die etiam C. Albius Carrinas Proconſul & legatus ejus triumphavit de Gallis, Morinis, & Suevis: ſecundo ex Macedonia & Actio, VII. Idus: tertio de Regina Cleopatra ex Ægypto VI. Idus ejuſdem menſis. Eodemque anno L. Autronium Pætum proconſulem triumphaſſe ex Africa, XVII. Kal. Septembris, colligitur ex Faſtorum marmoreorum fragmentis. Itaque ita pace terra marique parta Janus tertium ab urbe condita clauſus eſt: Salutis etiam augurium denuo factum: impoſito fine bellis civilibus altero & viceſimo anno, juxta abbreviatorem Livij; qui tamen annus fuiſſe videatur tantummodo viceſimus primus, niſi amplius quadriennio aſcribatur imperio Julii Cæſaris poſt Pharſalicam victoriam. Porro autem eodem anno Imperator Cæſar Octavianus, Senatus populique Romani mandato per Valerium Meſſallam, ſalutatus & cognominatus eſt pater patriæ; idemque morum legumque regimine in decennium accepto, ſine Cenſuræ honore cenſum egit, annoque inſequente, Collega M. Agrippa Luſtrum fecit (an LXXI?) poſt annum alterum & quadrageſimum quam proximum conditum erat: ut ipſe in monumento Ancyrano de ſe teſtatur.

A. M.

A. M. 3977. Ol. 188. 1. vel 187. 4. deſ. Cæſaris Octaviani Monar. 3.

R. C. 721. 724. C. Coſſ. { Imp. Cæſar Octavianus 4. M. Vipſanius Agrippa. 2. } 725. F. M. 726. V.

Iis Coſſ. M. Licinius Craſſus Proconſul ex Thraciâ de devictis ante annum Baſtarnis, rege eorum Deldone ſuâ manu occiſo, atque Getis, eorum quoque rege Dapyge ad necem adacto, triumphum egit III. nonas Jul. Circa finem vero ejus anni, condito luſtro, Cæſar Octavianus lectus etiam princeps ſenatus; adhibitis in conſilium duobus amicorum præcipuis, Agrippâ collegâ & C. Cilnio Mæcenate præfecto Urbis, de reddendâ Republicâ: ſuadente Agrippâ, diſſuadente autem Mæcenate, hujus ſententiam amplexatus, Reipublicæ conſtituendæ poteſtatem, ſenatus conſulto confirmatam cum Imperio accepit in decennium.

A. M. 3978. Ol. 189. 2. vel 1. deſ. Cæſaris Octav. Aug. Monarch. 4.

R. C. 722. 725. C. Coſſ. { Imperator Cæſar Octav. Aug. 7. M. Vipſanius Agrippa. 3. } 726. F. M. 727. V.

Ejus anni initio, Idibus Januarii vel triduo poſt, Senatuſconſulto facto in ſententiam L. Munatii Planci, Imperator Cæſar Octavianus novo & ampliſſimo cognomine ſive titulo majeſtatis appellatus eſt Auguſtus: indeque Romanis putari cœpti ſunt anni Auguſtorum. Eodem anno M. Valerius Meſſalla Corvinus proconſul ex Galliâ triumphum egit, VII. Kal. Octobris. Idemque à Cæſare in Galliam profecturo creatus præfectus Urbis, intra ſextum diem hoc honore ſe abdicavit, inque ejus locum creatus eſt M. Agrippa.

A. M. 3979. Ol. 188. 3. vel 2. deſ. Cæſaris Aug. Monarch. 5.

R. C. 723. 726. C. Coſſ. { Imp. Cæſar Auguſtus 8. Titus Statilius Taurus 2. } 727. F. M. 728. V.

Octavum Conſulatum Cæſar Auguſtus inivit Tarracone Hiſpaniæ, bellum illaturus Cantabris & Aſturibus,

ribus, qui non modo imperata facere recuſabant, ſed etiam vicina loca latrociniis & populationibus infeſtabant. Ac eouſque Indorum ac Scytharum legationes ad Auguſtum veniſſe, ab extremo Oriente & Septentrione, perhibentur. Ex Hiſpaniâ autem Sex. Apuleius Proconſul triumphum egit, VII. Kal. Februarii. Iiſdem Coſſ. Cornelius Gallus primus Romanorum Ægypti præfectus, majeſtatis & affectati regni damnatus, ad conſciſcendam ſibi necem adactus eſt. Polemo autem rex Ponti in amicitiam receptus eſt.

A. M. 3980. Ol. 188. 4. vel 3. deſ. Cæſaris Auguſti Monarch. 6.

R. C. 724. 727. C. Coſſ. { Imp. Cæſar Auguſtus 9. / M. Junius Silanus. } 728. F. M. 729 V.

Novum quoque Conſulatum Auguſtus inivit in Hiſpaniâ, ubi circa hæc tempora Cæſarea Auguſta, in Luſitania Emerita Auguſta, alibique aliæ complures Auguſtæ coloniæ conditæ ſunt. Iiſdem Coſſ. mortuo rege Amynta, Galatia cum Lycaonia facta eſt provincia. Jubæ vero, filio Jubæ regis ad necem adacti bello Julii Cæſaris Africano, partem Getuliæ pro regno paterno permiſit Auguſtus. Pace autem terra marique denuo parta Janus quartum clauſus eſt, iterum à Cæſare Auguſto.

A. M. 3981. Ol. 189. 1. vel 188. 4 deſ. Cæſaris Auguſti Monarch. 7.

R. C. 725. 728. C. Coſſ. { Imp. Cæſar Auguſtus 10. / C Norbanus Flaccus. } 729. F. M. 730. V.

Primo ejus anni die Senatus in acta Auguſti juravit, & abſolutam imperii poteſtatem ipſi tribuit, ſoluto legibus. Eodem anno Cantabri & Aſtures Auguſti diſceſſu rebellantes ab Aelio Lamiâ perdomiti ſunt. Circa idem tempus Aelius Gallus Ægypti Præfectus Romanorum primus ſuſcepit expeditionem in Arabiam Felicem, ſed parum felici ſucceſſu perfidia Syllæi Ducis.

A. M.

A. M. 3982. Ol. 189. 2. vel 1. def. Aug. Trib. Poteſtat. 1. ex 27. die Junii.

R. C. 726. 729. C. Coſſ. { Imp. Auguſtus Cæſar xi. / A. Terentius Varro Murena. } 730. F. M. 731. V.

Varroni peſtilentia, qua ex gravi cœlo funeſtus is annus erat, mortuo, Cn. Calpurnium Piſonem, poſteaque ſibi abdicanti L. Ceſtium, ambos olim Pompeianarum Brutique & Caſſii partium, Coſſ. ſuffecit Auguſtus; etiam ipſe morbo ancipiti Antonii Muſæ medici opera liberatus; interim mortuo quoque M. Marcello Ædili Curuli ſororis ſuæ filio ſuoque genero, ac deſtinato imperii hærede. Eodem autem anno repudiata quã magna vi offerebat populus perpetua dictatura, viceſimo ſeptimo die Junii, ſive v. Kal. Julii accepit Auguſtus Tribunitiam Poteſtatem, ſupremam & ſacroſanctam illam, qua cætera imperia præeminebat, ipſeque deinceps, ac ſucceſſores ipſius Imperii ſui annos numerabant.

A. M. 3983. Ol. 189. 3. vel 2. def. Auguſti Trib. Pot. 2. ex 27. die Junii.

R. C. 727. 730. C. Coſſ. { M. Claudius Marcellus Æſerninus. / L. Arruntius. } 731. F. M. 732. V.

Iis Coſſ. creati poſtremi privati Cenſores L. Munatius Plancus & Paulus Æmilius Lepidus, partim diſcordia, partim ſuis ipſorum vitiis, partim prodigio tribunalis repente collapſi ac diſſipati, aſcendentibus ipſis, moti abdicarunt, nec luſtrum fecerunt. Circa idem tempus P. Petronius Ægypti Præfectus, ſuſcepta expeditione in Æthiopiam, Candacem ejus Reginam adegit ad petendam per legatos pacem ab Auguſto.

A. M. 3984. Ol. 189. 4. vel 3. def. Aug. Tribun. Pot. 3. ex 27. die Junii.

R. C. 728. 731. C. Coſſ. { M. Lollius. / Q. Æmilius Lepidus. } 732. F. M. 733. V.

Lepidus Conſulatum tardius inivit, quod ejus locus reſervandus erat Auguſto, (qui erat in Sicilia inſtituens profectionem

profectionem in Orientem;) ac deinde acerrimum competitorem habuit L. Silanum. Iis Coſſ. Auguſtus M. Agrippæ Juliam filiam Marcelli viduam nuptui dedit. Iiiſdem Coſſ. L. Sempronius Atratinus Proconſul ex Africa triumphum egit IV. id. Octobris.

A. M. 3985. Ol. 190. 1. vel 189 4. Aug. Tribun. Pot. 4. ex 27. die Junii.

R. C. 729. 732. C. Coſſ. { M. Apuleius. P. Silius Nerva. } 733. F. M. 734. V.

Iis Coſſ. Auguſtus cum Tiberio Claudio Nerone, privigno ex Livia uxore, in Oriente verſatus, ejus provincias & regna conſtituit; recepta Armenia, factaque cum Phraate Parthorum Rege pace, captivos ex Craſſiano & Antoniano exercitu, ſignaque reddente, non tamen (ut quidam tradiderunt) adhuc obſides aliquos è filiis dante. Samum autem reverſus legatos cum literis à Poro & Pandione Indiæ Regibus, legatos etiam à Candace Regina Æthiopiæ accepit; interimque Romæ optatum nuncium de Caio nepote ſibi ex Agrippa & Julia nato.

A. M. 3986. Ol. 190. 2. vel 1. deſ. Aug. Tribun. Pot. 5, ex 27. die Junii.

R. C. 730. 733. C. Coſſ. { C. Sentius Saturninus; Q. Lucretius Veſpillo, } 734. F. M. 735. V.

Veſpillo item Conſulatum Auguſto deſtinatum ſerius inivit, propter M. Egnatii Rufi competitoris contentionem. Kalendis autem Julii ambobus ſuffecti ſunt Coſſ. M. Agrippa IV. & M. Vinicius: vel hic ſaltem Sentio. Eo anno L. Cornelius Balbus Proconſul ex Africa, ſolus alienigena utpote Gadibus oriundus, Romæ triumphum egit, VI. Kal. Aprilis. Ac T. Statilius Taurus Urbi præfectus eſt. Agrippa vero rebellantes denuo Cantabros prope univerſos concidit, atque Pannones repreſſit. Porro eodem anno Auguſtus morum legumque regimen iterum accepit, cum poteſtate

poteſtate Cenſoriâ in quinquennium, ac Conſulari in perpetuum.

A. M. 3987. Ol. 190. 3. vel 2. deſ. Aug. Tribun. Pot. 6. ex 27. die Junii.

R. C. 731. 734. C. Coſſ. { P. Cornelius Lentulus Marcellinus. / Cn. Cornelius Lentulus. } 735. F. M. 736. V.

Iis Coſſ. Auguſtus Reip. conſtituendæ poteſtatem iterum accepit in quinquennium: ejuſque pariter ac Tribunitiæ poteſtatis Collegam item in quinquennium aſſumpſit M. Agrippam generum ſuum. Deinde autem ſenatum ſevere legit.

A. M. 3988. Ol. 190. 4. vel 3. deſ. Auguſti Tribun. Pot. 7. ex 27. die Junii.

R. C. 732. 735. C. Coſſ. { C. Furnius. / C. Junius Silanus. } 736. F. M. 737. V.

Iis Coſſ. à Cæſare Auguſto magnificentiſſime celebrati ſunt Ludi Seculares quinti juxta rationem Quindecim virorum; & quidem poſt decies undenos, ſive centum ac decem annos revolutos à proxime præcedentibus, celebratis Conſulatu Lepidi & Oreſtis, ut apparet ex Horatii Poëtæ carmine ſeculari, collato cum Cenſorini capite XVII. de die Natali, & carminibus Sibyllinis initio ſecundi libri hiſtoriæ Zozimi; ſicuti ſinguli præcedentes ex eorundem Quindecim virorum relatione: quum tamen revoluti ſint anni tantummodo centum ac novem, niſi Julius Cæſar poſt Pharſalicam victoriam imperarit annos quatuor ac dimidium. Soliti autem ſunt Ludi Seculares celebrari circa mediam æſtatem ac finem meſſis, ut clare ſignificat Zoſimus. Confectis vero Ludis, Auguſtus Caium & Lucium Agrippæ ex filia ſua Julia filios à patre emptos domi adoptavit. Iiſdem Coſſ. M. Lollius Galliæ Proconſul à Germanis Rhenum trajicientibus magnam cladem accepit.

A. M. 3989. Ol. 191. 1. vel 190. 4. deſ. Aug. Trib. Pot. 8. ex 27. die Junii.

R. C. 733. 736. C. Coſſ. { L. Domitius Ahenobarbus. P. Cornelius Scipio. } 737. F. M. 738. V.

Alteri Conſulum Kal. Jul. ſuffectus eſt L. Tarius Rufus. Eo anno Pannonios cum Noricis Iſtriam populantes, aliquot prœliis fregit P. Silius. Beſſos Thraciam laceſſentes domuit: Scordiſcos cum Sauromatis Macedoniam invadentes, ultra Iſtrum repulit L. Aſinius.

A. M. 3990. Ol. 191. 2. vel 1. deſ. Auguſti Tribun. Pot. 9. ex 27. die Junii.

R. C. 734. 737. C. Coſſ. { M. Livius Druſus Libo. L. Calpurnius Piſo Cæſoninus. } 738. F. M. 739. V.

Iis Coſſ. Druſus & Tiberius Nerones fratres Auguſti privigni, Rhetos circa Alpes Tridentinas, alioſque vicinos Inalpinos populos pleramque partem deleverunt, reliquos imperata facere coegerunt. Noricos autem repreſſit P. Silius Proconſul; forte alterius illorum legatus, qui iiſdem Coſſ. ex Alpibus & Pannoniis triumphum egit; ſicut etiam L. Aſinius Proconſul de Sauromatis.

A. M. 3991. Ol. 191. 3. vel 2. deſ. Aug. Tribun. Pot. 10. ex 27. die Junii.

R. C. 735. 738. C. Coſſ. { M. Licinius Craſſus. Cn. Cornelius Lentulus Augur. } 739. F. M. 740. V.

Iis Coſſ. M. Agrippa Boſporanos ſubactos Polemoni Regi Ponti ſubjecit. Triumphum autem propterea oblatum neglexit, aliiſque legatis Imperatoriis ſive Præfectis & Præſidibus provinciarum deinceps negligendi Auctor fuit, primus pro triumpho triumphalia ornamenta conſequi contentus. Sub idem vero tempus idem Agrippa Berytum, urbem maritimam Phœniciæ, coloniam deduxit. Porro iiſdem Coſſ. reliqui populi Alpini,

Alpini, à Mari ſupero ſive Adriatico ad inferum ſive Liguſticum uſque, perdomiti, & ſub imperii Romani ditionem redacti ſunt; quemadmodum teſtatur Tropæum ſequente vere in Alpibus erectum: cujus meminit Plinius libro III. capite XX.

A. M. 3992. Ol. 191. 4. vel 3. deſ. Auguſti Trib. Pot. II. ex 27. die Junii.

R. C. 736. 739. C. Coſſ. { Tiberius Claudius Nero. P. Quinctilius Varus. } 740. F. M. 741. V.

Iis Coſſ. in locum M. Æmilii Lepidi quondam Triumviri nuper demortui, demum etiam Pontifex Maximus factus eſt Cæſar Auguſtus, pridie nonas Martii; ex quo tempore Pontificatum Maximum Romæ Imperatores ſoli geſſerunt. Inde vero Auguſtus, contractis undique & concrematis amplius duobus millibus librorum fatidicorũ, qui vulgo ferebantur parum idoneis auctoribus, Græcis vel Latinis; ſolos Sibyllinos, (habito etiam eorum delectu) reſervatos, duobus forulis inauratis ſub Palatini Apollinis baſi recondidit. Iiſdem Coſſ. Vigintiviratus novus Magiſtratus ex Equitibus Romanis inſtitutus eſt; ex quo numero erant Triumviri Capitales, Triumviri Monetales, Quatuorviri Curatores viarum Urbanarum, Decemviri qui haſtam Centumviralem cogerent.

A. M. 3993. Ol. 192. 1. vel 191. 4. deſ. Aug. Trib. Pot. 12. ex 27. die Junii.

R. C. 737. 740. C. Coſſ. { M. Valerius Meſſalla Barbatus Æmilianus, P. Sulpicius Quirinus. } 741. F. M. 742. V.

Iis Coſſ. (quorum alteri Meſſallæ mortuo ſuffectus eſt C. Valgius Saturninus Rufus; & ei abdicanti, C. Caninius Rebilus, etiam ipſe in Magiſtratu mortuus:) mortuo M. Vipſanio Agrippâ, Tiberius Nero privignus Auguſti ductâ Juliâ gener factus; confecto bello Pannonico, ut quidam tradiderunt, primus, ſaltem ſecundus, pro triumpho triumphalibus ornamentis de-

coratus

coratus eſt. Interim vero Druſus ejus frater Germanos Rhenum denuo trajicientes repreſſit, primuſque Romanorum Oceanum ſeptentrionalem Germanicum claſſe ingreſſus exploravit; Friſios autem in amicitiam populi Rom. accepit.

A. M. 3994. Ol. 192. 2. vel 1. def. Auguſti Tribun. Pot. 13. ex 27. die Jun.

R. C. 738. 741 C. Coſſ. { Paullus Fabius Maximus } 742. F. M. Q. Ælius Tubero. } 743. V.

Iis Coſſ. Druſus ſuperato Rheno complures Germaniæ populos ſubegit: indeque per Moſam flumen, & Viſurgim, ac Rheni ripam, amplius quinquaginta caſtella arcendis hoſtium incurſionibus condidit. Tiberius autem Dalmatas ac Pannonios arma moventes denuo ſubegit. Interea maximum in Thraciâ exortum bellum, Bulogæſo Thrace Beſſorum Rege devicto, confecit L. Piſo Pamphyliæ Præſes. Qui omnes triumphalia ornamenta, Tiberius quidem jam iterum, adepti ſunt.

A. M. 3995. Ol. 192. 3. vel 2. def. Auguſti Tribun. Pot. 14. ex 27. die Jun.

R. C. 739. 742. C. Coſſ. { Julius Antonius, filius Triumviri. } 743. F. M. Q. Fabius Maximus Africanus. } 744. V.

Iis Coſſ. Druſus Suevis devictis Vannium Regem dedit. Marcomannos magnâ ſtrage cæſos imperata facere coegit. Tiberius autem Dacos Pannoniam incurrentes partim cecidit, partim ultra Danubium repulit, ripaſque Ciſdanubianas præſidiis & caſtellis contra hoſtium incurſiones munivit. Piſo etiam in Thraciâ Mæſios & Baſtarnas magno prælio vicit.

A. M.

A. M. 3996. Ol. 192. 4. vel 3. deſ. Auguſti Trib. Pot. 15. ex 27. die Junii.

R. C. 740. 743. C. Coſſ. { Nero Claudius Druſus Germanicus. T. Quinctius Criſpinus Sulpicianus } 744. F. M. 745. V.

Iis Coſſ. vel ſequentibus, Tiberius ex Dalmatia ovans Urbem ingreſſus eſt. Druſus vero ejus frater, jam Conſul, bellum adverſus Germanos trans Rhenum gerens, ex fracturâ, equo ſuper crus ejus collapſo, mortuus eſt, uti refert abbreviator Livii; cujus hiſtoria quatuordecim decadibus voluminum ſive centum quadraginta, inſuperque duobus quorum etiam epitomæ interciderunt, ut quidam cenſent, libris comprehenſa, in illius morte terminata eſt.

A. M. 3997. Ol. 193. 1. vel 192. 4. deſ. Aug. Trib. Pot. 16. ex 27. die Junii.

R. C. 741. 744. C. Coſſ. { C. Marcius Cenſorinus. C. Aſinius Gallus. } 745. F. M. 746. V.

Iis Coſſ. quum Auguſtus edixiſſet, ut triduum plus juſto intercalatum per triginta ſex annos Julianos, decurſu duodecim annorum ſine intercalatione emendaretur; menſis ſextilis, quo multa ei proſpera evenerant, in ipſius honorem, ex Senatuſconſulto appellatus eſt Auguſtus. Iiſdem Coſſ. Auguſtus Urbis Romæ pomœrium ampliavit.

A. M. 3998. Ol. 193. 2. vel 1. deſ. Aug. Trib. Pot. 17. ex 27. die Junii.

R. C. 742. 745. C. Coſſ. { Tiberius Claudius Nero II. Cn. Calpurnius Piſo. II. } 746. F. M. 747. V.

Iis Coſſ. Dionyſius Halicarnaſſeus hiſtoriam ſuam edidit, anno (ut ipſe in ejus procemio teſtatur) Romæ Conditæ DCCXLV. nempe juxta Catonianum calculum; atque anno primo Olympiadis CXCIII. juxta Græcum morem applicandi Conſules ad Olympiades. Tiberius vero Conſulatum cum (cujus initio Kal.

 Januarii

Januarii triumphum egit de Germanis) per tres ſolum menſes geſſit. Fertur autem Caius Auguſti nepos & adoptivus filius, nondum annum ætatis agens decimumquartum, per adulationem populi Conſul deſignatus eſſe. Porro circa finem ejuſdem anni, Auguſtus Tiberium Tribunitiæ poteſtatis Collegam aſſumpſit in quinquennium.

A. M. 3999. Ol. 193. 3. vel 2. deſ. Aug. Trib. Pot. 18. ex 27. die Junii.

R. C. 743. 746. C. Coſſ. { Dec. Lælius Balbus. / C. Antiſtius Vetus. } 747. F. M. / 748. V.

Iis Coſſ. Kal. Jul. ſuffecti ſunt L. Manilius & Q. Nonius Aſprenas Torquatus. Circa ejus vero anni initium Tiberius Auguſti privignus & gener, & nuper conſors factus Tribunitiæ poteſtatis, repente ſeceſſit Rhodum, ibique tanquam exul ſeptennium peregit. Eodem anno Auguſtus Italiam in undecim regiones adjectâ Iſtricâ diſtribuit, ac nova adminiſtrandæ Reip. munia excogitavit; veluti curationes operum publicorum, Triumviratus legendi ſenatus, & recognoſcendi turmas Equitum, & alia ejuſmodi.

A. M. 4000. Ol. 193. 4. vel 3. deſ. Auguſti Trib. Pot. 19. ex 27. die Junii.

R. C. 744. 747. C. Coſſ. { Imp. Cæſar Auguſtus XII. / L. Cornelius Sulla. } 748. F. M. / 749. V.

Auguſtus Conſulatum XII. poſt annum XVII. ſuſcepit, ut magiſtratu ampliſſimo præditus Caium filium tyrocinio ſuo in forum deduceret; qui poſitâ ibi ex more prætextâ, ſumptâque virili togâ, clypeis haſtiſque puris aureis ab Equeſtri ordine donatus, ac princeps Juventutis appellatus, moxque Conſul in quintum poſtea annum deſignatus eſt. Eodem anno, ut nonnulli putant, Auguſtus magno apparatu Athletas in Campo Martio, ac Navale prælium in Tiberi, ac aquâ in circum Flaminium inductâ Crocodilorum venationem exhibuit.

A. M.

A. M. 4001. Ol. 194. 1. vel 193. 4. def. Aug. Trib. Pot. 20. ex 27. die Junii.

R. C. 745. 748. C. Coſſ. { C. Calviſius Sabinus. L. Paſſienus Criſpinus Rufus. } 749. F. M. 750. V.

Iis Coſſ. Auguſtus Romæ forum à ſe extructum publicavit; Tiberius vero tantummodo inter Sophiſtas Rhodi Tribun. Poteſtatem exercuit. Tunc autem Lucius alter Auguſti nepos, & ipſe ſtudio ſine adulatione populi, Conſul deſignatus eſſe fertur.

A. M. 4002. Ol. 194. 2. vel 1. def. Auguſti Trib. Pot. 21. ex 27. die Junii.

R. C. 746. 749. C. Coſſ. { L. Cornelius Lentulus. M. Valerius Meſſalla Cotta. } 750. F. M. 751. V.

Iis Coſſ. natus eſt Galba, cui poſtea Auguſtus inter alios pueros ſe ſalutanti prædixiſſe fertur, *Et tu fili aliquando imperium deguſtabis.*

A. M. 4003. Ol. 194. 3. vel 2. def. Auguſti Trib. Pot. 22. ex 27. die Junii.

R. C. 747. 750. C. Coſſ. { Imp. Cæſar Auguſtus XIII. M. Plautius Silvanus. } 751. F. M. 752. V.

Plautio Kal. Jul. ſuffectus eſt Conſul C. Caninius Gallus. Kal. autem Septembris Cæſari Q. Fabricius, ut quidem apparet ex monumento Vaticano. Eum autem Conſulatum poſtremum accepit Auguſtus, ut Lucium Caii fratrem, alterum ſuum nepotem & adoptivum filium, egreſſum ex ephebis itidem in forum deduceret: eodemque anno, dedicato Martis Ultoris templo votivo, atque exhibitis magnificentiſſimis gladiatorii muneris & Naumachiæ ſpectaculis, Juliam filiam, Caii & Lucii Cæſarum matrem, ob famoſa & probroſa adulteria, relegavit in inſulam Pandateriam. Deinde vero Caium, agentem ætatis annum undeviceſimum, imperio Proconſulari miſit in Syriam & Orientem, adjuncto ei moderatore juventutis ipſius M. Lollio,

lio, ad recipiendam Armeniam, quam Phraates Rex Parthorum deſciſcens à ſocietate Romanâ occupaverat.

Period. Jul. 4713. Ante verm A. D. 1.	A. M. 4004. Ol. 194. 4. vel 3. deſ.	Auguſti Tribun. Pot. 23. ex 27. die Junii.

R. C. 748. 751. C. Coſſ. { Coſſus Cornelius Lentulus. / *L.* Calpurnius Piſo Augur. } 752. F. M. 753. V.

Piſo Conſul ex Thracibus rebellantibus bello triennali ſub imperium redactis, ornamenta triumphalia nuper conſecutus erat: & circa idem tempus L. Domitius Nero ex Germaniâ altius quam à quoquam antea penetratâ; itemque L. Paſſienus Conſularis ex Africâ, Getulis & Muſulamiis repreſſis. Interea vero Tiberius, exacto Tribunitiæ poteſtatis quinquennio, magnâ animi anxietate Rhodi egit; poſtquam Caium, proficiſcentem in Orientem, inviſens Sami ſive Chii, criminationibus Lollii alieniorem ſibi factum comperit. Cæterum Phraates Parthorum Rex acceptâ famâ adventus Caii, non tam Caii vel Auguſti metu, quam ſeditionis & inſidiarum à domeſticis, vocato in colloquium (uti refert Strabo libro XVI.) Titio tunc Præſide Syriæ, (nempe Caii deceſſore) quatuor ei filios legitimos obſides tradidit, Saraſpadem, Ceroſpadem, Phraanem, & Voonem ſive Vononem, atque duas eorum Uxores, & filios quatuor; ita amovens à medio filios & nepotes ex Arſacio genere, à quibus ipſe metuebat. Veruntamen Saraſpades natu maximus non tanquam Obſes, ſed tanquam legatus ad redintegrandum fœdus, videtur à patre miſſus eſſe.

Per. Jul. 4714. Verus A. D.	A. M. 4005. Ol. 195. 1. vel 194. 4. deſ.	Auguſti Tribun. Pot. 24. ex 27. die Junii.

R. C. 749. 752. C. Coſſ. { C. Julius Cæſar Vipſanianus. / L. Æmilius Paullus. } 753. F. M. 754. V.

Caius Cæſar Auguſti filius Conſul, & Saraſpades Phraatis Regis primogenitus, regnique Pharthici hæres,

res, patrum & ſuis nominibus convenientes in inſulâ Euphratis, fœdus, & pacem, & amicitiam redintegrarunt: alterque alterum epulatus eſt. Quo tempore M. Lollii rectoris Caii perfidia & ſubdola conſilia per Parthum Caio indicata, & fama vulgata ſunt: cujus mors intra paucos dies (incertum fortuita an voluntaria) ſecuta eſt, ut refert Velleius, qui rebus geſtis tunc præſens aderat: atque jam tunc conceſſa Tiberio venia redeundi Romam, uti refert Suetonius: unde redarguitur error Huberti Goltzii in Auguſti vitâ, & aliorum ſtatuentium fœdus à Caio cum Parthis renovatum ſexennio ante mortem Lollii. Ea vero pace redintegratâ cum Parthis videtur Janus eſſe clauſus tertium ab Auguſto, quintum ab urbe Cond. utpote anno DCCLII. juxta Catonem, Dionyſium, Livium atque Oroſium.

A. M. 4006. Ol. 195.2. vel 1. deſ. Auguſti Trib. Pot. 25. ex 27. die Junii.

R. C. 750. 753. C. Coſſ. { P. Vinicius. / P. Alfinius Varus. } 754. F. M. 755. V.

Iis Coſſ. Tiberius Rhodo Romam rediit, uti refert Velleius; ſexennio poſtquam illo profectus erat, ac biennio poſtquam Tribunitiâ poteſtate exierat, juxta eundem & Suetonium. Tunc autem mortuo Lollio, ut apparet ex iiſdem collatis cum Tacito, P. Sulpicius Quirinus ſive Quirinius Ciliciæ Præſes (ubi expugnatis Homonadenſium caſtellis triumphalia ornamenta adeptus eſt) datus eſt ab Auguſto rector Caio Cæſari Armeniam obtinenti; quam ingreſſus Caius poſt redintegratum fœdus Parthicum, prima parte introitus proſpere geſſit; mox accepto vulnere in colloquio cui ſe temere crediderat, factus eſt Reip. inutilis, ita ut Syriæ & Orientis Præfecturam omnino adminiſtraret Quirinius. Circa idem tempus Lucius ejus frater, cum imperio item Proconſulari miſſus in Hiſpaniam, mortuus eſt Maſſiliæ. Iiſdem vero Coſſ. Auguſtus morum le-

gumque regimen quintum accepit cum poteſtate Cenſoriâ in decennium: quo quidem tempore videtur cœpiſſe agere ſecundum ſuum Cenſum univerſalem ſine Collegâ; quem ex Dione quanquam mutilo apparet finitum eſſe tertiis inde Coſſ. nempe Ælio Cato & Sentio Saturnino, & luſtro quidem facto, numero (an LXXII?) contra quam Sigonius, Onuphrius, Goltzius, aliique Faſtorum conditores retulerunt.

A. M. 4007. Ol. 195. 3. vel 2. deſ. Auguſti Trib. Pot. 26. ex 27 die Junii.

R. C. 751. 754. C. Coſſ. { L. Ælius Lamia. M. Servilius Geminus. } 755. F. M. 756. V.

Iis Coſſ. (quibus Dominum Jeſum Chriſtum natum eſſe noſtra fert ſententia, & quidem modo anno DCCLI. Romæ conditæ quaſi ineunte) apparet Quirinio Præſidi Syriæ, ſub mortem Caii Cæſaris, qui eodem anno rediturus in Italiam in Lyciâ diem obiit, ut ex Velleio conſtat, ſucceſſorem ab Auguſto miſſum eſſe C. Sentium Saturninum virum utique Conſularem; qui Cenſus in Syriâ & Palæſtinâ ſive Judæâ juſſu Auguſti à Quirinio cœptos peregerit. Iiſdem vero Coſſ. ut ex Dione, Suetonio, & Tacito colligit Goltzius, Cæſar Auguſtus imperium Romanum viginti quinque legionibus provinciatim diſtributis, præter auxilia & cohortes alaſque Equitum plurimas; Italiæ autem Galliæque litora tribus claſſibus munivit: ac propterea ut perpetuo ſine difficultate ſumptus tot tantiſque exercitibus alendis ſuppeterent, centeſimæ & viceſimæ vectigalia inſtituit, cum tribus Præfectis ærarii: quod ſecundo & medio Auguſti Cenſui ad hunc potiſſimum annum meâ Chronologiâ relato apprime convenit. Iiſdem Coſſ. M. Vinicius de Germanis devictis triumphalia ornamenta adeptus eſt.

A. M. 4008. Ol. 195. 4. vel 3. deſ. Auguſti Trib. Pot. 27. ex 27. die Junii.

R. C. 752. 755. C. Coſſ. { Sex. Ælius Catus. C. Sentius Saturninus. } 756. F. M. 757. V.

Iis Coſſ. peracto Cenſu, Auguſtus, quod poſt Lucii mortem, adhuc Caio Cæſare vivo facere voluerat, poſt utriuſque adoleſcentium obitum facere perſeveravit; (uti refert Velleius, ſuffragantibus Tacito, Suetonio, & Dione: unde conſtat Caium paulo antea mortuum eſſe;) ut & Tribunitiæ poteſtatis conſortionem Tiberio Claudio Neroni conſtitueret, quinto Kal. Julii, ſive ipſo XXVII. die Junii (nempe iterum, jamque in decennium; unde idem annus Faſtorum marmoreorum calculo habetur ſextus Tribunitiæ Pot. Tiberii, habitâ nimirum ratione prioris quinquennii, ante quadriennium fere exacti) atque eum adoptaret. Adoptavit vero eum una cum Agrippa Poſtumo Agrippæ & Juliæ filio; coactum prius ut ipſe Germanicum Druſi fratris ſui filium adoptaret. Porro iiſdem Coſſ. Cenſus Senatorius ab Auguſto ampliatus: & ab iiſdem Lex Ælia Sentia de modo & ratione manumiſſionum lata eſt.

A. M. 4009. Ol. 196. 1. vel 195. 4. deſ. Aug. Trib. Pot. 28. ex 27. die Junii.

R. C. 753. 756. C. Coſſ. { L. Valerius Meſſalla Voluſus. Cn. Cornelius Cinna Magnus. } 757. F. M. 758. V.

Cinna Pompeii Magni ex filia nepos, quum Auguſti vitæ inſidias ſtruxiſſe convictus eſſet, conſilio Liviæ ab Auguſto liberatus, & Conſul factus eſt. Iis Coſſ. Coſſus Cornelius de Getulis devictis ornamenta triumphalia, & Getulici cognomen adeptus.

Ecl. Sel. Dion.

Dion an. ſequ.

A. M. 4010. Ol. 196. 2. vel 1 deſ. Auguſti Trib. Pot. 29. ex 27. die Junii.

R. C. 754. 757. C. Coſſ. { M. Æmilius Lepidus. L. Arruntius. } 758. F. M. 759. V.

Iis Coſſ. (quibus Kal. Jul. ſuffecti ſunt Caius Ateius Capito, & C. Vibius Poſtumus) bella per pleraſque imperii Romani provincias commota ſunt. Germanicum geſſit Tiberius, cum legato C. Sentio Saturnino, qui inde ornamenta triumphalia conſecutus eſt: ſicut ex Iſauria Coſſus, ſive Cn. Lentulus, una cum cognomento Iſaurici.

Ecl. Sol.

A. M. 4011. Ol. 196. 3. vel 2. deſ. Auguſti Trib. Pot. 30. ex 27. die Junii.

R. C. 755. 758. C. Coſſ. { A. Licinius Nerva Silianus. Q. Cæcilius Metellus Creticus Silanus. } 759. F. M. 760. V.

Iis Coſſ. (quibus utique Kal. Jul. ſuffecti ſunt. P. Cornelius Lentulus Scipio, & T. Quinctius Criſpinus Valerianus) M. Valerius Meſſalinus Illyricorum rebellantium, & inopinato ſe adorientium amplius viginti millia una legione eâque ſemiplenâ fudit fugavitque; ac triumphalibus ornamentis propterea donatus eſt. Inde vero ortum in Illyrico Pannonicum Dalmaticumque bellum, poſt Punica graviſſimum Tiberius, factâ pace cum Maroboduo Marcomannorum Duce, quindecim legionibus, paribuſque auxiliorum copiis, triennio geſſit.

Ecl. Lun. Joſeph.

A. M. 4012. Ol. 196. 4. vel 3. deſ. Auguſti Trib. Pot. 31. ex 27. die Junii.

R. C. 756. 759. C. Coſſ. { M. Furius Camillus. Sex. Nonius Quinctilianus. } 760. F. M. 761. V.

Iiis Coſſ. (quibus Kal. Jul. ſuffecti ſunt, L. Apronius & A. Vibius Habitus) A. Cæcina & Plautius Silvanus legati bello Pannonico magnam acceptam cladem, legionariorum virtute reſarciverunt: Plautius

deinde

deinde ornamenta triumphalia adeptus eſt. Auguſtus vero ſuſpectum habens Tiberium, tanquam ultro protrahentem bellum; Germanicum Druſi filium, quem is adoptare coactus erat, Quæſtorem cum Proconſulari Imperio, novoque exercitu in Illyricum miſit. Veruntamen Agrippâ Poſtumo quaſi ob ſtolidam ferocitatem familia & gentilitate Auguſti abdicato, primumque Surrenti in clufo, deinde autem in Planaſiam inſulam relegato: Tiberius veluti manifeſtus Auguſti non modo hæres ſed & Collega, lege per Conſules latâ, imperium in omnes exercitus & provincias obtinuit.

A. M. 4013. Ol. 197. 1. vel 196. 4. deſ. Aug. Trib. Pot. 32. ex. 27. die Junii.

R. C. 757 760. C. Coſſ. { C. Poppæus Sabinus. / Q. Sulpicius Camerinus. } 761. P. M. 762. V.

Iis Coſſ. (quibus ſuffecti ſunt, Kal. Jul. M. Papius Mutilus, & Q. Poppæus Secundinus) M. Æmilius Lepidus, incenſis Dalmatarum opidis, vaſtatis agris, cæſiſque hoſtium copiis, triumphalia ornamenta conſequutus eſt: itemque C. Vibius Poſtumus, cujus operâ & conſilio uſus eſt Germanicus: qui etiam ipſe præter triumphalia ornamenta donata poſtea, pariter ac prætoria inſignia, appellatus eſt Imperator. Tiberius vero demum bellum Illyricum confecit, rege Batone ad petendam pacem adacto. Iiſdem Coſſ. magna clades in Germaniâ accepta eſt: tribus legionibus paribuſque auxiliis Romanorum, cum Proconſule Quinctilio Varo, ab Arminio circumventis & deletis, quarto nonas Quinctiles: eodem die quo clades Cannenſis, ante annos ccxxiv. cujus occaſione Tiberius triumphum ex Illyrico decretum diſtulit. Denique iiſdem Coſſ. lex Papia Poppæa de maritandis ordinibus lata eſt.

Florus 7.

A. M. 4014. Ol. 197. 2. vel 1. deſ. Auguſti Trib. Pot. 33. ex 27. die Junii.

R. C. 758. 761. C. Coſſ. { P. Cornelius Dolobella. C. Junius Silanus. } 762. F. M. 763. V.

* Kal. Jul. ſuffectus eſt Ser. Cornelius Lentulus Maluginenſis. Iiſdem Coſſ. Tiberius ſuſcepit expeditionem in Germaniam, ad ulciſcendam cladem Varianam. Interea tumultus quidam excitati ſunt circa liberationem Juliæ Auguſti filiæ, & ejus filii Agrippæ Poſtumi. Germanos vero & Gallos in urbe peregrinantes, Auguſtus excedere ante certum diem edicto juſſit.

A. M. 4015. Ol. 197. 3. vel 2. deſ. Auguſti Trib. Pot. 34. ex 27. die Junii.

R. C. 759. 762. C. Coſſ. { M. Æmilius Lepidus. T. Statilius Taurus. } 763. F. M. 764. V.

Lepido ſuffectus eſt, Kal. Jul. L. Caſſius Longinus. Iis Coſſ. Tiberius Germaniam, ſatis inter ejus principes per Maroboduum & Segeſten diſcordiis, quarum peritus erat artifex, longe lateque vaſtavit. Romæ de lege Papiâ Poppæâ aliquid remiſſum eſt Equitum precibus, perrogatâ Juliâ ſumptuariâ. Mathematicis etiam interdictum reſpondere de alicujus vitæ longitudine conſulentibus.

A. M. 4016. Ol. 197. 4. vel 3. deſ. Auguſti Trib. Pot. 35. ex 27. die Junii.

R. C. 760. 763. C. Coſſ. { Germanicus Cæſar. C. Fonteius. Capito. } 764. F. M. 765. V.

Fonteio Kal. Jul. ſuffectus eſt Conſul C. Viſellius Varro. Eo anno Tiberius Romam reverſus, ſecundum triumphum, ob cladem Varianam dilatum, egit de Illyriis, Pannoniis, Dalmatis, ac Germanis, VI. idus Maii. Deinde dedicavit ædem Concordiæ: itemque Caſtoris & Pollucis, ſuo ac Druſi fratris mortui nomine. Sub anni exitum Germanicus profectus eſt in Gal-

liam

liam inteſtinis ſeditionibus laborantem, quam pacavit: indeque cum 8. legionibus contra Germanos; quibuſcum ſolis tunc bellum gerebatur, idque magis abolendæ infamiæ cladis Varianæ. cauſâ, quam imperii proferendi cupidine. Circa id tempus L. Piſo factus eſt Præfectus Urbis.

A. M. 4017. Ol. 198. 1. vel 197. 4. deſ. Aug. Trib. Pot. 36. ex 27. die Junii.

R. C. 761. 764. C. Coſſ. { C. Silius. L. Munatius Plancus. } 765. F. M. 766. V.

Iis Coſſ. Auguſtus teſtamentum condidit, & apud Veſtales virgines depoſuit: ac tertium eumque poſtremum ſuum cenſum cum Tiberio collegâ inſtituit; quo tandem totius Senatus conſenſu viceſimæ hæreditatum vectigal receptum eſt, conferendum in ærarium militare.

A. M. 4018. Ol. 198. 2. vel 1. deſ. Auguſti Trib. Pot. 37. ex 27. die Junii.

R. C. 762. 765. C. Coſſ. { Sex. Pompeius. Sex. Appuleius. } 766. F. M. 767. V.

Iis Coſſ. ab Auguſto & Tiberio conditum eſt luſtrum LXXIII. centum autem plus minus diebus poſtea Auguſtus, quum rumor eſſet, eum ſelectis aliquot conſciis, inviſiſſe Agrippam Poſtumum, multiſque editis charitatis ſignis feciſſe ſpem revocandi ejus; ut plurimorum fuit ſuſpicio, Liviæ uxoris matris Tiberii dolo, quæ medicatas ficus ipſi edendas obtuliſſet, mortuus eſt Nolæ in Campaniâ XIV. Kal. Septemb. ſive die XIX. Auguſti: ferme completo ætatis ſuæ anno LXXVI. vel ut nonnulli retulerunt LXXVII. imperii vero à Triumviratu LXVI. æra Hiſpanicâ LII. Actiaca victoria XLIV. Itaque ex illo die XIX Auguſti, (unde annales ſuos exorſus eſt & Cornelius Tacitus) conſurgit initium imperii Tiberii Cæſaris Auguſti. Quod quidem ipſe auſpicatus eſt imperatâ cæde Agrippæ Poſtumi; ac mox nece Juliæ ejus matris Sol. Ecl.

filiæ

filiæ uxoris ſuæ. Deinde gliſcentes ſeditiones militares in Pannonia compeſcuit Druſus Tiberii filius, cum Ælio Sejano, occaſione Eclipſis Lunæ: in Germania autem inferiore Germanicus, imperium à veteranis oblatum reſpuens, & exercitum contra hoſtes ducens: è quibus Marſos, Bructeros, Tubantes, & Uſipetes cecidit.

Ecl. L.

A. M. 4019. Ol. 198. 3. vel 2. deſ. Imperii Tiberii 2. ex 19. die Auguſti.

R. C. 763. 766. C. Coſſ. { Druſus Cæſar Tib. Aug. filius. / C. Norbanus Flaccus. } 767. F. M. 768. V.

Iis Coſſ. Germanicus Chattos & Cheruſcos, alioſque Germaniæ populos, quorum præcipui duces erant Arminius & Inguiomerus, devicit: Quintilii Vari ejuſque legionum cæſarum reliquiis lectis ſuprema ſolvit. Germanico, ejus belli initio triumphus; deinde ejus legatis A. Cæcinæ, L. Apronio, & C. Silio, triumphalia ornamenta decreta ſunt. Interea cognitio Romæ de famoſis libellis, & ſiniſtris de principe ſive imperatore ſermonibus, ad legem majeſtatis revocata eſt. Coerciti ſunt etiam Hiſtriones.

A. M. 4020. Ol. 198. 4. vel 3. deſ. Imperii Tiberii 3. ex 19. die Auguſti.

R. C. 764. 767. C. Coſſ. { T. Statilius Siſenna Taurus. / L. Scribonius Libo. } 768. F. M. 769. V.

Iis Coſſ. mota ſunt Orientis regna provinciæque Romanæ, initio apud Parthos orto: qui petitum Româ acceptumque regem Vononem obſidem Auguſto à Phraate datum, quamvis gentis Arſacidarum, ut externum aſpernabantur: ejuſque loco acceptabant Artabanum, à quo Vonones pulſus eſt in Armeniam. Quod haud ingratum accidit Tiberio cupienti Germanicum ſuetis legionibus abſtrahere, noviſque provinciis impoſitum, dolo ſimul & caſibus objectare. Is vero altero prælio magno Arminium & Cheruſcos vicit. Sed claſ-

ſis ædificatæ & Oceano commiſſæ, maximam partem naufragio amiſit. Iiſdem Coſſ. Poſtumi Agrippæ ſervus, nomine Clemens, heri ſpeciem & nomen ementitus, novas res molitus, à Salluſtio Criſpo oppreſſus eſt. Eodem anno facta ſunt & de Mathematicis Magiſque Italiâ pellendis, Senatus conſulta.

A. M. 4021. Ol. 198. 1. vel 198. 4. deſ. Imperii Tiberii 4. ex 19. die Aug.

R. C. 765. 768. C. Coſſ. { C. Cœlius Rufus. L. Pomponius Flaccus. } 769. F. M. 770. V.

Iis Coſſ. Germanicus Cæſar ad VII. Kalend. Junias triumphavit de Cheruſcis, Chattiſque & Angrivariis, quæque aliæ nationes Germanorum uſque ad Albim fluvium coluerunt. Archelao rege Cappadociæ (quum Comam Tiberii artibus attractus eſſet) mortuo, ejus regnum in provinciam redactum eſt. Per idem tempus etiam Antiocho Comagenorum, & Philopatore Cilicum regibus defunctis, turbatiſque eorum regionibus, inſuperque provinciis Syriâ & Judæâ ſub oneribus tributorum gementibus, Tiberius Germanicum componendo Orienti præfecit, ac Cn. Piſonem Syriæ, cum occultis ut creditum eſt contra illum mandatis. Druſus autem Tiberii filius in Illyricum miſſus eſt, opem laturus Suevis contra Cheruſcos Longobardoſque. Eodem anno cœptum in Africa bellum, duce hoſtium Tacfarinate Numidâ, repreſſit Furius Camillus Proconſul, & ob id donatus eſt triumphalibus ornamentis.

A. M. 4022. Ol. 199. 2. vel 1. deſ. Imperii Tiberii 5. ex 19. die Aug.

R. C. 766. 769. C. Coſſ. { Tiberius Cæſar Auguſtus III. Germanicus Cæſar II. } 770. F. M. 771. V.

Iis Coſſ. abdicantibus ſuffecti ſunt L. Sejus Tubero, & Rubellius Blandus. Germanicus profectus in Orientem, Armenis regem dedit Zenonem cognominatum

tum Artaxiam, amoto Vonone. Cappadociæ provinciæ factæ legatum præfecit Q. Veranium: Comagenis ad jus Prætoris tranſlatis præpoſuit Q. Servæum.

A. M. 4023. Ol. 199. 3. vel 2. deſ. Imperii Tiberii 6. ex 19. die Aug.

R. C. 767. 770. C.	Coſſ.	M. Junius Silanus. L. Norbanus Flaccus Balbus.	771. F. M. 772. V.

Iis Coſſ. Germanicus Ægyptum profectus eſt, cognoſcendæ antiquitatis: ſed cura Provinciæ prætendebatur. Alexandriam autem introiit, non ſponte principis, contra inſtituta Auguſti: quod Tiberius acerrime increpuit. Interea Druſus haud leve decus acquiſivit illiciens Germanos ad inteſtinas diſcordias: quibus Maroboduus & mox Catualda ad Tiberium confugere coacti ſunt. Arminius vero paulo poſtea dolo propinquorum interfectus eſt. Similibus artibus Rheſcuporis rex Thraciæ, prodito & interfecto Cotye, etiam ipſe captus & Romam pertractus eſt. Cæterum Germanicus in Syriam rediens, dolo Piſonis, ut creditum, veneno extinctus eſt. Iiſdem Coſſ. actum eſt de Sacris Ægyptiis, Judaiciſque Italiâ pellendis: utque eâ ſuperſtitione infecti partim in Sardiniam amandarentur, cæteri diſcederent, niſi certum ante diem, profanos (ut apellebantur) ritus exuiſſent.

A. M. 4024. Ol. 199. 4. vel 3. deſ. Imperii Tiberii 7. ex 19. die Auguſti.

R. C. 768. 771. C.	Coſſ.	M. Valerius Meſſalla. M. Aurelius Cotta.	772. F. M. 773. V.

Iis Coſſ. ex Germaniâ Druſus ovans urbem ingreſſus eſt. Germanici autem (cui etiam ovatio ex Armeniâ decreta erat) funus Romæ magno luctu ductum eſt. Piſo Romam reverſus veneficii, in Germanicum exerciti poſtulatus ſe interemit. In Africâ vero Tacfarinas bellum renovavit: quem iterum prælio, ſed non bello vicit L. Apronius. Iiſdem Coſſ. P. Quirinius uxorem

uxorem Æmiliam Lepidam, quam cum ante annos viginti duxerat & repudiaverat, novis criminibus oneratam, ut aquâ & igni arceretur effecit.

A. M. 4025. Ol. 200. 1. vel 199. 4. deſ. Imperii Tiberii 8. ex 19. die Auguſti.

R. C. 769. 772. C. Coſſ. { Tiberius Cæſar Auguſtus IV. / Druſus Cæſar Tib. Aug. filius. } 773. F. M. 774. V.

Tiberius Kal. Aprilis abdicavit: eoque in Campaniam concedente, Druſus munia Conſulatus ſolus implevit: contra Tacfarinatem denuo turbantem Africam mittendus Proconſul favore Sejani avunculi delectus eſt Junius Blæſus. Thraces, ſub Rhœmetalce & Trebellieno Rufo tutore liberorum Cotyis, tumultuantes compeſcuit P. Velleius. Gallos ob magnitudinem æris alieni rebellionem cœptantes, exſtimulatoribus Juſio Floro, & Julio Sacroviro, illis ad inferendam ſibi necem adactis, coercuerunt Acilius Aniola & C. Silius, potiſſimis legionum Germanicarum auxiliis. Iiſdem Coſſ. mortuus eſt P. Sulpicius Quirinius qui bis cenſum in Syriâ & Judæâ, nempe ſecundo & tertio Auguſti cenſum egerat.

A. M. 4026. Ol. 200. 2. vel 1. deſ. Imperii Tiberii 9. ex 19. die Auguſti.

R. C. 770. 773. C. Coſſ. { Dec. Haterius Agrippa. / C. Sulpicius Galba. } 774. F. M. 775. V.

Iis Coſſ. (quibus Kal. Jul. ſuffecti ſunt M. Cocceius Nerva, & C. Vibius Rufinus) Tiberius Auguſtus Druſo Cæſari filio Tribunitiam poteſtatem conceſſit; qua occaſione M. Silanus ineptæ & contumelioſæ Conſulatui notatus eſt adulationis, quod in Senatu pro ſententiâ dixiſſet, ut publicis privatiſque monumentis, ad memoriam temporum, non Conſulum nomina præſcriberentur, ſed eorum qui Tribunitiam poteſtatem gererent. Aſylorum Græcanicorum facta eſt luſtratio. Junius Blæſus proturbato Tacfarinate Imperator à mi-

litibus priſco more & intellectu, & quidem omnium poſtremus conſalutatus eſt: atque etiam triumphi inſignibus decoratus.

A. M. 4027. Ol. 200. 3. vel 2. deſ Imperii Tiberii 10. ex 19. die Auguſti.

R C. 771. 774. C. Coſſ. { C. Aſinius Pollio. C. Antiſtius Vetus. } 775. F. M. 776. V.

Iis Coſſ. Druſus Cæſar Tiberii filius, veneno extinctus eſt, ſcelere uxoris ſuæ adulteratæ, & Sejani adulteri. Hiſtriones Senatuſconſulto pulſi ſunt Italiâ.

A. M. 4028. Ol. 200. 4. vel 5. deſ. Imperii Tiberii 11. ex 19. die Auguſti.

R C. 772. 775. C. Coſſ. { Ser. Cornelius Cethegus. L. Viſellius Varro. } 776. F. M. 777. V.

Iis Coſſ. demum bello Africano Tacfarinatis, cæſo ipſo, finem poſuit P. Cornelius Dolobella: cui ob id petenti triumphalia abnuit Tiberius: ſed regi Ptolemæo Jubæ filio qui opem tulerat, ex vetuſto more munera miſſa ſunt. In Italiâ ſervilem tumultum T. Curtiſio quodam autore, gliſcentem oppreſſit Curtius Lupus atque Statius tribunus.

A. M. 4029. Ol. 201. 1. 204. 4. deſ. Imperii Tiberii 12. ex 19. die Auguſti.

R. C. 773. 776. C. Coſſ. { Coſſus Cornelius Lentulus. M. Aſinius Agrippa. } 777. F. M. 778. V.

Iis Coſſ. Cremutius Cordus Hiſtoricus, ob laudatos ſcriptis M. Brutum & C. Caſſium quem Romanorum ultimum dixerat, libris ejus igni adjudicatis, ipſe ad vitam abſtinentiâ finiendam adactus eſt. Cyziceni ob injuriam cæremoniarum Auguſti, & violentiam adverſum quoſdam Romanorum civium amiſerunt libertatem. Sejanus licentiam ducendi uxorem Liviam, primum Caii Cæſaris, deinde Druſi à ſe adulteratam, petens à Tiberio, repulſam paſſus eſt. Indeque augen-

dæ

dæ potentiæ ſuæ Tiberium occultis artibus ad Romam relinquendam pellicere inſtituit.

A. M. 4030. Ol. 201. vel 1. deſ. Imperii Tiberii 13. ex 19. die Auguſti.

R. C. 774. 777. C. Coſſ. { C. Calviſius Sabinus. / Cn. Cornelius Lentulus Getulicus. } 778. F. M. 779. V.

Kal. Jul. ſuffecti ſunt Coſſ. Q. Marcius Barea & T. Ruſtius Nummius Gallus. Iis Coſſ. decreta ſunt triumphi inſignia C. Poppæo Sabino, contuſis Thracum gentibus qui montium editis incluſi, atque eo ferocius agitarunt. Undecim civitatibus certantibus de prærogativâ ſtatuendi Templi Auguſto, Smyrna Senatuſconſulto prælata eſt. Tiberius ſive Sejani artibus, ſive ſævitiæ ac libidinis ſuæ occultandæ cauſâ, ſive deformi corporis habitu & faciei, ſive matris nimis potentis impotentiâ extruſus, Româ exceſſit, nunquam in urbem rediturus: quod quum tanquam fatale à peritis cœleſtium prædictum ferretur, exitii cauſa multis fuit, properum vitæ finem conjectantibus.

A. M. 4031. Ol. 201. 3. vel 2. deſ. Imperii Tiberii 14. ex 19. die Auguſti.

R. C. 775. 778. C. Coſſ. { M. Licinius Craſſus. / L. Calpurnius Piſo. } 779. F. M. 780. V.

Iis Coſſ. cœpti apud Fidenam amphitheatri lapſu quinquaginta millia hominum debilitata vel obtrita ſunt. Romæ quoque mons Cælius ignis violentiâ deuſtus eſt. Interea Tiberius, Capreis, inſulâ in orâ Campaniæ, infando ipſius luxus & arcanis libidinibus, opportunâ, ſe abdidit.

A. M. 4032. Ol. 201. 4. vel 3. deſ. Imperii Tiberii 15. ex 19. die Auguſti.

R. C. 776. 779. C. Coſſ. { Ap. Junius Silanus. / P. Silius Nerva. } 780. F. M. / 781. V.

Iis Coſſ. Titius Sabinus amicus domui Germanici, à Sejani aſſeclis miſerabili fraude circumventus interiit. Julia Juliæ filia, Auguſti neptis in diuturno exilio mortua eſt. Friſios Tranſrhenanum populum Romanâ avaritiâ pacem exuentes, L. Apronius inferioris Germaniæ Proprætor reprimere tentavit parum proſpere. Cn. Domitius aviam Octaviam & per eam Auguſtum avunculum præferens, uxorem à Tiberio traditam accepit Agrippinam Germanici & Agrippinæ filiam.

A. M. 4033. Ol. 202. 1. vel 4. deſ. Imperii Tiberii 16. ex 19. die Auguſti.

Ev. 1. R. C. 777. 780. C. Coſſ. { C. Rubellius Geminus. / C. Fuſius Geminus. } 781. F. M. / 782. V.

Fuſius apud Dionem appellatur Fufius per ρ medio dictionis pariter ac initio. Kal. Jul. ſuffecti ſunt Coſſ. Q. Pomponius Secundus & M. Sanguinius Maximus. Iis Coſſ. Livia Julia Auguſta, Tiberii Imperatoris mater, mortem obiit, ætate extremâ: nobilitatis per Claudiam familiam, & adoptione Liviorum Juliorumque clariſſimæ. Ex eo autem prærupta & vergens dominatio Tiberii & Sejani velut frenis exolutorum: è veſtigio Agrippinâ & Nerone Germanici viduâ & filio natu maximo in crimen & diſcrimen capitum tractis operâ Sejani; cujus inde immane crevit potentia. Porro iiſdem Coſſ. factum eſt principium Evangelii, cœpti promulgari in Judæâ à Joanne Baptiſtâ Zachariæ Sacerdotis filio, præcurſore Domini Jeſu Chriſti, Pontio Pilato Judææ Præſide; Herode autem Antipâ, Herodis magni filio, Antipatri nepote, Tetrarchâ Galilææ; ac

ac Philippo ejus fratre, Tetrarchâ Ituraæ, è Trachonitidis regionis, & Abilenæ quæ dicta eſt Lyſaniæ.

A. M. 4034. Ol. 202. 2. vel 1. deſ. Imperii Tiberii 17. ex 19. die Auguſti.

Ev. 2. R. C. 778. 781. C. Coſſ. { M. Vinicius Quartinus. 782. F. M.
C. Caſſius Longinus. 783. V. }

Iis Coſſ. quantum colligere licet ex Tacito deinceps per biennium mutilo, Agrippina & Nero Germanici, artibus Sejani damnati ſunt. Cæterum ad eoſdem uſque Conſules perſcripſit, & Vinicio Conſuli inſcripſit perelegans Romanæ hiſtoriæ compendium, quanquam & ipſum magnâ ſui parte mutilum, C. Velleius Paterculus.

A. M. 4035. Ol. 202. 3. vel 2. deſ. Imperii Tiberii 18. ex 19. die Auguſti.

Ev. 3. R. C. 779. 782. C. Coſſ. { Tiberius Cæſar Auguſtus V. 783. F. M.
L. Ælius Sejanus. 784. V. }

Tiberius Sejanum altero anni menſe collegam ſibi aſſumſit. Idibus autem Maiis ſuffecti ſunt Coſſ. C. Memmius Regulus & Fulcinius Trio. Iis vero Coſſ. ille idem Sejanus, qui multis annis pronum miniſtrum & inſtigatorem ſævitiæ libidinis Tiberii ſe præbuerat, quum peſſimis artibus ad tantæ altitudinis faſtigium aſcendiſſet, ut ſummi imperii neutiquam poteſtas, ſed tantummodo titulus ei deeſſe videretur: inopinato graviſſimoque lapſu præcipitatus, ingentem neceſſitudinum ſtragem ſecum trahens, in miſerrimum exitium ruit.

A. M. 4036. Ol. 202. 4. vel 3. deſ. Imperii Tiberii 19. ex 19. die Auguſti.

Ev. 4. R. C. 780. 783. C. Coſſ. { Cn. Domitius Ahenobarbus. 784. F. M.
A. Vitellius. 785. V. }

In Vitellii, circa initium magiſtratus mortui, locum Conſul factus eſt M. Furius Camillus Scribonianus.

Iis

lis Coſſ. Tiberius Sejani metu liberatus, in ſeceſſu Capreenſi monſtroſis libidinibus & ſceleribus ſe prorſus mancipavit: neque modum ſtatuens ſævitiæ in reos majeſtatis, præſertim ob amicitiam Sejani; quam nihilominus liberâ & diſertâ oratione, culpâ oblique in ipſum Imperatorem tranſlatâ, excuſavit Eques M. Terentius. L. Piſo præfectus urbis mortuus eſt, poſtquam munus illud ſuſtinuiſſet viginti annis. Liber Sibyllinorum oraculorum nove repertus, à Quindecimviris in veterum Canonem relatus eſt. Gravitate annonæ Romæ juxta ſeditionem ventum.

Cæterum iiſdem Coſſ. incepto XIX. anno imperii, Tiberii, autumni tempeſtate, juxta Cronologiam noſtram, Jeſus Chriſtus Dei filius & Dominus noſter, tranſacto majori ex parte anno ætatis ſuæ triceſimo, à Joanne Baptiſtâ in Jordano fluvio Judææ, baptizatus, ſuſcepit triplex illud miniſterium officium & munus, nempe Propheticum, Sacerdotale, ac Regium; cui fungendo ante mundi initium, à Deo deſtinatus erat, & in plenitudine temporum humanam carnem aſſumſerat.

A.M. 4037. Ol. 203. 1. vel 202. 4. deſ. Imperii Tiberii 20. ex 19. die Auguſti.

Er. 5. R. C. 781. 784. C. Coſſ. { Ser. Sulpicius Galba. 785. F. M. / L. Cornelius Sulla. 786. V. }

Galbæ, Kal. Jul. ſuffectus eſt Conſul L. Salvius Otho. Iis Coſſ. uſuræ Tiberii ope aliquantum repreſſæ. Inde juſſu ejuſdem cuncti qui carcere attinebantur, accuſati ſocietatis cum Sejano, necati. Jacuit immenſa ſtrages: omnis ſexus, omnis ætas; illuſtres, ignobiles. C. Cæſar filius Germanici uxorem accepit Claudiam M. Silani filiam, demiſiſſime adulatus Tiberio, tantoque optimum ſervum ſe exhibuit, quanto peſſimus dominus poſtea evaſit. Etiam Tiberius, uti refert Tacitus, prædixit Galbam eo anno conſulem quandoque deguſtaturum imperium. Iiſdem Coſſ. Druſus Germanici filius inediâ extinctus eſt: itemque

Agrippina

Agrippina ejus mater. Ælius Lamia urbis præfectus mortuus eſt.

A. M. 4038. Ol. 203. 2. vel 1. deſ. Imperii Tiberii 21. ex 19. die Auguſti.

Ev. 6. R. C. 782. 785. C. Coſſ. { L. Vitellius. / Paullus Fabius Perſicus. } 786. F. M. 787. V.

Iis Coſſ. uti refert Tacitus, poſt longum ſeculorum ambitum, Phœnix avis in Ægyptum venit; præbuitque materiam doctiſſimis indigenarum & Græcorum, multa ſuper eo miraculo differendi. Lentulus Getulicus, qui ſuperioris Germaniæ legiones curabat, poſtulatus majeſtatis, quod Sejani filium generum deſtinaſſet; literis ad Tiberium datis fiduciæ plenis, quibus aiebat ſe ſucceſſorem non aliter quam indicium mortis accepturum; ideoque petivit ut firmarent fœdus, quo princeps ceterarum rerum potiretur, ipſe provinciam retineret; unus omnium Sejani affinium manſit incolumis.

A. M. 4039. Ol. 203. 3. vel 2. deſ. Imperii Tiberii 22. ex 19. die Auguſti.

Ev. 7. R. C. 783. 786. C. Coſſ. { C. Ceſtius Gallus Camerinus. / M. Servilius Rufus Novianus. } 787. F. M. 788. V.

Iiis Coſſ. nobilibus Parthis Romam venientibus, regemque contra Artabanum petentibus, dedit Tiberius primum Phraaten Phraatis filium; deinde, eo in Syria abſumpto morbo, Teridatem ſanguinis ejuſdem; delecto etiam Mithridate Hibero recuperandæ Armeniæ, quam Artabanus occuparat: ac cunctis quæ apud Orientem parabantur præfecto L. Vitellio. Inde Orodes Artabani filius ab Hiberis bello victus, & Parthi Armeniam omittere coacti. Poſtea etiam ipſe Artabanus regno ſuo pulſus, & Teridates in regnum Parthicum à Vitellio inductus eſt.

A. M. 4040. Ol. 203. 4. vel 3. deſ. **Imperii Tiberii 23. ex 19. die Auguſti.**

Ev. 8. R. C. 784. 787. C. Coſſ. { Q. Plautius Lælianus. / Sex. Papinius Galienus. } 788. F. M. / 789. V.

Kal. Jul. ſuffectus eſt Conſul P. Petronius. Iis Coſſ. (quibus juxta Chronologiam noſtram, Dominus Jeſus Chriſtus crucifixus, è mortuis reſurrexit redivivus ipſis Kalend. Aprilis) Clitas Cappadoces, qui Archelao regi deferre cenſus & tributa Romanum in modum adigenti rebellantes, in juga Tauri montis abſceſſerant, duoſque colles inſederant, M. Trebellius legatus Vitellii præſidis Syriæ ferro & ſiti ad deditionem coegit. Artabanus regnum Parthicum recuperavit, repulſo Teridate. Româ gravi igne adfectâ, Tiberius ſuis impenſis magnifice damnum reſarcivit. Cæterum Dion eo anno Phœnicem avem in Ægypto conſpectam eſſe refert. Fortaſſe vero quum primum viſa eſſet ante biennium, tunc conſpici deſiit: nempe eodem ipſo anno quo verus Phœnix ille unicus Dei filius Jeſus Chriſtus relictis terris, de devictis Diabolo, peccato, & morte triumphans, cœleſtem patriam repetiit.

A. M. 4041. Ol. 204. 1. vel 203. 4. deſ. **Imperii Tiberii 23. & ultim.**

Ev. 9. R. C. 785. 788. C. Coſſ. { Cn. Acerronius Proculus. / C. Pontius Nigrinus. } 789. F. M. / 790. V.

Iis Coſſ. Tiberius conſilium de ſucceſſore, cui impar erat, fato permittens, jactis tamen vocibus per quas intelligeretur providus futurorum; & quamlibet graveſcente valetudine, nihil è libidinibus aut ſævitiâ omittens: apud Promontorium Miſeni in villâ quondam L. Luculli, die XVI. Martii ſive XVII. Kal. Aprilis, quum defeciſſet; mox redeunte animâ, juſſu Macronis, qui Sejani loco erat præfectus prætorio, multæ veſtis injectu oppreſſus & derelictus, vitam finivit; anno ætatis ſeptuageſimo octavo, imperii viceſimo tertio paulo plus quam medio. Tiberio autem in imperio

perio ſucceſſit eodem die XVI. Martii Cajus Cæſar è caſtrenſi caligâ cognominatus Caligula, Germanici filius: moxque irritam fecit ſupremam Tiberii voluntatem, qui teſtamento alterum nepotem ſuum ex filio Druſo, & ipſum dictum Tiberium, prætextatum adhuc imperii cohæredem ei dederat; & hiſtriones reduxit. Agrippam autem Herodis ex Ariſtobulo filio nepotem, à Tiberio moriente in vinculis relictum, mox regem appellavit. Kal. autem Julii ejuſdem anni, uti refert Dion, non Januarii ut Suetonius, inivit conſulatum Collegâ Tiberio Claudio Druſo, Druſi majoris filio, patruo ſuo. Inde vero Tiberium egreſſum ex Ephebis, principem juventutis appellavit, ac in filium adoptavit; atque mox, quaſi mortem ſuam optaſſet, interfecit.

A. M. 4042. Ol. 204. 2. vel 1. deſ. Imperii Caii 2. ex 16. die Martii.

Ev. 10. R. C. 786. 789. C. Coſſ. { M. Aquillius Julianus. / P. Nonius Aſprenas. } 790. F. M. 791. V.

Iis Coſſ. quos alii poſtponunt conſulibus anni ſequentis, Caius centeſimæ vectigal ſuſtulit. Macronem cujus potiſſimâ operâ imperium conſecutus erat, ejuſque uxorem Enniam ab ipſo, poſt mortem Claudiæ traditam ſibi uſurariam ad mortem adegit. Soæmo Arabum Ituræorum regnum; Cotyi Armeniam minorem, ac deinde nonnullas Arabiæ partes, Rhymetalci Cotyis ditionem, Polemoni Polemonis filio paternum regnum tribuit.

A. M. 4043. Ol. 204. 3. vel 2. deſ. Imperii Caii 3. ex 16. die Martii.

Ev. 11. R. C. 787. 790. C. Coſſ. { Caius Cæſar Auguſtus II. / L. Apronius Cæſianus. } 791. F. M. 792. V.

Caio abdicanti pridie Kal. Feb. ſuffectus eſt Sabinius Maximus, præfectus urbis; Apronio, Kal. Jul. Cn. Domitius Corbulo. Atque iis ambobus, nonis

Septemb. Sex. Domitius Afer, & Q. Curtius Rufus. Iis Coſſ. Caius iratus populo R. unicam omnibus cervicem optavit: ac velut imperio ebrius, cuidam equo ſuo aureis vaſibus cibato conſulatum promiſit. Majeſtatis legem initio principatus ſui ſublatam reſtituit. Ponte injecto mari inter Puteolos & Baulos, ovavit per mare equo vectus, paratoque in noctem inſequentem epulo, multos ignes incendit in ponte & vicinis montibus, ut ſicut mare in terram, ita noctem in diem convertiſſe videretur. Africam metu L. Piſonis præſidis in duas provincias diviſit. Inanem niſi ad corrodendas pecunias expeditionē in Galliam ſuſcepit, in Britanniam ſimulavit. Agrippam Judæum & Antiochum Comagenum reges circum ſe habere ferebatur, qui ipſum ad tyrannidem inſtruerent. Circa idem vero tempus Herodis Antipæ Galilæi in Galliam relegati tetrarchiam adjecit regno Agrippæ.

A. M. 4044. Ol. 204. 4. vel 3. deſ. Imperii Caii 4. ex 16. die Martii.

Ev. 12. R. C. 788. 791. C. Coſſ. { Caius Cæſar Auguſtus III. Sine Collega. } 792. F. M. 793. V.

Caio ſine collegâ abdicanti pridie idus Januar. ſuffecti ſunt Coſſ. L. Gellius Poplicola, & M. Cocceius Nerva. Iiſque Kal. Jul. Sex. Junius Celer, & Sex. Nonius Quinctilianus. Iis Coſſ. Caius regem Ptolemæum Jubæ filium, cognatum ſuum necavit. Profectus ad Oceanum Germanicum, tanquam bellum in Britanniam tranſlaturus, quum ſignum pugnæ militibus dediſſet, claſſicumque canere juſſiſſet, confeſtim mandavit ut conchylia legerent: iiſque velut ſpoliis elatus, ovans urbem, natali ſuo, pridie Kal. Septembris ingreſſus eſt. Inde autem pro Deo ſe gerens, adeoque omnia transformans ſeſe in miracula Divum, non modo ſtatuam in Templo Hieroſolymitano ſibi erigi juſſit; ſed etiam Jovis Olympii ſimulacrum mutato capite, atque Capitolini Templum uſurpare inſtituit.

Atque

Atque ita vehementi inſaniâ correptus eſt, ut & ſe ſui ſacerdotem conſtitueret, & equum ſuum collegam in eodem ſacerdotio adſciſceret.

A. M. 4045. Ol. 205. 1. vel 204. 4. def. Imperii Caii 4. & ultimi.

Ev. 13. R. C. 789. 792. C. Coſſ. { Caius Cæſar Auguſtus IV. / Cn. Sentius Saturninus. } 793. F. M. 794. V.

Caio abdicanti ad ſeptimas Idus Januarii ſuffectus eſt Conſul Q. Pomponius Secundus II. Iis Conſulibus ſub initium propoſiti anni naturalis mundi & Evangelii, die 24. Januarii, ſive 9. Kal. Februarii, Caius Caligula Imperator à Caſſio Chæreâ interfectus, poſtquam imperaverat annos fere quatuor, reipſâ comperit ſe non eſſe Deum. Caio autem in imperio ſucceſſit eodem die XXIV. Januarii Tib. Claudius Druſi filius, Caii Patruus. Kal. autem Julii creditur ſuffectus eſſe Conſul Venuſtus. Cæterum initio Imperii Claudius Judæos, quorum magnus numerus Romæ denuo creverat, non quidem exegit urbe; verum patriis ritibus utentes non paſſus eſt convenire. Antiocho Comagenem à Caio ablatam reſtituit. Mithridatem Iberum in regnum remiſit. Mithridati alii è poſteris illius magni, Boſporum largitus eſt, Polemoni, pro eo, parte Ciliciæ datâ. Agrippæ Palæſtino ſive Judæo, qui ſe in potiundo Principatu adjuverat, regnum auxit, nimirum conceſſo ei quantum erat Herodis magni avi eju[s]: ac Herodi ipſius fratri Prætoriam dignitatem, & Dynaſtiam quandam, nempe Chalcidis Syriæ regnum, dedit. Circa id tempus propter Chattos à Ser. Sulpicio Galbâ, & Mauruſios à P. Gabinio ſecundo devictos, Claudius bis Imperator antiquo more ſalutatus eſt. Sed & Triumphales ei honores decreti propter res proſpere geſtas à legatis ſuis C. Suetonio Paulino, & Cn. Sidio Geta in Mauritania; quam ſubactam in duas provincias Tingitanam & Cæſarienſem diviſit. Circa idem tempus, præter dictos quatuor legatos M. Licinius Craſſus Frugi triumphalia ornamenta adeptus eſt.

A. M. 4046. Ol. 205. 2. vel 1. deſ. Imperii Claudii ſecundi, ex 24. die Jan.

Ev. 14. R. C. 790. 793. C. Coſſ. { Tiberius Claudius Auguſtus II. C. Licinius Cæcina Largus. } 794. F. M. 795. V.

Claudio pridie Kal. Martii abdicanti ſuffectus eſt Coſſ. C. Vibius Criſpus. Iis Coſſ. exortæ ingentis famis occaſione Claudius portum in oſtiis Tiberis commeatibus opportunum, Romanâque potentiâ & Imperatoriâ magnificentiâ dignum conſtrui curavit. Interim natus eſt ei ex Meſſallina uxore filius poſtea dictus Britannicus. Muneribus gladiatoriis immaniter delectatus eſt. Furius Camillus Scribonianus Dalmatiæ Præfectus, ab Annio Viniciano inſtigatus, ad affectandum Imperium, intra paucos dies ad necem adactus eſt.

A. M. 4047. Ol. 205. 3. vel 2. deſ. Imperii Claudii tertii, ex 24. die Jan.

Ev. 15. R. C. 791. 794 C. Coſſ. { Tiberius Claudius Auguſtus III. L. Vitellius II. } 794. F. M. 795. V.

Claudio rurſus abdicanti pridie Kal. Martii ſuffectus eſt Coſſ. P. Valerius Aſiaticus. His Coſſ. Claudius multas ferias abrogavit. Lycios, ob cædem quorundam civium Romanorum in tumultu, ademptâ libertate, Pamphyliæ provinciæ adjecit. Inde præmiſſo A. Plautio, mox ipſe Imperator Claudius ſuſcepit expeditionem in Britanniam. Ubi devictis Catarataco & Togodumno Regulis, partem Inſulæ, cum Camaloduno Cynobellini regia, redactam in poteſtatem provinciæ forma regendam, & reliquam ſubigendam, Plautio mandavit: actiſque in Inſula diebus omnino ſedecem Romam reverſus eſt.

A. M. 4048. Ol. 205. 4. vel 3. deſ. Imperii Claudii quarti, ex 24. die Jan.

Ev. 16. R. C. 792. 795. C. Coſſ. { C. Vibius Criſpus II. T. Statilius Taurus. } 796. F. M. 797. V.

His Coſſ. Claudius Imperator ex Britannia Romam reverſus triumphum egit de ſubjugatis Britannis, & rege Catarataco. Idemque triumphalia ornamenta conceſſit legatis ſuis qui eodem bello Britannico proſpere res geſſerant, M. Licinio Craſſo Frugi iterum, & C. Valerio Aſiatico, & L. Junio Silano, & T. Flavio Veſpaſiano, & C. Sidio Getæ; atque Rufrio Pollioni Proprætori & Cornelio Laconi Præfecto Prætorio; his autem duobus inſuper imagines, ac ſedes inter Senatores conceſſit; ſed & ludos triumphales edidit. Deinde M. Julium Cottium, paterno principatu Alpium cognominum adaucto, regem appellavit. Rhodios vero libertate privavit, quod quoſdam cives Romanos in crucem ſuſtuliſſent.

A. M. 4049. Ol. 206. 1. vel 205. 4. deſ. Imperii Claudii 5. ex 24. die Jan.

Ev. 17. R. C. 793. 796. C. Coſſ. { M. Vicinius Quartinus II. T. Statilius Meſſalla Corvinus. } 797. F. M. 798. V.

Kal. Julii ſuffecti ſunt Coſſ. M. Cluvius Rufus, & Pompeius Silvanus. His Coſſ. Claudius ſolis defectum, Kalendis Auguſti, natali ſuo futurum, edicto præmonuit; additâ ejus magnitudine, cauſiſque naturalibus ob quas neceſſario eventurus eſſet; ne ominoſus videretur, & alicujus tumultus occaſio exiſteret.

A. M. 4050. Ol. 206. 2. vel 1. deſ. Imperii Claudii ſexto, ex 24. die Jan.

Ev. 18. R. C. 794. 797. C. Coſſ. { P. Valerius Aſiaticus II. M. Junius Silanus. } 798. F. M. 799. V.

Kal. Junii ſuffecti ſunt Coſſ. Velleius Rufus & P. Oſtorius Scapula. Claudius Imperator alioqui complura

ra non modo boni ſed & prudentis Principis ſpecimina edens, in eo maxime ab aliis ludibrio, aliis commiſerationi habitus eſt, quod mancipium fieret libertorum ſuorum, ac præſertim uxoris ſuæ famoſiſſimæ & impudentiſſimæ adulteræ Meſſallinæ: quæ adeo aperte & in os ei illuderet, ut Mneſterem hiſtrionem & alios quos cuperet adulteros, quaſi ipſius juſſu, in omnibus, ideoque etiam in adulterio veluti conſcio & permittente ipſo, morem ſibi gerentes haberet.

A. M. 4051. Ol. 206. 3. vel 2. deſ. Imperii Claudii ſeptimo, ex 24. die Jan.

Ev. 19. R. C. 795. 798. C. Coſſ. { Tib. Claudius Auguſtus IV. / L. Vitellius III. } 799. F. M. 800. V.

Claudio Kal. Martii ſuffectus eſt Conſul Tib. Plautius Silvanus Aelianus. Iis Coſſ. parva inſula in mari apud Theram enata eſt. In Britannia Flavium Veſpaſianum patrem ab hoſtibus circumventum Titus filius præſentiſſimo periculo eripuit. A. Plautius Silvanus ex Britannia ovans urbem ingreſſus eſt: cui obviam progreſſus Imperator Claudius, in Capitolium aſcendenti, indeque revertenti latus texit. Dion Libro LX. eum triumphaſſe refert. Qui hinc mutilus, in exceſſu Claudii prorſus deficit. Viciſſim vero Tacitus ab exceſſu Tiberii deficiens, hinc rurſus extat. Iiſdem Coſſ. Cn. Domitius Corbulo de Chaucis Germanis, & Q. Curtius Rufus triumphalia ornamenta adepti ſunt. Cheruſcis regem Româ petentibus datus eſt Italus oriundus fratre Arminii. Mithridates Iberus Armeniæ regnum recepit, Parthis Gotarze, qui necem fratri Artabano præparaverat, & Bardane de regno decertantibus. Mortuo autem Bardane, contra Gotarzem à pleriſque receptum, quidam Parthorum Meherdatem prolem Phraatis, obſidem Româ petiverunt. Porro eodem anno urbis conditæ octingenteſimo juxta calculum Varronianum, Ludos ſeculares celebravit Claudius. Ac circa idem tempus tanquam Cenſor cum L. Vitel-

lio

lio collegâ,cenſum egit,Luſtrumque fecit LXXIV. idemque tres novas literas Latino Alphabeto addidit: quæ uſui imperitante eo,poſt obliteratæ ſunt.

A. M. 4052. Ol. 206. 4. vel 3: deſ. Imperii Claudii 8. ex 24. die Jan.

Ev. 20. R. C. 796. 799. C. Coſſ. { A Vitellius. L. Vipſanius Poplicola. } 800. F. M. 801. F.

Kal. Januarii ſuffecti ſunt Coſſ. L. Vitellius & C. Calpurnius Piſo. Iis Coſſ. Primores Galliæ Comatæ jus adipiſcendorum in urbe honorum expetiverunt: primique Edui Senatorum jus adepti ſunt. Etiam in numerum Patriciorum à Claudio Imperatore ac Cenſore aſciti vetuſtiſſimus quiſque è Senatu, aut quibus clari parentes fuerant. Peracto vero Cenſu, conditoque Luſtro, Claudius adactus eſt noſcere ac punire flagitia uxoris ſuæ Meſſalinæ: quæ (vix dictu credibile) Romæ C. Silio adultero deſignato Conſuli, palam nubere auſa erat: ac potiſſima Narciſſi liberti operâ, vix demum cum adulterorum grege interfecta eſt.

A. M. 4053. Ol. 207. 1. vel 206. 4. deſ. Imperii Claudii nono, ex 24. die Jan.

Ev. 21. R. C. 797. 800. C. Coſſ. { C. Pompeius *Longinus* Gallus. Q. Verannius. } 801. F. M. 802. V.

Kal. Julii ſuffectus eſt Conſul Memmius Pollio. Iis Coſſ. teſtatur Solinus, capite ſecundo Polyhiſtoris, anno urbis 801. (nimirum juxta Faſtos Marmoreos) Olymp. 207. actis publicis notatam eſſe. His Coſſ. Claudius Juliam Agrippinam fratris Germanici filiam inceſtis nuptiis uxorem ſibi exitialem duxit; quæ mox Annæum Senecam ab exilio revocatum, ſtudiis literarum clarum, dedit Magiſtrum filio ſuo Domitio; huic quoque deſponſatâ Octaviâ Claudii filiâ. Meherdates Claudii juſſu à C. Caſſio Syriæ Præſide in regnum Parthicum inductus; ab Ezate Adiabeno & Abbaro Arabum Rege deſertus, à Gotarze victus captuſ-

que & auribus mutilatus eſt. Mithradates Boſphoranus rebellis, regnum quod amiſerat recuperare tentans denuo victus, & ad deditionem coactus eſt. Iiſdem vero Coſſ. ut refert Tacitus Annalium duodecimo, Ituræi & Judæi, defunctis regibus Sohemo atque Agrippâ, provinciæ Syriæ additi. Pomœrium urbis Romæ à Claudio auctum eſt.

A. M. 4054. Ol. 207. 2. vel 1. deſ. Imperii Claudii decimo, ex 24. die Jan.

Ev. 22. R. C. 798. 801. C. Coſſ. { C. Antiſtius Vetus. M. Suilius Nerulinus. } 802. F M. 803. V.

Iis Coſſ. Claudius contra gentis ſuæ Claudiæ morem, in qua nulla antea reperta erat adoptio, adoptavit Domitium Agrippinæ filium in Claudiam familiam, & nomen Neronis. Agrippina autem in oppidum Ubiorum (ubi genita erat) deduci imperavit Coloniam Agrippinam. De Cattis devictis & ad obſides dandos coactis triumphalia ornamenta adeptus eſt L. Pomponius ſecundus, Poeta eximius. Vannio rege Suevis à Druſo Cæſare olim poſito, jam pulſo, regnum ejus partito occuparunt Vangio ac Sido. Ob Britannos devictos, regemque Cataratacum, ſive Caractacum victum captumque, & in vinculis Romam miſſum, poſtquam ad nonum uſque annum bello Romanis reſtiterat; triumphi inſignia decreta ſunt P. Oſtorio Scapulæ Britanniæ Proprætori: qui deinde minus proſperis ſucceſſibus uſus, tædio curarum in provinciâ mortuus eſt.

A. M. 4055. Ol. 207. 3. vel 2. deſ. Imperii Claudii 11. ex 24. die Jan.

Ev. 23. R. C. 799. 802. C. Coſſ. { Tib. Claudius Auguſtus V. Ser. Cornelius Scipio Orfitus. } 803. F. M. 804. V.

Kal. Julii ſuffecti ſunt C. Minutius Fundanus, & C. Vettennius Severus. Iis Coſſ. Domitio Neroni virilis toga maturata eſt, & Conſulatus deſignatus in viceſimum

ſimum ætatis annum, interimque imperium Proconſulare extra Urbem, poſthabito naturali Claudii filio Britannico. Cujus amicis amotis, Burrhus Agrippinæ operâ præficitur cohortibus Prætoriis. Frugum egeſtate & fame prodigioſa Romæ, Claudius jura reddens, turbidis plebis clamoribus foro pulſus eſt. Rhadamiſtum Pharaſmanis regis Iberorum filium pulſo captoque perfidiâ Romanorum, & occiſo Mithradate patruo & ſororis marito, regnum Armeniæ occupantem; viciſſim, immiſſo fratre Teridate, pepulit Vologeſes rex Parthorum.

A. M. 4056. Ol. 207. 4. vel 3. deſ. Imperii Claudii 12. ex 24. die Jan.

Ev. 24. R. C. 800. 803. C. Coſſ. { P. Cornelius Sylla Fauſtus. L. Salvius Otho. } 804. F. M. 805. V.

Kal. Julii ſuffecti ſunt Coſſ. Servilius Barea Soranus, & M. Licinius Craſſus Mucianus. Kal. Novembris L. Cornelius Sylla, & T. Flavius Sabinus Veſpaſianus. His Coſſ. de Mathematicis Italia pellendis factum eſt Senatuſconſultum atrox & irritum. Forte & de Judæis eodem tempore, quo etiam in Judæâ motam ſeditionem occaſione ſimultatum inter Ventidium Cumanum ei præpoſitum, & Antonium Felicem fratrem Pallantis præpotentis liberti in aula Claudii, Præfectum Samariæ, compeſcuit Imperatoris juſſu Numidius (ſive T. Vinidius) Quadratus Syriæ Præſes, damnati Cumani præfecturam concedens Felici. Clitarum agreſtium Cilicum motum compoſuit rex ejus oræ Antiochus, ſcilicet Comagenus. Claudius magnificum Naumachiæ ſpectaculum edidit in lacu Fucino, deinde emiſſo.

A. M. 4057. Ol. 208. 1. vel 207. 4. deſ. Imperii Claudii 13. ex 14. die Jan.

Ev. 25. R. C. 801. 804. C. Coſſ. { Dec. Junius Silanus. Q. Haterius Antoninus. } 805. F. M. 806. V.

His Coſſ. Nero XVI. annos natus Octaviam Claudii filiam in matrimonium accepit. Et oſtentandæ eloquentiæ cauſâ ſuſcepit cauſam Ilienſium omni publico munere ſolvendorum, utpote quibus oriundi fuerant Romani; aliaſque populares. Rhodiis libertas denuo reddita eſt. Judicia Procuratorum provinciarum rata habita. Byzantinis magnitudinem onerum deprecantibus, & merita erga populum Romanum memorantibus, tributa in quinquennium remiſſa.

A. M. 4058. Ol. 208. 2. vel 1. deſ. Imperii Claudii 14. ex 24. die Jan.

Ev. 26. R. C. 802. 805. C. Coſſ. { M. Aſinius Marcellus. Man. Acilius Aviola. } 806. F. M. 807. V.

His Coſſ. Agrippina, Locuſtæ mulieris Veneficæ operâ, per infuſum delectabili cibo boletorum veneno, Claudium Imperatorem, maritum & patruum ſuum, adjuvante quoq; Xenophonte Coo, medico ejus, ſuſtu'it, die XIII. ſive III. idus Octobris; poſtquam imperaverat fere XIV. annos, poſteaque ſcilicet in Divorum numerum curavit eum referri. Claudio autem eodem die XIII. Octobris in Imperio ſucceſſit Nero Claudius Domitius, Cn. Domitio Ahenobarbo & Agrippinâ Germanici filiâ genitus, Claudii privignus & adoptivus filius & gener; excluſo naturali illius filio Britannico. Eodem autem anno, neque ante mortem Claudii, vel in alterius Conſulum ordinariorum demortui, uti ſignificant Dion & Tacitus, vel alioqui Kal. Novembris ſicut biennio antea, videtur ſuffectus eſſe Conſul L. Anneus ſive Junius Gallio: indeque initio ſequentis anni miſſus Proconſul ad Achaiam provinciam adminiſtrandam. Neque enim ita fuit Claudius

ejus

ejus fatri Senecæ, quanquam ad Agrippinæ petitionem revocato ab exilio, & dicaciora fuerunt utriuſque in Claudium mortuum ſcommata, quam ut probabile ſit alterutrum ullo alicujus momenti beneficio ab illo affectum eſſe. Gallio dixit Claudium quaſi unco tractum eſſe in cœlum: Seneca vero ſcripſit de ejus Apotheoſi librum, cui titulum fecit ἀποκολοκύντωσιν, quaſi diceretur de immortalitate fungo partâ.

A. M. 4059. Ol. 208. 3. vel 2. def. Imperii Neronis 2. ex 13. die Octobris.

Ev. 27. R. C. 803. 806. C. Coſſ. { Imperator Nero Claudius Domitius 807. F. M. | L. Antiſtius Vetus. 808. V. }

His Coſſ. Nero Imperator de Volegeſo Parthorum rege, Armeniâ rurſum abſcedere, & obſides dare, à Domitio Corbulone Armeniæ, & Vinidio Quadrato Syriæ Præſidibus æmulis coacto, ovans urbem ingreſſus eſt. Idem ab uxore Octaviâ abhorrens, in amorem Actæ libertæ dilapſus, obſequium in matrem exuit, Senecæque ſcilicet Præceptori permiſit. Pallantem, qui Agrippinæ nuptias Claudio conciliaverat, curâ rerum dimovit. Britannicum excedentem ex Ephebis prius conſtrupatum veneno ſuſtulit, Matris etiam interficiendæ avidus.

A. M. 4060. Ol. 208. 4. vel 3. def. Imperii Neronis 3. ex 13. die Octobris.

Ev. 28. R. C. 804. 807. C. Coſſ. { Q. Voluſius Saturniuus. 808. F. M. | P. Cornelius Scipio. 809. V. }

His Coſſ. Nero fœdâ laſciviâ itinera urbis, & lupanaria, & diverticula, veſte ſervili, noctu pererrabat, comitantibus qui raperent ad venditionem expoſita, & obviis vulnera inferrent. Libertorum inſolentia perſtricta: Tribunorum plebis atque Ædilium poteſtas cohibita. Immutatâ Præfectorum ærarii, ut antea varie, forma. L. Voluſius nonaginta tres annos natus egregiâ famâ deceſſit.

A. M. 4061. Ol. 209. 1. vel 208. 4. deſ. Imperii Claudii 4. ex 13. die Octob.

Ev. 29. R. C. 805. 808. C. Coſſ. { Imperator Nero Domitius II. L. Calpurnius Piſo. } 809. F. M. 810. V.

Kal. Julii ſuffecti ſunt Coſſ. Ducennius Geminus & Pompeius Paulinus. His Coſſ. edixit Nero nequis Præfectus provinciæ ſpectaculum gladiatorum aut ferarum, aut quod aliud ludicrum ederet. Pomponia Græcina inſignis femina, Plautio, qui de Britanniâ ovaverat, nupta, ſuperſtitionis externæ rea, mariti judicio permiſſa, & ab eo coram propinquis inſons nuntiata.

A. M. 4062. Ol. 209. 2. vel 1. deſ. Imperii Neronis 5. ex 13. die Octobris,

Ev. 30. R. C. 806. 809. C. Coſſ. { Imperator Nero Domitius III. M. Valerius Meſſalla. } 810. F. M. 811. V.

His Coſſ. Domitius Corbulo ſuſceptis armis ad depellendum Armeniæ poſſeſſione Teridatem Vologeſi fratrem, poſt expugnata aliquot caſtella, aliaque dedita; urbem etiam Artaxata caput gentis deditione captam immiſſo igne delevit, & ſolo æquavit. Romæ P. Suilius imperitante Claudio terribilis ac venalis, opera Senecæ in exilium, tanquam clavus clavo pellitur. Nero captus eſt amore Poppeæ Sabinæ; cui mulieri cuncta alia fuiſſe dicuntur præter honeſtum animum. Publicanorum immodeſtia & cupiditates temperatæ ſunt. Juhono Urbe Germaniæ Romanis ſociâ, prope Coloniam nuper conditam, ignes prodigioſi terrâ editi, qui nec imbribus nec fluvialibus aquis extingui poſſent, villas varba vicos paſſim corripiebant, ferebanturque in ipſa Coloniæ mœnia. Iiſdem Coſſ. pace terrâ marique pactâ Janus VI. clauſus eſſe fertur.

A. M.

A. M. 4063. Ol. 209. 3. vel 2. deſ. Imperii Neronis 6. ex 13. die Octobris.

Ev. 31. R. C. 807. 810. C Coſſ. {C. Vipſanius Poplicola Apronianus. C. Fonteius Capito.} 811. F. M. 812. V.

His Coſſ. Nero Agrippinam matrem ſuam inceſtam, Burrho & Seneca ſcilicet Philoſophô conſciis, interfecit: ac deinde apud Senatum accuſavit, literarum oratione etiam à Seneca ſcriptâ, quæ tanquam confeſſio ſceleris viſa ſit. Circa quod tempus præter alia prodigia intercedentia ſol repente obſcuratus eſt; interim omnia adulationibus plena, tanquam re præclare geſtâ: patiente, non (ut Tacito viſum) negligente Numine. Enimvero deinde Nero ſe in omnes libidines effudit, quas male coercitas qualiſcunque Matris reverentia tardaverat. Intentius vero deinceps Aurigam & Hiſtrionem egit.

A. M. 4064. Ol. 209. 4. vel 3. deſ. Imperii Neronis 7. ex 13. die Octobris.

Ev. 32. R. C. 808. 811. C. Coſſ. {Imperator Nero Domitius IV. Coſſus Cornelius Lentulus.} 812. F. M. 813. V.

His Coſſ. quinquennale ludicrum Romæ inſtitutum eſt, ad morem Græci certaminis, variâ famâ. Parthis Hyrcano bello diſtentis Corbulo Tigrano certa etiam deditione recepit: Teridatem extrema Armeniæ denuo intrantem, abire procul ac ſpem belli omittere ſubegit. Tigranem regis Archelai Cappadocis nepotem Româ à Nerone miſſum in regni Armeniæ poſſeſſionem immiſit; conceſſis tamen partibus ejus finitimis regibus & dynaſtis: ipſeque mortuo Vinidio Quadrato Syriæ Præfecturam accepit.

A. M.

A.M. 4055. Ol. 210. vel 209. 4. deſ. Imperii Neronis 8. ex 13. die Octob.

Ev. 33. R. C. 809 812. C. Coſſ. { C. Cæſonius Pætus. / C. Petronius Salinus Turpilianus. } 813. F. M. 814. V.

His Coſſ. gravis clades in Britanniâ accepta, Suetonio Paulino, Præfecto poſt Didium & Avitum & Verannium, Monam inſulam ingreſſo, defecit Provincia, duce feminâ Bondiceâ Praſutagi Icenorum regis viduâ. Romanorũ & Sociorum cæſa ad ſeptuaginta millia, maxima pars circa Camalodunum, & Londinium, & Verulamium ab hoſtibus capta & direpta. Suetonius tamen reverſus, mirâque conſtantiâ inter medios hoſtes iter faciens, demum acie paulo minus quam octoginta millibus Britannorum cæſis hoſtes profligavit, Bondiceam rerum deſperatione ad vitam veneno finiendam adegit, ac provinciam recepit. Nec multo poſtea accepit ſucceſſorem (præter Polycletum Neronis libertum cum ingenti agmine miſſum ad ſpectandum Britanniæ ſtatum) Petronium Turpilianum, qui jam conſulatu abierat. Iiſdem Coſſ. Romæ Pedanio Secundo Præfecto Urbis interfecto ab uno ſervorum ſuorum ex vetere more omnis familia, quanquam non ſine ſeditione plebis, morte multata eſt.

A. M. 4066. Ol. 210. 2. vel 1. deſ. Imperii Neronis 9. ex 13. die Octobris.

Ev. 34. R. C 810. 813. C. Coſſ. { P. Marius Celſus. / L. Aſinius Gallus. } 814. F. M. 815. V.

Kal. Julii ſuffecti ſunt Coſſ. L. Annæus Seneca, & Trebellius Maximus. His Coſſ. Burrhus Præfectus Prætorio vitâ conceſſit; incertum valetudine, an veneno. Quare perculſus Seneca à Nerone commeatum petit, ſed non accepit. Inſtituta tamen prioris potentiæ nonnihil commutat, Prætorio cum Fenio Rufo Præfectus Sophonius Tigellinus homo flagitioſiſſimus, & validior indies. Nero demum exturbatâ Octaviâ tan-

quam

quam ſterili, Poppææ matrimonio conjunctus eſt. Pauloque poſt, Octavia ficto adulterii crimine in inſulam Pandateriam relegata, atque interfecta eſt. Pallas etiam è libertorum potiſſimis veneno, ut creditum, interfectus, quod immenſam pecuniam longâ ſenectâ detineret. Vologeſes Armeniam, denuo conſtituto ejus rege Teridate fratre, bello repetens, à Corbulone repreſſus, Cæſonium Pætum Præfectum Armeniæ, obſeſſis etiam caſtris, turpi fœdere provinciam Parthis tradere coëgit: mox tamen ipſe iterum Corbulone illam ſui juris relinquere viciſſim coactus.

A. M. 4067. Ol. 210. 3. vel 2. deſ. Imperii Neronis 10, ex 13. die Octobr.

Ev. 35. R. C. 811. 814. C. Coſſ. { L. Memmius Regulus. / Paullus Virginius Rufus. } 815. F. M. / 816. V.

His Coſſ. redintegratum bellum Parthicum & Corbuloni mandatum, ejus fortitudine & prudentia ita compoſitum eſt; ut Teridates à fratre Vologeſo creatus Armeniæ rex, diadema regium in Corbulonis caſtris imagini Neronis ſubjiceret, idque Romæ manu Neronis reſumeret. Interim Syriæ executio Cintio permiſſa eſt.

A. M. 4058. Ol. 210 4. vel 3. deſ. Imperii Neronis 11. ex 13. die Octobr.

Ev. 36. R. C. 812. 815. C. Coſſ. { C. Lecanius Baſſus. / M. Licinius Craſſus Frugi. } 816. F. M. / 817. V.

His Coſſ. Nero, quum nefandis libidinibus ſe fœdaviſſet, demum uni ex contaminatorum grege in modum ſolennium conjugiorum denupſit: cunctaque ſpectata quæ etiam in femina nox operit. Secuta clades, omnibus quæ Romæ per violentiam ignium acciderunt, gravior atque atrocior: cujus initium die XIV. Kal. Sextiles, quo Senones captam urbem inflammaverunt; quum autem nullo modo decederet infamia, quin juſſum ab Imperatore incendium crederetur;

abolendo rumori Nero ſubdidit reos, & quæſitiſſimis pœnis affecit Chriſtianos.

A. M. 4069. Ol. 211. 1. vel 210. 4. def. Imperii Neronis 12. ex 13. die Oct.

Ev. 37. R. C. 813. 816. C. Coſſ. { P. Silius Nerva. / C. Julius Atticus Veſtinus. } 817. F. M. 818. V.

Kal. Julii ſuffecti Coſſ. Plautius Lateranus, qui antequam iniret, occiſus eſt, & Aricius Cerealis. His Coſſ. cœpta ſimul & aucta conjuratio contra Neronem; quâ detectâ, caput ejus C. Calpurnius Piſo, adveniente manu militum ad apprehendendum ipſum, necem ſibi conſcivit. Plautius deſignatus Conſul trucidatus, Seneca Philoſophus & Præceptor Neronis etiam ad conciſcendam ſibi necem adactus; Fenius quoque Rufus alter Præfectorum Prætorio; & M. Annæus Lucanus Poeta; ac demum Veſtinus Conſul, aliique multi. Nero vanâ ſpe inventi in Africa Theſauri eluſus; quinquennale ludicrum ſecundo luſtro celebrans, citharœdum in ſcena egit. Poppæam uxorem gravidam ictu calcis, iracundiâ quaſi fortuitâ interfecit. Vaſtata Campania turbine ventorum. In urbe omne mortalium genus vis peſtilentiæ depopulabatur.

A. M. 4070. Ol. 211. 2. vel 1. def. Imperii Neronis 13. ex 13. die Octob.

Ev. 38. R. C. 814. 817. C. Coſſ. { C. Suetonius Paullinus. / L. Pontius Teleſinus. } 818. F. M. 819. V.

His Coſſ. poſt trucidatos multos inſignes viros, ad poſtremum Nero virtutem ipſam exſcindere concupivit, interfecto Bareâ Sorano, & Thraſeâ Pœto: uti refert Tacitus libro Annalium XVI. mutilo; deficiente reliquâ eorum parte ad Neronis exitum. Eodem tempore Teridates Arſacides Vologeſi Parthorum & Pacori Medorum regum frater Romam adventavit magna pompa, magnificeque à Nerone acceptus. Atque

ab

ab illo rex Armeniæ diademate ejus capiti impoſito creatus eſt: permiſſumque ei Artaxata inſtaurare; quæ idem poſtea inſtaurata appellavit Neronia. Iiſdem Coſſ. Geſſio Floro Judææ Procuratore, bellum ibi ortum: quod comprimere cœptans Ceſtius Gallus, variis præliis ac ſæpe adverſis, fato aut tædio occidit. Circa idem tempus P. Petronius Sabinus Turpilianus de Britannis: M. Cocceius Nerva, & P. Sophonius ſive Offonius Tigellinus Præfectus Prætorio, triumphalia ornamenta adepti ſunt.

A. M. 4071. Ol. 211. 3. vel 2. def. Imperii Neronis 14. ex 13. die Octob.

Ev. 39. R. C. 815. 818. C. Coſſ. { L. Fonteius Capito. C. Julius Rufus. } 819. F. M. 820. V.

Kal. Julii ſuffectus eſt Conſul Imperator Nero Claudius Domitius v. ſolus ſine Collegâ. Iis Coſſ. Nero in Græciam trajiciens omnium Græcanorum ludicrorum certaminum victoriam affectavit; Pythici, Olympici, &c. omnis etiam generis perſonas in ſcena egit: ac præter Pythagoram maritum cui antea nupſerat, Sporum quoque exectum appellatam Sabinam (quod Poppæam Sabinam forma referret) ſolenni itidem ritu ductam uxorem habuit. Præterea Iſthmum Peloponeſi perfodere molitus eſt. Ac præter alios ad ſe accerſitos, Domitium Corbulonem præclarum illum belli ducem interfecit. Flavium autem Veſpaſianum, Britannicâ militiâ clarum, legatum ad bellum Judaicum conficiendum miſit. Demum reverſus in Italiam de victoriis Græcanicis ovabundus ac triumphabundus urbem introiit.

A. M. 4072. Ol. 211. 4. vel 3. deſ. Imperii Neronis decimo quarto & ult.

Ev. 40. R. C. 816. 815. C. Coſſ. { C. Silius Italicus. M. Galer. Trachalus Turpilian. } 820. F. M. 821. V.

His Coſſ. Neronem talem Principem tamdiu perpeſſus terrarum orbis tandem deſtituit: initium facientibus Gallis duce Julio Vindice, qui tum eam provinciam pro Prætore obtinebat. Sed Vindex accepta clade à militibus Virginii Rufi Germaniæ Præfecti, ad Veſontionem ipſe ſibi violentas manus intulit. Rufo autem oblatum à militibus imperium recuſavit, Galba Hiſpaniæ Præſes, conſpirante Rufo, idem à militibus ſuis quoque oblatum accepit. Quod poſtquam cognovit Nero, plane collapſus fractuſque animo, haud ita multo poſtea, quatuor ſolis comitantibus inter quos & Sporus erat, fugiens, in villâ Phaontis liberti, appropinquante manu equitum miſſâ à Senatu ad apprehendendum eum jam hoſtem judicatum; ferrum jugulo adegit, juvante Epaphrodito à libellis; itaque demum monſtrum Imperatoris exuit, die xv. Idus ſive x. Junii, poſtquam imperaverat item fere quatuordecim annos, atque in eo defecit progenies Cæſaris Auguſti. Itaque eodem die x. Junii Imperio potitus eſt Servius Sulpicius Galba. Kal. Julii ſuffecti ſunt Coſſ. M. Plautius Silvanus, & M. Salvius Otho. Kal. Septembris C. Bellicius Natalis & P. Cornelius Scipio Aſiaticus. Initio Imperii Galbæ, Romæ Nymphidius Sabinus Præfectus Prætorio, in Africa Clodius Macer, in Germania Fonteius Capito legati Imperium ſibi molientes interfecti ſunt. Galba vero Imperator in Hiſpaniâ, & quidem omnium primus alibi quam Romæ factus, eo poſtquam advenit, verum expertus eſt illud, *Minuit præſentia famam*: antea enim viſus Imperio dignus, tunc non fuit.

A. M.

A. M. 4073. Ol. 212. 1. vel 211. 4. deſ. Imp. Galbæ, &c. & Veſpaſ. Kal. Jul.

Ev. 41. R. C. 817. 820 C. Coſſ. { Imperator Ser. Sulpicius Galba. T. Vinius Rufinus. } 821. F. M. 822. V.

His Coſſ. paucis poſt Kalendas Januarii diebus, uti refert Tacitus initio Hiſtoriarum ab exceſſu Neronis ante initium propoſiti naturalis anni M. & Ev. allatis literis; ſuperioris Germaniæ legiones Imperatorem alium flagitare. Galba Imperator ad ſui confirmationem adoptavit L. Calpurnium Piſonem Frugi Licinianum. Ejus adoptionis ſpe fruſtratus M. Salvius Otho; confeſtim ſeditionem molitus, ac die xv. Januarii ſive xviii. Kal. Februarii trucidato Galbâ poſtquam imperaverat ſeptimeſtre, pariter ac Piſone, Imperium ipſe adeptus eſt. xvii. Kal. Feb. ſuffecti ſunt Coſſ. Imperator M. Salvius Otho II. & L. Salvius Titianus. Kal. Martii T. Virginius Rufus, & Vopiſcus Pompeius Silvanus.

Interea A. Vitellius à Germanicis legionibus ſalutatus eſt Imperator, ac Othone, poſt devictas ejus copias ad Bedriacum exactis tribus Imperii menſibus, necem ſibi inferente die xx. Aprilis ſive xii. Kal. Maii Imperium obtinuit. Kal. Maii ſuffecti ſunt Coſſ. M. Cælius Sabinus, & T. Flavius Sabinus. Kal. Junii T. Arrius Antoninus & P. Marius Celſus II. Deinde T. Flavius Sabinus Veſpaſianus, dux belli adverſus Judæos, omnium primus trans mare Imperator creatus eſt ipſis Kal. Jul. Tiberio Alexandro Præſide Ægypti legiones in ejus verba adigente, annitente etiam M. Licinio Muciano Syriæ Præfecto. Kal. autem Septembris ſuffecti ſunt Coſſ. C. Fabius Valens, & A. Licinius Cæcina, quo abdicante ex Senatuſconſulto Prid. Kal. Novembr. in ejus locum ſuffectus eſt Roſcius Regulus. Kal. Novemb. ſuffecti ſunt Coſſ. C. Quinctius Atticus & Cn. Cæcilius Simplex. Die autem xxiv. Decembris ſive ix. Kal. Januar. (poſt victoriam Antonii primi

Primi legati Veſpaſiani ad Cremonam)debellato,capto, atque occiſo (quo tempore Capitolium quoque conflagravit) Vitellio, poſt octimeſtre Imperii, Veſpaſianus Imperium ſolus obtinuit, Senatu cuncta principibus ſolita ei decernente.

A. M. 4074. Ol. 212. 2. vel 1. deſ. Imperii Veſpaſiani 2. ex Kal. Jul.

Ev. 42. R. C. 818. 821. C. Coſſ. { Imp. T. Fl. Sabinus Veſpaſ. II. / T. Flavius (Veſ. Imp. fil.) } 822. F. M. 823. V.

Kal. Jul. ſuffecti ſunt Coſſ. T. Flavius (Veſpaſiani Imp. fil.) Domitianus, & M. Licinius Craſſus Mucianus II. Kal. Septembris P. Valerius Aſiaticus. Kal. Novemb. L. Annius Baſſus & C. Cæcina Pœtus. Iis Coſſ. cum aliæ nationes, tum præcipue Galli & Germani, contra Imperium Romanum ſe moverant, rati jam tum ſibi imperium portendi, Civili & Claſſico & Tutore ducibus, adeo ut legiones Romanas coegerint jurare pro Imperio Galliarum ſed Cerealis eos repreſſit. Veſpaſianus Imperator Romanus Alexandriâ Ægypti (ubi miraculoſis quibuſdam ; ſanationibus magnam ſibi famam, & humana auguſtiorem exiſtimationem comparaverat) claſſe tranſmiſsâ Mari Mediterraneo Romam pervenit. Interea vero Romana urbs incendio Neronianο deformata, & Capitolium xxi. die Junii reſtaurari cœpta ſunt: dum Titus Imp. fil. Hieroſolymitanam Urbem & Templum Dei in Judæâ funditus evertit,uti refert Tacitus Hiſtoriarum libro iv. & v. eoque poſtremo & quidem mutilo. Muciano de bello civili triumphalia ornamenta data ; ſed expeditio in Sarmatas fingebatur,qui etiam ipſi pariter ac Daci atque Ponti accolæ, ſe contra Imperium Romanum commoverunt,

A. M.

A. M. 4075. Ol. 212. 3. vel 2. deſ. Imp. Veſp. 3. ex Kal. Jul.

Ev. 43. R. C. 819. 822. C. Coſſ. {Imp. Flavius Veſp. III. / M. Cocceius Nerva.} 823. F. M. / 824. V.

Iis Coſſ. Imp. Veſp. ac Titus ejus fil. una, quod nunquam antea viſum, Romæ triumphum egerunt de Judæâ ſubactâ, captâque & exciſis Hieroſolymis Kal. Jul. quando etiam Titus Tribunitiam poteſtatem accepit. Eodemque tempore pace terrâ marique populo Romano partâ, Janus VII. clauſus eſt.

A. M. 4076. Ol. 212. 4. vel 3. deſ. Imp. Veſpaſ. IV. ex Kal. Jul.

E. 44. R. C. 820. 823. C. Coſſ. {Imp. Fl. Veſp. IV. / Titus Fl. Veſp. Imp. filius II.} 824. F. M. / 825. V.

Eo anno Coſſ. Veſpaſianum Imperatorem tantummodo III. & Titum II. putat Cæſar Baronius in Analibus Eccleſiaſticis ceu potius Pontificiis; niſus mendoſo loco Plinii lib. II. cap. XIII. ac falſâ interpretatione loci Dionis lib. XLVI. loquentis de primo Cæſaris Octaviani, poſtea Auguſti, Conſulatu; utpote ornamentorum Conſularium adeptionem cum Conſulatu ſuffecto & honorario perperam confundens, quo pacto ſeriem Conſulatuum per tota Veſpaſiani ejuſque filiorum Titi ac Domitiani imperia perturbat.

A. M. 4077. Ol. 213. 1. vel 212. 4. deſ. Imp. Veſp. 5. ex Kal. Jul.

Ev. 45. R. C. 821. 824. C. Coſſ. {T. Fl. (Veſ. Imp. fil.) Domit. II. / M. Valerius Meſſalinus.} 825. F. M / 826. V.

Pro Domitiano iterum Conſule (omiſſo apud Frontinum lib. ſec. de aquæ ductibus) eo anno Baronius perperam ponit Veſp. Imperatorem IV. Iis Coſſ. Veſpaſianus Philoſophos omnes præter Muſonium Româ expulit. Circa idem tempus Petilius Cerealis Brigantes in Britanniâ ſubegit: ac Cæſennius Pœtus Syriæ legatus

legatus Antiocho rege Comageno, poſtremo Seleucidarum vetuſtis opibus vigente, capto Romamque miſſo, ejus regnum in provinciæ formam redegit.

A. M. 4078. Ol. 213. 2. vel. 1. deſ. Imp. Veſp. 6. ex Kal. Jul.

Ev. 46. R. C. 822. 825. C. Coſſ. { Imp. Fl. Veſpaſianus V. / Titus Fl. Veſp. Imp. fil. III. } 826. F. M. / 827. V.

Kal. Jul. ſuffectus eſt Coſſ. T. Flavius Domitianus III. Iis Coſſ. Veſpaſianus Imperator ac Titus ejus fil. Cenſores etiam creati luſtrum fecerunt LXXV. atque omnium poſtremum, inde enim fieri omnino deſierunt. Eo cenſu refert Plinius lib. VII. cap. XLIX. in Octavâ Italiæ regione compertum, complures homines vitam produxiſſe ultra centenos ac vicenos, quoſdam ultra centenos ac tricenos, nonnullos ultra centenos & quadragenos annos.

A. M. 4079. Ol. 213. 3. vel 2 deſ. Imp. Veſp. 7. ex Kal. Jul.

Ev. 47. R. C. 823. 826. C. Coſſ. { Imp. Fl. Veſpaſianus VI. / T. Fl. Veſp. Imp. fil. IV. } 827. F. M. / 828. C.

Iis Coſſ. Romæ templum Pacis auguſtiſſime ædificatum, abſolutum, & exquiſitiſſimis toto orbe monumentis, imprimis vero templi Hieroſolymitani aureis inſtrumentis exornatum, dedicatum eſt. Kal. Jul. ſuffecti ſunt Coſſ. T. Fl. Domitianus IV. & M. Licinius Mucianus III.

A. M. 4080. Ol. 213. 4. vel 3. deſ. Imp. Veſp. 8. ex Kal. Jul.

Ev. 48. R. C. 824. 827. C. Coſſ. { Imp. Fl. Veſp. VII. / T. Fl. Veſp. Imp. fil. V. } 828. F. M. / 829. V.

Kal. Jul. ſuffecti ſunt Coſſ. T. Fl. Domitianus V. & T. Plautius Silvanus Ælianus II. Plautius ille circa idem tempus ex Mœſia & Oriente triumphalia ornamenta

menta adeptus eſt, ac ſub idem tempus Julius Frontinus in Britanniâ Silures domuit.

A. M. 4081. Ol. 214. 1. vel 213. 4. deſ. Imp. Veſp. 9. ex Kal. Jul.

Ev. 49. R. C. 825. 828. C. Coſſ. Imp. Fl. Veſp. VIII. 829. F. M.
T. Fl. Veſp. Imp. fil. VI. 830. V.

Kal. Jul. ſuffecti ſunt Coſſ. T. Fl. Domitianus VI. & Cn. Julius Agricola. Fruſtra enim & ſibi ipſi contrarius contendit Baronius, eo anno Domitianum geſſiſſe primum Conſulatum ordinarium & ſolum ante Imperium ſuum, Titum vero viciſſim ſuffectum porro eodem anno Plinius libros Naturalis hiſtoriæ Peditos. nuncupavit Tito Cæterum Julius Agricola confeſtim poſt conſulatum miſſus in Britanniam, eamæ fere totam Romanis ſubegit uti refert Tacitus in illius vitâ.

A. M. 4082. Ol. 214. 2. vel 1. deſ. Imp. Veſp. 10. ex Kal. Jul.

Ev. 50. R. C. 826. 829. C. Coſſ. L. Ceionius Commodus Verus 830. F. M.
C. Cornelius Priſcus. 831. V.

Iis Coſſ. lues ingens Romæ fuit, & tres urbes Cypri terræ motu corruerunt.

A. M. 4083. Ol. 214. 3. vel 2. deſ. Imp. Veſp. 10. & ultimo.

Ev. 51. R. C. 827. 830. C. Coſſ. Imp. Flavius Veſp. IX. 831. F. M.
Titus Fl. Veſp. Imp. fil. VII. 832. V.

Iis Coſſ. mortuo Imperatore Flavio Veſpaſiano die XXIV. Junii ſive VIII. Kal. Jul. poſtquam imperaverat proxime decennium, in Imperium ſucceſſit ejus filius Titus Flavius Veſpaſianus. Eodem anno Kal. Novembris rupto vertice montis Veſuvii, tantum incendium eructatum eſt, ut vicinæ regiones urbeſque cum hominibus combuſtæ ſint, quo etiam Plinius ſenior

nior qui edidit naturalem Hiſtoriam, accedens, ut rem propius conſpiceret, cauſamque cognoſceret, periit.

A. M. 4084. Ol. 214. 4. vel 3. deſ. Imp. Titi 2. ex 24. die Jan.

Ev. 52. R. C. 828. 831. C. Coſſ. { Imp. Titus Fl. Veſp. fil. VIII. / T. Flavius Domitianus VII. } 832. F. M. 833. V.

Iis Coſſ. Roma incendio graviſſimo (quod malum cœlius potius, quam exterrâ extitiſſe, divinum potius quam humanum, creditum eſt) tribus diebus noctibuſque arſit, iterumque Capitolium.

A. M. 4085. Ol. 215. 1. vel 214. 4. deſ. Imp. Titi 3. ex 24. Junii.

Ev. 53. R. C. 829. 832. C. Coſſ. { M. Plautius Silvanus. / M. Annius Verus Pollio. } 833. F. M. 834. V.

Pro Plautio legitur Flavius in Epitome Dionis. Iis Coſſ. Idibus ſive XIII. die Septembris extincto Tito Imperatore, poſtquam imperaverat paulo amplius biennio, ejus frater (cujus fraude ipſum veneno ſublatum fama fuit) T. Flavius Domitianus (alter Nero & Calvus Nero dictus) imperio potitus eſt; inceptâ paulo ante Olymp. ccxv. atque anno Nabonazari 829. juxta Ptolemæi rationem.

A. M. 4086. Ol. 215. 2. vel 1. deſ. Imp. Domitiani 2. ex 13. Sept.

Ev. 54. R. C. 830. 833. C. Coſſ. { Im. T. Fl. Domitianus VIII. / T. Flavius Sabinus. } 834. F. M. 835. V.

Circa id tempus M. Ulpium Trajanum Crinitum Trajani poſtea Imperatoris patrem, alicunde ornamenta triumphalia adeptum eſſe colligitur è Plinii Junioris Panegyrico. Intelligendum vero Domitianum Imp. nullum deinceps Conſulatum geſſiſſe ultra Kalend. Majas. Etſi ſuffecti pleriſque annis deſiderentur.

A. M.

A. M. 4087. Ol. 215. 3. vel 2. def. Imp. Domitiani 3. ex 13. die. Sep.

Ev. 55. R. C. 831. 834. C. Coſſ. { Imp. T. Flavius Domitianus IX. T. Virginius Rufus II. } 835. F. M. 836. V.

Sub id tempus Domitianus minaciter interdixit, ne quis intra terminos Juriſdictionis Romanæ Eunuchos faceret.

A. M. 4088. Ol. 215. 4. vel 3. def. Imp. Dom. 4. ex 13. Sept.

Ev. 56. R. C. 832. 835. C. Coſſ. { Imp. T. Fl. Domitianus X. Ap. Junius Sabinus. } 836. F. M. 837. V.

Circa id tempus Domitianus (Cognominatus Germanicus) tum alia delubra Romæ, tum Capitolium iterum concrematum intra annos duodecim maximis impenſis reſtauravit. Tres Virgines veſtales ob ſtuprum damnatas, & tanquam Sibyllinorum librorum inſpectorum monitu, alios duos viros totidemque feminas, alteros Græcos, alteros Gallos vivos humari juſſit, Circa idem tempus etiam ipſe Philoſophos Italiâ expulit.

A. M. 4089. Ol. 216. 1. vel 215. 4. def. Imp. Domitiani 5. ex Id. Sept.

Ev. 57. R. C. 833. 836. C. Coſſ. { Imp. T. Fl. Domit. XI. T. Aurelius Fulvus. } 837. F. M. 838. V. { Agon. Capit.

Iis Coſſ. Domit. Imp. triumphum egit de Quadis, Dacis, Getis, Sarmatiſque & Germanis. Eodemque anno, tranſactis CXIV. annis Auguſtorum juxta Alexandrinos Ægyptios, noſtra ſententia, Idibus Septembris initio quinti anni Imperii ſui, Inceptæque paulo ante CCXVI. Olympiadis Domitianus inſtituit Romæ Agonem Capitolinum quinquennalem Olympico reſpondentem, ſub ſuum duodecimum & Dolabellæ Conſulatum, ad quem ejus inſtitutionem retuliſſe videtur Cenſorinus cap. XIV. quia ipſe pleraque ex parte an-

no ejuſdem primo congruit. Per Agones vero Capitolinos Romæ tanquam per Olympiades in Græciâ anni numerati ſunt inde uſque ad Conſtantinianarum Indictionum Epocham.

A. M. 4090. Ol. 216. 2. vel 1. deſ. Imp. Domitiani 6. ex 13. die Sept.

Ev. 58. R. C. 834. 837. C. Coſſ. { Imp. T. Fl. Domit. XII. Ser. Cornelius Dolabella. } 838. F. M. 839. V. { Ag. 1. 1.

Baronius & alii primum Agonem Capitolinum inſtitutum putant Kal. Januarii ejus anni, ſed Id. Sept. inſtitutum fuiſſe manifeſtum fiet ex ſequentibus.

A. M. 4091. Ol. 216. 3. vel 2. deſ. Imp. Domitiani 7. ex 13. die Sept.

Ev. 59. R. C. 835. 836. C. Coſſ. { Imp. T. Fl. Dom. XIII. A. Voluſius Saturninus. } 839. F. M. 840. V. { Ag. 1. 2.

Circa id tempus Domitianus ſe Dominum Deumq; ſe appellari juſſit, & haberi voluit filius Palladis, ſc. Divæ Virginis.

A. M. 4092. Ol. 216. 4. vel 3. deſ. Imp. Domitiani 8. ex 13. die Septemb.

Ev. 60. R. C. 836. 839. C. Coſſ. { Imp. T. Fl. Dom. XIV. L. Minutius Rufus. } 840. F. M. 841. V. { Ag. 1. 3.

Iis Coſſ. ludos ſeculares centum paulo plus annis (nempe quatuor) poſt Auguſtinos fecit Domitianus. Indeque ſuſcepit expeditionem in Daciam.

A. M. 4093. Ol. 217. 1. vel 216. 4. deſ. Imp. Dom. 9. ex 13. Septemb.

Ev. 61. R. C. 837. 840. C. Coſſ. { T. Aurelius Fulvus II. A. Sempronius Atratinus. } 841. F. M. 842. V. { Ag. 1. 4.

Iis Coſſ. Domitianus è Dacicâ expeditione parum proſpera reverſus, civium multos occidit, plures in exilium pepulit, in his Cocceium Nervam, mox tamen revocatum, & Conſulem deſignatum. Interim Apollonio Tyanæo

Tyanæo Mago, quod imperium Nervæ vaticinandi causâ puerum occidiſſet, comam & barbam ludibrio amputari juſſit. Circa idem vero tempus Cn. Julius Agricola triumphalia ornamenta adeptus eſt.

A. M. 404. Ol. 217. 2. vel 1. deſ. Imp. Domitiani 10. ex 13. die Septemb.

Ev. 62. R. C. 838. 841. C. Coſſ. { Imp. T. Fl. Domit. XV. M. Coccejus Nerva II. } 842. F. M. 843. V. { Ag. 2. 1.

Circa hæc tempora Domitianus cum in alios tum in Chriſtianos tanquam Judaicæ impietatis reos maxime ſæviſſe fertur.

A. M. 4095. Ol. 217. 3. vel 2. deſ. Imp. Domitiani 11. ex 13. die Septem.

Ev. 63. R. C. 839. 842. C. Coſſ. { M. Ulpius Trajanus. Man. Acillus Glabrio. } 843. F. M. 844. V. { Ag. 2. 2.

Iis Coſſ. prodigia evenerunt, ex quibus Glabrioni interitus eodem anno, Trajano poſtea Imperium prædictum eſt. Glabrionem ex Dionis Epitomâ conſtat fuiſſe Chriſtianum.

A. M. 4096. Ol. 217. 4. vel 3. deſ. Imp. Domitiani 12. ex 13. die Septemb.

Ev. 64. R. C. 840. 843. C. Coſſ. { T. Fl. Domit. XVI. A. Voluſius Saturn. II. } 844. F. M. 845. V. { Ag. 2. 3.

Iis Coſſ. Domitianus Imp. iterum triumphavit de Quadis, Dacis, Getis, Sarmatiſque & Germanis. Eodem anno viceſimo nono die Novembris ac ſecundo die Tybi anni octingenteſimi quadrageſimi Nabonazari duodecimo autem anno Imperii Domitiani (quem calculus Baronii perperam facit DCCCXLII. Nabonazari, tertiâ horâ noctis in Bythiniâ obſervata eſt Luna, tribus noctibus ante plenilunium conjuncta cum medio Pleiadum, uti refert Ptolemæus Aſtronomus l. VII. c. III.

A. M. 4097. Ol. 218. 1. vel 217. 4. deſ. Imp. Dom. 13. ex 13. die Septemb.

Ev. 65. R. C. 841. 844. C. Coſſ. { Sex. Pompeius Collega. / Cornelius Priſcus. } 845. F. M. / 846. V. { Ag. 2. 4.

Kal. Jul. ſuffecti ſunt Coſſ. M. Lollius Paullinus & Valerius Aſiaticus Saturninus Kal. deinde (incertum quibus) C. Antius & A. Julius Quadratus. Circa id tempus Flavius Joſephus Hiſtoricus conſummavit vigeſimum librum antiquitatum Judaicarum.

A. M. 4098. Ol. 218. 2. vel 1. deſ. Imp. Domitiani 14. ex 13. die Sept.

Ev. 66. R. C. 842. 845. C. Coſſ. { L. Non. Aſpr. Torquat. / M. Aricinius Clemens. } 846. F. M. / 847. V. { Ag. 3. 1.

Kal. Jul. ſuffecti ſunt Coſſ. Sextilius Lateranus & C. Cilius Italicus III. Iis temporibus Domitianus ita ſæviit, ut ab omnibus metueretur & omnes metueret.

A. M. 4099. Ol. 218. 3. vel 2. deſ. Imp. Domitiani 15. ex 13. die Sept.

Ev. 67. R. C. 843. 846. C. Coſſ. { Im. T. Fl. Dom. XVII. / T. Flavius Clemens. } 847. F. M. / 848. V. { Ag. 3. 2.

Clemens ille Conſul, Domitiani Imp. patruelis, cum Flaviâ Domitillâ uxore, ejuſdem conſanguineâ, Judaicæ impietatis ſive Chriſtianiſmi reus peractus, occiſus eſt.

A. M. 4100. Ol. 218. 4. vel 3. deſ. Imp. Domitiani 16. ex 13. die Sept.

Ev. 68. R. C. 844. 847. C. Coſſ. { C. Fulvius Valens. / C. Antiſtius Vetus. } 848. F. M. / 849. V. { Ag. 3. 3.

Iis Coſſ. obtruncato ſuorum inſidiis Imperatore Domitiano die XVIII. Septemb. ſive Kal. Octobris poſtquam imperaverat annos quindecim ac dies quin-

que

que juxta Suetonium & alios (integro anno plus quam conceſſerit Joſephus Scaliger) M. Cocceius Nerva imperium adeptus eſt. Fulvio autem Conſule mortuo in Magiſtratu Kal. Novemb. ſuffecti ſunt Coſſ. T. Flavius Sabinus & T. Arrius Antonius.

A. M. 4101. Ol. 219. 1. vel 218. 4. deſ. Imp. Nervæ 2. ex 18. die Septemb.

Ev. 69. R. C. 845. 848. C. Coſſ. {Imp. Coc. Nerva III. / T. Virginius Rufus III.} 849. F. M. / 850. V. {Ag. 3. 4.

Rufo mortuo in Magiſtratu ſuffectus eſt Conſul Pub. Cornelius Tacitus Hiſtoricus. Kal. Jul. ſuffecti Coſſ. Domitius Apollinaris & Q. Fabius Vejento Kal. Jul. M. Cornelius Fronto & Fabius Poſtumus. Eodem anno exante diem xiv. Kal. Octob. tranſacto anno uno integro Imperii Nervæ adoptatus ab eo M. Ulpius Trajanus Crinitus Cæſar appellatus eſt,& tribunitiam poteſtatem accepit Kal. Novemb. ſuffecti ſunt Coſſ. C. Publicius Certus (quanquam ejus damnati antequam iniret loco factus eſt Sex. Pompeius Collega II.) & Vettius Proculus.

A. M. 4102. Ol. 219. 2. vel 1. deſ. Imp. Nervæ 2. & ultimo.

Ev. 70. R. C. 846. 849. C. Coſſ. {Imp. Coc. Nerva IV. / Nerva Trajan. Cæſ. II.} 850. F. M. / 851. V. {Ag. 4. 1.

Iis Coſſ. ſub initium propoſiti naturalis anni M. & Ev. mortuo Imperatore Nervâ xxvii. die Januarii ſive vi. Kal. Febr. poſtquam imperaverat annum & quadrimeſtre, Trajanus primus Alienigena, nempe Italicâ Hiſpaniæ civitate oriundus,ſolus imperio potitus eſt, alioquin jam antea Imperator habitus, ut apparet ex obſervatione Aſtronomicâ Lunæ conjunctæ cum ſpicâ Virginis nocte quinta poſt plenilunium ſequente diem x. Januarii anno dcccxlv. Nabonazari relata ad primum annum Imperii Trajani apud Ptolemæum c. iii. lib. vii. Kal. Jul. ſuffecti ſunt Coſſ. C. Socius Senecio

Senecio & L. Licinius Sura. Kal.Oct. Afranius Dexter in Magiſtratu occiſus eſt.

A. M. 4103. Ol. 219. 3. vel 2. deſ. Imp. Trajani 2. ex 27. die Januarii.

Ev. 71. R. C. 847. 850. C. Coſſ. {C. Soſius Senecio II. / A. Cornelius Palma.} 851. F. M. / 852. V. {Ag. 4. 2.

Eo anno Trajanus tertium Conſulatum, qui ei ut novo Imperatori debebatur, recuſavit, quemadmodum ſcribit Plinius Junior in Panegyrico.

A. M. 4104. Ol. 219. 4. vel 3. deſ. Imp. Trajani 3. ex 27. die Januarii.

Ev. 72. R. C. 848. 851. C. Coſſ. {Imp. Nerva Traj. III. / M. Corn. Fronto III.} 852. F. M. / 853. V. {Ag. 4. 3.

Kal. Mart. ſuffectus eſt Coſſ. Sex. Pompeius Collega III. Kal. Sept. C. Plinius Cæcilius Secundus & Sp. Cornelius Tertullus. Kal. Novembris Julius Ferox & Acutius Nerva. Fronto fuit nobilis Orator, & Plinius Junior fuit auctor Panegyrici Trajano dicti.

A. M. 4105. Ol. 220. 1. vel 219. 4. deſ. Imp. Trajani 4. ex 27. die Januarii.

Ev. 73. R. C. 849. 852. C. Coſſ. {Imp. Nerva Traj. IV. / Sex. Articuleius Pætus.} 853. F. M. / 854. V. {Ag. 5. 1

Kal. Mart. ſuffectus eſt Coſſ. Cornelius Scipio Orfitus Kal. Maiis Bæbius Macer & M. Valerius Paullinus. Kal. Jul. Rubrius Gallus & Q. Coelius Hiſpo. Eo anno Trajanus ſuſcepto bello contra Decebalum Dacorum regem, Dacicus cognominatus eſt.

A. M.

A. M. 4106. Ol. 220. 2. vel 1. def. Imp. Trajani 5. ex 27. die Januarii.

Ev. 74. R. C. 850. 853. C. Coſſ. {C. Soſius Senecio III. / L. Licinius Sura II.} {854. P. M. / 855. V.} Ag. 5. 1.

Kal. Jul. ſuffecti ſunt Coſſ. Man. Acilius Rufus & C. Cæcilius Claſſicus. Eo anno Imp. Trajanus triumphavit de Pannonis Daciſque & rege Decebalo ex Germaniâ.

A. M. 4107. Ol. 220. 3. vel 2. def. Imp. Trajani 6. ex 27. die Jan.

Ev. 75. R. C. 851. 854. C. Coſſ. {Imp. Nerva Traj. V. / L. Appius Maxim. II.} {855. F. M / 856. V.} Ag. 5. 2.

Iis Coſſ. Trajanus Imp. iterum triumphavit de confecto bello Dacico, & occiſo rege Decebalo, & Daciâ factâ provinciâ Romani Imperii.

A. M. 4108. Ol. 220. 4. vel 3. def. Imp. Trajani 7. ex 27. die Januarii.

Ev. 76. R. C. 852. 855. C. Coſſ. {* Suranus. / P. Neratius Marcellus.} {856. F. M. / 857. V.} Ag. 5. 3.

Neratius ille erat adeo dilectus Trajano, ut aliquando ei Imperium commendaverat, ſiquid ipſi fatale contigiſſet.

A. M. 4109. Ol. 221. 1. vel 220. 4. def. Imp. Traj. 8. ex 27. die Jan.

Ev. 77. R. C. 853. 856. C. Coſſ. {Tib. Jul. Cand. II. / A. Jul. Quad. II.} {557. F. M. / 558. V.} Ag. 5. 4.

Circa hæc tempora claruit doctiſſimus ille Plutarchus Chæronenſis.

A. M. 4110. Ol. 221. 2. vel 1. deſ. Imp. Traj. 9. ex 27. die Jan.

Ev. 78. R. C. 854. 857. C. Coſſ. { L. Ceionius Com. Ver. / L. Tullius Cerealis. } 858. F. M. / 859. V. { Ag. 6. 1.

Commodus erat Pater L. Ælii Veri poſtea Imperatoris.

A. M. 4111. Ol. 221. 3. vel 2. deſ. Imp. Traj. 10. ex 27. die Jan.

Ev. 79. R. C. 855. 858. C. Coſſ. { C. Soſius Senecio IV. / L. Licinius Sura III. } 859. F. M. / 860. V. { Ag. 6. 2.

Kal. Jul. ſuffecti ſunt Coſſ. Suranus II. & C. Servilius Urſus Servianus. Circa ea tempora Plinius Proconſul Bythiniæ Trajano ſcripſit de moderandis Chriſtianorum ſuppliciis.

A. M. 4112. Ol. 221. 4. vel 3. deſ. Imp. Traj. 11. ex 27. die Jan.

Ev. 80. R. C. 856. 859. C. Coſſ. { Ap. An. Treb. Gallus. / M. Atil. Met. Bradua. } 860. F. M. / 861. V. { Ag. 6. 3.

Kal. Mart. ut apparet, ſuffecti ſunt Coſſ. C. Julius Africanus & Clodius Criſpinus, Kal. Jul. autem, ut videtur, A. Cornelius Palma II. & C. Calviſius Tullus II. qui ab aliis habentur pro anni inſequentis ordinariis; ſed in Caſſiodori Chronico Conſulari plane omittuntur, atque omnino videntur redundare numero annorum imperii Trajani. Porro Kal. ut apparet, Oct. ſuffecti ſunt Coſſ. P. Ælius Hadrianus, qui poſtea Imperator, fuit & L. Publilius Celſus.

A. M 4113. Ol. 222. 1. vel 221. 4. deſ. Imp. Traj. 12. ex 27. die Jan.

Ev. 81. R. C. 857. 860. C. Coſſ. { Clodius Criſpinus / Solenius Orfitus. } 861. F. M. / 862. V. { Ag. 6. 4.

Ei anno Baronius Meſſalam & Pedonem Coſſ. tertios ante Trajani mortem imputat, propter terræ mo-

tum

tum Antiochiæ; duplici errore; quandoquidem ille terræmotus nec iis Coſſ. neque illo anno contigiſſe videatur, quia nondum Trajanus Niſibin Parthis eripuerat, unde Parthici nomen adeptus eſt.

A. M. 4114. Ol. 222. 2. vel 1. deſ. Imp. Traj. 13. ex 27. die Jan.

Ev. 82. R. C. 858. 861. C. Coſſ. { L. Calpurnius Piſo, Vettius Ruſt. Bol. } 862. F. M. 863. V. { Ag. 7. 1.

Iis Coſſ. ex Dionis Epit. collata veteribus Inſcript. apparet, Traj. Imp. ſuſceptâ expeditione in Orientem recepiſſe Armeniam, Niſibinque, & Bætuas à Parthis, indeque poſtea Senatus decreto appellatum eſſe Optimum, & Parthicum. Interea vero poſt captam Niſibin, Trajano in hybernis agente Antiochiæ, ingentem ibi Terræ motum extitiſſe, quo præter alios plurimos etiam Conſul Pedo interfectus ſit; quem proinde apparet fuiſſe non illum C. Popillium Carum Pedonem Conſulem ordinarium, (uti opinatus eſt Baronius) quarti anni poſtea, ſed ſuffectum anni modo expoſiti ejus fratrem, ſive M. Pedonem Bergil. vel alium ex eadem Gentilitate. Erat annus ille CLIX. epochæ Antiochinorum, juxta Evagrium hiſtoriæ Eccleſiaſticæ lib. II. cap. XII. quod noſtris rationibus ad amuſſim quadrat.

A. M. 4115. Ol. 222. 3. vel 2. deſ. Imp. Traj. 14. ex 27. die Jan.

Ev. 83. R. C. 859. 862. C. Coſſ. { Imp. Nerva Traj. VI. C. Julius African. II. } 863. F.M. 864. V. { Ag. 7. 2.

Kalend. Mart. ſuffecti ſunt Coſſ. C. Julius Servilius Urſus, Servianus II. & L. Fabius Juſtus, extant enim duæ veteres inſcriptiones, quarum altera eos ad Kalend. Mart. altera ad III. Id. Oct. refert. Unde apparet eos haud recte ab Onuphrio & Goltzio referri ad annum præcedentem: quum ab aliâ inſcriptione conſtet illius ordinarios Coſſ. conti-

nuaſſe Magiſtratum uſque ad Kalend. Aprilis. Et Inſcriptio dedicata Kal. Mart. adjunctam habet Imperatoris Trajani Dacici, (necdum vero Parthici appellati) Tribunit. poteſt. XIV. ſed Coſ. V. obliteratâ ut apparet unitate pro VI. ſicut in alia inſcriptione ubi Trajani Conſulatus VI. jungitur cum Tribunitiâ poteſt. XIII. apparet itidem unitatem obliteratam eſſe pro XIV. illud vero certum eſt, minorem eſſe quam XV. (quam tamen alia inſcriptio conjungit cum Conſulatu VI. nempe ad finem tendente,& cognomine Parthici, quod eo Conſulatu adeptus eſt confirmatum, Cteſiphonte etiam capta) ideoque vere à me unum ordinarium Conſulatum ante illum Trajani ſextum, è Faſtis vugaribus expungi.

A. M. 4116. Ol. 222. 4. vel 3. deſ. Imp. Traj. 15. ex 27. die Jan.

Ev. 84. R. C. 860. 863. C. Coſſ. { L. Publicius Celſus II. / C. Clodius Criſpinus. } 864. F. M. / 865. V. { Ag. 7. 3.

Iis Coſſ. videtur Trajanus luſtraſſe ſinum maris Oceani Orientalis Erythræum, ſeu potius Perſicum.

A. M. 4117. Ol. 223. 1. vel 222. 4. deſ. Imp. Traj. 16. ex 27. die Jan.

E. 85. R. C. 861. 864. C. Coſſ. { Q. Ninnius Haſta. / P. Manilius Vopiſcus. } 865. F. M. / 866. V. } Ag. 7. 4.

Iiis Coſſ. Trajanus videtur Cteſiphonte Parthis regem deſignaſſe Parthamaſpatem.

A. M. 4118. Ol. 223. 2. vel 1. deſ. Imp. Traj. 17. ex 27. die Jan.

Ev. 86. R. C. 862. 865. C. Coſſ. { M. Valerius Meſſalla. / C. Popil. Carus Pedo. } 866. F. M. / 867. V. { Ag. 8. 1.

Eorum Coſſ. anticipatorum loco Baronius Hadrianum & Salinatorem Coſſ. tertii anni inſequentis, & ipſos anticipatos ponit. Circa id tempus Trajanus profectus

profectus in Arabiam bello adortus eſt Hagarenos, ſed eos ſubjugare non potuit..

A. M. 4119. Ol. 223. 3. vel 2. def. Imp. Traj. 18. ex 27. die Jan.

Ev. 87. R. C. 863 866. C. Coſſ. { Æmilius Ælianus. L. Antiſtius Vetus. } 867. F. M. 868. V. { Ag. 8. 2.

Circa id tempus Judæi circa Cyrenem,& in Ægypto, & Cypro, deinde etiam in Meſopotamiâ, & Syriâ, & Judæâ, rebellantes maximos tumultus excitarunt, qui & ab aliis & præcipue à Lucio,ſive Luſio Quieto ſubacti ſunt.

A. M. 4120. Ol. 223, 4. vel 3. def. Imp. Traj. 19. ex 27. die Jan.

Ev. 88. R. C. 864 867. C. Coſſ. { Quinctius Niger. T. Vipſ. Apronianus. } 867. F. M. 869. V. { Ag. 8. 3.

Kal. Jul. ſuffecti ſunt Coſſ. M. Erucius Clarus & Tib. Julius Alexander. Iis Coſſ. Trajano dum cogitaret ſuſcipere novam expeditionem in Meſopotamiam, & redintegrare bellum Parthicum, quod Parthi defeciſſent à rege Partho amaſpate,mortuo,Selinûte Ciliciæ, ſive apud Seleuciam Iſauriæ,ſub diem III. Idus ſive XI. diem Auguſti, poſtquam imperaverat annos XVIII. & ſemeſtre, Imperium adeptus eſt P. Ælius Hadrianus; quaſi à Trajano ante biduum adoptatus, & dictus Trajanus Hadrianus Cæſar. Incepto paucis diebus antea nempe XXV. die Julii DCCCLIV. anno Nabonazari. Ei autem anno convenire initium Imperii Hadriani, (neutiquam vero DCCCLXVI. qui Onuphrii calculo provenit,necdum DCCCLXVII. qui Baronii) ac proinde Trajani imperio tantummodo totidem annos quot ego aſcripſi, uno pauciores quam plerique alii hodie; locupletiſſimus teſtis eſt Ptolemæus Aſtronomus, qui eodem tempore claruit, qui cum alias obſervationes Aſtronomicas, tum præſertim trium Eclipſium Lunarium (præter illam aſſignatam (libro IV. cap. IX.)

nocte ſequente diem XVII. Pachon Ægyptii, ſive V. Aprilis, anno Nabonazari DCCCLXXII. ac IIX. Hadriani mendoſe pro IX.) aſſignans lib. VII. quarum primam nocte ſequente viceſimam diem Payni, ſive VI. Maiis anno Nabonazari DCCCLXXX. ac XVII. Hadriani: ſecundam nocte ſequente diem II. Chiac, ſive XX. Octobris, anno Nabonazari DCCCLXXXII. ac XIX. Hadriani: tertiam vero nocte ſequente diem XIX. Pharmuthæ, ſive IV. Martii anno DCCCLXXXIII. Nabonazari, ac XX. Hadriani. Itaque apparet nummum ab Onuphrio prolatum, tanquam ſignatum Trajani Tribunitiæ poteſtat. XX. aut habuiſſe utique obliteratam mediam unitatem XIX. aut cuſum fuiſſe alicubi in Occidentis partibus circa diem XVIII. Sept. ac initium Trib. Pot. XX. antequam fama mortis Trajani eouſque perveniſſet, aut denique fuiſſe adulterinum.

A. M. 4121. Ol. 224. 1. vel 223. 4. deſ. Imp. Hadriani 2. ex 11. die Aug.

Ev. 89. R. C. 865. 868. C. Coſſ. { Imp. Traj. Hadr. II. / Tib. Claud. Fuſc. Sal. } 869. F. M. 870. V. { Ag. 8. 4.

Hadrianus iterum Conſul deſignatus erat antequam à Trajano adoptaretur, ut ex Ælio Spartiano apparet, neutiquam vero inierat, nedum geſſerat Conſulatum ordinarium ante mortem Trajani, ut Baronius (qui Hadr. III. & Salinatorem Coſſ. iſtic ſtatuit) & alii opinati ſunt: quum aperte contra affirmet Dion. Hadrianus vero Armeniam majorem, Aſſyriam, & Meſopotamiam provincias à Trajano factas trans Euphratem, Choſdri regi Parthorum conceſſit. Trajani autem mortui imaginem curru Triumphali per Urbem quaſi de Parthis triumphantis, vexit.

A. M.

A. M. 4121. Ol. 224. 2. vel 1. deſ. Imp. Hadr. 3. ex 11. die Aug.

Ev. 90. R. C. 866. 869. C. Coſſ. { Imp. Traj. Hadr. III. / Q. Junius Ruſticus. } 870. F. M. 871. V. { Ag. 9. 1.

Baronius eo anno ex Caſſiodoro corrupto ponit Coſſ. ponit Aviolam & Panſam, triennio anticipatos. Circa id tempus Hadrianus colonias deduxit in Lybiam, Judæorum tumultibus vaſtatam.

A. M. 4123. Ol. 224. 3. vel 2. de. Imp. Hadr. 4. ex 11. die Aug.

Ev. 91. R. C. 867. 870. C. Coſſ. { L. Catilius Severus. / T. Aur. Ful. Anton. } 871. F. M. 872. 2. { Ag. 9. 2.

Eorum loco Baronius ponit (utique ex corrupto Caſſiodoro) Paternum & Torquatum, hæſitanter tamen. Antoninus poſtea Imperator.

A. M. 4124. Ol. 224. 4. vel 3. deſ. Imp. Hadriani 5. ex 11. die Aug.

Ev. 92. R. C. 868. 871. C. Coſſ. { M. Annius Verus II. / * Augur. } 872. F. M. 873. V. { Ag. 9. 3.

Iis Coſſ. Baronius, tanquam ex Caſſiodoro, perperam præfert Glabrionem & Torquatum; apud Caſſiodorum vero legitur, Vero & Augure Coſſ. Hadrianum Alexandriam publicis impenſis inſtauraſſe.

A. M. 4125. Ol. 225. 1. vel 224. 4. deſ. Imp. Hadr. 6. ex 11. die Aug.

Ev. 36. R. C. 896. 872. C. Coſſ. { Man. Acilius Aviola / C. Corellius Panſa. } 873. F. M. 874. V. { Ag. 9. 4.

Iis Coſſ. itidem Baronius ex Caſſiodoro haud recte præfert Aſiaticum & Quinctum. Circa id tempus Hadrianus tributa urbibus relaxavit, & plurimas tributis liberas fecit.

A. M.

A. M. 4126. Ol. 225. 2. vel 1. deſ. Imp. Hadr. 7. ex 11. die Auguſti.

Ev. 94. R. C. 870. 873. C. Coſſ. { Q. Arrius Pætinus. / C. Ventidius Apr. } 875. F. M. 876. V. { Ag. 10. 1.

Iis quod Coſſ. male præfert Baronius Verum & Ambiguum. Circa id tempus bellum contra Sauromatas geſtum eſt. Nicomediam vero & Nicæam aliaſque urbes terræ motu collapſas, Hadrianus publicis impenſis reſtaurandas curavit.

A. M. 4127. Ol. 225. 3. vel 2. deſ. Imp. Hadr. 8. ex 11. die Aug.

Ev. 65. R. C. 871. 874. C. Coſſ. { Man. Acilius Glabrio. / C. Bellicius Torquat. } 875. F. M. 876. V. { Ag. 10, 2.

Eos Coſſ. è faſtis Græcis ſumptos Gallicano & Titiano è Caſſiodoro ſubjunctis vix demum præfert Baronius. Circa id tempus Hadrianus, cum multa fecit in gratiam Athenienſium, tum celebrem bibliothecam Athenis ſtruxit.

A. M. 4128. Ol. 225. 4. vel 3. deſ. Imp. Hadr. 9. ex 11. die Aug.

Ev. 96. R. C. 872. 875. C. Coſſ. { P. Cornel. Scip. Aſiat. / Q. Vettius Aquilinus. } 876. F. M. 877. V. { Ag. 10. 3.

Eos Coſſ. ante triennium anticipatos iſtic videlicet repetit Baronius. Circa id tempus Serenius Grannianus Proconſul Aſiæ ſcripſit Hadriano de moderandis Chriſtianorum ſuppliciis, iniquum cenſens clamoribus vulgi, innocentium hominum ſanguinem concedi, & ſine ullo crimine, nominis tantum & ſectæ reos fieri.

A. M. 4129. Ol. 226. 1. vel 225. 4. deſ. Imp. Hadr. 10. ex 11. die Aug.

Ev. 97. R. C. 873. 876. C. Coſſ. { Veſpr. Cand. Verus II. / Ambigius Bibulus. } 877. F. M. / 878. V. { Ag. 10. 4.

Pro iis Coſſ. à quibuſdam ponuntur M. Lollius Pedius Verus, & Q. Junius Lepidus Bibulus vel Bibullius Pius: vel Celſus & Marcellinus. Circa id tempus, occaſione literarum Serenii, Hadrianus reſcripſit Minutio Fundano ejus ſucceſſori Chriſtianos non ſine objectu criminum condemnandos.

A. M. 4130. Ol. 226. 2. vel 1. deſ. Imp. Hadr. 11. ex 11. die Aug.

Ev. 98. R. C. 874. 877. C. Coſſ. { * Gallicanus. / D. Cœlius Titianus. } 878. F. M. / 879. V. { Ag. 11 1.

Cœlius Titianus quondam Hadriani Tutor, poſtea ejus Præfectus prætorio fuit.

A. M. 4131. Ol. 226. 3. vel 2. deſ. Imp. Hadr. 12. ex 11. die Aug.

Ev. 99. R. C. 875. 878. C. Coſſ. { L. Non. Torqat. Aſprenas. / M. Annius Libo. } 879. F. M. / 880. V. { Ag. 11. 2.

Circa id tempus Hadrianus ex urbe Hieroſolymarum faciens Æliam Capitolinam, in eâque excitans Jovi templum, Judæis etiam prohibitis uti circumciſione, novam rebellandi occaſionem dedit.

A. M. 4132. Ol. 226. 4. vel 3. deſ. Imp. Hadr. 13. ex 11. die Aug.

Ev. 100. R. C. 876. 879. C. Coſſ. { P. Juventius Celſus II. / Q. Julius Balbus. } 880. F. M. / 881. V. { A. 11. 3.

Kal. Mart. ſuffecti ſunt Coſſ. T. Aufidius Fronto & Arrius Severianus. Kal. Novemb. C. Neratius Marcellus & Cn. Lollius Gallus. Circa id tempus Hadrianus in Ægyptum profectus amiſit Antinoum puerum amaſium; quem ipſe in Deos referri, & ex ejus

nomine non modo urbem in Ægypto, ſed etiam ſidus in cœlo (annitente etiam Ptolemæo Peluſienſi Aſtronomo) appellari voluit.

A. M. 4133. Ol. 227. 1. vel 226. 4. deſ. Imp. Hadr. 14. ex 11. die Aug.

Ev. 101. R. C. 877. 880. C. Coſſ. { Q. Fabius Catullinus. / M. Flavius Aper. } 881. F. M. / 882. V. { Ag. 11. 4.

Circa id tempus Tenius Rufus Judææ legatus, multa Judæorum millia occidit, nondum tamen compeſcuit eorum inſaniam.

A. M. 4134. Ol. 227. 2. vel 1. deſ. Imp. Hadr. 15. ex 11. die Aug.

Ev. 102. R. C. 878. 881. C. Coſſ. { Sex. Oct. Lænas Pontianus / M. Antonius Rufinus. } 882. F. M. / 883. V. { Ag. 12. 1.

Circa id tempus Barchochebas Impoſtor ducem belli Judæis ſe offerens, eorum furores per Syriam & Palæſtinam auxit.

A. M. 4135. Ol. 227. 3. vel 2. deſ. Imp. Hadr. 16. ex 11. die Aug.

Ev. 103. R. C. 879. 882. C. Coſſ. { Sentius Augurinus. / Arrius Severianus II. } 883. F. M. / 884. V. { Ag. 12. 2.

Cum iis Coſſ. Baronius perperam componit Commodum & Pompeianum iterum, Coſſ. ordinarios quarti anni poſtea. Barchochebas Chriſtianos nolentes abnegare fidem, & belli ſocietatem ſecum jungere variis affecit ſuppliciis.

A. M. 4136. Ol. 227. 4. vel 3. deſ. Imp. Hadr. 17. ex 11. die Aug.

Ev. 104. R. C. 880. 883. C. Coſſ. { * Hiberus. / Junius Sil. Siſenna. } 884. F. M. / 885. V. { Ag. 12. 3.

Barchochebâ tenente in Judæâ, præter alia multa caſtella & vicos, munitiſſimum oppidum Bethoron, indeque excurſiones faciente in Romanos: præter alios duces

duces Julius Severus è Britanniâ evocatus & in Judæam contra eum miſſus eſt; is non auſus cum audaciſſimis ac deſperatæ ſalutis latronibus acie dimicare, trahere bellum, & carptim eos intercipere ſatius duxit. Cæterum eodem anno DCCCLXXX. Nabonazari, atque XVII. Hadriani (& quidem tranſactis Epochæ Auguſtorum juxta Ægyptios annos CLXI. diebus LXVI.) præter primam lunarium Eclipſium ſupra expoſitarum, obſervavit Ptolemæus (uti ipſe refert lib. III. c. VIII.) autumni æquinoctium contigiſſe die VII. menſis Athyr ſive XXV. Septembris.

A. M. 4137. Ol. 228. 1. vel 227. 4. deſ. Imp. Hadr. 18. ex 11. die Auguſti.

Ev. 105. R. C. 881. 884. C. Coſſ. { C. Jul. Serv. Urſ. Sev. III. / C. Vibius Juventius Verus. } 885. F. M. / 886. V. { Ag. / 12. 4

Iis Coſſ. bellum Judaicum in Palæſtinâ finem accepit, rebus Judæorum penitus oppreſſis; & duce eorum Barchozbâ (qui Barchochebas haberi voluit) deprehenſo, & interfecto: indeque Judæis Hieroſolymas introire vetitum fuit.

A. M. 4138. Ol. 228. 2. vel 1. deſ. Imp. Hadr. 19. ex 11. die Aug.

Ev. 106. R. C. 882. 885. C. Coſſ. { Pompeianus Lupercus. / L. Jul. Atticus Acilianus. } 886. F. M. / 887. V. { Ag. / 13. 1.

Hadrianus quo ægrius Judæis faceret, in portâ Æliæ ubi erant Hieroſolyma à ſe conditæ, ſuem in marmore exſculpi juſſit.

A. M. 4139. Ol. 228. 3. vel 2. deſ. Imp. Hadr. 20. ex 11. die Aug.

Ev. 107. R. C. 883. 886. C. Coſſ. { C. Ceion. Comodus Verus. / S. Vet. Civica Pompeianus. } 887. F. M. / 888. V. { Ag. / 13. 2.

Is Commodus Verus eodem anno die natali imperii Hadriani ab eo adoptatus, Cæſar appellatus, & Tribunitiam poteſtatem adeptus eſt.

A. M. 4140. Ol. 228. 4. vel 3. deſ. Imp. Hadr. 21 ex 11. die Aug.

Ev. 108. R. C. 884. 887. C. Coſſ. { L. Æl. Hadr. fil. Ver. Cæſ. II. / P. Coel. Balb. Vibullius. } 888. F. M. / 889. V. { Ag. 13. 3.

Verus Cæſar ab Hadriano ante quinquemeſtre adoptatus, ipſis Kal. Jan. primo ſecundi conſulatus ſui die mortuus eſt.

A. M. 4141. Ol. 229. 1. vel 228. 4. deſ. Imp. Hadr. 21. & ultimo.

Ev. 109. R. C. 885. 888. C. Coſſ. { Sulpic. Camerinus. / Q. Niger Magnus. } 889. F. M. / 890. V. { Ag. 13. 4.

Iis Coſſ. v. Kal. Mart. T. Aurelius Fulvus Antoninus ab Hadriano Imp. adoptatus, Cæſar appellatus, & Tribunitiam poteſtatem adeptus eſt. Eodem anno mortuo Imperatore Hadriano die VI. Idus ſive X. Julii, poſtquam imperaverat fere XXI. annos, Imperium adeptus eſt T. Aurelius Hadrianus Antoninus Pius.

A. M. 4142. Ol. 229. 2. vel 1. deſ. Imp. Antonini 2. ex 10. die Jul.

Ev. 110. R. C. 886. 889. C. Coſſ. { Imp. Hadr. Ant. Pius II. / Bruttius Præſens. } 890. F. M. / 891. V. { Ag. 14. 1.

Iis Coſſ. uti refert Cenſorinus, XXI. c. initium anni Nabonazari convenit in eundem diem quo Canicula in Ægypto faceret exortum, nempe in diem XIII. non XII. ut mendoſe apud eum legitur, Kal. Auguſti. Quum vero ex multis obſervationibus Ptolemæi manifeſtum ſit, primum annum Imperii Antonini conveniſſe anno DCCCLXXXV. Nabonazari, ac CDLXI. à morte Alexandri, neque ulla controverſia ſit de annis Hadriani: inde demum ſatis conſtat, Trajani imperii tempus à nobis ſuperius recte definitum eſſe. Porro iiſdem Coſſ. v. Kal. Mart. M. Annius Verus (qui inde pro Annio Aurelius cœpit vocari) & L. Ælius Verus,

ab

ab Imperatore Antonino adoptati, Cæſares appellati ſunt.

A. M. 4143. Ol. 229. 3. vel 2. deſ. Imp. Ant. 3. ex 10. die Jul.

Ev. 111. R. C. 887. 850. C. Coſſ. { Imp. Hadr. Ant. Pius III. / M. Aur. Ant. Imp. f. Cæſ. } 891. F. M. / 892. V. { Ag. / 14. 2.

Iis temporibus Galenus inſignis ille Medicus claruit.

A. M. 4144. Ol. 229. 4. vel 3. deſ. Imp. Antonini 4. ex 10. die Jul.

Ev. 112. R. C. 888. 891. C. Coſſ. { M. Ped. Sylloga Priſcinus / T. Hoenius Severus. } 892. F. M. / 893. V. { Ag. / 14. 3.

Circa id tempus Juſtinus Chriſtianus Philoſophus, librum pro religione ſua conſcriptum Antonino Imperatori obtulit.

A. M. 4145. Ol. 230. 1. vel 229. 4. deſ. Imp. Ant. 5. ex 10. die Jul.

Ev. 113. R. C. 889. 892. C. Coſſ. { L. Cuſpius Rufinus. / L. Statius Quadratus. } 893. F. M. / 894. V. { Ag. / 14. 4.

Iis Coſſ. Agonem Capitolinum xv. celebratum eſſe colligit Onuphrius ex antiqua inſcriptione, qua Antoninus Auguſtus Tribun. pot. v. dicitur conſtitutor ſacri certaminis; quod quum verum eſſe appareat, duplicem noſtram ſententiam à vulgari opinione diverſam confirmat, alteram de annis Imperii Trajani tantummodo octodecim & dimidio; ideoque uno pari conſulum ordinariorum Faſtis Vulgaribus eximendo; alteram de tempeſtate celebrati Agonis, ineunte autumno: utpote medio Septembri; alioquin enim, ſi ut communis fert opinio, celebraretur menſe Januario, utique celebratus eſſet, vel ante v. Trib. pot. Antonini, vel ſequentibus conſulibus.

A. M. 4146. Ol. 230. 2. vel 1. deſ. Imp. Ant. 6. ex 10. die Julii.

Ev. 114.	R. C. 890.	Coſſ.	C. Bellicius Torquatus.	894. F. M.	Ag.
	893. C.		T. Claud. Atticus Herodes.	895. V.	15. 1.

Herodis Attici viri doctiſſimi frequens mentio eſt apud A. Gellium; eundem inter M. Aurelii præceptores numerat Julius Capitolinus.

A. M. 4147. Ol. 230. 3. vel 2. deſ. Imp. Ant. 7. ex 10. die Julii.

Ev. 115.	R C. 891.	Coſſ.	P. Avitius Lollianus	895. F. M.	Ag. 15. 2.
	894. C.		C. Ganius Maximus.	896. V.	

Ganius Maximus vir ſeveriſſimus, præfectus Prætorio Antonini fuit, uſque ad xx. Imperii ejus annum; uti refert Julius Capitolinus.

A. M. 4148. Ol. 230. 4. vel 3. deſ. Imp. Ant. 8. ex 10. die Julii.

Ev. 116.	R. C. 892.	Coſſ.	Imp. Hadr. Ant. Pius IV.	896. F. M.	Ag.
	895. C.		M. Aur. Ant. Im. f. Cæſ. II.	897. V.	15. 3.

Iis temporibus Taurus Berytius Platonicæ ſectæ Philoſophus claruit.

A. M. 4149. Ol. 231. 1. vel 230. 4. deſ. Imp. Ant. 9. ex 10. die Julii.

Ev. 117.	R. C. 893.	Coſſ.	Sex. Erucius Clarus II.	897. F. M.	Ag.
	896. C		Cn. Claud. Severus.	898. V.	15. 4

Iis Coſſ. (quorum Erucius urbi præfectus fuit) natus eſt Septimius Severus, poſtea Imperator.

A. M.

A. M. 4150. Ol. 231. 2. vel 1. deſ. Imp. Ant. 10. ex 10. die Julii.

Ev. 118. R. C. 894. 897. C. Coſſ. { M. Valerius Largus. M. Valer. Meſſallinus. } 898. F. M. 899. V. { Ag. 16. 1

Iis Coſſ. (quibus Baronius rurſus è Caſſiodoro perperam præfert Gordianum & Maximum quadriennio anticipato) M. Aurelius Cæſar, accepta in Matrimonium Fauſtinâ Antonini Imperatoris filia, v. Kal. Mart. Trib. poteſtatem quoque accepit. Cæterum ab anno ſecundo Veſpaſiani ineunte, ad decimum Antonini deſinentem fuerunt anni LXXVIJ. juxta calculum apud Clementem Strom. 1.

A. M. 4151. Ol. 231. 3. vel 2. deſ. Imp. Ant. 11. ex 10. die Julii.

Ev. 119. R. C. 895. 898. C. Coſſ. { C. Bellicus Turquat. II. M. Salvius Julianus II. } 899. F. M. 900. V. { A. 16. 2.

Is quoque Julianus fuit præfectus Urbi & Maximus Juriſconſultus. Baronius vero iſtic quoque è Caſſiodoro male Romulum & Glabrionem Coſſ. imputat.

A. M. 4152. Ol. 231. 4. vel 3. deſ. Imp. Antonini 12. ex 10. die Julii.

Ev. 120. R. C. 896. 899. C. Coſſ. { Ser. Corn. Scip. Orfit. Q. Nonius Priſcus. } 900. F. M. 901. V. { Ag. 16. 3.

Iis temporibus claruit Arrianus Nicomedienſis Hiſtoricus & Philoſophus, atque Maximus Tyrius. Ei quoque anno, ut & ſequenti Baronius e Caſſiodoro altera conſulum paria imputat.

A. M. 4153. Ol. 232. 1. vel 231. 4. deſ. Imp. Ant. 13. ex 10. die Julii.

Ev. 121. R. C. 897. 900. C. Coſſ. { Romulus Gallicanus. Antiſtius Vetus. } 901. F. M. 902. V. { Ag. 16. 4.

Iiſdem temporibus claruerunt Apollonius Chalcidicus Stoicus, & Baſilides Scytho Politanus, Philoſophi

phi inſignes; qui etiam Veri Cæſaris præceptores fuerunt.

A. M. 4154. Ol. 232. 2. vel 1. deſ. Imp. Antonini 14. ex 10. die Julii.

Ev. 122. R.C. 898. 901. C. Coſſ. Sex. Quin. Gordianus. Sex. Quinct. Maximus. 902. F.M. 903. V. Ag. 17. 1.

Eos Coſſ. ante quadriennium perperam poſitos iſtic repetit Baronins, adjectis utique è Caſſiodoro Vero & Sabino Coſſ. altero quadriennio anticipatis.

A. M. 4155. Ol. 232. 3. vel 2. deſ. Imp. Antonini 15. ex 10. die Julii.

Ev. 123. R. C. 899. 902. C. Coſſ. Sex. Aeilius Glabrio. C. Val. Omollus Verianus. 903. F.M. 904. V. Ag. 17. 2.

Is eſt Omollus ſive Omulus cujus complura libere & jocoſe dicta Antoninus Imp. ſemper patienter accepit, uti refert Capitolinus.

A. M. 4156. Ol. 232. 4. vel. 3. deſ. Imp. Ant. 16. ex 10. die Julii.

Ev. 124. R. C. 900. 903. C. Coſſ. Bruttius Præſens II. Antonius Ruffinus. 904. F. M. 905. V. Ag. 17. 3.

Circa id tempus fuit Creſcers Cynicus Philoſophus, qui à Juſtino Philoſopho Chriſtiano reprehenſus, eum ad mortem perſecutus eſt.

A. M. 4157. Ol. 233. 1. vel 232. 4. deſ. Imp. Antonini 17. ex 10. die Jul.

Ev. 125. R. C. 901. 904. C. Coſſ. L. Æl. Aur. Ver. Cæſ. Sextilius Lateranus. 905. F. M. 906. V. Ag. 17. 4

Vero Cæſare abdicante, in ejus locum factus eſt Conſul Aquillius Orfitus. Iis autem Coſſ. Baronius ſuo more è Caſſiodoro adjicit Coſſ. Tertullum & Sacerdotem, repetendos denuo poſt quadriennium, ſimiliterque facit anno inſequente.

A. M.

A. M. 4158. Ol. 233. 2. vel 1. def. Imperii Antonini 18. ex 10. die Julii.

Ev. 126. R. C. 902. 905. C. Coſſ. { C. Julius Severus. M. Titius Ruf. Sabin. } 906. F. M. 907. V. { Ag. 18. 1.

Kal. Novemb. ſuffecti ſunt Coſſ. Antius Pollio & Opimianus: quorum mentio, una cum ordinariis, in antiquâ tabulâ reperta eſt.

A. M. 4159. Ol. 233. 3. vel 2. def. Imperii Antonini 19. ex 10. die Julii.

E. 127. R. C. 903. 906. C. Coſſ. { M. Plautius Silv. L. Sentius Aug. } 907. F. M. 908. V. } Ag. 18. 2.

Eorum Coſſ. prænomina nonnullis faſtis ponuntur. M. Crionius, & C. Serius, alioqui cognomina eadem.

A. M. 4160. Ol. 233. 4. vel 3. def. Imperii Antonini 20. ex 10. die Julii.

Ev. 128. R. C. 904. 907. C. Coſſ. { * Barbatus. * Regulus. } 908. F. M. 909. V. { Ag. 18. 3.

De iis Coſſ. vel quid eorum anno actum ſit, nihil compertum eſt.

A. M. 4161. Ol. 234. 1. vel 233. 4. def. Imperii Antonini 21. ex 10. die Julii.

Ev. 129. R. C. 905. 908. C. Coſſ. { Q. Flavius Tertullus Licinius Sacerdos. } 909. F. M. 910. V. { Ag. 18. 4.

Is Tertullus Fauſtinæ M. Aurelii uxoris mœchus ad ſcenam uſque famoſus fuit.

A. M. 4162. Ol. 234. 2. vel 1. def. Imperii Antonini 22. ex 10. die Julii.

Ev. 130. R. C. 906. 909. C. Coſſ. { Plautius Quinctillus. Statius Priſcus. } 910. F. M. 911. V. { Ag. 19. 1.

Statius Priſcus poſtea ſequentium Imperatorum legatus bello Parthico, proſpere rem geſſit. Cæterum

geſſit etiam Antoninus complura bella per legatos: nam & Britannos per Tollium Urbicum vicit, & Germanos & Daços, atque Judæos denuo rebellantes, & Alanos, ſed & in Achaiâ & Ægypto rebelliones repreſſit: ſed illius geſtorum æque bello ac pace fere omnium anni ignorantur.

A. M. 4163. Ol. 234. 3. vel 2. deſ. Imperii Antonini 23. ex 10. die Julii.

Ev. 131. R. C. 907. 910. C. Coſſ. { Ap. Annius Bradua. T. Vibius Barus. } 911. F. M. 912. V. { Ag. 19. 2.

Circa id tempus Bactri, Hyrcani, & Indi legatos ad Antoninum Imperatorem miſiſſe dicuntur.

A. M. 4164. Ol. 234. 4. vel 3. deſ. Imperii Antonini 24. ex 10. die Julii.

Ev. 132. R. C. 608. 911. C. Coſſ. { M. Aur. Ant. Im. f. Cæſ. III. L. Æl. Aur. Verus Cæſ. II. } 912. F. M. 913. V. { Ag. 19. 3

Iis Coſſ. mortuo Imperatore Antonino Pio, ut quidem videtur, circa diem v.II. ſive nonas, non Martii ut vulgo putatur, ſed Octobris, tranſacto LXXV. anno ætatis juxta Aurelium Victorem, quum, Julio Capitolino auctore, natus fuerat Septembre, Domitiano XII. & Dolabellâ Coſſ. at Conſulum ordinariorum pari LXXVII. à natali juxta Caſſiodorum; quum Tribunitiam ſupremam, & ſacroſanctam poteſtatem geſſerat prope XXIV. annos, juxta antiquam inſcriptionem, & Xiphilinum Dionis abbreviatorem, nempe ſupra annos XXIII. integros juxta Eutropium & Victorem alterum, menſes ſeptem ac dies ſex juxta Theophilum Antiochenum qui eodem tempore floruit, quaſi à fine Februarii precedente mortem Hadriani; ab illius vero morte imperaverat annos viginti tres, inſuperque juxta Euſebium & Caſſiodorum menſes tres: ei ſucceſſit adoptivus filius & gener, M. Aurelius Antoninus dictus etiam Philoſophus; qui mox adoptivum fratrem ſive filium, aſſumtum quoque ſibi generum, appellatum

pellatum L. Aurelium Verum Commodum Imperii conſortem fecit. Itaque tunc primum duo Auguſti pari imperio potiti ſunt: atque duo Auguſti Coſſ. primum appellati ſunt. Gerebat autem tunc M. Aurelius Tribunitiam poteſtatem xv. ut ex antiquis eorum nummis colligitur.

A. M. 4164. Ol. 235. 1. vel 234. 4. deſ. Impp. M. Aur. & L. R. 2. ex 7. d. Oct.

Ev. 133.	R. C. 909. 912. C.	Coſſ.	Im. M. Aur. Ant. IV. / Im. L. Aur. Ver. III.	Duo Aug. II	913. F. M. / 914. V.	Ag. 19. 4

Is conſulatus, vulgaribus Onuphrii, Goltzii, Baronii, &c. Faſtis omiſſus, videtur demum ponendus vice illius Cornelii Palmæ & Calviſii Tulli, exempti undecimo anno imperii Trajani: auctoritate primum Caſſiodori, qui ſaltem duos annos interjicit inter præcedentem conſulatum Bari & & Braduæ, ac ſequentem Ruſtici & Aquilini; deinde Faſtorum Græcorum, qui eoſdem Coſſ. bis ponunt: præterea vero ratione probabili, quatenus ſoliti erant Imperatores anno primo poſt ſuſceptum imperium, ſuſcipere etiam Conſulatum ordinarium. Videtur autem fuiſſe triplex ratio ejus Conſulatus ſignandi Faſtis: vel Aurelius Antoninus IV. & Aurelius Verus III. juxta Caſſiodorum, etſi apud eum legatur V. pro IV. vel duo Auguſti II. juxta Græcos Faſtos; vel quia anno precedente ad finem tendente duo Auguſti Coſſ. primum appellati, Conſulatum hoc anno continuarunt. Hic annus ſignatus eſt P. C. id eſt poſt Conſulatum Impp. Augg. Aurelii Antonini III. & Aurelii Veri II. cujus manifeſta veſtigia extant item apud Caſſiodorum, atque in nummis ubi Imperatorum alterius Tribunitia poteſtas XVI. cum Conſulatu III. alterius Tr. P. II. cum C. II. juncta reperitur. Huc autem ſpectare videtur quod ſcribit Spartianus in Ælio Vero his Verbis, *Verus certe cum Marco æquale geſſit imperium:* nam ipſi ſunt qui primi duo Auguſti appellati ſunt, & quorum Faſtis Conſularibus ſic nomina

præſcribuntur, ut dicantur non tantum duo Antonini ſed duo Auguſti: tantumque hujus rei & novitas & dignitas valuit, ut Faſti Conſulares nonnulli ab his ſumerent ordinem Conſulum, inquit Spartianus. Nimirum ſequentibus annis ſignatis, poſt Conſulatum duorum Auguſtorum, II. III. IV. &c. quod à Diocleſiani Imperatoris temporibus crebrius factitatum eſt.

A. M. 4166. Ol. 235. 2. vel 1. deſ. Impp. M. Aur. & L. Ver. 3. ex 7. d. Oct.

Ev. 134. R. C. 910. 913. C. Coſſ. { Q. Junius Ruſticus / Vettius Aquillinus. } 914. F. M. 915. V. { Ag. 20. 1.

Junius Ruſticus Philoſophus è ſectâ Zenonis, fuit unus è Præceptoribus M. Aurelii. Cum eo, hoc anno, ſive alio ejuſdem nominis, anno alio, Conſul ſuffectus, Kal. Jul. Q. Flavius Tertullus reperitur in veteri inſcriptione. Circa id tempus Vologeſus Parthorum rex, Provincias Romanas ſibi vicinas depopulatus eſt.

A. M. 4167. Ol. 235. 3. vel 2. deſ. Impp. M. Aur. 2. Ver. 4. ex 7. die Oct.

Ev. 135. R. C. 911. 914. C. Coſſ. { L. Papirius Ælianus. / Junius Paſtor. } 915. F. M. 916. V. { Ag. 20. 2.

Circa id tempus L. Verus Imperator in Orientem profectus, Antiochiæ degens bellum Parthicum & Armeniacum per legatos proſpere geſſit; receptis à Statio Priſco Artaxatis, datoque Armeniis Rege, unde uterque Imperator appellatus eſt Armeniacus.

A. M. 4168. Ol. 235. 4. vel 3. deſ. Impp. M. Aur. & L. Ver. 5. ex 7. d. Oct.

Ev. 136. R. C. 912. 915. C. Coſſ. { Julius Macrinus. / L. Cornelius Celſus. } 916. F. M. 917. V. { Ag. 20. 3.

Circa id tempus à Romanis Seleucia expugnata eſt, ac Babylonem & in Mediam uſque perventum eſt, unde etiam Parthicus & Medicus uterque Imperator appellatus eſt.

A. M.

A. M. 4169. Ol. 236. 1. vel 233. 4. deſ. Impp. M. Aur. & L. Ver. 6. ex 7. d. Oct.

Ev. 137. R. C. 913. 916. C. Coſſ. Servilius Pudens. / L. Cornel. Scip. Orfitus. 917. F. M. / 918. V. Ag. 20. 4.

His Coſſ. (quorum prænomina alias ponuntur. L. Arrius & M. Gabinus) ambo Imperatores M. Aurelius Antoninus, & Lucius Aurelius Verus, poſt quinquennium reverſus Romam, una triumpharunt de Parthis, Medis, Armenis, & Rege Vologeſe, ex Orienſe.

A. M. 4170. Ol. 136. 2. vel 1. deſ. Impp. M. Aur. & L. Ver. 7. ex 7. d. Oct.

Ev. 138. R. C. 914 917. C. Coſſ. Servilius Pudens II. / T. Vitraſius Pollio. 918. F. M. / 919. V. Ag. 21. 1.

Iis Coſſ. (quorum alter T. Vitraſius aliter appellatur L. Sufidius) bellum Marcomannicum, natum & ſuſpenſum dum gerebatur Parthicum; eo finito, majore apparatu ſuſceptum.

A. M. 4171. Ol. 236. 3. vel 2. deſ. Impp. M. Aur. & L. Ver. 8. ex 7. die Oct.

Ev. 139. R. C. 915. 918. C. Coſſ. Im. L. Aur. Verus IV. / T. Numid. Quadratus. 919. F. M / 920. V. Ag. 21. 2.

Iis Coſſ. M. Aurelius Imperator, ſuſceptâ expeditione in Germaniam, bellum geſſit contra Marcomannos, & eorum ſocios.

A. M. 4172. Ol. 236. 4. vel 3. deſ. Impp. M. Aur. & L. Ver. 9. ex 7. d. Sep.

Ev. 140. R. C. 916. 919. C. Coſſ. L. Vettius Paullus. / T. Junius Montanus. 920. F. M. / 921. V. Ag. 21. 3.

Circa id tempus, Romanis contra Marcomannos, Quados, Sarmatas, Dacos, dimicantibus, gravis peſtilentia multas Provincias imperii, ipſamque urbem

depopulata eſt; quam Verus Imperator, ex Oriente ſecum attuliſſe ferebatur.

A. M. 4173. Ol. 237. 1. vel 236. 4. deſ. Im. M. Aur. & L. Ver. 10. ex 7. d. Oct.

Ev. 141. R. C. 917. 920. C. Coſſ. Soſius Priſcus. Q. Cœlius Apollinaris. 921. F. M. 922. V. Ag. 21. 4.

Iis Coſſ. L. Aurelius Verus Commodus Imperator mortuus eſt; poſtquam imperaverat novem annos, ut colligitur ex epitaphio ejus, quod adhuc Romæ extare dicitur; quanquam hiſtorici magno conſenſu undecim annos ei tribuunt,

A. M. 4174. Ol. 237. 2. vel 1. deſ. Imp. M. Aurelii 11. ex 7. die Oct.

Ev. 142. R. C. 918. 921. C. Coſſ. L. Junius Clarus. M. Aur. Sever. Cethegus. 922. F. M. 923. V. Ag. 22. 1.

Circa id tempus Melito Sardenſis Epiſcopus Apologeticum pro Chriſtianis Imperatori obtulit.

A. M. 4175. Ol. 237. 3. vel 2. deſ. Imp. M. Aurelii 12. ex 7. die Octob.

Ev. 143. R. C. 919. 922. C. Coſſ. L. Septimius Severus II. * Herennianus. 923. F. M. 924. V. Ag. 22. 2.

Illis temporibus floruit Oppianus Cilix Poeta: qui Halieutica miro ſplendore conſcripſit.

A. M. 4176. Ol. 237. 4. vel 3. deſ. Imp. M. Aurelii 13. ex 7. die Octob.

Ev. 144. R. C 921. 924. C. Coſſ. Claudius Maximus. Cor. Scipio Orfitus. 924. F. M. 925. V. Ag. 22. 3.

Claudius Maximus, vir doctus, fuit unus ex iis quorum auditor fuit M. Aurelius.

A. M.

A. M. 4177. Ol. 238. 1. vel 237. 4. deſ. Imp. M. Aurelii 14. ex 7. die Octob.

Ev. 145. R. C. 921. 924. C. Coſſ. { Cn. Claudius Severus II. / M. Aurel. Pompeianus. } 925. F. M. / 926. V. { Ag. 22. 4.

Claudius Severus Peripateticæ diſciplinæ, M. Aurelii Præceptor fuit. Pompeianus autem ab ipſo ad bellum Germanicum proficiſcente gener aſſumtus. Iis autem Coſſ. ut ex Julio Capitolino apparet, M. Aurelius inſtituens alteram profectionem in Germaniam, ſub ipſis profectionis diebus filium ſeptennem amiſit: & quia Ludi Jovis Opt. Max. erant, (id eſt, ut videtur, Capitolini) interpellari eos publico luctu voluit.

A. M. 4178. Ol. 238. 2. vel 1. deſ. Imp. M. Aur. 15. ex 7. dic Octob.

Ev. 146 R. C. 922. 925. C. Coſſ. { Fulvius Flaccus. / Ap. Annius Trebon. Gallus. } 926. F. M / 927. V. { Ag. 23. 1

Iis Coſſ. nonis Juliis Marcus Imperator, filio Commodo accerſito ad limitem Germanicum, togam virilem dedit: quo tempore Anidius Caſſius in Oriente à ſe deſcivit. Poſtea vero fulmen de cœlo precibus ſuis, vel potius Chriſtianorum militum quos in exercitu ſuo habebat, contra hoſtium machinamentum extorſit, ſuis pluviâ impetratâ quum ſiti laborarent.

A. M. 4179. Ol. 238. 3. vel 2. deſ. Imp. M. Aur. 16. ex 7. die Octob.

Ev. 147. R. C. 923. 926. C. Coſſ. { Calpurnius Piſo. / M. Salvius Julianus } 927. F. M. / 928. V. { Ag. 23. 2.

Iis Coſſ. M. Aurelius Commodus Cæſar, Marci Imperatoris filius, Tribunitiam poteſtatem accepit XIII. Kal. Februarias. Anidius autem Caſſius Syriæ legâtus, qui anno præcedente deficerat, interfectus eſt. Marcus Imperator in Orientem profectus eſt.

A. M.

A. M. 4180. Ol. 238. 4. vel 3. deſ. Imp. M. Aur. 17. ex 7. die Octob.

Ev. 148. R. C. 924. 927. C. Coſſ. { T. Vitraſius Pollio II. / M. Flavius Aper. II. } 928. F. M. 929. V. { Ag. 23. 3.

Iiis Coſſ. M. Aurelius Antoninus Imperator Auguſtus, ex Oriente reverſus Romam, filio Commodo etiam appellato Imperatore Auguſto, die v. Kal. Decembris: una cum eo de Marcomannis, Quadis, Suevis, Sarmatiſque Germanis triumphavit x. Kal. Januarii.

A. M. 4181. Ol. 239. 1. vel 238. 4. deſ. Imp. M. Aurelii 18. ex 7. die Octob.

Ev. 149. R. C. 923. 928. C. Coſſ. { Im. L. Aur. Commodus. / Plautius Quinctillus. } 930. F. M. 931. V. { Ag. 23. 4.

Iis Coſſ. Marcomanni bellum contra Romanos redintegrarunt.

A. M. 4182. Ol. 239. 2. vel 1. deſ. Imp. M. Aurelii 19. ex 7. die Octob.

Ev. 150. R. C. 926. 929. C. Coſſ. { Vettius Rufus. / Cornelius Scipio Orfitus. } 930. F. M 931. V. { Ag. 24. 1.

Iis Coſſ. circa initium menſis Auguſti, Commodo filio comite, Marcus Imperator videtur ſuſcepiſſe tertiam expeditionem contra Marcomannos.

A. M. 4183. Ol. 239. 3. vel 2. deſ. Imp. M. Aur. 20. ex 7. die Octob.

Ev. 151. R. C. 927. 930. V. Coſſ. { Imp. L. Aur. Commodus II. / Veſpronius Cand. Verus. } 931. F. M. 932 V. { Ag. 24. 2

Iis Coſſ. Kal. Julii ſuffecti ſunt Coſſ. P. Helvius Pertinax & M. Didius Severus Julianus, quorum uterque deguſtavit.

A. M.

A. M. 4184. Ol. 239. 4. vel 3. deſ. Imperii Commodi 1. ex 17. die Martii.

Ev. 152. R. C. 928. 931. C. Coſſ. { Bruttius Præſens II. / Sex. Qu. Gordianus. } 932. F. M. / 933. V. { Ag. 24. 3.

Pio Gordiano alias habetur Condianus. Iis Coſſ. mortuo M. Aurelio Antonino Philoſopho Syrmii in Pannonia, die XVII. Martii, ſive XVI. Kal. Apr. anno vitæ juxta JuliumCapitolium ſexageſimo primo, quum natus eſſet menſe Aprili, avo ſuo Annio Vero iterum & Augure Coſſ. id eſt, ſexageſimo primo Conſulum ordinariorum pari à natali; unde conſtat omnino inferendum eſſe illum, ſive iteratum ſive continuatum, Conſulatum duorum Auguſtorum initio imperii ejus: tranſactis vero annis imperii ipſius novendecim, menſibus vero quinque, qui ab Hiſtoricis omiſſi ſunt, ac diebus decem, L. Aurelius Commodus ejus filius ſolus Imperio potitus eſt.

A. M. 4185. Ol. 231. 1. vel 239. 4. deſ. Imperii Commodi 2. ex 17. die Mart.

Ev. 153. R. C. 929. 932. C. Coſſ. { Im. Aur. Commodus III. / Antiſtius Burrus. } 933. F. M. / 934. V. { Ag. 24. 4

Iis Coſſ. Commodus de Germanis & Pannoniis iterum triumphavit.

A. M. 4186. Ol. 240. 2. vel 1. deſ. Imperii Commodi 3. ex 7. die Martii.

Ev. 154. R C.. 930. 933. C. Coſſ. { Petronius Mamertinus. / M. Vett. Trebellius Ruſus. } 934. F. M. / 935. V. { Ag. 25. 1.

Kal. Julii ſuffecti ſunt Coſſ. Æmilius Juncus & Atilius Severus, qui poſtea in exilium acti ſunt.

A. M. 4187. Ol. 240. 3. vel 2. deſ. Imperii Commodi 4. ex 17. die Martii.

Ev. 155. R. C. 931. 934. C. Coſſ. { Imp. Aur. Commod. IV. / M. Auſidius Victorinus } 935. F. M. 936. V. { Ag. 25. 2.

Circa id tempus Thermæ Commodianæ Romæ magnis ſumptibus factæ ſunt: & Commodus Imperator appellatus eſt Britannicus.

A. M. 4188. Ol. 240. 4. vel 3. deſ. Imperii Commodi 5. ex 17. die Martii.

Ev. 156. R. C. 932. 935. C. Coſſ. { M. Eggius Marullus. / Num. Papirius Ælianus. } 936. F. M 937. V. { Ag. 25. 3.

Iis Coſſ. Commodus, incertum ex quo bello, Imperator VI. appellatus eſt.

A. M. 4189. Ol. 241. 1. vel 240. 4. deſ. Imperii Commodi 6. ex 17. die Mart.

Ev. 157. R. C. 933. 936. C. Coſſ. { Triarius Maternus. / M. Atil. Metellus Bradua } 937. F. M 638. V. { Ag. 25. 4

Kal. Jul. ſuffecti ſunt Coſſ. C. Peſcennius Niger II. & L. Septimius Severus: quorum uterque poſtea Imperator appellatus eſt: ſed & Appuleius Rufinus & viginti alii eodem anno ſuffecti ſunt. Namque eo anno primum viginti quinque Coſſ. creati ſunt.

A. M. 4190. Ol. 241. 2. vel 1. deſ. Imperii Commodi 7. ex 17. die Martii.

Ev. 158. R. C. 934. 937. C. Coſſ. { Im. Aur. Commodus V. / Man. Acilius Glabrio II. } 938. F. M. 939. V. { Ag. 26. 1.

Iis Glabrio antiquæ nobilitatis, poſtea à Pertinace Imperatoriâ ſellâ collocatus, ei ceſſit Imperio.

A. M.

A. M. 4191. Ol. 241. 3. vel 2. deſ. Imperii Commodi 8. ex 17. die Martii.

Ev. 159. R. C. 935. 938. C. Coſſ. { Clodius Criſpinus. 939. F. M. / Papirius Ælianus. 940. V. } Ag. 26. 2.

Iis Coſſ. Capitolio Romæ tacto de cœlo, vicina etiam Bibliotheca conflagravit.

A. M. 4192. Ol. 241. 4. vel 3. deſ. Imperii Commodi 9. ex 17. die Martii.

Ev. 160. R. C. 836. 939. C. Coſſ. { C. Allius Fuſcianus. 940. F. M. / Tullius Silanus. 941. V. } Ag. 26. 3

Circa id tempus Perennius, qui fuerat miniſter tyrannidis Commodi, à militibus Britannicis diſcerptus eſt.

A. M. 4193. Ol. 242. 1. vel 231. 4. deſ. Imperii Commodi 10. ex 17. die Mart.

Ev. 161. R. C. 937. 940. C. Coſſ. { Junius Silanus. 941. F. M. / Q. Servilius Silanus. 942. V. } Ag. 26, 4

Circa id tempus Commodus Coloſſeo ſimulachro ſolis effigiem gerenti, caput demſit, ſuæque imaginis caput impoſuit.

A. M. 4194. Ol. 242. 2. vel 1. deſ. Imperii Commodi 11. ex 17. die Mart.

Ev. 162. R. C. 938. 941. C. Coſſ. { Imp. Aur. Commodus VI. 942. F. M. / Petronius Septimianus. 943. V. } Ag. 27. 1.

Circa id tempus Cleander, olim de cataſtâ emptus, alterque poſt Perennium miniſter tyrannidis Commodi, furori populi, cum neceſſitudinibus, occidendus, uncoque trahendus, traditus eſt.

A. M. 4195. Ol. 242. 3. vel 2. deſ. Imperii Commodi 12. ex 17. die Mart.

Ev. 163. R. C. 939. 942. C. Coſſ. { Caſſius Apronianus. / M. Atil. Metellus Bradua II. } 943. F. M. 944. V. { Ag. 27. 2

Iis Coſſ. altero Romæ orto incendio, præter alia plurima & pulcherrima urbis ædificia, etiam auguſtiſſimum illud templum Pacis concrematum eſt; ſed & Veſtæ, ita ut Palladium nudum conſpiceretur.

A. M. 4196. Ol. 242. 4. vel 3. deſ. Imperii Commodi 13. ex 17. die Mart.

Ev. 164. R. C. 940. 943. C. Coſſ. { Im. Aur. Commodus VII. / P. Helvius Pertinax II. } 944. F. M. 945. V. { Ag. 27. 3

Ejus Conſulatus fine, pridie Kalend. Januarii, Aurelius Commodus Imperator ſtrangulatus & interfectus eſt, poſtquam imperaverat annos duodecim, menſeſque novem ac dimidium: anno Auguſtano Ægyptiorum ducenteſimo viceſimo ſecundo, ut conſtat ex triplici vel quadruplici calculo, apud Clementem Alexandrinum primo Stromat. ac CCXXXVI à cæde Julii Cæſaris: atque tranſactis annis CVII. à primo Domitiani Agone Capitolino. Kal. Januariis inſequentibus P. Helvius Pertinax, qui proxime Commodi in Conſulatu Collega fuerat, Imperium adeptus eſt.

A. M. 4197. Ol. 243. 1. vel 242. 4. deſ. Imp. Pertinacis, Juliani, Nigri, Severi. 1.

Ev. 165. R. C. 941. 944. C. Coſſ. { Q. Soſius Falco. / C. Jul. Fructus Clarus. } 945. F. M. 946. V. { Ag. 27. 4.

Kal. Martii ſuffecti ſunt Coſſ. Fl. Claudius Sulpicianus & L. Fabius Cilo Septiminus. Iis Coſſ. interfecto Pertinace die XXVIII. Martii, ſive Kal. Aprilis, tertio menſe imperii, M. Didius Severus Julianus Imperium accepit. Kal. Ma is ſuffectus eſt Conſul Silius Meſſalla. Circa menſem Maium C. Peſcennius Niger Syriæ Legatus Imperator appellatus eſt.

Circa

Circa Idus Maii etiam, potius quam Auguſti,ut alias antehac Spartiani auctoritate impulſus ſtatui, L. Septimius Severus, Germaniæ præfectus, Africâ oriundus, Imperium occupavit: ac Clodium Albinum Britanniæ Præſidem, imperium quoque affectantem ſibi conciliavit.

Eodem anno interfecto Didio Juliano, circa Kal. Junii poſt bimeſtre & quinque vel VI. dies Imperii, juxta Dionem & Spartianum, potius quam ſeptimeſtre juxta Eutropium, quem antea ſecutus ſum, Septimius Severus Imperator Romam adveniens, eodem menſe Ælium & Probum aſſumtos ſibi generos, ſuffecit Coſſ. Kal. Juliis,ut demum videtur. Intra triginta autem dies quam Romam venerat in Orientem contra Peſcennium Nigrum profectus eſt.

A. M. 4198. Ol. 243. 2. vel 1. deſ. Imperii Severi 2. ab idib.ſive 15.d. Maii.

Ev. 166. R. C. 942. 945. C. Coſſ. { Im. L. Septimius Severus II. / D. Clodius Albinus Cæſ. II } 946. F. M / 947. V. { Ag. 28. 1

Iis Coſſ. C. Peſcennius Niger, ſecundo Imperii anno à Septimio Severo devictus, ejuſdem juſſu interfectus eſt.

A. M. 4199. Ol. 243. 3. vel 2. deſ. Imperii Severi 3. ex 15. die Maii.

Ev. 167. R. C. 943. 946. C. Coſſ. { Q. Flavius Tertullus. / F. Flavius Clemens. } 947. F. M. / 948. V. { Ag. 28. 2

Iis Coſſ. Severus Imperator acri obſidione cinctam oppugnavit, poſteaque expugnavit urbem Byzantii, quæ Nigro faverat.

A. M. 4200. Ol. 243. 4. vel 3. deſ. Imperii Severi 4. ex 15. die Maii.

Ev. 168. R. C. 944. 947. C. Coſſ. { C. Domitius Dexter II / L. Val. Meſſ. Thraſeas Priſcus } 948. F. M / 949. V. { Ag. 28. 3

Circa id tempus Severus in Syriâ, & Meſopota-

miâ, & Palæſtinâ Orientis res componens verſatus eſt.

A. M. 4201. Ol. 244. 1. vel 243. 4. deſ. Imperii Severi 5. ex 15. die Maii.

Ev. 169. R. C. 945. 948. C. Coſſ. {Ap. Claudius Lateranus. / M. Marius Titius Rufinus.} 949. F. M. / 950. V. {Ag. / 28. 4

Circa id tempus Severus Judæos & Samaritas bello afflixit: Arabeſque, & Adiabenos, & Oſrœnos ſubegit: atque Parthos etiam partim in ditionem redegit Niſibin profectus.

A. M. 4202. Ol. 244. 2. vel 1. deſ. Imperii Severi 6. ex 15. die Maii.

Ev. 170. R. C. 946. 949. C. Coſſ. {T. Haterius Saturninus / Ap. Annius Tribon. Gallus} 950. F. M / 951. V. {Ag. / 29. 1.

Circa id tempus Clodius Albinus Cæſar in Galliâ prope Lugdunum, bello civili à Severo devictus, & interfectus eſt, ut quidem refert Spartianus, XI. Kal. Martii. Eodem vero anno ſub diem XV. ſive idus Maias, vel forte initio anni ſequentis, M. Aurelius Antoninus Severi filius, ante dictus Baſſianus, acceptâ Tribunitiâ poteſtate, Imperator Auguſtus appellatus eſt.

A. M. 4203. Ol. 244. 3. vel 2. deſ. Imperii Severi 7. ex 15. die Maii.

Ev. 171. R. C. 947. 950. C. Coſſ. {P. Cornel. Anullinus II. / M. Aufidius Fronto.} 951. F. M. / 952. V. {Ag. / 29. 2.

Circa id tempus Severus Romam reverſus, in potentiores qui Nigro & Albino faverant crudeliter ſæviit.

A. M.

A. M. 4204. Ol. 244. 4. vel 3. deſ. Imperii Severi 8. ex 15. die Maii.

Ev. 172. R.C. 948. 951. C. Coſſ. { Tib. Claudius Severus. 951. F.M. / C. Aufidius Victorinus. 953. V. } Ag. 29. 3.

Iis Coſſ. Severus novam expeditionem ſuſcepit in Orientem contra Parthos. Rex autem Armeniæ fœdus cum eo fecit; Et Abgarus Oſrœnorum Rex, ſe ei dedidit. Inde vero Severus Arabiam feliciter vaſtavit.

A. M. 4205. Ol. 245. 1. vel 244. 4. deſ. Imperii Severi 9. ex 15. die Maii.

Ev. 173. R. C. 949. 952. C. Coſſ. { L. Annius Fabianus. 953. F. M. / M. Nonius Mucianus. 954. V. } A. 29. 4.

Circa id tempus Septizonium Romæ extructum eſt, thermæque Severianæ ibi & Antiochiæ. Severus autem victis Adiabenis, Atras urbem Barſermii eorum Regis præcipuam fruſtra oppugnavit.

A. M. 4206. Ol. 245. 2. vel 1. deſ. Imperii Severi 10. ex 15. die Maii.

Ev. 174. R. C. 950. 953. C. Coſſ. { Im. Septimius Verus III. 954. F.M / Im. M. Aur. Ant. Baſſianus. 955. V. } Ag. 30. N

Iis Coſſ. Severus ſecundo ſucceſſu in Parthorum fines provectus, Cteſiphontem urbem opulentiſſimam, pulſo Artabano Rege, cepit & diripuit. Deinde autem per Alexandriam Romam reverſus, cum filio Antonino, de Arabibus, Adiabenis, Parthiſque, & Rege Artabano triumphum egit.

A. M. 4207. Ol. 245. 3. vel 2. deſ. Imperii Severi 11. ex 15. die Maii.

Ev. 175. R. C. 951. 954. C. Coſſ. { P. Septimius Geta. 955. F. M / L. Sept. Plautianus II. 956. V. } Ag. 30. 2.

Septimius Geta fuit frater Severi Imperatoris. Plautianus autem primus omnium appellatus Conſul iterum

rum, quum antea tantummodo Conſularia Ornamenta adeptus eſſet, ab eo ad ſummum dignitatis culmen evectus, demum affectatæ tyrannidis reus interfectus eſt.

A. M. 4208. Ol. 245. 4. vel. 3. deſ. Imperii Severi 12. ex 15. die Maii.

Ev. 176. R. C. 873 / 876. C. Coſſ. { L. Fabius Cito Sept. II. / M. Annius Libo. } 956. F. M. / 957. V. { Ag. 30. 2.

Iis Coſſ. æſtate Severus Imperator celebravit ludos ſeculares octavos juxta rationem Quindecimvirorum; annis ccxx. poſt ludos ſeculares Cæſaris Auguſti: anno autem Antiochenorum ccLII. deſinente juxta Chronicon Euſebii.

A. M. 4209. Ol. 246. 1. vel 245. 4. deſ. Imperii Severi 13. ex 15. die Martii.

Ev. 177. R. C. 953. / 956. C. Coſſ. { Im. M. Aur. Ant. Baſſianus II. / P. Sept. Severi Im. f. Geta Cæ. } 957. F. M / 658. V. { Ag. 30. 4

Getam quoque filium minorem Severus demum appellavit Antoninum. Quia ſcilicet ex ſomnio conjecerat Antoninum ſibi in Imperio ſucceſſurum.

A. M. 4210. Ol. 246. 2. vel 1. deſ. Imperii Severi 14. ex 15. die Maii.

Ev. 178. R. C. 954. / 957. C. Coſſ. { M. Nummius Albinus. / Fulvius Æmilianus. } 958. F. M. / 959. V. { Ag. 31. 1

Iis Coſſ. Severus in Britannos bellum movit. Ubi ut receptas Provincias ab incurſionibus Barbarorum redderet tutiores, vallum per cxxxII. millia paſſuum à mari ad mare duxiſſe fertur.

A. M. 4211. Ol. 246. 3. vel 2. deſ. Imperii Severi 15. ex 15. die Maii.

Ev. 179. R. C. 959. / 962. C. Coſſ. { M. Flavius Aſper. / Q. Allius Maximus. } 958. F. M. / 959. V. { Ag. 31. 2

Quidam iis Coſſ. vel ſequentibus demum, Severum cum filiis in Britanniam profectum eſſe tradunt.

A. M.

A. M. 4212. Ol. 246. 4. vel 3. deſ. Imperii Severi 16. ex 15. die Martii.

Ev. 180. R.C. 956. 959 C. Coſſ. { Im. M. Aur. Ant. Baſsianus III. / P. Sep. Sev. Im. F. Geta Cæſ. II. } 960. F. M / 961. V. { Ag. / 31. 3

Eo anno circa diem 15. ſive Idus Maii, etiam P. Septimius Geta, Severi Imperatoris filius alter, acceptâ Tribunitiâ poteſtate, Imperator Auguſtus appellatus eſt; itaque tunc primum fuerunt tres Auguſti.

A. M. 4213. Ol. 247. 1. vel 246. 4. deſ. Imperii Severi 17. ex 15. die Maii.

Ev. 181. R. C. 957. 960. C. Coſſ. { M. Aur. Claud. Pompeianus / Lollianus Avitus. } 961. F. M / 962. V. { Ag. / 31. 4

Claudius Pompeianus, Marci Aurelii Imperatoris ex filia nepos, bis Conſul, poſtea ab Antonino Caracallo interfectus eſt.

A. M. 4214. Ol. 247. 2. vel 1. deſ. Imperii Severi 18. ex 15. die Maii.

Ev. 182. R. C. 958. 961. C. Coſſ. { Man. Acilius Fauſtinus. / C. Cæſon. Macer Rufinianus } 962. F. M / 963. V. { Ag. / 32. 1.

Circa id tempus Severus deprehendens majorem filium Baſſianum Antoninum inſidias vitæ ſuæ tendere, magnum ex eo dolorem cepit.

A. M. 4215. Ol. 247. 3. vel 2. deſ. Imperii Severi 18. & ultimo.

Ev. 183. R. C. 959. 962. C. Coſſ. { Q. Evid. Ruf. Lol. Gentian. / Pomponius Baſſus. } 963. F. M / 964. V. { Ag. / 32. 2

Iis Coſſ. mortuo Imperatore Severo Eboraci in Britanniâ, die quarto ſive pridie nonas Februarii, poſtquam imperaverat annos XVII. ac pluſquam octo menſes: ejus duo filii, Baſſianus Antoninus à veſtis genere quod Romæ erogavit, cognominatus Caracallus, & Antoninus Geta imperio potiti ſunt.

A. M. 4216. Ol. 247. 4. vel 3. deſ. Imp. Ant. Caracal. & Getæ 2. ex 4. d. Feb.

Ev. 184. R. C. 960. 963. C. Coſſ. { M. Pompeius Aſper. / * Aſper. } 964. F. M. / 965. V. { Ag. 32. 2.

Iis Coſſ. Antoninus Geta Imp. juſſu Antonini Caracalli fratris ſui, in ſinu matris interfectus eſt die 25. Feb. ſive 5. Kal. Martii: poſtquam imperaverat unum annum ac fere menſem.

A. M. 4217. Ol. 248. 1. vel 247. 4. deſ. Imperii Caracalli 3. ex 4. die Feb.

Ev. 185. R. C. 961. 964. C. Coſſ. { Im. M. Aur. Ant. Carac. IV. / P. Cœlius Sabinus. } 965. F. M. / 966. V. { Ag. 32. 4

Iis Coſſ. ſuffecti ſunt ex Kal. Martiis M. Antonius Gordianus, ex Kal. Maiis P. Helvius Pertinax. Iiſdem Coſſ. Antonius Caracallus Imperator ſecundum triumphum egit de Britannis.

A. M. 4218. Ol. 248. 2. vel 1. deſ. Imperii Caracalli 4. ex 4. die Feb.

Ev. 186. R. C. 962. 965. C. Coſſ. { Silius Meſſalla. / Aquillius Sabinus. } 966. F. M. / 967. V. { Ag. 33. 1.

Iis Coſſ. dicitur Caracallus Imp. talares Caracallas populo dediſſe, propter quas illud cognomen adeptus eſt.

A. M. 4219. Ol. 248. 3. vel 2. deſ. Imperii Caracalli 5. ex 4. die Feb.

Ev. 187. R. C. 963. 966. C. Coſſ. { Æmilius Lætus. / Anicius Cerealis. } 967. F. M. / 968. V. { Ag. 33. 2.

Circa id tempus Antonius Caracallus Thermas ſui nominis miro artificio Romæ ædificavit.

A. M. 4220. Ol. 248. 4. vel 3. deſ. Imperii Caracalli 6. ex 4. die Feb.

Ev. 188. R. C. 964. 967. C. Coſſ. { Q. Aquillius Sabinus II. / Sex Aurel. Anullinus. } 968. F. M. / 969. V. { Ag. 33. 3.

Iis Coſſ. Caracallus Juliâ Novercâ uxore ductâ, in Orientem

Orientem profectus, Parthos dolo (Artabani Regis fines ingreſſus, quaſi cupiens ipſius gener fieri) potius quam armis ſubegit; Abgarumque Oſroenorum Regem contra fœdus in vincula conjecit.

A. M. 4221. Ol. 249. 1. vel 248. 4. deſ. Imperii Caracalli 7. ex 4. die Feb.

Ev. 189. R. C. 965. 968. C. Coſſ. { Bruttius Præſens. / * Extricatus. } 969. F. M. / 970. V. { Ag. 33. 4.

Iis Coſſ. Baſſiano Antonino Caracallo Imperatore in Oſroenâ apud Edeſſam inſidiis ſuorum interfecto, die VIII. ſive VI. Idus Aprilis, poſtquam imperaverat annos ſex & menſes duos, triduo interregni interjecto die XI. ſive III. Idus Aprilis, M. Opelius Macrinus, natione Maurus, alter præfectorum in Prætorio, Imperator appellatus eſt. Iſque mox Imperatorem appellavit filium ſuum Antoninum Diadumenum ſive Diadumenianum. Idemque Kal. Maii ſe iterum, eundemque filium ſuum Coſſ. retulit.

A. M. 4222. Ol. 249. 2. vel 1. deſ. Imperii Macrini 2. ex 11. die Aprilis.

Ev. 190. R. C. 966. 969. V. Coſſ. { Imp. M. Opelius Macrini. F. / Ant. Diadumenianus. / * Adventus. } 970. F. M / 971. V. { Ag. 34. 1

Iis Coſſ. die VII. ſive VII. Idus Junias, victo in prælio pauloque poſt occiſo Imperatore Macrino cum filio Diadumeno, poſtquam imperaverat annum unum & menſes fere duos: Imperio potitus eſt M. Aurelius Antoninus, Emeſa urbe Phœnicæ oriundus, Alagabalus ſive Heliogabalus Syriace cognominatus ex ſacerdotio ſolis. Iſque Kal. Juliis ſe & M. Aurelium Eutychianum Comazonem præfectum prætorio, cujus ope imperium adeptus erat, Conſules retulit.

Pp 2 A. M.

A. M. 4223. Ol. 249. 5. vel 2. deſ. Imperii Heliogabali 2. ex 7. die Julii.

Ev. 191. R. C. 967. 970. C. Coſſ. { Im. Ant. Heliogabalus II. / Licinius Sacerdos. } 971. F. M / 972. V. { Ag. 34. 2.

Iis Coſſ. Heliogabalum templum Romæ ædificatum eſt.

A. M. 4224. Ol. 249. 4. vel 3. deſ. Imperii Heliogabali. 3. ex 7. die Junii.

E. 192. R. C. 968. 971. C. Coſſ. { Im. Ant. Heliogabalus III. / M. Aur. Eutych. Comazon. } 972. F. M / 973. V. { Ag. 34. 3.

Iis Coſſ. in Palæſtinâ Nicopolis quæ prius Emmaus vocabatur, urbs condita eſſe fertur, legationem pro ea ſuſcipiente Julio Africano Chronographo.

A. M. 4225. Ol. 250. 1. vel 249. 4. deſ. Imperii Heliogabali 4. ex 7. die Junii.

Ev. 193. R. C. 969. 972. C. Coſſ. { * Gratus. / Claudius Seleucus. } 973. F. M. / 974. V. { Ag. 34. 4.

Iis Coſſ. die natali imperii ſui nempe VII. Junii. Heliogabalus conſobrinum Alexandrum Mammææ filium, Aviæ ſive Majoris Amitæ, Juliæ Auguſtæ ſuaſu Cæſarem appellavit. Eodem anno Africanus, teſtante Georgio, Chronicon ſuum terminavit, cujus calculus ad amuſſim noſtro quadrat. tum in collatione Coſſ. ad Olymp. tum quod eum Grati & Seleuci Conſulatum numerat 725. à primo Bruti.

A. M. 4226. Ol. 250. 2. vel 1. deſ. Imperii Heliogabali 4. & ultimo.

Ev. 194. R. C. 970. 973. C. Coſſ. { Im. Ant. Heliogabalus IV. / M. Aur. Sev. Alex. Cæſar. } 974. F. M / 975. V. { Ag. 35. 1.

Iis Coſſ. interfecto Pſeudantonino Heliogabalo Sardanapalo Imperatore impuriſſimo cum matre Soemiâ, & in Tyberim projecto, poſtquam imperaverat annos III. menſes IX. die X. ſive VI. Idus Martii; M. Aure-

lius.

lius Severus Alexander, Mæſæ ſororis Juliæ Auguſtæ uxoris Severi, ex Mammæâ filiâ nepos, imperio potitus eſt.

A. M. 4227. Ol. 250. 3. vel 2. deſ. Alexandri 2. ex 10. die Martii.

Ev. 195. R. C. 971. 974. C. Coſſ. { * Maximus. 975. F. M. / Papirius Ælianus. 976. V. } Ag. 35. 2.

Circa id tempus Alexander abdicatis turpiſſimis Magiſtratibus ab Heliogabalo conſtitutis, meliores ad capeſſenda Reip. munia invitavit, ac recuſantes compulit.

A. M. 4228. Ol. 250. 4. vel 3. deſ. Alexandri 3. ex 10. die Martii.

Ev. 196. R. C. 972. 975. C. Coſſ. { Claudius Julianus. 976. F. M. / Clodius Criſpinus. 977. V. } Ag 35. 3.

Iis temporibus Ulpianus Juriſconſultus aſſeſſor Alexandri inſignis habitus eſt: qui tamen paulo poſt à militibus prætorianis interfectus eſt.

A. M. 4229. Ol. 251. 1. vel 250. 4. deſ. Imperii Alexandri 4. ex 10. die Mart.

Ev. 197. R. C. 973. 976. C. Coſſ. { L. Turpilius Dexter. 977. F. M. / M. Mœcius Rufus. 978. V. } Ag. 35. 4.

Nonnulli Faſti pro iis Coſſ. referunt Fauſtinum & Maximum. Alii pro Rufo habent Fuſcum, alii Fuſcianum. Iis Coſſ. Thermæ Alexandrinæ Romæ ædificatæ ſunt.

A. M. 4230. Ol. 251. 2. vel 1. deſ. Imperii Alexandri 5. ex 10. die Martii.

Ev. 198. R. C. 974. 977. C. Coſſ. { Im. M. Aur. Sev. Alex. II. 978. F. M. / C. Quinctilius Marcellus. 979. V. } Ag. 36. 1.

Iis Coſſ. anno quarto imperii Severi Alexandri quaſi completo, Artaxerxes occiſo Artabano Rege, Parthorum regnum ad Perſas retulit.

 A. M.

A. M. 4231. Ol. 251. 3. vel 2. deſ. Alexandri 6. ex 10. die Martii.

Ev. 199. R. C. 975. 978. C. Coſſ. { D. Cœlius Balbinus II. M. Clod. Pupienus Max. } 979. F. M. 980. V. { Ag. 36. 2.

Iis Coſſ. poſtea Imperatores itidem ſimul fuerunt.

A. M. 4232. Ol. 251. 4. vel 3. deſ. Imperii Alexandri 7. ex 10. die Martii.

Ev. 200. R. C. 976. 979. C. Coſſ. { Vettius Modeſtus. * Probus. } 980. F. M. 981. V. { Ag. 36. 3.

Circa id tempus Severus Alexander Imp. cœpit apparare expeditionem contra Perſas,

A. M. 4233. Ol. 252. 1. vel 251. 4. deſ. Alexandri 8. ex 10. die Martii.

Ev. 201. R. C. 977. 980. C. Coſſ. { Im. M. Aur. Sev. Alex. III. Caſſius Dion, Aproniani f. II. } 981. F. M. 982. V. { Ag. 36. 4

Is Dion fuit ſcriptor Græcus Romanæ Hiſtoriæ : quam ab urbe condita ad eum uſque annum perduxit, ſed ea quoque maximâ ex parte hodie deſideratur. Suffectus Conſul fuit M. Antonius Gordianus II.

A. M. 4234. Ol. 252. 2. vel 1. deſ. Alexandri 9. ex 10. die Martii.

Ev. 202. R. C. 978 981. C. Coſſ. { Calpurnius Agricola. * Clementinus. } 982. F. M. 983. V. { Ag. 37. 1.

Eorum Coſſ. loco apud Caſſiodorum inepte repetiti ſunt Gratus & Seleucus. Circa id tempus Romanis bellum difficile fuit contra Perſas.

A. M. 4235. Ol. 252. 3. vel 2. deſ. Alexandri 10. ex 10. die Martii.

Ev. 203. R. C. 979. 982. C. Coſſ. { M. Aur. Claud. Pompeianus. * Felicianus. } 983. F. M. 984. V. { Ag. 37. 2.

Sub ea tempora ob incurſiones Barbarorum naſcentibus

centibus turbis in variis Imperii partibus, varii exercitus ad eas componendas miſſi ſunt.

A. M. 4236. Ol. 252. 4. vel 3. deſ. Imperii Alexandri 11. ex 10. die Martii.

Ev. 204. R. C. 980. 983. C. Coſſ. { Julius Lupus. * Maximus. } 984. F. M. 985. V. { Ag. 37. 3.

Iis fere temporibus actæ feruntur res feliciter per legatos variis locis: & in Mauritaniâ Tingitanâ per Furium Celſum: in Illyrico per Varium Macrinum: & in Armeniâ per Junium Palmatum.

A. M. 4237. Ol. 253. 1. vel 252. 4. deſ. Imperii Alexandri 12. ex 10. die Mart.

Ev. 205. R. C. 981. 984. C. Coſſ. { * Maximus II. Ovinius Paternus. } 985. F. M. 986. V. { Ag. 37. 4.

Circa id tempus nuntiis irruptionis Germanorum tranſgreſſorum Rhenum & Danubium in Romanos fines, revocatus ex Oriente Severus Alexander Imperator, triumphavit de Artaxerxe Rege Perſarum, quaſi menſe Octobris. Numeri corrupti apud Herodianum videntur impuliſſe pleroſque in errorem de temporibus geſtorum Alexandri Imperatoris Romani in Oriente, alioquin incertis & incertorum.

A. M. 4238. Ol. 253. 2. vel 1. deſ. Imp. Alexandri 13. ex 10. die Martii.

Ev. 206. R. C. 982. 985. C. Coſſ. { * Maximus. P. Urinatius Urbanus. } 986. F. M. 987. V. { Ag. 38. 1

Iis Coſſ. Alexander ad Germanicum bellum profectus eſt.

A. M. 4239. Ol. 253. 3. vel 2. deſ. Imperii Alexandri 14. ex 10. die Mart.

Ev. 207.	R. C. 983. 986. C.	Coſſ.	L. Catilius Severus.	987. F. M	Ag.
			L. Ragonius Quinctianus.	988. V.	38. 2

Iis Coſſ. interfecto Severo Alexandro cum matre Mammæâ, in tumultu militari, Moguntiaci, die XVIII. Martii, ſive XV. Kal. Aprilis, poſtquam imperaverat annos tredecim & dies octo; C. Julius Maximinus, genere Thrax, primus ex corpore militari ſine Senatus authoritate, imperium invaſit: idemque circa diem IV. Idus Octobris filium Maximinum Juniorem Cæſarem appellavit.

A. M. 4240. Ol. 253. 4. vel 3. deſ. Imperii Maximini 2. ex 18. die Martii.

Ev. 208.	R. C. 984. 987. C.	Coſſ.	Im. C. Jul. Maximinus.	988. F. M.	Ag.
			P. Julius Africanus.	989. V.	83. 3.

Iis Coſſ. Maximinus Germaniam Tranſrhenanam ingreſſus longe lateque vaſtavit.

A. M. 4241. Ol. 254. 1. vel 253. 4. deſ. Imperii Maximini 3. ex 18. die Mart.

Ev. 209.	R. C. 985. 988 C.	Coſſ.	P. Titius Perpetuus.	989. F. M	Ag.
			L. Ovin. Ruſticus Cornel.	990. V.	38 4

Kal. Maiis ſuffecti ſunt Coſſ. Julius Silanus & Cn. Meſſius Gallicanus. Iis Coſſ. (niſi forte precedentibus) M. Antonius Gordianus, cum filio cognomine, primum in Africâ, deinde autem die XXVII. Maii ſive VI. Kal. Julii, Romæ à Senatu, contra Maximinum ejuſque filium, Imperator appellatus eſt. Accepto autem nuncio eorum cædis intra menſem (vel annum) & VI. dies: circa Kal. Julias, ab eodem Senatu appellati ſunt Imperatores ac Patres Senatus, D. Cælius Balbinus & M. Clodius Pupienus Maximus;atque cum iis Cæſar M. Ant. Gordianus puer, Gordiani majoris ex filiâ Nepos, vel junioris filius. Suffecti autem ſunt

(forte

(forte circa Idus Julias) alii Coſſ. Tib. Claudius Julianus, & Celſus Ælianus. Interfecto vero Maximino cum filio poſt paucos dies ad Aquileiam, tertio anno imperii haud ita pridem inchoato: nec alii quidem duo Imperatores Balbinus & Maximus diu ſupervixerunt; ſed eodem anno, Imperii ſui primo, poſtquam Maximini & ipſi imperaverant paulo poſtquam biennium, ut colligere licet ex Julio Capitolino in vitâ Gordiani tertii; & Balbinus quidem menſes tres, Pupienus autem centum dies juxta faſtos Græcos: nempe circa Idus Septembris, utpote tempeſtate ludorum Scenicorum Capitolinorum, uti refert Herodianus in fine Hiſtoriæ ſuæ, ipſi quoque à militibus prætorianis interfecti ſunt. Itaque eodem anno circa xv. diem Septembris ſive xvii. Kalendas Octobris, ac diem tertium ludorum Capitolinorum undequadrageſimorum, M. Antonius Gordianus puer annorum firme tredecim Imperator appellatus eſt, quanquam non ſine bello inteſtino: cujus tamen finis fuit, poſtquam eſſet delatus puero Gordiano Conſulatus, uti legitur apud Julium Capitolinum: id eſt poſtquam Gordianus puer deſignatus eſſet Conſul, non quidem in annum proxime inſequentem, cujus Conſules jam antea à Maximo & Balbino deſignatos fuiſſe apparet, ſed in alterum annum. Onuphrius quidem & Goltzius ſtatuunt Maximi & Balbini cædem ſequentibus Conſulibus, menſe Junio, quo edictum Gordiani extat in codice II. X. XI. quaſi eo menſe celebrari ſolitus eſſet Agon Capitolinus: quibus demum accedere videtur Cæſar Baronius, dum Maximinorum cædem iiſdem Coſſ. ſtatuit, & quidem quarto imperii anno; à ſeipſo interim diſcedens, qui ad ejus inſtitutionem annum agonalem, non à menſe Junio ut Olympiacum, ſed ſequente Januario numerari ſolitum ſcribit. Sed conſtat Gordianum cœpiſſe imperare, ante duodecimum diem Aprilis ejuſdem anni, quo contigit ingens ſolis eclipſis, cujus meminit Julius Capitolinus. Quod autem dicit Onuphrius, Cen-
 ſorinum

ſorinum ſcribere Agonem Capitolinum celebratum eſſe Ulpio & Pontiano Coſſ. non eſt verum; Verba Cenſorini qui eo anno ſcripſit in fine cap. XVIII. hæc ſunt. *Idem tempus anni magni Romanis fuit, (nempe Græcorum Olympiadi Pentaeterica æquale) quod luſtrum appellabant: ita quidem à Servio Tullio inſtitutum, ut quinto quoque anno luſtrum conderetur, ſed non ita à poſteris obſervatum. Atque poſt illud ab Imperatore Veſpaſiano V. & Tito Ceſare III. Coſſ. factum, luſtra plane fieri deſierunt: rurſus tamen idem annus magnus per Capitolinas Agonas cœptus eſt diligentius ſervari, quorum Agonum primus à Domitiano Imperatore inſtitutus eſt, duodecimo ejus & Ser. Cornelii Dolabellæ conſulatu*, (nempe jam tunc *deſignato & haud ita multo poſt ineundo.) Itaque hoc nunc anno (* nempe quo de hactenus locutus eſt) *qui celebratus eſt Agon, undequadrageſimus numeratur.* Hæc Cenſorinus. Omnino, ſi circa menſem Junium Domitiano XII. & Dolabella, ac proinde Ulpio & Pontiano Coſſ. celebratus eſſet Agon Capitolinus, inter Ægyptiacam Auguſtorum Epocham & primum Agonem intervenisſent anni CXV. quum tantummodo CXIV. interveniſſe conſtat.

A. M. 4242. Ol. 254. 2. vel 1. deſ. Imperii Gordiani 2. & 15. Septembris.

Ev. 210. R. C. 986. 989. C. Coſſ. { M. Ulpius Crinitus. / Proculus Pontianus. } 990. F. M. 991. V. { Ag. 391.

Iis Coſſ. Cenſorinus ſcripſit pereruditum libellum ſuum de die natali ad Q. Cærellium; & iiſdem accommodavit complures annorum Epochas: Quas hic ipſius verbis exponere viſum eſt. Igitur cap. XXI. ita inquit. *Secundum Varronis rationem niſi fallor, hic annus, cujus velut index & titulus quidam eſt Ulpii & Pontiani Conſulatus, ab Olympiade prima milleſimus eſt & quartus decimus,* (cap. XVIII. eundem dixerat ducenteſimæ quinquageſimæ quartæ Olympiadis annum ſecundum) *ex diebus duntaxat æſtivis quibus Agon Olympicus celebratur; à Româ autem conditâ* (utique ſecundum

dum rationem Varronis) *nongenteſimus nonageſimus primus, & quidem ex Parilibus unde urbis anni numerantur. Eorum vero annorum, quibus Julianis nomen eſt ducenteſimus octogeſimus tertius, ſed ex die Kal. Januar. unde Julius Cæſar anni à ſe conſtituti fecit principium. At eorum qui vocantur anni Auguſtorum, ducenteſimus ſexageſimus quintus, perinde ex Kal. Januar. ſed Ægyptii quod biennio ante in poteſtatem ditionemque populi Romani venerunt, habent hunc Auguſtorum annum ducenteſimum ſexageſimum ſeptimum; nam ut à noſtris ita ab Ægyptiis quidam anni in literas relati ſunt, ut quos Nabonazari nominant, quod à primo imperii ejus anno conſurgunt, quorum hic nongenteſimus octogeſimus ſextus eſt:* Vide noſtrum Diſcurſum contra Scaligerum. *item Philippi, qui ab exceſſu Alexandri magni numerantur, & ad hunc uſque perducti annos quingentos ſexaginta duos conſummant. Sed horum initia à primo die menſis ejus ſumuntur, cui apud Ægyptios nomen eſt Thoth; quique hoc anno fuit ante diem ſeptimum Kal. Jul. id eſt xxv. die Junii: cum abhinc annos centum, Imperatore Antonino Pio II. & Brutio Præſente Coſſ. Romæ, iidem dies fuerint ante diem duodecimum* (immo decimum tertium) *Kal. Auguſt. quo tempore ſolet* (ſaltem tum ſolebat,) *Canicula in Ægypto facere exortum. Quare ſcire etiam licet, anni illius magni (conſtantis mille quadringentis ſexaginta vertentibus) qui, ut ſupra dictum eſt, Solaris & Canicularis & annus Dei vocatur, nunc agi vertentem annum centeſimum.* Hactenus Cenſorinus, per omnia noſtris calculis ſuffragatus, etiam in eo quod annum Nabonazari, eundem cum noſtro anno Romæ Conditæ ſtatuerit. Sed juxta Baronium, iis Coſſ. utpote anno Domini vulgari CCXL. iniverit DCCCCLXXXVIII. annus Nabonazari: ita ut ille cum iiſdem ponat Maximinorum, Maximique & Balbini Imperatorum cædes, ac initium Gordiani; Conſules, ut alias, biennio, Imperatorum vero tempore inde rurſum triennio ſerius quam oportuit, ſtatuere deprehendatur. Onuphrius autem in utriſque errat uno anno minus.

A. M. 4243. Ol. 254. 3. vel 2. deſ. Imperii Gordiani 3. ex 15. die Septemb.

Ev. 211. R. C. 987. 990. C. Coſſ. { Im. M. Ant. Gordianus. / Man. Acilius Aviola. } 991. F. M. 992. V. { Ag. 39. 2.

In Euſebii Chronico, & apud Caſſiodorum, Pupieni & Balbini cædes ponitur ſecundo vel tertio anno Imperii Gordiani.

A. M. 4244. Ol. 254. 4. vel 3. deſ. Imperii Gordiani 4. ex 15. die Septemb.

Ev. 212. R. C. 988. 991. C. Coſſ. { Vettius Sabinus II. / Venuſtus. } 992. F. M. 993. V. { Ag. 39. 3.

Iis Coſſ. Sabinianus novas res in Africâ contra Gordianum Imperatorem moliens, per Præſidem Mauritaniæ oppreſſus eſt. Iiſdem Coſſ. Neronianum luſtrum à Gordiano reformatum eſt, nempe tricesimum ſeptimum teſte Aurelio Victore, cùm primum inſtitutum fuerit anno Evangelii ſexageſimo, & ſecundum celebratum quinquennio poſtea, auctore Tacito.

A. M. 4245. Ol. 255. 1. vel 254. 4. deſ. Imperii Gordiani 5. ex 15. die Sept.

Ev. 213. R. C. 989. 992. C. Coſſ. { Im. M. Ant. Gordianus II. / M. Aur. Claud. Pompeian. } 993. F. M 994. V. { Ag. 39. 4.

Iis Coſſ. Gordianus moliens bellum contra Perſas, invadentes imperii Romani fines, uxorem duxit filiam Miſithei, ſive Mneſithei, ſive Timeſiclis, doctiſſimi viri: cujus conſiliis adjuvaretur.

A. M. 4246. Ol. 255. 2. vel 1. deſ. Imperii Gordiani 6. ex 15. die Septemb.

Ev. 214. R. C. 990. 993. C. Coſſ. { C. Aufidius Atticus. / C. Aſinius Prætexatus. } 994. F. M. 995. V. { A. 40. 1

Iis Coſſ. Gordianus, aperto Jano gemino profectus contra Perſas, Saporem Perſarum regem ſecundum ab

ab Artaxerxe, Antiochiâ ſubmovit, & in regnum ſuum repulit: Carraſque ac Niſibin recepit.

A. M. 4247. Ol. 255. 3. vel 2. deſ. Imperii Philippi 1. ex Septembre.

Ev. 215. R. C. 991. 994. C. Coſſ. { C. Julius Arrianus. Æmilius Papus. } 995. F. M. 996. V. { Ag. 40. 2.

Iis Coſſ. extincto ſocero, Gordianus Imperator, etiam ipſe, inſidiis M. Julii Præfecti Prætorio in illius locum facti, in Perſidis finibus interfectus eſt, poſtquam imperaverat annis ſex; ut refert Julius Capitolinus. Itaque M. Julius Philippus genere Arabs, Imperio potitus eſt, ut videtur, circa menſem Septembrem ejuſdem anni: quem Onuphrius, Goltzius, Baronius, & alii, ſequentibus demum Coſſ. menſe Martio cœpiſſe imperare poſt Gordiani cædem autumant.

A. M. 4248. Ol. 255. 4. vel 3. deſ. Imperii Philippi 2. ex Septembre.

Ev. 216. R. C. 992. 995. C. Coſſ. { * Peregrinus. Fulvius Æmilianus. } 996. F. M. 997. V. { Ag. 40. 3.

Iis Coſſ. auditâ Gordiani morte Romæ, à Senatu M. Marcius Imperator appellatus eſt, eoque mox extincto, L. Aurelius Severus Hoſtilianus: qui etiam ipſe mox interiit.

A. M. 4249. Ol. 256. 1. vel 245. 4. deſ. Imperii Philippi 3. ex Septembre.

Ev. 217. R. C. 993. 996. C. Coſſ. { Im. M. Julius Philippus. Tib. Fabius Titianus. } 997. F. M. 998. V. { Ag. 40. 4.

Circa id tempus Philippus confirmato imperio Romam venit.

A. M. 4250. Ol. 256. 2. vel 1. deſ. Imperii Philippi 4. ex Septembre.

Ev. 218. R. C. 994. 995. C. Coſſ. { Bruttius Præſens. / Nummius Albinus. } 998. F. M. / 999. V. { Ag. 41. 1.

Circa id tempus nempe circa initium quarti anni Imperii ſui, Philippus filium M. Julium Philippum juniorem Imperatorem appellavit.

A. M. 4251. Ol. 256. 3. vel 2. deſ. Imperii Philippi 5. ex Septembre.

Ev. 219. R. C. 995. 998. C. Coſſ. { Im. M. Jul. Philippus II. / Im. M. Jul. Phil. junior. } 999. F. M. / 1000 V. { Ag. 41. 2.

Ii Coſſ. & Imperatores, anno quarto Imperii Philippi majoris, ut intelligere licet ex Julio Capitolino & Oroſio, milleſimum Romæ conditæ annum magnificis ludis celebrarunt: quos alii ex quibuſdam eorum nummis haud recte intellectis, ad ſequentem Conſulatum referunt.

A. M. 4252. Ol. 256. 4. vel 3. deſ. Imperii Philippi 6. ex Septembre.

Ev. 220. R. C. 996. 999. C. Coſſ. { Im. M. Jul. Philippus III. / Im. M. Jul. Phil junior II. } 1000. F. M / 1001. V. { Ag. 41. 3

Circa id tempus Philippus Imperator urbem cognominem Philippopolim in Arabiâ è natali ſolo condidiſſe dicitur. Circa idem tempus Jotapianus in Syriâ, & Marinus in Pannoniâ vel Mœſiâ, Imperatores appellati, paulo poſt oppreſſi & trucidati ſunt.

A. M. 4253. Ol. 257. 1, vel 256. 4. deſ. Imperii Philippi 6, & ultimo.

Ev. 221. R. C. 997. 1000. C. Coſſ. { Fulvius Æmilianus II. / Vettius Aquilinus. } 1001. F. M. / 1002. V. { Ag. 41. 4.

Iis Coſſ. interfectis Imperatoribus Philippis, Patre Veronæ, poſtquam imperaverat annos quinque, juxtâ utrumque Victorem, Eutropium & alios, ac circiter dimidium

dimidium, Conſulum vero ſeptimum par imperio attigerat, filio autem Romæ: circa menſem Martium imperium obtinuit Cn. Meſſius Quinctus, Trajanus Decius. At Baronius Philipporum cædem, & imperii Decii initium ſtatuit ſecundo Conſulatu poſtea; partim Caſſiodori auctoritate, qui tamen ipſe errorem ſuum ſatis redarguit, quatenus illos occiſos refert alteris Coſſ. poſt celebratum milleſimum annum Urbis conditæ; partim vero cujuſdam inſcriptionis Veronenſis, ſignificantis ſcilicet, Divum Philippum ſeniorem Veronæ, & juniorem Romæ, à ſatellitibus interfectos eſſe, anno Chriſti CCLIII: quam veterem vel veram eſſe eccui ſano perſuadeat Baronius, quum Onuphrium Pavinninum civem Veronenſem, adeo curioſum ejuſmodi monumentorum perſcrutatorem, illius puduiſſe appareat? quaſi autem Epocha annorum Chriſti à natali ejus in uſu fuerit illo ſeculo, vel prope ſequentibus! præſertim congruens Dionyſianæ, cui hanc pariter ac ſuam, ſaltem à poſteriore accommodat Baronius: ac diſcrepans Euſebii calculo referenti Philipporum cædem ad Chriſti annum CCLI. Euſebius vero, qui ſeptem annos Philippi Imperio aſcripſerit, quomodo intelligendus ſit, ſatis innui ſupra: nempe de ſeptem Conſulatibus ordinariis, quos ejus Imperium attigiſſet. De Oroſio autem pariter ac Caſſiodoro non eſt opus dicere aliud, quam ambos Euſebium incautius ſecutos eſſe, illum qui ſeptem integros Conſulatus Philippo aſſignaverit, hunc qui eundem cum filio occiſum anno milleſimo quarto R. C. retulerit. Enimvero etiam Græci Faſti Imperio Philippi tantummodo ſex annos, ac totidem Conſulatus imputant. Itaque quod Baronius cædem Philipporum ac initium Imperii Decii ſtatuit vulgari anno Domini CCLIII. videtur jam ſolido quadriennio à vero aberrare, ac ſerius ſtatuere quam debebat, utpote conveniens anno ejus Epochæ, tantummodo CCXLIX.

A. M.

A. M. 4254. Ol. 257. 2. vel 1. deſ. **Imperii Decii 2. ex Martio.**

R. C. 998. 1001. C. Ev. 222. Coſſ. Im. M. Meſſius Quinctus Traj. Decius II. Im. Annius Max. Gratus. 1602. F. M. 1003. V. Ag. 42. 1

Circa id tempus Lucius Priſcus Macedoniæ præfectus, & Julius Valens Licinianus, Imperatores appellati, & mox interfecti ſunt.

A. M. 4255. Ol. 257. 3. vel 2. deſ. **Imperii Decii 3. ex Martio.**

R. C. 999. 1002. C. Ev. 223. Coſſ. Im. M. Meſſius Quinctus Trajanus Decius I. Q. Heren. Etruſ. Meſ. Dec. Cæ. 1003. F. M. 1004. V. Ag. 42. 2

Etruſcus aliis corrupte appellatur Ruſticus; qui ut quidam referunt, à Patre Decio Imperator appellatus eſt. Iis Coſſ. P. Licinius Valerianus Cenſor ſine collegâ, omnium poſtremus creatus, Luſtrum non fecit. Decius Imperator cum filio Etruſco in prælio contra Gothos Mœſiam vaſtantes occiſus eſt: poſtquam imperaverat biennium juxta (ſi non Euſebium initio libri VII. Hiſtor. Eccleſ. facientem initium imperii ejus à Conſulatu) Eutropium, & Victorem; at triennium juxta Oroſium; ſed juxta alterum Victorem, definite triginta menſes, nimirum ex quo primum Imperator appellatus; ideoque non tantum (quod ex Euſebii & Caſſiodori Chronicis corruptis arripit Baronius) annum verum biennium & trimeſtre à Philipporum cæde, Itaque circa menſem Junium ejus anni, ut videtur, imperio potitus eſt Q. Vibius Trebonianus Gallus: qui, ut equidem colligo præſertim ex Zoſimo collato cum utroque Victore, ex Senatus voluntate alterum è Decii filiis ſuperſtitem, adoptatum appellavit Imperatorem; nempe C. Valentem Hoſtilianum Meſſium Perpennam, qui paulo poſtea vel Galli inſidiis vel peſte extinctus ſit: licet alii alium Hoſtilianum Meſſium, alium Hoſtilianum Perpennam, alii autem Perpennam eundem

eundem cum Liciniano, cujus anno præcedente facta eſt mentio, autument. Cæterum ſub Gallo primum Imperatore Populus Romanus tributo annuo centum denariorum cum Scythis tranſegit.

A. M. 4256. Ol. 257. 4. vel 3. deſ. Imperii Galli 2. ex Junio.

Ev. 224. R. C. 1000. 1003. C. Coſſ. { Im. C. Vibius Trebonianus Galbus II. C. Vib. Voluſianus Cæſar. } 1004. F. M 1005. V. { Ag. 42. 5

Pro iis Coſſ. Baronius ex Metaphraſte ponit Decium III. & Gratum II. iiſdemque Deciorum cædem. Eo vero anno, Gallus filium Voluſianum appellavit Imperatorem. Iis autem temporibus peſtis ſæviſſime per orbem terrarum graſſata eſt.

A. M. 4257. Ol. 258. 1. vel 257. 4. deſ. Imperii Galli & Voluſ. 2. & ultimo.

Ev. 225. R. C. 1001. 1004. C. Coſſ. { Im. C. Vib. Voluſianus II. M. Valerius Maximus; } 1005. F. M 1006. V. { Ag. 42. 4.

Iis Coſſ. Gallus Imperator cum filio Voluſiano prope Interamnam interfectus eſt, prope completo Imperii biennio. Quibus occiſis, ut videtur, circa menſem Maium, C. Julius Æmilianus Pannoniæ Mœſiæque præfectus imperium obtinuit fere quadrimeſtre. Eo autem interfecto, circa menſem Septembrem, ut apparet, P. Licinius Valerianus, qui Gallicis & Germanicis legionibus præerat, Imperio potitus eſt: ſtatimque filium ſuum Gallienum imperii conſortem fecit. Cæterum Baronius, præterquam quod eo anno ponit Coſſ. Gal. II. cum Vol. II. iiſdem aſcribit utique quatuor annos Imperii, quibus alii omnes Hiſtorici & Chronographi ſummum biennium, aut eo minus; exceptis itidem Euſebio in Chronico, & Caſſiodoro, qui quadrimeſtre inſuper adjiciunt, quo manifeſte comprehendunt imperium Æmiliani. Prætendit autem illorum numiſmata, cujuſmodi pro Gallo producit terna Latinis inſcripta literis, totidemque alia Græcis; at pro Voluſiano unum Græcis, &

R r quatuor

quatuor Latinis, continuantia ipſorum Tribunitiam poteſtatem uſque ad annum quartum: adjectis hujuſmodi verbis: Et ne quis impoſturam ſuſpicetur, de nummorum inſcriptione quæ à nobis ſunt poſita, habet quos conſulat, nempe Huberti Goltzii Theſaurum rei antiquariæ, & Adolphum Occonem: edidit utrumque Plantinus anno Domini MDLXXIX. Itane vero? ecquidnam eſt quod Baronius in iis Annalium ſuorum anteambulonibus primus ultro impoſturæ mentionem injiciat? An quia exiſtimabat ſe proferre parum probabilia, ac verebatur ne aliquando ad Lydium quod aiunt lapidem venirent examinanda? An quia hâc ratione numiſmata probatum iri confidebat, quaſi ex Occonis autographo aut typis dignoſci poſſit, quid diſtent æra lupinis? Et cui tandem non ipſa illorum copia ſuſpicionem ac vilitatem faciat? Quot enim aliorum Imperatorum reperta ſunt totidem numiſmata pariter Græca & Latina continuantia tot Tribunitias poteſtates? præſertim illo ſeculo quo Tribunitiarum Poteſtatum conſignatio prope in deſuetudinem abierat? At credo frequentius & ambitioſius ſub iis Imperatoribus cuſi ſunt nummi, quam ſub aliis: ſub iis ſcilicet, qui, ut refert Eutropius, nihil omnino clarum geſſerunt, & quorum principatus ſolâ peſtilentiâ & morbis, atque ægritudinibus notus fuit; quorum, inquam, imperio tanta per orbem terrarum graſſata eſt peſtilentia, ut fere ceſſarent inter homines commercia, veluti ipſe quoque Baronius meminit. Quid? quod ipſe idem, dum conatur reddere rationem erroris omnium Hiſtoricorum in annis Imperii Galli & Voluſiani, eandem ſuſpicionem plurimum auget; quippe qui duos primos annos Imperatorum Valeriani & Gallieni (nonnihil immutatis Conſulatibus ad eos ſpectantibus) duobus annis poſterioribus Galli & Voluſiani, imo fere tribus tres eoſdem ponit: quum nihilominus Hiſtorici omnes, apertiſſime vero Zoſimus, ſicut poſt Decii Imperatoris cædem Gallum & Voluſianum, ita

poſt

poſt horum cædem demum, imperante jam Æmiliano, Valerianum & Gallienum Imperatores primum appellatos eſſe ſcribant. Tantine erant æſtimandi adulterinus aut adulteratus Damaſus, & cæteri ejuſdem generis auctores vitarum & actorum Pontificum Romanorum; (quorum tempora Gordiis nodis involuta eſſe, & Oedipo quopiam conjectore opus habere, ideoque quid iſtic dicat, quo ſe vertat, quo pacto ex eo Labyrintho ſe extricet non videre, ideo perplexum tacere malle niſi pollicitis ſtandum foret, ac demum effugium unicum videre ſe fatetur Pammelius Jeſuita in vitâ Cypriani) ut ad ſartam tectam tuendam eorum exiſtimationem adulterinis nummis & ſuppoſititiis inſcriptionibus uſus eſſet?

A. M. 4258. Ol. 258. 2. vel 1. deſ. Impp. Valeriani & Gallieni 2. ex Sept.

Ev. 226. R. C. 1002. 1005. C. Coſſ. { Im. P. Licinius Valer. II. / Im. P. Licin. Gallienus. } 1006. F. M / 1007. V. { Ag. 43. 1

Pro iis Coſſ. item ex nummis ſuis Baronius inculcat Maximum & Valerianum. Iis temporibus Perſæ, Scythæ, Gothi, Marcomanni, &c. Romanum imperium miſere vaſtarunt. Iiſdem Coſſ. Lollianum Præfectum Urbis fuiſſe refert antiquus liber repertus à Joanne Cuſpiniano: Urbis Præfectos ſimul cum Coſſ. recenſens ab initio Imperii Valeriani.

A. M. 4259. Ol. 258. 3. vel 2. deſ. Impp. Valeriani & Gallieni 2. ex Sept.

Ev. 227. R. C. 1003. 1006. C. Coſſ. { Im. P. Licin. Valer. III. / Im. P. Licin. Gallien. II. } 1007. F. M / 1008. V. { Ag. 43. 2.

Baronius iſtic demum ponit Valeriani & Gallieni Conſulatum utriuſque primum; nimirum pariter ac Galli & Voluſiani cædem. Verum Valeriano III. & Gallieno II. Coſſ. Valerius Maximus Præfectus urbis fuit, juxta librum Cuſpiniani. Circa id tempus Dianæ Epheſinæ templum poſterius incenſum eſſe quidam tradiderunt.

A. M. 4260. Ol. 258. 4. vel 3. deſ. Impp. Valeriani & Gallieni 4. ex Sept.

Ev. 228. R. C. 1004. 1007. C. Coſſ. { M. Val. Maximus II. / Man. Acilius Glabrio. } 1008. F. M. 1009. V. { Ag. 43. 3.

Kal. Jul. ſuffecti ſunt Coſſ. Antoninus & Gallus. Iis Coſſ. Nummius Albinus, Præfectus Urbis fuit. Valerianus quum antea fuiſſet mitis & benignus erga Chriſtianos, deinceps cœpit eſſe animo erga eos infenſiore.

A. M. 4261. Ol. 259. 1. vel 258. 4. deſ. Impp. Valeriani & Gallieni 5. ex Sep.

Ev. 229. R. C. 1005. 1008. C. Coſſ. { Im. P. Licin. Valer. III. / Im. P. Licin. Gallien. III. } 1009. F. M. 1010. V. { Ag. 43. 4.

Kal. Jun. ſuffecti ſunt Coſſ. M. Ulpius Crinitus II. & L. Domitius Aurelianus. Iis Coſſ. Junius Donatus Præfectus Urbis fuit. Circa id tempus Sapor rex Perſarum Syriam, Ciliciam, & Cappadociam depopulatus eſt.

A. M. 4262. Ol. 259. 2. vel. 1. deſ. Impp. Valeriani & Gallieni 6. ex Sept.

Ev. 230. R. C. 1006. 1009. C. Coſſ. { M. Aur. Memmius Fuſcus. / Pomponius Baſſus. } 1010. F. M. 1011. V. { Ag. 44. 1

Iis Coſſ. Cornelius Secularis Præfectus Urbis fuit. Iiſdem Coſſ. Antiochiæ in Syriâ Cyriades, primus ex triginta juxta Flavium Vopiſcum iis temporibus qui raptum irent Romanum imperium Tyrannis, Imperator appellatus eſt. Itemque D. Lælius Ingenuus in Pannoniâ,

A. M.

A. M. 4263. Ol. 259. 3. vel 2. deſ. Impp. Valeriani & Gallieni 7. ex Sept.

Ev. 231. R. C. 1007. 1010. C. Coſſ. { Fulvius Æmilianus. / Pomponius Baſſus. II. } 1011. F. M. / 1012. V. { A. 44. 3

Iis Coſſ. Cornelius Secularis Præfectus Urbis fuit anno ſecundo. Iiſdem Coſſ. Cyriades Tyrannus interfectus eſt, quum Valerianus Imperator ad bellum Perſicum proficiſceretur.

A. M. 4264. Ol. 259. 4. vel 3. deſ. Impp. Valeriani & Gallieni 8. ex Sept.

Ev. 232. R. C. 1008. 1011. C. Coſſ. { L. Corn. Secularis II. / Junius Donatus. } 1012. F. M. / 1013. V. { Ag. 44. 3.

Is Coſſ. Cornelius Secularis (ut videtur, idem qui Conſul) Præfectus Urbis fuit anno tertio. Iiſdem Coſſ. Valerianus Imperator à Sapore Perſarum rege acie victus captuſque, annum ætatis agens LXXVII, poſtquam imperaverat annos ſeptem, captivitate miſerâ apud Perſas obiit. Eodem anno Odenatus decurio Palmyrenus in Syriâ Imperium occupavit, filiumque Herodianum Imperatorem appellavit: atque Perſas memorabili prælio vicit. Eodem etiam Man. Acilius Aureolus in Illyrico Imperator creatus eſt.

A. M. 4265. Ol. 260. 1. vel 259. 4. deſ. Imperii Gallieni 9. ex Septembre.

Ev. 233. R. C. 1009. 1012. C. Coſſ. { Im. P. Licin. Gallienus IV. / Petronius Voluſianus. } 1013. F. M / 1014. V. { Ag. 44. 4

Iis Coſſ. Nummius Albinus Præfectus Urbis fuit: idem ut videtur, qui ante quadriennium. Pro iis vero Coſſ. Baronius, exploſis ſimul duobus ordinariis Conſulatibus proxime præcedentibus, nempe Æmiliani & Baſſi II. itemque Secularis II. & Donati, pariterque rejectâ auctoritate demum Caſſiodori, atque aliorum, quos ait eum ſecutos eſſe: (ſunt autem omnino omnes qui extant, quotquot videre potuerunt Cuſpinianus,

& Haloander, & Onuphrius, & cæteri recentiores Faſtorum ordinatores:) Fuſco & Baſſo proxime ſubjungendos contendit Coſſ. Gallienum tertio, vel quarto, & Valerianum Juniorem, tanquam Vopiſco auctore in Aureliano: quem præterquam quod Cuſpinianus jure notat legendum illic cum grano ſalis, utpote ut apparet nonnihil corruptum, Baronius inſuper pervertit: utpote Memmii Fuſci Conſulis mentioni ſubjiciens epiſtolam Valeriani de Aureliani Conſulatu, quam præmittit Vopiſcus. Porro autem iis ſuis Coſſ. ſtatuit Baronius Valeriani Imperatoris captivitatem, non completis ſex annis Imperii à cæde Galli & Voluſiani. Neque vero dicit Trebellius Pollio in Gallieno, Coſſ. Gallieno & Voluſiano (nedum Valeriano) captum eſſe Valerianum Imperatorem: ſed (quum Imperator Romanus in Perſide ſerviliter teneretur) Macrianum & Baliſtam coiviſſe ad faciendũ Imperatorem, quod in Oriente nutaret imperium, & Gallienus negligenter ageret. Enimvero iiſdem Gallieno IV. & Voluſiano Coſſ. in Aſia M. Fulvius Macrianus, cum filiis Q. Fulvio Macriano, & Cn. Fulvio Quieto, necnon Ser. Anicius Baliſta Imperatores appellati ſunt: in Macedoniâ autem P. Valerius valens: in Theſſaliâ L. Calpurnius Piſo: in Ægypto Tib. Ceſtius Alexander Æmilianus: qui tres paulo poſtea interfecti ſunt. Porro in Galliâ Imperium occupavit M. Caſſius Latienus Poſtumus, cum filio C. Junio Caſſio Poſtumo.

A. M. 4266. Ol. 260. 2. vel 1. deſ. Imperii Gallieni 10. ex Septembre.

Ev. 234. R. C. 1010. 1013. C. Coſſ. { Im. P. Licin. Gallienus. / Ap. Pompeius Fauſtinus. } 1014. F. M. 1015. V. { Ag. 45. 1

Iis Coſſ. Nummius Albinus Præfectus Urbis fuit anno ſecundo. Iiſdem Coſſ. occiſo D. Lælio Ingenuo, in Pannoniâ, Q. Nonius Regillianus Imperator appellatus eſt.

A. M. 4267. Ol. 260. 3. vel 2. deſ. Imperii Gallieni 11. ex Septembre.

Ev. 235. R. C. 1011. 1014. C. Coſſ. { Nummius Albinus II. Maximus Dexter. } 1015. F. M 1016. V. { Ag. 45. 2.

Nummius Albinus (ut videtur, idem qui Conſul) fuit quoque Præfectus Urbis jam anno tertio. Iiſdem Coſſ. occiſi ſunt Macrianus cum duobus filiis, & Baliſta, atque Regillianus Tyranni. Viciſſim vero alii Imperatores appellati ſunt, in Iſauriâ C. Annius Trebellianus: in Ægypto Sex. Julius Saturninus: in Africâ T. Cornelius Celſus: ſed hic quoque, iiſdem Coſſ. occiſus eſt. Sub idem vero tempus, poſt ingentem terræ motum, tenebras diurnas, & peſtilentiam; Græciam, Macedoniam, Pontum, & Aſiam Gothi populati ſunt: Quadi & Sarmatæ Pannonias occupaverunt: Franci Germanique populabundi quum Ravennam uſque perveniſſent, pariter cum Alamannis & Saxonibus Gallias vaſtarunt; indeque poſtea partim rurſus in Italiam tranſiverunt, partim in Hiſpanias penetraverunt, ibique Tarraconem expugnaverunt. In Oriente autem Perſæ Meſopotamiam tenentes, Syriam denuo invaſerunt.

A. M. 4268. Ol. 260. 4. vel 3. deſ. Imperii Gallieni 12. ex Septembre.

Ev. 236. R. C. 1012. 1015. C. Coſſ. { Im. P. Licinius Gal. VI. Amulius Saturninus. } 1016. F. M 1017. V. { Ag. 45. 31

Iis Coſſ. Paternus Præfectus Urbis fuit. Iiſdem Coſſ. Ap. Claudius Cenſorinus in Italiâ contra Gallienum Imperator appellatus, ſeptimo inde die occiſus eſt. Occiſus quoque eſt Saturninus Tyrannus. Porro iiſdem Coſſ. quum Odenatus rex Palmyrenorum, jam potitus totius Orientis Imperio, Perſas deviciſſet, & profligaſſet, Niſibinque & Carras occupaſſet, captoſque Satrapas Perſicos ad Gallienum miſiſſet: ob Ode-

nati

nati victorias, Gallienus Imperator Romæ de Perſis & rege Sapore triumphavit.

A. M. 4269. Ol. 261. 1. vel 260. 4. deſ. Imperii Gallieni 13. ex Septembre.

Ev. 237. R.C. 1013. 1016. V. Coſſ. { P. Licin. Val. ſ. Valer. Cæ. II. L. Cæſonius Macer Lucillus Rufianus. } 1017. F.M. 1018. V. { Ag. 45. 4.

Iis Coſſ. Paternus Præfectus Urbis fuit anno ſecundo. Iiſdem Coſſ. occiſo Odenato cum filio Herode, tres alii ejus filii, Herennianus, Thimolaus, & Vabalathus, à Matre Zenobiâ in Syriâ Imperatores appellati ſunt: atque etiam Mæonius ejuſdem conſobrinus in Oriente. Trebellianus autem Tyrannus occiſus eſt.

A. M. 4270. Ol. 261. 2. vel 1. deſ. Imperii Gallieni, ex Septembre.

Ev. 238. R. C. 1014. 1017. C. Coſſ. { Im. P. Licin. Gallien. VII. * Sabinillus. } 1018. F.M 1019. V. { Ag. 46. 1.

Iis Coſſ. Paternus Præfectus Urbis fuit anno tertio. Iiſdem Coſſ. Sp. Servilius Lollianus in Gallia, contra Poſtumos, Imperator appellatus eſt. Mœonius autem Tyrannus occiſus eſt.

A. M. 4271. Ol. 261. 3. vel 2. deſ. Imperii Gallieni 15. ex Septembre.

Ev. 239. R.C. 1015. 1018. C. Coſſ. { Ovinius Paternus. * Arceſilaus. } 1019. F.M. 1020. V. { Ag. 46. 2.

Iis Coſſ. Petronius Voluſianus Præfectus Urbis fuit. Iiſdem Coſſ. Poſtumis Tyrannis occiſis, in Galliâ M. Aurelius Victorinus (cujus uxor Victorina ab animi magnitudine Mater caſtrorum dicta eſt) ejuſque filius L. Aurelius Victorinus; necnon Marius, qui olim faber fuerat: in Germaniâ autem vicinâ A. Pomponius Ælianus, Imperatores appellati ſunt. Sed Marius tertio Imperii die; eodem autem anno Lollianus occiſi ſunt. Porro autem iiſdem Coſſ. XVII. Kal.

Decemb.

Decemb. P. Licinius Valerianus junior, Valeriani filius, Gallieni Imperatoris frater, hactenus Cæſar, & ipſe Imperator appellatus eſt.

A. M. 4272. Ol. 261. 4. vel 3. deſ. Imperii Gallieni 15. & ultimo.

Ev. 240. R. C. 1016.-1019. C. Coſſ. { Ovinius Paternus. II. / * Marinianus. } 1020. F. M. / 1021. V. { Ag. / 46. 3.

Iis Coſſ. Petronius Voluſianus Præfectus Urbis fuit anno ſecundo. Iiſdem Coſſ. occiſo Mediolani Imperatore Gallieno (quaſi completis Imperii annis XV: poſt cædem Galli & Voluſiani, quot omnes Hiſtorici uno conſenſu ei aſcribunt, non tantum fere VIII. quot Baronius) cum fratre Valeriano minore: circa XXI. diem Martii ſive XII. Kal. Apr. ut videre licet ex Trebellio Polluce in Claudio, imperium obtinuit M. Aurelius Claudius. Porro iiſdem Coſſ. occiſis Æliano, atque Aureolo in Galliâ, P. Pineſus Tetricus, ejuſque filius C. Pineſus Tetricus, ibidem Imperatores appellati ſunt.

A. M. 4273. Ol. 262. 1. vel 261. 4. deſ. Imperii Claudii 2. ex 21. die Martii.

Ev. 241. R. C. 1017. 1020. C. Coſſ. { Im. M. Aur. Claudius II. / Ovinius Paternus. } 1021. F. M / 1922. V. { Ag. / 46. 4.

Iis Coſſ. Fl. Antiochianus Præfectus Urbis fuit. Iiſdem Coſſ. Victorini Tyranni in Galliâ occiſi ſunt. Claudius autem Imperator Gothos Illyricum & Macedoniam vaſtantes ingente occidione occidit.

A. M. 4274. Ol. 263. 2. vel 1. deſ. Imperii Aureliani 1. ex 4. die Februarii.

Ev. 242. R. C. 1018. 1021. C. Coſſ. { Flavius Antiochianus. / Furius Orfitus. } 1022. F. M. / 1023. V. { Ag. / 47. 1.

Iis Coſſ. Flavius Antiochianus fuit quoque Urbis Præfectus jam anno ſecundo. Iis Coſſ. mortuo peſte Aurelio Claudio Imperatore, die IV. ſive pridie nonas Februarii, poſtquam imperaverat prope biennium, ac

Imperio attigerat non quidem tertiam æſtatem ſive tertium annum, ut Oraculo (cui fidem aſtruere conatur Baronius, ex Porphyrio in vitâ Plotini) prædictum ei ferebatur, verum tertium annuum Conſulatum: occiſoque ejus fratre M. Aurelio Quinctillo, Imperii affectati die decimo ſeptimo, nempe die xx. Feb. ſive x. Kal. Mart. Imperio potitus eſt L. Domitius Aurelianus.

A. M. 4275. Ol. 262. 3. vel 2. deſ. Imperii Aureliani 2. ex 4. die Feb.

Ev. 243.	R. C. 1019. 1022. C.	Coſſ.	Valerius Aurelianus.	1023. F. M.	Ag. 47. 2
			Pomponius Baſſus.	1024. V.	

Iis Coſſ. Poſtumius Varus Præfectus Urbis fuit. Iiſdem Coſſ. Aurelianus Imperator, Suevis & Sarmatis antea profligatis, Marcomannos, qui Italiam ingreſſi omnia circa Mediolanum graviter evaſtaverant, (quapropter ingentes Romæ ſeditiones motæ ſunt) devicit.

A. M. 4276. Ol. 262 4. vel 3. deſ. Imperii Aureliani 3. ex 4. die Feb.

Ev. 244.	R. C. 1020. 1023. C.	Coſſ.	* Quietus.	1024. F. M.	Ag. 47. 3.
			* Voldumianus.	1025. V.	

Kal. Jul. ſuffectus eſt Conſul Q. Faltonius (ſive Mœcius Falconius) Nicomachus. Iis Coſſ. Fl. Antiochianus (ut videtur, idem qui ante annum) Præfectus Urbis fuit. Circa id tempus Aurelianus, graviter punitis Romæ ſeditionis auctoribus, Barbaros in Illyrico & Thraciâ devicit: Cannabamque Gothorum ducem trans Danubium occidit.

A. M.

A. M. 4277. Ol. 263. 1. vel 262. 4. deſ. Imperii Aureliani 4. ex 4. die Febr.

Ev. 245. R. C. 1021. 1024. C. Coſſ. { M. Claudius Tacitus. M. Mæcius Balburius Placidianus. } 1025. F. M. 1026. V. { Ag 47. 4.

Iis Coſſ. Furius Orfitus Præfectus Urbis fuit. Iiſdem Coſſ. Aurelianus Imperator recepit Orientem; Zenobiâ reginâ Odenati viduâ victâ captaque. Ac circa idem tempus Firmum, res novas in Ægypto molientem, per Valerianum Ducem oppreſſit.

A. M. 4278. Ol. 263. 2. vel 1. deſ. Imperij Aureliani 5. ex 4. die Febr.

Ev. 246. R. C. 1022. 1025. C. Coſſ. { Im. L. Dom. Aurel. II. C. Julius Capitolinus. } 1026. F. M 1027. V. { Ag. 48. 1.

Iis Coſſ. Furius Orfitus Præfectus Urbis fuit anno ſecundo. Iiſdem Coſſ. Aurelianus Imperator, Tetrico apud Catalaunos in Galliâ ipſo prodente exercitum ſuum utpote ſeditioſum, ſeque ei dedente: de ipſo pariter ac Zenobiâ, Syriis, Palmyrenis, Gallis, Germanis, & Gothis, tanquam de Oriente & Occidente ſive toto orbe Romano recepto, Romæ ſplendide triumphavit. Idemque Templum Solis Romæ fundavit: ac urbem firmioribus muris cinxit. Ac deinde Vindelicis barbarorum obſidione liberatis, rediens ad Illyricum, expeditionem contra Perſas paravit.

A. M. 4279. Ol. 263. 3. vel 2. deſ. Imperii Taciti 1. ex 25. die Septemb.

E 247. R. C. 1023. 1026. C. Coſſ. { L. Domit. Aurelianus III. T. Anonius Marcellinus. } 1027. F. M 1028. V. { Ag. 48. 2.

Iis Coſſ. Poſtumus Syagrius Præfectus Urbis fuit. Iiſdem Coſſ. interfecto Imperatore Aureliano inter Heracliam & Byzantium inſidiis ſuorum, circa XXIX. diem Januarii, ſive IV. Kal. Februarii, ut colligitur è Flavio Vopiſco in ejus vitâ; poſtquam imperaverat

annos (non quidem ſex, ut apud eundem legitur) ſed quinque,minus paucis diebus: fuit quaſi interregnum Romæ, vacante Imperio ad ſex vel octo fere menſes. Qua occaſione ut apparet, alii prope omnes, Euſebius in Chronico, Eutropius, Oroſius, Caſſiodorus, Epiphanius, & Victor, magno conſenſu Aureliani Imperio aſcribunt quinque annos & ſex menſes; ei adjicientes ſemeſtre interregnum, cujus propterea mentionem nullam faciunt: excepto tamen Victore, in cujus nonnullis exemplaribus omittitur mentio ipſorum ſex menſium ſuperfluorum. Quapropter Onuphrius, eo auctore, Aurelianum annos quinque minus paucis diebus imperaſſe ſtatuit. Fortaſſe vero apud Vopiſcum, pro (diebus) legendum fuerit (menſibus) quandoquidem Zonaras quoque ſcribat eum in Imperio exegiſſe annos ſex, minus paucis menſibus; utpote eidem deputans octimeſtre interregnum utique ſilentio prætermiſſum. Faſti autem Græci aſcribunt illi quidem Aureliano annos ſex, ſed ita, ut non modo interregnum, ſed etiam Taciti imperium ſemeſtre, itidem ſilentio prætermiſſa, illo ſexennio comprehendant: perinde atque ipſe etiam Euſebius, Eccleſ. Hiſtor. VII. lib. XXIV. continuo ab Aureliano ad Probum tranſiens. Sed Baronius ſtatuit Aureliani necem pluſquam biennio poſt tempus ejus à nobis aſſignatum, anno Imperii (cujus initium poſuit autumno, ſcilicet quaſi poſt tertiam Claudii æſtatem) ſeptimo: duobus argumentis: altero, quod ait Græcum Indicem Conſulum, pariter ac Caſſiodori Chronicon, duos alios Conſulatus ponere ante exitum Aureliani: altero, quod utique in nummo quodam apud Adolphum Occonem legatur Aureliani Tribunitia poteſtas VII. Sed quod ad Græcum Indicem attinet, ille, uti paulo ſuperius dictum, poſt ſex annos Aureliani, nullâ mentione factâ, vel interregni vel Imperii Taciti, Tacito II. & Æmiliano Coſſ. proximis poſt Aurelianum III. & Marcellum Coſſ. initium Probi recte ſtatuit: ita ut iſtic Baronius teneatur manifeſtus falſi:

neque

neque enim alium indicem Græcum videtur intelligere, quam qui vulgo appellatur Faſti Græci, vel Faſti Siculi, utpote in Siciliâ reperti. Caſſiodorus autem, quod (ne altius rem arceſſam, vel longius deducam) Gallieni & Claudiani exitus ſingulis Conſulatibus, Probi autem duobus ſtatuat ſerius quam debuerât, omnino etiam perperam omiſſo Conſulatu Taciti II. & Æmiliani, Baronii ipſius judicio: ſane merito habeatur non minus mendoſus, quatenus Aureliano aſcribens annos quinque & ſex menſes, Tacito autem alios ſex menſes continuos; atque ambobus ſeptem integros Conſulatus: illius necem ad Probum II. & Paternum II. hujus autem ad Probum III. & Paternum III. Coſſ. differat. Jam vero quod attinet ad nummum qui pro Aureliani Tribunitiâ poteſtate VII. prætenditur: quum nulla Hiſtoria eum probet, quin etiam illa Vopiſci ipſum diſerte redarguat, aſſeverans Aurelianum occiſum intra ſextum annum Imperii: dubito equidem ne, perinde ac illi pro Galli & Voluſiani altero biennio paulo ſuperius prolati, ſit adulterinus, ac ne teruncii quidem æſtimandus. Itaque quod Baronius diſputationem ſuam ea de re, hujuſmodi peroratione concludit: Ne tædeat, quæſo lector, ſi cum avide cupias cunctas res geſtas, ſi poſſes, uno intuitu perluſtrare: ſæpe contingat, in iis quæ ad exactam temporis rationem ſpectant, diutius diſtineri: ſiquidem ſapias, aliter ſenties, nec indigno animo feres, ſi quem in itinere ducem ſequeris, antiquas rectas ac regias plane vias intelligis ſedulo explorare; nam ſi à vero certoque temporis tramite contingat ſemel errare; per abrupta mendaciorum ferri pariter compelleris: lætus ſane ac ſecurus viator incedit, ſi quocunque perrexerit, ubique viarum certos indices inſcriptos prominentes milliarios lapides, intuetur. Hæc Baronii peroratio utrum ipſius chronographiam commendet magis, an noſtram; æqui lectoris judicio permitto. Cæterum quum interregni tempore, circa Kal. Febr. M. Aurelius Gordianus, &

Kal. Jul. Vettius Cornificus Gordianus Conſules eſſent ſuffecti, ac Ælius Celtianus Præfectus Urbis: die XXV. Septembris ſive VII. Kal. Octobris, M. Claudius Tacitus, quum ante bimeſtre Imperator abſens nominatus eſſet, Imperium in Senatu oblatum accepit.

A. M. 4280. Ol. 263: 4. vel 3. deſ. Imperii Probi 1. ex 3. die Februarii.

Ev. 248. R. C. 1024. 1027. C. Coſſ. { Im. M. Claud. Tacit. II. / Fulvius Æmilianus. } 1028. F. M. 1029. V. { Ag. 48. 3.

Iis Coſſ. Ovinius Pacatianus Præfectus Urbis fuit: pro quibus non quidem omiſſis, verum biennio transpolatis Baronius refert Coſſ. Probum atque Paullinum. Kal. autem Febr. ut apparet, non demum Jul. ut autumant Onuphrius & Goltzius, Conſul ſuffectus fuit Ælius Scorpianus. Enimvero extincto Tacito Imperatore paulo amplius ſemeſtri, utpote die ducenteſimo poſtquam primum Imperator appellatus erat; M. Annius Florianus ejus frater Imperium affectans altero vel tertio menſe interfectus eſt: interea vero M. Aurelius Probus die tertio, ſive tertio nonas Februarii, Ælio Scorpiano Conſule ſuffecto ejus literas referente in ſenatu, Imperator acclamatus eſt. Et Onuphrius & Goltzius demum Idibus Aprilis, Baronius autem (ſed poſt biennium) ſub finem Martii, obitum Taciti ſtatuunt, tanquam ſemeſtri vel ducentis diebus poſtquam Imperium in Senatu accepit: plane contra Vopiſci mentem.

A. M. 4281. Ol. 264. 1. vel 263. 4. deſ. Imperii Probi 2. ex 3. die Febr.

Ev. 249. R. C. 1025. 1028. C. Coſſ. { Im. M. Aur. Probus. / Annius. ſive Annicius Paullus. } 1029. F. M. 1030. V. { Ag. 48. 4.

Iis Coſſ. Ovinius Pacatianus Præfectus Urbis fuit anno ſecundo, juxta librum Cuſpiniani. Eoſdem quoque Coſſ. ordinarios ponunt Faſti Græci, Caſſiodorus,

&

& liber Cuſpiniani. Quos perperam Onuphrius & Goltzius, ſuffectos fuiſſe autumant, Baronius autem ſuam fide luxat, iſtic ponens Probum II. & Paternum II. cum Aureliani cæde. Circa id tempus Probus Gallias à Germanicis nationibus occupatas recepit, cæſis aliquot centenis hominum millibus. Æſtate vero eorum Coſſ. & ſecundi anni Imperii Probi agebatur Antiochinorum annus CCCXXV. Laodicenorum autem CCCXXIV. juxta Chronicon Euſebii; ille quidem ad finem tendens, hic autem paulo antea inceptus, ut demum comperi: vulgaris vero annus Domini CCLXXVII. non CCLXXVIII. quem Onuphrius, nedum CCLXXX. quem Baronius ſecundo anno Probi connectit.

A. M. 4282. Ol. 264. 2. vel 1. deſ. Imperii Probi 3. ex 3. die Februarii.

Ev. 253. R. C. 1026. 1029. C. Coſſ. { M. Aurelius Probus II. / M. Furius Lupus. } 1030. F. M. 1031. V. { Ag. 49. 1

Iis Coſſ. Furius Lupus (nempe ut videtur alter Conſulum) Præfectus Urbis fuit. Baronius iſtic demum Tacitum II. & Æmilianum Coſſ. cum Taciti morte & initio Imperii Probi collocat. Circa id tempus Probus Gallos & Pannonios vineas habere permiſit.

A. M. 4283. Ol. 264. 3. vel 2. deſ. Imperii Probi 4. ex 3. die Februarii.

Ev. 251. R. C. 1027. 1030. C. Coſſ. { M. Aur. Probus III. / Ovinius Paternus. } 1031. F. M. 1032. V. { Ag. 49. 2

Iis Coſſ. Furius Lupus Præfectus Urbis fuit anno ſecundo. At Baronius quum anni præcedentis Coſſ. Probum & Lupum ſuffectos fuiſſe arbitratus ſit, quos omnes Faſti antiqui habent pro ordinariis, niſi quod Caſſiodorus pro Lupo habet Paternum bis: iſtic Meſſallam & Gratum ponit. Circa id tempus Probus Sarmatis

matis in Illyrico ſubactis Geticos populos etiam in Thraciâ devictos in deditionem ſive amicitiam recepit.

A. M. 4284. Ol. 264. 4. vel 3. deſ. Imperii Probi 5. ex 3. die Februarii.

Ær. 252. R. C. 1028. 1031. C. Coſſ. { Junius Meſſalla / * Gratus. } 1032. F. M. 1033. V. { Ag. 49. 3.

Iis Coſſ. Furius Lupus Præfectus Urbis fuit anno tertio. Sed pro iis utique Baronius, habet Probum IV. & Tyberianum Conſules anni ſequentis. Circa id tempus Probus profectus in Orientem, Palfurium latronem captum interfecit: Iſauriam liberavit: Pamphyliæ partes pacavit: Blemyas ſubegit: cum Perſis pacem fecit.

A. M. 4285. Ol. 265. 1. vel 264. 4. deſ. Imperii Probi 6. ex 3. die Februarii.

Ær. 253. R. C. 1029. 1032. C. Coſſ. { Im. M. Aur. Probus IV. / C. Junius Tiberianus. } 1033 F. M 1034. V. { Ag. 49. 4.

Iis Coſſ. Ovinius Paternus Præfectus Urbis fuit. Pro quibus itidem Baronius ſequentis anni Conſules ponit. Circa id tempus Probus Imperator, oppreſſis qui Imperium affectabant, Saturnino in Oriente, Bonoſo autem & Proculo in partibus Occidentis: Gepidas, Gautunnos & Vandalos, quos cum Baſternis in Thraciâ collocaverat, rebellantes, ac per totum pene orbem Romanum vagantes repreſſit. Deinde autem Romam reverſus, de Blemyis, Gothis, Francis, Sarmatiſque Germanis Triumphum egit.

A. M. 4286. Ol. 265. 2. vel 1. deſ. Imperii Probi 7. ex 3. die Februarii.

Ev. 254. R. C. 1030. 1033. C. Coſſ. { Im M. Aur. Probus IV. / Pomponius Victorinus. } 1034. F. M. 1035. V. { Ag. / ſo. t.

Alter Conſulum, Pomponius Victorinus fuit etiam Præfectus Urbis. Iis Coſſ. (pro quibus etiam Baronius ponit anni ſequentis Coſſ. corruptos tamen, Carum tunc primo & Carinum) Probo Imperatore, dum bellum Perſicum pararet, interfecto Syrmii in Illyrico tumultu militari, circa initium menſis Junii, poſtquam imperaverat ſex annos & quatuor menſes, juxta Eutropium & Oroſium & Jornandem, intra menſem ſuffragantur Euſebius & Caſſiodorus in Chronico; Imperio potitus eſt M. Aurelius Carus. Sed & Faſti Græci, & uterque Victor, & alii auctores fere omnes, ſex annos Imperii Probo aſcribunt: excepto tantum Flavio Vopiſco; qui cum ſolus ei imputet tantummodo quinquennium, videatur putaviſſe numerum annorum Imperii ejus è Conſulatuum ipſius numero; ideoque defeciſſe uno. Ut propterea minus recte videantur Onuphrius & Goltzius aſſignaſſe ei annos duntaxat v. & menſes iv. & necem ipſius die iv. nonas Novembris. Baronius autem ejuſdem Imperio, verbo quidem annos v. reipſa vix iv. ac necem ejus nulla probabilitate Caro & Carino Coſſ. ob eam cauſam omittens & ipſe unum Conſulatum ordinarium ſub Imperio illius, quanquam non eandem quem Onuphrius & Goltzius: nihilominus aſſeverans plurimum intereſſe ad rerum geſtarum veritatem explorandam, ſcire, quoto imperii ſeu anno Probus occiſus ſit: ſimulque agnoſcens etiam Julianum Apoſtatam Imperatorem (qui cur in ea re vel mentiretur vel mendacium diceret, nullam ille rationem attulit) ei attribuiſſe Imperii annos ſeptem, licet incompletos, ſive inchoatum duntaxat per aliquot menſes ſeptimum. Juliani verba in Cæſaribus Latine ſonant in hanc ſententiam. Unaque venit

Probus, qui ſeptuaginta urbes inſtauravit intra haud integros ſeptem annos, & multa quoque domi prudenter inſtituit.

A. M. 4287. Ol. 265. 3. vel 2. deſ. Impp. Cari 2. ex Junio: cum Car. & Num.

Ev. 255. R.C. 1031. 1034. C. Coſſ. { Im M. Aur. Carus II. / M. Aur. Cari. f. Car. Cæſ. } 1035. F. M / 1036. V. { Ag. / 50. 2.

Iis Coſſ. Titurius Robuſtus Præfectus Urbis fuit. Kal. Jul. ſuffecti ſunt Coſſ. M. Aurelius Cari f. Numerianus Cæſar & Matronianus. Eo anno Carus Imperator, cum filio Numeriano, ſuſcepto quod Probus parabat bello Perſico, Meſopotamiam recepit, & Cteſiphontem uſque pervenit. Circa autumnum vero ſua tribunitia poteſtate ſecunda pariter ac Conſulatu ſecundo, ut ex veteri inſcriptione colligitur, caſtra ſupra Tigridem fluvium habens, fulmine (ut à pleriſque creditum eſt) ictus interiit. Ei autem in Imperio ſucceſſerunt filii Carinus & Numerianus. Sed Baronii rationibus iſtic unus Conſulatus ordinarius ſive annus deeſt: ut anno ſequente clarius apparebit.

A. M. 4289. Ol. 265. 4. vel 3. deſ. Impp. Dioclet. I. ex 17. die Sept.

Ev. 256. R.C. 1032. 1035. C. Coſſ. { Im. M. Aur. Carinus II. / Im. M. Aur. Numerian. II } 1036. F. M / 137. V. { Ag. / 50. 3

Iis Coſſ. (pro quibus Baronius perperam ponit Carinum II. & Numerianum I.) Ceionius Varus Præfectus Urbis fuit. Iiſdem Coſſ. Numeriano Imperatore in reditu è Perſide interfecto inſidiis Arrii Apri ſoceri ſui, plus minus biennio completo ab initio Imperii Cari, juxta Euſebium & Caſſiodorum in Chronico, & Victorem & Eutropium & Oroſium: circa diem vel XXI. Apr. ſive XI. Kal. Maias, nempe Palilibus die urbis Romæ natali, ut quidem collegit Onuphrius ex incerti auctoris Panegyrico forte (ſed non ſatis firma ratione) Claudii Mamertini, dicto Imperatori

Maxi-

Maximiano, vel potius juxta Faſtos Græcos XVII. die Septembris ſive XV. Kal. Octobris, Imperium interfecto Apro obtinuit C. Valerius Diocletianus. Kal. autem Maiis vel Octobr. ut videtur ſuffecti ſunt Diocletianus & Annius Baſſus: ac Kal. Septemb. vel Novemb. M. Aurelius Valerius Maximinianus & M. Junius Maximus. Interea vero Carinus Sabinum Julianum invadentem Imperium in campis Veronenſibus occidit. Cæterum initium Imperii Diocletiani juxta Faſtos Græcos menſe Septembre confirmare videtur cyclus paſchalis Chriſtianorum Alexandrinorum, Anatolio ut apparet auctore, inſtitutus menſe Thoth Ægyptiaco reſpondente Septembri Romano ejuſdem anni; tanquam Diocletiani Imperii initio, teſte Ambroſio Epiſcopo Mediolanenſi in Epiſtola ad Epiſcopos Æmiliæ. Porro de die natali Imperii Diocletiani licet ſecus ſtatuat Baronius (poſt Onuphrium, atque etiam Carolum Sigonium inde facientem initium hiſtoriæ ſuæ de Occidentali Imperio) referens eum ad Palilia: annum tamen illi atque ipſe recte putant annum Domini vulgarem CCXLXXIV. reprehenſo Caſſiodoro, & aliis eum ſecutis: quibus demum aſtipulatus etiam Joſephus Scaliger, initium Diocletiani ſtatuit ſolido triennio ſerius quam oportuit. Sed quod ad præcedentium Imperatorum tempora attinet, Baronius præſertim in nimias anguſtias compingitur, quatenus ponit ab exitu Taciti circa finem Martii, vulgari anno Domini CCLXXIX. ad initium Diocletiani menſe Aprili, anno Domini CCLXXXIV. tantummodo quinquennium, ubi omnes alii minimum ſeptennium; ab exitu autem Probi ad idem initium Diocletiani, vix annum, ubi alii omnes biennium ponunt.

A.M. 4289. Ol. 266. 1. vel 265. 4. def. Imperii Diocletiani 2. ex 17. die Sept.

Ev. 257.	R. C. 1033. 1036. C.	Coſſ.	Im. C. Val. Dioclet. II. * Ariſtobulus.	1037. F. M 1038. V.	Ag. 50. 4.

Iis Coſſ. Ceionius Varus Præfectus Urbis fuit anno ſecundo. Iiſdem Coſſ. ut videtur, circa menſem Aprilem vel potius Maium, ad Murgum Mæſiæ oppidum interfectus eſt Carinus Imperator, utpote haud integro triennio ab initio Imperii Cari, juxta Euſebium Eccleſiaſt. hiſtor. lib. VII. cap. XXIV. quem ſecutus eſt Zonaras, & alii. Palilibus autem ſive XXI. die Aprilis ejuſdem anni, creditur Maximinianus qui anno præcedente ſuffectus Conſul erat, à Diocletiano Auguſto Cæſar appellatus eſſe: Diocletiano Jovii, Maximiniano Herculii cognomina aſſumentibus. Quanquam Carolus Sigonius initio hiſtoriæ Imperii Occidentalis, & Carinum occiſum & Maximinianum non modo Cæſarem ſed etiam Imperatorem Auguſtum appellatum ſtatuit anno præcedente, Baronius autem contra, utrumque anno ſequente.

A. M. 4290. Ol. 266. 2. vel 1. def. Impp. Diocleſiani 3. ex 17. die Septemb. Maximiniani 1. ex 21. die Aprilis.

Ev. 258.	R. C. 1034. 1037. C.	Coſſ.	M. Aurelius Maximus. Vettius Aquillinus.	1038. F. M. 1039. V.	Ag. 51. 1.

Iis Coſſ. (qanquam pro Aurelio Maximo alii habent M. Junium Priſcillianum Maximum II.) M. Junius Maximus fuit Præfectus Urbis. Nempe ut videtur idem qui aliis habetur Conſul iterum. Iiſdem Coſſ. die XXI. Apr. ſive XI. Kal. Maii, M. Aurelius Valerius Maximinianus à Diocletiano Auguſtus appellatus & conſors Imperii factus eſt. Qui Amandum & Ælianum Bacaudicæ appellatæ factionis ruſticorum in Gallia principes circa idem tempus magna celeritate oppreſſit; itemque Alemannos moventes, & Chaibones

&

& Herulos debellavit. Interea Diocletianus (ſede Imperii Orientis poſita Nicomediæ in Bythyniâ) Sarmatis bellum, Sarracenisque & Narſæ Perſarum regi terrorem intulit.

A. M. 4291. Ol. 266. 3. vel 2. deſ. Imperii Diocletiani 4. ex 17. die Sept. Maximin. 2. ex 21. die Apr.

Ev. 259. R. C. 1035. 1038. C. Coſſ. { Im. C. Aur. Dioclet. III. Im. M. Aur. Valer. Maximinianus II. } 1039. F M 1040. V. { Ag. 51. 2.

Iis Coſſ. Junius Maximus Præfectus Urbis fuit anno ſecundo. Circa id tempus Carauſius ſumta purpura Britanniam occupavit, & ſexennio contra Romanorum arma obtinuit. Maximinianus ponte ſuper Rhenum facto in mediâ Alemannia trophæa erexit. Diocletianus repulſis Gothis, caſtella in limitibus Imperii repoſuit.

A. M. 4292. Ol. 266. 4. vel 3. deſ. Imperii Dioclet. 5. ex 17. die Sept. Max. 3. ex 21. die Aprilis.

Ev. 260. R. C. 1036. 1039. C. Coſſ. { M. Aur. Maximus II. Pomponius Januarius. } 1040. F. M. 1041. V. { A. 51. 3.

Tertio Kal. Martias, Pomponius Januarius ex Conſule Præfectus Urbi fuit. Iis Coſſ. vel circa id tempus, Maximinianus Francos Carauſio confœderatos adortus, Genobon eorum regem ad pacem petendam adegit. Mauritaniam à Quinquegentianis vaſtatam prope amiſit. Diocletianus contra Gothos, Carpos, Quados, Marcomannos, trans Iſtrum tendens, Ægytam deficientem ad Achillem amiſit. Martyrium Mauricii ducis & cæterorum Chriſtianorum militum Thebanæ legionis juſſu Maximiniani interfectorum, an ad hunc annum ſpectet an ad præcedens initium Imperii Maximiniani, vel ſequens Epiſcopatus Marcellini Romæ, ambigitur.

A. M. 4293. Ol. 267. 1. vel 266. 4. deſ. Impp. Dioclet. 6. ex 17. die Sept. Sept. Max. 4. ex 21. die Aprilis.

Ev. 261. R. C. 1037. 1040. C. Coſſ. { Annius Baſſus II. / L. Ragonius Quinctian. } 1041. F. M / 1042. V. { Ag. / 51. 4.

Iis Coſſ. Pomponius Januarius Præfectus fuit Urbis anno ſecundo. Maximinianus & Diocletianus Imperatores Mediolani ad conſultandum de reipublicæ negotiis convenerunt.

A. M. 4294. Ol. 267. 2. vel 1. deſ. Impp. Dioclet. 7. ex 17. die Sept. Max. 5. ex 21. die Aprilis.

Ev. 262. R. C. 1038. 1041. C. Coſſ. { Im. C. Val. Dioclet. IV. / Im. Aur. Val. Maxim. III. } 1042. F. M / 1043. V. { Ag. / 52. 1.

Iis Coſſ. Turranius Gratianus Præfectus Urbis fuit. Variis bellis gliſcentibus in variis Imperii provinciis, Diocletianus præcipue illo contra Gothos, Carpos, Quados, & Macromannos trans Iſtrum diſtentus eſt.

A. M. 4295. Ol. 267. 3. vel 2. deſ. Impp. Dioclet. 8. ex 17. die Sept. Max. 6. ex 21. die Aprilis.

Ev. 263. R. C. 1039. 1042. C. Coſſ. { C. Junius Tiberianus. / Caſſius Dion. } 1043. F. M. / 1044. V. { Ag. / 52. 2.

Conſul ut videtur Junius Tiberianus etiam Præfectus Urbis fuit. Iis Coſſ. (quanquam Baronius contendit, ſequentibus) Diocletianus & Maximinianus Imperatores Auguſti, negotiis oppreſſi, Kalendis Martiis, duos Cæſares, conceſſa Tribunitia poteſtate adoptarunt; Flavium Valerium Conſtantium Chlorum, & C. Galerium Valerium Maximinianum. Galerius Valeriam Diocletiani filiam, Conſtantius Theodoram Maximiniani privignam, prioribus uxoribus repudiatis duxerunt. Inde Diocletianus in Ægypto Buſirin & Copton recepit. Maximinianus Mauritaniam recuperandam ſibi depopoſcit. Galerius Illyricum tuens, Sarmatos

Sarmatos & Carpos repreſſit; Conſtantius in Britanniam contra Carauſium miſſus, Geſſoriacum recepit: & Cliviam obſeſſam à Francis liberavit. Conſtantinum filium Galerio Cæſari tânquam amoris pignus dedit.

A. M. 4296. Ol. 267. 4. vel 3. deſ. Impp. Dioclet. 9. ex 17. die Sept. Max. 7. ex 21. die Aprilis.

Ev. 264. R. C. 1040. 1043. C. Coſſ. { Afranius Hannibalianus. M. Aur. Aſclepiodotus. } 1044. F. M. 1045. V. { Ag. 52. 3

Iis Coſſ. tertio nonas Auguſti Claudius Marcellus Præfectus Urbis fuit. Iiſdem Coſſ. Maximinianus Francos coercuit: & exercitum in Africam contra Quinquegentianos miſit. Conſtantio bellum parante in Britanniam, Carauſius interfectus eſt ab Allecto. Quo victo Conſtantius Britanniam recuperavit. Galerius Baſtarnas, Carpos, & Sarmatas vicit; hoſque juſſu Diocletiani trans Iſtrum traduxit.

A. M. 4297. Ol. 268. 1. vel 267. 4. deſ. Impp. Dioclet. 10. ex 17. die Sept. & Maxim. 8. ex 21. die Aprilis.

Ev. 265. R. C. 1041. 1044. V. Coſſ. { Im. C. Val. Diocletianus V. Im. M. Aurel. Valer. Maximinianus IV. } 1045. F. M. 1046. V. { Ag. 52. 4.

Iis Coſſ. tertio Idus Martias Septimius Acindynus Præfectus Urbi fuit. Diocletianus cum Galerium accerſiviſſet Achille debellato, receptaque Alexandria & direptâ, muriſque nudatâ, bellum Ægyptium confecit. Nabathæos finibus motos ad Nilum traduxit: conſilium de Chriſtianis perſequendis inire cœpit. Maximinianus & Conſtantius Francos in deſerta Galliæ traduxerunt.

A. M.

A. M. 4298. Ol. Impp. Dioclet. 11. ex 17. die Sept. &
268. 2. vel 1. deſ. Max. 9. ex. 21. die Aprilis.

Ev. 266. R. C. 1042. 1045. C. Coſſ. { Fl. Val. Conſtantius Cæſ. / C. Galer. Val. Max. Cæſar. } 1046. F. M 1047. V. { Ag. 53. 1

Iis Coſſ. Septimius Acindynus fuit Præfectus Urbis anno ſecundo. Narſi Perſarum regi Armeniam vaſtanti miſſus à Diocletiano reſtitit Galerius. Diocletianus Imperii decennalia celebravit Nicomediæ.

A. M. 4299. Ol. Impp. Dioclet. 12. ex 17. die Sept. &
268. 3. vel 2. deſ. Max. 10. ex 21. die Aprilis.

Ev. 267. R. C. 1043. 1046. C. Coſſ. { Nummius Tuſcus. / Annius Cornel. Anullin. } 1047. F. M 1048. V. { Ag. 53. 2.

Iis Coſſ. tertio Idus Januar. Ariſtobulus Præfectus Urbis fuit. Maximinianus demum ipſe profectus eſt in Africam contra Quinquegentianos, eoſque variis præliis fatigatos ad loca ardua compulit. Galerius duo ſecunda prælia contra Narſem fecit.

A. M. 4300. Ol. Impp. Dioclet. 13. ex 17. die Sept. &
268. 4. vel 3. deſ. Max. 11. ex 21. die Aprilis.

Ev. 268. R. C. 1044. 1047. C. Coſſ. { Im. C. Val. Dioclet. VI. / Fl. Val. Conſtant. Cæſ. II. } 1048. F. M 1049. V. { Ag. 53. 3.

Iis Coſſ. XII. Kal. Martias, Caſſius Dio Præfectus Urbi fuit. Conſtantius Cæſar, contra Lingones primum male, deinde bene pugnavit. Ad Vindones periculum adiit. Sub eo tempore Galerius accepta clade à Narſe ad Diocletianum refugiens contumelioſe rejectus eſt. Poſtea vero exercitum refecit. Maximinianus demum ſubegit Quinquegentianos.

A. M.

A. M. 4301. Ol. 269. 1. vel 268. 4. deſ. Impp. Dioclet. 14. ex 17. die Sept. & Max. 12. ex 21. die Aprilis.

Ev. 269. R. C. 1045. 1048. C. Coſſ. { Im. M. Aurel. Valer. Maximinianus V. C. Galer. Val. Max. Cæſ. II. } 1049. F. M. 1050. V. { Ag. 53. 4.

Iis Coſſ. Afranius Hannibalianus Præfectus Urbis fuit. Iiſdem Coſſ. vel ut nonnulli referunt, biennio antea, ſed ut Baronius triennio poſt, Galerius redintigrato bello Narſem devicit, provinciaſque trans Tigrim recepit. Quibus rebus elatus animo Diocletianus Jovius adorari voluit: & Chriſtianis iniquior factus quotquot caſtris ſuis erant, ſacramento militari ſolvi, ejicique juſſit.

A. M. 4302. Ol. 269. 2. vel 1. deſ. Impp. Dioclet. 15. ex 17. die Sept. & Max. 13. ex 21. die Aprilis.

Ev. 270. R. C. 1046. 1049. C. Coſſ. { Anicius Fauſtus II. Severus Gallus. } 1050. F. M. 1051. V. { Ag. 54. 1.

Iis Coſſ. Artorius Maximus Præfectus Urbis fuiſſe dicitur. Pacato terrarum orbe Romæ Diocletianus magnificentiſſimas Thermas condidit, & Maximinianus Carthagine. Idemque Diocletianeas Romæ ædificandas curaſſe fertur, miſero Chriſtianorum ſervitio. Conſtantius Cæſar Eumenem Rhetorem Clinienſibus dedit, ut literarum ſtudia in Galliis reſtauraret.

A. M. 4303. Ol. 269. 3. vel 2. deſ. Impp. Dioclet. 16. ex 17. die Sept. & Max. 14. ex 21. die Aprilis.

Ev. 271. R. C. 1047. 1050. C. Coſſ. { Im. C. Valer. Diocletianus VII. Imp. M. Aur. Valerius Maximinianus VI. } 1051. F. M. 1052. V. { Ag. 54. 2.

Iis Coſſ. Anicius ſive Anitus Fauſtus fuit Præfectus Urbis. Circa id tempus Maximinianus Thermas Mediolani, & palatium Aquileiæ, itemque Brixiæ, & amphitheatrum Veronæ condidiſſe exiſtimatur.

A. M. 4304. Ol. 269. 4. vel 3. deſ. Impp. Dioclet. 17. ex 17. die Sept. & Max. 15. ex 21. die Aprilis.

Ev. 272. R. C. 1048. 1051. C. Coſſ. { Fl. Val. Conſtant. Cæſ. III. / C. Gal. Val. Max. Cæſar III. } 1052. F. M / 1053. V. { Ag. / 54. 3

Iis Coſſ. Pompeius Fauſtinus Præfectus Urbis fuit. His autem temporibus claruerunt Spartianus, Capitolinus, Lampridius, Gallicanus, Pollio, & Vopiſcus, hiſtorici, qui Imperatorum Romanorum vitas ſcripſerunt.

A. M. 4305. Ol. 270. 1. vel 269. 4. deſ. Impp. Dioclet. 18. ex 17. die Sept. & Max. 16. ex 21. die Aprilis.

Ev. 273. R. C. 1049. 1052. C. Coſſ. { Poſtumius Titianus II. / Fl. Popillius Nepotianus. } 1053. F. M / 1054. V. { Ag. / 54. 4.

Iis Coſſ. Ælius Dionyſius fuit Præfectus Urbis. Iiſdemque Coſſ. celebrata dicuntur Conſtantii & Galerii Cæſarum decennalia.

A. M. 4306. Ol. 270. 2. vel 1. deſ. Impp. Dioclet. 19. ex 17. die Sept. & Max. 16. 21. die Aprilis.

Ev. 274. R. C. 1050. 1053. C. Coſſ. { Fl. Val. Conſtant. Cæſ. IV. / C. Gal. Val. Max. Cæſar IV. } 1054. F. M / 1055. V. { Ag. / 55. 1.

Iis Coſſ. XI. Kal. Martias, Nummius Fuſcus Præfectus Urbis fuit. Iiſdem Coſſ. Imperatores, Diocletianus Nicomediâ, & Maximinianus Mediolano Romam convenientes, XI. Kal. Maii auguſtiſſimum triumphum una egerunt, de Perſis, Germanis, Britannis, Ægypto, & Africâ; præcipue vero de Narſe Perſarum rege, cujus conjux, ſorores, & liberi, ante currum triumphalem ducti feruntur: quo tempore etiam Cæſares, Galerius quidem de Perſis & rege Narſe, Conſtantius autem de Alemannis & Francis ex Gallia, ovantes urbem ingreſſi dicuntur.

A. M.

A. M. 4307. Ol. 270. 3. vel 2. deſ. Impp. Dioclet. 20. ex 17. die Sept. & Max. 18. ex 21. die Aprilis.

Ev. 275. R.C. 1051. 1054. C. Coſſ. { Im. C. Val. Dioclet. VIII. Im. M. Aurel. Val. Maximianus VII. } 1055. F.M 1056. V. { Ag. 55. 2

Iis Coſſ. prid. id. Septemb. Junius Tiberianus Præfectus Urbis fuit. Iiſdem Coſſ. Diocletianus & Maximinianus Imperatores ſæviſſimæ perſecutionis Chriſtianorum quaſi decumanum fluctum concitarunt, ſub menſem Martium, anno decimo nono Imperii Diocletiani, eodemque trecenteſimo quinquageſimo primo Epochæ Antiochinorum, juxta Euſebium in Chronico: unde manifeſte redarguitur error Joſephi Scaligeri, ſtatuentis initium Imperii Diocletiani triennio poſt Cuneadecateridis Paſchalis Chriſtianorum Epocham.

A. M. 4308. Ol. 270. 4. vel 3. deſ. Impp. Dioclet. 21. & Max. 18. & ult.

Ev. 276. R. C. 1052. 1055. C Coſſ. { Im. C. Val. Dioclet. IX. Im. M. Aur. Val. Max. VIII. } 1056. F.M 1057. V. { Ag. 55. 3

Iis Coſſ. prid. non. Jan. Heraclianus Rufinus Præfectus Urbi fuit. Eodem anno, qui erat centeſimus à Conſulatu Chilonis & Libonis, juxta Zoſimum, l. 11. Diocletianus, anno ſecundo perſecutionis Chriſtianorum, Imperii autem ſui viceſimo, Nicomediæ, ac Maximinianus Mediolani, purpuram exuerunt & Imperio abdicarunt: ut vulgo exiſtimatur, ipſis Palilibus nempe XXI. die Aprilis, ſive XI. Kal. Maii Imperatore Auguſto appellato Galerio Maximiniano ſolo, uti apparet ex Chronico Euſebiano; neutiquam vero etiam Flavio Conſtantio, ut Onuphrius, Sigonius, Baronius, & alii plerique ex Eutropio retulerunt. Porro autem ex eodem Chronico apparet Galerium Maximinianum Auguſtum mox anno primo Imperii ſui, præter Conſtantium, Cæſares appellaſſe C. Galerium Valerium Maximinum, & M. Aurelium Severum: quos item pleri-

que omnes biennio poſtea demum retulerunt. Galerius vero Maximino Orientem, Severo Italiam, & Africam tradidit: ipſe ſibi retinuit Illyricum. *Ecl. Lun. Kal. Sept.*

A. M. 4309. Ol. 271. 1. vel 270. 4. def. Imp. Galerii 2. ex 21. die Aprilis.

Ev. 277.	R. C. 1055.	Coſſ.	Imp. C. Galerius Valer. Maximinianus V.	1057. F. M.	Ag.
	1056. C.		Fl. Valerius Conſtantius Cæſar V.	1058. V.	55. 4.

Iis Coſſ. prid. Idus Febr. Poſtumius Titianus Præfectus Urbis fuit. Iis temporibus Galerius Imperator ſe Chriſtianis aſperum & immitem, contra vero Conſtantius mitem & benignum ſe præbuit.

A. M. 4310. Ol. 271. 2. vel 1. def. Imperii Galerii 3. ex 21. die Aprilis.

Ev. 278.	R. C. 1054.	Coſſ.	Im. C. Galerius Val. Maximinianus VI.	1058. F. M.	Ag.
	1057. C.		Fl. Valerius Conſtantius Cæſar VI.	1059. V.	56. 1

Iis Coſſ. xiv. Kal. Maias Annius Anullinus Præfectus Urbis fuit. Kal. Martiis ſuffecti ſunt Conſules Maximinus & Severus Cæſares. Kal. Juliis P. Cornelius Anullinus, qui in magiſtratu occiſus eſt. Iiſdem Coſſ. Conſtantius, in Britanniam profectus contra Pictos Caledonesque, diem obiit Eboraci, die xxv. Julii ſive viii. Kal. Auguſti, uti refert Socrates l. 1. labente quidem anno decimo ſexto, poſtquam Cæſar appellatus erat. Eodemque ipſo temporis articulo Conſtantinus ejus ex Helenâ concubinâ filius, quum à Galerio fuga dilapſus eſſet, perveniens in Britanniam patris exercitu potitus eſt, & (ut Chronici Euſebiani verbis utar) regnum invaſit (id eſt Cæſaris titulum uſurpavit) quarto perſecutionis anno regnare orſus. Quod indigne ferens M. Aurelius Maxentius Maximiani Herculii filius, ope prætorianorum militum Romæ, circa xxv. diem Septembris, ſive vi. Kal. Octo-

bris,

bris, & ipſe imperium invaſit. At ex Kal. Octobris etiam Conſulem ſe renuntiavit. Severum autem cum exercitu occurrentem ſuperavit, & Ravennam fugavit.

A. M. 4311. Ol. 271. 3. vel 2. deſ. Impp. Galerii 4. ex 21. die Apr. & Conſtantini 2. ex 25. die Julii.

Ev. 279.	R. C. 1055. 1058. C.	Coſſ.	Fl. Valerius Conſtantinus Cæſar.	1059. F. M	Ag.
			M. Aur. Val. Maximinianus quond. Imp. IX.	1060. V.	56. 2.

Iis Coſſ. Severus Cæſar, ſub menſem Maium, à Maximiniano Herculio conante reſumere Imperium interfectus eſt. Kal. Jul. ſuffecti ſunt Coſſ. Maxentius & Maximinus II. quibus Coſſ. vi. Kal. Sept. Juſteius Tertullus præfectus urbi fuit. Interea Conſtantinus Aſaricum & Gaiſonem Francorum reges, inter Saxones & Alemannos, gravi prælio victos, captoſque interfecit. Ac demum à Maximiano Herculio ad ſe in Galliam veniente, Treveris collocatâ ipſi in matrimonium filiâ ſuâ Fauſtâ, Imperator Auguſtus appellatus eſt, ut ex Zoſimi hiſtoriæ libro ſecundo, & Aedni Oratoris Panegyrico utrique dicto liquet, circiter annum poſt Conſtantii patris mortem, & uſurpatum, Cæſaris titulum: videlicet anno tertio Olympiadis CCLXXI. juxta Chronicon Euſebianum. Duplex vero illius initium potentiæ Conſtantini haud animadverſum Onuphrio, Panvinio, Joſepho Scaligero, & aliis, errorum in contexenda horum temporum ſerie occaſiones præbuit. Cæterum circa idem demum tempus videtur Maxentius quoque Auguſti titulum aſſumpſiſſe.

A. M. 4312. Ol. 271. 4. vel 3. deſ. Impp. Galerii 5. ex 21. die Aprilis & & Conſtantini 3. ex 25. die Jul.

Ev. 280. R. C. 1056. 1059. C. Coſſ. { Im. C. Galerius Val. Maximinianus VII. C. Valerius Diocletianus quondam Imp. X. } 1060. F. M 1061. V. { Ag. 56. 3.

Iis Coſſ. Idibus Aprilis Statius Rufinus Præfectus Urbi fuit. VII. Kal. Maii Imperator Maxentius III. & Romulus Cæſar ejus filius, Conſules ſuffecti fuerunt. Conſtantinus Bructeros Francorum populum bello vaſtavit. Maxentius Africam, capto & interfecto Alexandro tyranno recepit; ac propterea Romæ triumphum egit.

A. M. 4313. Ol. 272. 1. vel 271. 4. deſ. Imperii Gal. 6. ex 21. Apr. & Conſtantini 4. ex 25. Jul.

Ev. 281. R. C. 1057. 1060. C. { Poſt Conſulatum. { Gal. Maxim. VII. C. Val. Dioclet. X } 1061. F. M 1062. V. { Ag. 56. 4.

Is annus ſine Coſſ. ordinariis fuit. Suffecti fuerunt Coſſ. Imperator Maxentius IV. & Junius Maximus, idemque Præfectus Urbis. Eo anno Maximianus Herculius quondam imperator Auguſtus à filia Fauſta detectus quod dolum Conſtantino Imperatori viro ſuo pararet, ab eo Maſſiliæ captus, & interfectus eſt.

A. M. 4314. Ol. 272. 2. vel 1. deſ. Impp. Galerii 7. ex 21. die Apr. & Conſtantini, 5. ex 25. die Jul.

Ev. 282. R. C. 1058. 1061. C. II. P. C. { Gal. Maximiani VII. C. Val. Diocletiani X } 1062. F. M. 1063. V. { Ag. 57. 1.

Eo anno Romæ Kal. Septembris ſuffecti ſunt Coſſ. Fl. Heraclius Rufinus & Fl. Euſebius. IV. Kal. Novemb. C. Ceionius Rufinus Anullinus Præfectus Urbi fuit, & III. Kal. Heraclius Rufinus iterum. Circa id tempus Maximini & Maxentii diſſociatis animis, infeſtæ

feſtæ habebantur utriuſque provinciæ, neque mare tuto navigari potuit: unde maxima annonæ caritas Romæ invaluit.

A. M. 4315. Ol. 272. 3. vel. 2. deſ. Impp. Gal. 8. ex 21. die Apr. & Conſtantini 6. ex 25. die Jul.

Ev. 283. R.C. 1059. 1062. C. Coſſ. { Im̃.C.Gal.Val.Max.VIII. Sine Collega. } 1063.F.M 1064. V. { Ag. 57.2

Eo anno ut videtur Heraclio Rufino adhuc Præfecto Urbis, Imperator Galerius, quum Conſulatum VIII. ſine collega iniiſſet, fœdo & immedicabili ulcere circa pudenda correptus, quod & ipſe ſuſpicatus eſt à Deo juſte ſibi inflictum propter injuſtas Chriſtianorum vexationes: die XXI. Aprilis, ſive XI. Kal. Maias, C. Valerium Licinianum Licinium appellatum Auguſtum, Imperii conſortem fecit; eundemque inde Conſulatus Collegam aſcivit: neque ita multo poſt ipſe mortuus eſt, tranſacto anno ſummi Imperii ſeptimò. Sub idem autem tempus Maximinus in Oriente Auguſti titulum aſſumpſit. Kal. Septembr. ſuffecti ſunt Coſſ. Statius Vettius Rufinus & C. Ceionius Rufius Voluſianus. Interea Conſtantinus quinquennalia Treveris celebravit.

A. M. 4316. Ol. 272. 4. vel 3. deſ. Impp. Conſtantini 7. ex 25. die Jul. & Licinii 2. ex 21. die Aprilis.

Ev. 284. R. C. 1060. 1063. C. Coſſ. { Im. Fl. Val. Conſtantinus II. Imp. C. Val. Licinius Licinianus II. } 1064. F.M. 1065. V. { Ag. 57. 3.

Iis Coſſ. Heraclius Rufinus fuit Urbis Præfectus jam anno tertio. Iiſdem Coſſ. Conſtantinus deſponſâ Conſtantiâ ſorore Licinio ad confirmandum cum eo fœdus, bellum Maxentio intulit: eumque magno prælio devicit Romæ ad pontem Milnium, ubi Maxentius in Tiberi demerſus eſt, exacto ſexennio cœptæ poten-

tiæ

tiæ ſuæ pariter ac Conſtantini;die VIII. Kal. Octobris, ſive XXIV. Septembris, ut ex Panegyricis Conſtantino dictis, Onuphrius, Goltzius, Sigonius, aliique collegêrunt: licet diſſentientibus Scaligero & Baronio, ſed diverſimode. Quo tempore Conſtantinus Româ receptâ triumphavit, ludoſque edidit, nempe ut apparet quinquennalia ſua Auguſtalia: Prætorianos milites ab Auguſto Cæſare conſtitutos exauthoravit; caſtrumque Prætorium Romæ diruit: à Senatu Romano Maximus appellatus eſt. Denique libertatem profitendæ Chriſtianæ religionis tum ex ſe conceſſit, tum à Licinio & Maximino Imperatoribus procuravit; remiſſa perſecutione, quam decennio antea Diocletianus excitaverat. Quapropter eodem tempore, ac eodem quidem die XXIV. Septembris, in Occidentalibus provinciis Romani Imperii, initio autem ejuſdem menſis in Orientalibus, ac poſtea initio ſubſequentis menſis Januarii in Eccleſia Romana, inſtituta eſt Epocha quindecennalium Indictionum Conſtantinianarum, revoluto intervallo integro tercentum ſexaginta annorum, ſive viginti quatuor Indictionum ab Epocha Cæſarea Antiochinorum. Atque harum Indictionum uſus annorum calculum, tum per Agones & Capitolinos tum etiam per Olympiades Græcanicas demum antiquavit.

A. M. 4317. Ol. 273. 1. vel 272. 4. deſ. Impp. Conſtantini 8. ex 25. die Julii & Licinii, 3. ex 21. die.

Ev. 285.	R. C. 1061. 1064. C.	Coſſ.	Im. Fl. Valer. Conſtantinus III. Im. C. Valer. Licinius Licinianus III.	1065. F. M. 1066. V.	Indict. 1

Iis Coſſ. VI. Idus Septembris Rufus Voluſianus Præfectus Urbis fuit. Iiſdem Coſſ. ludos Secularus revolutis centum ac decem annis, à Conſulatu Chilonis & Libonis juxta Zoſimum lib. 2. ritu à Quindecimviris tradito celebrandos Conſtantinus ſive prohibuit, ſive neglexit. Deinde Francos Rhenum tranſeuntes repulit:

lit, limitemque munivit. Treviris ludos ob victoriam Maxentianam pariter ac Francicam edidit. Maximinus Imperator bello petitus à Licinio, Tarſi mortuus eſt, anno tertio poſtquam Auguſti, ſed decimo poſtquam Cæſaris titulum adeptus eſt; Licinius inde Nicomediæ ipſe ſedem Imperii poſuit. Circa idem vero tempus Diocletianus quondam Imperator veneno hauſto extinctus eſt.

A. M. 4318. Ol. 273. 2. vel 1. deſ. Impp. Conſtantini 9. ex 25. die Jul. & Licinii 4. ex 21. die Apr.

Ev. 286. R.C. 1062. 1065. C. Coſſ. { C. Ceionius Rufius Voluſianus II. Annianus. } 1066. F.M. 1067. V. { Indict. 2.

Voluſianus Conſul fuit etiam Præfectus Urbis jam anno ſecundo. Circa id tempus Criſpus & Conſtantinus junior, Conſtantini, atque Licinius junior Licinii, Imperatorum filii, Cæſares appellati ſunt. Conſtantinus autem Imperator Mediolani Donatiſtas condemnavit.

A. M. 4319. Ol. 273. 3. vel 2. deſ. Impp. Conſtantini 10. ex 25. die Jul. & Licinii 5. ex 21. die Aprilis.

Ev. 287. R.C. 1063. 1066. V. Coſſ. { Im. Fl. Val. Conſtantinus IV. Im. C. Val. Licinianus Licinius IV. } 1067. F.M 1068. V. { Indict. 3.

Iis Coſſ. XIII. Kal. Septembr. Vettius Rufinus Præfectus Urbi fuit. Conſtantinus Licinium bello laceſſitum, prælioque victum ad Cibalas oppidum inferioris Pannoniæ, Illyrico mulctavit. Criſpum Cæſarem in Galliam adverſus Germanos miſit.

A. M. 4320. Ol. 273. 4. vel 3. deſ. Impp. Conſtantini 11. ex 25. die Jul. & Licinii 6. ex 21. die Apr.

Ev. 288. R. C. 1064. 1067. C. Coſſ. { Fl. Rufius Ceionius Cæcina Sabinus. Q. Aradius Rufinus Valerius Proculus. } 1068. F. M 1069. V. { Indict. 4.

Iis Coſſ. pridie nonas Auguſti Ovinius Gallicanus Præfectus Urbi fuit: qui eodem anno à Conſtantino in Illyricum miſſus, proſpere bellum ibi geſſit.

A. M. 4321. Ol. 274. 1. vel 273. 4. deſ. Impp. Conſtantini 12. ex 25. die Jul. & Licinii 7. ex 21. die Apr.

Ev. 289. R. C. 1065. 1068. C. Coſſ. { Adrius Sabinus. Rufinus. } 1069. F. M. 1070. V. { Indict. 5.

XIII. Kal. Mar. demum facti vel ſuffecti ſunt Coſſ. Ovinius Gallicanus & Septimius Baſſus. Iiſdemque abdicantibus, idibus Maii, Septimius Baſſus Præfectus Urbi fuit. Circa id tempus Romanis Galliſque Franciam invadentibus, Clogio Francorum rex in prælio occiſus eſt. Criſpus Cæſar Germaniæ limites egregie propugnavit. Conſtantinus ipſe in Illyricum adverſus barbaros profectus eſt.

A. M. 4322. Ol. 274. 2. vel 1. deſ. Impp. Conſtantini 13. ex 25. die Jul. & Licinii 8. ex 21. die Aprilis.

Ev. 290. R. C. 1066. 1069. C. Coſſ. { Im. C. Valer. Licinianus Licinius V. Fl. Julius Conſtantini f. Criſpus Cæſar. } 1070. F. M 1071. V. { Indict. 6.

Iis Coſſ. à III. id. Jul. in Idus Auguſti Julius Caſſius cognovit, vice Septimii Baſſi Præfecti Urbis anno ſecundo, ad Auguſtum profecti. Sub id tempus Criſpus Cæſar Francos rebellantes inſigni victoria domuit. Conſtantinus Romam ædificiis ornavit.

A. M.

A. M. 4323. Ol. 274. 3. vel 2. def. Impp. Conſtantini 14. ex 25. die Jul. & Licinii 9. ex 21. die Aprilis.

Ev. 291.	R. C. 1067.	Coſſ.	Im. Fl. Valerius Conſtantinus V.	1071. F.M	Indict. 7.
	1070. C.		C. Valer. Im. f. Licinius Cæſar.	1072. V.	

Iis Coſſ. Kal. Septembris Valerius Maximus Baſilius Præfectus Urbi fuit. Inter Imperatores Conſtantinum & Licinium novæ ſimultates ortæ ſunt. Arrius in Ægypto peſtilentem hæreſim contra Deitatem Chriſti ſervatoris ſpargere incepit.

A. M. 4324. Ol. 274. 4. vel 3. def. Impp. Conſtantini 15. ex 25. die Jul. & Licinii 10. ex 21. die Aprilis.

Ev. 292.	R. C. 1068.	Coſſ.	Im. Fl. Valerius Conſtantius VI.	1072. F.M	Indict. 8
	1071. C.		Fl. Val. Aug f. Conſtantinus junior Cæſar.	1073. V.	

Iis Coſſ. Valerius Maximus Præfectus Urbis fuit anno ſecundo. Imperator Licinius ſe Chriſtianis infeſtum edictis aliquot oſtendit. Conſtantinus Imperator Veteranorum ſeditionem in Gallia ſedavit.

A. M. 4325. Ol. 275. 1. vel 274. 4. def. Impp. Conſtantini 16. ex 25. die Jul. Licinii 11. ex 21. die Aprilis.

Ev. 293.	R. C. 1069.	Coſſ.	Fl. Julius Criſpus Cæſar II.	1073. F.M	Indict. 9
	1072. C.		Fl. Val. Conſtantinus Junior Cæſar II.	1074. V.	

Iis Coſſ. Valerius Maximus Præfectus fuit Urbis annò tertio. Imperator Conſtantinus Sarmatas tranſgreſſos Iſtrum repulit. Pauciſque poſt diebus ipſe Iſtro tranſmiſſo iis obviam factus, Ranſimodum ipſorum regem prælio interfecit, inde autem Theſſalonicam rediit.

A. M. 4326. Ol. Impp. Conſtantini 17. ex 25. die Jul, &
275.2. vel 1. deſ.. Licinii 12. die Aprilis.

Ev. 294. R. C. 1070. 1073. C. Coſſ. { Fl. Petronius Probianus. Anicius Julianus. } 1074. F. M 1075. V. { Indict. 10

Iis Coſſ. Valerius Maximus Præfectus Urbis fuit anno quarto. Conſtantinus Imperator denuo bellum indixit Licinio tanquam Chriſtianorum cauſa. Romam annonæ charitate laborantem ſublevavit. Ipſe Theſſalonicæ, Licinius Hadrianopoli maximos belli apparatus fecerunt.

A. M. 4327. Ol. Impp. Conſtantini 18. ex 25. die Jul. &
275. 3. vel 2. deſ. & Licinii 13. die ex 21. die Apr.

Ev. 295. R. C. 1071. 1074. C. Coſſ. { Acilius Severus Fl. Julius Rufinus. } 1075. F. M 1076. V. { Indict. 11.

Iis Coſſ. Idibus Septembris Lucerius Verinus Præfectus Urbi fuit. Conſtantinus Licinium, V. nonas Julii prælio terreſtri ſuperavit, fugatumque Byzantium obſidere inſtituit: pauloque poſt etiam navali prælio devicit. Licinius inde Chalcedonem petens, Martinianum Cæſarem appellavit, & cum exercitu Lampſacum miſit. Quo anno etiam Conſtantius Fl. Julium Conſtantium filium Cæſarem appellavit, juxta Ammianum Marcellinum initio libri XIV. & Chronicon Euſebianum, quanquam refragante Sigonio.

A. M. 4328. Ol. Impp. Conſtantini 19. ex 25. die Jul. &
275. 4. vel 3. deſ. Licinii 14. ex 21. die Aprilis.

Ev. 296. R. C. 1072. 1075. C. Coſſ. { Fl. Jul. Criſpus Cæſar III. Fl. Val. Conſtantinus Junior Cæſar III. } 1076 F. M 1077. V. { Indict. 12.

Iis Coſſ. Lucerius Verinus Præfectus Urbis fuit anno ſecundo. Conſtantinus Licinium prope Chalcedonem

nem maximâ pugnâ victam Nicomediam fugâ petere coegit, ibique obſeſſum ad deditionem compulit: ac Imperio per tredecim annos geſto abdicare coactum cum Martiniano Theſſalonicam ad privatam vitam agendam miſit. Deinde Eccleſiarum Chriſti Arrianâ hæreſi turbatarum Epiſcopis conventum in Nicæam Urbem Bithyniæ in inſequentem annum indixit.

A. M. 4329. Ol. 276. 1. vel 275. 4. def. Imp. Conſtantini 20. ex 25. die Apr.

Ev. 297.	R. C. 1073. 1076. C.	Coſſ.	M. Junius Cæſonius Anicius Fauſtus Paullinus. P. Publilius Ceionius Julianus Camoenius.	1077. F. M 1078. V.	Ind. 13.

Iis Coſſ. prid. non. Januarii Acilius Severus Præfectus fuit Urbi. Conſtantinus Licinium Theſſalonicæ privatum, contra jus Sacramenti cum Martiniano occidi juſſit. Deinde Synodo Epiſcoporum Chriſtianorum tercentum octodecim Nicææ congregatorum anno Epochæ Alexandræ ſive Seleucidarum juxta Socratem Scholaſticum, lib. 1. cap. IX. ſexcenteſimo triceſimo ſexto, ſcilicet ad finem tendente, utpote menſis Daiſii ſive Junii die XIX. ſive XIII. Kal. Julii cauſa hæreſeos Arrianæ interfuit; epiſcopoſque ſe mutuo ſcriptis & dictis rixoſis proſcindentes ad concordiam hortatus eſt.

A. M. 4330. Ol. 276. 2. vel 1. def. Imp. Conſtantini 21. ex 25. die Apr.

Ev. 298.	R. C. 1074. 1077. C.	Coſſ.	Im. Fl. Val. Conſtantinus Maximus VII. Fl. Junius Conſtantini f. Conſtantius Cæſ.	1078. F. M 1079. V.	Ind. 14.

Iis Coſſ. Idibus Novembris Anicius Julianus Præfectus Urbi fuit. Iidem Coſſ. imo vero præcedentibus, Conſtantinus Imp. anno viceſimo ineunte poſtquam Cæſar appellatus erat, circa finem Synodi Nicenæ, priora Imperii ſui vicennalia magnifice celebravit

bravit Nicomediæ: quibus (niſi biennio antea juxta Ammianum & Euſebium) Conſtantium filium Cæſarem appellavit, vel Conſtantem juxta faſtos Græcos. Ecl. S. Cedr. Pauloque poſtea Criſpum Cæſarem filium ſuum, & Licinium Juniorem Conſtantiæ ſororis ſuæ & Licinii dudum Imperatoris filium, crudeliſſime interfici juſſit. Hucuſque pertingit Euſebii Epiſcopi Cæſarienſis Chronicon: deinceps continuatum ab Hieronymo Presbytero.

A. M. 4331. Ol. 276. 3. vel 2. deſ. Imp. Conſtantini 22. ex 25. die Julii,

Ev. 299. R. C. 1075. 1078. C. Coſſ. { Fl. Val. Conſtantinus. / Fl. Val. Max. Baſilius. } 1079. F. M / 1080. V. { Ind. 15.

Iis Coſſ. Anicius Julianus Præfectus Urbis fuit anno ſecundo. Iiſdem vel potius præcedentibus Coſſ. Conſtantinus Maximus in Italiam rediens, urbem Romam de Imperatore Licinio æmulo debellato, triumphans ſolenni ritu ingreſſus eſt, ludoſque ibi ac munera edidit. Atque his feſtis addidit Imperii vicennalia poſteriora (numerata videlicet ex quo ſummum Imperium cum Auguſti titulo adeptus eſt) majore pompa Romæ ut in ampliori Theatro celebrata. Completi ſunt quindecim anni à debellato & triumphato Maxentio, quibus terminata eſt prima Indictionalis periodus. Deinde vero Conſtantinus Fauſtam uxorem peremit & mox Helenam matrem mortuam extulit, cujus nomine Drepanum urbem reſtauratam Helenopolim appellavit.

A. M.

A. M. 4332. Ol. 276. 4. vel 3. def. Imp. Conſtantini 23. ex 25. die Julii.

Ev. 300. R.C. 1076 1079. C. Coſſ. { Fl. Magnus Januarius. Fabius Juſtus. } 1080. F.M 1081. V. { Indict. 1.

Iis Coſſ. Anicius Julianus Præfectus Urbis fuit anno tertio. Conſtantinus novam urbem de ſuo nomine vel univerſi Romani Imperii vel ſaltem Orientalis ſedem deinceps futuram condere inſtituens: primum Ilio, deinde Chalcedoni, demum Byzantio operas adhibuit.

A. M. 4333 Ol. 277. 1. vel 276. 4. def. Imp. Conſtantini 24. ex 25. die Julii.

Ev. 302. R. C. 1077. 1082. C. Coſſ. { Im. Fl. Val. Conſtantinus Maximus VIII. Fl. Val. Conſtantinus Junior Cæſar IV. } 1081. F.M 1082. V. { Indict. 2.

Iis Coſſ. VII. id. Sept. Publius Optatianus: VIII. id. Oct. Petronius Probianus Præfectus Urbi fuit. Conſtantinus præcipuæ nobilitatis viros ex Roma & aliis civitatibus ad frequentandam urbem ſuam vocavit. Caſtella & præſidia militeſque limitaneos in ripis Danubii conſtitutos (exitio Imperii Romani propediem futuro) removit.

A. M. 4334. Ol. 277. 2. vel 1. def. Imp. Conſtantini 25. ex 25. die Julii.

Ev. 302. R. C. 1078. 1081. C. Coſſ. { Ovinius Gallicanus. L. Aur. Symmachus. } 1082. F.M 1083. V. { Indict. 3.

Suffectus Conſul fuiſſe creditur quidam Fl. Conſtantius. Iis Coſſ. Petronius Probianus Præfectus Urbis fuit anno ſecundo. Iiſdem Coſſ. (non ſequentibus, ut Onuphrius, Goltzius, & alii ſtatuerunt) Conſtantinus inſtitutâ novâ Romani Imperii formâ, provinciarumque & magiſtratuum & exercituum Orientalis & Occidentalis diviſione, die undecimo ſive quinto Idus Maii ſeptimanæ ſecundo, Indictione tertia juxta

Cedrenum

Cedrenum, ex Byzantio Conſtantinopolim, novam Romam dedicavit, omnium pene urbium nuditate. Eccleſiam quoque ejus ab Epiſcopali ad Patriarchalem evexiſſe dicitur, Metrophane ex Epiſcopo ejus primo Patriarcha appellato. Deinde autem plerumque alter, aliquando etiam uterque Conſulum fuit Conſtantinopolitanus, ſive Orientalis. Hic autem annus juxta Heſychium, Suidam, & Chronicon Conſtantinopolitanum fuit 362. à Monarchia Auguſti: qui videtur ſpectare victoriam Actiacam aut initium belli inter Cæſarem Octavianum & Antonium.

A. M. 4335. Ol. 277. 3. vel 2. deſ. Imp. Conſtantini 26. ex 25. die Julii.

Ev. 303.	R. C. 1079. 1082. C.	Coſſ.	Anius Baſſus. / Ablabius Ægyptius.	1083. F. M / 1084. V.	Indict. 4.

Iis Coſſ. prid. id. April. Anicius Paullinus Præfectus Urbi fuit. Iiſdem Coſſ. edicto Conſtantini Gentilium ſubverſa ſunt templa.

A. M. 4336. Ol. 277. 4. vel 3. deſ. Impp. Conſtantini 27. ex 25. die Julii.

Ev. 304.	R. C. 1080. 1083. C.	Coſſ.	Ovinius Pacatianus. / Mæcilius Hilarianus.	1084. F. M / 1085. V.	Ind. 5.

Iis Coſſ. Anicius Paullinus Præfectus Urbis fuit anno ſecundo. Conſtantinus bellum intulit Gothis & Sarmatis; hoſque in ſua ipſorum regione vicit. Idem Arrianis favit contra Orthodoxos.

A. M. 4337. Ol. 278. 1. vel 277. 4. deſ. Imp. Conſtantini 28. ex 25. die Jul.

Ev. 305.	R. C. 1081. 1084. V.	Coſſ.	Fl. Val. Dalmatius. / M. Aur. Xenophilus.	1085. F. M / 1086. V.	Indict. 6.

Iis Coſſ. VII. id. April. Publius Optatianus Præfectus Urbi fuit. Iiſdem Coſſ. Conſtantinus Limigantibus & Vandalis petentibus ſedes in Romano ſolo dedit.

A. M.

A. M. 4338. Ol. 278. 2. vel 1. deſ. Impp. Conſtantini 29. ex 25. die Julii.

Ev. 306 R. C. 1082. 1085. C. Coſſ. { L. Ravius Aconsius Optat. / Anicius Paullinus Junior. } 1086. F. M / 1087. V. { In. 7

Iis Coſſ. v. Kal. Maii Anicius Paullinus Præfectus Urbis fuit. Iiſdem Coſſ. Dalmatius Antiochiæ præfectus Calocerum quendam res novas molientem in Cypro acie victum cepit, & Tarſi vivum comburi juſſit. Ecl. Sol.

A. M. 4339. Ol. 278. 3. vel 2. deſ. Impp. Conſtantini 30. ex 25. die Julii.

Ev. 307. R. C. 1083. 1086. C. Coſſ. { Fl. Valerius Conſtantius / C. Ceionius Ru. Albinus } 1087. F. M / 1088. V. { In. 8.

Tertio Kal. Januarii Rufius Albinus Præfectus Urbi fuit. Circa id tempus Conſtantinus Imperator cum liberis ſuis honorificas ad Antonium Ægyptium Eremitam literas miſit.

A. M. 4340. Ol. 278. 4. vel 3. deſ. Impp. Conſtantini 31. ex 25. die Julii.

Ev. 308. R. C. 1084. 1087. C. Coſſ. { Fl. Popillius Nepotianus / * Facundus. } 1088. F. M / 1089. V. { In. 9.

Iis Coſſ. Rufius Albinus Præfectus Urbis fuit anno ſecundo. Conſtantinus Tricennalibus Imperii celebratis Conſtantinopoli, Conſtantem minimum filium ſuum, vel Dalmatium fratris filium, vel utrumque (niſi alterum triennio vel quadrennio antea) Cæſarem appellavit. Athanaſium Epiſcopum Alexandrinum, Arrianorum gratiâ Treviros relegavit. Ab Indorum legatis dona accepit. Sopatrum Syrum ethnica ſapientia celebrem interfecit.

A. M. 4341. Ol. 279. 1. vel 278. 4. deſ. Impp. Conſtantini 31. & ult.

Ev. 309. R. C. 1085. 1088. C. Coſſ. { Tib. Fabius Titianus / * Felicianus. } 1089. F. M. 1090. V. { Indict. 10.

Iis Coſſ. VI. Idus Martias Valerius Proculus Præfectus Urbi fuit. Iiſdem Coſſ. Conſtantinus Maximus Imperator, cum bellum pararet in Perſas, in morbum incidens, extremo vitæ ſuæ tempore ab Euſebio Nicomedienſi Epiſcopo Arriano baptizatus eſſe dicitur: pauloque poſt mortuus eſt feſto die Pentecoſtes, viceſimo ſecundo Maii ſive undecimo Kal. Junias, juxta Euſeb. & Socr. apud quem error eſt anni ſecundi Olympiadis pro quarto; fere triginta uno annis poſtquam Cæſar, ac triginta poſtquam Auguſtus appellatus erat ſub annum 1. Olymp. 279. qua ratione conciliantur diverſæ in ſpeciem ſententiæ de tempore Imperii ejus. Conſtantino Maximo in Imperio ſucceſſerunt tres filii; Conſtantinus in Gallia Hiſpania & Britannia; Conſtantius in Thraſia Aſia, Ægypto & Oriente; Conſtans in Italia Africa, & Illyrico.

A. M. 4342. Ol. 279. 2. vel 1. deſ. Imppp. Conſt. Conſt. Conſt. 2. ex 22. die Maii.

Ev. 310. R. C. 1086. 1089. C. Coſſ. { * Urſus. / * Polemius. } 1090. F. M. 1091. V. { Indict. 11.

Iis Coſſ. Idibus Januarii Mecilius Hilarianus Præfectus Urbi fuit. Iidem Coſſ. Conſtantii Imperatoris factione, Conſtantius ejus patruus, ac Dalmatius Cæſar cum fratre Hannibaliano patrueles, itemque Optatus Patricius, & Ablabius poſtquam præfecturâ prætorii privatus erat, interfecti ſunt. Interea Sapor Perſarum invaſit Meſopotamiam & Niſibin duobus fere menſibus obſedit.

A. M.

A. M. 4343. Ol. 279. 3. vel 2. deſ. Imppp. Conſt. Conſt. Conſt. 3. ex 22. die Maii.

R. C. 1087. Ev. 311. 1090. C.	Coſſ.	Imp. Fl. Julius Conſtantius II. Imp. Fl. Julius Conſtans.	1091. F. M. 1092. V.	Ind. 12.

Iis Coſſ. prid. Id. Jul. Turrius Apronianus. VIII. Kal. Novemb. Tib. Fabius Titianus Præfectus Urbi fuit. Ex eodem anno impietas Arriana Conſtantii Imperatoris fulta præſidio, primum Athanaſium Alexandriam reverſum, deinde omnes non ſuæ partis Epiſcopos, exiliis, carceribus, & variis afflictionum modis perſecuta eſt.

A. M. 4344. Ol. 279. 4. vel 3. deſ. Impp. Conſtantii & Conſtantis 4. ex 22. die Maii.

R. C. 1088. Ev. 312. 1091. V.	Coſſ.	Fl. Septimius Acyndinus. Q. Aradius Rufinus Valerius Proculus.	1092. F. M. 1093. V.	Indict. 13.

Iis Coſſ. ex III. non. Maii in IV. Idus Junii, Junius Tertullus cognovit, vice Fabii Titiani Præfecti Urbis, ad Auguſtum profecti. Iiſdem Coſſ. Imperator Conſtantinus Junior, bellum Conſtanti fratri inferens, ad Alſam fluvium prope Aquileiam, ſub menſem Aprilem, tranſacto fere tertio Imperii anno, occiſus eſt. Ejuſque Imperio Conſtans petitus eſt. Conſtantius Euſebium Nicomedienſem Epiſcopum Arrianum, Patriarcham Conſtantonopolitanum conſtituit.

A. M. 4345. Ol. 280. 1. vel 279. 4. deſ. Impp. Conſtantii & Conſtantis 5. ex 22. die Maii.

R. C. 1089. Ev. 313. 1092. C.	Coſſ.	Fl. Antonius Marcellinus. Cælius Probinus.	1093. F. M. 1094. V.	Indict. 14.

Iis Coſſ. V. Kal. Mart. Aurelius Celſinus Præfectus

 Urbi

Urbi fuit. Iiſdem Coſſ. Synodus Antiochiæ ab Arrianis adverſus Athanaſium & Orthodoxos habita eſt. Conſtante in Pannonia occupato Franci Rhenum tranſeuntes, Galliam populati ſunt.

A. M. 4346. Ol. 280. 2. vel 1. def. Impp. Conſtantii & Conſtantis 6. ex 22. die Maii.

Ev. 314. R. C. 1090. 1093. C. { Imp. Fl. Julius Conſtantius III. Imp. Fl. Julius Conſtans II. } 1094. F. M. 1095. V. { Indict. 15.

Iis Coſſ. Kal. Apr. Mavortius Lollianus: prid. non. Jul. Aco Catullinus Philonianus Præfectus Urbi fuit. Iiſdem Coſſ. Conſtans caſtra movit in Galliam adverſus Francos; eoſque graviſſimo prælio devictos, renovato fœdere in fines ſuos reverti coegit.

A. M. 4347. Ol. 280. 3. vel 2. def. Impp. Conſtantii & Conſtantis 7. ex 22. die Maii.

Ev. 315. R. C. 1091. 1094. C. Coſſ. { M. Mæcius Memmius Furius Placidus. Fl. Piſidius Romulus. } 1095. F. M. 1096. V. { Indict. 1.

Iis Coſſ. Aco Catullinus Præfectus Urbi fuit anno ſecundo. Conſtans Athanaſii aliorumque Epiſcoporum Orthodoxorum, à Conſtantio male habitorum, cauſam apud eum ſuſcepit.

A. M. 4348. Ol. 280. 4. vel 3. def. Impp. Conſtantii & Conſtantis 8. ex 22. die Maii.

Ev. 316. R. C. 1092. 1095. C. Coſſ. { Dometius Leontius. Saluſtius. } 1096. F. M. 1097. V. { Indict. 2.

Iis Coſſ. III. Id. April Q. Ruſticus Præfectus Urbi fuit. Circa id tempus variis terræ motibus Neocæſaria pene omnis mari abſorpta, & Rhodus inſula fere tota

tota ſubverſa eſt: Dyrrachiumque & duodecim urbes Campaniæ funditus corruerunt: ac ipſa Roma per triduum vehementer concuſſa eſt.

A. M. 4349. Ol. 281. 1. vel 280. 4. deſ. Impp. Conſtantii & Conſtantis 9. ex 22. die Maii.

Ev. 217. R. C. 1093. 1096. C. Coſſ. { * Amantius / Ceionius Ruf. Albinus. } 1097. F. M / 1098. V. { Ind. 3

Iis Coſſ. III. non. Jul. Rufinus Præfectus Urbi fuit. Iiſdem Coſſ. Conſtans in Gallia adverſus Germanos incurſantes, Conſtantius in Meſopotamia adverſus Saporem Perſarum Regem excubavit; & in Seleucia Syriæ ad Tigrim ſita magnis impenſis portum fecit.

A. M. 4350. Ol. 281. 2. vel 1. deſ. Impp. Conſtantii & Conſtantis 10. ex 22. die Maii.

Ev. 218. R. C. 1094. 1097. V. Coſſ. { Im. Fl. Julius Conſtantius IV. / Im. Fl. Julius Conſtans III. } 1098. F. M. / 1099. V. { Indict. 4.

Magna pars ejus anni fuit ſine Coſſ. ob diſcordias propter Arrianos & Orthodoxos inter fratres Imperatores: ideoque in aliis Faſtis ſignatur poſt Conſulatum Amantii & Albini: quum iidem Coſſ. ante Amantium & Albinum à Caſſiodoro & quibuſdam recentiorum male poſiti ſint. Sub hujus anni finem VIII. Kal. Januarii Placidus Præfectus Urbi fuit. Circa id tempus rurſum Sapor Perſa tribus menſibus obſedit Niſibin.

A. M. 4351. Ol. 281. 3. vel 2. def. Impp. Conſtantii & Conſtantis 11. ex 22. die Maii.

Ev. 319 R.C. 1095. 1098. C. Coſſ. { Fl. Rufinus. Fl. Euſebius. } 1099. F. M. 1100. V. { Indict. 5.

Iis Coſſ. poſt Placidum, prid. id. Jun. Limenius Præfectus prætorio idemque Præfectus Urbi fuit. Iiſdem Coſſ. Concilium magnum Chriſtianorum Epiſcoporum Sardicæ in Daciâ cis Iſtrum conſtitutâ habitum, Niceni decreta confirmavit, Arrianis condemnatis. Ecl. Sol. Eodem anno Eclipſis Solis fuit, die viceſimo Octobris.

A M. 4352. Ol. 281. 4. vel 3. def. Impp. Conſtantii & Conſtantis 12. ex 22. die Maii.

Ev. 320. R.C. 1096. 1099. C. Coſſ. { Fl. Philippus. Fl. Salleas. } 1100. F. M. 1101. V. } Indict. 6.

Iis Coſſ. Limenius Præfectus Urbis fuit anno ſecundo. Iiſdem Coſſ. inquit Victor, exceſſit (ſive exactus & finitus eſt) poſt mille centeſimus annus Romæ. Eodem anno Conſtantius minantibus Conſtantis literis adductus, ſecundum decreta Synodi Sardicenſis, Athanaſium alioſque Epiſcopos Orthodoxos ad Eccleſias ſuas remiſit.

A. M. 4353. Ol. 282. 1. vel 281. 4. def. Impp. Conſtantii & Conſtantis 13. ex 22. die Maii.

Ev. 321. R. C. 1097. 1100. C. Coſſ. { Ulpius Limenius. Aco Fabius Catullinus Philonianus. } 1101. F. M. 1102. V. { Indict. 7.

Limenius Conſul etiam Præfectus Prætorio atque Urbi fuit uſque ad diem v. Idus Apr. inde vacante utroque præfecturâ dies xli. die xiv. Kal. Jun. Hermogenes fuit Præfectus prætorio & Urbi. Iis Coſſ. Conſtantius

Conſtantius re antea ſæpe cum Sapore Perſa male geſtâ, demum maximo prælio nocturno ad Singaram Meſopotamiæ oppidum victus eſt: Bezabden & Amidam urbes amiſit.

A. M. 4354. Ol. 282. 2. vel 1. deſ. Impp. Conſtantis 14. ex 22. die Maii & Magnentii 1. ex Mart.

Ev. 322. R. C. 1098. 1101. C. Coſſ. { * Sergius. * Nigrinianus. } 1102. F. M. 1103. V. { Indict. 8.

Iis Coſſ. 111. Kal. Mart. Tib. Fabius Titianus Præfectus Urbi fuit. Iiſdem Coſſ. ſub eaſdem Kalendas Martias, ſub Hiſpaniæ introitum, ad caſtrum Helenæ Pyreneo proximum, interfecto per Gaiſonem Conſtante, tranſacto fere decimo tertio Imperii anno, Magnentius Auguſtoduni in Galliâ Imperium uſurpavit, Galliamque, Hiſpaniam, & Britanniam occupavit: Decentio & Deſiderio fratribus Cæſaribus appellatis. In Italia autem audita Conſtantis cæde, Fl. Popillius Nepolianus Imperator appellatus, viceſimo inde die à Magnentii ducibus interfectus eſt. Mox etiam Vetrannio magiſter militum in Pannonia à legionibus ſuis Imperator ſalutatus eſt. Interea vero Conſtantius poſt receptum de nece fratris nuncium re compoſitâ cum Sapore, & ipſo opportune Maſſagetarum in Perſidem irruptione avocato à Niſibis obſeſſione, Conſtantinopolim ad vindicandam fratris cædem & vendicandum ejus Imperium reverſus eſt.

A. M. 4355. Ol. 282. 3. vel 2. deſ. Impp. Conſtantii 15. ex 22. die Maii & Magnentii 2. ex Mart.

Ev. 323. R. C. 1099. 1102. C. Coſſ. { Im. Magnentius. Fl. Gaiſo. } 1103. F. M. 1104. V. { Indict. 9.

In majore parte Imperii Romani is annus ſignatus eſt, P. C. Sergii & Nigriniani. Quo poſt Titianum, Kal.

Kal. Mart. Aurelius Celſinus: ıv. id. Maias Cælius Probinus: vıı. id. Junias Clodius Adelphius: xv. Kal. Januar. Valerius Proculus, Præfecti Urbi fuerunt. Conſtantius Vetrannionem Sirmii, Imperio abdicavit. Fl. Conſtantum Gallum patruelem ſuum Cæſarem declaratum, Antiochiam ad defendendam Orientem contra Perſas miſit.

A. M. 4356. Ol. 282. 4. vel 3. deſ. Impp. Conſtantii 16. ex 22. die Maii & Magnentii 3. ex Mart.

Ev. 324.	R. C. 1100. 1103. C.	Coſſ.	Im. Fl. Julius Conſtantius V. Conſtantius Gallus Cæſar.	1104. F. M 1105. V.	Ind. 10.

Magnentianæ factionis Conſul ab aliis reperiuntur Decentius Cæſar, & Paullus. Quibus Coſſ. poſt Proculum, v. id. Sept. Septimius Mnaſta: vı. Kal. Octob. Neratius Cerealis Præfecti Urbi fuerunt. Eo anno Magnentius Murſæ in Pannonia à Conſtantio victus graviſſimo prælio, ubi virium Romanarum flos concidit; In Italiam fugiens, ad Ticinum Conſtantianos incautius inſequentes viciſſim fudit. Interea Decentius Cæſar in Gallia à Chonodumario rege Alemannorum acie ſuperatus eſt: in Oriente vero Gallus Cæſar Judæos rebellantes repreſſit, urbe eorum Diocæſaria captâ: & ſolo æquata; itemque Tiberiade & Dioſpoli plurimiſque oppidis igni traditis.

A. M. 4357. Ol. 283. 1. vel 282. 4. deſ. Impp. Conſtantii 17. ex 22. die Maii & Magnentii 4. ex Mart.

Ev. 325.	R. C. 1101. 1104. C.	Coſſ.	Imp. Fl. Julius Conſtantius VI. Fl. Conſtantius Gallus Cæſar. II.	1105. F. M. 1106. V.	Indict. 11.

Iis Coſſ. poſt Cerealem, vı. id. Decembr. Vetraſius Orfitus Præfectus Urbi fuit. Iiſdem Coſſ. Magnentius

tius ultimo prælio à Conſtantio devictus ad Montem Seleucum oppidum in Galliâ, Lugdunum fugiens; furioſe trucidatis amicis & propinquis qui circa ſe erant, Deſiderato etiam fratre graviſſime vulnerato, demum etiam ſibi ipſi violentas manus inferens expiravit VII. Kal. Septembr. tranſactis Imperii ſive tyrannidis tribus annis & ſex menſibus. Decentius quoque Cæſar cognito illius interitu ſe ſtrangulavit. Deſiderius vero ex vulnere refocillatus Conſtantio ſe dedidit. Atque ita Conſtantius demum univerſo Romano Imperio potitus, Arelate theatrales & circenſes ludos ambitioſo apparatu edidit: Gallo Cæſare interim Antiochiæ cædes nobilium & rapinas, aliaque ejuſmodi dira facinora perpetrante: uti refert Ammianus Marcellinus hiſtoricus initio libri decimi quarti, ſed primi eorum qui ſuperſunt hiſtoriæ ejus. Refert autem ille tunc diem ſextum Idus Octobris, Imperii Conſtantii (ſcilicet ex quo Cæſar appellatus erat) triceſimum annum terminaſſe; quanquam Sigonius legit duo & triceſimum.

A. M. 4358. Ol. 283. 2. vel 1. deſ. Imp. Conſtantii 18. ex 22. die Maii.

Æ. V. 326. R. C. 1102. 1105. C. Coſſ. { Im. Fl. Julius Conſtantius VII. / Fl. Conſtantius Gallus Cæſar. } 1106. F. M. 1107. V. { Ind. 12.

Iis Coſſ. Vitraſius Orfitus, utique ſub finem anni præcedentis conſtitutus, adhuc fuit Præfectus Urbis: juxta illum Cuſpiniani librum de Conſulibus & Præfectis Urbis, ab initio Imperii Valeriani & Gallieni huc uſque pertingentem. Hinc vero uſque ad finem Imperii Valentis, Præfecti Urbis colliguntur ex Ammiano Marcellino, & Codice Theodoſiano. Conſtantinus Gundomadum & Badomarium Alemanorum reges tumultuantes Rauraci ad Rhenum, ad pacem petendam coegit. Gallum Cæſarem ex Oriente arceſſitum,

ceſſitum, in Iſtria necari juſſit. Inde Lentienſes Alemannos incurſantes fines Romanos repulit.

A. M. 4359. Ol. 283. 3. vel 2. deſ. Imp. Conſtantii 19. ex 22. die Maii.

Ev. 327. R. C. 1103. 1106. C. Coſſ. { Fl. Arbetio. / Mavortius Lollianus } 1107. F. M. 1108. V. { Indict. 13.

Iis Coſſ. Dometius Leontius Præfectus Urbis fuit. Sylvanus in Galliâ res novas moliens, intra menſem extinctus eſt. Conſtantius Synodum Mediolani pro Arianis convocavit; Athanaſio infeſtus, Liberium etiam Epiſcopum Româ pepulit. Fl. Claudium Julianum Galli Cæſaris fratrem VIII. Id. Novembris Cæſarem declaravit: & data ei in matrimonium ſorore ſua Helenâ Kal. Decembris, ipſum ad Galliarum tutelam à Germanorum incurſionibus miſit.

A. M. 4360. Ol. 283. 4. vel 3. deſ. Imp. Conſtantii 20. ex 22. die Maii.

Ev. 328. R. C. 1104. 1107. C. Coſſ. { Im. Fl. Julius Conſtantius VIII. / Fl. Claudius Julianus Cæſar. } 1108. F. M. 1109. V. { Ind. 14

Iis Coſſ. Vitraſius Orfitus fuit Præfectus Urbis iterum. Iiſdem Coſſ. Conſtantius, concluſo Jani templo (ut ſcribit Ammianus, lib. 16.) ſtratiſque hoſtibus cunctis, Romam geſtiebat viſere, poſt Magnentii exitium abſque nomine ex ſanguine Romano triumphaturus. Itaque Romam ingreſſus eſt, circa diem prid. Kal. Maias, de Magnentio Decentioque Tyrannis ex Gallia triumphans. Ac Liberium Epiſcopum eodem redire permiſit. Interea Julianus contra Alemannos contendit, & cum Francis pacem firmavit.

A. M.

A. M. 4361. Ol. 284. 1. vel 283. 4. deſ. Imp. Conſtantii 21. ex 22. die Maii.

Ev. 329. R. C. 1105. 1108. C. Coſſ. { Im. Fl. Julius Conſtantius IX. Fl. Claudius Julianus Cæſar II. } 1109. F. M. 1110. V. { Indict. 15.

Iis Coſſ. Vitraſius Orfitus fuit Præfectus Urbis iterum anno tertio. Julianus Alemannos magno prælio vicit ad Argentoratum, Chonodomario uno ex eorum regibus capto & Romam miſſo.

A. M. 4362. Ol. 284. 2. vel 1. deſ. Imp. Conſtantii 22. ex 22. die Maii.

Ev. 330. R. C. 1106. 1109. C. Coſſ. { Tib. Fabius Tib. f. Titianus. Neratius Cerealis. } 1110. F. M. 1111. V. { Indict. 1.

Iis Coſſ. poſt Orfitum Baſſus Præfectus Urbis fuit: cujus mortui vice Artemius cognovit. Conſtantius Quados debellavit; & Sarmatas: unde ſecundus Sarmaticus appellatus eſt. Liberium tentatum ad Arrianiſmum, & ut apparet, præbentem aſſenſum Epiſcopatui Romano reſtituit. Julianus Alemannos & Francos denuo tumultuantes coercuit. Horrendis terræ motibus concuſſæ ſunt Macedonia, & Pontus, & Bythynia: Nicomedia funditus everſa eſt.

A. M. 4363. Ol. 284. 3. vel 2. 4. deſ. Imp. Conſtantii 23. ex 22. die Maii.

Ev. 331. R. C. 1107. 1110. C. Coſſ. { * Euſebius. * Hypatius. } 1111. F. M. 1112. V. { Indict. 2.]

Iis Coſſ. Anicius Tertullus Præfectus Urbis fuit. Sub idem tempus Honoratus Conſtantinopoli primus Præfectus Urbi fuit. Julianus Alemannos bello fatigatos ad pacem petendam adegit: Bello à Sapore rege Perſarum denuo Romanis illato; Romani profligati; & Amida urbs munitiſſima aliquandiu

Ecl. Solis 15. die Martii.

aliquandiu obſeſſa, demum à Perſis expugnata eſt. Iſauri tum illuantes à Lauritiô ſedati ſunt. Limigantes Sarmatæ rebellantes à Conſtantio deleti ſunt.

A. M. 4364. Ol. 284. 4. vel 3. deſ. Imp. Conſtantii 24. ex 12. die Maii.

Ev. 332.	R. C. 1108. 1111. C.	Coſſ.	Im. Fl. Julius Conſtantius X. Fl. Claudius Julianus Cæſar III.	1112. F. M. 1113. V.	Indict. 3.

Iis Coſſ. Anicius Tertullus Præfectus fuit Urbis anno ſecundo. Ingens Eclipſis Solis in Oriente fuit, mane viceſimi octavi diei Auguſti. Julianus Cæſar in Gallia Auguſtus appellatus eſt, Francos Atthuarios repreſſit. Perſæ proſpero ſucceſſu bellum contra Romanos proſecuti ſunt.

A. M. 4365. Ol. 285. 1. vel 284. 4. deſ. Imp. Conſtantii 25. ex 22. die Maii.

Ev. 333.	R. C. 1109. 1112. C.	Coſſ.	Fl. Taurus. Fl. Florentius.	1113. F. M. 1114. V.	Indict. 4.

Iis Coſſ. Anicius Tertullus Præfectus Urbis fuit anno tertio. Julianus illicitarum artium ſtudio Imperium affectans, Chriſtianiſmum animo exoſus ad tempus adſimulavit. Conſtantini memoriam traduxit, & in Conſtantium invectivam ſcripſit: eumque aperto bello adoriri inſtituit. Aquileiam ejus legionibus interceptam obſidione recepit. Conſtantius, Perſis bellum intermittentibus, contra Julianum expeditionem inſtituens, mortuus eſt Tarſi, vel, ut alii referunt, Mopſueſtiæ ſive Mopſocrenis, inter Ciliciam Cappadociamque; juxta Socratem eodem anno primo Olymp. tertio nonas, ſive die tertio Novembris, tranſactis Imperii annis XXIV. & menſibus V. Itaque eodem die tertio Novembris Imperio potitus Fl. Claudius Julianus, Apoſtata, ſive deſertor Chriſtianæ religionis quam prioribus annis profeſſus erat: & Conſtantinopolim veniens,

niens, ita Rempublicam ordinavit, ut non tam apertâ vi, quam ſubdolis artibus Chriſtianos opprimere conaretur.

A. M. 4366. Ol. 285. 2. vel 1. deſ. Imp. Juliani 2. ex 3. die Novemb.

Ev. 334. R. C. 1110. 1113. C. Coſſ. { Fl. Mamertinus. Fl. Nevitta. } 1114. F. M. 1115. V. { Indict. 5.

Iis Coſſ. Anicius Maximus Præfectus Urbis fuit. Julianus Antiochiam veniens Grammaticos & Rhetores Chriſtianos à ſcholis arcuit. Antiochenis ſe minus quam expectarat honorantibus infenſus, cavillis eos petivit, & viciſſim ab iis petitus eſt. Magicis artibus addictus apparavit expeditionem contra Perſas.

A. M 4367. Ol. 285. 3. vel 2. deſ. Imp. Juliani 2. & ult. & Joviani 1. ex 27. die Jun.

Ev. 335. R. C. 1111. 1114. C. Coſſ. { Im Fl. Claudius Julianus IV. Saluſtius Secundus Promotus. } 1115. F. M. 1116. V. { Indict. 6.

Iis Coſſ. L. Turcius Apronianus Præfectus Urbis fuit. Julianus Templum Judæorum Hieroſolymitanum fruſtra reædificare conatus eſt. In Perſidem profectus, Anathâ ad deditionem coactâ, & Maiozamalcha expugnata, Cteſiphontem obſidere inſtituit. Sed ominoſo ſigno ab ejus obſidione deterritus, in reditu, ab hoſte variis prælijs laceſſitus, demum inconſultius à ſuis agminibus errans, ab obvio forte hoſtium equite, conto ilia perfoſſus interiit, die 26. Junii, ſive VI. Kal. Julii; poſtquam imperaverat annum unum, & fere octimeſtre. Die ſequente, nempe XXVII. Junii, Fl. Jovianus, ſive Jovinianus ab exercitu Imperator Auguſtus acclamatus eſt. Qui magis neceſſariâ quam utili pace cum Sapore factâ, traditis ei provinciis Tranſtigritanis, cum Niſibi, & magna Meſopotamiæ parte; diſcedens Perſide Antiochiam venit.

A. M. 4368. Ol. 285. 4. vel. 3. deſ. Impp. Valentiniani 1. ex 25. die Febr. & Valentis 1.

Ev. 336. R. C. 1112. 1115. C. Coſſ. { Im. Fl. Jovinianus Auguſtus. Fl. Jov. Joviniani Aug. f. Varronianus. } 1116. F. M 1117. V. { Indict. 7.

Iis Coſſ. poſt Apronianum, C. Ceionius Rubius Voluſianus; & poſt eum Aurelius Symmachus Præfectus Urbis fuit. Jovianus Imperator proficiſcens Conſtantinopolim, apud Oppidum Dadaſtanam inter Galatiam & Bithyniam, nocte diei XVII. Februarii, ſive XIII. Kal. Mart. repentina morte obiit: poſtquam imperaverat fere octimeſtre. Eouſque autem Eutropius Romanæ hiſtoriæ Breviarium ab Urbe Condita perduxit. Octavo inde die, ſexto Kal. Martias, Nicææ ab exercitu Imperator Auguſtus abſens electus eſt Fl. Valentinianus, & Ancyrá arceſſitus, ſequente die biſſexto, ominoſum metuens, Imperium capeſſere detrectavit: ſequente vero V. Kal. Martias ſive XXV. die Februarii Imperium ſuſcepit. Inde autem Conſtantinopolim veniens, Kal. Apr. fratrem ſuum Fl. Valentem, Imperii Conſortem ſibi aſcivit, & Auguſtum declaravit. Atque Oriente illi commiſſo, ipſe in Occidente nempe Mediolanum proceſſit.

Eccl. Lun. 25. die Nov.

A. M. 4369. Ol. 286. 1. vel 285. 4. deſ. Impp. Valentiniani 2. ex 25. die Feb. & Valentis 2.

Ev. 337. R. C. 1113. 1116. C. Coſſ. { Imp. Fl. Valentinianus Auguſtus. Imp. Fl. Valens Auguſtus. } 1117. F. M. 1118. V. { Indict. 8.

Iis Coſſ. poſt Symmachum, Voluſianus iterum; & poſt eum Lampadius Præfectus Vrbi fuit. Valentinianus Chriſtianis Orthodoxis fautorem ſe oſtendens bellum paravit contra Alemannos. Valens Arrianam hæreſim

reſim amplexatus, à Procopio Imperium arripiente Conſtantinopoli fatigatus eſt.

A. M. 4370. Ol. 286. 2. vel 1. deſ. Impp. Valentiniani 3. ex 25. die Febr. & Valentis 3.

Ev. 338. R. C. 1114. 1117. C. Coſſ. { Fl. Gratianus: Valentin. Aug. Fl. Dagalaiphus. } 1118. F. M. 1119. V. { Indict. 9.

Iis Coſſ. poſt Lampadium, Viventius Pannonius Præfectus Urbis fuit. Valens Procopium in Bithyniâ captum capite mulctavit. Marcellum quoque ejus loco inſurgentem oppreſſit. Valentinianus Alemannos moventes tribus præliis per Jovium ducem attrivit. Horrendi terræ motus per univerſum terrarum orbem contigerunt.

A. M. 4371. Ol. 286. 3. vel 2. deſ. Impp. Valentiniani 4. ex 25. die Febr. & Valentis 4.

Ev. 339. R. C. 1115. 1118. C. Coſſ. { Fl. Lupicinus. Fl. Jovinus. } 1119. F. M. 1120. V. { Indict. 10.

Iis Coſſ. poſt Viventium, Vettius Prætextatus Præfectus Urbis fuit. Romæ inter Damaſum & Urſicinum contendentes de Epiſcopatu cruenta ſeditio orta eſt. Valentinianus morbo tentatus in Galliâ apud Ambianos, die xx. Auguſti, ſive XIII. Kal. Septembris Fl. Gratianum filium ſuum, Imperatorem Cæſarem Auguſtum declaravit. Bellum Britannicum contra Pictos & Saxones per Theodoſium proſpere confecit. Aſpera judicia Romæ exercenda curavit. Africæ conditio miſera fuit ſub Romano comite.

A. M.

A. M. 4372. Ol. 286. 4. vel 3. deſ. Imppp. Valentiniani ex 25. die Febr. & Valentis 5. Gratiani 1.

Ev. 340. R. C. 1116. 1119. C. Coſſ. { Im. Fl. Valent. II. / Im. Fl. Valens II } 1120. F. M. / 1121. V. { Indict. 11.

Iis Coſt. poſt Prætextatum. Q. Clodius Hermogenianus Olybrius Præfectus Urbis fuit. Valens Gothis bellum intulit. Valentinianus Alemannos contudit, non ſine periculo. Sapor Perſarum rex, Armeniâ ſubactâ, Arſace ejus rege capto & interfecto, bellum contra Romanos qui Armenios juverant, denuo paravit.

A. M. 4373. Ol. 287. 1. vel 286. 4. deſ. Imppp. Valentiniani ex 25. die Febr. & Valentis, 6. Gratiani 2.

Ev. 341. R. C. 1117. 1120. C. Coſſ. { Julius Felix Valentinianus. / Sex. Aurel. Victor. } 1121. F. M. / 1122. V. { Indict. 12.

Iis Coſſ. Hermogenianus Olybrius Præfectus Urbis fuit anno ſecundo. Valens Gothorum agros invadens, eos de pace agere coegit. Valentinianus de beneficiis Romæ acerbe inquiſivit. Munitiones in ripâ Rheni exſtruxit contra Germanos.

A. M. 4374. Ol. 287. 2. vel 1. deſ. Imppp. Valentin. ex 23. die Febr. & Valentis 7. Grat. 3.

Ev. 342. R. C. 1118 1121. C. Coſſ. { Im. Fl. Valentin. III. / Im. Fl. Valens III. } 1122. F. M. / 1123. V. { Ind. 13.

Iis Coſſ. poſt Olybrium Ampelius Antiochenus Præfectus Urbis fuit. Valentinianus Saxones in Galliam irrumpententes bello fregit, & dolo clauſos ad unum obtruncavit. Alemannos ſubegit. Africam aulici Imperatoris vexarunt. Valens in Orthodoxos ſæviit. Nefariis artibus conjectans ſucceſſorem, cujus nomen inciperet à Theod. in aulâ ſuâ horribiles tragœdias excitavit.

A. M.

A. M. 4375. Ol. 287. 3. vel 2. deſ. Imppp. Valentin. ex 25. die Febr. & Valentis 8. Grat. 4.

Ev. 343. R. C. 1119. 1122. C. Coſſ. { Im. Fl. Gratianus III. / Sex. Anicius Pet. Probus. } 1123. F. M. / 1124. V. { Ind. 14.

Iis Coſſ. Ampelius Antiochenus Præfectus Urbis fuit anno ſecundo. Valentinianus Alemannos per Severum exploratos profligavit. Bellum Mauritanicum à Firmo motum per Theodoſium proſpere confecit.

A. M. 4376. Ol. 287. 4. vel 3. deſ. Imppp. Valentin. ex 25. die Febr. & Valentis 9. Grat. 5.

Ev. 344. R. C. 1120. 1123. C. Coſſ. { Fl. Modeſtus. / Fl. Arintheus. } 1124. F. M. / 1125. V. { Indict. 15.

Iis Coſſ. poſt Ampelium Claudius Præfectus Urbis fuit. Valentinianus bellum adverſus Quados injuſte motum per Probum Præfectum Prætorii geſſit infeliciter. Theodoſius Junior, egregius juvenis, Sarmatas tumultuantes valide repreſſit.

A. M. 4377. Ol. 288. 1. vel 287. 4. deſ. Imppp. Valentin. ex 25. die Febr. & Valentis 10. Grat. 6.

Ev. 345. R. C. 1121. 1124. C. Coſſ. { Im. Fl. Valentinianus IV. / Im. Fl. Valens IV. } 1125. F. M. / 1126. V. { Indict. 1.

Iis conſulibus Claudius Præfectus Urbis fuit anno ſecundo. Para rex Armeniæ dolo captus, & injuſte detentus à Valente, demum ejus juſſu in convivio trucidatus eſt.

A. M. 4378. Ol. 288. 2. vel 1. deſ. Imppp. Valentin. ex 25. die Febr. & Valentis 11. Grat. 7.

Ev. 346. R. C. 1122. 1125. C. Coſſ. Imp. Fl. Gratianus III. Fl. Equitius. 1126. F.M. 1127. V. Indict. 2.

Iis Coſſ. Eupraxius Præfectus Urbis fuit. Valentius movens in Alemannos, cum Macriano eorum rege fœdus fecit. Orientalium provinciarum ſub Valente, ab aulicis decepto, cauſidicoſque & rabulas forenſes nimis fovente, lugubris fuit conditio atque facies.

A. M. 4379. Ol. 288. 3. vel 2. deſ. Imppp. Valentin. ex 25. die Febr. & Valentis 12. Grat. 8.

Ev. 347. R. C. 1123. 1126. C. P. C. Imp. Gratiani. III. Fl. Equitii. 1127. F.M. 1128. V. Indict. 3.

Eo anno Eupraxius Præfectus Urbis fuit anno ſecundo. Valentinianus Sarmatas qui Pannonias vaſtaverant, bello petivit. Legatorum à Quadis miſſorum oratione exacerbatus, apoplexiâ correptus, & extinctus eſt, Bregitione in Pannonia, die XVII. Novembris, ſive XV. Kal. Decembris, poſtquam imperaverat annos XI. ac menſes fere IX. Sexto die poſtea, nempe XXII. die Novembris, ſive X. Kal. Decembris, illius alter filius, Fl. Valentinianus junior, puer quadrimus, Juſtinæ matris, novercæ Gratiani opera, Imperator Auguſtus creatus eſt: cui Gratianus Italiam, Africam, & Illyricum conceſſit; ipſe reliquis Imperii Occidentalis provinciis contentus.

A. M.

A. M. 4380. Ol. 288. 4. vel 3. deſ. Imppp. Valen. 13. ex 1. die Apr. Grat. 9. Valentin. Jun. 1.

Ev. 348. R. C. 1124. 1127. C. Coſſ. { Im. Fl. Valens V. Im. Fl. Val. junior. } 1128. F. M. 1129. V. { Indict. 4.

Iis Conſulibus poſt Eupraxium, Probianus Præfectus Urbis fuit. Gothi ab Humis pulſi, Danubium Valente permittente trajecerunt, & in Thraciam accepti ſunt: ubi à Præfectis Romanorum durius habiti, Romanis arma intulerunt.

A. M. 4381. Ol. 289. 1. vel 288. 4. deſ. Imppp. Valentis 14. ex 1. die Apr. Grat. 10. Valentin. J. 2.

Ev. 349. R. C. 1125. 1128. C. Coſſ. { Im. Fl. Gratianus IV. Fl. Aur. Merobandes. } 1129. F. M 1130. V. { Indict. 5.

Iis Coſſ. Probianus Præfectus Urbis fuit anno ſecundo. Gothis in Thraciâ tumultuantibus Valens exercitum oppoſuit: qui victoriam non ſine multo ſudore & ſanguine de iis lugubrem peperit.

A. M. 4382. Ol. 289. 2. vel 1. deſ. Imppp. Valentis 15. ex 1. die Apr. Grat. 11. Valentin. Jun. 3.

Ev. 350. R. C. 1126. 1129. C. Coſſ. { Im. Fl. Valens VI. Im. Fl. Valentin. junior II. } 1130. F. M. 1131. V. { Indict. 6.

Iis Coſſ. poſt Probianum, ut videtur, Hypatius Præfectus Urbis fuit. Poſt quem ſeries Præfectorum urbis interrupta eſt. Iiſdem Coſſ. Gratianus Lentienſium Alemannorum Gallias vaſtantium, apud Argentariam oppidum, cæſis circiter triginta milibus, ceteriſque profligatis, clariſſimam victoriam peperit. Cujus gloriæ invidens Valens, temerario impetu contra Gothos invectus, cùm toto exercitu ab iis occiſus eſt, v. Idus, ſive nono die Auguſti; poſtquam imperave-

thos, gentes Scythicas magnis multiſque præliis vicit. Ita Ille. Verum illo anno pax cum Gothis facta eſt.

A. M. 4384. Ol. 289. 4. vel 5. deſ. Imppp. Gratiani 13. Valentin. junioris 5. Theod. 2. ex 19. die Januarii.

Ev. 352.	R. C. 1128. 1131. C.	Coſſ.	Im. Fl. Grat. Aug. V. Imp. Fl. Theodoſius Auguſtus.	1132. F.M. 1133. V.	Indict. 8.

Iis Coſſ. Theodoſius Magnus, poſtquam de Scythicis gentibus triumphavit (circa VIII. Kal. Decemb.) expulſis continuo de Orthodoxorum Eccleſia Arrianis (apud Byzantium, ubi Gregorius Nazianzenus Theologus hactenus iis obſtiterat) qui eam per quadraginta ferme annos ſub Arrianis Impp. tenuerant, Catholicis Orthodoxis reſtituit Imperator, menſe Decemb. inquit Marcellinus comes.

A. M. 4385. Ol. 290. 1. vel 289. 4. deſ. Imppp. Grat. 14. Valentin. jun. 6. Theod. 3. ex 19. die Jan.

Ev. 353.	R. C. 1129. 1132.	Coſſ.	Poſtumus Syagrius, alias Evagrius. Fl. Annius Eucherius, alias Eucharius	1133. F. M. 1134. V.	Indict. 9.

Iis Coſſ. inquit Marcellinus comes, centum quinquaginta Patribus in urbe Auguſtâ congregatis adverſus Macedonium in Sanctum Spiritum naufragantem, ab iiſdem Epiſcopis Sancta Synodus firmata eſt. Athanaricus rex Gothorum cum quo Theodoſius Imperator fœdus pepegerat, Conſtantinopolim menſe Januario venit; eodemque menſe morbo periit. Quod ſequentibus Coſſ. eveniſſe refert Proſper.

A. M. 4386. Ol. 290. 2. vel 1. deſ. Imppp. Grat. 15. Valentin. 7. Theod. 4. ex 19. die Januarii.

Ev. 354. R. C. 1130. 1133. C. Coſſ. { Flavius Antonius. Poſtumus Syag. II. } 1134. F. M. 1135. V. { Indict. 10

Eo anno univerſa gens Gothorum, Athanarico rege ſuo defuncto, Romano ſe Imperio dedit menſe Octob. Marcell. Com.

A. M. 4387. Ol. 290. 3. vel 2. deſ. Imppp. Grat. 16. Valen. jun. 8. Theod. 5. ex 19. die Januarii.

Ev. 355. R. C. 1131. 1134. C. Coſſ. { Fl. Aur. Merobandes II. Fl. Saturninus. } 1135. F. M 1136. V. { Ind. 11.

Iis Coſſ. Gratianus Imperator Maximi Tyranni Britanniarum & Galliarum Imperio potiti, dolo apud Lugdunum occiſus eſt, VIII. Kal. Septemb. ſive XXV. die Auguſti, tranſacto Imperii anno XVI. quod Proſper refert ad ſequentes Coſſ.

A. M. 4388. Ol. 290. 1. vel 3. deſ. Imppp. Valentin. jun. 9. Theodoſii 6. ex 19. die Jan. Arcadii 1. ex 16. die Jan.

Ev. 356. R. C. 1132. 1135. C. Coſſ. { Fl. Ricimer. Fl. Clearchus. } 1136. F. M. 1137. V. { Indict. 12.

Iis Coſſ. vel præcedentibus, juxta Proſperum, Fl. Arcadius Theodoſius Imperatoris filius, Auguſtus appellatus eſt; circa diem XVII. vel XIV. Kal. Febr. Maximus quoq; Victorem filium ſuum (Cæſarem &) conſortem regni fecit: ut ait Proſper. Iiſdem Coſſ. legati Perſarum Conſtantinopolim advenerunt, pacem à principe Theodoſio poſtulantes.

A. M.

A. M. 4389. Ol. 291. 1. vel 290. 4. def. Imppp. Valentin. Jun. 10. Theod. 7. ex 19. die Jan. & Arcadii 2. ex 16. d. Jan.

Ev. 357. R. C. 1133. 1136. C. Coſſ. {Im. Fl. Arcadius / Fl. Bauto.} 1137. F. M. 1138. V. {Indict. 13.

Iis Coſſ. Theodoſius Imperator aliquantas ſævas nationes per legatos ſuos invite imperio ſubdidit. Maximus vero, ut refert Proſper, Priſcillianum hæreticum, à Synodo Burdegalenſi ad ſe provocantem, Treviris gladio addixit.

A. M. 4390. Ol. 291. 2. vel 1. def. Imppp. Valentin. Jun. 11. Theod. 8. ex 19. die Jan. & Arcad. 3. ex 16. d. Jan.

Ev. 358. R. C. 1134. 1137. C. Coſſ. {Fl. Honorius Theodoſii Auguſti fil. / Fl. Evodius.} 1138. F. M. 1139. V. {Indict. 14.

Iis Coſſ. Theodoſius invaſam ab hoſtibus Thraciam vindicavit, victorque cum Arcadio filio ſuo urbem (ſc. iterum triumphans) ingreſſus eſt.

A. M. 4391. Ol. 291. 3. vel 2. def. Imppp. Valent. Jun. 12. Theod. 9. ex 19. die Jan. & Arcad. 3. ex 16. die Jan.

Ev. 359. R. C. 1135. 1138. C. Coſſ. {Im. Fl. Valentin. junior III. / Fl Eutropius Valerianus.} 1139. F. M. 1140. V. {Indict. 15.

Iis Coſſ. Theodoſius in Italiam, contra Maximum Tyrannum pugnaturus, expeditionem fecit.

A. M.

A. M. 4392. Ol. 291. 4. vel 3. deſ. Imppp. Valentin. Jun. 13. Theod. 10. ex 19. die Jan. & Arcadii 5. ex 16. d. Jan.

Ev. 360. R.C. 1136. 1139. C. Coſſ. { Im. Fl. Theodoſius II. Fl. Cynegius. } 1140. F. M. 1141. V. { Indict. 1.

Iis Coſſ. inquit Proſper, Maximus Tyrannus à Valentiniano & Theodoſio Imperatoribus, tertio ab Aquileia lapide, ſpoliatus indumentis regiis, ſiſtitur & capite damnatur: cujus filius Victor ab Arbogaſte interfectus eſt Galliis, circa v. Kal. Septemb.

A. M. 4393. Ol. 292. 1. vel 291. 4. deſ. Imppp. Valent. Jun. 14. Theod. 11. ex 29. die Jan. & Arcadii 6. ex 16. d. Jan.

Ev. 361. R. C. 1137. 1140. C. Coſſ. { Fl. Timaſius. Fl. Promotus. } 1141. F. M. 1142. V. { Indict. 2.

Iis Coſſ. inquit Marcellinus comes, Theodoſius Imperator cum Honorio filio ſuo Romam (nimirum de Maximo Tyranno ex Galliâ jam tertium triumphans) menſe Junio introivit. Congiarium populo Romano tribuit: urbique egreſſus eſt Kal. Septembris. Templum Serapidis apud Alexandriam Theodoſii Imp. edicto ſolutum eſt.

A. M. 4394. Ol. 294. 2. vel 1. deſ. Imppp. Valent. Jun. 15. Theod. 12. ex 19. die Jan. & Arcadii 7. ex 16. d. Jan.

Ev. 362. R. C. 1138. 1141. V. Coſſ. { Im. Fl. Valentinianus junior IV. Fl. Neoterius. } 1142. F. M. 1143. V. { Indict. 3.

Iis Coſſ. Signum in cœlo quaſi columna pendens ardenſque per dies xxx. apparuit. Obeliſcus in circo poſitus eſt. Columna haud longe ab Eccleſiâ conſtituta, argenteam Theodoſii magni ſtatuam ferens. Marcel. Com.

A. M.

A. M. 4395. Ol. 292. 3. vel 2. def. Imppp. Valent. Jun. 16. Theod. 13. ex 19. die Jan. & Arcadii 8. ex 16. die Jan.

Ev. 363. R. C. 1139. 1142. C. Coſſ. {Tib. Fabius Titianus. Qu. Aur. Symmachus.} 1143. F. M. 1144. V. {Ind. 4.

Iis Coſſ. Theodoſius Imperator Italiâ decedens Conſtantinopolim remeavit. Arbogaſtes autem in Occidente contra Valentinianum res novas molitus eſt.

A. M. 4396. Ol. 292. 4. vel 3. def. Imppp. Valent. Jun. 17. Theod. 14. ex 19. die Jan. Arcadii 9. ex 16. die Jan.

Ev. 364. R. C. 1140. 1143. C. Coſſ. {Im. Fl. Arcadius II. Fl. Rufinus.} 1144. F. M. 1145. V. {Indict. 5.

Iis Coſſ. juxta Epiphanium & Proſperum (quamvis præcedentibus juxta Marcell. Com. & aliud vetus Chronicon apud Criſpinianum) Valentinianus junior Imperator apud Viennam Galliæ, dolo Arbogaſtis ſtrangulatus interiit, idibus Maiis (at juxta Chronicon illud, IV. id. Junias) pridie Pentecoſtes, anno Imperii XVII. Ac Fl. Eugenius ejuſdem Arbogaſtis ope Imperium obtinuit, circa XI. Kal. Septembr.

A. M. 4397. Ol. 293. 1. vel 292. 4. def. Imppp. Theod. 15. ex 19. die Jan. Arcadii 10. ex 16. d. Jan. & Honorii 1. ex 10. die Januarii.

Ev. 365. R. C. 1141. 1144. C. Coſſ. {Im. Fl. Theod. III. Fl. Habundantius.} 1145. F. M. 1146. V. {Ind. 6.

Iis Coſſ. inquit Proſper & Marc. Com. Fl. Honorium pater ſuus Theodoſius (IV. id. vel IX. die Jan.) in eodem loco quo Arcadium fratrem ejus Cæſarem fecerat, principem conſtituit, 27. (vel ab 7. urbe Conſtantinopoli milliario; quum hora dici tertiâ tenebræ factæ ſunt. Eas tenebras vetus Chronicon Cuſpiniani

 refert

refert ad ſecundam horam devexi ſolis, IV. Kal. Jun. Honorii autem Imperatoris creationem ad x. Kal. Febr. atque quartum à Conſtantinopoli milliarium.

A. M. 4358. Ol. 293. 2. vel 1. deſ. Imppp. Theod. 16. ex 19. die Jan. Arcadii 10. ex 16. die Jan. & Honorii 2. ex 10. die Januarii.

Ev. 366.	R. C. 1142. 1145. V.	Coſſ.	Im. Fl. Arcadius III. Im. Fl Honorius II.	1146. F. M 1147. V.	Ind. 7.

Iis Coſſ. Theodoſius aſſumto Honorio filio, contra Arbogaſtem & Eugenium bellum movens, juxta Joannis Monachi Anachoretæ prædictionem, victoriam obtinuit. Eugenius captus & interfectus eſt, VIII. id. vel VII. die Septem. Arbogaſtes ſua ſe manu percuſſit. Terræ motu à menſe Septemb. in menſem Novembrem aliquantæ Europæ regiones quaſſatæ ſunt. Theodoſius de Eugenio & Arbogaſte quartum triumphum egit ſub menſem Octobrem. Proſper illam victoriam ad ſequentes Coſſ. refert.

A. M. 4399. Ol. 293. 3. vel 2. deſ. Impp. Arcadii & Hon. 1. ex die 17. Jan.

Ev. 367.	R. C. 1143. 1146. C.	Coſſ.	Sex. Anicius Hermogenianus Olybrius. Sext. Anicius Probinus.	1147. F. M. 1148. V.	Ind. 8.

Iis Coſſ. qui fratres Germani fuerunt, Theod. magnus Imperator apud Mediolanum vitâ deceſſit, XVII. die Januarii, tranſactis undecim annis à cæde Gratiani, juxta Oroſium, completis autem Imperii annis XVI. quanquam in Marcellino Cuſpiniani leguntur decem & ſeptem. Arcadius & Honorius germani utrumque Imperium diviſis tantum ſedibus, nimirum Arcadius in Oriente, Honorius in Occidente tenere cœperunt. Rufinus Patricius Arcadio inſidias tendens, Alarico Gothorum rege contra Rempublicam in Græciam accerſito; detectus dolo ſuo ab Italicis militibus trucidatus eſt. A. M.

A. M. 4400. Ol. 293. 4. vel 3. deſ. Impp. Arcadii & Hon. 2 ex 17. die Jan.

Ev. 368. R. C. 1144. 1147. C. Coſſ. {Im. Fl. Arcad. IV. / Im. Fl. Honor. III.} 1148. F. M. 1149. V. {Indict. 9.

Iis Coſſ. Rufini uxore & filiâ exulantibus Eutropius ſacri palatii cubicularius omnes opes arripuit, avaritiamque tranſgreſſus eſt. Terræmotus per plurimos dies fuit: cœlumque ardere viſum eſt.

A. M. 4401. Ol. 294. 1. vel 293. 4. deſ. Impp. Arc. & Hon. 3. ex 17. die Jan.

Ev. 369. R. C. 1145. 1148. C. Coſſ. {Fl. Cæſarius, / Pontius Atticus.} 1149. F. M. 1150. V. {Indict. 10.

Iis Coſſ. nihil memorabile refertur, niſi quod Flacilla nata ſit Arcadio filia.

A. M. 4402. Ol. 294. 2. vel 1. deſ. Impp. Arcadii & Honorii 4. ex 17. die Januarii.

Ev. 370. R. C. 1146. 1149. C. Coſſ. {Im. Fl. Honorius IV. / Fl. Eutychianus.} 1150. F. M. 1151. V. {Ind. 11.

Iis Coſſ. Gildo comes, idemque paganus, Africæ præſes, eamque ſibi obtinere nitens; à Maſcezele fratre primum relictus, deinde profligatus, propriâ ſe manu ſtrangulavit.

A. M. 4403. Ol. 294. 3. vel 2. deſ. Impp. Arcadii & Honorii 5. ex 17. die Januarii.

Ev. 371. R. C. 1147. 1150. C. Coſſ. {Fl. Mallius Theodorus. / Fl. Eutropius.} 1151. F. M. 1152. V. {Indict. 12.

Iis Coſſ. quorum Eutropius Eunuchus mox honore & vitâ exutus eſt, Gaina comes apud Conſtantinopolim ad præparandum civile bellum barbaros ſuos oc-

culte admovens, ipſeque valetudinem ſimulans, urbe egreſſus eſt; cœpto autem prælio plurimi hoſtium ceciderunt: cæteri fugientes Eccleſiæque ſuccedentes, deſuper lapidibus obruti ſunt.

A. M. 4404. Ol. 294. 4. vel 3. def. Impp. Arcadii & Honorii 6. ex 17. die Januarii.

Ev. 372.	R. C. 1148.	Coſſ.	Fl. Stilico magiſter utriuſque militiæ.	1152. F. M	Indict. 13
	1151. C.		Fl. Aurelianus.	1153. V.	

Iis Coſſ. bellum navale contra Gainam tyrannum inter Cherſoneſum & Helleſpontum geſtum eſt. Multa millia Gothorum cæſa vel demerſa ſunt. Gaina vero de hoc bello fugiens evaſit. Ipſo tamen anno occiſus eſt, menſe Februario, inquit Marcel. Com. Iiſdem Coſſ. Gothi Italiam Alarico & Rhadagiſo ducibus ingreſſi ſunt, ut refert Proſper. inde autem inſecuta eſt ruina Imperii Romani in occidente.

A. M. 4405. Ol. 295. 1. vel 294. 4. def. Impp. Arcadii & Honorii 7. ex 17. die Januarii.

Ev. 373.	R. C. 1149.	Coſſ.	Ragonius Vincentius Celſus.	1153. F. M	Indict. 14
	1152. C.		Fl. Pravitta.	1154. V.	

Iis Coſſ. caput Gainæ haſtili præfixum Conſtantinopolim allatum eſt. Vetus Chronicon Cuſpiniani refert iiſdem Coſſ. Alaricum intraſſe in Italiam, XIV. Kal. Septemb. Theodoſius junior patri Arcadio natus eſt tertio Idus Aprilis,

A. M.

A. M. 4406. Ol. 295. 2. vel 1. deſ. Impp. Arcadii & Honorii 8. ex 17. die Januarii.

Ev. 374.	R. C. 1150. / 1153. C.	Coſſ.	Imp. Fl. Arcadius V. / Imp. Fl. Honorius V.	1154. F. M. / 1155. V.	Indict. 15.

Iis Coſſ. Pollentiæ adverſus Gothos vehementer utriuſque partis clade pugnatum eſt. Fl. Theodoſius junior circa diem XVI. Januarii à patre Arcadio Imperator Cæſar Auguſtus appellatus eſt. Conſtantinopoli ingens terræmotus fuit.

A. M. 4407. Ol. 295. 3. vel 2. deſ. Imp. Arcadii & Honorii 9. ex 17. die Januarii.

Ev. 375.	R. C. 1151. / 1154. C.	Coſſ.	Imp. Fl. Theodoſius junior. / Fl. Rumoridus.	1155. F. M. / 1156. V.	Indict. 1[illegible]

Vetus Chronicon Cuſpiniani refert iis Coſſ. Theodoſium Imperatorem denatum eſſe, IV. Idus ſive X. die Januarii. Iiſdem Coſſ. Joannes Conſtantinopolitanus Epiſcopus, cognomento Chryſoſtomus, in exilium miſſus eſt.

A. M. 4408. Ol. 265. 4. vel 3. deſ. Impp. Arcadii & Honorii 10. ex 17. die Januarii.

Ev. 376.	R. C. 1152. / 1155. V.	Coſſ.	Imp. Fl. Honorius VI. / Fl. Ariſtainetus.	1156. F. M. / 1157. V.	Indict. 2.

Iis Coſſ. Eudoxia Auguſta Arcadii Imperatoris uxor diem clauſit. Iiiſdem Coſſ. licet corrupte hodie lectis, Honorio Auguſto Ariſtino ſive Ariſtentio, Hieronymus Epiſtolâ viceſima ſeptimâ ad Euſtochium, narrat Paulam hujus matrem mortuam eſſe VII. Kalend. Febr.

tertiâ Sabbati ſive ſeptimanæ: quod calculo noſtro convenit.

A. M. 4409. Ol. 296. 1. vel 295. 4. deſ. Impp. Arcadii & Honorii 11. ex 17. die Januarii.

Ev. 377. R. C. 1153. 1156. C. Coſſ. { Fl. Stilico II. / Fl. Anthemius. } 1157. F. M. 1158. V. { Indict. 3.

Iis Coſſ. Rhadagiſus in Tuſciâ multis millibus Gothorum cæſis, ducente exercitum Stilicone, ſuperatus & captus eſt, ut ait Proſper. Iſauri per montem Tauri diſcurſantes ingens diſpendium reipublicæ importarunt. Quibus Narthaſaleus, ſive Narbaziacus legatus majus continuo rependit incommodum. Eum annum fuiſſe quintum à primo Stiliconis Conſulatu annotavit Poëta Claudianus, qui tunc claruit: quem Joſ. Scalig. lib. v. de emend. Temp. fuiſſe vulgarem annum Domini quadringenteſimum ſextum, è vetere inſcriptione Romæ adulterinâ aut adulteratâ male conferente ſeptimum Kal. Novemb. cum die veneris, haud recte colligit.

A. M. 4410. Ol. 296. 2. vel 1. deſ. Impp. Arcadii & Honorii 12. ex 17. die Januarii.

Ev. 378. R. C. 1154. 1157. C. Coſſ. { Imp. Fl. Arcadius VI. / Sex. Anicius Petronius Probus. } 1158. F. M. 1159. V. { Indict. 9.

Iis Coſſ. Vandali & Alani Gallias, trajecto Rheno prid. Kal. Januarias, invaſerunt. Marcellinus comes ab Antonio Scohonio aliiſque poſt eum editus, refert Rhadagayſum Scytham in Italiâ ab Huldine & Sauro Hunnorum & Gothorum regibus hoc anno confectum.

A. M. 4411. Ol. 296. 3. vel 2. def. Impp. Arcadii & Honorii 13. ex 17. die Januarii.

Ev. 379. R. C. 1555. 1158. C. Coſſ. { Im. Fl. Honorius II. / Im. Fl. Theod. Jun. } 1159. F. M. / 1160. V. { Indict. 5.

Iis Coſſ. inquit Proſper, Conſtantinus ex infima militia ob ſolam ſpem (ſive ſpeciem) nominis, in Britannia tyrannus exortus, ad Gallias tranſiit. Hujus Conſtantini anni primi ſcilicet Imperii, non Conſulatus, collatio cum ſeptimo Conſulatu Honorii fieri videtur in mendoſa illa inſcriptione Auguſti Trevirorum; ex qua Scaliger Faſtorum Conſularium rationem his temporibus turbatam probare nititur.

A. M. 4411. Ol. 296. 3. vel 2. def. Impp. Arcadii & Honorii 13. ex 17. die Januarii.

Ev. 386. R. C. 1156. 1157. C. Coſſ. { Anicius Baſſus. / Fl. Philippus. } 1160. F. M. / 1161. V. { Indict. 6.

Iis Coſſ. Stilico comes, Alanis, Suevis Vandaliſque contra regnum Honorii excitatis, cum Eucherio filio ſuo Pagano, cui Imperium affectabat, interfectus eſt. Arcadius Imperator primo die Maii vitæ finem fecit, quum regnaverat poſt obitum patris ſui Theodoſii annis tredecim, ut refert Marcel. Com. Ei ſucceſſit in Imperio Orientis filius Theodoſius junior octavum ætatis annum ingreſſus, Anthemio tutore.

A. M. 4412. Ol. 296. 4. vel 3. def. Impp. Honorii 15. ex 17. die Jan. & Theod. junior 2. ex Kal. Maiis.

Ev. 381. R. C. 1157. 1160. C. Coſſ. { Imp. Fl. Honorius VIII. / Imp. Fl. Theod. junior III. } 1161. F. M. / 1162. V. { Indict. 7.

Iis Coſſ. Vandali Alani & Suevi, circa Kal. Octob. Hiſpanias occupaverunt. Attalus Imperator Romæ per

per ſeditionem factus, & mox pulſus, Gothis ceſſit ſive cohæſit. Apud Conſtantinopolim magna populi exarſit ſeditio, panis videlicet penuriâ ingruente.

A. M. 4414. Ol. 297. 2. vel 1. deſ. Impp. Honorii 16. ex 17. die Jan. & Theod. junior 3. ex Kal. Maiis.

Ev. 382. R. C. 1158. 1161. C.	Coſſ.	Ex Kal. Feb. Fl. Verari ſive Varanes. Ex Kal. Jul. Fl. Tertullus,	1162. F. M. 1153. V.	Indict. 8

Iis Coſſ. Roma orbis quondam victrix, à Gothis capta eſt, Alarico duce, qui partem ejus cremavit incendio, eamque deprædatus ſextò die reliquit. Hæc autem contigerunt circa finem menſis Auguſti, ac initium Septembris; id eſt, circa finem Indictionis octavæ juxta Marcellinum Comitem, & initium nonæ juxta Cedrenum: anno v. Varroniano MCLXIV. juxta Oroſium, nimirum putantem annos urbis, ut etiam in præcedentibus Imperatoribus, inde à Valentiniano ſeniore, ab initio tertii anni ſextæ Olymp. ut fruſtra Scaliger ob eam cauſam Romam ab Alarico captam anno ſerius iiſdem Coſſ. ſuſpicatus ſit, lib. 1. de emend. temp.

A. M. 4415. Ol. 297. 3. vel 2. deſ. Impp. Honorii 17. ex 17. die Jan. Theod. jun. 4. ex Kal. Maiis.

Ev. 383. R. C. 1159. 1162. C.	Coſſ.	Imp. Theodoſius junior IV. Sine collega.	1163. F. M. 1164. V.	Indict. 9.

Eo Coſſ. Conſtantinus per Honorii duces Conſtantium comitem, & Ulfulam ſive Valliam, apud Arelatenſe oppidum victus & captus eſt: cujus filium Conſtantem in Hiſpania regnare orſum, Gerontius comes, tyrannidem in Maximum quendam transferens, interemerat.

Eccl. Sol.

A. M.

A. M. 4416. Ol. 297. 4. vel 3. def. Impp. Honorii 18. ex 17. die Jan. & Theod. junioris 5. ex Kal. Maii.

Ev. 384. R. C. 1160. 1163. C. Coſſ. {Im. Fl. Honorius IX. / Im. Fl. Theod. jun. V.} 1164. F. M / 1165. V. {Ind. 10

Iis Coſſ. Maximo in Hiſpaniâ regno ablato, vita conceſſa eſt. Gothi rege Ataulpho Gallias ingreſſi ſunt. Attalus (inquit Marcellinus comes ex editione Sconhonii) in mari captus atque Honorio exhibitus, truncatâ manu vitæ relictus eſt.

A. M. 4417. Ol. 298. 1. vel 297. 4. def. Impp. Honorii 19. ex 17. die Jan. & Theod. jun. 6. ex Kal. Maii.

Ev. 385. R. C. 1161. 1164. C. Coſſ. {Fl. Lucianus. / Fl. Herodianus.} 1165. F. M. / 1166. V. {Indict. 11.

Herodianus, ſive Heraclianus, Conſul, Africæ Comes, cum ingente navium claſſe adverſus Romam contendens, mox in fugam verſus Carthaginem rediit, ibique illico interfectus eſt. Burgundiones partem Galliæ propinquam Rheno obtinuerunt. Jovinus & Sebaſtianus fratres in Gallis regno accepto interemti ſunt, ut refert Proſper.

A. M. 4418. Ol. 298. 2. vel 1. def. Impp. Honorii 20. ex 17. die Jan. & Theod. junioris 7. ex Kal. Maii.

Ev. 386. R. C. 1162. 1165. C. Coſſ. {Fl. Conſtantius. / Fl. Conſtans.} 1166. F. M. / 1167. V. {Indict. 12.

Conſtantius magiſter utriuſque militiæ Honorii Imperatoris erat in Occidente, vir bello exercitatiſſimus: poſteaque Cæſar appellatus eſt. Eo Coſſ. inquit Proſper, Attalus Gothorum præſidio & conſilio tyrannidem reſumſit in Galliâ.

A. M. 4419. Ol. 298. 3. vel 2. def. Impp. Honorii 21. ex 17. die Jan. & Theod. jun. 8. ex Kal. Maii.

Ev. 387.	R.C. 1163. 1166. C.	Coſſ.	Imp. Fl. Honorius X. Imp. Fl. Theodoſius junior VI.	1167. F. M. 1168. V.	Ind. 13.

Iis Coſſ. ut ait Proſper, Attalus à Gothis ad Hiſpanias migrantibus neglectus, & præſidio carens, captus, & Conſtantio Patritio vivus oblatus eſt. Ataulphus vero à quodam ſuorum vulneratus interiit, regnumque ejus Vallia invaſit.

A. M. 4420. Ol. 298. 4. vel 3. def. Impp. Honorii 22. ex 17. die Jan. & Theodoſii junioris 9. ex Kal. Maii.

Ev. 388.	R. C. 1164. 1167. C.	Coſſ.	Imp. Fl. Theodoſius Jun. VII. Junius Quartus Palladius.	1168. F. M. 1169. V.	Ind. 14.

Iis Coſſ. Placidiam Theodoſii magni Imperatoris filiam, quam Romæ Gothi ceperant, quamque Ataulphus conjugem habuerat, Vallia pacem Honorii expetens reddidit: ejuſque nuptias Conſtantius promeritus eſt; ex quâ genuit Placidium Valentinianum ejus nominis tertium poſtea Imperatorem. Circa id tempus Oroſius presbyter Hiſpani generis ſeptem libros hiſtoriarum edidit.

A. M. 4421. Ol. 299. 1. vel 298. 4. def. Impp. Hon. 23. ex 17. Jan. & Theod. jun. 10. ex Kal. Maii.

Ev. 389.	R.C. 1165. 1168. C.	Coſſ.	Im. Fl. Honorius XI. Fl. Conſtantius II.	1169. F. M. 1170. V.	Ind. 15.

Iis Coſſ. Honorius Imperator triumphans Romam ingreſſus eſt, præeunte currum ejus Attalo: quem Liparæ vivere exulem juſſit: ut ait Proſper. Marcellinus

nus autem: Tenebræ in die factæ ſunt. Tiberia ſive Cybera Aſiæ civitas, aliquaque prædia terræ motu demerſa ſunt. Eccl. Sol. Marc.

A. M. 4422. Ol. 299. 2. vel 1. deſ. Impp. Honorii 24. ex 17. die Jan. & Theodoſii jun. 11. ex Kal. Maii.

Ev. 390.	R. C. 1166. 1169. C.	Coſſ.	Im. Fl. Honorius XII. Imp. Fl. Theodoſius jun. VIII.	1170. F. M. 1171. V.	Ind. 1.

Iis Coſſ. inquit Proſper, Concilio Carthagini habito, Pelagiana eſt damnata hæreſis. Et Valentinianus Conſtantii, & Placidiæ filius natus eſt, ſexto Nonas julias. Plinta comes, inquit Marcel. Com. idemque rebellium apud Palæſtinam provinciam auctor deletus eſt. Defectus ſolis factus ſolis factus eſt: (addit Jordanis in annalibus apud Cuſpinianum, decimo quarto Kal. Aug.) & cometa apparuit. Eccl. Sol. Marc. & Jordan.

A. M. 4423. Ol. 299. 3. vel 2. deſ. Impp. Honorii 25. ex 17. die Jan. & Theod. jun. 12. ex Kal. Maii.

Ev. 391.	R. C. 1167. 1670. C.	Coſſ.	Fl. Monaxius Fl. Plinta.	1171. F. M. 1172. V.	Indict. 2.

Proſper: *Maximo & Plintâ Coſſ. Conſtantius pacem firmavit cum Walliâ, datâ ei ad habitandum Aquitaniâ (ſecundâ) & quibuſdam civitatibus confinium provinciarum.* At Marcel. Com. *Valentinianus junior apud Ravennam natus eſt. Multæ Palæſtinæ civitates villæque terræmotu collapſæ. Dominus noſter Jeſus Chriſtus ſuper montem Oliveti ſeſe de nube manifeſtavit, &c.*

A. M. 4424. Ol. 299. 4. vel 3. def. Impp. Honorii 26. ex 17. die Jan. & Theod. jun. 13. ex Kal. Maii.

Ev. 392.	R. C. 1168. 1171. C.	Coſſ.	Imp. Fl. Theod. IX. Fl. Conſtantius Cæſar III.	1172. F. M. 1173. V.	Ind. 3.

Fl. Conſtantius tertium Conſul, appellatus Cæſar ab Honorio, in conſortium Imperii aſſumtus eſt apud Ravennam: atque deinde intra Semeſtre mortuus; ſequentibus tamen Coſſ.

A. M. 4425. Ol. 300. 1. vel 299. 4. def. Impp. Honorii 27. ex 17. die Jan. & Theod. jun. 14. ex Kal. Maii.

Ev. 393.	R. C. 1169. 1172. C.	Coſſ.	Fl. Agricola. Fl. Euſtachius.	1173. F. M. 1174. V.	Indict. 4.

Iis Coſſ. bellum inter Vandalos & Gothos ortum eſt. Romani cum Perſis conflixerunt. Theodoſius Eudoxiam mœcham duxit.

A. M. 4426. Ol. 300. 2. vel 1. def. Impp. Hon. 28. ex 17. die Jan. & Theod. Jun. 15. ex Kal. Maii. *Is vero annus V. C. ſupputatur MCLXX. in fine Append. Marc. Com.*

Ev. 394.	R. C. 1170. 1173. C.	Coſſ.	Im. Fl. Honorius XIII. Im. Fl. Theodoſius X.	1174. F. M. 1175. V.	Ind. 5

Iis Coſſ. exercitus ad Hiſpanias contra Vandalos miſſus eſt, Caſtino duce: qui Bonifacium, virum bellicis artibus præclarum, incepto & injurioſo Imperio ab expeditionis ſuæ ſocietate, magno reipublicæ malo avertit. Hunni Thraciam vaſtaverunt. Perſæ cum Romanis pacem pepigere.

A. M.

A. M. 4427. Ol. 300. 3. vel 2. deſ. Impp. Honorii 29. ex 17. die Januarii & Theod. jun. 16. ex Kal. Maii.

Ev. 395.	R. C. 1171. / 1174. C.	Coſſ.	Rufius Prætextatus Marinianus. / Fl. Aſclepiodorus.	1175. F. M. / 1176. V.	Indict. 6.

Iis Coſſ. Honorius Imperator Occidentis mortuus eſt Ravennæ, circa xv. diem Auguſti, ſive xviii. Kal. Septembris, anno Imperii ſui poſt mortem Theodoſii patris viceſimo nono. Cujus regnum Joannes quidam occupavit, annuente, ut putatum eſt, Caſtino, qui exercitui Magiſter militiæ præfuit.

A. M. 4428. Ol. 300. 4. vel 3. deſ. Imp. Theodoſii jun. 17. ex Kal. Maii.

Ev. 396.	R. C. 1172. / 1175. V.	Coſſ.	Fl. Conſtantinus, ſive Caſtinus. / Fl. Julius Victor.	1176. F. M. / 1677. V.	Indict. 7

Iis Coſſ. Theodoſius junior Imperator Valentinianum Placidiæ amitæ ſuæ filium, Cæſarem fecit (menſe Septembre:) & cum matre ſua, appellatâ Auguſtâ, ad recipiendum Occidentale Imperium miſit. Quo tempore Joannes, dum Africam quam Bonifacius obtinebat bello repoſcit, ad defenſionem ſui infirmior factus eſt.

A. M. 4429. Ol. 301. 1. vel 300. 4. deſ. Impp. Theod. jun. 18. ex Kal. Maii, & Placidii Valentiniani 1. ex idibus ſive xv. die Octob.

Ev. 397.	R. C. 1173. / 2176. C.	Coſſ.	Imp. Fl. Theodoſius Jun. XI. / Im. Fl. Placidius Valentinianus.	1177. F. M. / 1178. V.	Indict. 8.

Placidia Auguſta & Fl. Placidius Valentinianus Cæſar Joannem tyrannum oppreſſerunt, & Imperium victores receperunt; Caſtino in exilium acto, & datâ veniâ Aetio, quod Hunni quos per Joannes exciverat, ejuſdem ſtudio ad propria reverſi ſunt. Ipſeque Valenti-

lentinianus, ejus nominis tertius, Theodoſii junioris decreto, Ravennæ Imperator Auguſtus appellatus eſt, circa idus ſive xv. diem Octobris.

A. M. 4430. Ol. 301. 2. vel 1. def. Impp. Theodoſii jun. 19. ex 1. die Maii & Placidii Valentiniani 2. ex 14. die Oct.

Ev. 398. R. C. 1174. 1175. C. Coſſ. { Imp. Fl. Theodoſius Jun. XII. Imp. Fl. Pl. Valentinianus II. } 1178. F. M. 1179. V. { Indict. 9.

Iis Coſſ. Patroclus Arelatenſis Epiſcopus à Tribuno barbaro, ad juſſionem, ut creditum eſt, Felicis Magiſtri militum, trucidatus eſt. Gunderico regi Vandalorum miſere mortuo ſucceſſit Geiſericus, Arianus hæreticus, & Catholicorum crudelis perſecutor.

A. M. 4431. Ol. 301, 3. vel 2. def. Impp. Theodoſii jun. 20. ex 1. die Maii & Placidii Valentiniani 3. ex 15. die Oct.

Ev. 399. R. C. 1175. 1178. C. Coſſ. { Fl. Hierius. Fl. Ardaburius. } 1179. F. M. 1180. V. { Indict. 10.

Iis Coſſ. Bonifacio in Africâ bellum illatum eſt ad arbitrium Felicis; occiſis autem Muvortio & Gallione & Sinoce ducibus, ejus cura tranſlata eſt in Sigiſvultum Comitem: vocatiſque in auxilium barbaris mare pervium factum eſt: Vandalorum gente in Africam ex Hiſpaniâ trajiciente. Pannoniæ, quæ per quinquaginta annos ab Hunnis retentæ erant, à Romanis receptæ ſunt.

A. M. 4432. Ol. 301. 4. vel 3. def. ¶Impp. Theodoſii jun. 21. ex 1. die Maii & Placid. Valentin. 4. ex 15. die Oct.

Ev. 400. R. C. 1176. 1179. C. Coſſ. { Fl. Felix. Fl. Taurus. } 1180. F. M. 1181. V. { Indict. 11.

Iis Coſſ. Neſtorius Conſtantinopolitanus Epiſcopus

hæreſin

hæreſin ſuam ſpargere cœpit: prædicans Chriſtum ex Mariâ hominem tantum, & non Deum natum; eique divinitatem poſtea collatam eſſe pro merito. Pars Galliarium propinqua Rheno, quam Franci poſſidendam occupaverant, Aetii comitis armis recepta eſt. Iiſdem Coſſ. Anglo Saxones in Britanniam veniſſe obſervavit antiquitatis peritiſſimus Gul. Camdenus.

A. M. 4433. Ol. 302. 2. vel 301. 4. deſ. Impp. Theod. jun. 22. ex 1. die Maii & Placid. Valentin. 5. ex 15. die Oct.

Ev. 401. R. C. 1177. 1180. C. Coſſ. { Fl. Florentius. Fl. Dionyſius. } 1181. F. M. 1182. V. { Indict. 12.

Iis Coſſ. Felice ad Patritiam dignitatem evecto, Aetius Magiſter militum factus eſt. Agricola Hæreticus Pelagianus Eccleſias Britanniæ dogmatis ſui inſinuatione corrupit; ſed adactione Palladii diaconi, Papa Cæleſtinus Germanum Antiſſiodorenſem Epiſcopum vice ſua miſit, ut deturbatis hæreticis Britannos ad Catholicam fidem dirigeret: ut refert Proſper, quanquam corruptus.

A. M. 4434. Ol. 302. 2. vel 1. deſ. Impp. Theodoſii jun. 23. ex 1. die Maii & Plaudii Valentiniani ex 15. die Oct.

Ev. 402. R. C. 1178. 1181. C. Coſſ. { Imp. Fl. Theodoſius Jun. XIII. Imp. Fl. Placid. Valentinianus III. } 1182. F. M. 1183. V. { Indict. 13.

Aetius Felicem cum uxori ſua Peduſiâ, & Grunnitum Diaconum ſibi inſidiantes præſentiens interemit. Auguſtinus Hipponis in Africâ Epiſcopus, urbe ſuâ à Vandalis obſeſſâ, mortuus eſt.

A. M.

A. M. 3435. Ol. 302. 3. vel 2. deſ. Impp. Theod. jun. 24. ex 1. die Maii & Placidii Valentiniani 7. ex 15. die Oct.

Ev. 403. R. C. 1179. 1182. C. Coſſ. { Anicius Baſſus. Fl. Antiocchus. } 1183. F. M. 1184. V. { Indict. 14.

Iis Coſſ. inquit Proſper, congregatâ apud Epheſum plus ducentorum Synodo ſacerdotum (quam Marcellinus ad annum præcedentem refert) Neſtorius cum hæreſi nominis ſui, & cum multis Pelagianis qui cognatum ſibi dogma juvabant, damnatus eſt. Ad Scotos in Chriſtum credentes ordinatus à Papa Cæleſtino Palladius, & primus Epiſcopus miſſus eſt. Theodoſius Imperator inquit Marcellinus Comes, in tritici penuriâ à plebe lapidibus impetitus eſt.

A. M. 4436. Ol. 302. 4. vel 3. deſ. Impp. Theodoſii jun. 25. ex 1. die Maii & Placidii Valentin. 8. ex 15. die Oct.

Ev. 404. R. C. 1180. 1183. C. Coſſ. { Fl. Aetius Magiſter utriuſque militiæ. Fl. Valerius. } 1184. F. M. 1185. V. { Ind. 15.

Iis Coſſ. Placidiæ Auguſtæ inſtinctu, Bonifacius ex Africâ in Italiam reverſus, & Magiſter militum loco Aetii factus, eum prælio vicit, ſed poſt paucos dies ex vulnere vel morbo mortuus eſt. Aetius vero inimicos fugiens ad Hunnos pervenit, quorum auxilio pacem Principum, priſtinamque dignitatem recepit.

A. M. 4437. Ol. 303. 1. vel 304. 1. deſ. Impp. Theod. jun. 26. ex 1. die Maii & Placidii Valentiniani 9. ex 15. die Oct.

Ev. 405. R. C. 1181. 1184 C. Coſſ. { Im. Fl. Theod. Jun. XIV. Fl. Anicius Maximus. } 1185. F. M 1186. V. { Ind. 1.

Iis Coſſ. Burgundiones ab Aetio pugna victi ſunt. Iiſdem Coſſ. vel ſequentibus maxima pars regiæ urbis (ſcilicet Conſtantinopolis) pars ſeptentrionalis per

tres

tres dies continuos incenſa collapſaque eſt menſe Auguſto.

A. M. 4438. Ol. 303. 2. vel 1. def. Impp. Theod. jun. 27. ex 1. die Maii & Placidii Valentiniani 10. ex 15. die Oct.

Ev. 406. R. C. 1182. 1185. C. Coſſ. Fl. Licinius Aſpar. Fl. Arcobinda. 1186. F. M. 1187. V. Indict. 2

Iis Coſſ. Vandali jam nono anno Africam infeſtantes pactum à Romanis poſtularunt.

A M. 4439. Ol. 303. 3. vel 2. def. Impp. Theod. jun. 28. ex 1. die Maii & Placidii Valentiniani 11. ex 15. die Oct.

Ev. 407. R. C. 1183. 1186. C. Coſſ. Imp. Fl. Theodoſius Jun. XV. Imp. Fl. Placid. Valentinianus IV. 1187. F. M. 1188. V. Indict. 3.

Iis Coſſ. pax facta eſt cum Vandalis, conceſſâ eis ad habitandum Africæ portione. Gundicarium Burgundionum regem in Galliâ Aetius bello ſubegit, eundemque non multo poſt Hunni peremerunt. Is autem annus U. C. ſupputatur MCLXXXIX. in fine appendicis Marcel. C.

A. M. 4440. Ol. 303. 4. vel 3. def. Impp. Theod. jun. 29. ex 1. die Maii & Placid. Valent. 12. ex 15. die Octob.

Ev. 408. R. C. 1184. n87. C. Coſſ. Fl. Iſidorus. Fl. Senator. 1188. F. M. 1189. V. Indict. 4.

Iis Coſſ. Gothi pacem turbantes, Narbonam obſeſſam fame preſſerunt; ſed Litorius Comes ſuperveniens, & hoſtes vi repulit, & civitatem advecto frumento fame liberavit.

A. M. 4441. Ol. 304. 1. vel 303. 4. deſ. Impp. Theod. jun. 30. ex 1. die Maii & Placidii Valent. 13. ex 15. die Oct.

Ev. 409. R. C. 1185. 1188. C. Coſſ. { Fl. Aetius. Fl. Sigevultes. } 1189. F. M. 1190. V. { Indict. 5.

Iis Coſſ. bellum adverſus Gothos, Hunnis auxiliantibus, geſtum eſt. Geiſericus Vandalorum rex Arianus Catholicos in Africâ crudeliter perſecutus eſt. Barbari piraticam exercere aggreſſi ſunt. Valentinianus Imp. Theodoſii avunculi ſui filiam Eudoxiam uxorem accepit.

A. M. 4442. Ol. 304. 2. vel 1. deſ. Impp. Theod. jun. 31. ex 1. die Maii & Placidii Valent. 14. ex 15. die Oct.

Ev. 410. R. C. 1186. 1189. C. Coſſ. { Imp. Fl. Theodoſius Jun. XVI. Anicius Acilius Glabrio Fauſtus. } 1190. F. M. 1191. V. { Indict. 6.

Iis Coſſ. Piratæ cum alias inſulas tum præcipue Siciliam vaſtaverunt. Contradis autem prædo cum comitibus ſuis captus interfectuſque eſt. Adverſus Gothos in Galliâ quædam proſpere geſta ſunt.

A. M. 4443. Ol. 304. 3. vel 2. deſ. Impp. Theod. jun. 32. ex 1. die Maii & Placidii Valent. 15. ex 15. die Oct.

Ev. 411. R. C. 1187. 1190. C. Coſſ. { Imp. Fl. Theodoſius Jun. XVII. Fl. Feſtus. } 1191. F. M. 1192. V. { Indict. 7.

Iis Coſſ. Litorius Comes, ſecundâ ab Aetio Patritio poteſtate cum Gothis temere manum conſerens, victus captuſque & interfectus eſt: cum quibus nihilominus pax redintegrata, quum eam poſt ancipitis pugnæ lachrymabile experimentum humiliter popoſciſſent. Interea verò Geiſericus Carthaginem Africæ provinciæ Metropolim invaſit, cepitque decimoquarto Kal. Novembris.

A. M.

A. M. 4414. Ol. 304. 4. vel 3. deſ. Impp. Theod. jun. 33. ex. 1. die Maii & Placidii Valent. 16. ex 15. die Octob.

Ev. 412. R. C. 1188. 1191. C. Coſſ. { Imp. Fl. Placid. Valentinianus V. Fl. Anatolius. } 1192. F. M. 1193. V. { Indict. 8.

Iis Coſſ. Geiſericus Siciliam graviter affligens, timore Sebaſtiani ducis (qui gener fuerat Bonifacii Patritii) ad Carthaginem tuendam reverſus eſt.

A. M. 4445. Ol. 305. 1. vel 304. 4. deſ. Impp. Theod. jun. 34. ex 1. die Maii & Placidii Valent. 17. ex 15. die Oct.

Ev. 413. R. C. 1189. 1192. C. Coſſ. { Poſt. Conſ. Im. Fl. Placid. Valentin. VI. Fl. Cyrus Panopelites ſine collega. } 1193. F M. 1194. V. { Ind. 9.

Iis Coſſ. Theodoſius Imp. bellum movit contra Geiſericum & Vandalos, miſſâ claſſe magnâ cum tribus ducibus, qui cunctando negotium differentes, Siciliæ magis oneri quam Africæ præſidio fuerunt. Marcel. Com. ex Sconhonii editione refert eodem Coſ. Perſas, Saracenos, Zannos, Iſauros, Hunnos finnibus ſuis egreſſos Romana ſola vaſtaſſe: Hunnos autem plurima Illyrici oppida excidiſſe.

A. M. 4446. Ol. 305. 2. vel 1. deſ. Impp. Theod. Jun. 35. ex 1. die Maii & Placidii Valent. 18. ex 15. die Octob.

Ev. 414. R. C. 1190. 1193. C. Coſſ. { Fl. Dioſcorus. Fl. Eudoxius. } 1194. F. M. 1195. V { Indict. 10.

Iis Coſſ. Blêdâ & Attilâ fratribus Hunnorum regibus, multarumque gentium ducibus, Illyricum Thraciamque depopulantibus, exercitus qui in Siciliâ morabatur, ad defenſionem Orientalium partium reverſus eſt. Cum Geiſerico autem à Valentiniano Imperatore pax firmata, & certis ſpatiis Africa inter utrumque

diviſa eſt. Sub idem tempus ſtella crinita diu ardens apparuit. A Valente VI. & Valentiniano jun. II. Coſſ. hucuſque recenſentur anni LXIV. in fine appendicis Marcellini Comitis.

A. M. 4447. Ol. 305. 3. vel 2. deſ. Impp. Theod. Jun. 36. ex I. die Maii, & Placidii Valent. 19. ex 15. die Octob.

Ev. 415. R. C. 1191. 1194. C. Coſſ. { Fl. Anicius Maximus II. | Fl. Paternus ſive Paterius. } 1195. F. M. 1196. V. { Indict. 13.

Iis Coſſ. Leo Papa Romanus multos in Urbe Manichæos inveniens publicavit, & libros eorum incendit. Theodoſius Imperator ex Aſianâ expeditione Conſtantinopolim rediit.

A. M. 4448. Ol. 305. 4. vel 3. deſ. Impp. Theod. Jun. 37. ex I. die Maii, & Placidii Valent. 20. ex 15. die Octobr.

Ev. 416. R. C. 1192. 1195. C. Coſſ. { Imp. Fl. Theodoſius Jun. XVIII. | Cæcina Decius Albinus. } 1196. F. M. 1197. V. { Ind. 14.

Iis Coſſ. Attila Rex Hunnorum Bledam fratrem & conſortem ſuum peremit: ejuſque populos ſibi parere compulit. Severum Presbyterum & Joannem Diaconum Eudoxiæ Reginæ apud Aeliam (ſive Hieroſolymam) urbem miniſtrantes, miſſus ab Imperatore Theodoſio maritus Saturninus Comes domeſticorum occidit. Eudoxia Saturninum protinus obtruncavit: ſtatimque mariti Imperatoris nutu regiis ſpoliata miniſtris apud Aeliam remanſit moritura.

A. M.

A. M. 4449. Ol. 306. 1. vel 305. 4. deſ. Impp. Theod. Jun. 38. ex 1. die Maii, & Placidii Valent. 21. ex 15. die Oct.

Ev. 417.	R. C. 1193. 1196. V.	Coſſ.	Imp. Fl. Placidius Valentinianus VI. Fl. Nonius.	1197. F. M. 1198. V.	Ind. 13

Uſque ad eos Coſſ. Proſper Chronicon ſuum extendit juxta vulgata exemplaria. Quidam eum decennio ulterius illud perduxiſſe teſtantur. Marcellinus comes ex Sconhonii editione refert, iis Coſſ. Bledam interfectum: atque apud Byzantium populari orta in Circo ſeditione, multos ſe invicem occidiſſe.

A. M. 4450. Ol. 306. 2. vel 1. deſ. Impp. Theodoſii Jun. 39. ex 1. die Maii, Placidii Valent. 22. ex 15. die Octob.

Ev. 418.	R. C. 1194. 1197. C.	Coſſ.	Fl. Aetius III. Q. Aurelius Symmachus.	1198. F. M. 1199. V.	Indict. 14.

In Marcellino comite Cuſpiniani, is Conſulatus cum proxime præcedente confunditur: in Proſperi autem epilogo proxime præcedens cum penultimo: idemque plane omittitur in Victore Epiſcopo; Tunnunenſi qui Chronicon Proſperi continuavit. Sed in Sconhonii Marcellino, iis Coſſ. fertur magna fames Conſtantinopolim invaſiſſe, peſtiſque illico ſubſecuta; ac templum Regiæ civitatis igne crematum. Eodem autem anno Domini vulgari quadrageteſimo quadrageſimo ſexto, juxta Jordanem ſive Jornandem in Annalibus, apud eundem Cuſpinianum, Britanni ab Aetio & Romanis contra Scotos & Pictos auxilium implorarunt, nec impetrarunt. Cæterum hujus ſimile habetur apud Gildam Britannicum: *Aetio ter Conſuli gemitus Britannorum, &c.*

A. M. 4451 : 01. Impp. Theod. Jun. 40. ex 1. die Maii, &
306. 3. vel 2. deſ. Placidii Valentiniani 23. ex 15. die Oct.

	R. C. 1195.		Faltonius Probus Alypius, ſive Caleppius.	1199. F. M.	
Ev. 419.		Coſſ.			Ind. 15.
	1198. C.		Fl. Ardaburius.	1200. V.	

Iis Coſſ. ingente terræ motu Conſtantinopolis muri cum quinquaginta ſeptem turribus corruerunt: qui deinde intra tres menſes Conſtantini Præfecti prætorio operâ reædificati ſunt. Redintegrato Bello Hunnico maximo Atttila ad Thermopolim uſque infeſtus pervenit. Arugiſlus Magiſter militiæ in ripenſi Daciâ, prœlio occiſus eſt.

A. M. 4452. 101. Impp. Theod. Jun. 40. ex 1. die Maii, &
306. 4. vel 3. deſ. Placidii Valent. 24. ex 15. die Oct.

	R. C. 1196.		Rufius Prætextatus Poſtumianus.	1200. F. M	
Ev. 420.		Coſſ.			Ind. 1.
	1199. C.		Fl. Zeno.	1201. V.	

Iis Coſſ. India provincia Theodoſio Principi pro munere tigrim domitam miſit, legatis Attilæ à Theodoſio depactas olim pecunias efflagitantibus. Eodem tempore, juxta Jornandem in Annalibus, vel anno ſequente, Marciani Imperatoris primo, vulgari autem anno Domini quadringenteſimo quadrageſimo nono juxta Bedam, Angliſaxones à Britannis (accerſiti) contra Pictos & Scotos arma converterunt, & poſt multa bella magnâ ex parte inſulâ ſubactâ potiti ſunt.

A. M.

A. M. 4453. Ol. 307. 1. vel 306. 4. def. Impp. Theod. Jun. 42. ex 1. die Maii, & Placidii Valent 25. ex 14. die Oct.

Ev. 421.	R. C. 1197. / 1200. C.	Coſſ.	Turcius Secundus Aſterius. / Fl. Protogenes.	1201. F. M / 1202. V.	Ind. 5.

Iis Coſſ. arte Aetii, inter Attilam Hunnorum Regem Gallias aliaſque circum provincias vaſtantem & Gothos prælio concitato, Theodericus Rex Gothorum cecidit. Cui Toriſmodus filius ſucceſſit.

A. M. 4454. Ol. 307. 2. vel 1. def. Impp. Theodoſii Jun. 43. ac ultimo, Marciani autem 1. ex 28. die Julii, & Placidii Valentiniani 26. ex 15. die Oct.

Ev. 422.	R. C. 1198. / 1201. V.	Coſſ.	Imp. Fl. Placidius Valentinianus VII. / Gennadius Valerius Corvinus Avienus.	1202. F. M / 1203. V.	Ind. 3.

Iis Coſſ. Imperator Fl. Theodoſius Junior lapſu ex equo, Conſtantinopoli mortuus eſt, XXVIII. die Julii, ſive v. Kal. Auguſti; tranſactis Imperii poſt mortem Arcadii Patris annis quadraginta duobus ac fere trimeſtri, non tantum annis triginta octo, ut habetur apud Evagrium Scholaſticum in fine libri primi Eccleſiaſticæ Hiſtoriæ. Ei autem ſucceſſit, Pulcheriæ ſororis ipſius ſtudio, Fl. Marcianus Thrax ſive Illyrius: creatus Imperator, ut habent Faſti Græci, menſe Auguſto, ante VIII. Kal. Septembris, die quinto (ſcilicet Septimanæ) ſed revera die ſexto, niſi creatus ſit præcedente anno juxta Bedæ calculum. Mox autem Chryſaphus præpotens Theodoſii Eunuchus, Eutychetis hæretici amicus interfectus eſt.

A. M. 4455. Ol. 307. 3. vel 2. deſ. Impp. Marciani 2. ex 28. die Julii & Placidii Valentiniani 27. ex 15. die Oct.

Ev. 423. R. C. 1199. 1202. C. Coſſ. { Im. Fl. Marcianus. Clopius Adelphius } 1203. F. M. 1204. V. { Indict. 4.

Iis Coſſ. ſeptingentorum & triginta Patrum ſancta & univerſalis Synodus, indicta à Marciano, ipſo Imperii ſui exordio, contra Eutychetem nefandiſſimorum præſulem monachorum apud Chalcedonem, VIII. Kal. Octobris collecta & celebrata eſt: quâ Synodus Epheſina, habita ante biennium pro Eutychete, abdicata eſt. Iiſdem Coſſ. Romani Aetio duce, Gothis auxiliaribus, contra Attilam in campis Catalaunicis ingente pugnâ conflixerunt, eumque ſuperatum in ſuperiorem Galliam fugere compulerunt. Quam pugnam Jornandes in annalibus apud Cuſpinianum ad annum præcedentem referre videtur: ipſam nihilominus diverſam ſtatuens ab ea, qua Theodoricus rex occiſus eſt: quam alii eandem cum hac faciunt.

A. M. 4456. Ol. 307. 4. vel 3. deſ. Impp. Marciani 3. ex 28. die Julii, & Placidii Valentiniani 28. ex 15. die Octob.

Ev. 424. R. C. 1200. 1203. C. Coſſ. { Herculanus. Aſporatius. } { 1204. F. M. 1205. V. { Indict. 5.

Iis Coſſ. (qui prorſus deſunt apud Victorem Tunnunenſem) Attila recollectis viribus Aquileiam vi magnâ diu obſeſſam cepit; & circumquaque prædis & cædibus furibundus debacchatus eſt: donec Valentinianus Imperator Leone Papâ legato pactum cum eo fecit. Quod Jornandes item refert ad annum præcedentem. Iiſdem Coſſ. Marcianus Imperator ſuis ſtatuit decretis, ut hi qui Conſules fieri cupiebant, nihil æris in publicum ſpargerent; ſed ſtatutam pecuniam ad reparancum urbis aquæ ductum dependerent. Eodem tempore tres magni lapides è cœlo in Thraciâ ceciderunt, inquit Marcellinus Comes.

A. M.

A. M. 4457. Ol. 308. 1. vel 307. 4. deſ. Impp. Marciani 4. ex 28. die Julii & Placidii Valent. 29. ex 15. die Octob.

Ev. 425. R. C. 1201. 1204. C. Coſſ. { Fl. Opilio. Fl. Vincomalus. } 1205. F. M. 1206. V. { Indict. 6.

Iis Coſſ. Marcellinus Comes longâ narratione refert Joannis Baptiſtæ ſcilicet caput inventum, menſe Februario die viceſimo quarto, qui in Faſtis Græcis refertur decimus octavus, anno ſecundo Alexandrino DCCLXIII. Antiochino DI. media jejuniorum paſchalium ſeptimanâ: (id autem magis utique convenit anno præcedenti, quo Paſcha fuit XXIII. die Martii) & Pulcheriam Auguſtam Marciam uxorem mortuam eſſe. Verum annus Antiochenus apprime convenit illis Coſſ. contra quod putavit Scaliger.

Caſſiodorus autem & Victor Tunnunenſis Attilam in ſuis ſedibus, iiſdem Coſſ. referunt eſſe mortuum: de cujus regno dum filii dimicarent, Hunnos vaſtatos & diminutos eſſe.

A. M. 4458. Ol. 308. 2. vel 1. deſ. Impp. Marciani 5. ex 28. die Julii, & Placidii Valent. 30. ex 15. die Octob.

Ev. 426. R. C. 1202. 1205. C. Coſſ. { Fl. Aetius. Fl. Studius. } 1206. F. M. 1207. V. { Indict. 7.

Aetius Patritius, filii ſui Conſulatu, à Valentiniano Imperatore, cum Boëtio amico, in palatio trucidatus eſt.

tiochiæ ingens terræ motus contigit, uti refert Evagrius Eccleſiaſticæ Hiſtoriæ lib. 2. capite 12. (& Niceph. Calliſtus lib. 15. cap. 20.) nempe anno Antiochinorum quingenteſimo ſexto, circa quartam horam noctis, die decimo quarto menſis Gorpiæi ſive Septembris, *κυρίας* (ſive *κυριακῆς*) *ἐπικαταλαβούσης ἡμέρας*, per Indictionem undecimam, nimirum ineuntem. Quem quidem terræ motum Scaliger in annotationibus ad Euſebii Chronicon & libro tertio Canonum Chronologicorum de Epochâ Antiochinorum perperam refert ad decimum quartum diem Septembris ſequentis anni Domini CDLVIII. tanquam diem Dominicum: quum Epiphanius non dicat terræ motum contigiſſe die Dominico, ut interpretatur Scaliger; verum nocte decimi quarti diei Septembris, ac diem Dominicum *ἐπικαταλαβεῖν*, id eſt, deinceps excepiſſe ſive inſecutum eſſe illam noctem: ideoque hoc anno videlicet Domini CDLVII: ac proinde conſequens ſit, Antiochinorum Epocham juxta Evagrium convenire ineunti menſi Gorpiæo anni quarti Olympiadis CLXXXII. cui etiam imputatum ſit initium Indictionum per univerſum Orientis Imperium, quemadmodum nos ſupra poſuimus; neutiquam Hyperberetæo ſive Octobri ſequentis anni primi Olympiadis CLXXXII. veluti in Euſebii Chronico poſuit Scaliger. Illud tamen obſervandum eſt, Evagrium annum hunc appellare Leonis Imperatoris ſecundum, quippe qui pleraque ex parte undecimæ Indictioni congruat, quum alioqui ſit primus deſinens: veluti etiam nos deinceps eandem Indictionem, non modo ad eundem illius Imperatoris annum, atque Conſulatum eodem menſe ineuntem, ſicut & Marcellinus Comes, ſed etiam ad inſequentem annum naturalem mundi ac Evangelii, pariter atque Romæ Conditæ referimus; neque vero aliter commodius facere poſſumus,

A. M.

A. M. 4462. Ol. Impp. Leonis 2. ex 26. die Januar. &
309. 2. vel 1. def. Majorani 2. ex Kal. April.

Ev. 430.	R. C. 1206. 1209. C.	Coſſ.	Imp. Fl. Leo. Im. Fl. Julius Valerius Majoranus.	1210. F. M. 1211. V.	Indiſt. 11

Iis Coſſ. Leo Imp. pro tomo Chalcedonenſi per Epiſtolas exquiſivit Epiſcoporum ſententias, easque conſonantes ſuſcepit. Majoranus Imp. contra Vandalos in Africam movit procinctum.

A. M. 4463. Ol. Imp. Leonis 3. ex 26. die Januar. &
309. 3. vel 2. def. Majorani. 3. ex Kal. April.

Ev. 431.	R. C. 1207. 1210. C.	Coſſ.	Fl. Ricimer Magiſter utriuſque militiæ. Fl. Patritius.	1211. F. M. 1212. V.	Indiſt. 12.

Iis Coſſ. Suevi Galliciam, & Gothi Bæticam Provincias vaſtarunt. Iſaac Presbyter Antiochiæ ruinam Elegiaco carmine planxit.

A. M. 4464. Ol. Impp. Leonis 4. ex 26. die Januar. &
309. 4. vel 3. def. Majorani 4. ex Kal. April.

Ev. 432.	R. C. 1208. 1211. C.	Coſſ.	Magnus. Apollonius.	1212. F. M. 1213. V.	Indiſt. 13.

Iis Coſſ. Majoranus Imp. factâ cum Theodorico & Gothis pace, contra Vandalos atque Suevos Galliciam & Luſitaniam deprædantes, ſuo illos aſcivit auxilio.

A. M. 4465. Ol. 310. 1. vel 309. 4. deſ. Impp. Leonis 5. ex 26. die Januar. & Majorani 5. ex Kal. April. atque Vibii Severi 1. ex 19. die Novemb.

Ev. 433. R. C. 1209. – 1212. C. Coſſ. { Fl. Severinus. Fl. Dagalaiphus. } 1213. F.M. 1214. V. { Indict. 14.

Iis Coſſ. Majoranus Imperator Hiſpanias petens, claſſem contra Vandalos paravit, quæ ab illis direpta eſt. Romam autem revertens, à Ricimere Patritio, Dertonæ coactus eſt Imperio abdicare, IV. Non. ſive 2. die Auguſti; & ad fluvium Hiram interfectus VI. die ſive VIII. id. ejuſdem menſis. Deinde vero poſt alterius fere quadrimeſtris interregnum, ab eodem Ricimere, Ravennæ Imperator Occidentalis creatus eſt, Fl. Vibius Severus, XIX. die Novemb. ſive XIII. Kal. Decembr.

A. M. 4466. Ol. 310. 2. vel 1. deſ. Impp. Leonis 6. ex 26. die Januar. & Severi 2. ex 19. die Novembr.

Ev. 434. R.C. 1210. 1213. C. Coſſ. { Imp. Fl. Leo II. Imp. Fl. Vibius Severus. } 1214. F. M. 1215. V. { Indict. 15

Iis Coſſ. Rabennus in Galliâ Comes Theoderico Gothorum Regi Narbonam tradidit. In Gallicâ villâ homines & greges mirum in modum fulmine tacti combuſti ſunt. Jacobus Achaius medicus peritus magnâ auctoritate & fiduciâ Leonem Imperatorem febre defatigatum ſanavit.

A. M. 4467. Ol. 310. 3. vel 2. deſ. Impp. Leonis 7. ex 26. die Januar. & Severi 3. ex 19. die Novembr.

Ev. 435. R. C. 1211. 1214. C. Coſſ. { Cæcina Decius Baſilius Felix. Fl. Vibianus. } 1215. F.M. 1216. V. { Indict. 1.

Iis Coſſ. qui cum præcedentibus confunduntur apud Tunnunenſem nihil memorabile geſtum legitur.

A. M.

A. M. 4468. Ol. 310. 4. vel 3. def. Impp. Leonis 8. ex 26. die Januar. & Severi 4. ex 19. die Novemb.

Ev. 436. R. C. 1212. 1215. C. Coſſ. { Fl. Ruſticus. / Fl. Anicius Olybrius. } 1216. F. M. 1217. V. { Ind. 2.

Iis Coſſ. Rex Alanorum Beorgor, prope Bergomum civitatem Venetiæ, à Ricimere Patritio occiſus eſt.

A. M. 4469. Ol. 311. 1. vel 310. 4. def. Impp. Leonis 9. ex 26. die Januar. & Severi 4. atque ultimo.

Ev. 437. R. C. 1213. 1216. C. Coſſ. { Fl. Hermenericus. / Fl. Baſiliſcus. } 1217. F. M. 1218. V. { Indict. 3.

Iis Coſſ. Severus Imperator, fraude ut putatum eſt eſt Ricimeris, Romæ in Palatio, veneno interiit, xv. die Auguſti, ſive xviii. Kal. Septembr. poſtquam imperaverat fere quatuor annos. Inde vacavit Occidentale Imperium ad annum & octimeſtre. Conſtantinopolis inopinato igne magnâ ædium ſtrage arſit quatriduo.

A. M. 4470. Ol. 311. 2. vel 1. def. Impp. Leonis 10. ex 26. die Januar.

Ev. 438. R. C. 1214. 1217. C. Coſſ. { Imp. Fl. Leo III. ſine Collega. / Ex Kal. Jul. Suff. Tib. Fab. Titianus. } 1218. F. M. 1219. V. { Indict. 4.

Circa id tempus Vandali in Siliciâ per Marcellinum victi cæſi & fugati ſunt.

A. M. 4471. Ol. 311. 3. vel 2. def. Impp. Leonis 11. ex 26. die Januar. & Fl. Anthemii 1. ex 12. die Aprilis.

Ev. 439. R. C. 1215. 1218. C. Coſſ. { Fl. Puſæus. / Fl. Joannes. } 1219. F. M. 1220. V. { Indict. 5.

Iis Coſſ. Fl. Anthemius, Marciani quondam Imperatoris gener, à Leone, ex Patritio Cæſar ordinatus, in

Italiam

Italiam miſſus, & tertio ab urbe milliario Imperator creatus eſt, prid. id. ſive XII. die Aprilis. Bigelis Getarum Rex ab Ardabure Aſparis filio occiſus eſt.

A. M. 4472. Ol. 311. 4. vel 3. def.. Impp. Leonis 12. ex 26. die Januar. & Authemii 2. ex 12. die April.

Ev. 440.	R. C. 1216. 1219. C.	P. C.	Imp. Fl. Anthemius II. Sine Collega.	1220. F. M. 1221. V.	Indict. 6.

Eo Coſſ. Marcellinus Patritius occiſus eſt in Siciliâ, menſe Auguſti.

A. M. 4473. Ol. 312. 1. vel 311. 4. def. Impp. Leonis 13. ex 26. die Januar. & Anthemii 3. ex 12. die April.

Ev. 441.	R. C. 1217. 1220. C.	Coſſ.	Fl. Marcianus. Fl. Zeno Iſauricus.	1221. F. M. 1222. V.	Indict. 7.

Iis Coſſ. Arabundus ſive Servandus Gallorum Præfectus Imperium affectans, in exilium pulſus eſt. Caput Denſicis Hunnorum Regiis filii Attilæ, Conſtantinopolim allatum eſt.

A. M. 3474. Ol. 312. 2. vel 1. def. Impp. Leonis 14. ex 26. die Januar. & Anthemii 4. ex 12. die April.

Ev. 442.	R. C. 1218. 1221. C.	Coſſ.	Fl. Severus. Fl. Jordanes.	1222. F. M. 1223. V.	Indict. 8.

Iis Coſſ. Romanus Patritius affectans Imperium, juſſu Anthemii capite cæſus eſt. Arelatum & Maſſilia à Gothis occupata ſunt.

A. M.

A. M. 4475. Ol. 312. 3. vel 2. deſ. Impp. Leonis 15. ex 26. die Januar. & Anthemii 5. ex 12. die April.

Ev. 443. R. C. 1219. 1222. C. Coſſ. { Imp. Fl. Leo IV. / Fl. Probianus. } 1223. F. M. 1224. V. { Indict. 9.

Iis Coſſ. Aſpar primus Patritiorum, cum Ardabure & Patriciolo filiis, illo quidem olim Patritio, hoc autem Cæſare generoque Leonis appellato, Conſtantinopoli in palatio interfecti ſunt.

A. M. 4476. Ol. 312. 4. vel 3. deſ. Impp. Leonis 16. ex 26. die Januar. & Anthemii 6. ex 12. die Apr. atque Olybrii 1. ex 11. die Jul.

Ev. 444. R. C. 1220. 1223. C. Coſſ. { Fl. Feſtus / Fl. Marcianus. } 1224. F. M. 1225. V. { Indict. 10.

Iis Coſſ. qui cum ſequente deſunt apud Tunnunenſem, bellum civile geſtum eſt Romæ inter Anthemium Imperatorem & Ricimerum Patritium ejus ſocerum: atque occiſo Anthemio XI. die ſive V. id. Jul. poſtquam imperaverat quinque annos & tres menſes; antea appellatus, tunc confirmatus eſt Imperator Fl. Anicius Olybrius. Defunctus vero etiam eſt Ricimer XVIII. die Auguſti. Defunctus autem eſt Olybrius quoque Imperator eodem anno XXIII. die Oct. ſive 10. Kal. Nov. IV. menſe Imperii poſt occiſum Anthemium; & vacavit Imperium Occidentale deinde menſibus quatuor. Veſuvio monte ignibus denuo erumpentibus cineres Byzantinum uſque tractum perlati ſunt. Antiochia etiam iterum terræ motu vehementiſſime concuſſa.

A. M. 4477. Ol. 313. 1. vel 312. 4. deſ. Impp. Leonis 17. ex 26. die Januar. & Fl. Glicerii 1. ex 5. die Martii.

Ev. 445. R. C. 1221. 1224. C. Coſſ. { Imp. Fl. Leo V. / Sine Collega. } 1225. F. M. 1226. V. { Indict. 11.

Leo Imperator, Conſul V. nepotem ſuum ex Ariadna filia & Zenone Iſaurico, Fl. Leonem infantem, Imperii

A. M. 4451. 101. Impp. Theod. Jun. 40. ex 1. die Maii, &
306. 3. vel 2. deſ. Placidii Valentiniani 23. ex 15. die Oct.

Ev. 419. R. C. 1195. 1198. C. Coſſ. Falconius Probus Alypius, ſive Caleppius. Fl. Ardaburius. 1199. F. M. 1200. V. Ind. 15.

Iis Coſſ. ingente terræ motu Conſtantinopolis muri cum quinquaginta ſeptem turribus corruerunt : qui deinde intra tres menſes Conſtantini Præfecti prætorio operâ reædificati ſunt. Redintegrato Bello Hunnico maximo Atttila ad Thermopolim uſque infeſtus pervenit. Arugiſlus Magiſter militiæ in ripenſi Daciâ, prœlio occiſus eſt.

A. M. 4452. 101. Impp. Theod. Jun. 40. ex 1. die Maii, &
306. 4. vel 3. deſ. Placidii Valent. 24. ex 15. die Oct.

Ev. 420. R. C. 1196. 1199. C. Coſſ. Rufius Prætextatus Poſtumianus. Fl. Zeno. 1200. F. M 1201. V. Ind. 1.

Iis Coſſ. India provincia Theodoſio Principi pro munere tigrim domitam miſit, legatis Attilæ à Theodoſio depactas olim pecunias efflagitantibus. Eodem tempore, juxta Jornandem in Annalibus, vel anno ſequente, Marciani Imperatoris primo, vulgari autem anno Domini quadringenteſimo quadrageſimo nono juxta Bedam, Angliſaxones à Britannis (accerſiti) contra Pictos & Scotos arma converterunt, & poſt multa bella magnâ ex parte inſulâ ſubactâ potiti ſunt.

A. M.

A. M. 4453. Ol. 307. 1. vel 306. 4. deſ. Impp. Theod. Jun. 42. ex 1. die Maii, & Placidii Valent 25. ex 14. die Oct.

Ev. 421. R. C. 1197. 1200. C. Coſſ. { Turcius Secundus Aſterius. Fl. Protogenes. } 1201. F. M 1202. V. { Ind. 5.

Iis Coſſ. arte Actii, inter Attilam Hunnorum Regem Gallias aliaſque circum provincias vaſtantem & Gothos prælio concitato, Theodericus Rex Gothorum cecidit. Cui Toriſmodus filius ſucceſſit.

A. M. 4454. Ol. 307. 2. vel 1. deſ. Impp. Theodoſii Jun. 43. ac ultimo, Marciani autem 1. ex 28. die Julii, & Placidii Valentiniani 26. ex 15. die Oct.

Ev. 422. R. C. 1198. 1201. V. Coſſ. { Imp. Fl. Placidius Valentinianus VII. Gennadius Valerius Corvinus Avienus. } 1202. F. M 1203. V. { Ind. 3.

Iis Coſſ. Imperator Fl. Theodoſius Junior lapſu ex equo, Conſtantinopoli mortuus eſt, XXVIII. die Julii, ſive v. Kal. Auguſti; tranſactis Imperii poſt mortem Arcadii Patris annis quadraginta duobus ac fere trimeſtri, non tantum annis triginta octo, ut habetur apud Evagrium Scholaſticum in fine libri primi Eccleſiaſticæ Hiſtoriæ. Ei autem ſucceſſit, Pulcheriæ ſororis ipſius ſtudio, Fl. Marcianus Thrax ſive Illyrius: creatus Imperator, ut habent Faſti Græci, menſe Auguſto, ante VIII. Kal. Septembris, die quinto (ſcilicet Septimanæ) ſed revera die ſexto, niſi creatus ſit præcedente anno juxta Bedæ calculum. Mox autem Chryſaphus præpotens Theodoſii Eunuchus, Eutychetis hæretici amicus interfectus eſt.

A. M.

A. M. 4457. Ol. 308. 1. vel 307. 4. deſ. Impp. Marciani 4. ex 28. die Julii & Placidii Valent. 29. ex 15. die Octob.

Ev. 425. R. C. 1201. 1204. C. Coſſ. { Fl. Opilio. Fl. Vincomalus. } 1205. F. M. 1206. V. { Indict. 6.

Iis Coſſ. Marcellinus Comes longa narratione refert Joannis Baptiſtæ ſcilicet caput inventum, menſe Februario die viceſimo quarto, qui in Faſtis Græcis refertur decimus octavus, anno ſecundo Alexandrino DCCLXIII. Antiochino DI. media jejuniorum paſchalium ſeptimanâ: (id autem magis utique convenit anno præcedenti, quo Paſcha fuit XXIII. die Martii) & Pulcheriam Auguſtam Marciam uxorem mortuam eſſe. Verum annus Antiochenus apprime convenit illis Coſſ. contra quod putavit Scaliger.

Caſſiodorus autem & Victor Tunnunenſis Attilam in ſuis ſedibus, iiſdem Coſſ. referunt eſſe mortuum: de cujus regno dum filii dimicarent, Hunnos vaſtatos & diminutos eſſe.

A. M. 4458. Ol. 308. 2. vel 1. deſ. Impp. Marciani 5. ex 28. die Julii, & Placidii Valent. 30. ex 15. die Octob.

Ev. 426. R. C. 1202. 1205. C. Coſſ. { Fl. Aetius. Fl. Studius. } 1206. F. M. 1207. V. { Indict. 7.

Aetius Patritius, filii ſui Conſulatu, à Valentiniano Imperatore, cum Boëtio amico, in palatio trucidatus eſt.

A. M. 4459. Ol. 308. 3. vel 2. deſ. Imp. Marciani 6. ex 28. die Julii, & Anicii (ſive Petronii) Maximi 1. ex 17. Martii: atque Mœcilii Aviti 1. ex 10. d. Jul.

Ev. 427. R. C. 1203. 1206. C. Coſſ. { Imp. Fl. Placidius Valentinianus VIII. Fl. Anthemius. } 1207. F. M. 1208. V. { Ind. 8.

Iis Coſſ. (ad quos uſque Proſperum Aquitanum Chronicon ſuum perduxiſſe aſſerunt Jornandes & Gennadius) Valentiniano Imperatore Romæ peremto in Campo Martio, anno Imperii à Joannis Tyranni cæde triceſimo XVII. die Martii, ſive XVI. Kal. Aprilis, creatus eſt Imperator Fl. Anicius (ſive Petronius) Maximus. Idemque interfectus eſt tertio Imperii menſe, pridie Idus ſive XII. die Junii. Tertio autem die poſtea Geiſericus Vandalorum Rex Romam intravit & per XII. dies multis opibus ſpoliavit: annis quadraginta (quinque juxta Paulum Diaconum) quatuor poſtquam capta erat ab Alarico. Deinde vero in Galliis Fl. Mæcilius Avitus Imperator creatus eſt, VI. Id. ſive 10. die Julii: inquiunt Tunnunenſis & alius incertus auctor continuans Proſperi Chronicon, apud Cuſpinianum: qui præterea refert Sabariam terræ motu everſam eſſe VII. Idus Septembris, die veneris: ſed videtur legendum V. Idus, vel die Mercurii, alioquin hoc contigerit anno ſequente.

A. M. 4460. Ol. 308. 4. vel 3. deſ. Impp. Marciani 7. ex 28. die Julii, & vacationis Imperii Occidentalis, 1. ex 17. die Maii.

Ev. 428. R. C. 1204. 1207. C. Coſſ. { Fl. Joannes. Fl. Varari, ſive Varanes. } 1208. F. M. 1209. V. { Indict. 9.

Iis Coſſ. Ricimerus Magiſter militum Fl. Mœcilium Avitum Imperatorem ſuperavit; ac deinde Placentiæ

captum

captum & Imperio quaſi decemeſtri abdicare coactum, Epiſcopum fecit, interfecto Meſſiano Patritio ejus, XVII. die Maii ſive XVI. Kal. Junii. Inde autem vacavit Imperium Occidentale ad undecimum uſque menſem.

A. M. 4461. Ol. 309. 1. vel 308. 4. deſ. Impp. Leonis I. ex 26. die Januarii & Majorani I. ex Kal. Aprilis.

Ev. 429. R. C. 1205. 1208. C. Coſſ. { Fl. Conſtantinus. Fl. Rufus. } 1209. F. M. 1210. V. { Indict. 10.

Iis Coſſ. ſub initium prænotati naturalis anni Mundi & Evangelii, Marciano Imperatore mortuo, poſtquam imperaverat ſex annos & ſex menſes (quanquam Tunnunenſis ei aſcribit diſertis verbis tantum quinque annos & ſex menſes, demto etiam dicto Conſulatu Herculani & Aſporatii) XXVI. die Januarii ſive VII. Kal. Februarii: in Orientis Imperio Senatus & militum ſuffragiis ſucceſſit Fl. Leo, Thrax. Ejus autem voluntate Occidentis Imperator creatus eſt Fl. Julius Valerius Majoranus, Kalendis Aprilis. Cæterum ab eo anno refert Jornandes ſive Jordanes, in Annalibus apud Cuſpinianum, Victorinum Paſchales cyclos inchoaſſe, ipſumque fuiſſe annum Domini qnadringenteſimum quinquageſimum ſextum, quum antea Imperii Marciani initium ſtatuiſſet anno quinquageſimo, eatenus etiam ipſe congruens Victoris Tunnunenſis calculo. Verum hic aſſerit eo anno quo mortuus eſt Marcianus, Paſcha Domini celebratum eſſe quarto Kal. April. nempe Paſcha σαυρώσιμον ſextâ feriâ, qua Dominus eſt crucifixus; quæ tamen per errorem ad ſextum Kal. tanquam diverſa ſtatuitur: quum Paſcha ἀναςάσιμον quo celebrata ſit reſurrectio Chriſti, die Dominico pridie Kal. April. fuerit vulgari anno Domini quadringenteſimo quinquageſimo ſeptimo.

Porro autem eodem anno, autumni tempeſtate, Antiochiæ

tiochiæ ingens terræ motus contigit,uti refert Evagrius Eccleſiaſticæ Hiſtoriæ lib. 2. capite 12. (& Niceph. Calliſtus lib. 15. cap. 20.) nempe anno Antiochinorum quingenteſimo ſexto, circa quartam horam noctis, die decimo quarto menſis Gorpiæi ſive Septembris, *κυρίας* (ſive *κυριακῆς*) *ἐπικαταλαβούσης ἡμέρας*, per Indictionem undecimam, nimirum ineuntem. Quem quidem terræ motum Scaliger in annotationibus ad Euſebii Chronicon & libro tertio Canonum Chronologicorum de Epochâ Antiochinorum perperam refert ad decimum quartum diem Septembris ſequentis anni Domini CDLVIII. tanquam diem Dominicum: quum Epiphanius non dicat terræ motum contigiſſe die Dominico, ut interpretatur Scaliger; verum nocte decimi quarti diei Septembris, ac diem Dominicum *ἐπικαταλαβεῖν*, id eſt, deinceps excepiſſe ſive inſecutum eſſe illam noctem: ideoque hoc anno videlicet Domini CDLVII: ac proinde conſequens ſit, Antiochinorum Epocham juxta Evagrium convenire ineunti menſi Gorpiæo anni quarti Olympiadis CLXXXII. cui etiam imputatum ſit initium Indictionum per univerſum Orientis Imperium, quemadmodum nos ſupra poſuimus; neutiquam Hyperberetæo ſive Octobri ſequentis anni primi Olympiadis CLXXXII. veluti in Euſebii Chronico poſuit Scaliger. Illud tamen obſervandum eſt, Evagrium annum hunc appellare Leonis Imperatoris ſecundum, quippe qui pleraque ex parte undecimæ Indictioni congruat, quum alioqui ſit primus deſinens: veluti etiam nos deinceps eandem Indictionem, non modo ad eundem illius Imperatoris annum, atque Conſulatum eodem menſe ineuntem, ſicut & Marcellinus Comes, ſed etiam ad inſequentem annum naturalem mundi ac Evangelii, pariter atque Romæ Conditæ referimus; neque vero aliter commodius facere poſſumus,

A. M.

A. M. 4462. ol. 309. 2. vel 1. deſ. Impp. Leonis 2. ex 26. die Januar. & Majorani 2. ex Kal. April.

Ev. 430.	R. C. 1206. 1209. C.	Coſſ.	Imp. Fl. Leo. Im. Fl. Julius Valerius Majoranus.	1210. F. M. 1211. V.	Indict. 11

Iis Coſſ. Leo Imp. pro tomo Chalcedonenſi per Epiſtolas exquiſivit Epiſcoporum ſententias, eaſque conſonantes ſuſcepit. Majoranus Imp. contra Vandalos in Africam movit procinctum.

A. M 4463. ol. 309. 3. vel 2. deſ. Imp. Leonis 3. ex 26. die Januar. & Majorani. 3. ex Kal. April.

Ev. 431.	R. C. 1207. 12[illegible]. C.	Coſſ.	Fl. Ricimer Magiſter utriuſque militiæ. Fl. Patritius.	1211. F. M. 1212. V.	Indict. 12.

Iis Coſſ. Suevi Galliciam, & Gothi Bæticam Provincias vaſtarunt. Iſaac Presbyter Antiochiæ ruinam Elegiaco carmine planxit.

A. M. 4464. ol. 309. 4. vel 3. deſ. Impp. Leonis 4. ex 26. die Januar. & Majorani 4. ex Kal. April.

Ev. 432.	R. C. 1208. 1211. C.	Coſſ.	Magnus. Apollonius.	1212. F. M. 1213. V.	Indict. 13.

Iis Coſſ. Majoranus Imp. factâ cum Theodorico & Gothis pace, contra Vandalos atque Suevos Galliciam & Luſitaniam deprædantes, ſuo illos aſcivit auxilio.

A. M. 4465. Ol. 310. 1. vel 309. 4. deſ. Impp. Leonis 5. ex 26. die Januar. & Majorani 5. ex Kal. April. atque Vibii Severi 1. ex 19. die Novemb.

Ev. 433. R. C. 1209. – 1212. C. Coſſ. { Fl. Severinus. / Fl. Dagalaiphus. } 1213. F. M. / 1214. V. { Indiſt. 14.

Iis Coſſ. Majoranus Imperator Hiſpanias petens, claſſem contra Vandalos paravit, quæ ab illis direpta eſt. Romam autem revertens, à Ricimere Patritio, Dertonæ coactus eſt Imperio abdicare, IV. Non. ſive 2. die Auguſti; & ad fluvium Hiram interfectus VI. die ſive VIII. id. ejuſdem menſis. Deinde vero poſt alterius fere quadrimeſtris interregnum, ab eodem Ricimere, Ravennæ Imperator Occidentalis creatus eſt, Fl. Vibius Severus, XIX. die Novemb. ſive XIII. Kal. Decembr.

A. M. 4466. Ol. 310. 2. vel 1. deſ. Impp. Leonis 6. ex 26. die Januar. & Severi 2. ex 19. die Novembr.

Ev. 434. R. C. 1210. – 1213. C. Coſſ. { Imp. Fl. Leo II. / Imp. Fl. Vibius Severus. } 1214. F. M. / 1215. V. { Indiſt. 15.

Iis Coſſ. Rabennus in Galliâ Comes Theoderico Gothorum Regi Narbonam tradidit. In Gallicâ villâ homines & greges mirum in modum fulmine tacti combuſti ſunt. Jacobus Achaius medicus peritus magnâ auctoritate & fiduciâ Leonem Imperatorem febre defatigatum ſanavit.

A. M. 4467. Ol. 310. 3. vel 2. deſ. Impp. Leonis 7. ex 26. die Januar. & Severi 3. ex 19. die Novembr.

Ev. 435. R. C. 1211. – 1214. C. Coſſ. { Cæcina Decius Baſilius Felix. / Fl. Vibianus. } 1215. F. M. / 1216. V. { Indiſt. 1.

Iis Coſſ. qui cum præcedentibus confunduntur apud Tunnunenſem nihil memorabile geſtum legitur.

A. M.

A. M. 4468. Ol. 310. 4. vel 3. deſ. Impp. Leonis 8. ex 26. die Januar. & Severi 4. ex 19. die Novemb.

Ev. 436. R. C. 1212. 1215. C. Coſſ. { Fl. Ruſticus. / Fl. Anicius Olybrius. } 1216. F. M. 1217. V. { Ind. 2.

Iis Coſſ. Rex Alanorum Beorgor, prope Bergomum civitatem Venetiæ, à Ricimere Patritio occiſus eſt.

A. M. 4469. Ol. 311. 1. vel 310. 4. deſ. Impp. Leonis 9. ex 26. die Januar. & Severi 4. atque ultimo.

Ev. 437. R. C. 1213. 1216. C. Coſſ. { Fl. Hermenericus. / Fl. Baſiliſcus. } 1217. F. M. 1218. V. { Indict. 3.

Iis Coſſ. Severus Imperator, fraude ut putatum eſt eſt Ricimeris, Romæ in Palatio, veneno interiit, xv. die Auguſti, ſive xviii. Kal. Septembr. poſtquam imperaverat fere quatuor annos. Inde vacavit Occidentale Imperium ad annum & octimeſtre. Conſtantinopolis inopinato igne magnâ ædium ſtrage arſit quatriduo.

A. M. 4470. Ol. 311. 2. vel 1. deſ. Impp. Leonis 10. ex 26. die Januar.

Ev. 438. R. C. 1214. 1217. C. Coſſ. { Imp. Fl. Leo III. ſine Collega. / Ex Kal. Jul. Suff. Tib. Fab. Titianus. } 1218. F. M. 1219. V. { Indict. 4.

Circa id tempus Vandali in Siliciâ per Marcellinum victi cæſi & fugati ſunt.

A. M. 4471. Ol. 311. 3. vel 2. deſ. Impp. Leonis 11. ex 26. die Januar. & Fl. Anthemii 1. ex 12. die Aprilis.

Ev. 439. R. C. 1215. 1218. C. Coſſ. { Fl. Puſæus. / Fl. Joannes. } 1219. F. M. 1220. V. { Indict. 5.

Iis Coſſ. Fl. Anthemius, Marciani quondam Imperatoris gener, à Leone, ex Patritio Cæſar ordinatus, in Italiam

Italiam miſſus, & tertio ab urbe milliario Imperator creatus eſt, prid. id. ſive XII. die Aprilis. Bigelis Getarum Rex ab Ardabure Aſparis filio occiſus eſt.

A. M. 4472. Ol. 311. 4. vel 3. deſ.. Impp. Leonis 12. ex 26. die Januar. & Authemii 2. ex 12. die April.

Ev. 440.	R. C. 1216. 1219. C.	P. C.	Imp. Fl. Anthemius II. Sine Collega.	1220. F. M. 1221. V.	Indict. 6.

Eo Coſſ. Marcellinus Patritius occiſus eſt in Siciliâ, menſe Auguſti.

A. M. 4473. Ol. 312. 1. vel 311. 4. deſ. Impp. Leonis 13. ex 26. die Januar. & Anthemii 3. ex 12. die April.

Ev. 441.	R. C. 1217. 1220. C.	Coſſ.	Fl. Marcianus. Fl. Zeno Iſauricus.	1221. F. M. 1222. V.	Indict. 7.

Iis Coſſ. Arabundus ſive Servandus Gallorum Præfectus Imperium affectans, in exilium pulſus eſt. Caput Denſicis Hunnorum Regiis filii Attilæ, Conſtantinopolim allatum eſt.

A. M. 3474. Ol. 312. 2. vel 1. deſ. Impp. Leonis 14. ex 26. die Januar. & Anthemii 4. ex 12. die April.

Ev. 442.	R. C. 1218. 1221. C.	Coſſ.	Fl. Severus. Fl. Jordanes.	1222. F. M. 1223. V.	Indict. 8.

Iis Coſſ. Romanus Patritius affectans Imperium, juſſu Anthemii capite cæſus eſt. Arelatum & Maſſilia à Gothis occupata ſunt.

A. M. 4475. Ol. Impp. Leonis 15. ex 26. die Januar. &
312. 3. vel 2. deſ. Anthemii 5. ex 12. die April.

Ev. 443. R. C. 1219. 1222. C. Coſſ. { Imp. Fl. Leo IV. Fl. Probianus. } 1223. F. M. 1224. V. { Indict. 9.

Iis Coſſ. Aſpar primus Patritiorum, cum Ardabure & Patriciolo filiis, illo quidem olim Patritio, hoc autem Cæſare generoque Leonis appellato, Conſtantinopoli in palatio interfecti ſunt.

A. M. 4476. Ol. Impp. Leonis 16. ex 26. die Januar. &
312. 4. vel 5. deſ. Anthemii 6. ex 12. die Apr. atque Olybrii 1. ex 11. die Jul.

Ev. 444. R. C. 1220. 1223. C. Coſſ. { Fl. Feſtus Fl. Marcianus. } 1224. P. M. 1225. V. { Indict. 10.

Iis Coſſ. qui cum ſequente deſunt apud Tunnunenſem, bellum civile geſtum eſt Romæ inter Anthemium Imperatorem & Ricimerum Patritium ejus ſocerum: atque occiſo Anthemio XI. die ſive v. id. Jul. poſtquam imperaverat quinque annos & tres menſes; antea appellatus, tunc confirmatus eſt Imperator Fl. Anicius Olybrius. Defunctus vero etiam eſt Ricimer XVIII. die Auguſti. Defunctus autem eſt Olybrius quoque Imperator eodem anno XXIII. die Oct. ſive 10. Kal. Nov. IV. menſe Imperii poſt occiſum Anthemium; & vacavit Imperium Occidentale deinde menſibus quatuor. Veſuvio monte ignibus denuo erumpentibus cineres Byzantinum uſque tractum perlati ſunt. Antiochia etiam iterum terræ motu vehementiſſime concuſſa.

A. M. 4477. Ol. 313. Impp. Leonis 17. ex 26. die Januar.
1. vel 312. 4. deſ. & Fl. Glicerii 1. ex 5. die Martii.

Ev. 445. R. C. 1221. 1224. C. Coſſ. { Imp. Fl. Leo V. Sine Collega. } 1225. F. M. 1226. V. { Indict. 11.

Leo Imperator, Conſul V. nepotem ſuum ex Ariadnâ filiâ & Zenone Iſaurico, Fl. Leonem infantem, Imperii

ſortem fecit, IV. die Februarii. Fl. Glicerius Domeſticus, Gundibali Patritii operâ, Occidentis Imperator apud Ravennam creatus eſt, V. die ſive III Nonas Martii.

A. M. 4478. Ol. 313. 2. vel 3. def. Imppp. Zenonis 1. ex 19. die Januar. & Glicerii 2. ex 5. die Mart. atque Julii Nepotis 1. ex 24. die Junij.

Ev. 446. R. C. 1222. 1225. C. Coſ. { Im. Fl. Leo junior. Sine Collega. } 1226. F. M. 1227. V. { Ind. 12

Eo Coſ. mortuo Leone Imperatore ſub Idus Januarii, poſtquam imperaverat proxime ſeptemdecim annos; XIX. die Januar. ſive XIV. Kal. Febr. tanquam à Leone Juniore Imperatore filio ſuo, creatus eſt Imperator Fl. Zeno Iſauricus. Glicerio Imperatore abdicare coacto, Imperii anno ſecundo menſe quarto, die XXIV. Jun. ſive VIII. Kal. Jul. Imperium Occidentale adeptus eſt Fl. Julius Nepos, Marcellini quondam Patritii ſororis filius. Eodem anno, menſe Dio ſive Novembre juxta Faſtos Græcos mortuus eſt Leo Junior: cui una cum avo Imperii anni XVII. ac menſes tantum VI. vel VII. aſcripti leguntur apud Marcellinum.

A. M. 4479. Ol. 313. 3. vel 2. def. Imppp. Zenonis 2. ex 19. die Januar. & Nepotis 2. ex 24. die Jun. atque Momyllii Auguſtuli 1. ex 31 die Octobr.

Ev. 447. R. C. 1223. 1226. C. Coſ. { Imp. Fl. Zeno Iſauricus II. Sine Collega. } 1227. F. M. 1228. V. { Ind. 13.

Eo anno Zeno Imperator, Verinæ ſocrus ſuæ & Vaſiliſci fratris ejus inſidiis circumventus, cum Ariadnâ uxore ſuâ in Iſauriam profugit, Baſiliſco Imperium invadente. Oreſtes Patritius Ravennam cum exercitu introivit, & fugavit Imperatorem Nepotem ad Dalmatias, XXVIII. die Auguſt. ſive V. Kal. Sept. poſt Imperii ejus annum

annum & bimeſtre, eodemque anno filium ſuum Fl. Momyllium Auguſtulum, Ravennæ creavit Imperatorem Occidentalem, XXXI. die Octobr. ſive prid. Kal. Novemb.

A. M. 4480. Ol. 313. 4. vel 3. def. Imppp. Zenonis 3. ex 19. die Januar. & Momyllii Auguſtuli primo ac ultimo: atque Regis Italiæ Odoacris 1. ex 23. die Auguſti.

Ev. 448. R. C. 1224. 1227. C. Coſſ. { Fl. Baſiliſcus II. Fl. Armatus. { 1228. F. M. 1229. V. { Indict. 14.

Iis Coſſ. Odoacer rex Torcilingorum & Rugorum, cum multis barbarorum auxiliis, pervaſâ Italiâ Romam obtinuit; & Momyllium Auguſtulum Imperio, menſe ejus decimo, abdicare coactum exilio damnavit, XXIII. die Auguſti ſive X. Kal. Septembr ipſeque Regis Italiæ nomen aſſumſit, cum tamen nec regni inſignibus nec purpurâ uteretur: Oreſte & Paulo ejus fratre paucis diebus poſtea occiſis. Ita Romanum Imperium in Occidente, anno Urbis conditæ vero quidem quarto & viceſimo, at Varroniano undetriceſimo ſupra milleſimum ac ducenteſimum, ceſſatum eſt inde per annos trecentos viginti quatuor, uſque ad Imperium Caroli Magni. Iiſdem Coſſ. Zeno Imperator, viceſimo menſe Conſtantinopolim redux, Imperium recuperavit, die VII. ſive VII id. Novembr. Baſiliſco cum uxore & filiis in exilium in Cappadociam pulſo, qui ibi interiit.

A. M. 4481. Ol. 314. 1. vel 313. 4. def. Impp. Zenonis 4. ex 19. die Januar. & Reg. Odoacris 2. ex 23. die Auguſt.

Ev. 449. R. C. 1225. 1228. V. P. C. { Fl. Baſiliſci II. Fl. Armati. } 1229. F. M. 1230. V. { Indict. 15.

Eo anno (qui in Goltzii Faſtis Conſularibus omiſſus eſt) Odoacer Rex, Italiâ ſubjugatâ, ut terrorem

 ſuum

ſuum Romanis indicaret, Bracilam Comitem apud Ravennam occidit, v. id. Julias.

A. M. 4482. Ol. 314. 2. vel 1. deſ. Impp. Zenonis 5. ex 19. die Januar. & Regis Odoacris 3. ex 23. die Auguſt.

Ev. 450. R. C. 1226. 1229. C. Coſ. { Fl. Illus. Sine Collega. } 1230. F. M. 1231. V. { Indict. 1.

Eo anno, qui omiſſus eſt apud Tunnunenſem, vel ſequente utpote anno Domini CDLXXVII. Jordanes in Annalibus apud Cuſpinianum refert Geiſerici Regis Vandalorum in Africâ mortem, & initium regni Hunerici filii ejus: cujus mortem refert Tunnunenſis eodem vel inſequente anno; cum mortem illius retuliſſet ante annos quatuordecim, Ruſtico & Olybrio Coſſ.

A. M. 4483. Ol. 314. 3. vel 2. deſ. Impp. Zenonis 6. ex 19. die Januar. & Regis Odoacris 4. ex 23. die Auguſt.

Ev. 451. R. C. 1227. 1230. C. Coſ. { Im. Fl. Zeno III. Sine Collega. } 1231. F. M. 1232. V. { Indict. 2.

Eo Coſ. refert Sconhonii Marcellinus Sabinianum Magnum Illyricianæ militiæ ductorem creatum, Theodericum Regem debacchantem apud Græciam ingenio magis quam virtute deterruiſſe.

A. M. 4484. Ol. 315. 4. vel 3. deſ. Impp. Zenonis 7. ex 19. die Januar. & Regis Odoacris 5. ex 23. die Auguſt.

Ev. 452. R. C. 1228. 1231. C. Coſ. { Fl. Baſilius Junior. Sine Collega. } 1232. F. M. 1233. V. { Indict. 3.

Eo Coſ. refert vetus Chronicon Cuſpiniani Nepotem (quondam) Imperatorem occiſum eſſe VII. id. Maias. Ac ejuſdem Marcellinus eodem Coſ. ſed Indictione quartâ, urbem Regiam*(Conſtantinopolim) aſſiduo

aſſiduo terræ motu quaſſatam magnopere; cujus formidoloſus dies deinceps celebratus ſit nono Kalendas Octobris ſive XXIII. die Septembris: unde liquet novam Indictionem cœpiſſe initio ejuſdem menſis.

A. M. 4485. Ol. 315. 1. vel 314. 4. deſ. Impp. Zenonis 8. ex 19. die Januar. & Regis Odoacris 6. ex 23. die Aug.

Ev. 452. R. C. 1229. 1232 C. Coſ. { Fl. Placidus. Sine Collega. } 1233. F. M. 1234. V. { Indict. 4.

Eo Coſſ. qui item omiſſus eſt apud Tunnunenſem, Sconhonii Marcellinus refert Theodericum Triarii filium regem Gothorum, accitis ſuis uſque ad Anaplum, quartum Urbis Romæ milliarium adveniſſe. Continuo autem revertentem in Illyricum interiiſſe: eodemque anno Sabinianum Magnum mortuum eſſe. Caſſiodorus vero & Jordanes referunt eodem anno Odoacrem Romæ regnantem, Odinam ſive Onidam Regem in Dalmatiis viciſſe & peremiſſe.

A. M. 4486. Ol. 315. 2. vel 1. deſ. Impp. Zenonis 9. ex 19. die Januar. & Reg. Odoacris 7. ex 23. die Aug.

Ev. 454. R. C. 1230. 1233. C. Coſſ. { Fl. Severinus. Tib. Trocundus. } 1234. F. M. 1235. V. { Indict. 5.

Iis Coſſ. inquit Sconhonii Marcellinus, Theodericus cognomento Volamer (ſive Amalus) utramque Macedoniam Theſſaliamque depopulatus eſt, & Lariſſam Metropolim deprædatus.

A. M. 4487. Ol. 315. 3. vel 2. deſ. Impp. Zenonis 10. ex 19. die Januar. & Regis Odoacris 8. ex 23. die Aug.

Ev. 455. R. C. 1231. 1234. C. Coſ. { Anicius Fauſtus Sine Collega. } 1235. F. M. 1236. V. { Indict. 6.

Eo Coſ. idem Theodoricus Theodmari filius rex Oſtrogothorum, Zenonis muneribus pacatus, magiſter-

que militiæ factus; creditam ſibi Ripenſis Daciæ partem, Mæſiæque inferioris obtinuit. Leontius in Iſauriâ, ut refert Tunnunenſis, Illi ſive Hylli Patritii factione tyrannidem arripuit.

A. M. 4488. Ol. 315. 4. vel 3. def. Impp. Zenonis 11. ex 19. die Januar. & Reg. Odoacris 9. ex 23. die Aug.

Ev. 456. R. C. 1232. 1235. C. Coſſ. { Theodericus Amalus Rex Goth. } 1236. F. M. { Flavius Venantius Decius. } 1237. V. { Ind. 7.

His Coſſ. refert Marcellinus Comes, Illum natione Iſaurum cum Leontio tyrannidem arripuiſſe: & Hunericum Vandalorum regem Catholicos in Africâ crudeliter perſecutum eſſe.

A. M. 4489. Ol. 316. 1. vel 315. 4. def. Impp. Zenonis 12. ex 19. die Januar. & Reg. Odoacris 10. ex 23. die Aug.

Ev. 457. R. C. 1233. 1236. C. Coſ. { Q. Auretius Symmachus. Sine Collega. } 1237. F. M. 1238. V. { Indict. 8.

Eo anno Jordanes in Annalibus Hunericum Vandalorum Regem mortuum eſſe refert. Longinus, poſt decennalem cuſtodiam ab Illo ſibi in Iſauriâ inflictam, Conſtantinopolim ad Zenonem fratrem ſuum & Imperatorem advenit.

A. M. 4490. Ol. 316. 2. vel 1. def. Impp. Zenonis 13. ex 19. die Januar. & Reg. 11. ex 23. die Aug.

Ev. 458. R. C. 1234. 1237. C. Coſſ. { Decius Maurus Cæcina. Fl. Longinus. } 1238. F. M 1239. V. { Ind. 9.

Iſtic quidam Faſti Decium, alii Longinum ſolum Coſ. referunt, nec aliud quicquam memorabile.

A. M.

A. M. 4491. Ol. 316. 3. vel 2. deſ. Impp. Zenonis 14. ex 19. die Januar. & Regis Odoacris 12. ex 23. die Aug.

Ev. 459. R. C. 1235. 1238. C. Coſ. Anicius Manlius Severinus Boetius. Sine Collega. 1239. F.M. 1240. V. Ind. 10.

Eo Conſule, Theodericus Rex, Zenonis beneficiis ſatiatus, verſus Conſtantinopolin uſque ad Melentiadam oppidum infeſtus acceſſit, plurimiſque locis igne crematis, ad Novenſem Moeſiæ civitatem remeavit. Eodem Coſ. Odoacer Phæba ſive Febano rege Rugorum victo captoque potitus eſt, ſub XVII. Kal. Decemb.

A. M. 4492. Ol. 316. 4. vel 3. deſ. Impp. Zenonis 15. ex 19. die Januar. & Reg. Odoacris 13. ex 23. die Aug.

Ev. 460. R.C. 1236. 1239. C. Coſſ. Claudius Julius Aeceſius Dynamius. Fl. Sifidius. 1240. F.M. 1241. V. Indict. 11.

His Coſſ. inquit vetus Chronicon Cuſpianani, arſit pons Apollinaris noctu in Paſchâ, XV. Kal. Maii, id eſt, XVII. die Aprilis. Leontius & Illus tyranni in papyrio Iſauriæ caſtello capti decollatique ſunt. Theodericus Rex Oſtrogothorum cum omnibus copiis in Italiam tendit.

A. M. 4493. Ol. 317. 1. vel 316. 4. deſ. Impp. Zenonis 16. ex 19. die Januar. & Reg. Odoacris 14. ex 23. d. Aug.

Ev. 461. R. C. 1237. 1240. C. Coſſ. Avicius Probinus. Euſebius. 1241. F. M. 1242. V. Indict. 12.

His Coſſ. juxta Caſſiodori Chronicon, Theodericus Rex Odoacrem duobus præliis vicit, priore ad Sontium fluvium prope Aquileiam, poſteriore ad Veronam.

A. M.

A. M. 4494. Ol. 917. 2. vel 1. deſ. Impp. Zenonis 17. ex 19. die Januar. & Reg. Odoacris 15. ex 23. die Auguſti.

Ev. 462. R. C. 1238. 1241. C. Coſſ. { Avienus Fauſtus Junior. / Fl. Longinus. } 1242. F. M / 1243. V. { Ind. 13

His Coſſ. Theodericus ad Abduam ſive Ducam fluvium, tertio certamine ſuperavit Odoacrem: qui Ravennam fugiens VI. id. Jul. obſidione incluſus eſt.

A. M. 4495. Ol. 317. 3. vel 2. deſ. Imp. Anaſtaſii 1. ex 6. die Aprilis, & Regis Odoacris 16. ex 23. die Aug.

Ev. 463. R. C. 1239. 1242. C. Coſ. { Fl. Olybrius Junior. / Sine Collega. } 1243. F. M. / 1244. V. { Ind. 14.

Iis Coſſ. Odoacer Ravennâ egreſſus noctu ad pontem Gandidium quartò certamine à Theoderico ſuperatus eſt. Gundamundus Vandalorum Rex, pace cum Romanis factâ, à Siciliæ ſolitâ deprædatione ceſſavit. Mortuo Zenone poſtquam à Leonis ſenioris morte imperaverat etiam ipſe annos ſeptendecim & fere trimeſtre, non ſemeſtre, ut exhibet Scohhonii Marcellinus, VIII. id. ſive VI. die April. Ariadnes ejus viduæ operâ ex Silentiario Imperator creatus eſt Fl. Anaſtaſius Dicorus: tranſactis, juxta Evagrium, Eccleſiaſticæ hiſtoriæ lib. III. cap. XXIX. auctore Euſtathio Syro hiſtorico, annis CCVII. ab initio Imperii Diocletiani; DXXXII. & menſibus VII. ab Auguſti Imperio (nimirum putato à primo Conſulatus) DCCCXXXII. itemque menſibus VII. ab Imperio Alexandri, utique putato à prima ejus victoriâ Perſicâ; reliqui vero numeri apud eum corrupti ſunt; ut & numerus anni Antiocheni in faſtis Siculis, ejuſdem Anaſtaſii initio, biennio minor juſto, quemadmodum agnoſcit etiam Scaliger, Canonum Iſagogicorum Chronologiæ libro tertio.

A. M.

A. M. 4496. Ol. 317. 4. vel 3. deſ. Imp. Anaſtaſii 2. ex 6. die Aprilis, & Reg. Odoacris 17. ex 23. die Auguſti.

Ev. 464. R. C. 1240. 1243. C. Coſſ. { Imp. Flavius Anaſtaſius Dicorus. Fl. Rufinus. } 1244. F. M. 1245. V. { Ind. 15.

His Coſſ. Iſauri Imperium ſibi vindicare nitentes, moto contra Anaſtaſium bello, in Phrygiâ juxta Coteiaum civitatem, prælio Lilinge duce cæſo profligati ſunt.

A. M. 4497. Ol. 318. 1. vel 317. 4. deſ. Imp. Anaſtaſii 3. ex 6. die April. & Reg. Theoderici 1. ex 5. die Martii.

Ev. 465. R. C. 1241. 1244. C. Coſſ. { Decius Albinus. Euſebius Chronio II. } 1245. F. M. 1246. V. { Ind. 1.

His Coſſ. qui etiam omiſſi ſunt apud Tunnunenſem, Theodericus Rex, prætextu pacis ingreſſus Ravennam, interfecto Odoacre in palatio, III. nonas ſive v. die Martii, potitus eſt regno Italiæ. Bello civili moto contra Anaſtaſium Conſtantinopoli, ſtatuæ Auguſti Auguſtæque funibus per urbem tractæ ſunt. Julianus Magiſter militiæ nocturno prælio pugnans, Getico ferro in Thraciâ confoſſus interiit.

A. M. 4498. Ol. 318. 2. vel 1. deſ. Imp. Anaſtaſii 4. ex 6. die April. Reg. Theoderici 2. ex 5. die Martii.

Ev. 466. R. C. 1242. 1245. C. Coſſ. { Turcius Sec. Aſterius Fl. Præſidius. } 1246. F. M. 1247. V. { Ind. 2.

His Coſſ. Anaſtaſio Imperatore inteſtina prælia contra Orthodoxorum fidem commovente, ut refert Marcellinus, Laodicea, Hierapolis, atque Agathicum, uno tempore unoque terræ motu collapſæ ſunt.

A. M. 4499. Ol. 318. 3. vel 2. deſ. Imp. Anaſtaſii 5. ex 6. die April. & Reg. Theoderici 3. ex 5. die Martii.

Ev. 467. R. C. 1243. 1246. C. Coſſ. { Fl. Viator. Fl. Aemilius. } 1247. F. M. 1248. V. { Indict. 3.

His Coſſ. bellum Iſauricum denuo exarſit, Athenodoro & Longino ducibus: quos Tunnunenſis iiſdem Coſſ. (perperam, ut videtur) occiſos refert.

A. M. 4500. Ol. 318. 4. vel 3. deſ. Imp. Anaſtaſii 6. ex 6. die Apr. & Reg. Theoderici 4. ex 5. die Mart.

Ev. 468. R.C. 1244. 1247. C. Coſ. { Fl. Paullus. Sine Collega. } 1248. F. M. 1249. V. { Indict. 4.

Eo Coſ. Anaſtaſio Principi India Elephantem duoſque Camelopardalos muneri miſit.

A. M. 4501. Ol. 319. 1. vel 318. 4. deſ. Imp. Anaſtaſii 7. ex 6. die April. & R eg. Theoderici 5. ex 5. die Martii.

Ev. 459. R. C. 1245. 1648. C. Coſ. { Im. Fl. Anaſtaſius II. Sine Collega. } 1249. F.M 1250. V. { Ind. 6.

Eo Coſ. Solis defectus apparuit bellumque Iſauricum ſexto anno ſedatum. Athenodorus ſive Antenodorus, Iſaurorum primus in Iſauriâ captus decollatuſque eſt: inquit Marcellinus.

A M. 4502. Ol. 319. 2. vel 1. deſ. Imp. Anaſtaſii 8. ex 6. die Apr. & Reg. Theoderici 6. ex 5. die Martii.

Ev. 470. R. C. 1246. 1249. C. Coſſ. { Decius Paullinus. Joannes Scytha. } 1250. F. M. 1251. V. { Indict. 6.

His Coſſ. Longinus Iſaurius cognomento Selinunteus, apud Antiochiam Iſauriæ à Priſco Comite captus, & Conſtantinopolim miſſus eſt; demumque variis cruciatibus apud Nicæam Bithyniæ expenſus.

A.M.

A. M. 4503. Ol. Imp. Anaſtaſii 9. ex 6. die April. &
319. 3. vel 2. deſ. Reg. Theoderici 7. ex 5. die Mart.

Ev. 471.	R. C. 1247. 1250. C.	Coſſ.	Fl. Joannes Gibbus. Fl. Aſclepius.	1251. F. M. 1252. V.	Indict. 7.

His Coſſ. Bulgari Thraciam devaſtantes Ariſtæum ductorem Illyricianæ militiæ juxta Zurtam fluvium magno prælio vicerunt, occiſis quatuor Comitibus.

A. M. 4504. Ol. Imp. Anaſtaſii 10. ex 6. die April. &
319.4. vel 3. deſ. Reg. Theoderici 8. ex 5. die Martii.

Ev. 472.	R.C. 1248. 1251. C.	Coſſ.	Fl. Patricius. Fl. Hypatius.	1252. F. M. 1253. V.	Indict. 8.

His Coſſ. Rex. Theodericus Romam veniens, mirâ affabilitate Senatum, munificentiâque plebem tractavit: ut refert Caſſiodorus in Chronico.

A. M. 4505. Ol. 320. Imp. Anaſtaſii 11. ex 6. die April. &
vel 319. 4. deſ. Reg. Theoderici 9. ex 5. die Martii.

Ev. 473.	R. C. 1249. 1252. C.	Coſſ.	Rufius Magnus Fauſtus Avienus ſenior. Fl. Pompeius.	1253. F. M. 1254. V.	Ind. 9.

His Coſſ. Conſtantino præfecto urbis Conſtantinopolitanæ ludos ſpectante in Theatro, concitato populi tumultu pluſquam tria millia civium interfecta ſunt.

A. M. 4506. Ol. Imp. Anaſtaſii 12. ex 6. die April. &
320. 2. vel 1. deſ. Reg. Theoderici 10. ex 5. die Martii.

Ev. 474.	R. C. 1250. 1253. C.	Coſſ.	Rufius Magnus Fauſtus Avienus junior. Fl. Probus.	1254. F. M 1255. V.	Ind. 10.

His Coſſ. Convicta gens Bulgarorum Thraciam ſæpe deprædata, nullo Romanorum milite reſiſtente iterum

rum devaſtavit. Amidam opulentiſſimam civitatem, monachorum aſtu proditam Choadis Rex Perſarum quinto menſe expugnatam irrupit: ac proditores obtruncavit.

A. M. 4507. Ol. 320. 3. vel 2. deſ. Imp. Anaſtaſii 13. ex 6. die Aprilis, & Reg. Theoderici 11. ex 5. die Martii.

Ev. 475. R. C. 1251. 1254. C. Coſſ. { Fl. Dexecratus. Fl. Voluſianus. } 1255. F. M. 1256. V. { Indict. 11.

His Coſſ. qui omiſſi ſunt in Caſſiodori & Tunnunenſis Chronicis, ut & ipſorum annus in Jordani Annalibus, tribus Romanorum ductoribus, Patritio, Hypatio, & Acrobindâ, cum xv. millibus armatorum, juxta Syfream caſtellum profligatis à Perſis; Amida vacua magno auri pondere redemta eſt.

A M. 4508. Ol. 320. 4. vel 3. deſ. Imp. Anaſtaſii 14. ex 6. die April. & Reg. Theoderici 12. ex 5. die Martii.

Ev. 476. R. C. 1252. 1255. V. Coſ. { Fl. Cethæus ſive Cethegus, ſive Cettibus. Sine Collega. } 1256. F. M. 1257. V. { Indict. 12.

Eo Coſ. Celer Magiſter officiorum, per Callinicum Meſopotamiæ civitatem, cum exercitu ad devaſtanda Perſarum rura diſcurrit: magnâque prædâ potitus, de percutiendo fœdere cum Perſis deliberavit, miſſo ad id Armoniâ à ſecretis. Theodericus Rex, victis Bulgaribus, Syrmium regno Italiæ reſtituit.

A. M. 4509. Ol. 321. 1. vel 320. 4. deſ. Imp. Anaſtaſii 15. ex 6. die April. & Reg. Theoderici 13. ex 5. die Martii.

Ev. 477. R. C. 1253. 1256. C. Coſſ. { Fl. Manlius Theodorus. Fl. Sabinianus. } 1257. F. M. 1258. V. { Indict. 13.

Is Sabinianus Sabiniani Magni filius, ductorque mi-

litiæ,

litiæ, contra Mundonem Getam, commiſſo juxta Margum prælio, maximâ clade affectus, in caſtellum Nato dictum cum paucis ſuorum fugit.

A. M. 4510. Ol. Imp. Anaſtaſii 16. ex 6. die April. & Reg.
321. 2. vel 1. deſ. Theoderici 14. ex 5. die Martii.

Ev. 478. R. C. 1254. 1357. C. Coſſ. { Fl. Meſſalla. Fl. Areobinda. } 1258. F. M. 1259. V. { Indict. 14.

Meſſallâ Coſ. Conſtantinopoli, jubente Anaſtaſio Imperatore, ſancta Evangelia tanquam ab idiotis Evangeliſtis compoſita reprehenduntur & emendantur; inquit Turnunenſis. Anaſtaſii principis ſtatua, ut refert Marcellinus, in foro Tauri, ubi dudum Theodoſii Magni ſteterat, erecta eſt.

A. M. 4511. Ol. Imp. Anaſtaſii 17. ex 6. die April. &
321. 3. vel 2. deſ. Reg. Theoderici 15. ex 5. die Martii.

Ev. 479. R. C. 1255. 1258. C. Coſſ. { Imp. Fl. Anaſtaſius III. Venantius. } 1259. F. M. 1260. V. { Indict. 15.

Iis Coſſ. Conſtantinopoli ſeditio popularis in Circo facta eſt. Gradus Circi ſeptentrionalis ſua cum fornice incenſi collapſique ſunt; Anaſtaſio in proceſſibus commorante.

A. M. 4512. Ol. Imp. Anaſtaſii 18. ex 6. die April. &
321. 4. vel 3. deſ. Reg. Theoderici 16. ex 5. die Martii.

Ev. 480. R. C. 1256. 1259. C. Coſſ. { Baſilius Venantius Decius junior. Fl. Celer. } 1260. F. M. 1261. V. { Indict. 1

His Coſſ. Cawades rex Perſarum Zundaber caſtellum plurimis theſauris plenum cepit & ſpoliavit. Romanus & Ruſticus Comites cum claſſe littora Italiæ circa Tarentum devaſtantes, inhoneſtam ex pyraticâ victoriam Anaſtaſio Imperatori reportarunt. Theodericus

ricus rex Gallias Francis victis & fugatis acquiſivit Imperio.

A. M. 4513. Ol. 322. 1. vel 321. 4. def. Imp. Anaſtaſii 19. ex 6. die April. & Reg. Theoderici 17. ex 5. die Martii.

Ev. 481. R. C. 1257 1260. C. Coſ. Importunus Decius. Sine Collega. 1261. F. M. 1262. V. Ind. 2.

Hoc Coſ. rurſum magnum incendium Conſtantinopoli ortum eſt. Et portus Juliani purgatus eſt.

A. M. 4514. Ol. 322. 2. vel 1. def. Imp. Anaſtaſii 20. ex 6. die April. & Reg. Theoderici 18. ex 5. die Martii.

Ev. 482. R. C. 1258. 1261. V. Coſſ. Anicius Manlius Severinus Boetius. Eutharicus. 1262. F. M. 1263. V. Ind. 3.

Is Boetius fuit qui Conſolationem Philoſophicam, aliaque plura ingenii monumenta poſteris reliquit. His Coſſ. Vitalianus Patritioli filius, prætextu defendendæ Synodi Chalcedonenſis, validâ manu congregatâ Anaſtaſii Imperio rebellavit.

A. M. 4515. Ol. 322. 3. vel 2. def. Imp. Anaſtaſii 21. ex 6. die April. & Reg. Theoderici 19. ex 5. die Martii.

Ev. 483. R. C. 1259. 1262. C. Coſſ. Felix Gallus. Secundinus. 1263. F. M. 1264. V. Indict. 4.

His Coſſ. Vitalianus Comes cum Patritio nepote Anaſtaſii, Magiſtro militiæ congreſſus, vivum cepit, vincivit, & poſtea diſtraxit.

A. M.

A. M. 4516. Ol. 322. 4. vel 3. deſ. Imp. Anaſtaſii 22. ex 6. die April. & Reg. Theoderici 20. ex 5. die Martii.

Ev. 484. R. C. 1260. 1263. C. Coſſ. { Fl. Paullus. Fl. Muſchianus. } 1264. F. M. 1295. V. { Indict. 5.

His Coſſ. Alamundurus Saracenorum rex excitatus eſt ad defenſionem Chalcedonenſis Synodi contra Anaſtaſium Imperatorem. Conſtantinopoli magna ſeditio fuit diebus I, II, III, ſeptimanæ, IV, V, VI. Novem. inter Orthodoxos & Eutychianos. Iiſdem Coſſ. ut apparet ex Tunnunenſi, & eodem menſe & die juxta Evagrium, l. III. cap. XXXIII. Anno Antiocheno quingenteſimo ſexageſimo primo, Indictione ſextâ, maximâ ex parte pertinente ad ſequentes Coſſ. juxta ſolitam Marcellini Comitis applicationem, Severus Eutychianus, volente Anaſtaſio Imperatore, Antiochiæ Archiepiſcopatum, ejecto Flaviano occupavit. Iiſdem fere temporibus defectus ſolis contigit. Gens Erulorum terram Romanorum invaſit.

A. M. 4517. Ol. 323. 1. vel 322. 4. deſ. Imp. Anaſtaſii 23. ex 6. die April. & Reg. Theoderici 21. ex 5. die Martii.

Ev. 485. R. C. 1261. 1264. C. Coſſ. { Anicius Probus. Fl. Clementinus. } 1265. F. M. 1266. V. { Indict. 6.

Probo Coſ. Tunnunenſis refert ſeditionem illam inter Eutychianos & Orthodoxos, Platone civitatis præfecto pulpitum Eccleſiæ aſcendente, ortam; quam Marcellinus præcedentibus Coſſ. retulit: nimirum eadem ratione qua idem Marcellinus Severi Archiepiſcopatum initum his Coſſ. refert.

A. M.

A. M. 4518. Ol. 323. 2. vel 1. deſ. Imp. Anaſtaſii 24. ex 6. die April. & Reg. Theoderici 22. ex 5. die Martii.

Ev. 486. R. C. 1262. 1265. C. Coſ. M. Aurelius Caſſiodorus Senator. Sine Collega. 1266. F. M. 1267. V. Indiƈ. 7.

Caſſiodorus in Chronico refert, ſe Coſ. adunito clero vel populo Romanæ Eccleſiæ rediiſſe optatam concordiam: nimirum poſt immanes & diuturnas ſeditiones propter Symmachum & Laurentium Antipapos.

Vitalianus Scytha cum exercitu Conſtantinopolim ad Septimum uſque dictum locum minax acceſſit: & octavo die remeans, deinde Odyſſo Moeſiæ civitate occupatâ, Cyrillum militiæ ductorem occidit.

A. M. 4519. Ol. 323. 3. vel 2. deſ. Imp. Anaſtaſii 25. ex 6. die April. & Reg. Theoderici 23. ex 5. die Martii.

Ev. 487. R. C. 1263. 1266. C. Coſſ. Fl. Florentinus. Fl. Authemius. 1267. F. M. 1268. V. Indiƈ. 8.

His Coſſ. Vitalianus, repetitâ expeditione contra Anaſtaſium, Siſtivenſam prædium ingreſſus, magnis muneribus ei reconciliatus, redditoque Hypatio ejus nepote, Magiſter militum per gratiam factus eſt. Eadem tempeſtate Ugni ſive Hunni Armeniâ tranſmiſsâ totam Cappadociam devaſtantes uſque ad Lycaoniam pervenerunt. Ariadna Auguſta Sexagenaria in palatio deceſſit. Theodericus Rex Amalaſvintam filiam Evagrio nuptam dedit.

A. M. 4520. Ol. 323. 4. vel 3. deſ. Imp. Anaſtaſii 26. ex 6. die April. & Reg. Theoderici 24. ex 5. die Martii.

Ev. 488. R. C. 1264. 1267. C. Coſ. Fl. Petrus. Sine Collega. 1268. F. M. 1269. V. Indiƈ. 9.

Eo Coſſ. Anaſtaſius Imperator Vitaliano Rufinum ſucceſſorem deſtinavit.

A. M.

A. M. 4521. Ol. 324. 1. vel 323. 4. deſ. Imp. Anaſtaſii 27. ex 6. die Aprilis, & Reg. Theoderici 25. ex 5. die Mart.

Ev. 489.	R. C. 1265. 1268. C.	Coſſ. { Imp. Fl. Anaſtaſius IV. Agapitus. }	1269. F. M. 1270. V.	{ Indict. 16.

His Coſſ. ab aquilonaribus populis maxima pars Illyrici, duæ Macedoniæ, Theſſaliaque devaſtatæ ſunt: uſque ad Thermopylas & Epirum prædæ actæ: plurimique captivi facti.

A. M. 4522. Ol. 324. 2. vel 1. deſ. Imp. Juſtini 1. ex 9. die Jul. & Reg. Theoderici 26. ex 5. die Martii.

Ev. 490.	R. C. 1266. 1269. C.	Coſſ. { Fl. Magnus. Fl. Florentinus. }	1270. F. M. 1271. V.	{ Indict. 11.

His Coſſ. in provinciâ Dardaniâ aſſiduo terræ motu XXIV. caſtella collapſa ſunt. Anaſtaſio, conditâ civitate Daras in Meſopotamiâ, mortuo poſtquam imperaverat viginti ſeptem annos, tres menſes, ac totidem dies, juxta Evagrium in fine lib. II. cap. XLIV. ac initio l. IV. c. I. atque Græcos faſtos, nono die Panemi ſive Julii Imperium occupavit Fl. Anicius Juſtinus Thrax, anno Antiocheno DLXVI. Eodem autem anno primo Imperii Juſtini, ut apparet etiam ex actis Synodi Conſtantinopolitanæ ſub Joanne Epiſcopo habitæ, à XVI. die Julii, feriâ ſecundâ, ad XX. diem ejuſdem menſis, Indictione undecimâ; & Synodi Tyriæ habitæ ſub Epiphanio Epiſcopo decimo ſexto die Septembris, Indictione duodecimâ; eodem inquam anno primo Juſtini, ac menſe Septembri ſive Gorpiæo, Severus Antiochiæ Epiſcopatu expulſus eſt, anno Antiocheno DLXVII, juxta eundem Evagrium lib. IV. cap. IV. quo utique noſtra ſententia de Epochâ annorum Antiochenorum contra Scaligeri, Baronii, & aliorum opiniones liquido confirmatur.

A. M. 4523. Ol. 324. 3. vel 2. deſ. Imp. Juſtini 2. ex 9. die Jul. & Reg. Theoderici 27. ex 5. die Martii.

Ev. 491. R.C. 1267. 1270. C. Coſſ. { Imp. Fl. Anicius Juſtinus. Fl. Eutharicus Cillica Amalus. } 1271. F. M. 1272. V. { Indict. 12.

His Coſſ. quibus Caſſiodorus ſuum Chronicon Conſulare terminavit, Amantius Palatii præpoſitus, & Andreas cubicularius, tanquam Imperii Juſtini inimici, interfecti ſunt. Vitalianus Scytha urbem datâ acceptâ fide ingreſſus, magiſter militum ordinatus eſt.

A. M. 4524. Ol. 324. 4. vel 3. deſ. Imp. Juſtini 3. ex 9. die Jul. & Reg. Theoderici 28. ex 5. die Martii.

Ev. 492. R. C. 1268. 1271. C. Coſſ. { Fl. Ruſticus. Fl. Vitalianus ſive Vitellianus. } 1272. F. M. 1273. V. { Indict 13.

Vitalianus Conſul, ſeptimo Conſulatus ſui menſe, ſeptemdecim vulneribus confoſſus in palatio, cum Celeriano & Paullo ſatellitibus interemtus eſt.

A. M. 4525. Ol. 325. 1. vel 324. 4. deſ. Imp. Juſtini 4. ex 9. die Jul. & Reg. Theoderici 29. ex 5. die Martii.

Ev. 493. R. C. 1269. 1272. C. Coſſ. { Fl. Valerius. Fl. Anicius Juſtinianus. } 1273. F. M 1274. V. { Ind. 14

Juſtinianus Juſtini Imperatoris ex ſorore nepos, eo primo Conſulatu ſuo, trans legem Marciani, admodum magnificos ludos muneraque edidit.

A. M.

A. M. 4526. Ol. 325. 2. vel 1. deſ. Imp. Juſtini 5. ex 9. die Jul. & Reg. Theoderici 30. ex 5. die Martii.

Ev. 494.	R. C. 1270. 1273. C.	P. C.	Q. Aurelius Anicius Symmachus. Anicius Manlius Severinus Boetius II.	1274. F. M. 1275. V.	Indict. 15.

Tunnunenſis iis Coſſ. adventum Vitaliani Conſtantinopolim perperam refert. Circa id tempus Juſtino Imperatore perſequente Arrianos, Theodericus Rex minatus eſt ſe viciſſim perſecuturum Catholicos.

A. M. 4527. Ol. 325. 3. vel 2. deſ. Imp. Juſtini 6. ex 9. die Jul. & Reg. Theoderici 31. ex 5. die Martii.

Ev. 495.	R. C. 1271. 1274. C.	Coſ.	Fl. Anicius Maximus Sine Collega.	1275. F. M. 1276. V.	Ind. 1.

Tunnunenſis utique eo Coſ. Vitalianum Conſtantinopoli in palatio interfectum refert.

A. M 4528. Ol. 325. 4. vel 3. deſ. Imp. Juſtini 7. ex 9. die Jul. & Reg. Theoderici 32. ex 5. die Martii.

Ev. 496.	R. C. 1272. 1275. C.	Coſſ.	Imp. Fl. Anicius Juſtinus II. Fl. Opilio.	1276. F. M. 1277. V.	Indict. 2

His Coſſ. inopia olei magnam penuriam in populum importavit. Sub id tempus à nonnullis refertur initium belli Vandalici ſecundi.

A. M. 4529. Ol. 326. 1. vel 326. 4. deſ. Imp. Juſtini 8. ex 9. die Jul. & Reg. Theoderici 33. ex 5. die. Mart.

Ev. 497.	R. C. 1273. 1276. C.	Coſſ.	Anicius Probus Junior. Fl. Philoxenus.	1277. F. M 1278. V.	Indict. 3.

His Coſſ. quibus annum P. C. Juſtini II. & Opilionis ſive Apionis præmittit Tunnunenſis, anno ſeptimo

Imperii Juſtini, juxta Evagrium lib. IV. cap. V. menſe ejus decimo ſive undecimo, utpote menſe Artemiſio, id eſt Maio, XXIX. vel XXX. die menſis, ſexto vel ſeptimo die ſeptimanæ, circa ipſum meridiem, ingens terræ motus Antiochiæ contigit.

A. M. 4530. Ol. 326. 2. vel 1. deſ.	Imp. Juſtini 9. ex 9. die Jul. & Reg. Theoderici 34. ex 5. die Mart. atque Athalarici 1. ex 2. die Septemb.

Ev. 498.	R. C. 1274. 1277. C.	Coſ.	Anicius Olybrius Junior. Sine Collega.	1278. F. M. 1279. V.	Ind. 4.

Eo Coſ. qui apud Tunnunenſem omiſſus eſt, mortuo Theoderico circa IV. non. ſive II. diem Septemb. in regno Italiæ ſucceſſit Fl. Athalaricus ejus ex Amalaſuntha filia nepos. Eodem Coſ. Marcellinus Antiochiæ terræ motum refert.

A. M. 4531. Ol. 326. 3. vel 2. deſ.	Imp. Juſtini 10. ex 9. die Jul. atque Juſtiniani 1. ex 1. die Aug. & Reg. Athalarici 2. ex 2. die Septemb.

Ev. 499.	R. C. 1275. 1278. C.	Coſ.	Fl. Mavortius. Sine Collega.	1279. F. M. 1280. V.	Indict. 5.

Eo Coſ. anno Regiæ urbis (ſcilicet Conſtantinopolis) conditæ CXCVII. anno autem Antiocheno DLXXV. Juſtinus Imperator Juſtinianum nepotem, Imperii conſortem & ſucceſſorem creavit die primo Xanthici, ſive Kalendis Aprilis. Mortuus autem Juſtinus poſt quatuor inde menſes, poſtquam imperaverat novem annos atque viginti tres dies, die primo ſive menſis Loï ſive Auguſti, ſeptimanæ quoque primo ſive Dominico, Fl. Juſtinianus ſolus Imperio potitus eſt, eodem anno Antiocheno DLXXV. juxta Evagrium IV. lib. IX. cap. & Faſtos Græcos. Eodem autem anno, circa menſem Dium ſive Novembrem anni Antiocheni DLXXVI. ut-

pote

pote menſe viceſimo poſt proxime præcedentem, alius horribilis terræ motus contigit, juxta Evagrium lib. IV. cap. VI.

A. M. 4532. Ol. 326. 4. vel 3. deſ. Imp. Juſtiniani 2. ex 1. die Aug. & Reg. Athalarici 3. ex 2. die Sept.

Ev. 500. R. C. 1276. 1279. C. Coſ. Imp. Fl, Anicius Juſtinianus II. Sine Collega. 1280. F. M. 1281. V. Ind. 6.

Circa id tempus Juſtinianus Imperator Beliſarium Magiſtrum militiæ fecit. Gens Winilorum ſive Longobardorum in Pannoniâ habitare cœpit.

A. M. 4533. Ol. 327. 1. vel 326. 4. deſ. Imp. Juſtiniani 3. ex 1. die Aug. & Reg. Athalarici 4. ex 2. die Septemb.

Ev. 501. R. C. 1277. 1280. V. Co. Cæcina Maurus Decius Baſilius Junior, Sine Collega. 1281. F. M. 1282. V. Indict. 7

Eo vel præcedente Coſ. utpote anno Domini DXXVIII. refert Jordanes exercitum Romanum Sabbato Paſchæ à Parthis ſuperatum eſſe.

A. M. 4534. Ol. 327. 2. vel 1. deſ. Imp. Juſtiniani 4. ex 1. die Aug. & Reg. Athalarici 5. ex 2. die Sept.

Ev. 502. R. C. 1278. 1281. C. Coſſ. Poſtumius Lampadius. Fl. Oreſtes. 1282. F. M 1283. V. Ind. 8

His Coſſ. Mundo ductor Illyricianæ militiæ, poſt Getas profligatos, Bulgaros Thraciam prædantes feliciore pugna cecidit. Iiſdem Coſſ. Hypatius Anaſtaſii Imperatoris nepos, ut refert Tunnunenſis, Imperium affectans, Conſtantinopoli occiſus eſt.

A. M. 4535. Ol. Imp. Juſtiniani 5. ex 1. die Aug. & Reg.
327. 3. vel 2. deſ. Athalarici 6. ex 2. die Sept.

Ev. 503. R. C. 1279. 1222. C. P. C. { Lampadii. Oreſtis. } 1283. F. M. 1284. V. { Indict. 9.

Eo anno, quo Juſtiniani Codex orbi promulgatus eſt, refert Beda, lib. de ratione temporum, Dionyſium exorſum Cyclos ſuos Paſchales, anno Diocletiani CCXLVIII. Eodem anno, ut refert Tunnunenſis, Gilimer in Africâ tyrannidem ſumens, Hildericum regno privavit.

A. M. 4536. Ol. Imp. Juſtiniani 6. ex 1. die Aug. & Reg.
327. 4. vel 3. deſ. Athalarici 7. ex 2. die Sept.

Ev. 504. R. C. 1280. 1283. C. P. C. { Lampadii. Oreſtis. } 1284. F. M. 1285. V. { Indict. 10.

Marcellinus eo anno Hypatium, atque Pompeium & Probum, conſobrinos, Anaſtaſii Imperatoris nepotes Imperium affectantes, Conſtantinopoli circa Idus Januarii trucidatos eſſe refert. Jordanes etiam eodem anno, vel ſequente, juxta Cuſpinianum qui hunc omittit, tanquam Diocletiani CCXLVIII. Dionyſium Abbatem Cyclum magnum Paſchalem inchoaſſe, quaſi nimirum tunc ſemel exactum ab incarnatione Domini, utpote conſtantem annis DXXXII. Eodem anno refert Tunnunenſis Beliſarium duobus præliis Tracium Perſicum ſuperaſſe.

A. M. 4537. Ol. 238. Imp. Juſtiniani 7. ex 1. die Aug. &
1, vel 327. 4. deſ. Reg. Athalarici 8. ex 2. die Sept.

Ev. 505. R. C. 1281. 1284. V. Coſ. { Fl. Anicius Juſtinianus III. Sine Collega. } 1285. F. M. 1286. V. { Ind. 11.

Eo anno poſt diuturnum immanemque laborem & ſudorem Romanorum contra Parthos, tandem per legatos Juſtiniano miſſos pax cum iis depacta eſt.

A. M.

A. M. 4538. Ol. 328. 2. vel 1. deſ. Imp. Juſtiniani 8. ex 1. die Aug. & Reg. Theodahati 1.

Ev. 506. R. C. 1282. 1285. C. Coſſ. { Fl. Anicius Juſtinianus IV. Decius Theodorus Paullinus. } 1286. F. M. 1287. V. { Ind. 12.

His Coſſ. Fl. Beliſarius de Vandalis devictis, Africaque & Carthagine poſt annum xcvi. receptâ, captoque rege Gilimere, triumphavit Conſtantinopoli. Mortuo autem Athalarico Rege Italiæ, Theodohatus ab Amalaſinutha ejus matre in conſortium regni aſſumptus eam mox peremit: cujus necem Juſtinianus Imperator deinde ultus eſt: ut refert Marcellinus Comes, qui iſtic Chronicon ſuum terminavit. Erat autem Theodorus Paullinus ultimus Conſul Romæ, ſive in Occidente.

A. M. 4539. Ol. 328. 3. vel 2. deſ. Imp. Juſtiniani 9. ex 1. die Aug. & Reg. Theodohati 2.

Ev. 509. R. C. 1283. 1286. C. Coſ. { Fl. Beliſarius. Sine Collega. } 1287. F. M. 1288. V. { Indict. 13.

Beliſarius Conſul à Juſtiniano Imperatore contra Theodohatum ad bellum Gothicum Italicum miſſus, receptâ Siciliâ, Africam ſeditione turbatam, Salomoni ejus præſidi ſubveniens pacavit: & in Siciliam rediit. Trita Patritius in Myſiâ Bulgaros prælio ſuperavit: ut refert auctor Appendicis Marcellini Comitis.

A. M. 4540. Ol. 328. 4. vel 3. deſ. Imp. Juſtiniani 10. ex 1. die Aug. & Rex. Vitigis 1.

Ev. 508 R. C. 1284. 1287. C. P. C. { Fl. Beliſarii. } 1288. F. M. 1289. V. { Indict. 14.

Eo anno Beliſarius Neapolim recepit. Theodahato interfecto Vitiges Italiæ regnum adeptus eſt. Beliſarius

rius etiam Romam ingreſſus eſt: juxta Appendicem M. C.

A. M. 4541. Ol. 329. 1. vel 328. 4. deſ. Imp. Juſtiniani 11. ex 1. die Aug. & Reg. Vitigis 2.

Ev. 509. R. C. 1285. 1288. C. II. P. C. { Fl. Beliſarii. } 1289. F. M. 1290. V. { Indict. 15.

Eo anno, Germanus in Africâ rebellionem militum cum Strozâ tyranno inter Maurorum deſerta bellando repreſſit. In Oriente quoque Joannes Scotiſtis arripiens tyrannidem, Daras extinctus eſt: eodemque anno belli Gothici tertio, Imperii Juſtiniani undecimo, nono die menſis Apellæi ſive Decembris, Beliſarius Gothis exactis Romam recepit, poſt LX. annos (qui tamen hac ratione fuerunt LXI.) quam Odoacer eam occupaverat: juxta Evagrium IV. lib. XIX. c. auctore Procopio hiſtorico. Porro autem eodem anno undecimo Juſtiniani, ſecundo poſt Conſulatum Beliſarii, inceptâ autem Indictione prima, Juſtinianus Imperator edidit Conſtitutionem (quæ extat Authenticarum collatione V. Titulo II. Novella XLVII) ut nomen & annus Imperatoris, una cum Coſſ. vel potius Coſ. illius anni, & Indictione, ſcriptis inſtrumentis vel tabulis publicis & contractuum ſive actorum documentis apponoretur: unde quidem mos apponendi nomina Coſſ. haud ita multo poſt abolevit, una cum ipſis Conſulibus; qui poſthæc tantummodo quatuor proximorum annorum ſerie, iique poſt unicum par (ſi modo par) duntaxat ſinguli privati, id eſt, quinque omnino creati ſunt.

A. M. 4542. Ol. 329. 2. vel 1. deſ. Imp. Juſtiniani 12. ex 1. die Aug. & Reg. Vitigis 3.

Ev. 510. R. C. 1286. 1289. C. Coſ. { Fl. Joannes. Fl. Voluſianus. } 1290. F. M. 1291. V. { Indict. 1.

Id fuit ultimum par Conſulum Romanorum: imo non

non par: namque Voluſianus teſte Procopio ſuffectus fuit, atque uterque fuit Conſtantinopolitanus. Circa id tempus Beliſarius Theodebertum regem Francorum cum exercitu ingreſſum repulit.

A. M. 4543. Ol. 329. 3. vel 2. deſ. Imp. Juſtiniani 13. ex 1. die Aug. & Reg. Vitigis 4.

Ev. 511. R. C. 1287. 1290. C. Coſ. { Fl. Appio Ægyptius ſolus. } 1291. F. M. 1297. V. { Indict. 2.

Eo Coſ. vel præcedente juxta quoſdam, ſequente juxta alios, Beliſarius Gothis prælio iterum victis Vitigem Regem cepit, & cum uxore & Theſauris Conſtantinopolim ad Juſtinianum Imperatorem miſit: ipſeque eodem reverſus, eo nomine iterum triumphavit. Circa idem tempus Parthi ſive Perſæ ruptâ pace Antiochiam totamque Syriam invadentes devaſtarunt.

A. M. 4544. Ol. 329. 4. vel 3. deſ. Imp. Juſtiniani 14. ex 1. die Aug. & Reg. Ildovaldi 1.

Ev. 512. R. C. 1288. 1291. C. Coſ. { Fl. Juſtinus Germani f. ſolus. } 1292. F. M. 1293. V. { Indict. 3

Eo Coſ. Gothi in Liguriâ manentes, creato rege Italiæ Ildovaldo Romanis denuo rebellarunt.

A. M. 4545. Ol. 330. 1. vel 329. 4. deſ. Imp. Juſtiniani 15. ex 1. die Aug. & Reg. Ararici 1.

Ev. 513. R. C. 1289. 1292. C. Coſ. { Fl. Baſilius Junior ſolus. } 1293. F. M. 1294. V. { Indict. 4.

Is eſt ultimus in annuâ ſerie ordinariorum Conſulum Romanorum. Eo autem Coſ. Tunnunenſis Stuzam, ſive Strozam ut apparet ex appendice Marcellinum ſequente, apud Africam regnum in Eremi partibus cum tyrannide aſſumpſiſſe refert. Eodemque Coſ. Ildovaldo peremto Rex Italiæ factus eſt Araricus Rogus. Eo autem poſt aliquot menſes extincto omnium procerum Gothorum ſuffragiis Totila cognomento Baduilla creatus

tus eſt Italiæ rex: qui per hæc tempora, apud Faventinum Æmiliæ oppidum, Romanum exercitum ſuperavit.

A. M. 4546. Ol. 330. 2. vel 1. deſ. Imp. Juſtiniani 16. ex 1. die Aug. & Reg. Totilæ 1.

Ev. 514. R. C. 1290. 1293. C. P. C. { Fl. Baſilii Junioris. } 1294. F. M. 1295. V. { Indict. 5.

Eo anno juxta Jornandem apud Cuſpinianum quinta Synodus Univerſalis Conſtantinopoli ſub Vigilio Papâ Romano contra Theodorum Mopſueſtenum, Ibam Edeſſenum, & Theodoretum Cyrenſem Epiſcopum convocata.

A. M. 4547. Ol. 330. 3. vel 2. deſ. Imp. Juſtiniani 17. ex 1. die Aug. & Reg. Totilæ 2.

Ev. 515. R. C. 1291. 1294. V. II. P. C. { P. C. Baſilii. } 1295. F. M. 1296. V. { Indict. 6.

Per ea tempora Totila vaſtavit Campaniam: in Oriente etiam Perſis adhuc tenentibus conflictum cum Romanis. Sergius in Africâ inquietatus eſt à rebellibus cum Strozâ (ſive Stuzâ) tyranno, & Mauris. Append. M. C. quam Cuſpinianus refert ad annum ſequentem.

A. M. 4548. Ol. 330. 4. vel 3. deſ. Imp. Juſtiniani 18. ex 1. die Aug. & Reg. Totilæ 3.

Ev. 516. R. C. 1292. 1295. C. III. P. C. { Baſilii. } 1296. F. M. 1297. V. { Indict. 7.

Circa ea tempora (anno præcedente juxta Jornandem Cuſpiniani) Beliſarius à Perſarum finibus ad auxilium Italiæ revocatus, tandemque Romam jam pene vaſtatam ingreſſus; Totilam cum exercitu ſupervenientem prælio ad Tiberim fudit, & in Campaniam repulit.

A. M.

A. M. 4549. Ol. 331. 1. vel 330. 4. deſ. Imp. Juſtiniani 19. ex 1. die Aug. & Reg. Totilæ 4.

Ev. 517. R. C. 1293. 1296. C. IV. P. C. { Baſilii. } 1297. F. M. 1298. V. { Indict. 8.

Eo anno, Beliſario Conſtantinopolim revocato, Totila rex Gothorum in Italia, Romam denuo cepit, II. die ſive IV. non. Februarii, ut quidam retulerunt: totâ etiam Italiâ atque Siciliâ de integro potitus Stuza tyrannus, ut Tunnunenſis refert, apud Africam, prælio interemptus eſt.

A. M. 4550. Ol. 331. 2. vel 1. deſ. Imp. Juſtiniani 20. ex 1. die Aug. & Reg. Totilæ 5.

Ev. 518. R. C. 1294. 1297. V. V. P. C. { Baſilii. } 1298. F. M. 1299. V. { Indict. 9.

Eo anno fœdus cum Perſis redintegratum eſt: & Totila Romam obſedit, ipſamque ingreſſus eſt demum XVII. die Decembris, juxta Append. Mar. Com. Guntharium Areobindâ interfecto, Carthagine aſſumentem Tyrannidem, Artabanus Carthaginis dux triceſimo poſt die interfecit, juxta Tunnunenſem.

A. M. 4551. Ol. 331. 3. vel 2. deſ. Imp. Juſtiniani 2. ex 1. die Aug. & Reg. Totilæ 6.

Ev. 519. R. C. 1295. 1298. C. VI. P. C. { Baſilii. } 1299. F. M. 1300. V. { Indict. 10.

Eo anno Beliſarius reverſus in Italiam, recepta Româ, partem murorum ejus à Totilâ dirutorum reſtauravit; huicque ad pugnam venienti reſtitit.

A. M. 4552. Ol. 331. 4. vel 3. deſ. Imp. Juſtiniani 22. ex 1. die Aug. & Reg. Totilæ 7.

Ev. 520. R. C. 1296. 1299. C. VII. P. C. { Baſilii. } 1300. F. M. 1301. V. { Indict. 11.

Per ea tempora Juſtinianus Imperator admodum

magnificam Baſilicam, dictam Hagiam Sophiam exquiſitiſſimo opere Conſtantinopoli ſtruxit.

A. M. 4553. Ol. 332. 1. vel 331. 4. deſ. Imp. Juſtiniani 23. ex 1. die Aug. & Reg. Totilæ 8.

Ev. 521. R. C. 1297. 1300. V. VIII. P. C. { Baſilii. } 1301. F. M. 1302. V. { Indict. 12.

Eo anno vel præcedente juxta nonnullos, ſequente juxta alios, Totila, rex Italiæ Gothicus, iterum cepit Romam circa XVI. diem Martii & ſecurus poſſedit; Beliſario demum inglorio relinquente Italiam.

A. M. 4554. Ol. 332. 2. vel 1. deſ. Imp. Juſtiniani 24. ex 1. die Aug. & Reg. Totilæ 9.

Ev. 522. R. C. 1298. 1301. C. IX. P. C. { Baſilii. } 1302. F. M. 1303. V. { Indict. 13.

De ejus anni (qui erat annus Domini DL) Paſcha ſcribens Victor Epiſcopus Capuanus, erroneos Victorii cyclos arguit, inquit Jordanes.

A. M. 4555. Ol. 332. 3. vel 2. deſ. Imp. Juſtiniani 25. ex 1. die Aug. & Reg. Totilæ 10.

Ev. 523. R. C. 1299. 1302. C. X. P. C. { Baſilii. } 1303. F. M. 1304. V. { Indict. 14.

His temporibus Mauri per Joannem Patricium domiti ſunt. Altrinſecus vero contra Romanos quotidie inſtabant Bulgares & Sclavini. Eo autem uſque Jordanes ſive Jornandes Epiſcopus ſua Chronica perduxit, de geſtis Romanorum abbreviata; eoſdemque Annales juxta Cuſpinianum.

A. M. 4456. Ol. 332. 4. vel 3. deſ. Imp. Juſtiniani 26. ex 1. die Aug. & Reg. Theiæ 1.

Ev. 524. R. C. 1300. 1303. C. XI. P. C. { Baſilii. } 1304. F. M. 1305. V. { Indict. 15.

Eo anno Narſes Eunuchus à Juſtiniano princeps militiæ factus, & in Italiam miſſus, commiſſo prælio Longo-

Longobardis auxiliantibus Victor Totilam Gothorum regem occidit, anno regni ejus undecimo. Cujus loco Gothi Regem Italiæ crearunt Theiam.

A. M. 4557. Ol. 333. 1. vel 332. 4. deſ. Imp. Juſtiniani 27. ex 1. die Aug.

Ev. 525. R. C. 1301. 1304. C. XII. P. C. { Baſilii. } 1305. F. M. 1306. V. { Indict. 1.

Eo anno, menſe Februario Theias rex Gothorum in Italiâ prælio victus & occiſus eſt, poſtquam regnaverat fere annum, & Gothi Italiâ exacti, anno LXXVII. poſtquam eam occupaverant. Deinde autem Fl. Narſes, diuturni magnique belli confector, pro Juſtiniano Imperatore, Italiæ, ducis nomine, præfuit annos ferme XVI. Eodem anno magna Synodus congregata eſt Conſtantinopoli, Kal. Maii, pro condemnatione trium capitulorum Oecumenicæ Synodi Chalcedonenſis.

A. M. 4558. Ol. 333. 2. vel 1. deſ. Imp. Juſtiniani 28. ex 1. die Aug.

Ev. 526. R. C. 1302. 1305. C. XIII. P. C. { Baſilii. } 1306. F. M. 1307. V. { Indict. 2

Sub ea tempora Buccellinus Comes cum ſociis à Theodeberto Francorum rege dudum miſſus ad Italiam Siciliamque infeſtandam, tandem exercitu ejus attrito ventris profluvio, à Narſete prælio victus & occiſus eſt.

A. M. 4559. Ol. 333. 3. vel 2. deſ. Imp. Juſtin. 29. 1. die Aug.

Ev. 527. R. C. 1303. 1306. C. XIV. P. C. { Baſilii } 1307. F. M. 1308. V. { Indict. 3.

Sub ea tempora Omnirugus dux Buccellini Socius, cum reliquiis Gothorum in Italiâ, quibus ſe junxit, peremptus eſt. Hic eſt proxime præcedens in Append. M. C. refertur eodem anno quo Totila occiſus eſt.

A. M. 4560. Ol. 333. 4. vel 3. deſ. Imp. Juſtiniani 30. ex 1. die Aug.

Ev. 528. R. C. 1304. 1307. C. XV. P. C. { Baſilii. } 1308. F. M. 1309. V. { Indict. 4.

Circa id tempus, biennio ante juxta Marcellini Appendicem,

pendicem,& anno ſequente juxta Tunnunenſem, mortuus eſt Vigilius Papa Romanus, occultus ſuffragator Synodi Conſtantinopolitanæ contra Chalcedonenſis auctoritatem, in turbulento illo negotio trium Capitulorum.

A. M. 4564. Ol. 334. 1. vel 333. 4. deſ. Imp. Juſtiniani 31. ex 1. die Aug.

Ev. 529. R. C. 1305. 1308. C. XVI. P. C. { Baſilii. } 1309. F. M. 1310. V. { Indict. 5.

Eo anno juxta Appendicem Marcellini Comitis, nihil amplius Romanarum rerum exhibentem, in Britanniâ Bridus Pictorum rex factus eſt.

A. M. 4562. Ol. 334. 2. vel 1. deſ. Imp. Juſtiniani 32. ex 1. die Aug.

Ev. 530. R. C. 1306. 1309. C. XVII. P.C. { Baſilii. } 1310. F. M. 1311. V. { Indict. 6.

Eo tempore quendam Canobrum in Britanniâ Regem fuiſſe ſignificat Appendix Marcellini Comitis: quæ quoad hiſtoriam hoc anno terminatur. Eodemque anno (quo Pelagium, cum condemnationi Capitulorum conſenſiſſet, Papam Romæ factum refert Jun.) ſuum Chronicon Conſulare terminavit clariſſimus vir, hiſtoriæque Annalis primus avorum noſtrorum memoriâ, ac ſummus vindex Joannes Cuſpinianus.

A. M. 4563. Ol. 334. 3. vel 2. deſ. Imp. Juſtiniani 33. ex 1. die Aug.

Ev. 531. R. C. 1307. 1316. C. XVIII. P. C. { Baſilii. } 1311. F. M. 1312. V. { Indict. 7.

Eo tempore Ugni (ſive Hunni) Armeniam graviſſime vexarunt, inquit Tunnunenſis.

A. M. 4563. Ol. 334. 3. vel 2. deſ. Imp. Juſtiniani 34. ex 1. die Aug.

Ev. 532. R. C. 1308. 1311. C. XIX. P. C. { Paſilii. } 1312. F. M. 1313. V. { Indict. 8.

Eo anno Bulgares Thraciam invaſerunt, & uſque ad Sucas Conſtantinopolim (verſus) venerunt: Sergiumque Patritium captum diſtraxerunt. Sed Patritii Beliſarii

liſarii armis debellati, & trans Danubium repulſi ſunt.

A. M. 4565. Ol. 335. 1. vel 334. 4. deſ. Imp. Juſtiniani 35. ex 1. die Aug.

Ev. 533. R. C. 1309. 1312. C. XX. P. C. { Baſilii. } 1313. F. M. 1314. V. { Indict. 9.

Eo anno Beliſarius, adductus in crimen ſtructarum inſidiarum ad occidendum Juſtinianum Imperatorem, bonis & dignitate exutus eſſe dicitur.

A. M. 4566. Ol. 335. 2. vel 1. deſ. Imp. Juſtiniani 36. ex 1. die Aug.

Ev. 534. R. C. 1310. 1313. C. XXI. P. C. { Baſilii. } 1314. F. M. 1315. V. { Indict. 10.

Eo anno Beliſarium omnes dignitates ſuas recepiſſe refert auctor miſcellæ hiſtoriæ: quo etiam integrum Cyclum Paſchalem annorum 532. completum ſtatuunt.

A. M. 4567. Ol. 335. 3. vel 2. deſ. Imp. Juſtiniani 37. ex 1. die Aug.

Ev. 535. R. C. 1311. 1314. C. XXII. P. C. { Baſilii. } 1315. F. M. 1316. V. { Indict. 11.

Eo anno Arethas Patritius & Princeps Sarracenorum Conſtantinopolim venit, debita referens Imperatori, ut filii ſui poſt ſuum obitum tenerent principatum tribus ſuæ.

A. M. 4568. Ol. 335. 4. vel 3. deſ. Imp. Juſtiniani 38. ex 1. die Aug.

Ev. 536. R. C. 1312. 1315. V. XXIII. P. C. { Baſilii. } 1316. F. M. 1317. V. { Ind. 12.

Circa id tempus Conſtantinopolis denuo, adeoque tertio intra triennium, paſſa eſt incendium. Eodem anno Juſtinianus Imperator lapſus eſſe fertur in hæreſin de corruptibili & incorruptibili.

A. M.

A. M. 4569. Ol. 336. 1. vel 335. 4. deſ. Imp. Juſtiniani 39. ex 1. die Aug. & Juſtini Junioris 1. ex 13. die Novem.

Ev. 537. R. C. 1313. 1316. C. XXIV. P. C. { Baſilii. } 1317. F. M. 1318. V. { Indict. 13.

Eo anno Praſinos civile bellum facientes Conſtantinopoli, Julianus Præfectus urbis repreſſit. Mortuo autem Juſtiniano Imperatore, anno Imperii triceſimo nono, ac menſe ejus octavo à quo primum Imperator appellatus eſt, quarto autem à Juſtini morte, Idibus ſive decimo tertio die Novembris; Imperio potitus eſt Vigilantiæ ſororis ejus filius, Fl. Anicius Juſtinus Junior.

A. M. 4570. Ol. 336. 2. vel 1. deſ. Imp. Juſtini Junioris 2.

Ev. 538. R. C. 1314. 1317. C. XXV. P. C. { Baſilii. } 1318. F. M. 1319. V. { Indict. 14

Poſt id tempus nullius privati hominis, ceu ordinarii Conſulis, nomine annus per Imperium Romanum notatus eſt. Soli Imperatores à Juſtino Juniore, anno primo vel ſecundo Imperii Conſulatum annuum ſemel tantummodo ſuſcipiebant, à quo deinceps inſequentes anni eorum Imperii, poſt Conſulatum ipſorum numerabantur: excepto Mauricio, qui nono Imperii ſui anno, quum Theodoſium filium ſuum Imperii conſortem feciſſet, alterum Conſulatum ſuſcepit, atque inde quotannis continuavit uſque ad duodecimum, quo uterque interfectus eſt. Juſtinianus quoque junior, anno primo Imperii, quo depulſus fuerat, recuperati, alterum Conſulatum ſuſcepiſſe dicitur. Atque ea ratio Conſulatuum Imperatoriorum duravit ferme uſque ad tempora Imperatoris Conſtantini octavi cognomento Porphyrogenneti. Interea vero complures privati homines fuerunt ſuffecti vel honorarii Conſules; qui deinceps Conſules, eadem notione quâ antiquitus Conſulares, appellati ſunt.

FINIS.

813.673